Lục Vân Tiên

Đường Thi Xa Ký

T.D

EDITOR: PMH

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2014

Table of Contents

Chương 1: Cuộc Ám Sát Hoàn Mỹ
Chương 2: Tiến Sĩ Khoa Rắn
Chương 3: Đàn Rắn Tụ Tập
Chương 4: Đàn Rắn Kích Động
Chương 5: Sống Không Được Chết Không Xong
Chương 6: Cường Giả Trọng Sinh
Chương 7: Ác Mộng Đêm Khuya
Chương 8: Giả Vờ Tỏ Ra Thông Minh
Chương 9: Diện Mạo Chân Thật
Chương 10: Lần Đầu Gặp Mặt
Chương 11: Bầy Rắn Đông Đảo Và Mưu Kế Của Đại Phu Nhân
Chương 12: Quỷ Hồn Phụ Thể
Chương 13: Dung Nhan Bị Hủy
Chương 14: Dung Nhan Bị Hủy 2
Chương 15: Và Trứng Thần Kỳ Và Khế Ước Huyết Minh
Chương 16: Vô Cùng Xấu Xí
Chương 17: Tiểu Thú Phát Uy
Chương 18: Lấy Lại Thể Diện Trước Mặt Mọi Người
Chương 19: Chiếc Nhẫn Ám Ma
Chương 20: Thi Triển Tài Năng
Chương 21: Tru Di Cửu Tộc
Chương 22: Bóng Đêm Mê Tình
Chương 23: Dâm Loạn Tập Thể
Chương 24: Học Viện Đế Ma
Chương 25: Chọc Giận
Chương 26: Hiệp Hội Chế Thuốc
Chương 27: Sự Tiến Hóa Của Tiểu Bạch
Chương 28: Cuộc Săn Bắn Của Hoàng Gia
Chương 29: Không Thành Chi Kế

https://thuviensach.vn

Chương 30: Hoàng Thành Đại Loạn
Chương 31: Ma Thú Đại Chiến
Chương 32: Bị Nuốt Vào Bụng
Chương 33: Chấn Động Lòng Người
Chương 34: Khó Cả Đôi Đường
Chương 35: Nổi Trên Mặt Nước
Chương 36: Đều Là Cường Giả
Chương 37: Bát Quái Thú Trận
Chương 38: Băng Đế Chi Liên
Chương 39: Khách Từ Hải Ngoại Đến
Chương 40: Chặt Đứt Gân Tay
Chương 41: Tiểu Kim Mạnh Mẽ
Chương 42: Sóng Gió Nổi Lên
Chương 43: Bạch Nham Rơi Xuống Núi
Chương 44: Cắt Áo Đoạn Tình
Chương 45: Kỳ Ngộ Dưới Đáy Vực
Chương 46: Thu Phục Ma Thú
Chương 47: Thất Huyết Lung Linh
Chương 48: Sóng Gió Nổi Lên
Chương 49: Rút Gân Lột Da
Chương 50: Cuộc Nổi Loạn Bắt Đầu
Chương 51: Đạt Điểm Cao Đoạt Giải Quán Quân
Chương 52: Giở Trò
Chương 53: Cuộc Chiến Của Ba Nước
Chương 54: Biến Hóa Động Trời
Chương 55: Đại Kết Cục: Cùng Sinh Cùng Tử

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Cuộc Ám Sát Hoàn Mỹ

Rạng sáng khi mười hai tiếng chuông vang lên, đêm khuya yên tĩnh, yên tĩnh giống như địa ngục không có linh hồn, gió thổi không ngừng nghỉ, những mảnh vụn ở ven đường đều bị gió thổi tung lên.

Một chiếc xe màu đen chạy băng băng ở trên đường quốc lộ với tốc độ bão táp.

Trong đêm tối, một cảm giác không bình thường đang dần dần tràn ra khắp nơi....

Chiếc Limousine rốt cuộc dừng lại ở một tòa biệt thự xa hoa.

Một gã cao gầy theo cô gái từ bên trong xe đi ra, mặc quần áo màu đen , mang theo kính mắt, mái tóc dài được chải chuốt mượt mà, làm cho người ta có một cảm giác thần bí lại quyến rũ mê người.

"Thiếu chủ, lão gia đang chờ người ở thư phòng ạ." Một người đàn ông trung niên đã qua tuổi bốn mươi cung kính nói với cô gái.

Cô gái gật đầu đi về phía thư phòng.

Nột thất bên trong thư phòng được trang trí xa hoa, một người đàn ông ngồi ở đó, tay trái ông ta cầm một cây xì gà hút nhẹ nhàng một hơi, sau đó phun ra một vòng khói trắng dày đặc.

"Cha" Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của cô gái vang lên.

https://thuviensach.vn

"Chịu quay trở lại " người đàn ông nhíu chân mày, hai tròng mắt nhìn cô gái, ánh mắt chợt lóe lên chút tức giận.

"Lại thất bại?" cô gái liếc mắt một cái liền nhìn ra được tâm sự của người đang ông này, mày nhăn lại, rốt cuộc là người nào lại lợi hại như thế, vài lần ám sát đều có thể tránh thoát được.

"Lần này ta muốn con tự ra tay !" người đàn ông nhìn cô gái trẻ, đó là con gái của ông là niềm tự hào của ông, cho tới bây giờ ông cũng chưa từng hoài nghi thực lực của cô.

"Con đã biết" Cô gái bình tĩnh đáp.

Cô , Bạch Băng là người thừa kế của Ẩn tộc, từ nhỏ cô đã thừa nhận những huấn luyện máu tanh vô cùng hắc ám, không một ai đến đồng tình thông cảm, cho dù là cha của cô cũng vậy, cũng chỉ lạnh lùng theo dõi tất cả mọi chuyện.

Mười sáu năm huấn luyện cô đã cố nén chịu mọi thống khổ, dựa vào kiên trì vượt qua mọi thử thách để tồn tại.

Đồng thời cũng tạo nên một Bạch Băng với tính cách lạnh lùng vô tình, giết người vô số.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tiến Sĩ Khoa Rắn

Cơ sở nghiên cứu rắn ở Trung Quốc, nơi này có những trang thiết bị khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất, hơn hai nghìn chủng loại rắn, là một khoa nghiên cứu rắn chuyên nghiệp và lớn nhất cả nước.

"Tiến sĩ Bạch đây là nọc độc của rắn Thanh Trúc mà ngài muốn lấy ra ạ ". Một người đàn ông cầm lấy chất lỏng màu trắng của rắn độc trong tay nhân viên, nói với người đang bận rộn.

Tiến sĩ Bạch? không sai, chính là Bạch Băng, cô không chỉ là người thừa kế của ẩn tộc, mà còn là tiến sĩ khoa rắn trẻ tuổi nhất trong nước, đối với rắn độc, huyết thanh, tinh luyện không ai có thể so sánh được với cô, cũng không ai yêu thích động vật này hơn cô được.

Rắn là động vật máu lạnh nhất, thường xuyên xuất hiện ở rừng mưa nhiệt đới, sáu tuổi, cô bị ném vào rừng mưa nhiệt đới nguyên thủy, không có ý chí kiên cường, tự tin, cùng tràn ngập giết chóc máu tanh thì căn bản không có khả năng sống ở nơi này, cũng chính vào lúc đó cô bắt đầu thích động vật này.

Bởi vì cô phát hiện, rắn và cô rất giống nhau, máu lạnh và tàn nhẫn .

"tê tê" thanh âm phát ra từ cái đầu rắn Hổ Văn dài ba mét theo sau Bạch Băng đi ra, thè lưỡi, ngửa đầu nhìn chằm chằm vào nhân viên mang tính chất uy hiếp.

Lấy ra nọc độc, sắc mặt Trần Linh nhất thời tái nhợt, cảm thấy một tiến sĩ nghiên cứu khoa học làm sao có thể cất giấu một con rắn lớn:

https://thuviensach.vn

"Bạch..... tiến sĩ Bạch..... Rắn ,....."

Bạch Băng ngẩng đầu nhìn người đối diện, đảo mắt nhìn về phía sau, khóe miệng hiện lên một chút ý cười bất đắc dĩ, tay vỗ vỗ đầu rắn: "Cô ấy cũng không phải là con mồi của ngươi, ngoan ngoãn một chút".

Rắn Hổ Văn giống như nghe hiểu lời nói, quả thực "tê tê" hai tiếng sau đó ngoan ngoãn ngồi im ở góc tường.

Đứng ở phía đối diên, Trần Linh quả thật trợn mắt, ngây ngốc, nhìn hai chủ tớ nói chuyện, con rắn thế mà lại có thể nghe hiểu những lời tiến sĩ nói? Thần, quá thần kì rồi !

"Để nọc độc xuống đi, ngày mai tôi muốn đi rừng mưa nhiệt đới khảo sát, khoảng nửa tháng, nó, liền phiền cô chăm sóc". Bạch Băng không để ý tới sự kinh ngạc của Trần Linh, thu thập chuẩn bị những thứ ngày mai cần mang theo.

"Tiến sĩ ..... Tôi chăm sóc nó ? Nó sẽ không cắn người chứ ?" khuôn mặt Trần Linh tái nhợt, nghiêm túc nhìn góc tường nơi rắn Hổ Văn đang nằm, có lồng sắt bảo vệ bên ngoài, nếu để cho cô chăm sóc thật ra cũng không thành vấn đề, nhưng mà cô lại không có cách nào quên đi sợ hãi, cô sợ nó không cẩn thận sẽ ăn sạch cô....

"Cô không trêu chọc nó, nó tự nhiên sẽ không tấn công cô, tôi có việc đi trước, nơi này giao lại cho cô". Lời nói của Bạch Băng lại làm cho sắc mặt Trần Linh trắng bệch, cô sẽ biết điều không đi trêu chọc nó, rắn đều là loại động vật máu lạnh .....

Nhìn Bạch Băng rời đi, cô lộ ra vẻ mặt cầu xin, làm sao bây giờ, cô không muốn chăm sóc nó .....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Đàn Rắn Tụ Tập

Rừng mưa nhiệt đới đều có đặc điểm kết cấu vô cùng đặc biệt, bởi vì hoàn cảnh sinh trưởng quanh năm cực nóng, ẩm ướt, hình ảnh rừng mưa nhiệt đới cao lớn rậm rạp, độ cao trung bình ba mươi mét trở lên, từ vòm cây đến những cây cối ẩn sâu bên trong chia làm nhiều tầng, bao quanh lẫn nhau.

Bạch Băng mặc quần áo thể thao, đeo trên lưng ba lô màu đen, ở trong đó đều là đồ dùng khẩn cấp, có một ít thuốc tê, phòng khi gặp phải động vật mạnh mẽ, cô không cần phải ra tay để hao phí thể lực.

Lần này đến rừng mưa chủ yếu là cô muốn tìm một số loại rắn mới, mặt trời chiếu xuống không đến đầu người, điều này làm cho rừng mưa có cảm giác u ám.

Rừng mưa nhiệt đới thật ra có rất nhiều động vật ăn thịt người, Bạch Băng quen thuộc với rừng mưa này vô cùng, cô sáu tuổi sống ở rừng mưa, thời gian khoảng chừng bốn năm, bốn năm đó cô giống như người rừng, ăn các loại đồ ăn, thịt sống.

Bốn năm huấn luyện, làm cho cô đã hoàn toàn dung nhập với rừng mưa, cô có thể biết rõ khu vực vài chục mét quanh rừng, nguồn nước, thậm chí là động vật.

Thời điểm lần đầu tiên cô nhìn thấy rắn, đó là một con rắn lớn dài năm mét, quấn quýt lấy một con hươu sao, quấn chặt một vòng rồi một vòng, thẳng đến khi con hươu sao đấy tắt thở.

https://thuviensach.vn

Nhìn con hươu sao ở một giây giãy dụa trước khi chết, tưởng tượng đầu con hươu kia, làm cho cô có cảm giác như nhìn thấy chính mình, đời người đúng là tàn khốc giống như rắn, bao vây cô một lần rồi lại một lần, làm cho cô thở không ra hơi.

Cô trời sinh cứng cỏi, chưa bao giờ nghĩ sẽ bị ai khống chế nắm trong tay, cô không muốn bị người khác trói buộc, rồi cuối cùng là cái chết ....

Kể từ đó về sau, cô liền thích rắn, không ngừng quan sát chúng nó, cô chậm rãi phát hiện trí nhớ của rắn rất tốt, cũng là một động vật thù dai, có thể chính xác nhận ra những thương tổn nó từng nhận qua, rồi sau đó chờ thời cơ trả thù.

Ở trong lúc quan sát cô đã từng nhiều lần bị rắn cắn và bị thương, nhưng là ở rừng mưa thảo dược lại nhiều vô cùng, cô có thể chính xác nhận biết được đâu là thứ giải được độc rắn.

Rừng mưa nhiệt đới nơi nơi đều là bảo vật, rất nhiều người đều dùng tiền để tìm kiếm nó khắp mọi nơi nhưng vẫn không tìm được tí thảo dược nào.

"tê tê"

"tê tê"

"tê tê" một trận tiếng động vang lên, Bạch Băng có thị giác nhạy cảm phát hiện không phải là một con mà là một đàn rắn, cảm thấy số lượng đông đảo làm cho Bạch Băng giật mình một chút.

Cô chưa từng thấy qua rắn tụ tập !

Đột nhiên ở trong tầm mắt Bạch Băng xuất hiện một con rắn lớn màu đen, đầu rắn hình tam giác, trong miệng có độc, hàm răng có tuyến nọc độc, đuôi rất ngắn có thể phân bố nọc độc.

https://thuviensach.vn

Rắn độc!

Bạch Băng có chút kinh ngạc, ngày đầu tiên mà đã gặp phải tổ tôngnhư vậy, đảo mắt, còn chưa chờ cô hết kinh ngạc, một con, hai con, ba con ..... Một đàn rắn lớn bắt đầu di chuyển rất nhanh về một hướng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Đàn Rắn Kích Động

Thạch động này không có lối rẽ , tính chất nước bùn dưới chân khôi phục nguyên dạng rất nhanh, trên trăm con rắn đi qua mà cũng không thấy một chút dấu vết nào.

Bạch Băng trong lòng có chút lo lắng, bước chân vẫn tiếp tục chưa dừng lại, đã tiến tới phía sâu bên trong, nếu như không làm rõ được nguyên nhân, cô căn bản sẽ không từ bỏ.

"tê tê" tê tê" vài tiếng âm thanh tê tê của rắn, Bạch Băng lập tức tập trung lắng nghe, khoảng cách không xa, ước chừng nửa dặm đường , nàng nhanh chóng gia tăng tốc độ bước chân.

Đi tới vài bước, trước mắt là cảnh tượng làm cho ai nhìn thấy cũng sẽ không thể bỏ qua, Bạch Băng miệng há to, ở chỗ sâu trong thạch động chật hẹp, thế nhưng lại có thể chứa được hơn trăm con rắn, đầy đủ mọi màu sắc.

Nhìn qua thôi cũng làm cho người ta dựng thẳng tóc gáy lên, cô tận lực không để cho mình phát ra tiếng động, rắn là động vật rất mẫn cảm, có thể nhận biết theo mùi.

Hoàn hảo cô mỗi ngày đều ở cùng với rắn, hiểu rõ mùi vị trên người rắn, cho nên mới không bị phát hiện.

Đồng thời cô cũng biết hậu quả nếu bị phát hiện, nơi này mỗi một con rắn đều dài tới bảy , tám mét, hình dáng to lớn giống như thùng nước, cho dù cô có bản lĩnh giỏi đến đâu cũng không có khả năng từ nơi này còn sống đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"tê tê" một âm thanh vang lên, Bạch Băng giương mắt nhìn lên, cuối thạch động, trên người con rắn xuất hiện một ánh sáng màu vàng, trên trán nó mang theo một cái vương miện .

Bạch Băng kinh ngạc, rắn màu vàng?

Nàng chưa từng thấy qua, mà cái vương miện trên trán kia, nàng xác thực đó là sinh trưởng tự nhiên mà có chứ không phải cố ý làm giả, nghĩ kĩ lại, một con rắn làm sao biết giả dạng được?

Rắn vàng xuất hiện, trên trăm con rắn lớn cùng lúc đều yên tĩnh lại, tụ lại thành 1 chỗ , ngẩng cao đầu lên , giống như học sinh tiểu học thường hay xếp hàng.

Khóe miệng Bạch Băng run rẩy, này .... trường hợp này cũng quá khoa trương đi chứ .....

Nhìn hiện tượng đồ sộ trước mặt, Bạch Băng ngay lập tức lấy ra camera hướng về phía đàn rắn ghi lại, phát hiện ra nếu không quay lại được thì cảm thấy rất là đáng tiếc....

Rắn vàng thè lưỡi không ngừng phát ra âm thanh tê tê, giống như ở những cuộc phát biểu vẫn hay làm , Bạch Băng đem ống quay nhắm thẳng vào con rắn vàng, trong long thì lại nghi ngờ, vua của rắn? Nếu không phải, thì vì sao lúc này hơn trăm con rắn vì sao lai trở nên ngoan ngoãn như vậy?

Nếu đúng là vậy thì không biết còn có chuyện gì có thể làm cho người ta kinh hỉ hơn nữa đây? Lần đi rưng mưa lần này đúng là một thu hoạch lớn.

Ngay tại thời điểm Bạch Băng đổi hướng màn ảnh sang rắn vàng, theo màu vàng trong mắt rắn phát ra một đạo ánh sáng màu trắng, chiếu thẳng vào Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng cả kinh, sững sờ, thở hắt ra, thân thể bật lên rất nhanh, trong tay camera chạm vào tường, một tiếng vỡ vụn, đàn rắn phát hiện ra mùi khác lạ, cùng nhau hướng về phía Bạch Băng xông tới.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Sống Không Được Chết Không Xong

Xích Nguyệt quốc, Bạch phủ thừa tướng.

Sân sau ở phía tây phủ thừa tướng, mỗi ngày vào giờ này đều diễn ra một màn trình diễn quen thuộc.

"Tiện nhân sinh ra nghiệt chủng, ngươi và nương ngươi giống nhau đều là đồ đê tiện". Đại phu nhân Trần Dung hừ lạnh một tiếng, ánh mắt tối tăm, lạnh lẽo, khát máu, nhìn chằm chằm một nữ hài chừng mười hai mười ba tuổi .

Khi nhìn thấy ánh mắt độc ác của bà, cô nương nhát gan yếu đuối thân thể run rẩy không ngừng, quần áo cũ nát mỏng manh có thể nhìn xuyên qua đó thấy được trên thân thể nữ tử đầy những vết roi dài ghê người.

"Đại nương ..... Ta....."

"im miệng, đại nương là để cho ngươi gọi sao, ngươi tiểu tiện nhân còn muốn trưởng thành gả cho Lục vương gia, cũng không biết nương ngươi dùng công phu dụ dỗ gì đổi lấy hôn ước này cho ngươi ". Trần Dung phỉ nhổ nói.

"Nương, ngươi không cần lãng phí lời với nàng, tiểu tiện nhân này nếu chết đi, gả cho Lục vương gia chính là ta ". Bên cạnh, đại tiểu thư Bạch Lam thỏa mãn nhìn cô gái nằm dưới đất bằng ánh mắt ngoan độc, nàng ta có tư cách gì gả cho Lục vương gia, diện mạo như thế này làm sao có thể so sánh cùng với nàng.

https://thuviensach.vn

Nữ hài trước mắt, cả người lam lũ cũ nát, nàng gọi là Bạch Băng, chỉ mới mười ba tuổi , từ xưa tới nay đều bi mọi người ngược đãi cùng đói khát, da thịt khô ráp hiện lên màu vàng.

Nàng là thất tiểu thư của Bạch phủ thừa tướng. Đáng tiếc thân phận mẫu thân quá mức thấp hèn, chỉ là cơ thiếp, cho nên trong phủ thừa tướng cũng chỉ có mình Bạch thừa tướng sủng ái vị tiểu thư này.

Bạch thừa tướng mỗi ngày công việc bận rộn, ít khi có thời gian đi thăm nàng.

Bạch Băng tồn tại làm cho đại phu nhân cực kì phẫn nộ, năm đó Bạch thừa tướng vì người cơ thiếp này đã từ muốn bỏ Trần Dung, Bạch Băng sinh ra, Bạch thừa tướng cao hứng vô cùng, cơ hồ muốn đem nàng sủng tới tận trời, vào lúc một tuổi lại cùng với đương kim Lục vương gia định ra hôn ước.

Trần Dung vô cùng ghen tị, cho dù đính hôn cũng nên là con gái của nàng, như thế nào đến lượt nữ nhi của con tiện nhân kia chứ, vì vậy đối với sự tồn tại của Bạch Băng khiến cho bà vô cùng thù hận.

Phủ thừa tướng tất cả các tỷ muội đều đối với nàng hận thấu xương!

Năm vị tiểu thư phủ thừa tướng hung tợn trừng mắt với Bạch Băng, Bạch Lam hừ lạnh một tiếng tràn đầy chán ghét :" Nương, mấy ngày nữa Lục vương gia đã tới rồi , tuyệt đối không thể để cho nàng gặp Lục vương gia!"

"Hay là nương đem nàng dứt khoát đánh chết đi " các vị tiểu thư bên cạnh thuận theo nói.

"Người tới, đem nàng đánh thật mạnh cho ta" Trong mắt Trần Dung hiên lên một tia độc ác, vài nha hoàn phía sau lĩnh mệnh lệnh , nâng cao tay áo , đi về phía nữ tử.

https://thuviensach.vn

"A.... không cần ..... Đại nương ..... Tỷ tỷ, ngươi tha cho ta đi ! Buông tha ta ....." Bạch Băng không ngừng lùi về phía sau , nhìn chằm chằm chân bốn nha hoàn tiến tới , chính là vừa đấm vừa đá .

"Hảo , hảo, đánh chết nàng, mau đánh chết nàng, tiện nhân sinh tiện chủng, không xứng được sống ở Bạch phủ ...."

"Đúng thế , đánh chết nàng , tiểu tiện nhân...." Các vị tiểu thư nhìn đến hiện trường đánh đấm trở nên dị thường hưng phấn.

"Đại nương,.....Ta sẽ không gặp Lục .... Lục vương gia.... Van cầu các người tha cho ta....." Bạch Băng kêu khóc, chỉ tiếc tiếng kêu đó ở trong mắt các nàng càng thêm làm cho người ta hưng phấn.

"Đánh thật mạnh cho ta...." Một tiếng kêu rồi lai một tiếng kêu lên, âm thanh mắng chửi , ở trong đầu Bạch Băng càng ngày càng xa.....

Bốn nha hoàn sợ đánh chết người, thấy người bất động, nhất thời dừng lại .

"Như thế nào còn giả chết ạ" Lục Ảnh tiến lên hung hăng đá hai chân, vẫn không thấy có động tĩnh, sắc mặt thay đổi, ngồi xổm xuống ở chóp mũi tìm tòi hơi thở, nhất thời sợ tới mức đặt mông ngồi xuống đất

"Như thế nào ngừng đánh" Trần Dung nhíu mày, hôm nay phải đem nàng đánh cho sống không bằng chết.

"Phu .....Phu nhân..... Nàng không còn thở....." Lục Ảnh giương mắt môi run rẩy nói .

"Thật không còn hơi thở?" Trần Dung đi vào ngồi xổm xuống , tay tìm tòi quả thật không còn thở ." Các ngươi đem nàng ném vào bãi tha ma, lão gia có hỏi, các người phải nói là không biết nàng đi đâu."

https://thuviensach.vn

"Chết mới tốt". Bạch Linh thanh âm bén nhọn, lấy tay che mũi .

"Dù sao cũng chết rồi, hay là giữ lại cho nàng cái thi thể". Bạch lam hợp lý nói.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Cường Giả Trọng Sinh

Thân thể đau nhức rã rời truyền đến khắp mình mẩy chân tay, vốn tưởng là mình đã chết, bây giờ mở mắt ra nhìn thấy khắp bãi tha ma toàn là xác người.

Bạch Băng khẽ chớp mắt, rắn lớn tấn công, sương mù mờ mịt, sau đó nàng hôn mê, hơn trăm con rắn bao vây tấn công, nhưng rắn không cắn chết nàng, hiện tại vẫn còn sống.

Đây là? Bạch Băng nhìn mảnh đất rộng lớn, khắp nơi toàn là xác người, đây không phải là rừng mưa nhiệt đới, nàng biết đi ra bằng cách nào?.

Chống đỡ cơ thể đứng lên, động chạm tới vết thương trên người, làm cho nàng phải nhăn mặt nhíu mày cúi đầu kiểm tra vết thương, vết thương do roi đánh? Trên người nàng lúc nào thì bị roi đánh?.

Không đúng, quần áo trên người nàng cũng không đúng, đôi tay này ..... nhỏ.....

Nhất thời sửng sốt, Bạch Băng lấy hai tay vuốt ve gương mặt, đây không phải là nàng! Bỗng nhiên trong đầu xuất hiện một chút trí nhớ xa lạ.

"Hảo, hảo, đánh chết nàng, mau đánh chết nàng, tiện nhân nên sinh ra tiên chủng, không xứng sống ở trong Bạch phủ ...."

"Đúng rồi, đánh chết nàng... tiểu tiện nhân....." Từng tiếng mắng chửi truyền vào lỗ tai nàng, Bạch phủ thừa tướng? Làm sát thủ khả năng thích

https://thuviensach.vn

ứng cùng tỉnh táo của nàng tuyệt đối mạnh mẽ hơn người. Chẳng qua là sau hơn mười phút thời gian, Bạch Băng liền hiểu được rõ ràng tình trạng bây giờ của mình.

Ở giữa thạch động lúc sương mù mờ mịt, nàng nhìn thấy hình ảnh chủ nhân của thân xác này....

Nàng đã xuyên không! nhìn thấy chằng chịt vết thương ở trên người, Bạch Băng vui vẻ nở nụ cười, nàng trước giờ là người có thù phải trả, bây giờ trên người bị thương nặng như thế, nàng nhất định phải đòi về tất cả.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ..... Ô ô..... Tỷ tỷ nhất định là bị các nàng hại chết.....Ô ô..... Ta phải đi tìm các nàng trả thù..... " Tại nơi vắng vẻ, một nam hài sáu tuổi gào khóc.

"Tiểu thiếu gia, người ngàn vạn lần không được đi, đại phu nhân luôn muốn dùng mọi biện pháp để giết hại các ngươi, nếu bây giờ để cho nàng nắm được nhược điểm này... Ngay cả người cũng ....." Lý mama kéo nam hài đang muốn xông ra ngoài, ánh mắt rưng rưng, Thất tiểu thư người an nghỉ đi.....

"Ngươi thả ta ra, ta muốn đi giúp tỷ tỷ báo thù". Nam hài hất cánh tay Lý mama ra, một đôi mắt để lộ ra nồng đậm thù hận.

"Tiểu Nham, ngươi muốn đi đâu?" Một bóng người ngăn chặn ở trước mặt nam hài.

Nam hài tức giận, trên mặt giàn giụa nước mắt, ngẩng đầu: "Tỷ tỷ .....Thật tốt quá..... Ngươi không sao .....Ô ô....."

Nam hài nhào tới người phía trước mặt, nước mắt, nước mũi giàn giụa.

https://thuviensach.vn

Từ bãi tha ma trở về, Bạch Băng nhìn người đang ôm nàng, nam hài này chính là đệ đệ ruột của nàng, tình cảm hai người từ nhỏ rất tốt, mặc dù Bạch Băng trước kia rất hèn mọn yếu đuối, nhưng cũng chưa bao giờ để cho đệ đệ Bạch Nham bị tổn thương.

"Ta không sao, ta thì có thể có chuyện gì được chứ" Bạch Băng cố gắng hạ thấp giọng nói để cho dịu dàng hơn.

"Thất tiểu thư, người không sao rồi , thật không sao rồi". Lý mama nhìn thấy Bạch Băng như vậy thì mừng mừng rỡ rơi nước mắt, còn tưởng rằng không thể gặp được nữa: "Phu nhân đem người mang đi , ta thật sợ hãi....."

Đại phu nhân vẫn muốn diệt trừ thiểu thiếu gia cùng thất tiểu thư, sau này càng phải cẩn thận nhiều hơn mới được.....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Ác Mộng Đêm Khuya

"Tỷ tỷ....." Bạch Nham kéo áo Bạch Băng, mũi sụt sịt "Chúng ta rời nơi này đi..."

Bạch Băng cúi đầu thấy một đôi mắt trong veo sáng ngời, tràn đầy sự quan tâm, lo lắng thì trái tim xẹt qua một dòng nước ấm áp, giọng nói dịu dàng: "Chúng ta không phải đi đâu cả, muốn đi cũng là người khác phải đi, yên tâm, từ nay về sau tỷ sẽ bảo vệ đệ, những người đó ta sẽ không bỏ qua cho bất kỳ ai".

Giọng nói sắc bén, đôi mắt tỏa ra sát khí dầy đặc.

"Thất tiểu thư?" Lý mama nhìn bóng dáng yếu đuối đầy sợ hãi, so với trước kia là hai người hoàn toàn khác nhau, giọng nói vững vàng cùng hơi thở tỏa ra ở trên người nàng làm cho người ta sợ hãi, có cảm giác hít thở không nổi, đây là thất tiểu thư sao?.

"Tỷ tỷ, chờ ta trưởng thành, sẽ tới lượt ta bảo vệ tỷ tỷ..... Không bao giờ cho phép các nàng bắt nạt ngươi nữa". Bạch Nham nắm chặt bàn tay nhỏ bé, mười phần quyết tâm.

Bạch Băng cười cong mắt, vỗ vỗ đầu Bạch Nham, môi đỏ mọng khẽ mở: "Được, tỷ tỷ sẽ chờ tới ngày đệ có thể bảo vệ ta".

Giữa đêm khuya mưa bắt đầu rơi, chẳng biết người đã tỉnh từ bao giờ.

https://thuviensach.vn

Thời tiết mùa hè nóng nực làm cho không người nào ngủ được, tiếng nước mưa nhỏ rơi xuống đất, ngược lại làm cho người ta có cảm giác dễ chịu thoải mái rất nhiều.

Giữa sân, Bạch Lam không buồn ngủ một tí nào, vẻ mặt tức giận đi tới đi lui ở trong phòng, cây quạt trong tay không ngừng phe phẩy.

"Thời tiết chết tiệt, lúc nào cũng nóng nực." Thanh âm mắng chửi tức giận liên tục vang lên.

Đột nhiên, một cái bóng thật dài xẹt qua cửa sổ, chợt lóe rồi biến mất.

Bạch Lam nhất thời cực kì hoảng sợ, chăm chú nhìn cửa sổ, hét lớn một tiếng: "Là..... người nào?".

Trả lời nàng là một mảnh yên tĩnh, hoàn toàn không có một tiếng động.

Ngoài cửa sổ yên tĩnh, chỉ có gió đêm thổi qua lướt qua.

Không thấy có người đáp lại, trong phòng im lặng, Bạch Lăng thở hổn hển ra một hơi.

Trong nháy mắt, cửa sổ giấy "phần phật" bị một trận gió lạnh thổi qua, chỉ thấy một cái bóng trắng lơ lửng.

"A...." Bạch Lam hét chói tai, trong lòng tràn đầy lạnh lẽo, cảm thấy các lỗ chân lông dựng lên, run rẩy. "Người nào, người nào..... người tới.... người đâu a".

Im lặng, vô cùng yên tĩnh, bóng trắng ở trước cửa sổ, từ từ lắc lư, âm thanh mưa bên ngoài càng lúc càng lớn.....

"Ầm...." Tiếng sấm vang lên.

https://thuviensach.vn

"A....." Bạch Lam trốn ở góc phòng, gió từ cửa sổ thổi vào trong, trong phòng ánh nến chập chờn lúc sáng lúc tối.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Giả Vờ Tỏ Ra Thông Minh

"Tỷ tỷ.... ta tới tìm ngươi đây....." Âm thanh vang lên vô cùng thê thảm .

"A....Cứu mạng a...." Bạch Lam nhìn người trước mặt, một thân quần áo màu trắng nhiễm toàn máu tươi loang lổ khắp nơi.

Một đôi mắt nhìn nàng chằm chằm tản ra ánh sáng rét lạnh ghê người, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng tinh, chỉ một cái liếc mắt cũng có thể lấy mạng bất cứ lúc nào ! Bạch Lam bao nhiêu can đảm đều mất sạch, kêu thảm một tiếng hôn mê bất tỉnh!

Bạch Băng đứng ở trước mặt hừ lạnh, khóe miệng nhếch lên cười nhạt "Đây mới chỉ là bắt đầu, ta sẽ làm cho các người muốn sống không được, muốn chết cũng không xong...."

Hôm sau.

Bầu trời sáng sủa, ánh mặt trời chiếu xuống chói mắt.

"Tỷ" theo tiếng nói vang lên, một cái đầu nhỏ từ ngoài cửa ngó nghiêng đi vào, đôi mắt nhỏ nhìn Bạch Băng híp lại thành một đường .

"Chuyện gì mà vui vẻ như vậy? " Bạch Băng để quyển sách trên tay xuống bàn, không thể không nói, nàng đối với đệ đệ này vô cùng yêu thích.

https://thuviensach.vn

"Tỷ, đệ nói với tỷ, vừa rồi nghe nha hoàn nói, ngày hôm qua Bạch Lam gặp quỷ, bây giờ bị dọa cho sợ đến ngay cả xuống giường cũng không được". Bạch Nham đi tới, thần bí nói xong còn lấy tay che miệng cười hắc hắc hai tiếng.

"xì" Bạch Băng bật cười, đông tác này hoàn toàn trái ngược với hình ảnh lúc trước, khi nàng thực hiện nhiệm vụ bí mật.

Phòng khách.

Bạch lão gia, đại phu nhân cùng năm vị tiểu thư đang ngồi ở trước bàn ăn, Bạch Lam vẻ mặt vẫn tái nhợt như cũ.

"Lão gia, nếm thử món này một chút xem có ngon miệng không". Trần Dung đem món ăn gắp vào trong chén Bạch lão gia.

Bạch lão gia nhấc đũa lên rồi lại để xuống: "bệnh Băng nhi giờ chắc cũng đã khá hơn, ta đi xem một chút". Mắc bệnh cũng đã nhiều ngày như vậy, công việc của ông lại bận rộn nên không có thời gian đi xem, cảm thấy không yên lòng.

Bạch lão gia dứt lời, sáu người nhất thời cứng đờ tại chỗ, sợ nhất chính là Bạch Lam, vốn vẻ mặt tái nhợt thì hiện tại chuyển sang tím đen lại.

"Lão ...Lão gia, người đừng đi vội, đại phu nói Băng nhi không thể gặp gió, chờ nàng khỏe lên một chút rồi hãy đi". Trần Dung miễn cưỡng cười nói.

"Đúng vậy ạ, cha, người tốt nhất đừng đi, nghe nói nàng mắc bệnh có thể lây nhiễm đó...." Bạch Yến nói xong, đứng lên đi tới cửa kéo Bạch lão gia trở lại.

https://thuviensach.vn

"Ai nói ta ngã bệnh? Ta thế nào không biết ?" Giọng nói trong trẻo truyền tới, Bạch Băng một thân quần áo rách nát, tóc tai xốc xếch cứ như vậy đi vào phòng khách, ánh mắt quét qua mấy người, nhìn vẻ mặt kinh ngạc (kinh hãi + ngạc nhiên) của đại phu nhân cùng các vị tiểu thư thì vô cùng hài lòng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Diện Mạo Chân Thật

"Mau..... Nước lanh, đi lấy nước lanh....." Các vị tiểu thư đứng lên hô to gọi nhỏ, đau lòng cho Trần Dung nhưng cũng không quên nhìn chằm chằm đầu sỏ gây ra chuyện -- Bạch Băng.

"Mau....mau... bỏng chết...." một chén canh nóng hổi đổ lên người nàng, giống như đem da thịt nàng nhúng qua nước nóng.

"Nước lanh, nước lạnh tới ...." Bọn nha hoàn đang mang nước lạnh vội vội vàng vàng tiến vào phòng khách, chẳng qua là, cõi đời này vĩnh viễn không có xấu nhất mà chỉ có xấu hơn, hơn nữa chuyện xui xẻo tệ hại lại liên tiếp xảy ra.

Lúc nha hoàn mang nước lạnh tiến vào, Bạch Băng trong tay bắn ra, nha hoàn chân mềm nhũn, thân thể nghiêng về phía sau, chỉ nghe " ầm " một tiếng, nha hoàn ngã xuống kéo theo chậu nước lạnh cũng rơi xuống đất.

Nước lạnh ở trong chậu không hề báo trước, tất cả đều bay thẳng đến trên đầu năm vị tiểu thư.

"A...." Mấy tiếng kêu sợ hãi vang lên, dáng vẻ các vị tiểu thư ướt sũng trông rất tức cười.

"Thật đúng là đủ nhếch nhác". Bạch Băng nhún nhún vai, một bộ dáng vui vẻ xem diễn kịch.

https://thuviensach.vn

"Ngươi chính là tiểu tiện nhân.... ngươi cố ý". Đại phu nhân chịu đựng ngực đau đớn, chỉ tay vào Bạch Băng, giống như một giây tiếp theo phải xé nàng ra ăn .

"Ta chính là cố ý ". Bạch Băng khóe miệng nở nụ cười châm chọc, chầm chậm tiến lên hai bước, ngẩng đầu lanh lùng nhìn về phía một đám người đang tức giận, lạnh giọng trả lời :" không phải có người đã cảnh cáo các ngươi, mèo con yếu đuối sẽ có một ngày biến thành con cọp mạnh mẽ".

Đại phu nhân cùng mấy người Bạch Lam sửng sốt, rõ ràng đã bị Bạch Băng hù dọa, một giây trước còn điềm đạm đáng yêu, một giây sau ánh mắt kia đã trở nên vô cùng rét lạnh.

"Người đâu, đánh cho ta, đánh chết nàng". Bạch Yến mặc kệ lời nói chó má của nàng, hôm nay nhất định phải đem nàng giết chết, để tránh sau này xảy ra chuyện.

Bọn nha hoàn sau lưng tiến lên.

Bạch Băng chẳng qua là cười lạnh, còn muốn làm trò giống lần trước, đem nàng hành hạ đến chết? Thật ngu ngốc!.

"Cuối cùng có một ngày, mèo sẽ biến thành cọp, sẽ làm cho những người đã từng tổn thương ta phải trả giá thật lớn !". Dứt lời, nụ cười trên mặt Bạch Băng biến mất, cả người tản ra hơi thở lạnh thấu xương đủ để cho tất cả mọi người bên trong phòng đều có cảm giác rùng mình !.

Mấy nha hoàn đi tới, đột nhiên cảm giác được một cỗ khí lạnh từ lòng bàn chân chạy lên, rất nhanh lan tới toàn thân!

"Vậy ta sẽ giết chết con mèo trước khi nó biến thành cop". Trần Dung nghe thấy ý tứ trong lời nói, cảm thấy buồn cười, còn muốn trả thù nàng sao?.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt đen láy của Bạch Băng chợt lóe sáng "Nhưng mèo đã biến đổi " Cùng với lời nói, bóng dáng chợt lóe, tốc độ cực nhanh làm cho người ta phải kinh ngạc.

"Ba" một thanh âm thanh thúy vang lên, một cái tát liền xuất hiện trên mặt Trần Dung.

Vốn bộ ngực kia bị bỏng một mảng lớn đã làm cho nàng đau đớn khó nhịn, bây giờ lại công thêm một cái tát, nhất thời thân thể không chống đỡ được, ngã ngồi trên mặt đất.

Tay che gương mặt bị đánh, không thể tin nổi nhìn Bạch Băng có thể đánh nàng, hơn nữa bóng dáng kia ra tay nhanh đến nỗi nàng cũng không nhìn thấy rõ ràng.....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Lần Đầu Gặp Mặt

Bạch Nham chạy tới không hiểu gì, nhìn tỷ tỷ hỏi: "tại sao lại ầm ĩ vậy tỷ".

"Đây là âm thanh chó mẹ kêu loạn ạ ! Chẳng lẽ người không nghe thấy sao? hơn nữa còn là chó mẹ ngã chổng vó lên trời ". Bạch Băng lời lẽ cay nghiệt cùng khinh bỉ làm cho Bạch Lam đứng cách đó không xa vô cùng tức giận.

"Phốc..... tỷ....." Bạch Nham bật cười, cảm thấy tài ăn nói của tỷ tỷ càng ngày càng tốt hơn trước .

"Tốt, ta liều mạng với các ngươi". Bạch Lam nổi giận đùng đùng hướng các nàng đi tới.

Bạch Băng ánh mặt đột nhiên chợt lóe, nhếch miệng nói thầm mấy câu ở trong lỗ tai Bạch Lam, vì vậy vào lúc Bạch Lam hướng tới các nàng xông tới, cùng lúc hai bóng dáng một lớn một nhỏ dắt tay nhau, nhấc chân bỏ chạy.

Bạch Lam thấy hay người chạy, lập tức đuổi theo sau, giọng điệu nuốt không trôi nhưng vẫn phải đè nén xuống.

"Cứu mạng a..... Đại tỷ muốn giết người". Bạch Nham cùng Bạch Băng hai người vừa chạy vừa kêu.

Vì vây Bạch phủ thừa tướng xuất hiện một cảnh tượng, một lớn một nhỏ hai người khóc kêu, giống như thỏ con bị hoảng sợ, các nàng ở phía

https://thuviensach.vn

sau như muốn đuổi giết lột da hai người không chịu buông tha, giống như đói khát lâu ngày.

Lúc đó, Bạch Hào mang theo Lục vương gia vừa bước vào vườn hoa liền trông thấy một cảnh tượng như vậy, trên trán xuất hiện vạch đen, liếc mắt nhìn Lục vương gia Xích Liên Triệt có chút xấu hổ.

Mà lúc này ánh mắt Xích Liên Triệt nhìn chằm chằm bóng dáng một lớn một nhỏ, cảnh tượng như vậy không phải nơi nào cũng có thể nhìn thấy được, xem ra phủ thừa tướng này thật là muôn màu muôn vẻ.

"Tiểu nữ chơi đùa hơi quá, Vương gia chớ để ý". Bạch Hào xoa mồ hôi trên trán, nhìn bóng dáng một lớn một nhỏ khủng hoảng sợ hãi kia thì trong lòng đau nhói, Lam nhi thật quá to gan.

"Dĩ nhiên sẽ không". Xích Liên Triệt khóe miệng nhếch lên nhẹ nhàng.

"Hai người các ngươi là tiểu dã chủng, chạy thật nhanh, ta gọi mà các ngươi còn chạy, ta đập chết các ngươi". Bạch Lam nói xong thở hổn hển, ánh mắt nhìn quanh bốn phía, muốn tìm một ít cục đá nhỏ.

Nhưng nhìn một lúc lâu cũng không thấy một cục nào, vì vậy Bạch Lam bực bội, cởi xuống giầy thêu trên chân trái ném về phía Bạch Băng, dù không tìm được cục đá cũng phải đập chết các ngươi.....

Bạch Lam rất hăng hái, độc ác , ném cũng rất nhanh.....

Nhưng là.....

Ném không chính xác.....

"Ai nha....." Bạch Hào vừa mới quay đầu, một chiếc giầy thêu đập ngay vào ..... trên khuôn mặt già nua.

https://thuviensach.vn

"A ..... Cha....."

"Phụ thân.....Người không sao chứ....." Bạch Băng cùng Bạch Nham sợ hãi kêu la, đi lên đỡ Bạch Hào.

"Lam nhi ! Ngươi đang làm gì ở đây? Còn ra thể thống gì nữa ! Chao ôi....." Bạch Hào khiển trách, đồng thời ôm mặt, đau .... thật đau....

"Cha.... cha...." Chứng kiến mình vừa mới đập nhầm người, Bạch Lam sắc mặt tái nhợt.

"Thừa tướng, khỏe chứ?" âm thanh quyến rũ mê người của Xích Liên Triệt truyền vào trong lỗ tai của mỗi người.

Bạch Lam ngước nhìn thấy người nói chuyện, có chút xấu hổ cơi xuống giầy thêu ở chân phải giẫm lên chân trái, vẻ mặt từ tái nhợt chuyển sang đỏ rực như máu.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Bầy Rắn Đông Đảo Và Mưu Kế Của Đại Phu Nhân

Bạch Nham quay sang chăm chú nhìn Bạch Băng đầy lo lắng, vẻ mặt ngập ngừng muốn nói ... rồi lại thôi.

"Đứa ngốc, tỷ tỷ bây giờ không giống như trước kia, có thể bảo vệ mình cùng đệ, phải tin tưởng tỷ tỷ". Bạch Băng quay lại vuốt ve đầu của đệ đệ, thì ra là vì nàng.

"Tỷ..." Bạch Nham chỉ cao đến ngực Bạch Băng, đưa tay ôm nàng, vùi đầu ở ngực nàng.

Bạch Băng cũng đưa tay ôm lấy Bach Nham, trong lòng chảy qua một dòng ấm áp, sau này nàng sẽ bảo vệ hắn, không biết tại sao nàng lại tới đây, nhưng nếu nàng đã thay thế thân xác Bạch Băng này, như vậy, nàng sẽ bảo vệ những gì nàng muốn bảo vệ.

Trải qua hai ngày điều tra cùng với trí nhớ lúc trước, nàng phát hiện nơi này là một ma huyễn đại lục, bầy rắn đông đảo, hơn nữa người ở nơi này lấy đấu thú cùng đấu khí làm chủ.

Nàng không có đấu khí, nhưng là nàng biết y thuật, võ cổ xưa, truy tung, tính toán mưu kế, tâm lý học, nàng tin ở cái thời đại này sẽ không có bất kỳ người nào như nàng, đây chính là lợi thế duy nhất của nàng.

Rắn, nàng mới vừa nghĩ qua, ở dị thế ma huyễn đại lục, bầy rắn đông đảo, không ai có thể chữa trị người bị rắn cắn, và cũng không ai có thể lấy ra được huyết thanh rắn độc.

https://thuviensach.vn

Tại đại lục này, mọi người đem rắn thành động vật độc nhất, so với ma thú còn đáng sợ hơn, ma thú đụng phải rắn độc căn bản không có cơ hội sống sót.

Trời xanh biếc,mây trắng dệt thành từng dải dài trôi lơ lửng.

Tại giữa phòng Đông viện đẹp đẽ và rực rỡ.

"Phu nhân, thuốc nấu xong rồi". Nha hoàn bưng một chén thuốc đưa đến trước mặt Trần Dung.

Trần Dung nhìn ngực bị bỏng của mình, cả người tức giận đến phát run, "đương" một tiếng, thuốc trong thay nha hoàn liền bị nàng hất đổ: "Thuốc, thuốc, uống thuốc thì có lợi ích gì, ngực bị bỏng như vậy sao có thể khỏi được, tiện nhân đáng chết, tất cả đều tại tiện nhân đáng chết đó....."

"Phu ....phu nhân xin người bớt giận, đại phu không phải đã nói là còn có thể chữa khỏi sao". Nha hoàn giọng nói đứt quãng, giương mắt liếc nhìn căn phòng kia, thất tiểu thư này cũng đủ độc ác, canh nóng kia đem cả rãnh ngực giữa hai vú toàn bộ đều lột hết da, bây giờ nhìn trước ngực phu nhân trông thật dọa người.

Trần Dung nghe nha hoàn nói, ánh tức giận nhìn phía xa, hai hàng lông mày nhíu lại, lời nói đó giống như vạn cây đao cắt ngang da thịt của nàng, đau vào tận xương tủy.

Còn có thể chữa trị được? Đó không phải ý nói là cũng có thể không chữa được !

"Phu nhân? Phu nhân? người muốn làm cái gì ạ? " Nha hoàn giọng run run hỏi, nhìn chằm chằm ánh mắt toát ra vẻ hung ác của Trần Dung, nhất

https://thuviensach.vn

thời làm cho nàng run rẩy đến lợi hại, trước giờ nàng chưa từng nhìn thấy vẻ mặt kinh khủng này của phu nhân.

"Ta đang suy nghĩ làm thế nào để giết con tiện nhân kia". Trần Dung hai tay che trước ngực, thù này nàng sẽ đòi lại con tiện nhân kia gấp đôi.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Quỷ Hồn Phụ Thể

"Hư.... Phu nhân, cẩn thận tai vách mạch rừng, nô tỳ cảm thấy bây giờ thất tiểu thư rất khác trước đây, nếu bị người có tâm nghe được sau lại đi mật báo cho thất tiểu thư, sợ rằng thất tiểu thư nhất định sẽ lại dở trò mờ ám".

Nha hoàn vừa nghe Trần Dung nói xong, cẩn thận suy nghĩ kĩ lại, lập tức sắc mặt tái nhợt, nàng cảm thấy thất tiểu thư bây giờ rất quái dị.

Trần Dung thấy nàng vẻ mặt cẩn thận, một cái tát giáng xuống, rống giận: " Đáng chết, ngươi dám nói bổn phu nhân không đấu lại con tiện nhân đáng chết đó".

"Không phải như vậy....." Nha hoàn hoảng sợ nhìn Trần Dung, trong mắt tràn ngập sợ hãi, khẽ run nói : " Không phải như vây, nô tỳ chẳng qua là cảm thấy thất tiểu thư từ sau hôm đó liền thay đổi, trước kia thất tiểu thư nhát như chuột, hôm nay thất tiểu thư còn có thể tấn công phu nhân, ý nô tỳ là thất tiểu thư có phải hay không bị thứ gì đó bám vào người...."

Trần Dung hơi híp mắt lại lắng nghe, đúng là bây giờ Bạch Băng cùng với trước kia không giống nhau "Phụ thể?".

Quỷ hồn phụ thể? Chuyện này chưa từng thấy qua, nhưng là lời đồn đại rất nhiều, nghe nói người chết nếu như bị quỷ quái bám vào người, sau đó cả người sẽ thay đổi dị thường, hơn nữa còn rất hung ác, tàn bạo.

Nghĩ tới đây Trần Dung hoàn toàn kinh hãi, chẳng lẽ bị quỷ hồn bám vào người thật?

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thúy, đi chuẩn bị một chậu máu chó đen tới, cho dù nàng là yêu ma quỷ quái, ta cũng bắt nàng phải lộ ra nguyên hình".

"Vâng, nô tỳ lập tức đi chuẩn bị" Nha hoàn lập tức đứng lên.

Vào lúc nha hoàn Tiểu Thúy xoay người muốn rời khỏi, Trần Dung cười lạnh một tiếng, hướng về phía bóng lưng nàng nói: "Để cho Tiểu Cúc đi tìm máu chó đen, ngươi đi đem con tiện nhân kia mời tới nơi này, nói bổn phu nhân muốn cùng nàng ngắm hoa".

Tiểu Thúy nghe nói vậy, thân thể run lên, vội vàng lắc đầu hoảng hốt, "Phu ....Phu nhân.....Thất tiểu thư nếu thật sự là bị quỷ thần phụ thể, nô tỳ .... nô tỳ...."

Nàng sợ ạ !

"Mè nheo cái gì, nếu không đi, bổn phu nhân hiện tại liền lột da của ngươi ra". Trần Dung tiến lên từng bước, nhấc chân đá vào bụng của Tiểu Thúy.

"A...." Tiểu Thúy che bụng kêu đau , mồ hôi lạnh toát ra,"Phải...phải.... nô tỳ đi ngay...."

Nhìn nàng cúi đầu khom lưng đi ra, Trần Dung cười lạnh, đều là một đám tiện nhân không có tiền đồ!

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Dung Nhan Bị Hủy

Tây viện

"Thất.... thất tiểu thư phu nhân mời thất tiểu thư đi ngắm hoa ở đông viện". Tiểu Thúy nhìn Bạch Băng bằng ánh mắt lo sợ, sau đó liền cúi đầu.

"Ngắm hoa?" Bạch Băng trong lòng cười lạnh, nàng đột nhiên mời mình ngắm hoa, sợ rằng không phải đơn giản chỉ là ngắm hoa đi.

"Lão yêu bà kia sẽ có lòng tốt như vậy sao? Tỷ tỷ ngươi không nên đi". Bạch Nham đứng ở trước mặt Bạch Băng, hung hăng trợn mắt nhìn Tiểu Thúy.

"Đương nhiên là nên đi rồi, phu nhân thật tâm mời , ta nếu không đi chẳng phải là không cho nàng mặt mũi". Trong mắt Bạch Băng chợt lóe lên một tia độc ác, bây giờ nàng không muốn từ từ chơi nữa, nàng có tính toán tốt hơn, đối với những người cản trở, nàng không cần thiết phải giữ lại.

"Tỷ, vậy ta cùng đi với tỷ". Bạch Nham lôi kéo áo nàng.

"Ngươi ạ, hay là người ở nhà xem sách đi, ngoan ta không sao". Các nàng mới là người có chuyện, Bạch Băng nhìn nha hoàn khúm núm cười lạnh: "Còn không đi?"

"Ach.... Dạ dạ....." Tiểu Thúy hoàn hồn đi tới, vội vàng dẫn đường ở phía trước, đồng thời liếc mắt nhìn cẩn thận, khí thế kia rõ ràng là bị đồ bẩn bám vào người.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng đi theo phía sau, thấy Tiểu Thúy liếc mắt nhìn nàng chằm chằm, cái nhìn quái dị này đối với nàng đã từng học về tâm lý thì không xa lạ gì, nói đơn giản chính là thuật đọc tâm, đối với vẻ mặt đơn giản của người cổ đại, nàng chỉ thoáng nhìn qua liền hiểu.

"Ai nha, Băng nhi tới đây, mau mau". Vào đông viện Trần Dung vừa nhìn thấy liền vội vàng cười nói gọi nàng, vẻ mặt hoàn toàn không có tí tức giận nào.

Năm vị tiểu thư theo sát sau lưng đi đến trước mặt Bạch Băng, mang theo tức giận.

Bạch Băng vô cùng khinh bỉ, diễn trò quá kém .

"Có mục đích gì thì nói mau, bổn cô nương vẫn chưa ngủ trưa đâu".

"Ngươi.....đừng không biết trên biết dưới". Trần Dung vốn định nói đôi câu lời hay ý đẹp, không nghĩ tới lời nói Bạch Băng làm cho nàng khó chịu, nàng muốn giả bộ cũng không được.

Ánh mắt Bạch Băng chợt lóe" Hôm nay bổn cô nương không muốn chơi đùa, tất cả các ngươi cũng không cần kiếm chuyện, làm trò".

"Ngươi.... nói gì "

"Tiểu tiện nhân, lá gan không nhỏ ạ". Năm vị tiểu thư hùng hùng hổ hổ hướng Bạch Băng ra tay.

Trong lòng cười lạnh, kế tiếp mọi chuyện xẩy ra tất cả đều là tự các nàng tự tìm đường chết, không phải là nàng muốn trả thù.

Năm người giương nanh múa vuốt đột nhiên đánh về phía Bạch Băng.

Bạch Băng nở nụ cười dữ tợn.

https://thuviensach.vn

Một cơn gió thoảng qua, chỉ trong nháy mắt, ánh mắt của năm vị tiểu thư hoảng sợ, đau đớn ôm khuôn mặt đầy máu tươi, không thể tin nổi nhìn chằm chằm Bạch Băng.

Bạch Băng lạnh lùng, thờ ơ coi như tất cả đều không liên quan tới mình.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Dung Nhan Bị Hủy 2

Nếu nàng không ra tay, chỉ sợ người bị hủy dung là nàng.

Đại phu nhân run rẩy chỉ tay về phía Bạch Băng: "Ngươi thật độc ác".

"Ai có thể làm chứng đây là ta làm?" Bạch Băng hơi nhíu mày, ăn vạ chưa ai có thể so được với nàng.

Nghe vậy, Trần Dung sửng sốt, ai có thể làm chứng? Nàng nhìn thấy toàn bộ, lời của nàng lão gia sẽ nghe, nhất định là vậy, vừa tức vừa sợ nhìn Bạch Băng đầy oán hận" Lão gia nhất định sẽ giết ngươi....."

Một câu nói ác độc như vây nhưng nghe vào tai Bạch Băng lai tựa như một loại rắm thúi .

"Phủ thừa tướng thật là náo nhiệt". Người chưa tới, giọng nói đã tới trước.

Nghe tiếng, Trần Dung mới hướng về phía cửa nhìn lại.

Đuôi lông mày Bạch Băng khẽ nhúc nghích, giọng nói này rất quen thuộc,.... hình như.....

Sau một khắc, môt nam tử mặc áo dài màu đỏ sậm đi vào, dung nhan như ngọc được điêu khắc mà thành, lông mày lá liễu, một đôi môi đỏ tươi, con ngươi mang theo màu sắc hủy diệt, làm cho người ta mê mẩn, khuôn mặt cao ngạo, đôi mắt như đêm đông rét lạnh,ánh mắt lạnh như băng nhưng lại sâu không lường được, lộ ra một hơi thở vương giả không thể kháng cự.

https://thuviensach.vn

Người trước mắt này, trên người chất chứa đầy tang thương cùng sắc bén, tựa như một gốc cây đến từ địa ngục làm cướp đoạt hơi thở của người ta, mang theo chém giết máu tanh.

Nam tử yêu nghiệt tựa như yêu tinh như vậy, ngoại trừ Lục vương gia Xích Liên Triệt thì sẽ không có ai có thể so được với hắn.

Trần Dung nhìn thấy Xích Liên Triệt tiến vào, vẻ mặt hiện lên vui mừng, hiện tại Lục vương gia tới, có nghĩa tất cả chuyện vừa nãy Lục vương gia đều nhìn thấy, Bạch Băng muốn phản bác cũng đừng nghĩ tới.

"Tham kiến Lục vương gia". Trần Dung vội vàng cúi người hành lễ.

Bạch Băng mặt không biến sắc, ánh mắt lạnh lùng mang theo khinh bỉ đảo qua .

Xích Liên Triệt nụ cười bên miệng vẫn chưa giảm, không để ý tới Trần Dung hành lễ, đưa mắt liếc nhìn một phòng tràn đầy máu tanh kia cùng dung nhan năm vị tiểu thư đã hoàn toàn thay đổi, trong lòng có một dòng điện quét qua trái tim, thủ đoạn thật độc ác ạ.

Ánh mắt chăm chú nhìn Bạch Băng, muốn từ trên mặt nàng nhìn ra một tia sơ hở cùng kinh hoảng, nhưng là không có.

Nàng là vương giả đứng đầu trong giới sát thủ, người thừa kế ẩn tộc, nếu ngay cả năng lực giữ vững tỉnh táo cũng không có, nàng đã sớm chết trên trăm lần rồi.

Thấy Bạch Băng tỉnh táo tự nhiên, giống như tất cả mọi chuyện ở đây đều không có liên quan gì tới nàng, một nữ tử mười ba tuổi thật không ngờ thủ đoạn thật tàn nhẫn !

Đối mặt với cảnh tượng sau khi gây chuyện, có thể giấu đi tất cả mọi dấu vết hoàn hảo, nàng rốt cuộc là một người như thế nào?

https://thuviensach.vn

Con ngươi màu đen lóe sáng, hắn bắt đầu cảm thấy Vương phi tương lai này rất thú vị, làm khơi dậy lòng hứng thú của hắn, hơn nữa còn là vô cùng hứng thú.

"Ô ô.... Vương gia, người phải làm chủ cho ta ạ.... ô..ô...." Trần Dung đi tới trước mặt Xích Liên Triệt khóc rống.

"Chuyện máu tanh này lại khiến tâm tình ta vui vẻ là sao chứ". Xích Liên Triệt không để ý nói, mũi hít thật sâu một hơi như thưởng thức dư vị một phòng đầy máu tanh này.

"Lục .... Lục vương gia....." Nghe được câu trả lời như vậy, làm cho Trần Dung vô cùng kinh hãi, không thể tin được nhìn về phía hắn, tâm tình vui vẻ? có ý tứ gì chứ? Nàng không hiểu nổi mục đích của Xích Liên Triệt, trong lòng nàng vô cùng rối rắm lo sợ.

Lúc này không khi ở nơi đây tràn đầy mùi máu tinh, càng ngày càng nồng đậm hơn trước.

Yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh, bên trong sân gió thổi vù vù lên mặt đất đầy khí lạnh.

"Lục vương gia..... Tiện nhân này đã giết năm nữ nhi của ta, còn muốn giết ta giệt khẩu, vừa may đúng lúc Lục vương gia tới kịp thời, nếu không ta cũng sẽ mất mạng...." Trần Dung trầm giọng kể, mồ hôi toát ra đầy đầu nhỏ xuống, không nhịn được mà tìm mọi cách, ý đồ dẫn dắt Xích Liên Triệt để ý tới tình cảnh bây giờ.

"Nói như vậy, là muốn bổn vương trị tội nàng". Xích Liên Triệt nheo mắt lại, cười như không cười nhìn về phía Trần Dung nói.

Trần Dung nghe xong, tâm lập tức hạ xuống, Lục vương gia tin tưởng nàng, nên vội vàng gật đầu." Vương gia phải làm chủ cho ta, không thì cũng vì nữ nhi của ta mà làm chủ...."

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt không nói gì, quay đầu tầm mắt rơi vào một người đang nhàn nhã tự nhiên uống trả hỏi: " Chuyện là như thế này?".

"Lục vương gia, tiện nhân này rất giảo hoạt". Trần Dung nhanh chóng đem quá khứ nói ra một lượt.

Xích Liên Triệt đảo mắt, chân mày hơi nhăn lại, cái từ tiện nhân này, hắn nghe không lọt tai tí nào, cực kỳ không vừa tai, trong tròng mắt đen nhất thời một tia lạnh lùng xẹt qua, "bổn vương không thích người lắm mồm".

Giọng nói trầm thấp mang theo rét lạnh, phảng phất như còn mang theo chút tức giận....

Nghe vậy, Trần Dung trong lòng kinh hãi, lập tức lui về phía sau mấy bước, Lục vương gia vui buồn thất thường, khó có thể nắm bắt được ý tứ của người ạ.

"Không phải là ta làm, hơn nữa các nàng cũng chưa chết, chẳng qua chỉ là mấy cái túi da bị phá hủy". Bạch Băng sắc mặt vẫn như cũ không thay đổi, cứ như vậy đều đều nói ra một câu.

Lời như vậy từ miệng nàng nói ra, giống như chuyện bữa cơm bình thường vẫn xẩy ra không có gì khác biệt.

Khóe miệng Xích Liên Triệt nhếch lên, nếu định lực không có nhiều năm căn bản không thể nào thản nhiên đối mặt với chuyện như vậy? Mười ba tuổi, trước mặt cô gái này mới mười ba tuổi, rốt cuộc phủ thừa tướng còn giấu diếm bao nhiêu nữa? Có thể đem một cô nương mười ba tuổi huấn luyện thành như vậy!

"Nàng nói láo, Lục vương gia nàng ta nói láo, là nàng làm, nàng còn muốn giết ta". Trần Dung kinh hoảng, thấy vẻ mặt Bạch Băng trấn định như thế, nàng thật sợ Lục vương gia sẽ tin lời nàng ta nói.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt chân mày nhíu lại, không để ý tới Trần Dung, mà ngược lại nhìn về phía Bạch Băng.

Bạch Băng không nhanh không chậm đứng lên, khóe miệng nhếch lên," Ta không chỉ muốn giết ngươi, hơn thế nữa ta còn rất muốn đem ngươi làm thành người côn, chẳng qua bây giờ còn không phải lúc".

Ánh mắt Xích Liên Triệt ngay tức khắc phát sáng, chăm chú nhìn cô nương kia trợn mặt nói mò, nhưng lại rất trầm ổn và chân thật.

"Lục vương gia, ngài cũng nghe rồi đó, nàng , là nàng, nàng phá hủy dung nhan năm nữ nhi của ta". Trần Dung giọng nói hoảng sợ, cố gắng tranh thủ lấy tín nhiệm của Xích Liên Triệt với nàng.

Chẳng qua là Xích Liên Triệt sao lại tin tưởng nàng được.

Lập tức khóe môi gợi lên vẻ hào hứng, không có bất kỳ một lời nói nào, cũng không có bất kỳ một động tác nào, cứ như vậy mà đứng đấy, thật giống như một con Liệp Báo lười biếng đang phát hiện ra một con mồi, không biết tiếp theo nàng sẽ làm cách nào để thoát khỏi chuyện đang xảy ra trước mắt này đây.

"Ta vừa mới nói là ta rất muốn giết ngươi, ta mặc kệ chuyện các nàng bị hủy dung, ta là một cô nương nhỏ bé yếu đuối, sao có thể giết chết năm vị tỷ tỷ khỏe mạnh hơn ta gấp mười lần, chuyện như vậy thât đúng là kỳ quái mà". Bạch Băng giọng nói không chút gợn sóng, hai tròng mắt phát ra một cỗ sát khí, người côn, chủ ý rất tốt.

"Vậy còn lời nói của những người này thì giải thích như thế nào?" Một khi Liệp Báo lười biếng đã phát hiện ra con mồi, như vậy khẳng định con mồi sẽ trở thành thức ăn trong miệng hắn.

Nhưng là, thức ăn này rất khó nói sau khi ăn xong liệu có thể tiêu hóa hay không.

https://thuviensach.vn

"Chính là nàng làm, nàng muốn giá họa cho ta". Bạch Băng giọng nói nhận mạnh, mắt trợn trừng, nàng chính là đảo lộn đúng sai, như vậy cho dù có là sự thật cũng chưa chắc có người tin tưởng.

"Xem ra mọi chuyện đã rõ ràng" Xích Liên Triệt như không có chuyện gì mà gật đầu, nữ tử này so với tưởng tượng của hắn còn phức tạp hơn nhiều, ẩn giấu rất sâu, làm hắn không nhịn được mà muốn tìm hiểu.

"Này....này...." Nghe hai người ta một câu người một câu, cứ như vậy nói chuyện rồi đẩy hết mọi chuyện tới trên người của nàng, nhất thời giống như đánh đòn cảnh cáo, đập nàng tới chóng mặt.

Nàng đã phá hủy dung mạo nữ nhi của mình, còn muốn giá họa cho nàng? Loại lý do này ai có thể tin, làm sao có thể tin được !

"Không phải.... không phải như thế". Trần Dung hoảng sợ vung tay.

"Im miệng" Bạch Băng quát lớn" Có phải hay không cũng không phải là ngươi nói, sự việc bây giờ cùng trước kia không giống nhau, ở đây không có chỗ cho ngươi nói, mà ngươi cũng chỉ có thể chờ chết ."

Lời gây sự từ trong miệng của Bạch Băng thốt ra, từng chữ từng chữ như lưỡi đao sắc bén, chỉ cần không cẩn thận một chút thôi , nó có thể cắt cho người ta khắp người toàn thương tích.

Tiến lên đón nhận ánh mắt của Bạch Băng, Trần Dung giật mình run lên, trong lòng nàng vô cùng tin tưởng từng chữ mà Bạch Băng nói ra.

Trần Dung lùi về sau hai bước, bất ngời dưới chân đạp trúng đoản đao vừa mới rơi xuống, chăm chú nhìn chằm chằm nó, đồng thời trong lòng nhất thời có một ý nghĩ độc ác làm thay thế sự sợ hãi của nàng.

"Ngươi.... tiện nhân đáng chết, ta... ta và ngươi liều mạng...." Tức giận được áp chế lúc trước, vào lúc này không thể kiềm chế được , nàng cũng

https://thuviensach.vn

không quan tâm tới người đứng bên cạnh là Xích Liên Triệt, cúi người cầm đoản đao dưới đất lên đâm thẳng về phía Bạch Băng.

Xích Liên Triệt vẻ mặt không thay đổi, giống như là biết rõ ràng năng lực của Bạch Băng.

Bạch Băng hừ lạnh một tiếng, đột nhiên lỗ tai khẽ động, trực giác nhạy bén biết có người đến, bên ngoài miệng cong lên mang theo một tia vui vẻ.

"A.... Giết người... Đại nương không nên phá hủy dung mạo của ta...." Bạch Băng khẽ run, hô to một tiếng, nhất thời nước mắt chảy ra từ hốc mắt rơi xuống.

"Ta giết.... Giết ngươi...." Trần Dung không cảm giác được sự thay đổi của Bạch Băng, trong lòng bị tức giận chiếm giữ tất cả, miệng kêu to cùng đoản đao trên tay trực tiếp hướng tới Bạch Băng.

"Băng nhi, mau tránh" Bạch Hào vừa vào phòng liền nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nhất thời hoảng sợ, tiến lên mấy bước về phía trước nhưng cho dù có nhanh tới đâu cũng không kịp ngăn cản.

Vào lúc đoản đao đâm xuống, Bạch Băng đồng thời tay trái ra, Trần Dung tay giơ đoản đao tự nhiên cúng đờ, thân thể nghiêng đi một chút rồi đâm trượt vào không khí.

Tình cảnh này không ai phát hiện, duy chỉ có Xích Liên Triệt là nhìn thấy rõ ràng, màn biểu diễn này ngay cả hắn cũng phải khen tặng mấy phần.

"Cha, đại nương phá hủy dung mạo của các tỷ tỷ, còn muốn giết Băng nhi, cha , mau cứu cứu Băng nhi.... Cứu cứu Băng nhi..." Bạch Băng gương mặt khóc lóc thê thảm, vẻ mặt kinh hoảng lo sợ, cứ như đó là điều đương nhiên.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt nhăn mày, nếu không phải hắn thấy tận mắt, thì đúng là hắn sẽ tin chuyện này là sự thật, vẻ mặt của người trước mặt kia lúc này.... thật , vô cùng thật, ngay cả hắn cũng không nhìn ra bất kỳ một sơ hở nào.

Trần Dung quay đầu nhìn lại, trong cái liếc mắt nhất thời đoản đao trong tay ' lạch cạch' rơi xuống đất.

"Ngươi rõ ràng là phát điên, ngay cả nữ nhi mình đều không bỏ qua, còn muốn giết cả Băng nhi, người đâu, đem như nhân này giam lại". Bạch Hào nhìn đầy phòng máu tanh cùng năm nữ nhi bị hủy dung nhan, một cỗ tức giận chưa từng có từ trước đến nay ở trong lòng dâng lên.

"Lão gia.... Ta .... ta.... ta... không phải là ta....." Trần Dung sắc mặt tái nhợt muốn phủ nhận, nhìn Bạch Băng rồi lại nhìn Xích Liên Triệt, chuyện này chỉ có mình Lục vương gia biết "Lục vương gia, cầu xin ngươi giúp ta một lần, không phải ta làm, ... nói cho lão gia ... không phải là ta...."

Lúc này tất cả hi vọng của nàng đều đặt ở trên người Xích Liên Triệt.

Bạch Hào nghe vậy mới chú ý tới Xích Liên Triệt ở bên cạnh, vội vàng cúi người hành lễ " Cựu thần tham kiến Lục vương gia".

"Thừa tướng đại nhân không cần đa lễ". Đảo mắt nhìn về phía Bạch Lăng, thấy nàng vẫn như cũ một dáng vẻ giống như thỏ hoang bị hoảng sợ cũng không thay đổi :" Thừa tướng phu nhân, chắc là bị hóa điên, nên mới có thể công kích các tiểu thư, thừa tướng cần phải xử lý nghiêm túc, nếu như để đả thương tới những người khác nữa sẽ không tốt".

Trần Dung mở to hai mắt, lộ ra vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ: "Không, lão gia, ta không có bị điên, tất cả đều không phải là ta làm, đều là Bạch Băng, đều là con tiện nhân Bạch Băng kia, là nàng làm, thật sự là nàng làm".

https://thuviensach.vn

Bạch Hào vẻ mặt càng trầm xuống, liếc mắt nhìn Bạch Băng, kia một dáng vẻ gầy guộc, làm sao có thể gây ra một trận máu tanh như vậy, chả lẽ cho hắn là hài đồng ba tuổi không biết gì sao?

"Người đâu, đem nàng giam lai, sau này xử trí". Bạch Hào trợn trừng Trần Dung đầy hung dữ, ngay cả nữ nhi mình đều không bỏ qua, thật là kẻ điên.

Trong lòng Bạch Băng vô cùng hả hê, nhưng cũng có mấy phần kinh ngạc, địa vị mình ở Bạch thừa tướng không ngờ lại lớn như vậy, không chút hoài nghi, ở trong trí nhớ tình yêu của mẹ ruột Bạch Băng cùng Bạch thừa tướng cũng là đến chết không đổi, chỉ riêng điểm này cũng đủ để cho nàng đối với Bạch thừa tướng có thêm mấy phần cảm giác thân thiết, kiếp trước xa xôi nàng không có được tình thân, hôm nay, nội tâm nàng vô cùng vui sướng không có ngôn ngữ nào có thể diễn tả.

Bất quá nói đi cũng phải nói lại, bình thường nhìn thấy Bạch thừa tướng hòa ái dễ gần, không nghĩ tới khi tức giận thật đúng là vô cùng kinh khủng.....

Theo giọng nói Trần Dung dần dần biến mất, cả phòng yên tĩnh trở lại, ba người không ai nói gì, trong lòng mỗi người đều có suy nghĩ riêng.

Cảnh đêm đẹp đẽ, yên lặng như nước không một tiếng động khiến người ta say mê.

Đêm đen như tơ lụa, ở giữa trời đêm những ánh sao sáng như ngọc tỏa ra ánh sáng chói lọi, nhấp nháy lập lòe, Vầng trăng treo lơ lửng giữa không trung mang, ánh sáng màu bạc chiếu xuống sạch sẽ và đẹp đẽ.

Gió thổi thoảng qua những ngõ nghách giữa đêm khuya yên tĩnh. Nước hồ làm nổi bật ánh sao đêm, những gợn sóng lăn tăn theo chiều gió cùng nhẩy múa thật giống như một tầng mây mù bao phủ nổi lên ở giữa hồ nước như có như không.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng đứng thẳng bên hồ, ánh mắt mê ly nhìn mông lung như có suy nghĩ, nàng không biết đấu khí, chưa từng thấy qua ma thú, ở trong trí nhớ trước kia cũng chưa từng gặp, ma thú, thú, là cái gì thú ạ?.

Bạch Băng trầm tư suy nghĩ, có lẽ trước tiên nàng nên tính toán xem làm sao tìm hiểu về cái ma huyễn đại lục này cho rõ ràng, nàng không rõ về uy lực đấu khí, càng không biết võ cổ xưa nếu giao đấu cùng với cường giả đấu khí liệu có cơ hội thắng hay không.

"Ngày tốt cảnh đẹp không biết làm gì sao?" Đang lúc yên tĩnh, một tiếng thanh âm quyến rũ mê người phá tan bóng đêm tĩnh lặng.

Bạch Băng quay đầu, dưới ánh trăng sáng, nam tử một thân áo bào đỏ rực nghiêng người dựa vào trên cây ven hồ, đứng nhìn Bạch Băng.

Một đôi mắt trong veo như nước mơ hồ mang theo hủy diệt màu sắc đỏ rực, hội tụ ở trong cặp mắt đó là một ngọn lửa mang theo ánh sang như bay múa, đỏ rồi chuyển đến đen, nó có thể hủy diệt tất cả mang theo ba phần tà, ba phần kiêu ngạo, ba phần yêu nghiệt.

Nếu như hai lần trước nói hắn là yêu nghiệt, vậy lúc vẻ đẹp của hắn chính là La sát nhưng lại mang theo chút xinh đẹp, xinh đẹp lại có mang theo độc dược trí mạng.

Xích Liên Triệt cứ như vậy quyến rũ, khóe miêng nhếch lên, mang theo nụ cười mê người .

Bạch Băng lạnh như băng, sắc mặt lạnh lẽo, nàng vô cùng không thích người như vậy,

gương mặt mê người, vẻ ngoài nhìn như vô hại, thật ra thì bên trong lại chưa toàn âm mưu chém giết so với bất cứ ai đều nặng hơn, giống như hồ ly so với người thường,

https://thuviensach.vn

nàng hoàn toàn tỉnh táo hiểu được, cho nên nàng sẽ không để cho hắn bước vào cuộc sống của nàng.

Hai người cứ như vậy đưa mắt nhìn nhau, ai cũng không nói lời nào, ánh sao trêu chọc lòng người, hồ nước yên tĩnh, một nữ tử trong trẻo lạnh lùng như Tuyết liên hoàn mỹ

cùng với một nam tử tựa như thiên thần lạnh lẽo, cảnh tượng kia như một bức tranh đẹp được vẽ ra làm cho người ta say mê thật lâu.

Không biết qua bao lâu, Xích Liên Triệt từ từ đi tới bên cạnh Bạch Băng, đứng sóng vai cùng nàng .

Gió mát thổi qua, tóc đen của hai người ở trong gió quấn quanh, Bạch Băng quét mắt nhìn hắn, trong ánh mắt lóe ra ánh sáng chán ghét.

"Đừng đánh chủ ý lên ta" Trong bầu trời đêm đột nhiên truyền đến tiếng nói lạnh lẽo như mùa đông rét lạnh của Bạch Băng.

"Ta nếu không đồng ý?" Xích Liên Triệt nhẹ giọng cười, khóe miệng nhếch lên tạo thành một vòng cung, vô cùng vui vẻ.

"Chết !" Bạch Băng đối với thái độ của Xích Liên Triệt hết sức tức giận, khóe miệng nhếch lên, mang theo sát khí vô hình, một câu nói ra bao gồm tất cả tâm tư trên chữ.

Xích Liên Triệt nụ cười vẫn chưa giảm, cái chữ chết này, khi hắn nghe được tựa như cơn gió thổi qua, hắn cúi đầu nhìn Bạch Băng, một màn sát khí kia mang theo nụ cười ngông cuồng của nàng được hắn thu hết vào đáy mắt.

Khuôn mặt nhỏ nhắn màu vàng, một đôi mắt to đen nhánh, vốn không hài hòa , lại công thêm vẻ ngông cuồng kia càng làm tăng thêm hài hòa cân đối.

https://thuviensach.vn

Tuy không hài hòa nhưng nụ cười ấy lại tỏa ra sự quyến rũ khiến người ta phải ngừng thở, đồng thời nụ cười ấy cũng làm tăng thêm khí phách ngang ngược của nàng.

Một nữ nhân nhỏ bé mười ba tuổi, mang theo sát khí mạnh mẽ, chuyện này nói ra thật khiến cho người ta phải sợ hãi .

Nhìn nụ cười sạch sẽ vui vẻ kia, Xích Liên Triệt nhếch miệng nở nụ cười càng thêm rực rỡ, cực kỳ xinh đẹp nói: " Vương phi tương lai của bổn vương thật là đặc biệt".

Vương phi tương lai? Ánh mắt Bạch Băng lộ ra ánh sáng hung dữ, nắm chặt đoản đao trong tay áo, nàng dám đảm bảo, chỉ cần hắn nói thêm một câu, nàng sẽ giết hắn !

"Không nghe lời ta nói, người sẽ hối hận". Bạch Băng hừ lạnh một tiếng, sát khí tỏa ra bốn phía.

"Làm sao bây giờ? Ta hình như bị ngươi hấp dẫn mất rồi" Xích Liên Triệt khoanh hay tay trước ngực cười tà.

Ánh mắt Bạch Băng chợt lóe, bây giờ nàng không cần quân tâm gì cả, cổ tay vừa động nàng nghiêng người nhanh như tia chớp, ánh sáng lóe lên đoản đao liền đâm thẳng về phía Xích Liên Triệt, tuyệt đối là trí mạng.

Thấy vậy, mặt mày Xích Liên Triệt trầm xuống, nàng lại dám ra tay với hắn, thân hình dừng lại, nghiêng người trở tay, từ trong lòng bàn tay liền phát ra một đạo ánh sáng màu vàng.

'thương'..." Một âm thanh trong trẻo vang lên, đoản đao đang đâm tới thẳng tắp liền bị chặn lại.

Bạch Băng trong mắt chợt sáng lên, đấu khí?

https://thuviensach.vn

Nàng chưa từng thấy qua đấu khí, không biết đấu khí sẽ lợi hại tới mức có thể ngăn chặn được sự tấn công của nàng, cổ tay di chuyển lập tức đoản đao hung hăng hướng về phía đấu khí màu vàng đâm tới.

Xích Liên Triệt phát ra đấu khí này để chặn lại một kích kia của nàng, nhưng ở ngay khi Bạch Băng xoay người đâm về phía đấu khí, cùng lúc Xích Liên Triệt liền hành động, bóng dáng giống như quỷ mỵ chuyển ra phía sau ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của nàng.

Bạch Băng kinh ngạc, cũng không để ý tới đoàn đấu khí màu vàng trước mắt, hai chân vừa chạm đất nàng liền dùng đầu tấn công về phía Xích Liên Triệt.

Đáng chết, thân thể này của nàng trời sinh yếu đuối, trong lúc nhất thời muốn luyện thành mạnh mẽ cứng cỏi sợ rằng không dễ dàng, công lực của nàng phát ra cũng giảm đi một nửa

Xích Liên Triệt thấy vậy thì khóe miệng nhếch lên thật cao, cánh tay ôm Bạch Băng thoáng tăng thêm lực, để cho thân thể nhỏ bé không an phận kia nhất thời không thể động đậy.

Bạch Băng giằng co thân thể, ngẩng đầu hung hăng nhìn chằm chằm Xích Liên Triệt, trong mắt là tức giận nồng đậm.

Xích Liên Triệt tiến lên đón nhận ánh mắt kia, cúi đầu hung hăng ngăn chặn bờ môi đỏ mọng tươi đẹp kia coi như trừng phạt, hai đôi môi dán lên nhau, gặm cắn thật lâu khiên cho nó trở lên đỏ tươi ướt át.

Trong nháy mắt Bạch Băng trở lên điên cuồng, con ngươi sắc bén phát ra sát khí khắp nơi, trong miệng, đầu lưỡi cùng quấn quýt, nếu đổi lại là trước kia nàng tất nhiên sẽ tán thưởng kỹ thuật hôn này thật TMD tốt, chẳng qua là hiện tại bây giờ nàng không có suy nghĩ này.

https://thuviensach.vn

Cánh tay trái cùng khửu tay hung hăng huých về phía sau thật mạnh về Xích Liên Triệt, một hơi cũng không dừng lại, tránh thoát khỏi kiềm chế của Xích Liên Triệt, dùng bàn tay làm lưỡi đao, nhanh như nước chẩy hướng về huyệt thái dương của hắn đâm tới.

Ánh mắt Xích Liên Triệt đỏ lên, vẫn không buông ra đôi môi đỏ mọng tựa như món ăn ngon kia, hai tay giơ lên liền đón lấy tay trái Bạch Băng đánh tới, nàng thật đúng là vẫn ra tay.

Trong lúc nhất thời, hai người một tay đánh nhau kịch liệt, chiêu thức Bạch Băng vô cùng độc ác, ra tay toàn chiêu thức trí mạng, mà Xích Liên Triệt chẳng qua chỉ chống đối lại.

Trong lúc áp chế, cái hôn này gắn bó quyến luyến như môi với răng, tựa như một loại mật đường ngọt ngào, hắn Xích Liên Triệt đối với nữ nhân vô cùng chán ghét, vậy mà ngay khi vừa hôn Bạch Băng lại bị hấp dẫn thật sâu.

"Làm sao bây giờ, ta thật thích ngươi". Kết thúc nụ hôn kéo dài này, khóe miệng Xích Liên Triệt chậm rãi hiện lên nụ cười quyến rũ mê người.

Bạch Băng cắn chặt môi, trong mắt là một mảnh lạnh lẽo như băng, sự rét lạnh đấy so với Thiên Sơn còn lạnh hơn.

"Ta sẽ làm cho ngươi hối hận đến chết khi thích ta! " lời nói ngoan độc giận dữ theo gió thổi bay xa.

"Ngươi bây giờ quá yếu, không cần miễn cưỡng chính mình" Không để ý tới lời nói tức giận của Bạch Băng, ánh mắt toát lên vẻ dịu dàng, bàn tay đưa lên vuốt ve đầu nàng vô dùng nhẹ nhàng.

Quá yếu? Khi còn bé nàng nhớ nhất chính là bị người khác nói nàng quá yếu, kể từ khi nàng bị ném tới trong rừng mưa nhiệt đới, những lang sài hổ báo kia cũng đều nhìn nàng chằm chằm, nếu nàng không giết chết bọn

https://thuviensach.vn

họ thì nàng sẽ trở thành thức ăn trong miệng chúng nó. Đối mặt với dã thú giương nanh múa vuốt, nàng rất sợ , vô cùng sợ hãi, nhưng nàng biết một điều đó là sợ hãi cũng chỉ vô dụng mà thôi.

Khi đó nàng biết rằng, người yếu chỉ có chết, chỉ có cường giả mới có thể tồn tại ở trên thế giới này.

Những năm tháng đó, nàng một ngày lại một ngày bắt đầu thay đổi, trở nên lạnh lùng, trở nên khát máu, trở nên điên cuồng chém giết.

Khi ở rừng mưa đi ra, không có một ai nói nàng quá yếu, hôm nay.....

Bạch Băng thoáng suy nghĩ , đối mặt với cái đại lục này, nàng bây giờ xác thực rất yếu, ở ma huyễn đại lục cao thủ chân chính nàng còn chưa gặp phải, nhưng là nàng biết nàng không phải là đối thủ của người trước mắt này, chỉ là một đạo đấu khí nho nhỏ mà nàng đã không chống lại được, vậy làm sao nàng có thể bảo vệ những người nàng muốn bảo vệ đây?

"Ở lại bên cạnh ta, ta sẽ bảo vệ ngươi cùng với những người mà ngươi muốn bảo vệ" Ánh mắt Xích Liên Triệt kiên định mang theo mùi máu tanh nồng nặc, phảng phất như hoa anh túc ở trong địa ngục tà ác trong nháy mắt có thể đoạt đi mạng người.

Ta sẽ bảo vệ ngươi, cùng người ngươi muốn bảo vệ?

Bạch Băng giương đôi mắt sáng ngời, trong con ngươi chiếu ra hình dáng kiên cường vững vàng của hắn, không thể không nói ánh mắt đó thật sự rất hấp dẫn nàng, bảo vệ? Kiếp trước đối với nàng mà nói tất cả đều như bọt nước, cho tới bây giờ đều là nàng tự bảo vệ chính mình.

Mà nay sống lại, lại cùng với kiếp trước không giống nhau, nàng có một đệ đệ đáng yêu, có cha yêu nàng, hôm nay có phải còn có người bảo vệ nàng.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, Bạch Băng đưa ra quyết định, đời này nàng không cần sống mệt mỏi như vậy, chỉ cần mình có thể bảo vệ người mình muốn không phải là tốt lắm sao, mà trước mắt người nam nhân này, mặc dù tà ác nhưng là theo nàng thấy lời hắn nói lúc nãy là vô cùng nghiêm túc.

"Tốt, nếu như ngươi có làm việc gì có lỗi hoặc phản bội lại ta, chờ ngày ta trở nên mạnh mẽ, điều đầu tiên ta làm sẽ là giết chết ngươi". Bạch Băng không phân vân thêm nữa, giọng nói mang theo nồng nặc mùi máu. Nàng phải trở lên mạnh mẽ, đây là một thế giới cá lớn nuốt cá bé, chỉ có thay đổi trở thành mạnh mẽ mới có thể sinh tồn.

Mặc dù bây giờ nàng đón nhận sự bảo vệ của hắn, nhưng không có nghĩa là cả đời này nàng đều núp ở dưới cánh chim bảo vệ của hắn, nàng muốn xây dựng lực lượng của mình, xây dựng thế giới của riêng mình, như vậy cho tất cả có xảy ra chuyện gì đi nữa , nàng vẫn có lực lượng ở phía sau, có mười phần tự tin cùng năng lực chống lại.

Xích Liên Triệt nghe nàng nói vậy nhất thời sửng sốt, tim đập loạn nhịp, ngửa đầu nhìn trời cười cực kỳ vui vẻ:" Tốt, tốt, nếu vương phi phát hiện vi phu có nửa điểm phản bội, cứ việc tới giết ta".

"Vậy... cái hôn ước này cũng không có ý nghĩa gì cả !" Ở thời điểm Xích Liên Triệt buông lỏng lực đạo trên tay, thân hình xảo quyệt của Bạch Băng thoát khỏi trói buộc, tay cầm trường kiếm đảo mắt, chỉ thẳng vào cổ họng của hắn, hàn quang tỏa ra, nụ cười bên miệng vẫn không giảm.

Xích Liên Triệt cười khẽ, tiểu vương phi nàng ngược lại có không ít bí mật, hắn chưa từng thấy qua thủ đoạn chiêu thức này, hôm nay nhuyễn kiếm của hắn ở bên hông bị nàng lấy đi, vậy mà hắn không hề phát hiện được.

Hơi thở nhẹ nhàng gần ở bên tai mang theo giọng nói quyến rũ mê người: " Hôn ước này đã hủy bỏ.... vậy chúng lại thành thân một lần nữa..."

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên, nếu như lại đính hôn một lần nữa, vậy coi như thanh trường kiếm này liền làm tín vật đính hôn, như thế nào". Lời nói nhàn nhạt vang ở bên tai, mặc dù nhạt nhưng lại mang theo vô cùng kiêu ngao.

Bạch Băng dứt lời, hài lòng thu hồi trường kiếm, theo nàng thấy thì thanh kiếm này tuyệt đối là hàng thượng đẳng.

"Trường kiếm làm tín vật, vậy ái phi có phải hay không nên trả lễ...." dứt lời, đôi môi quyến rũ lại một lần nữa tiến sát đôi môi đỏ mọng của Bạch Băng hôn lên thật sâu, giương mắt nở nụ cười vui vẻ: "Hôn ước hoàn thành".

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Và Trứng Thần Kỳ Và Khế Ước Huyết Minh

Ngày hôm sau ánh mặt trời chiếu xuống chói chang, xuyên qua tầng lá cây chiếu lên trên bóng dáng một người đang bận rộng ở trong rừng rậm.

Bạch Băng đeo cái sọt trên lưng, tay cầm ít thảo dược vừa mới hái được, ở nơi này không chỉ lấy ma thú làm chủ mà còn có cả chế thuốc nữa. Tại ma huyễn đại lục, chỉ cần biết thuần hóa thú, chế được thuốc thì ngươi chính là người có vị trí tối cao.

Chế thuốc đối với Bạch Băng mà nói rất đơn giản, sở trường của nàng là y dược, làm bạn với độc, nàng thích và am hiểu nhất chính là rắn độc, sợ rằng cả đại lục này trừ nàng ra thì không có người thứ hai.

Bước đầu tiên cần biết về độc dược đó là thế gian vạn vật tương sinh tương khắc, chỉ cần hiểu được rõ về điểm này thì dù độc có lợi hại tới đâu cũng trở nên dễ dàng hóa giải.

"Không nghĩ tới ở chỗ này còn có tiểu tử như ngươi". Bạch Băng để thảo dược xuống, đem con rắn vàng cầm lên tay, liên tiếp thở dài. Không nghĩ tới ở nơi rừng rậm này có thể nhìn thấy được nó.

Kim xà bề ngoài trông rất đẹp, tính tình ôn hòa dễ bảo lại không phải rắn độc, toàn bộ thế giới nó chỉ có ở phía bắc Đài Loan.

'tê tê' con rắn nhỏ thè lưỡi, khẽ liếm bàn tay Bạch Băng, đầu nhỏ dụi dụi vào tay nàng, dường như nó rất thích được vuốt ve và mùi hương trên cơ thể nàng.

https://thuviensach.vn

"Ngoan, hôm nay cùng đi về nhà với ta". Bạch Băng đùa giỡn con rắn nhỏ trên tay nhưng động tác lại rất nhẹ nhàng êm ái .

Ở dị giới này, có thể thấy được kim xà đồng thời cũng làm cho nàng có cảm giác như thấy được người người bạn cũ.

'tê tê' tiểu kim xà chợt thè lưỡi ngẩng cao đầu, bò dọc theo cánh tay lên tới cổ của nàng, đưa lưỡi liếm gò má nàng.

Bạch Băng nở nụ cười, đem con rắn nhỏ cầm trong tay một lần nữa, "Xem ra, ngươi rất thích ta thì phải, không bằng sau này chúng ta trở thành bạn bè".

'tê tê' kim xà gật đầu, dường như nó có thể nghe hiểu lời nói của Bạch Băng, đồng thời cùng lúc đó đôi mắt nhỏ liếc nhìn về một hướng, rồi trườn xuống từ trong tay Bạch Băng chạy đi.

Bạch Băng nhìn kim xà bò vào phía sâu trong rừng rậm, cảm thấy không hiểu, mới vừa rồi không phải là rất muốn đi theo nàng sao, thế nào bây giờ lại chạy trốn?.

Ai ngờ vào lúc Bạch Băng còn chưa suy nghĩ ra, kim xà đã quay trở lại, ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mắt Bạch Băng, sau một khắc nó lại bò lại chỗ lúc nãy, vừa bò vừa quay đầu lại nhìn Bạch Băng.

Bạch Băng lập tức hiểu ra, nó là muốn nàng đi theo nó, hiểu được ý đồ của kim xà, Bạch Băng nhấc chân đi đến.

Càng đi vào sâu bên trong, cây cối càng ngày càng nhiều hơn, rõ ràng là mặt trời đang chiếu xuống chói chang rực rỡ, nhưng lúc này một tia sáng cũng chiếu không tới chỗ sâu bên trong rừng rậm.

Kim xà càng đi càng nhanh, thỉnh thoảng sẽ quay đầu lại nhìn xem Bạch Băng có đi theo hay không, nếu không thấy bóng dáng nàng, kim xà

https://thuviensach.vn

sẽ dừng lại chờ nàng, thấy nàng đến nó mới tiếp tục đi sâu vào bên trong.

Bạch Băng theo sát ở phía sau, chú ý rừng rậm tối đen xung quanh, phía trước không thấy rõ phương hướng, không hiểu kim xà này muốn dẫn nàng đi đâu? Sẽ không phải giống như lúc trước gặp được bầy rắn rồi xuyên không chứ?.

Đi một lúc lâu, cho tới khi đến chỗ sâu nhất trong rừng rậm, trời tối đen không thể nhìn thấy năm ngón tay, nếu không phải Bạch Băng đã sớm quen thuộc với đêm tối, sợ rằng căn bản cũng không thể đi tới đây. Ở nơi này lá cây vô cùng rậm rạp, cuối cùng kim xà cũng dừng ở một cây chuối hoang.

Kim xà luồn lách vào phía trong cây chuối dại, thò cái đầu nhỏ ra.

Bạch Băng lấy tay gạt ra lá cây chuối dại, chợt một tia sáng từ bên trong cây chuối bắn ra bên ngoài, ánh sáng lập lòe sáng rực bay ra, lúc mạnh lúc yếu, ở sâu bên trong tảng đá là một tia ánh sáng màu trắng hiện ra trước mắt nàng.

Đợi thấy rõ ánh sáng màu trắng đó, khóe miệng Bạch Băng giật giật, ở chỗ tia sáng chiếu lên ... quả thật là một .... quả Trứng khổng lồ !

Kim xà ở bên cạnh quả trứng không lồ, thè lưỡi, híp mắt lại thành một đường dường như là rất vui vẻ.

"Ngươi là muốn để cho ta mang quả trứng khổng lồ này đi?" Bạch Băng không xác đinh được hỏi, chẳng lẽ muốn nàng cầm quả trứng giống như quả bóng cao su này?.

'tê tê' kim xà liên tục gật đầu.

Suy nghĩ trong lòng Bạch Băng có chút méo mó, kim xà này so với kim xà ở hiện đại đều hiểu được tính người, nàng nghi ngờ không biết kim

https://thuviensach.vn

xà trước mắt này có phải là kim xà trước kia của nàng hay không!

Lấy được thông tin chính xác, Bạch Băng đưa tay về phía quả trứng khổng lồ phát sáng, ngay khi sắp chạm tới, quả trứng khổng lồ tự nhiên lại tản ra ánh sáng mạnh gấp mười lần so với lúc trước, trực tiếp đem tay Bạch Băng bắn ra ngoài.

Bạch Băng nhìn bàn tay bị lực lớn bắn ngược trở về, lại nhìn quả trứng khổng lồ một chút, nó là không muốn cho nàng đến gần?.

Cúi đầu nhìn về phía kim xà, chỉ thấy vui vẻ bên trong đôi mắt nhỏ kia biên mất, thè lưỡi nổi giận hướng về phía quả trứng khổng lồ 'binh binh' đạp hai cái, còn phát ra tiếng động.

Bạch Băng đang bình tĩnh, đến khi nhìn thấy cảnh tượng này thì cũng không bình tĩnh nổi nữa, hành động của con rắn nhỏ.... không phải là muốn đập đầu vào tảng đá sao?

Kim xà binh binh đập đầu mấy cái, rõ ràng sau đó ánh sáng trên quả trứng khổng lồ giảm đi hẳn, không sáng rực như vừa rồi nữa, con rắn nhỏ dựng thẳng đầu lên, thân thể nhỏ nhắn bò dọc lên quả trứng khổng lồ, tuy không phải rất dài nhưng vừa đủ để đem trứng bao vây thành một vòng ở bên trong.

Kim xà bao vây quả trứng kia rồi dùng đầu nhỏ lần thứ hai 'binh binh' đập mạnh vào nó, Bạch Băng nhìn thấy thế trên trán nhất thời xuất hiện đầy vạch đen, đây là muốn làm gì ?

'Rắc' một tiếng trong trẻo vang lên, quả trứng khổng lồ nhìn như rất chắc chắn, nhưng lại bị kim xà dùng đầu đập thủng một lỗ, theo cái lỗ thủng nhỏ kia vỏ trứng dần dần vỡ ra từng chút một.

Vỏ trứng vỡ vụn, 'tinh' một đầu trắng nhỏ từ bên trong quả trứng lộ ra, ánh mắt mờ mịt nhìn như đang buồn ngủ, trên đỉnh đầu còn có một đôi

https://thuviensach.vn

sừng kỳ lân, thè ra cái lưỡi giống như rắn.

Bạch Băng hai mắt trợn to, đây là .... Rồng ? hay là rắn...?

Còn không chờ nàng kịp phản ứng, kim xà dùng tốc độ cực nhanh quấn quanh ở cổ tay nàng, lộ ra một hàm răng sắc nhọn, cắn một phát vào cổ tay.

Bạch Băng biết kim xà không phải rắn độc, cũng không ngăn nó lại, trực giác nói cho nàng biết kim xà này sẽ không làm tổn thương tới nàng.

Máu tươi theo răng nanh chảy ra, từ từ nhỏ xuống vỏ trứng, rơi trúng vào cái đầu nhỏ lộ ra ở bên trong, một giọt, hai giọt.....

Vật nhỏ bên trong quả trứng cảm giác cái trán bắt đầu nóng lên, cảm giác thoải mái giống như gió xuân thổi vào mặt, lập tức nhắm đôi mắt lại, để cho máu tươi rót vào trong thân thể của nó.....

Khi vài giọt máu tươi dung nhập vào bên trong quả trứng, vật nhỏ mở ra một đôi mắt lười biếng, bò từ bên trong quả trứng ra ngoài. Thân thể giống xà như đúc chỉ là trên đầu nhiều hơn một đôi sừng Kỳ Lân.

Bạch Băng không để ý kim xà quấn quanh trên cổ tay, ánh mắt nàng vẫn nhìn chằm chằm vào bạch xà, loại rắn quái dị này nàng chưa thấy bao giờ, chẳng lẽ chính là rắn biến dị trong truyền thuyết?.

Con rắn nhỏ màu trắng thè lưỡi, các loại rắn khác lưỡi đều là màu hồng nhưng lưỡi nó lại là màu trắng, loại biến dị này sợ rằng chưa ai thấy qua, lưỡi rắn cùng lưỡi người giống nhau. Con rắn này không những thân thể biến dị mà ngay cả đầu lưỡi cũng thay đổi luôn .

Đừng nhìn vỏ trứng lớn như vậy, nhưng thân thể màu trắng kia lại cực kỳ nhỏ bé.

https://thuviensach.vn

Tiểu ma thú màu trắng 'tê tê' hai tiếng, nhìn sang bốn phía, cuối cùng một đôi ánh mắt nhỏ tí dừng lại nhìn con rắn màu vàng ở trên cổ tay nàng.

Đột nhiên trên đầu tiểu ma thú màu trắng phát ra ánh sáng màu đỏ, 'tê tê' hai tiếng bò về phía Bạch Băng, làm ngay cả cổ tay nàng cũng nhiễm ánh sáng màu đỏ.

Ánh sáng càng ngày càng sáng hơn, điều này làm đầu óc Bạch Băng đờ ra không hiểu ra sao, lần đầu tiên nàng nhìn thấy tình cảnh như thế này, Logic rối tung, loạn hết cả lên, lại nhìn thấy cổ tay nhiễm ánh đỏ, trong nháy mắt ánh mắt của nàng cũng từ từ chuyển thành màu đỏ.

"A...." Bạch Băng thét lên một tiếng sợ hãi kinh người, che đi cổ tay bị đau, tâm cũng đau.

Mà tiểu ma thú đang lăn lộn trên mặt đất cả người nhiễm ánh sáng đỏ dường như cũng đau đớn giống Bạch Băng.

Kim xà 'tê tê' mấy tiếng từ trên cổ tay Bạch Băng đi xuống, đôi mắt hiện ra nụ cười như có như không.

Một khắc trôi qua, hồng quang trên cổ tay từ từ biên mất, đau đớn cũng theo tia sáng dịu đi trở lại bình thường.

Tiểu ma thú quay đầu nhìn thẳng vào mắt Bạch Băng, này..... chuyện này rất rõ ràng, nó cùng với người kia ký kết khế ước Huyết Minh...

Nhất thời như bị giáng một đòn cảnh cáo, ma thú nhỏ trên người phát ra tức giận, có nhầm hay không, nó đường đường là ma thú cao cấp vừa mới sinh ra, liền ký kết khế ước cùng với loài người.

Một đôi sừng ở trên đầu tiểu ma thú phát sáng, vừa rồi nó tưởng giọt nước rơi trúng đầu, cảm giác rất thoải mái nên mới tiếp nhận, ai có thể nghĩ tới đó là Huyết Minh !.

https://thuviensach.vn

Kim xà đáng chết.

"đúng , chính là ta, ta thấy chủ nhân này rất tốt....." kim xà lắc cái đầu nhỏ, không giấu diếm mà thừa nhận, chẳng qua là nó còn chưa nói hết, tiểu ma thú ở bên kia đã xông lên.

Một đôi sừng kỳ lân hướng về phía đỉnh đầu kim xà, tiếp đó là thân thể nhỏ bé nhanh chóng lao đến.

Trong chốc lát một tiểu ma thú màu trắng cùng tiểu kim xà màu vàng sẫm quấn lấy nhau thành một đoàn. Ngươi đến ta đi, dây dưa quấn chặt vào nhau.

Bạch Băng cứ như vậy nhìn một đoàn vặn vẹo trước mắt, nhất thời buồn bực rồi lai nhìn xuống cổ tay đã trở lại bình thường, đây là..... Huyết Minh?

Nàng đã đọc thấy trên sách nói ma thú sẽ nghe theo loài người ra lệnh, đó chính là phải ký khế ước Huyết Minh.

Một khi khế ước được ký, bọn ma thú đều bị giam giữ, phải trung thành với loài người, nếu có ý nghĩ phản bội sẽ chảy máu mà chết, dĩ nhiên loài người cũng giống như vậy.

Lập tức nâng mắt liếc nhìn một lần nữa về phía tiểu ma thú đang đánh nhau, nàng cùng cái vật nhỏ này ký kết khế ước, nàng rất tò mò, thân thể giống như rắn, nhưng một đôi sừng kỳ lân lại trông rất quái dị, nó là loại ma thú gì ?

Nàng trời sinh đã thích rắn, có vật nhỏ như vậy làm bạn chắc sẽ không cảm thấy buồn bực nữa.

Tiểu ma thú kia vẫn đang ra sức tấn công với kim xà ở trên đất. Vật nhỏ cố gắng mở đôi mắt thật to nhìn chằm chằm kim xà, tràn đầy tức giận,

https://thuviensach.vn

đồng thời đôi sừng nhỏ trên đầu chợt lóe lên ánh sáng màu trắng.

Trong miệng thè ra cái lưỡi màu trắng, theo khóe miệng chảy ra một tia trong suốt, chậm rãi nhỏ xuống rồi kéo ra như một sợi chỉ bạc.

'Xì' Bạch Băng không nhịn được bật cười ra tiếng, nàng bây giờ mới hiểu, tiểu ma thú kia là tức giận kim xà đã mang nàng đến rồi cùng hắn ký Huyết Minh.

Như vậy vật nhỏ này, nàng còn không có chê nó yếu đuối , ngược lại nó lại dám chê nàng.

Hai ma thú đang lăn lộn đánh nhau ở dưới đất nghe được tiếng cười thì nhất thời sửng sốt, đồng thời hai ánh mắt quay lại nhìn về phía Bạch Băng, một giận dữ, một vui mừng, trông dáng vẻ kia giống như rắn hai đầu ở rừng nguyên thủy Amazon.

Bạch Băng nhìn thấy tiểu ma thú trợn mắt nhìn nàng, thì không khỏi vui vẻ cười ra tiếng.

Lần này nàng hoàn toàn xác định, bọn nó có thể nghe hiểu được lời nói của nàng, hơn nữa bây giờ tiểu ma thú màu trắng vô cùng chán ghét nàng.

Đôi mắt tiểu ma thú híp lại, thả kim xà ra, bò theo chân Bạch Băng lên tới cổ của nàng, duỗi đầu một cái, tạo thành trạng thái một người một thú đối mặt với nhau.

Tiểu ma thú nhìn thẳng vào mắt Bạch Băng không chớp mắt, nó muốn nhìn xem loài người thấp kém này có gì đặc biệt ....

Bạch Băng đón nhận một đôi mắt nhỏ nhìn nàng đầy coi thường mà không tránh né, khi tầm mắt người và thú chạm vào nhau, thì ánh mắt tiểu ma thú hiện ra sự sắc bén nhưng so với Bạch Băng vẫn còn kém xa.

https://thuviensach.vn

Làm sát thủ điểm mẫn cảm nhất chính là ánh mắt, một ánh mắt cũng có thể diễn đạt được tất cả ý tưởng cùng suy nghĩ, nàng hiểu rõ cái tiểu ma thú này chính là coi thường nàng, hơn nữa còn là vô cùng coi thường.

Lập tức tròng mắt đen nhánh chống lại với con mắt như hạt đậu kia, tia lửa văng ra tán loạn khắp nơi, Bạch Băng bẩm sinh đã là cường giả từ bên trong hơi thở tỏa ra, ở trong đôi mắt màu đen kia như có một ngọn lửa cháy hừng hực, có thể đốt cháy tất cả mọi vật chứ đừng nói chỉ là một tiểu ma thú vừa mới ra đời.

Lúc ánh sáng trên sừng của tiểu ma thú biến mất, nó liền cảm giác được như bị đè nén, đồng thời vô cùng khiếp sợ, một loài người nho nhỏ thế nhưng lại có một loại ánh mắt giống như Thiên vương.

Không ai phát hiện ra, trên cái đầu nho nhỏ kia từng giọt mồ hôi toát ra.....

Dĩ nhiên mỗi một giọt mồ hôi đó đều bị Bạch Băng nhìn ở trong mắt, theo khóe miệng nhẹ nhàng nhếch lên, đây chính là hậu quả coi thường nàng.

Nàng trời sinh tính tình kiêu ngạo, có một đôi mắt khiến cho mọi người run sợ, ngay cả ma thú cũng phải e ngại ánh mắt của nàng.....

Yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh, xung quanh đây thậm chí ngay cả tiếng chim hót cũng không có.

Tiểu ma thú vẫn cố gắng kiên trì, cái trán nho nhỏ giằng co với từng hột mồ hôi, rơi xuống đọng lại trên mí mắt bên trái, tựa như giận dỗi không chịu rơi xuống.

Chẳng qua là một khi mồ hôi rơi xuống, liệu còn có thể kiên trì được bao lâu?

https://thuviensach.vn

Ba phút đồng hồ sau.....

'lạch tạch....' một giọt mồ hôi lớn rơi xuống, mặc dù rất nhẹ, nhưng ở không gian yên tĩnh như vậy thì âm thanh của giọt nước này vô cùng vang dội.

'tê tê tê tê.....' kim xà nghỉ ngơi một lúc lâu, khi thấy tiểu ma thú ở phía sau toát ra mồ hôi liền phát ra một trận âm thanh tê tê.

Thật giống như đang cười to, đôi mắt nhỏ thì giống như trăng tròn bị cắn mất một nửa biến thành tiểu nguyệt nha cười híp mắt.

"tê...." Tiểu ma thú không chịu nổi nhưng vẫn không muốn mất mặt, vì vậy đầu nhỏ vung vẩy quật cường nhìn thẳng vào mắt Bạch Băng.

Bạch Băng có thể hiểu rõ cảm giác này, tiểu ma thú kiêu ngạo hừ một tiếng, quay đầu không phục, dáng vẻ không cần trao đổi ngôn ngữ đấy đã được nó biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Ma thú quật cường như thế, lại có mấy phần dáng vẻ giận dỗi của tiểu hài tử, Bạch Băng nhất thời cười cười lắc đầu, tính khí của tên tiểu tử này càng xem càng thấy giống với Bạch Nham.

Mang nó trở về nói không chừng nó với Bạch Nham còn hợp nhau hơn, bởi vì ngưu tầm ngưu, mã tầm mã liền xứng làm tri kỷ, đừng xem Tiểu Nham ngoan ngoãn ở trước mặt nàng như vậy nhưng thật ra thì kiêu ngạo từ trong xương tủy cùng với tính tình quật cường so với người bình thường còn manh hơn rất nhiều.....

'như thế nào, chủ nhân này tốt chứ' kim xà tê tê đi về phía tiểu ma thú.

'hừ, coi như nhân loại này có chút bản lĩnh, thôi, liền miễn cưỡng tiếp nhận cũng được'. Tiểu ma thú liếc mắt nhìn Bạch Băng, nhân loại này đúng

https://thuviensach.vn

là người có thể làm cho nó tin phục, cái loại hơi thở đó, ngay cả nó là ma thú mà cũng không chịu nổi.

Nó mới vừa ra đời, mặc dù không có trải qua chuyện gì to tát, nhưng khi nó ở trong trứng khổng lồ cũng đã ấp đến trên trăm năm, đối với mọi chuyện bên ngoài ít nhiều gì cũng có chút cảm giác, đối mặt với hơi thở của loài người phát ra thì đây là lần đầu tiên trong suốt hơn trăm năm qua làm nó sợ hãi.

'thiết, còn miễn cưỡng tiếp nhận, ngươi còn chưa biết sợ' kim xà phỉ nhổ .

Nó ở bên cạnh coi chừng quả trứng khổng lồ đã mấy thập nhiên, chưa từng thấy ánh mắt nó như vậy, nếu không phải sợ thì nó sẽ không dễ dàng nhận thua, dễ dàng thỏa hiệp Huyết Minh khế ước.

Thủ đoạn nhỏ mọn vớ vẩn này, nó vừa nhìn liền biết rõ rồi.

'ngươi muốn chết....' sừng nhỏ trên đầu tiểu ma thú đột nhiên lóe sáng.

'tốt ....tốt.... ta không cùng người nói nữa, ngược lại chủ nhân này rất tốt, ngươi không cần thì ta cần....' kim xà trợn trắng mắt, từ lúc nó ra đời cho tới nay, đã mấy thập niên rồi nhưng lần đầu tiên nó thích một người, nên nó quyết định đi theo.

'hừ' tiểu ma thú hừ một tiếng nặng nề, hắn đã nói không cần bao giờ, Huyết Minh cũng đã ký rồi hắn không muốn cũng không được ạ.

"Thương lượng xong chưa, có muốn đi theo ta hay không?" Bạch Băng biết rất rõ ràng bọn họ vừa mới đàm luận bàn bạc với nhau, trong nội tâm của nàng ngược lại rất mong đợi bọn họ đi cùng nàng.

'tê tê....' kim xà leo lên bả vai, thè lưỡi liếm mặt của nàng, ý tứ kia đã rất rõ ràng.

https://thuviensach.vn

'ha hả... vậy còn ngươi?' Bạch Băng cười khẽ, liếc mắt nhìn về phía tiểu ma thú hỏi, mặc dù nàng biết kết quả, bất qua thấy tiểu ma thú tính khí quật cường như vậy, nàng không nhịn được liền muốn trêu chọc nó một phen.

Tiểu ma thú vẫn như cũ đem đầu quay sang một bên, hoàn toàn không để ý tới Bạch Băng, nếu cẩn thận xem xét, ngươi sẽ phát hiện lúc này cái miệng nhỏ nhắn của nó hơi nhếch lên, có vẻ giận dỗi!

"Thì ra là ngươi ghét ta như thế, đã như thế, chúng ta mỗi người đi một đường vậy" Bạch Băng nói xong liền cúi người nhặt ba lô trên đất lên, xoay người đi về phía bóng tối.

Tiểu ma thú thấy Bạch Băng đi thật, lập tức sửng sốt, đôi mắt mở to không thể tin được mà nhìn chằm chằm... này.....

Nhân loại này ... cũng quá khinh người đi....

Nàng không thể nói mấy câu dễ nghe sao?

Hoặc là nàng mời nó đi cùng không được sao?

Cái gì cũng chưa nói, cũng không hỏi, liền như vậy tự mình bỏ đi....

Tiểu ma thú nhìn chằm chằm bóng lưng sắp biến mất, trong long dâng lên một trận buồn phiền.

'bái bai, ta phải đi, chính ngươi tự giải quyết cho tốt.....' kim xà kiêu ngạo giống như khổng tước xòe đuôi, đứng ở trên vai Bạch Băng hướng tiểu ma thú vung đuôi tạm biệt.

Tiểu ma thú thông suốt, thân thể trở nên mờ đi, ngươi nha, không đi cùng ta, nhìn xem ta có đánh chết ngươi không nha.

https://thuviensach.vn

Vì vậy 'vù' một cái, thân thể màu trắng hành động nhanh như tia chớp, đuổi theo về phía Bạch Băng.

Tiểu ma thú bên này vừa mới chạy trốn ra ngoài, một giây tiếp theo nó đã đứng ở trên vai phải Bạch Băng đối lập với kim xà.

Bạch Băng nở nụ cười vui vẻ, nàng biết nó sẽ đuổi theo tới, nên lúc này nàng cũng không đi trêu ghẹo nó.

"Sau này ngươi tên là tiểu kim". Bạch Băng hướng kim xà nói.

Nghe vậy kim xà sửng sốt, tiểu kim? Tên rất khó nghe ạ, nó không muốn.

'tê tê, tê tê, tê tê.....' kim xà kháng nghị mãnh liệt, nó không muốn gọi là tiểu kim, nó là giống cái nó phải gọi là Ti Ti....

"Kháng nghị không có hiệu quả" Bạch Băng không để ý một đôi mắt to mông mênh ngập nước của kim xà, cứ như vậy vô tình đem kháng nghị của nó tiêu hủy.

Kim xà nếu không gọi là tiểu kim thì nàng cũng không nghĩ ra được cái tên gì tốt hơn, hơn nữa như vậy rất dễ nhớ!

' tiểu kim... tiểu kim.... cáp cáp cáp cáp.....' tiểu ma thú một trận cười mãnh liệt, tất cả tức giận lúc nãy liền biến mất.

' cười cái thí ...' kim xà hung hăng trừng nó một cái.

'tiểu kim.... ha ha ha.... cười chết ta... nữ nhân này thật quá.....' tiểu ma thú vẫn cười to như cũ, chẳng qua là cười chưa được mấy tiếng, liền có một giọng nói lạnh lùng truyền đến bên trong lỗ tai của nó.

"Ngươi là tiểu Bạch".

https://thuviensach.vn

'xì..... ha ha ha.....để xem người còn dám cười ta.....' kim xà bật cười, so với tiểu ma thú cười lúc nãy còn khoa trương hơn... tiểu bạch cùng tên con chó cũng không khác nhau là mấy, so với tiểu bạch thì nàng tên tiểu kim nghe ra còn tốt hơn một chút.

'cười nhạo ngươi thôi.... tiểu kim!' tiểu ma thú nín thở, không hiểu nữ nhân này trong óc có phải hay không đều là đậu hũ .

'ha ha , buồn cười quá..... tiểu bạch.... chó chó.... aha hắc hắc....

'ngươi.... Tiểu kim!'

' tiểu bạch chó chó!'

'tiểu kim! '

'Tiểu bạch chó chó! '

'.....'

Đối với tránh chấp của bọn họ, Bạch Băng tuyệt không để ý, tiếp tục nhanh chóng hướng từ trong rừng đi ra ngoài, lúc này các nàng đang ở sâu bên trong rừng rậm, không thấy được ánh mặt trời.

Hiện tại chắc trời cũng đã tối, phải đi về nếu không cũng chỉ có thể ở lại trong rừng một đêm đợi cho đến ngày mai.

Vừa qua khỏi buổi trưa, ánh mặt trời chói chang chiếu lên làm cả mảnh đất xung quanh nóng hừng hực.

Lúc này không khí bên trong Bạch phủ thừa tướng hình như có chút quái dị.

"Bạch thừa tướng, nữ nhi của người sau này sẽ là vương phi, tại sao không ở trong nhà ngây ngốc cũng tốt mà lại ở bên ngoài xuất đầu lộ diện

https://thuviensach.vn

làm mất hết mặt mũi của hoàng thất". Đại tướng quân Vương Lượng ngồi ở phòng khách, đặt chén trà xuống, mở miệng không vui nói.

Hôm nay, hoàng thượng truyền thánh chỉ xuống, không nghĩ tới thất tiểu thư phủ thừa tướng lại không có ở trong phủ, cũng đã chờ cả một buổi trưa rồi mà vẫn không thấy bóng dáng người đâu.

Vương Lượng là đệ đệ ruột của đương kim hoàng hậu, quyền thế trong triều danh tiếng lẫy lừng, ỷ vào quan hệ của hoàng hậu mà ở trong triều hoành hành ngang dọc cũng không ai dám nói gì.

"Đúng đó, cha, nữ nhi còn muốn biết thất tiểu thư khuynh quốc tới cỡ nào, đã đợi cả một buổi trưa rồi, đây có phải là không đem thánh chỉ để ở trong mắt không" Vương Đông ngồi bên cạnh Vương Lượng trong lòng vô cùng khinh bỉ.

Dám giành Lục vương gia với nàng, nàng ngược lại muốn nhìn đối phương một chút, xem là yêu nghiệt phương nào.

"Vương tướng quân tha lỗi" Bạch Hào nghiêm mặt ngồi trên ghế chủ vị, dáng vẻ không một chút kính trọng cùng sợ hãi.

Trong triều ai cũng biết Bạch thừa tướng cùng Vương tướng quân luôn đối đầu nhau, hôm nay hắn tới truyền thánh chỉ, còn mang theo nữ nhi, đây không phải ý nói rõ ràng muốn tìm Băng nhi kiếm chuyện sao!

Trước cửa Bạch phủ thừa tướng, đỗ hai cỗ kiệu cùng hai mươi mấy thị vệ đứng thẳng người ở bên cạnh.

Bạch Băng xa xa đã nhìn thấy, trong lòng nghi ngờ, lập tức tăng nhanh bước chân hướng trong phủ đi tới.

"Thất... thất tiểu thư, người sao bây giờ mới trở lại, lão gia tìm người khắp nơi đã lâu". Người hầu Tiểu Lý thấy Bạch Băng vào phủ thì thở hổn

https://thuviensach.vn

hển giống như nhìn thấy mẹ ruột vậy.

"Người nào tới đây". Bạch Băng hướng về phía phòng khách nhìn lại, tìm nàng?

"Là thánh chỉ tới, chờ thất tiểu thư tới tiếp chỉ ạ".

"Thánh chỉ?" Hạ thánh chỉ cho nàng, nàng tự nhiên biết rõ là chuyện gì.

Xích Liên Triệt hành động thật nhanh, Vương phi sao?

Nàng không yếu kém nhưng cái nàng để ý không phải quyền uy cùng địa vị, nàng để ý chẳng qua là người toàn tâm toàn ý đối với nàng, Xích Liên Triệt nếu như dám có nửa điểm phản bội, nàng nhất định sẽ giết hắn!

"Thất tiểu thư..." Tiểu Lý cuống quít kêu một tiếng.

"Thế nào?" Bạch Băng xoay người nhíu mày.

"Hôm nay tới truyền thánh chỉ chính là Vương tướng quân, còn có..... còn có Vương tiểu thư". Tiểu Lý liếc mắt nhìn về phía phòng khách, nói như vậy chắc là thất tiểu thư đã hiểu.

Vương Lượng? Người này ngược lại Bạch Băng biết, vẫn luôn đối đầu với cha nàng, đi truyền thánh chỉ lại còn mang theo nữ nhi. Chuyện Vương Đông thích Xích Liên Triệt thì cả Xích Nguyệt quốc đều biết, nàng cũng không tính tìm nàng ta, ngược lại nàng ta lại tự tới trước.

Bạch Băng nàng trong mắt không thể chứa được một hạt bụi, nói nàng hẹp hòi cũng tốt, nói nàng ngang ngược bá đạo cũng đươc, người của nàng ai cũng không được phép động tới!

Nụ cười khát máu chợt lóe lên, khóe miệng nhếch lên một vòng cung xinh đẹp, vừa đi vừa phủi đi bụi đất ở quần áo trên người sau đó mới chậm

https://thuviensach.vn

rãi bước vào phòng khách.

Bên trong phòng khách, chỉ có Bạch Hào, Vương Lượng, Vương Đông còn có quản gia của Bạch Phủ.

Ngồi ở vị trí gia chủ, Bạch Hào sắc mặt vô cùng xấu, tựa như rất tức giận vì cuộc nói chuyện vừa xong, quản gia vẫn đứng ở phía sau hắn.

Vương Lượng cùng Vương Đông đứng ở bên trái, Vương Lượng vẻ mặt bình tĩnh, ngược lại Vương Đông thì có vẻ cực kỳ khó chịu.

Bạch Băng từng bước đi vào trong phòng, đem ý định của mấy người đều đặt ở trong đáy mắt.

Khóe miệng gợi lên một tia cười nhạt, sau khi vào đại sảnh thì liền biến mất, thay thế vào đó là vẻ mặt kinh ngạc cùng ngây thơ chất phác :" Cha, ở trước cửa chúng ta tại sao lại có hai cái nón thật xinh đẹp".

Kinh ngạc vừa la vừa hét chạy về phía bên người Bạch Hào kéo kéo cánh tay của hắn, nở nụ cười rực rỡ.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Vô Cùng Xấu Xí

Bạch Hào vừa nhìn thấy Bạch Băng, ngay tức khắc trên mặt liền nở nụ cười" Ngươi, nha đầu này lại vừa chạy đi đâu chơi, để mặt mũi nhem nhuốc giống như con mèo vậy".

"Hắc hắc, cha người không biết thật sao, ở trên núi phía sau phủ có rất nhiều trái cây, ăn rất ngon nha, người xem Băng nhi còn mang về cho cha hai quả này" Nói xong nàng từ trong túi lấy ra hai quả trái cây dại đưa cho Bạch Hào giống như là đang dâng tặng vật quý.

"Ha ha.... Băng nhi thật ngoan" Bạch Hào cười vui vẻ nhận lấy hai quả trái cây, hoàn toàn đem Vương Lượng ném ra sau đầu.

Vương Lượng kinh ngạc, đây chính là vương phi tương lai của Lục vương gia sao, dáng vẻ thật khó coi, lại còn không được dậy dỗ tử tế.

"Thì ra là người quái dị" Vương Đông coi thường ném ra một câu.

Nàng lẽ ra còn chút lo lắng, nhưng bây giờ nhìn thấy thất tiểu thư của phủ thừa tướng, nàng ngược lại tuyệt đối không còn xót lại một chút lo lắng nào. Hơn thế, nàng còn cảm thấy may mắn nữa là khác, may mắn vì nàng ta là người quái dị.

Như vậy, cho dù nàng ta được gả vào vương phủ, nàng đảm bảo Lục vương gia sẽ tuyệt đối không liếc mắt nhìn nàng ta dù chỉ một lần. Thời gian còn dài, nàng cũng không tin dựa vào nhan sắc của nàng ta lại có thể làm cho Lục vương gia động lòng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi ...." Bạch Hào nghe vậy thì hung hăng trợn mắt nhìn nàng ta một cái, vừa muốn mở miêng nói ra lời phản bác thì cảm giác thấy ống tay áo bị kéo xuống, cúi đầu liền thấy Bạch Băng đang lắc đầu nhẹ nhàng với hắn.

Nhất thời đáy mắt Bạch Hào lướt qua một tia kinh ngạc, im lặng không nói lời nào.

"Thừa tướng, tiểu nữ tuy nhanh mồm nhanh miệng, nhưng từ trước tới giờ lời của tiểu nữ nói ra đều là lời nói thật, mong thừa tướng đừng để ý" Giọng nói Vương Lượng trầm ổn xen lẫn giễu cợt, ý muốn nói thất tiểu thư của phủ thừa tướng rõ ràng là người quái dị.

"Cha, vị lão gia gia cùng vị đại thẩm này là ai? Là khách quý của phủ bchúng ta sao?" Bạch Băng nghiêng đầu nhìn hai người, sau lại quay đầu nghi ngờ giống như đang tự hỏi.

Lão gia gia, đại thẩm? Xưng hô này giống như một cái tát đánh thẳng lên trên mặt bọn họ.

Sắc mặt Vương Lượng trầm xuống, lão gia gia, hắn mới bốn mươi hai tuổi mà được người ta gọi là lão gia gia? Một tiếng gia gia này làm hắn vô cùng tức giận, nghẹn lời không nói nổi.

"Đồ xấu xí, ngươi gọi ai là đại thẩm!" Vương Đông vô cùng tức giận, hiện giờ nàng chính là mỹ nhân của Xích Nguyệt quốc, vậy mà lại bị người nhỏ hơn mình mấy tuổi gọi là đại thẩm, cố ý, nàng ta tuyệt đối là cố ý !

"Không phải đại thẩm?" Bạch Băng quay đầu đối mặt với tầm mắt của Vương Đông, vừa nhìn vừa quan sát từ trên xuống dưới.

Không thể không nói,Vương Đông này quả thật là một mỹ nữ, hơn nữa còn là mỹ nữ hiếm có. Váy màu hồng phấn ôm sát người, ống tay áo được thêu hình hoa hồng, bên dưới là những chiếc lá xanh xòe rộng ra như

https://thuviensach.vn

đu đưa theo sóng váy, ở bên hông được một sợi dây lụa màu vàng cột thành cái nơ hình con bướm mềm mại, để lộ ra một thân hình thon thả kiều diễm mê hoặc lòng người.

Bờ vai thon nõn nà như được điêu khắc từ ngọc thạch, da thịt trắng như tuyết đối lập với mái tóc đen nhánh được vấn lên cao làm toát ra vẻ dịu dàng như hoa lan. Thật đúng là một mỹ nhân quyến rũ mê người không sao tả xiết.

"Cha, nghe bọn nha hoàn nói tỷ tỷ đã trở lại". Theo giọng nói phát ra, Bạch Nham mặc trên người chiếc áo khoác nhỏ sáng màu chạy vào, hành động này cùng với Bạch Băng lúc trước quả thật giống nhau như đúc.

Bạch Nham lao thẳng tới trong ngực Bạch Băng, đối với những người khác cho dù chỉ là một cái liếc mắt, hắn cũng không thèm nhìn tới.

Vẻ mặt của Vương Lượng lúc này hoàn toàn là chê cười, con cháu của Bạch gia đúng là không được dậy dỗ, chuyện quan trọng như vậy mà lại bị bỏ mặc, thật khiến người ta tức giận bốc lửa.

"Đúng là tỷ tỷ có bộ dạng như thế nào thì sẽ có đệ đệ như thế ấy !" Trong mắt Vương Đông tràn đầy giễu cợt cùng tức giận.

Bạch Nham quay đầu, nháy đôi mắt to "Tỷ tỷ, vị gia gia cùng đại thẩm này là ai? Là khách quý của chúng ta sao?" Nếu quan sát dáng vẻ này của Bạch Nham thì quả thật giống hệt với Bạch Băng vừa xong, tựa như cùng một khuôn đúc ra.

Ầm, trong đầu Vương Lượng và Vương Đông giống như có tiếng nổ vang dội, sắc mặt từ trắng chuyển thành xanh mét.

"Ha ha, tướng quân đừng để ý, tiểu nữ cùng nhi tử nhất thời nhanh mồm nhanh miệng, nhưng từ trước tới giờ lời của tiểu nữ nói ra đều là lời nói thật". Bạch Hào nhìn sắc mặt biến đổi của hai người, thích diễn trò sao,

https://thuviensach.vn

vậy hắn đem những lời giễu cợt lúc nãy của Vương Lượng trả nguyên lại cho hắn ta.

Xả ra được tức giận nên trong lòng cảm thấy rất thoải mái, nhưng vvô tình trong nháy mắt hắn đột nhiên phát hiện ra, nữ nhi của hắn thật không đơn giản. Tuy chỉ thoáng qua rất nhanh, nhưng hắn rõ ràng thấy được ánh mắt khát máu của Bạch Băng.

Mặc dù chỉ chợt lóe lên, nhưng hắn khẳng định tuyệt đối không nhìn nhầm.

Sắc mặt Vương Lượng biến hóa liên tục, hắn không ngờ lại dễ dàng bị người ta bố trí như vậy, bây giờ nếu hắn nói tiếp, vậy không phải nói rõ hắn đường đường là đại tướng quân không có độ lượng.

Nhưng Vương Đông tuổi trẻ tính tình nóng nảy, không suy nghĩ được nhiều như vậy, bao nhiêu tức giận đều hiện rõ ở trên mặt. Khẽ hừ một tiếng nặng nề, nhìn Bạch Băng chằm chằm cất lên giọng nói lạnh lùng, châm chọc: "Đồ con hoang, có mẹ sinh không có mẹ dậy, dám hỗn láo trước mặt bản tiểu thư, xem ra Bạch thừa tướng cần phải dậy dỗ lại cho tốt".

Nói ra những lời này ở ngay trước mặt Bạch Hào, ý tứ muốn nói rõ ra điều gì, e rằng trong lòng mỗi người ở đây ai cũng biết....

Một tiểu thư tướng quân mà dám nói chuyện như vậy với thừa tướng một nước, có thể thấy được bọn họ tuyết đối không coi thừa tướng ra gì cả.

"Vương tiểu thư! Gọi như vậy là đã nể mặt ngươi rồi, đây là phủ thừa tướng chứ không phải phủ tướng quân, nơi đây còn chưa tới lượt ngươi làm càn như vậy !" Lời nói hùng hồn, tức giận của Bạch Hào kết hợp với giọng nói lạnh lẽo làm cho Vương Đông hoảng sợ, run rẩy.

Dứt lời, Bạch Hào xoay người nhìn Vương Lượng, vẻ mặt nghiêm nghị vô cùng tức giận: "Hôm nay, tướng quân tới phủ thừa tướng của ta là

https://thuviensach.vn

để tuyên chỉ, nhưng phủ thừa tướng cũng không phải là nơi mà tiểu bối có thể tùy tiện giương oai".

Không có giáo dục, trong mắt hắn Vương tiểu thư mới thật sự là người không có giáo dục.

"Đông nhi, không được vô lễ" Nhìn thấy Bạch thừa tướng thật sự tức giận, Vương Lượng biết lúc này không thể trêu chọc Bạch Hào nữa, nếu không sợ là chuyện tốt không thành lại còn ảnh hưởng tới uy nghiêm của hoàng thượng.

Đi tuyên chỉ còn mang theo nữ nhi, chuyện này đã là không đúng, vậy mà vào lúc này Đông nhi còn gây sự, nếu chuyện này truyền tới tai hoàng thượng thì sẽ rất phiền toái.

"Cha, ngươi mắng ta đủ rồi nha, bọn cẩu nô tài này con đang bắt nạt nữ nhi của ngươi đấy, ngươi còn không cho người đi lục soát nhà bọn họ". Vương Đông bị Vương Lượng mắng nên vô cùng tức giận, giọng điệu càng thêm độc ác, kèm theo những câu nói thô tục.

"Vương tiểu thư, lời nói nghe thật khó nghe, lão phu liền thay Vương tướng quân dậy dỗ". Sắc mặt Bạch Hào âm trầm, đen lại.

"Đông nhi im miệng" Vương Lượng quát lớn, không thể làm lớn chuyện này được.

"Cha, ... Lão già này dám nói ta như vậy, cha....." Vương Đông phồng miệng tức giận nói.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tiểu Thú Phát Uy

Nàng muốn cho bọn họ biết, ở Xích Nguyệt quốc này ngoại trừ hoàng thượng ra thì chính là thiên hạ của Vương gia nàng (nhà họ Vương ko phải lục Vương gia đâu nhé). Người nào dám cùng Vương gia đối nghịch, kết quả chỉ có một con đường chết.

Đồ xấu xí, để ta xem ngươi có thể làm Lục vương phi được bao lâu !

"Đông nhi !" Vương Lượng trợn mắt giận dữ nhìn Vương Đông, lúc này không thể cùng bọn họ xảy ra tranh chấp, tại sao nữ nhi ngu ngốc này lại không hiểu chứ!

"Cha, hôm nay..... A....." còn chưa kịp nói hết lời chanh chua, Vương Đông chợt cảm thấy phía dưới chân lành lạnh.

Bắt đầu từ mắt cá chân, bò dọc theo ống quần lên trên, cảm giác lạnh lẽo từ trong xương tủy toát ra. Vương Đông sợ hãi kêu to, vội vàng lén lút đưa tay sờ lên đùi, nhưng vì ngại có nhiều người ở đây nên nàng không dám trực tiếp đưa tay vào bên trong quần, mà chỉ cúi người khép chặt hai chân.

Cảm giác có thứ gì đó bò ở bên trong ống quần nàng, lành lạnh khiến cho cả người nổi đầy da gà.

Trong nháy mắt cả phòng khách rơi vào tên tĩnh, chỉ vì một tiếng hét chói tai này.

https://thuviensach.vn

"Đông nhi" Vương Lượng liếc nhìn nữ nhi bằng ánh mắt vô cùng khó hiểu....

Bạch Hào hừ lạnh, nếu không phải hoàng hậu vô cùng sủng ái nàng, thì cho dù nàng có là đại tiểu thư của phủ tướng quân đi chăng nữa, hắn cũng không chào đón, hơn nữa còn sớm đem nàng vứt ra ngoài cửa.

Đang lúc Bạch Nham tức giận thì nhìn thấy vẻ mặt Vương Đông giống như đang nhẫn nhịn gì đó, đôi tay giữ chặt đùi.

Ngay lập tức, mở to mắt nhìn chằm chằm tình trạng biến hóa ở trước mắt, hắn khẳng định ở bên trong nhất định có thứ gì đó. Nghĩ vậy hắn lại càng hy vọng bên trong quần nàng thật sự có gì đấy.

Trong đầu hắn bây giờ đều toàn là những ý nghĩ xấu xa, tà ác.....

Chỉ có Bạch Băng nhếch miệng, vuốt túi áo thì thấy trống không. Lẽ ra tiểu kim phải ở bên trong đấy, thế nhưng lại bò đến trong ống quần nàng ta, rất tốt, vậy nàng sẽ chờ xem tướng quân tiểu thư làm cách nào để lấy ra.....

Sau khi cứng người mất mấy giây, Vương Đông cố gắng miễn cưỡng đứng thẳng người, đồng thời suy nghĩ không hiểu đây là vật gì?

VKhông đợi nàng suy nghĩ xong, thì tiểu kim đã tiếp tục theo ống quần bò lên trên.....

"A....." Vương Đông hét chói tai một lần nữa, theo bản năng kẹp chặt hai chân, trông tư thế thật quái dị giống như người đi tiểu bị nghẹn ạ.

"Đại thẩm, ngươi muốn đi tiểu sao?" Bạch Nham hỏi Vương Đông bằng ánh mắt nghi vấn, nhưng ở sâu dưới đáy mắt lại là nụ cười đã được giấu đi rất hoàn hảo.

https://thuviensach.vn

Vương Đông bị hỏi như vậy, nhất thời vẻ mặt hoảng sợ liền chuyển thành ửng đỏ, tâm loạn cả lên. Trong quần áo của nàng rõ ràng có gì đó, trơn trơn, lành lạnh, hơn nữa còn rất dài giống như là côn trùng.

Nghĩ đến côn trùng, Vương Đông càng thêm kinh hãi.

Vương Lượng chăm chú nhìn nàng, nữ nhi hôm nay làm sao vậy?

Tư thế này....

Thật đúng là làm cho hắn xấu hổ, bao nhiêu mặt mũi đều bị mất sạch.....

Trong phòng khách lại rơi vào yên tĩnh một lần nữa, tất cả mọi ánh mắt đều tập trung nhìn vào tư thế quái dị của Vương Đông.

Bên trong quần áo, đôi mắt nhỏ của tiểu kim nhíu lại, mùi này thật khó ngửi....

Vẻ mặt tràn đầy đắc ý mà nghĩ thầm, nàng ta nghĩ dùng đôi tay kia là có thể đè lại được nó? Thật đúng là nằm mơ. Thân thể trơn tuột trượt ra, tiếp tục bò lên trên một lần nữa.

Trong khi tiểu kim bò lên, Vương Đông nhẩy lên hét chói tai, dùng sức giữ chặt áo, khuôn mặt hoảng sợ nay đã tái nhợt hoàn toàn vặn vẹo, mồ hôi ướt đẫm nhỏ giọt rơi xuống.

Tiểu kim bò đến hai ngọn núi cao vút ở trước ngực, nhẫn tâm dùng hai hàm răng sắc nhọn in lại hai vết ấn ký thật sâu ở tại đỉnh nhũ phong đó.

"A.... Cha....bên trong áo của ta...có.....có đồ" Lúc này Vương Đông kêu to ra tiếng, không còn quan tâm tới mặt mũi gì nữa.

Cùng lúc tiếng hét vang lên, cái đầu nhỏ của tiểu kim liền chui ra từ cổ áo của nàng, ngẩng cao đầu nhìn thẳng vào mắt Vương Đông.

https://thuviensach.vn

Thấy con rắn nhỏ thò đầu ra, tất cả mọi người ở đây trừ Bạch Băng ra thì đều kinh ngạc. Lại là rắn, có ai mà không biết rắn là vật đáng sợ nhất ở Xích Nguyệt quốc, chỉ cần bị rắn cắn trúng thì cho dù là thần tiên cũng không cứu được.

Mà lúc này.....

Sững sờ mất mấy giây, Vương Đông lập tức phản ứng lại: "A.... rắn.....cứu mạng ạ....."

"Đông nhi...." nhìn thấy rắn, sắc mặt Vương Lượng tối sầm lại, vô cùng khẩn trương đứng bật dậy.

Đồng thời quét ánh mắt độc ác, hung hăng nhìn lướt qua Bạch Hào. Phủ thừa tướng mà lại có thể nuôi loại độc vật này, hơn nữa còn thả ra để làm tổn thương nữ nhi của hắn. Chuyện này, hắn nhất định phải báo lên cho hoàng thượng.

"Cha... Cứu mạng..." Vẻ mặt Vương Đông trắng bệch không còn chút máu nào, lại liếc thấy khóe miệng Bạch Băng nhếch lên thì hận ý dâng cao, đúng, nhất định là như vậy !

Bây giờ Vương Lượng cũng vô cùng sốt ruột, đứng ở bên cạnh mà không biết phải ra tay từ đâu. Con rắn này lại ở trong quần áo của nữ nhi, trước mặt nhiều người như vậy, bảo hắn làm sao có thể ra tay xé rách quần áo của nữ nhi chứ?

"Là ngươi.... Chính là ngươi thả rắn ra.... Hôm nay ta nhất định phải giết chết ngươi" Trong lòng bàn tay Vương Đông liền phát ra một luồng đấu khí màu đỏ, đánh thẳng về phía Bạch Băng, đồng thời hét lên: "Lang dã...!"

Vương Đông đã là Đế Ma của học viện, không chỉ có đấu khí tốt mà còn có ma thú cấp ba Lang dã, mặc dù ma thú cấp ba không phải là vô cùng

https://thuviensach.vn

lợi hại, nhưng với nữ nhân mà nói thì cũng đã là đồ tốt rồi.

Trước cửa là một con tiểu ma thú cấp ba cùng ấu thú cực kỳ nhỏ bé tiểu bạch nhìn nhau, mắt to trừng mắt nhỏ. Ma thú cấp ba Lang dã vốn là một con sói có thêm đôi cánh, rõ ràng là ma thú sơ cấp. Đầu mặc dù không lớn nhưng so với tiểu bạch thì không khác gì con voi so với con kiến.....

Ngay lập tức Lang dã nhe răng, trong miệng phát ra những tiếng gầm gừ cảnh cáo đầy nguy hiểm.

Tiểu bạch đảo mắt một vòng,ngươi nha, ra oai với ta phải không, lát nữa đánh cho ngươi gọi mẹ kêu cha!

Bên trong phòng khách, nhìn thấy đấu khí màu đỏ trước mặt Bạch Băng, Bạch Hào nhanh chóng nhấc chân đem Bạch Băng qua cùng Bạch Nham ôm vào trong ngực, xoay người né tránh.

Một luồng đấu khí đập thẳng vào bàn, trong nháy mắt cái bàn chia năm xẻ bảy.

Bạch Băng híp mắt, tuy nàng có khả năng tránh đi, nhưng nhìn thấy hành động của người cha này, lại khiến cho ở trong nội tâm nàng cảm thấy rất ấm áp.

Tiểu kim ở bên trong cơ thể Vương Đông bò tán loạn khắp nơi, thỉnh thoảng lại cắn một cái làm cho Vương Đông hét chói tai, vô cùng thê thảm. Vương Lượng đứng bên cạnh thấy vậy, trên trán ướt đẫm mồ hôi.

Nhìn tình trạng đang diễn ra, Bạch Hào có chút khó hiểu, nên đành cúi đầu liếc mắt nhìn Bạch Băng.

Cảm thấy trên đỉnh đầu có ánh mắt nhìn mình, Bạch Băng giương mắt nhìn lại Bạch Hào, mắt híp tịt lại, trên miệng vẫn nở nụ cười rạng rỡ như cũ.

https://thuviensach.vn

"Cha, chỉ cần vui vẻ xem diễn trò là được" Bạch Băng nở nụ cười như trấn an, sau đó lại lần nữa quay đầu nhìn về phía Vương Lượng cùng Vương Đông.

Nàng tự nhiên sẽ có biện pháp để cho bọn họ ngậm bồ hòn làm ngọt. Nghĩ muốn tố cáo sao, ngược lại nàng muốn xem xem, Vương tướng quân có mặt mũi hay không mà dám đi cáo trạng !

"Lang dã___" Đã nửa ngày mà vẫn chưa trông thấy ma thú của nàng đi vào, lắc lắc thân thể đau đớn, Vương Đông hét càng lớn tiếng hơn.

Ngoài cửa, Lang dã nghiến chặt hàm răng, lông tóc trên người dựng đứng, nhìn như con mèo xù lông đang chuẩn bị tấn công.

Tiểu bạch hất đầu, không thèm nhìn, căn bản nó không quan tâm tới con ma thú to lớn hơn so với nó gấp mấy chục lần kia.

Cảm giác bị khinh miệt cùng bỏ rơi đã chọc giận đến Lang dã, đôi cánh sau lưng đập lạch cạch hai cái bay thẳng lên trời. Móng trước đâm về phía tiểu bạch, ý đồ bắt nó lại. Dịch nhờn ở răng nanh chảy ra giống như không thể chờ đợi được mà ngay lập tức muốn ăn tươi thân thể nhỏ bé kia.

Trong phòng khách, Bạch Hào, Bạch Băng cùng Bạch Nham một nhà bba người, mặt không biến sắc mà xem cuộc vui. Vương Lượng luống cuống tay chân không biết nên làm gì, Vương Đông thì quần áo xốc xếch, lôi thôi nhìn về phía cửa. Lang dã tại sao vẫn chưa thấy xuất hiện?...

Tiểu kim vẫn như cũ chạy loạn ở trên người Vương Đông, nó đảm bảo từ bây giờ trở đi, da dẻ toàn thân của nàng ta sẽ dần dần biến thành màu tím đen.

Kim xà ở hiện đại là rắn nhỏ không độc, nhưng kim xà bây giờ không phải là kim xà ở hiện đại, nó có độc hơn nữa còn là kịch độc.

https://thuviensach.vn

Loài rắn màu vàng này cũng là một loại ma thú, nhưng là chủng loại ma thú gì thì không ai biết, cũng không có tư liệu nào ghi chép về nó, vì căn bản chưa ai thấy qua.

"Lang dã !" Vương Đông nghiêng ngả lảo đảo đi về phía cửa, mấy người ở phía sau lưng cũng đi theo ra.

Nhìn cảnh tượng trước mặt khiến cho mọi người phải hoảng sợ, một ma thú cấp ba đang đánh nhau với một con rắn cực kỳ nhỏ bé.... Rắn ở Xích Nguyệt quốc người người đều e ngại, còn nghe nói ma thú cấp thấp nếu bị rắn độc cắn, cũng chỉ có một con đường chết.

Lời đồn cũng chỉ là lời đồn mà thôi, nhưng lúc này lại được nhìn thấy tận mắt cảnh tượng chân thật, chưa bao giờ gặp qua....

Trong mắt Bạch Băng tràn đầy kinh ngạc, Lang có cánh? Lần đầu tiên nhìn thấy ma thú cho nên đã gây cho nàng khiếp sợ không ít.

Nhưng bây giờ đều làm nàng khiếp sợ hơn cả chính là ma thú biến dị này đang đánh nhau với tiểu bạch, đây chính là ma thú của Vương Đông? Thực lực thật không nhỏ ạ. Bạch Băng liếc nhìn tiểu bạch cùng lang dã đang tranh phong, ánh mắt có chút buồn bã.

"Tỷ, thứ màu trắng này là gì vậy? Thật đáng yêu, nếu chết thì thật tiếc ạ...." Vẻ mặt Bạch Nham như đưa đám nhìn con vật nhỏ phần lớn là giống rắn kia, chỉ khác ở chỗ là trên đầu có sừng.

Tiểu bạch nhìn Lang dã hừ lạnh, tiểu ấu thú cấp thấp không biết tự lượng sức mình. Đồng thời vào lúc này đôi sừng kỳ lân trên cái đầu nhỏ bắt đầu phát ta ánh sáng mờ ảo, nhưng là.....

Nghe được lời nói của Bạch Nham, sừng nhỏ chợt sáng bừng lên, tiểu bạch chậm rãi quay đầu nhìn chằm chằm Bạch Nham, thè lưỡi, giương nanh múa vuốt gào thét.

https://thuviensach.vn

Nghĩ nó thua sao? Nói đùa à !

Nhưng khi đảo mắt nhìn thấy ánh mắt kia của Bạch Băng thì nó hoàn toàn nổi giận, vì ý tứ trong đôi mắt kia rõ ràng nói lên rằng nó không đánh lại được con tiểu ma thú cấp ba này.

Nhất thời ánh mắt tiểu bạch đỏ ngầu, đầu ngẩng thật cao, thần thái tràn đầy tức giận cùng kiêu căng, dám xem thường nó, hiện tại nó liền làm cho các nàng mở to mắt ra mà nhìn !

Trong nháy mắt, Lang dã phát cuồng bổ nhào tới, tiểu bạch di chuyển thân thể trượt đi, tựa như tên rời dây cung được bắn ra giống một thanh kiếm sắc bén. Tốc độ quá nhanh, căn bản không ai có thể đoán trước được, lại càng không thể nhìn rõ được thân thể của tiểu bạch.

Thân hình mờ ảo màu trắng, nhìn bóng dáng kia mọi người cảm thấy giống như là ảo ảnh. Rất nhiều bóng dáng tiểu bạch vây lượn ở chung quanh Lang dã, khiến cho Lang dã cũng cảm thấy hồ đồ, nó vẫn giữ nguyên tư thế giương nanh múa vuốt nhưng lại không biết nên tấn công theo hướng nào.

"Grào...." Lang dã gào lên một tiếng, đập phành phạch đôi cánh bay lên, trong miệng phun ra một đoàn sương mù dầy đặc.

"Bịt mũi, có độc" Bạch Băng cả kinh nói với Bạch Hào, sau đó nhanh tay đem hai viên thuốc đưa vào trong miệng Bạch Nham.

Cha nàng công phu rất tốt, loại độc nhỏ này sẽ không đả thương được người, nhưng Bạch Nham mới sáu tuổi, một chút công phu cùng đấu khí đều không có, căn bản là không có cách nào có thể chống lại được khí độc kia.

Một luồng khói độc tấn công, bao vây tất cả ảo ảnh của tiểu bạch. Lang dã hạ cánh xuống đất, trên mặt hiện lên vẻ hài lòng. Khói độc của hăn

https://thuviensach.vn

dùng để đối phó với tiểu ma thú mới ra đời, quả thật rất dễ dàng.

"Tỷ, con vật nhỏ kia chết rồi sao?" Bạch Nham trong lòng khẩn trương, nhìn chằm chằm đoàn khói trắng tản đi.

Đưa tay vuốt ve đầu Bạch Nham, ánh mắt Bạch Băng trở nên mê ly vì lúc này nàng cũng không xác định được. Cấp bậc của những ma thú này bây giờ nàng vẫn chưa rõ ràng, nhìn tình huống hiện tại mà nói thì xác thực Lang dã đang chiếm được thế thượng phong. Còn tiểu bạch ra sao thì nàng không có cách nào phán đoán được, nên chỉ có thể yên lặng theo dõi biến hóa.

"Tuy chưa từng thấy rắn có sừng ở trên đầu, nhưng nhìn thân hình nhỏ bé kia, nhất định còn có hậu chiêu, sẽ không thua" Bạch Hào nhìn đoàn sương mù trước mắt nói.

Con vật kia tuy nhỏ nhưng theo hắn thấy thì còn lợi hại hơn nhiều so với Lang dã, nhưng cấp mấy thì hắn lại nhìn không ra.

Nghe được lời giải thích như vậy, ánh mắt Bạch Băng nhìn đoàn sương mù này càng thêm thâm thúy. Tiểu bạch rốt cuộc là ma thú cấp mấy? Ngay cả ma thú mạnh như Lang dã mà nó cũng có thể đối phó.

Lúc đoàn sương mù tản ra, nhạt đi. Trong khi tầm mắt mọi người đều mơ hồ không rõ ràng, thì một bóng dáng màu trắng nhanh chóng tấn công về phía Lang dã. Mà Lang dã đứng trên mặt đất, một chút động tĩnh cũng không phát hiện ra.

"Grào....." Một trận kêu gào thảm thiết, rên rỉ hai tiếng sau cùng là ầm một tiếng rồi ngã xuống đất.

"Lang dã..." Vương Đông cúi người kêu lên, nàng luôn cho rằng Lang dã là niềm kiêu ngạo, tự hào của nàng, thế mà tại sao lúc này lại ngã xuống, tại sao?

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều nghi ngờ, vì không ai nhìn rõ được chuyện gì đang xẩy ra, đúng vào lúc này thân thể của tiểu bạch lại từ trong cánh Lang dã chui ra, cái đuôi nhỏ hơn so với Lang dã gấp mấy chục lần vậy mà ´đùng ´ một tiếng, đã bị tiểu bạch vung đuôi ném ra xa vài mét, đập vào cây đại thụ làm miệng nó xùi bọt mép không ngừng....

Tiểu bạch ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Băng bằng một ánh mắt kiêu căng, chắc lúc này đã biết được sự lợi hại của nó đi...

Thấy tiểu bạch như vậy, khóe miệng Bạch Băng không ngừng co giật, vật nhỏ này quả thật lợi hại.....

Độc theo bọt mép Lang dã chảy ra không ngừng, hơn nữa độc này so với độc tính của rắn độc bình thường còn lợi hại hơn gấp mười lần.

Độc tính tuy mạnh nhưng sau khi người bị rắn cắn cũng sẽ không lập tức tử vong, nhanh nhất cũng phải sau hơn chục phút độc phát ra mới chết. Mà bây giờ bị tiểu bạch cắn là ma thú, sức lực sinh tồn của ma thú so với nhân loại còn mạnh hơn nhiều.

Lang dã trúng độc thời gian không quá một phút, mà nọc độc đã lan tràn ra khắp toàn thân của nó. Ánh mắt sắc bén của Bạch Băng có chút kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi tốc độ tràn lan của độc tính kia.

Vương Lượng đầu đầy mồ hôi, nhìn ma thú đã không còn sự sống mà hoảng sợ, rồi lại liếc mắt nhìn tiểu bạch, rút ra kết luận rắn độc dù nhỏ cũng không thể coi thường.

"A..... Cha.... Mau lấy con rắn ở trong quần áo ta ra đi....."

Vương Đông cúi đầu nhìn Lang dã chết đi, sự hoảng sợ lại càng tăng thêm gấp mười lần so với vừa nãy. Bây giờ nàng không quan tâm tới quy củ hay mặt mũi gì nữa, lúc này nàng chỉ biết nếu không đem con rắn kia lấy ra, người chết sẽ là nàng !

https://thuviensach.vn

Bạch Băng cười lạnh, cúi đầu về phía Bạch Nham nhỏ giọng thì thầm một tiếng, Bạch Nham giương mắt nở nụ cười, gật đầu nhanh chân chạy đi.....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Lấy Lại Thể Diện Trước Mặt Mọi Người

Vương Lượng nhìn quần áo của nữ nhi, trong lòng thật xót xa, mà rắn này lại không thể chọc vào được. Thế nhưng đầu óc nóng lên, không kịp suy nghĩ thì đôi tay đã bắt đầu xé rách quần áo của Vương Đông.

Thỉnh thoảng tay lại thăm dò vào bên trong quần áo, cố gắng bắt cho được con rắn nhỏ, chỉ là tiểu kim sao có thể dễ dàng để bị bắt lại như vậy ....

Bạch Hào đứng yên bất động, nếu nữ nhi đã nói như vậy thì hắn liền đứng xem cuộc vui là được. Mấy năm nay mặc dù rất ít khi nhìn thấy Băng nhi, nhưng đối với tính tình Băng nhi thì hắn lại hiểu rất rõ, mà lúc này Băng nhi đột nhiên thay đổi như vậy, cùng với tính tình trước kia thì quả thật khác nhau rất nhiều.

Mặc dù nữ nhi thay đổi như vậy, nhưng ngược lại hắn cảm thấy rất yên tâm.

Bạch Nham từ phòng khách chạy ra, vừa chạy vừa kêu: "Mọi người mau đi phòng khách nhìn Vương tướng quân cùng Vương tiểu thư tư thông, ngay cả quần áo cũng cởi....

Người làm, tỳ nữ đang bận rộn làm việc, nghe thấy chuyện như vậy thì nửa tin nửa ngờ, nhưng vẫn mặc kệ, thật hay giả chẳng phải đi xem rồi sẽ biết không phải sao. Thế nên mọi người gác lại công việc trên tay, chạy ngay về phía phòng khách xem náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham chạy một vòng quanh phủ, sau cùng chạy ra ngoài cửa lớn. Nhìn kiệu phu cùng bọn thị vệ rồi mở miệng kêu to, nháy nháy mắt: "Tướng quân cùng tiểu thư nhà các ngươi cho gọi các ngươi đi vào"

Kiệu phu cùng thị vệ quay mặt nhìn nhau, tướng quân gọi bọn hắn đi vào? Đùa gì vậy, bọn họ dĩ nhiên sẽ không tin vào lời nói của loại người này.

"Không tin, thật, tướng quân cùng thừa tướng bất hòa sắp đánh nhau, nên gọi tất cả các ngươi đi vào, đây là tín vật". Nói xong, Bạch Nham đưa ra một miếng ngọc bội nho nhỏ cho bọn hắn nhìn.

"Đây đúng là ngọc bội của tướng quân, chẳng lẽ đánh nhau thật, mau..... Đi xem một chút". Nhìn thấy ngọc bội, bọn thị vệ không chần chờ nữa, cầm theo dao găm sáng loáng, dẫn người vọt vào.

Bạch Nham đứng sau lưng, tặc lưỡi cười hề hề một tiếng. Nhìn ngọc bội trong tay, không biết tỷ tỷ lấy được từ lúc nào?.

Tỷ tỷ càng ngày càng thần bí, làm hắn ngày càng bội phục thủ đoạn của tỷ tỷ hơn...

"Cha.... Bên trái ở bên trái....." ở bên ngoài phòng khách, Vương Đông quần áo xốc xếch, da thịt phần lớn đều lộ ra bên ngoài.

Vương Lượng đầu đầy mồ hôi, nghe thấy Vương Đông kêu ở bên trái thì tay liền vội vàng di chuyển về bên ngực trái. Trong lúc hai người bận rộn nên hoàn toàn không chú ý tới, số người vây quanh ngày càng nhiều hơn....

Vương Lượng tay vừa mới di chuyển tới bên trái, thì tiểu kim ở trong quần áo Vương Đông lại một lần nữa cắn lên da thịt trắng nõn như tuyết.

https://thuviensach.vn

"A.... Nhanh lên một chút..... Nhanh lên một chút..." Vương Đông đổ mồ hôi hột kêu to, muốn nhanh chóng đem rắn lấy ra ngoài....

Một tiếng kêu to này, khiến người đang vây xem đều ngẩn người, đám thị vệ mới chạy tới cũng đờ ra, đây là chuyện gì?.

Cảnh tượng phòng khách ở trước mắt chính là, một tay Vương tướng quân đang ra sức bới loạn quần áo của Vương tiểu thư, còn một tay thì bao trùm lên nơi nhô cao ở trước ngực.....

Còn Vương tiểu thư quần áo thì hở hang, trong miệng liên tục gào thét nhanh lên một chút....

Trời ạ !

Phi lễ chớ nhìn, phi lễ chớ nhìn....

Nha hoàn cùng người làm ở Bạch phủ thừa tướng trợn trừng cặp mắt tưởng chừng có thể rớt ra ngoài, thì ra chuyện này là thật ạ.

Ai nha! Đây là chuyện loạn luân, thế mà ở trước mặt mọi người lại không kiêng kỵ chút nào, thật là mất mặt....

"Nhanh lên, nhanh lên một chút..." Nếu nhìn kỹ sẽ thấy cả khuôn mặt Vương Đông đã bắt đầu dần dần chuyển sang màu đen, đó chính là dấu hiệu bị trúng độc.

Tiểu kim cắn xuống một ngụm cuối cùng, rồi nhanh chóng trượt xuống mắt cá chân bò đi ra ngoài. Không ai ở đây nhìn thấy tiểu kim bò ra như thế nào, vì ánh mắt mọi người đều đang tập trung ở trên người đôi phụ tử đang ân ái.

"Vương tướng quân, Vương tiểu thư nên có chừng mực, nơi này là phủ thừa tướng, cho dù tướng quân cùng tiểu thư có muốn làm chuyện gì

https://thuviensach.vn

thì cũng xin chú ý một chút". Thấy người vây xem ngày càng nhiều. Bạch Hào nghĩ lúc này cần phải làm gì đó, chứ không thể cứ yên lặng theo dõi biến hóa tiếp được.

Trong lòng Bạch Băng kêu to, hay, những lời cha nàng vừa nói ra cũng chính là điểm mấu chốt. Tình huống xảy ra trước mắt mọi người hôm nay, câu chuyện loạn luân này, nếu bị truyền đi ra ngoài, không cần nghĩ cũng biết hậu quả sẽ như thế nào.

Người làm, nha hoàn, thị vệ xung quanh bàn luận xôn xao, chỉ chỉ chỏ chỏ cùng phỉ nhổ với thái độ vô cùng khinh bỉ.

Lúc này Vương Lượng đã tỉnh táo lại, nhìn về phía nữ nhi của mình. Hắn cơ hồ muốn ngất đi cho xong, trên thân thể nữ nhi hầu như là lõa thể, không những thế tay hắn con xoa lên..... Trợn to hai mắt, hắn không thể tưởng tượng nổi, lập tức nhắm mắt nhanh chóng rút tay về....

Một phòng đầy ắp người, những ánh mắt kia.....

Vì những trò hề diễn ra ngày hôm nay thì trong lòng Vương Lượng ngay cả ý định làm liều cũng đều đã có.

"A...quần áo của ta.... Cha....." Sau khi tỉnh lại, Vương Đông hoảng sợ hét chói tai, hốt hoảng nhặt từng mảnh quần áo đã bị xé rách ở trên đất lên che lại cơ thể, nhưng quần áo đều bị nát vụn từng mảnh, cho dù có che thế nào thì cũng không che đi hết được. Vương Đông không còn cách nào khác, đành phải trốn ở sau lưng Vương Lượng.

"Vương tướng quân ngươi..... Aii !" Gương mặt Bạch Hào trông cực kỳ bất đắc dĩ, không biết nói gì cho phải, nặng nề thở dài một hơi, nhưng trong lòng thì hả hê vô cùng.

"Thì ra Vương tướng quân cùng nữ nhi là loại quan hệ đó...."

https://thuviensach.vn

"Thật sự không nghĩ tới hai cha con nàng thế nhưng lại bẩn thỉu như vậy...."

"Đây là loạn luân, vô cùng nghiêm trọng ạ, phải nhét vào lồng heo...."

"....."

Giọng nói nhỏ to nghị luận của mọi người đều hoàn hảo truyền tới trong lỗ tai của Vương Lượng cùng Vương Đông.

Vương Đông sửng sốt, trong lòng đổ mồ hôi lạnh, ghê tởm đến buồn nôn.

Loạn luân? Nàng và cha nàng?

Khuôn mặt Vương Lượng xanh mét, lúc này cho dù hắn có mười cái miệng cũng không nói rõ được tình huống bây giờ. Ngươi được đấy Bạch Hào, thù này hắn sẽ nhớ kỹ. Nhưng việc quan trọng nhất bây giờ là phải tìm cách làm sao để đem chuyện này đè xuống mới được.

Nếu để lớn chuyện, mặt mũi của hắn ở Xích Nguyệt quốc đều mất sạch.

"Thừa tướng, chuyện ngày hôm nay ngươi là người rõ nhất, hy vọng...." Vương Lượng cố đè nén tức giận trong lòng xuống, hôm nay hắn phải cắn răng nuốt hết nỗi nhục nhã này vào bụng.

"Cha, chuyện hôm nay coi như xong, dù sao thì loại chuyện loạn luân như vậy cũng phải cần có dũng khí rất lớn. Nếu Vương tướng quân cùng Vương tiểu thư đều tức giận như vậy... cha, ta cũng đừng so đo cùng bọn họ". Bạch Băng lôi kéo áo Bạch Hào nói xong, thì xoay người về phía mọi người đang vây xem hô to: "Hôm nay chuyện Vương tướng quân cùng Vương tiểu thư loạn luân, nếu ai dám nói ra liền bị phạt một tháng tiền lương, đã nhớ kỹ chưa".

https://thuviensach.vn

Lời nói cố ý như thế, làm cho Vương Lượng tức giận đen mặt lại, ai dám nói ra ngoài liền phạt một tháng tiền lương?. Đây mà là cảnh cáo à, con bà nó!

"Ngươi..." Vẻ mặt Vương Lượng hung ác như muốn đánh người, nhưng cuối cùng hắn vẫn cố nhịn xuống! Hắn không muốn mất thể diện.

"Vương gia gia, về sau nếu làm loại chuyện như thế này thì nên về nhà sẽ tốt hơn, ngươi xem, mặt mũi Bạch phủ của chúng ta đều bị ngươi làm mất sạch!" Giọng nói Bạch Băng tuy không lớn nhưng rất có lực, từng câu từng chữ đều mang theo ý tứ khiêu khích.

"Ngươi..... không nên khinh người quá đáng !" Vương Lượng nghiến răng nghiến lợi. Hôm nay hắn định giữa ban ngày ban mặt làm cho Bạch phủ phải nhục nhã một phen, nào ngờ kết quả lại làm cho chính mình một thân rối rắm, hơn nữa còn phải uất ức nhịn nhục, nói lời nịnh nọt để mong bọn họ bỏ qua.

Tất cả những chuyện này hắn đều nhịn xuống, nhưng cái nữ oa này hôm nay thật không đơn giản, từng câu từng lời nói ra đều đâm vào tim hắn, ánh mắt sắc bén, loại sắc bén này tuyệt đối không thể có ở một đứa trẻ mười ba tuổi!

"Ồ, vậy mọi người nói xem ta có khinh người quá đáng không? Rõ ràng bọn họ không thể kiềm chế được, còn dám nói người khác. Cảnh tượng dơ bẩn hôm nay, mọi người đều nhìn thấy, bọn họ coi thường uy nghiêm của phủ thừa tướng chúng ta, sau này muốn cởi quần áo thì về nhà lên giường, chứ đừng đánh dã chiến ở trong phủ của ta". Bạch Băng khoanh hai tay ôm ngực, không chút để ý nói. Đem hình tượng của Vương Lượng hủy tới vô cùng thảm hại.

"Ngươi... Ngươi nói ta cái gì? Ngươi.... Ngươi...lặp lại lần nữa, người nào... Ai đánh dã chiến?" giong nói Vương Lượng rõ ràng đã mất khống

https://thuviensach.vn

chế nên có chút lớn tiếng.

"Thế nào? Bị người chọc đúng điểm yếu, giẫm trúng cái đuôi nên nói năng không lưu loát rồi hả? Ngươi không cần phải phủ nhận loại quan hệ đó, thiên hạ này làm gì có ai loạn luân mà lại đi thừa nhận là mình loạn luân chứ?".

Bạch Băng nếu không đem được mặt mũi của hai cha con Vương Lượng giẫm xuống dưới chân, trong lòng nàng sẽ không thoải mái. Sau này nếu Vương Lượng còn dám làm mưa làm gió ở trên đầu cha nàng, thì kết quả sẽ không chỉ đơn giản là vấn đề mặt mũi như thế này nữa.

"Ngươi... Ngươi nói người nào loạn luân?" Vương Lượng một tay che lên ngực, một tay run rẩy chỉ vào Bạch Băng, loại đả kích này làm gì có ai chịu nổi.

Vương Đông cúi đầu, trên người khoác áo của thị vệ sau lưng. Đôi mắt hung ác chỉ hận không thể đem Bạch Băng nuốt vào trong bụng, nếu không vì thể diện thì lúc này nàng ta đã kêu gào ầm ĩ lên rồi.

"Ngươi cũng cảm thấy là mình loạn luân sao?" Bạch Băng không nhanh không chậm quay đầu, tốt bụng lên tiếng hỏi, trong lòng thì đang nở nụ cười tà ác. Tốt nhất là đem bọn họ làm cho tức giận tới mức xuất huyết não mà chết mới tốt.

"Dĩ nhiên không phải, chuyện ngày hôm nay là bởi vì một con rắn" Vương Lượng trả lời cực kỳ khẳng định.

"Ha ha, tỷ tỷ thì ra Vương gia gia thật sự là loại người mà tỷ nói" Bạch Nham cười to nhìn Vương Lượng, đầu nhỏ phe phẩy, quá ngu, quá đần, người như vậy mà cũng có thể làm tướng quân, aizz, quốc gia bất hạnh ạ!

Tới tận bây giờ Vương Lượng mới hậu tri hậu giác hiểu được, đây rõ ràng là đào hố chờ hắn nhảy vào. Nhất thời nhìn về phía Bạch Băng, trong

https://thuviensach.vn

mắt xẹt qua một tia sát ý.

"Chẳng lẽ phủ thừa tướng dậy dỗ nữ nhi như vậy sao? Một chút quy củ cũng không hiểu!" Vương Lượng xoay người về phía Bạch Hào nặng nề lên tiếng.

" A, phủ thừa tướng ta dù có dậy nữ nhi như thế nào đi nữa, thì cũng sẽ không dậy nữ nhi cởi quần áo ở ngay trước mặt mọi người để bêu xấu!" Bây giờ trong lòng Bạch Hào vô cùng tức giận, nếu đã đến mức này thì Băng nhi muốn thế nào, hắn sẽ hết sức phối hợp theo nàng.

"Ngươi..." Không ngờ Bạch Hào ngay cả một chút thể diện cũng không chừa lại cho hắn.

"Tướng quân, tướng quân đừng nói nữa ạ..... Nhiều người nhìn như vậy!" Thị vệ sau lưng lau mồ hôi, chạy tới nói.

Tình huống như thế này mà truyền ra bên ngoài, đến lúc đó lời đồn đại bay đầy đường, phủ tướng quân làm sao dám ra gặp người ạ!

"Coi như các ngươi giỏi ! Thánh chỉ đã truyền tới, mau nhận đi...."

Vương Lượng nhìn xung quanh nhiều người như vậy, nếu hắn còn nói tiếp, vậy khẳng định mặt mũi hỏng bét !

Nhưng trong lòng lại nuốt không trôi cục tức này. Hắn làm sao còn có lòng tốt đem thánh chỉ bên hông giao đến tận tay Bạch Băng, dưới sự tức giận, đã kích động mà đem thánh chỉ ném xuống đất, xoay người nhấc chân lên bỏ đi.

"Chậm đã, cứ như vậy đã muốn đi?" Bạch Băng nhíu nhíu hai hàng lông mày.

https://thuviensach.vn

Vương Lượng nhấc chân lên còn chưa kịp đặt xuống, xoay người, trưng ra khuôn mặt đen xì so với Bao Công còn đen hơn mấy phần.

"Bạch thừa tướng chẳng lẽ đã hồ đồ nên mới để cho nữ nhi như vậy ! Nàng dám ô nhục bản tướng quân, vậy đừng trách bản tướng quân đối với nàng không khách khí!"

Vương Lượng khóe miệng co giật dữ dội, hắn thật sự là phát điên!

Một đôi mắt khát máu hung hăng nhìn chằm chằm Bạch Băng, hận không thể ngay lập tức đem nàng chặt làm trăm mảnh thì không hả giận!

"Chậc chậc, ánh mắt này thật không tốt, nhưng tuyệt đối không đáng sợ chút nào, ha ha. Hôm nay Vương tướng quân tới là để truyền thánh chỉ, nhưng lại còn ném thánh chỉ xuống đất, chuyện này...." Bạch Băng nhẹ nhàng nói.

Vương Lượng nghe xong, nhất thời trên trán xuất hiện ba đường vạch đen, nhào về chỗ thánh chỉ xốc xếch ở trên mặt đất. Đầu hắn cũng muốn to ra, vô cùng tức giận vì sao lại có thể ném thánh chỉ xuống, đây là tội lớn chu di cửu tộc ạ!

Giương mắt nhìn Bạch Băng nở nụ cười đắc ý, thù này hắn nhất định phải báo! Hắn đường đường là tướng quân một nước mà lại mất mặt như vậy. Nhưng lúc này, nhặt hay không nhặt thánh chỉ, đây mới chính là vấn đề.

Nhặt, mặt mũi của hắn liền bị một đứa trẻ mười ba tuổi hoàn toàn giẫm ở dưới chân, còn không nhặt thì đó chính là bôi nhọ Hoàng uy, phạm tội lớn phải chịu diệt tộc.

"Cái nữ oa này có phải hay không không muốn sống, tướng quân của chúng ta.....tướng quân .... Tướng quân người mau nhặt đi thôi...." Thị vệ

https://thuviensach.vn

trưởng Vạn Phát đứng ở sau lưng thấy một nữ oa vô lễ với tướng quân như vậy, thì rất ngứa mắt.

Vốn định tiến lên dậy dỗ một trận, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt màu đỏ của Bạch Băng thì sửng sốt, liền thay đổi chủ ý, trong lòng rất kinh hãi vì ánh mắt kia thật đáng sợ.

Một câu nói như vậy của thị vệ trưởng, chẳng khác nào đẩy Vương Lượng lên đầu sóng ngọn gió.

"Cha...." Vương Đông nhỏ giọng gọi, nếu bây giờ không nhặt thì sẽ mắc tội lớn ạ, trước mắt đành phải nhịn đau, đợi sau này có cơ hội sẽ trả lại gấp trăm nghìn lần.

Vương Lượng cắn răng, khom lưng đem thánh chỉ từ dưới đất nhặt lên, sau đó hai tay đưa đến trước mặt Bạch Băng.

"Ừ không tệ, trẻ nhỏ dễ dậy" Bạch Băng gật đầu vừa lòng với kết quả này.

Xung quanh, mọi người ầm ĩ xôn xao một hồi, trẻ nhỏ dễ dậy ? Mẹ nó !

Một cô nương mới mười ba tuổi, đối với một nam tử đã hơn bốn mươi tuổi nói trẻ nhỏ dễ dậy ?

Giỏi, thật quá giỏi.

"Trở về phủ !" Vương Lượng tức giận nuốt không trôi !

"Dạ !" thị vệ sau lưng lần đầu tiên nhìn thấy bộ dạng này của tướng quân, xem ra là có chuyện lớn rồi !

Bạch thừa tướng cùng tướng quân ở trong triều đều có thế lực ngang nhau, không biết nếu hai thế lực này giao đấu với nhau thì sẽ có hậu quả gì.

https://thuviensach.vn

Vạn Phát, ngươi ở phủ tướng quân cũng đã hơn hai mươi năm, chuyện gì nên làm, điều gì không nên làm, ngươi là người rõ ràng nhất!" Vừa đi vừa lên tiếng trách mắng tên thị vệ trưởng, uy nghiêm của hắn sao có thể để mặc cho một tên thị vệ nho nhỏ trà đạp được.

"Thuộc hạ biết sai, nhưng tướng quân người... Người không thể trách ta, ánh mắt vừa rồi của cô nương kia quá kinh khủng, nếu thuộc hạ cố ý so tài cùng nàng, có thể sẽ bị nàng ta dùng ánh mắt ăn thịt người nuốt chửng mất" Vạn Phát chậm chạp đuổi theo Vương Lượng, trong lòng nghĩ thầm, khí thế vừa rồi của tướng quân làm sao có thể hơn được cô nương kia ạ.

"Sửa chữa lại các nơi trong phủ thừa tướng, sau này sẽ xử lý ngươi ! Hiện tại, ngươi câm miệng lại cho ta !" Vương Lượng một bụng chứa đầy hỏa khí. Bao nhiêu khó chịu lúc này đều là Bạch gia ban tặng, thôi, coi như hắn gặp xui xẻo một lần !

Hắn phải đòi lại món nợ này, nếu không thì hắn còn mặt mũi đâu mà gặp tỷ tỷ.

"Nhưng là, tình huống lúc đó tướng quân cũng biết, thuộc hạ.....nếu...." Vạn Phát cố liều mạng để đem mình thoát ra khỏi chuyện này, chỉ cần không liên lụy vào chuyện này nữa thì cho dù có phải về nhà làm ruộng, hắn cũng nguyện ý !

"Câm miệng! Nếu ngươi còn dám nói nửa câu, tin hay không bản tướng quân hiện tại liền xử lý ngươi " Vương Lượng căm tức nhìn hắn một cái, khiến cho lời vừa muốn nói ra miệng của Vạn Phát đành phải cứng rắn nuốt trở lại, cả khuôn mặt nghẹn đỏ bừng.

Vạn Phát thấy Vương tướng quân nổi giận liền ngoan ngoãn ngậm miệng, đầu năm nay làm ăn thật không dễ ạ !

Hiện tại Lục vương phi tương lai lợi hại như thế, đợi sau khi vào phủ còn không phải là càng thêm phách lối sao. Bây giờ nghĩ lại ánh mắt kia, cả

https://thuviensach.vn

người hắn đều tê dại.

"Các ngươi hộ tống tiểu thư trở về phủ, bản tướng quân bây giờ phải vào cung" Ra khỏi cửa chính phủ thừa tướng, Vương Lượng trực tiếp sai bảo, sau đó chạy thẳng đi hoàng cung.

Chuyện này vô cùng khẩn cấp, tuyệt không thể lưu lại Bạch Băng, tuyệt đối không thể. Mười ba tuổi thế nhưng lại có sát khí quái dị, đáng sợ đến như vậy, cho dù nàng một mực duy trì nụ cười trên miệng nhưng, là người chinh chiến sa trường mấy chục năm thì đối với sát khí, hắn vô cùng quen thuộc.

Hắn cảm thấy sát khí quanh nàng rất mạnh mẽ, sát khí sắc bén đó so với chém giết tử vong ở trên chiến trường còn lợi hại hơn...cho đến giờ hắn vẫn chưa thấy qua.

Nụ cười cùng ánh mắt mười phần tự tin, lời nói nhẹ nhàng lại mang theo từng câu từng chữ như thanh đao sắc bén vô hình. Hắn biết vừa rồi là nàng cố ý đem hơi thở phát ra ngoài, nhưng cũng rất khéo léo che giấu thực lực chân chính của mình.

Hắn hiểu rõ hơi thở như vậy đại biểu cho điều gì, nhưng một đứa bé mười ba tuổi sao lại có hơi thở như vậy, hơn nữa thực lực chân chính của nàng ngay cả hắn cũng đoán không ra, chuyện này quả thật quá mức quỷ dị.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Chiếc Nhẫn Ám Ma

Sau khi cuộc náo loạn qua đi, phủ thừa tướng đã trở lại bình thường.

Bạch Băng ngồi xổm trong phòng khách, cúi người xuống búng tay một cái lên trán tiểu kim: "Hôm nay làm không tệ".

Nghe vậy, tiểu kim cọ đầu lên chân của Bạch Băng, tê tê mấy tiếng sau đó liền chuồn ra ngoài. Nó muốn đi tắm, khắp người toàn là mùi khai, khó ngửi chết đi được.

Tiểu bạch ở bên cạnh hất đầu, biểu hiện hôm nay của nó chẳng lẽ không tốt sao? chỉ biết thiên vị tiểu kim, còn đối với nó thì chẳng quan tâm chút nào!

"Ha ha, nhìn không ra tiểu bạch lại keo kiệt như vậy". Bạch Băng trêu ghẹo xong, thấy tiểu bạch rất tức giận, cái miệng nhỏ nhắn cong lên thì hài lòng cười khẽ, duỗi tay đem tiểu bạch cầm lên vuốt ve đầu nhỏ của nó "Hôm nay thật không ngờ ngươi lại lợi hại như vậy, thật là làm cho ta phải mở rộng tầm mắt đấy !"

Được Bạch Băng vuốt vẻ như vậy, tiểu bạch có chút kinh ngạc, vẻ mặt không được tự nhiên... sao đột nhiên lại đối xử tốt với nó như vậy!

"Oa.....tỷ tỷ, thì ra hai cái tên tiểu gia hỏa này đều là được tỷ nuôi, thật đáng yêu nha". Mắt Bạch Nham sáng ngời nhìn chằm chằm tiểu bạch.

"Nếu tiểu Nham đã nói là thích, vậy thì dẫn nó ra sau vườn chơi đi". Bạch Băng đem tiểu bạch thả vào trong tay Bạch Nham, đồng thời liếc mắt

https://thuviensach.vn

ra hiệu cảnh cáo tiểu bạch, ý tứ là nếu dám bắt nạt đệ đệ của ta, khi trở về sẽ đem ngươi đi nấu canh để uống.

Tiểu bạch trợn trắng mắt khi nhìn thấy ánh mắt cảnh cáo của Bạch Băng, không phải ai nó cũng sẽ tùy tiện bắt nhạt ạ.

Sau khi Bạch Nham rời đi, bên trong phòng chỉ còn lại hai người nàng và Bạch Hào. Có một số chuyện nàng biết rõ là không thể giấu diếm cùng lừa gạt mãi được.

"Cha, bây giờ ta đã không phải là Bạch Băng hèn yếu, nhút nhát đó nữa rồi". Bạch Băng mở lời đánh vỡ bầu không khí yên tĩnh này trước tiên.

"Băng nhi, cha biết con thay đổi rất nhiều, nhưng ở nơi hỗn loạn như thế này con cần phải học được cách che giấu, chỉ có như vậy con mới có thể an toàn lớn lên. Cha không cầu mong có được danh lợi cao sang gì, chỉ mong sao con và Nham nhi có thể bình an là đủ". Nhìn bóng dáng nho nhỏ này, Bạch Hào càng thêm lo lắng, nhất là sát khí nồng đậm bắn ra bốn phía của nàng, đây mới là điều mà hắn không yên tâm nhất.

Nàng là tương lai sẽ là vương phi nên nhất định sẽ không tránh khỏi cuộc tranh đấu ở trong hoàng cung. Tuy hắn không cầu danh lợi, nhưng hắn cũng sẽ đem hết toàn bộ thực lực ra để bảo vệ cho được tính mạng của nữ nhi!

"Ta hiểu rõ cha đang lo lắng điều gì, lão già Vương Lượng kia thì gian xảo, giảo hoạt, cậy có hoàng hậu chống lưng nên không coi ai ra gì. Ta chính là muốn đập tan uy phong của bọn họ, để cho bọn họ biết Bạch Băng ta không phải ai cũng có thể bắt nạt". Giọng nói bá đạo, không mang theo một tia độ ấm của Bạch Băng cũng đủ để chứng minh rằng, nàng cùng bọn họ thế bất lưỡng lập. (có nàng thì không có bọn họ)

"Con phải suy nghĩ cho kỹ, tương lai con sẽ là Lục vương phi, hành động hôm nay của con chính là đối đầu với hoàng hậu, mà thế lực phía sau

https://thuviensach.vn

lưng của hoàng hậu tuyệt đối không được phép xem thường". Bạch Hào mặc dù biết nữ nhi của hắn rất thông minh, phản ứng khi gặp chuyện rất nhanh nhạy, nhưng dù sao thì nó vẫn còn nhỏ.

"Cha, người yên tâm, ta sẽ trở nên mạnh mẽ, về sau hãy để ta chống đỡ cái nhà này, ta sẽ bảo vệ cha cùng đệ đệ". Lời nói vô cùng chân thành cùng kiên định này của nàng, càng chứng tỏ thêm sự hiểu biết về phần tình cảm xa lạ chưa từng xảy ra ở trong kiếp trước của nàng.

Nàng càng lúc càng giống như một người bình thường, một con người có máu, có thịt.

"Băng nhi..." Bạch Hào vô cùng kích động, đây là lần đầu tiên có người nói với hắn lời nói như vậy, hơn nữa đây còn là nữ nhi của hắn. Cảm giác trong lòng của hắn lúc này, không có từ ngữ nào có thể diễn tả được.

"Cha, người không phải là cha ruột của năm người Bạch Lam bọn họ, hơn nữa chuyện xảy ra ngày đó trong lòng cha tự hiểu".

Cha nàng không phải già rồi mà hồ đồ, nàng biết mặc dù lúc ấy người tin tưởng nàng, nhưng trong lòng cha ít nhiều vẫn có chút hiểu lầm.

Bạch Hào vô cùng kinh ngạc, nàng cư nhiên biết được năm người Bạch Lam không phải là con của hắn. Chuyện này hắn che dấu đã hơn chục năm nay, nàng làm sao mà điều tra ra được ?

Dừng lại suy nghĩ: " Chuyện này con không cần phải nhúng tay, cha tự có chừng mực".

Hắn thật sự rất hoài nghi, Băng nhi làm như thế nào biết được, nhưng hắn sẽ không đi hỏi, khi nào muốn thì tự nhiên nàng sẽ nói, bởi vì hắn hoàn toàn tin tưởng nữ nhi của mình.

https://thuviensach.vn

Nghe Bạch Hào nói vậy, trong nháy mắt Bạch Băng có chút kinh ngạc, thì ra cha nàng đã sớm biết chuyện này. Vậy tại sao vẫn để mẹ con Trần Dung nhởn nhơ ngoài vòng luật pháp, sống ở phủ thừa tướng?

"Nếu là như vậy, chuyện này ta sẽ không nhúng tay vào, nhưng nếu Trần Dung còn không biết an phận, đến lúc đấy ta sẽ khiến cho các nàng muốn sống không được muốn chết cũng không xong!" Bạch Băng nắm chặt hai tay, một đôi đồng tử giống như vực sâu không đáy, nhẫn tâm và vô tình, cộng thêm một thân tràn đầy sát khí tỏa ra bốn phía, cứ như nàng đang phải đối diện với tình cảnh chém giết.

Lời nói và vẻ mặt bình tĩnh, kèm theo một đôi mắt khiến người ta phải sợ hãi, Bạch Hào có thể nhìn ra được đằng sau loại bình tĩnh này, chính là sự sắc bén có thể đâm cho người ta một nhát trí mạng.

"Băng nhi, phải hiểu được cách sử dụng sát khí" Vẻ mặt Bạch Hào có chút bất đắc dĩ, trên người nàng mang theo sát khí mạnh mẽ như vậy, chỉ sợ là sẽ dẫn tới rất nhiều tai hoạ về sau.

Bạch Băng liếc mắt thì nhìn thấy được vẻ mặt tràn đầy yêu thương của Bạch Hào. Nàng chưa bao giờ biết, được người nhà quan tâm thì lại hạnh phúc như thế. Đang lúc trên mặt đang vui sướng thì tia sáng trong mắt hai người chạm nhau.

Muốn nàng che giấu sát khí ?

Che giấu sao ?

Không, không phải là nàng không nghĩ tới, mà là từ nhỏ nàng đã sống ở trong sát khí đó, thời điểm đối mặt với chém giết thì hơi thở tử vong này từ sâu trong cơ thể sẽ tự phát ra, như tuyên bố sự tàn nhẫn khát máu của nàng.... Khiến đối thủ phải sợ hãi....

https://thuviensach.vn

Sát khí chính là lớp áo giáp tốt nhất của nàng, nếu để cho nàng tháo xuống hoàn toàn thì đó là điều không thể nào.

Khiêm tốn là điều mà từ trước tới giờ nàng đều không làm được, chỉ cần có người động tới nàng, nàng nhất định phải trả lại gấp mười lần. Đây chính là quy tắc sinh tồn của nàng.

Cho dù kiếp này cùng kiếp trước không giống nhau, nhưng sự kiêu ngạo của nàng là ở sâu tận trong xương tủy toát ra....

Không cách nào biến mất.....

Không cách nào thay đổi.....

"Cha, che giấu đi hơi thở ở trên người con tuy rằng tốt, nhưng năng lực của con không chỉ có những thứ này". Kiếp trước ngoài chém giết cùng tâm cơ, cái gì nàng cũng chưa từng trải qua, nên nó đã sớm trở thành thói quen.

Bạch Hào than nhẹ một tiếng, hiện tại hắn cảm thấy nữ nhi chính là một ẩn số, ngay cả thực lực của nàng đến đâu, hắn cũng không biết. Nhưng nếu Băng nhi đã nói như vậy, thì hắn cũng chỉ có thể ủng hộ và bảo vệ nàng mà thôi.

"Đây là của nương con lưu lại, nói là chờ cho tới khi con trưởng thành, thì nhất định phải giao tận tay cho con". Từ trong người lấy ra một chiếc hộp màu đỏ giao vào tận tay Bạch Băng.

Bạch Băng đưa tay nhận lấy, của mẹ nàng lưu lại? Đối với người mẹ này, trí nhớ lưu lại không nhiều, nhưng trong ấn tượng thì đấy là một cô gái tuyệt sắc, vô cùng dịu dàng.

Còn về phần nguyên nhân làm sao qua đời thì nàng không biết, cho tới bây giờ cha cũng chưa từng nói .

https://thuviensach.vn

Giữa đêm, ánh trăng bị che khuất, chỉ có ánh sáng của ngọn nến đung đưa, làm cho giữa đêm khuya khoắt tối đen càng thêm lạnh lẽo và yên tĩnh.

Bên trong gian phòng.

Bạch Băng đem hộp gấm đang cầm trên tay để lên bàn, đang lúc muốn đứng dậy, thì thấy bên trong bỗng phát ra ánh sáng làm hấp dẫn ánh mắt nàng.

Đồ vật ở bên trong đã hoàn toàn làm hấp dẫn sự chú ý của nàng, bởi vì nó...giống như....đang phát sáng thì phải ?

Lấy lại bình tĩnh, nàng xác định chính xác là nó đang phát sáng!

Thật sự nó sẽ sáng lên ?

Bạch Băng khẽ nhíu mày, chẳng lẽ đây là dạ minh châu?

Sau một lúc suy nghĩ, nàng khẽ lắc đầu, không đúng, ánh sáng của dạ minh châu phát ra là màu sáng trắng nhẹ nhàng êm ái, mà đồ vật bên trong hộp gấm lại tỏa ra ánh sáng màu đỏ ? Nghĩ lại cảm thấy thật kỳ lạ !

Tiếp theo, những ngón tay thon dài như ngọc mở hộp gấm ra, bên trong có một chiếc nhẫn nằm lẳng lặng ở đó, tỏa ra ánh sáng nhẹ nhàng.

Chiếc nhẫn này xem ra có chút giá trị, ở trong trí nhớ của nàng, mọi người đều chê cười mẹ nàng có xuất thân thấp kém, nhưng một người có thân phận thấp kém tại sao lại có di vật quý giá như vậy?

Hơn nữa trông nó không giống vật phẩm của Xích Nguyệt quốc, bởi vì nàng nhìn thấy ở trên nhẫn hình như có chữ viết giống như là pháp văn (tiếng pháp).

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức, Bạch Băng đưa tay lấy chiếc nhẫn ra, cẩn thận quan sát nó bên dưới ánh nến, mặt bên trong chiếc nhẫn có khắc một ít hoa văn kỳ lạ, còn bên ngoài thì khắc một ít chữ viết quỷ dị.

Pháp văn? Không phải, tuy là cùng với pháp văn có chút giống nhau, nhưng Bạch Băng xác định đây tuyệt đối không phải pháp văn.

Đột nhiên ánh sáng đỏ tỏa ra rực rỡ, gần như chiếu sáng cả gian phòng. Nhiệt độ trong phòng từ từ tăng lên cao, khiến hơi nóng từ đầu ngón tay truyền tới khắp cả người vô cùng khó chịu, cảm giác như chiếc nhẫn này đang dính chặt vào tay nàng.

Nhiệt độ tăng lên nóng rực làm Bạch Băng phải nhíu lại đôi lông mày.

Tiểu kim cùng tiểu bạch trượt xuống chạy đến bên bàn, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn chiếc nhẫn, hai cặp mắt đang nhìn thẳng bỗng nhiên chuyển hướng liếc về phía Bạch Băng, vẻ mặt kinh ngạc không nói ra lời.

"Các ngươi đều biết chiếc nhẫn này?" Hai con tiểu ma thú khi nhìn thấy chiếc nhẫn này, thì vẻ mặt rõ ràng là rất kinh ngạc, chẳng lẽ chiếc nhẫn này có cất giấu bí mật gì?

Tiểu bạch và tiểu kim nhìn thẳng vào mắt nhau một lần nữa, sau đó cùng nhau gật đầu.

Bên ngoài trời gió lớn nổi lên, mèo hoang tụ tập lại kêu ầm ĩ, tất cả những âm thanh đó giống như tiếng khóc thút thít của lệ quỷ ở dưới địa ngục, làm cho lòng người hoảng sợ.

´Ám Ma quân chủ xuất hiện, thế giới đại loạn, là phúc hay là họa chỉ dựa vào một ý niệm ´. Một giọng nói trầm khàn truyền vào tai nàng, đồng thời chiếc nhẫn ở trên tay cũng phát ra một luồng khí mạnh mẽ. Bạch Băng cố chịu đựng luồng khí này, nhanh nhẹn liếc mắt nhìn quanh bốn phía, nhưng lại không phát hiện ra bất kỳ người nào.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi giọng nói kia xuất hiện, âm thanh quỷ dị đó.... rõ ràng vang lên bên tai nàng...

Trực giác của nàng rất nhạy cảm nhưng lại không hề phát hiện ra ở xung quanh đây có người.

"Là ai? Giả thần giả quỷ" Ánh mắt Bạch Băng đột nhiên trở lên vô cùng lạnh lẽo, cả người tỏa ra sát khí giống như từ trong địa ngục bước ra, ánh mắt đỏ ngầu như máu, khinh khủng giống hệt như La Sát.

Không có hơi thở khác lạ nào, nhưng lúc này thật giống như ở ngoài cửa thật sự có người vậy.

Nàng không tin tưởng quỷ thần, nhưng cho dù là có thực đi nữa, thì nàng gặp thần giết thần, gặp quỷ giết quỷ.

Cửa đang đóng đột nhiên bị gió thổi tới đem cánh cửa mở toang ra, gió từ bên ngoài thổi vào mang theo chiều hướng tấn công trực tiếp vào bên trong phòng, cát bụi bay mù mịt khiến Bạch Băng không mở nổi mắt ra.

Theo gió cát mơ hồ có một tia sáng màu đỏ bắn thẳng vào bên trong nhẫn, chiếc nhẫn giống như một từ trường mảnh mẽ, hấp thu trọn lấy cơn bão cát.

Chỉ trong vài giây....

Gió ngừng thổi, mọi vật yên tĩnh trở lại, giống như tất cả mọi chuyện vừa rồi chưa từng xẩy ra....

Duy nhất chỉ có chiếc nhẫn kia là thay đổi, màu đỏ càng thêm sáng chói, nhưng nhiệt độ lại không còn nóng rực như trước nữa....

Đất cát dừng lại, Bạch Băng mở mắt ra sau đó híp lại, đập vào mắt là cảnh tượng khiến cho nàng cực kỳ kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Điêu khắc ở trên chiếc nhẫn lúc này giống như hình bông hoa sen lớn, được tô điểm một tầng ánh sáng màu đỏ cực kỳ xinh đẹp. Tiểu kim cùng tiểu bạch đứng ở bên cạnh, thân thể cả hai bây giờ đã lớn gấp đôi so với lúc trước.

Bạch Băng cúi đầu rũ mắt nhìn xuống bông hoa, nhụy hoa ở giữa trong suốt như gương, bên trong đó phản chiếu ra hình như là một không gian khác.

Trong đấy sương mù mênh mông, còn có hoa có cỏ, nước chảy tự nhiên, quả thật là chốn tiên cảnh của nhân gian. Điều này làm cho Bạch Băng phải giật mình.....

Một chiếc nhẫn nho nhỏ mà lại có chức năng thần kỳ như vậy, hơn nữa hình ảnh nửa thật nửa giả ở bên trong nhụy hoa đó.....

"Thời điểm gió lớn lúc nãy, các ngươi có cảm thấy có gì khác thường hay không?" Bạch Băng phải hỏi như vậy là vì trực giác của ma thú so với nàng nhạy bén hơn, hơn nữa chỉ trong có nháy mắt khi nàng nhắm mắt lại, thì bông hoa kia lập tức xuất hiện...

Tiểu bạch cùng tiểu kim lắc đầu, trong mắt hiện lên vẻ không hiểu, gió lớn? Vừa rồi có gió lớn sao?

Không? Bạch Băng quay đầu nhìn ra cửa, thấy cửa rõ ràng đang đóng, vậy gió lớn lúc nãy.... Chẳng lẽ nàng nhìn thấy là ảo giác? Quái lạ, thật là khó hiểu.

"Vậy thân thể của các ngươi là chuyện gì xảy ra?" Bây giờ Bạch Băng giống như là mới sinh bảo bảo, đối với mọi chuyện vừa xẩy ra nàng đều vô cùng nghi ngờ.

Không phải là nàng nhiều chuyện, mà là mọi chuyện đang diễn ra đều quá mức mơ hồ không giống thật, nàng lại căn bản không biết rõ về quy

https://thuviensach.vn

luật ở dị thế Ma Huyễn này.

´tê tê...´ Câu hỏi này làm tiểu kim rất vui vẻ. Chiếc nhẫn Ám Ma này là vật quan trọng tối cao của trưởng lão tộc Ám Ma, là chỗ tu luyện tốt nhất đối với ma thú, chính ánh sáng màu đỏ mạnh mẽ mới vừa rồi từ chiếc nhẫn chiếu lên người bọn họ, làm cho bọn họ lớn lên nhanh chóng.

Không gian bên trong nhẫn Ám Ma đủ sức chứa một thành trì. Bình thường tộc Ám Ma đều đưa ma thú vào đó để tu luyện, giúp bồi dưỡng ma thú trở lên nhanh chóng mạnh mẽ và hung hãn hơn. Sợ rằng bên trong chiếc nhẫn này vẫn tồn tại ma thú....

Chỉ là không hiểu tại sao chiếc nhẫn Ám Ma này lại ở trong tay chủ nhân? Đây mới chính là nguyên nhân khiến bọn họ khiếp sợ, vì hình như chiếc nhẫn này phát ra uy lực rất mạnh, rất mạnh.....

Mặc dù không thể hoàn toàn hiểu hết được ý tứ của tiểu kim, thì Bạch Băng cũng hiểu ra được một điều đó là chiếc nhẫn này rất có lợi đối với bọn nó, nhưng là.... Chiếc nhẫn này làm như thế nào để sử dụng?

Nhìn quanh chiếc nhẫn một lần, Bạch Băng dần dần phát hiện ra, cánh hoa thứ tư của bông hoa hình như thiếu một góc.

Nàng còn chưa kịp vươn tay chạm tới thì thân thể của tiểu bạch đột nhiên di chuyển, chui vào trong nhẫn rồi biến mất ở trong bông hoa. Bạch Băng vội vàng quan sát sự biến hóa cua bông hoa thì thấy từ mảnh đất nhân gian tiên cảnh bên trong chiếu ra hình ảnh tiểu bạch.

Cảnh vật này là thật? Đầu Bạch Băng đơ ra một lúc, đây rõ ràng là một chiếc nhẫn biến thái, còn tiểu bạch hành động như vậy là muốn nàng hiểu rõ cách sử dụng chiếc nhẫn này sao.

Tình huống đó không cần suy nghĩ cũng đoán được đó chính là tu luyện, chiếc nhẫn này có thể làm cho ma thú nhanh chóng lớn lên. Vừa rồi

https://thuviensach.vn

chính là một ví dụ, hơn nữa nó còn có thể cất giữ được rất nhiều vật phẩm, đưa vào lấy ra rất dễ dàng. Mặc dù lúc đầu nàng có chút kinh ngạc cùng chấn động, nhưng bây giờ nàng lại rất mừng rỡ.

Đợi lúc tiểu bạch từ bên trong bò ra, Bạch Băng mới đưa tay chạm vào cánh hoa bị khuyết, đúng như trong lòng nàng suy nghĩ, đem cánh hoa nhẹ nhàng xoay về bên trái, cả bông hoa cùng ánh sáng màu đỏ chói mắt cũng từ từ khép lại, dần dần dáng vẻ chiếc nhẫn đã trở về như cũ.

Bạch Băng khóe miệng cong lên cùng có chút chế giễu, xem ra nàng còn hiểu biết quá ít về vật phẩm cùng ma thú ở dị giới. Nàng nhất định phải trong thời gian ngắn nhất làm quen và hiểu rõ đối với mọi thứ ở nơi đây.

Mà nơi hiểu rõ về ma thú nhanh nhất, ngoài học viện Đế Ma ra thì không còn nơi nào tốt hơn.

Nghe nói ngay cả Xích Liên Triệt cũng là học sinh ở nơi này. Bên trong học viện có các loại ma thú, dụng cụ, cùng với ghi chép của các loại ma thú có đẳng cấp cao nhất.

´Chẳng lẽ chiếc nhẫn Ám Ma này sẽ tự chọn chủ nhân?´ Tiểu bạch mang theo bất mãn cùng nghi ngờ, nhưng dù vậy nó vẫn vô cùng khiếp sợ vì sự xuất hiện của nhẫn Ám Ma này ở đây.

´Ngươi bị ngu à, nhẫn Ám Ma cả đời chỉ đi theo một chủ nhân, làm sao mà còn đi nhận chủ được nữa´. Tiểu kim khinh bỉ nhìn chằm chằm tiểu bạch, nó vừa sinh ra đã là ma thú thông minh rồi.

Chiếc nhẫn Ám Ma không có cách nào nhận chủ, cả đời chỉ theo một chủ, trừ khi chủ nhân của nhẫn dùng máu của mình để mở ra minh ước, đem tặng người khác.

https://thuviensach.vn

Vừa nghĩ tới đây, tiểu kim đột nhiên hiểu ra, chủ cũ của nhẫn này là dùng máu mở ra.... Rồi sau đó đem tặng cho chủ nhân bây giờ của nó....

Bạch Băng đem nhẫn đeo lên ngón tay, chiếc nhẫn dần chuyển thành hình dáng của một chiếc nhẫn bình thường, so với vừa rồi quả thực là khác nhau một trời một vực, hơn nữa còn rất khéo léo che giấu đi lực lượng từ trường.

Không nghĩ tới nó còn có thể tự động che giấu. Bạch Băng cười cười lắc đầu, đứng lên xoay người đi tới trước cửa sổ, ngẩng mặt ngắm nhìn ánh trăng ở tít trên trời cao... Nàng cảm thấy hình như có sự hiểu lầm rất lớn đối với thân phận của mẹ nàng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Thi Triển Tài Năng

Lục vương phủ.

Giữa đêm khuya lúc này lục vương phủ đèn đuốc sáng ngời, trong phòng có hai nam tử đang ngồi đối diện nhau.

"Lục đệ, nghe nói hôm nay ngươi xin thánh chỉ để thất tiểu thư của Bạch phủ thừa tướng vào vương phủ ở, đây không phải là sự thật chứ?" Xích Liên Vũ ngồi ở bên bàn sách, dùng nói nói cực kỳ kinh ngạc mà hỏi.

Hắn thật không dám tin nổi lục đệ sẽ chủ động đi xin thánh chỉ, có ai mà không biết Xích Liên Triệt chưa bao giờ gần nữ sắc, vậy mà bây giờ.... rất quái dị ạ....

Xích Liên Triệt để sách trên tay xuống bàn, gương mặt tuấn tú, lãnh khốc như được điêu khắc mà thành, vô cùng xinh đẹp. Khóe miệng khẽ động nhẹ nhàng lên tiếng: " Dĩ nhiên, Vương phi của bổn vương đương nhiên phải vào ở trong vương phủ".

"Lục đệ, ngươi không phải là nghiêm túc chứ, ngươi đã từng nhìn thấy thất tiểu thư của phủ thừa tướng kia chưa ạ, dung nhan này thật sự....." Nhắc tới dáng vẻ của Bạch Băng thì Xích Liên Vũ liền đổ mồ hôi lạnh. Một năm trước hắn có dịp đi đến phủ thừa tướng cho nên nhìn thấy dáng vẻ kia ... vô cùng bẩn thỉu, giống như một tên ăn mày vậy....

"Nếu Tứ ca cảm thấy cuộc sống không có thú vị, Lục đệ ta cũng không ngại giúp ngươi thay đổi một chút". Xích Liên Triệt nhíu lại chân mày, nở nụ cười càng thêm xinh đẹp.....

https://thuviensach.vn

"Ách.... Ta chỉ là nói đùa mà thôi, ngươi cũng biết ta ăn nói luôn không suy nghĩ.... cho nên Lục đệ đừng để trong lòng .... ha hả .... " Trông thấy nụ cười xinh đẹp kia làm cho Xích Liên Vũ phải rùng mình một cái.

Con hổ mà biết cười, thật sự biết cười !

"Vương gia !" Trong lúc hai người đang nói chuyện, Lôi Hỏa từ ngoài cửa sổ nhẩy vào, một chân quỳ trên đất ôm quyền cung kính hành lễ.

"Có chuyện gì đã xảy ra" Xích Liên Triệt mở miệng hỏi nhưng giọng điệu kia rõ ràng là khẳng đinh mà không phải là hỏi.

"Vương gia, Vương tướng quân mang theo Vương tiểu thư tới phủ thừa tướng, Vương phi tương lai dám ép Vương tiểu thư ở ngay trước mặt mọi người cởi quần áo, Vương tướng quân gặp phải nhục nhã lại không dám mở miệng phản kháng lại nửa câu....." Lôi Hỏa đem mọi chuyện hôm nay xảy ra ở phủ thừa tướng, kể lại chi tiết.

Lúc đó nhìn thấy vậy ngay cả hắn cũng phải giật mình, Vương phi tương lai thật không ngời lại lợi hại như vậy, làm cho Vương tướng quân như ăn phải Hoàng Liên không dám mở miệng nói một câu, đành phải nuốt tức giận vào trong bụng.

Hắn thật bội phục vị vương phi tương lai này ạ.

"Ngươi... ngươi nói tất cả đều là sự thật?" Xích Liên Vũ cảm thấy rất khó tin, hắn ta vừa nói thất tiểu thư của phủ thừa tướng ép viên ngọc quý trên tay Vương tướng quân, ở ngay trước mặt mọi người cởi quần áo là sự thật.

Nhục nhã Vương tướng quân, là em ruột của đương kim hoàng hậu, hơn nữa người ta còn không dám phản kháng lại?.

Trời ạ !

https://thuviensach.vn

Nếu đây là sự thật... Vậy sau này hắn phải ít trêu chọc tới nàng thôi, nếu không mình liền.....

"Lời thuộc hạ nói tất cả đều là sự thật" Lôi Hỏa nói.

Trước kia hắn cũng đã từng điều tra về vị vương phi tương lai này, nhưng mà.... Chuyện xảy ra hôm nay cùng với trước kia thật sự khác nhau quá xa, nếu như bảo hắn không cảm thấy nghi ngờ thì khác nào bảo hắn là quá đần độn, hoặc là nói vương phi trước kia che giấu quá tốt ?

"Trời ạ.... vậy thất tiểu thư mà trước kia ta nhìn thấy rốt cuộc có phải hay không là chân chính thất tiểu thư thật sự ạ?" Xích Liên Vũ vô cùng kinh ngạc có phải trước kia đã nhìn lầm hay không, con người xấu xí một năm trước bị hạ nhân đuổi đánh, chỉ trong một năm làm sao có thể thay đổi hoàn toàn thành một người khác như vậy....

Xích Liên Triệt nhìn vẻ mặt kinh ngạc của hắn như vây, thì không khỏi liếc mắt nhìn hắn thêm vài lần, nhưng mà ngay cả hắn nếu như không phải tận mắt nhìn thấy sự lợi hại của nàng, thì hắn cũng khó mà tin tưởng được.

Nhưng khí thế bá đạo kia của vương phi làm hắn rất thích, vẻ kiêu ngạo cùng khí thế dõi mắt từ trên cao nhìn xuống, cái loại sát khí lạnh lẽo đó rất giống với hắn....

"Không dám tin tưởng sao? Nếu không thì ngày mai ngươi tự mình đến khiêu chiến thử một lần !" Xích Liên Triệt cong môi thể hiện rõ tâm tình bây giờ đang rất tốt.

"Ách... ta.... vẫn là không nên ! Nếu đệ muội tương lai lợi hại như vậy thì ta còn không phải là tự tìm .... không ... không phải là ... ý của ta là .... Cánh tay của Tứ ca gần đây mới bị thương còn chưa khỏi, không nên động võ". Chữ ' chết' đang lúc đinh thốt ra, Xích Liên Vũ cảm thấy có gì đó không đúng, nên kịp thời ngậm miệng lại.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt càng nhìn càng buồn cười" Ta chỉ nói là dùng lời nói mà thôi, ngươi sao lại sợ dùng tới sức lực ạ !"

Người nào mà không biết công phú đấu khí của đương kim Tứ vương gia là mèo ba chân, tuy đấu khí mặc dù không giỏi nhưng mà về phương diện chế luyện thuốc thì lại vô cùng thành thạo, đã gần tiến vào cảnh giới Trung cấp luyện dược sư.

"Ta nói sợ bao giờ ? Làm gì có ạ?" Xích Liên Vũ vuốt mũi, dĩ nhiên là hắn biết rõ ràng mới vừa rồi mình có bao nhiêu xấu xa, trong lòng rất xấu hổ ạ.

"Ha hả, đã khuya lắm rồi, Tứ ca chẳng lẽ muốn ở lại qua đêm ở trong phủ của ta hay sao !" Xích Liên Triệt đứng lên đi ra ngoài cửa, đồng dạng ngắm nhìn Huyền Nguyệt. Con mèo nhỏ này thật đúng là làm cho người ta không yên tâm mà, dạy dỗ Vương Lượng đúng là rất nhanh lấy được lòng người, nhưng hậu quả chỉ sợ sẽ là một cuộc mưa máu gió tanh.....

Gió thổi tan đi hơi nóng buổi đêm, thoáng chốc trời đã sáng.

Trước cửa phủ thừa tướng, ầm ầm tiếng pháo vang lên, tất cả hài tử đều đem lỗ tai che lại, đợi tới khi tiếng pháo ngừng lại mới chạy ra tìm kiếm trên mặt đất có còn pháo xót lại hay không để đốt tiếp.

Hôm nay là ngày Bạch Băng vào ở vương phủ, tuy không cử hành nghi lễ long trọng, nhưng mới mười ba tuổi, còn chưa thành thân mà đã được vào ở vương phủ thì đây chính là lần đầu tiên được nghe nói.

Tất cả mọi người đều tụ tập tại trước cửa phủ thừa tướng để xem náo nhiệt.

Xích Liên Triệt cưỡi tuấn mã màu đỏ tươi, chậm rãi dừng lại trước phủ thừa tướng, tóc đen được búi lên cao dùng ngọc đái khảm dạ minh châu màu tím nhạt buộc lại, so với trước kia càng thêm tuấn mỹ phi phàm.

https://thuviensach.vn

So với trước ít đi một chút lười biếng nhưng lại nhiều thêm một chút hài hòa, mấy sợi tóc tinh tế buông xuống trên trán cùng với ánh sáng của dạ minh châu nhàn nhạt tỏa ra khiến cho chủ nhân của nó càng tăng thêm vẻ an lành.

Mắt phượng sắc bén, đuôi mắt nhếch lên vô cùng quyến rũ, bên trong tròng mắt phát ra ánh sáng như ngọc, mang theo một loại khí chất kiêu ngạo bẩm sinh làm mê hoặc mọi người. Cái loại khí chất này chính là một hành động theo thói quen của hắn mà toát ra.

Lúc này Xích Liên Triệt nhẹ nhàng bước đi, từng bước đi lười biếng tựa như báo nhưng vẫn lộ ra khí phách cao quý cùng với nụ cười vẫn luôn nở ở trên môi, làm cho ai cũng cảm thấy được tâm tình bây giờ của hắn cực kỳ tốt.

Bên trong phòng khách.

Không khí có chút căng thẳng, Bạch Hào đôi mắt như sắp khóc, vẻ mặt lưu luyến không rời làm cho Bạch Băng có chút dở khóc dở cười.

"Cha, Băng nhi cũng không phải là đi luôn không trở lại". Bạch Băng có vẻ hơi mất kiên nhẫn, ai có thể nghĩ được đương kim thừa tướng tiếng tăm lừng lẫy tính khí lại sẽ giống như tiểu hài tử.

Bạch Nham bên cạnh đảo cặp mắt trắng dã, lôi kéo tay Bạch Băng đi lên phía trước" Tỷ, đừng để ý tới cha, tỷ yên tâm, sau này Nham nhi sẽ cố gắng luyện công, sau này khi có thể bao vệ tỷ tỷ Nham nhi sẽ tới đón người trở lại".

Không tốt, những lời này vừa đúng lúc truyền tới trong tai Xích Liên Triệt vừa mới bước vào phòng, nhất thời khóe miệng giật giật hai cái rồi nhẹ nàng lại nở nụ cười .

Sẽ đến đón người? Nghĩ thật hay!

https://thuviensach.vn

"Ái phi có thể đi được chưa". Giọng nói trong trẻo như ngọc nhẹ nhàng thốt ra.

Bạch Băng quay đầu, bốn mắt nhìn nhau nhưng ở sâu dưới đáy mắt đều nở nụ cười vô cùng rạng rỡ.

Lúc này Bạch Băng một thân quần áo màu trắng, tóc dài được búi lên, ở trên búi tóc được cài chiếc châm vàng theo gió lay động phát ra từng tiếng âm thanh trong trẻo, trên trán toát ra một tia ngạo khí, tuy chỉ lẳng lặng đứng đó nhưng lại lạnh lẽo giống như Tuyết Liên ở Thánh Sơn, thần thánh cũng không thể sâm phạm.

Chỉ cần liếc mắt nhìn một cái, ánh mắt đó sẽ không thể rời khỏi nàng được.

Đồng dạng Bạch Băng cũng vô cùng kinh ngạc, hôm nay Xích Liên Triệt tóc đen buộc lên thật cao càng làm cho hắn có thêm phần phí phách lười biếng, nhưng sự đơn giản đó lai càng làm tăng thêm vẻ đẹp khiến cho người thần cùng phẫn nộ, Bạch Băng trong lòng khẽ nguyền rủa, ông trời đây cũng quá là không công bằng rồi, tại sao lại đem tất cả những vẻ đẹp tốt nhất đều tập trung vào trên người của hắn.

"Tỷ, người mau đi đi". Bạch Nham đem Bạch Băng đẩy đến bên cạnh Xích Liên Triệt.

"Phải nhớ nghe lời của cha đấy" Bạch Băng hơi cúi người, giọng nói vô cùng dịu dàng thốt ra từ khóe miệng.

Bạch Nham nặng nề gật đầu, trong lòng thì rất không luyến tiếc.

Bạch Băng xoa xoa đầu Bạch Nham rồi xoay người cười vui vẻ nhìn Xích Liên Triệt, nghĩ tới người nam nhân hoàn mỹ này sẽ là trượng phu của mình, trong lòng nổi lên sự tham lam, nếu đã thuộc về nàng thì vĩnh viễn sẽ là của nàng!

https://thuviensach.vn

Ánh nắng chiếu xuống cảnh sắc tươi đẹp, xen lẫn trong gió là mùi vị nóng nực.

Thoáng cái đã mười ngày trôi qua.

'ầm' một tiếng nổ động trời ở trong vương phủ vang lên, tiếng nổ kia cơ hồ vang lên như phá vỡ cả kinh thành.

Dân chúng trong thành ngẩng đầu nhìn về nơi phát ra âm thanh, chỉ phát hiện ra phía trên vương phủ là một trận khói đen xông thẳng tới tận trời khiến mọi người hoảng sợ.

Vương phủ bị cháy nhưng vì sao lại phát ra tiếng động?

Một bãi đất trống ở Tây uyển trong vương phủ thị vệ tụ tập đông đảo, nếu ai quan sát kỹ sẽ thấy vẻ mặt mọi người ở đây đều co quắp, sắc mặt hoảng sợ tái nhợt, bởi vì bọn họ vừa mới thấy được một sức mạnh không thể tưởng tượng được.

Trên một chỗ đất bằng phẳng, khi vương phi của bọn hắn ném một bọc đồ về phía sau thế nhưng âm thanh phát ra so với thiên lôi còn lợi hại hơn. Uy lực đó thật không thể coi thường, chỉ trong nháy mắt một chỗ đất bằng phẳng liền biến thành hố to có chiều rộng tới mấy trượng.....

Nhìn thấy hậu quả như vậy, ai còn có thể bình tĩnh nổi, tất cả đều lấy một loại ánh mắt hoảng sợ mà nhìn tiểu vương phi của bọn họ, cái bọc kia rốt cuộc là cái gì, cho tới bây giờ bọn họ cũng chưa từng nhìn thấy loại vũ khí mạnh mẽ như thế .

"Uy lực quá nhỏ". Bạch Băng nhìn hố to kia lắc đầu liên tục, nhất thời làm cho bọn họ tức giận thở khong ra hơi, uy lực quá nhỏ? Dựa vào một bọc nhỏ kia mà có thể phát ra được sức mạnh lớn như vậy, đã đủ phi

https://thuviensach.vn

thưởng rồi, mà hôm nay vương phi lại nói là uy lực quá nhỏ? vậy uy lực chân chính của nó còn biến thái tới mức nào ạ.....

Bạch Băng cúi đầu nhìn chỗ thuốc nổ trong tay, còn không đủ, cần phải chế tạo lại. Kỹ thuật nghiên cứu khoa vũ khí hạt nhân, thuốc nổ, chế tạo súng ống của nàng so với những lão già ở các quốc gia khác còn lợi hại hơn nhiều.

Thông thường những thứ nàng chế tạo ra so với vũ khí trong tay binh lính Trung Quốc còn mạnh hơn gấp mười mấy lần, bởi vì nghiên cứu của nàng chưa bao giờ bị hạn chế, nên uy lực rất sẽ mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Chẳng qua nơi này lại đại lục dị giới, tài liệu không đầy đủ, mất thời gian hơn mười ngày nghiên cứu mà uy lực của thuốc nổ lại quá nhỏ. Trong khi nơi này nàng cần phải cải tạo lại rất nhiều....so với mục tiêu của nàng còn quá xa.....

Tại đại lục Ma Huyễn này, lấy đấu khí, ma thú, chế thuốc cùng vũ khí làm chủ. Thuốc nổ và những thứ linh tinh khác bọn họ đều chưa từng thấy qua, đây cũng chính là lợi thế của Bạch Băng, cho nên nàng muốn huấn luyện ra một tổ chức được hiện đại hóa.

Nàng sẽ tự mình nghiên cứu cùng chế tạo ra kỳ môn độn giáp, thần binh lợi khí cùng vũ khí và thuốc nổ. Hơn nữa yêu cầu huấn luyện của nàng so với kiếp trước cần phải tàn nhẫn hơn, chỉ có người sống sót ở trong chém giết mới xứng đáng làm thủ hạ của nàng. Nàng cho tới bây giờ chưa từng là người thiện lương.

Nhẹ nhàng nhếch miệng tươi cười, cực kỳ kiêu ngạo, cho dù nơi đây là nơi cá lớn nuốt cá bé thì nàng cũng sẽ vĩnh viễn trở thành cường giả một phương.

"Trước tiên mang tài liệu này tới, gia tăng thêm gấp hai mươi lần số lượng lúc trước". Đưa mắt liếc nhìn hố sâu trước mặt kia, lạnh lùng lên

https://thuviensach.vn

tiếng.

"Vâng" Nghiêm Võ cung kính trả lời, nhưng trong lòng rõ ràng là đang hoảng sợ, gấp hai mươi lần?

Vương phi muốn lấy những thứ đó để chế tạo ra loại biến thái kia, nhưng gấp hai mươi lần ... vậy sẽ có hiệu quả như thế nào, thì hắn không có cách nào tưởng tượng nổi, mà cũng không dám tưởng tượng.....

Bạch Băng vỗ tay một cái, để lại bột thuốc nổ rồi xoay người đi về phía thư phòng của Xích Liên Triệt, nơi đó có rất nhiều sách mà nàng muốn xem. Chế thuốc, ma thú, cùng đấu khí, tất cả những thứ này nàng muốn hiểu rõ để tiến bộ nhanh hơn.

"Vương... Vương phi...." Quản gia thở hổn hển chạy tới.

"Xảy ra chuyện gì?" Bạch Băng xoay người hỏi đầy nghi ngờ, nàng tới vương phủ đã được nửa tháng, nàng hiểu rõ quản gia kia làm việc rất nghiêm túc, gặp chuyện không loạn, nhưng lúc này lại hoảng hốt như vậy... cho nên rõ ràng đã xảy ra chuyện gì đó.

"Thưa vương phi, vừa rồi ở trong cung thông báo lại, nói Tam công chúa bị rắn độc cắn, sợ rằng tính mạng khó giữ được, hôm nay vương gia không có ở trong phủ... vậy phải làm như thế nào mới tốt ..."

Vẻ mặt lo lắng của quản gia đều bị Bạch Băng nhìn vào trong mắt, Tam công chúa? Nửa tháng nay nàng đều tập trung nghiên cứu khoa học cùng ma thú, nên mọi chuyện trong hoàng thất nàng thật sự không có để ý tới.

"Người này rất quan trọng sao?" Bạch Băng rất nghi ngờ, người sinh ra ở trong hoàng tộc đều là ngươi lừa ta gạt, cho dù là huynh đệ tỷ muội đi chăng nữa nhưng một khi lợi ích của họ bị uy hiếp thì bọn họ cũng sẽ không chừa một thủ đoạn nào mà diệt trừ.

https://thuviensach.vn

Hôm nay xem ra quan hệ của Tam công chúa cùng Xích Liên Triệt rất tốt, nếu không thì làm sao lại có người ở hoàng cung đến thông báo.

"Tam công chúa là muội muội của vương gia, từ nhỏ tình cảm của công chúa cùng vương gia rất tốt, cho nên hôm nay mới tìm tới vương gia.... nhưng là...." Quan gia than nhẹ một tiếng, hắn còn nhớ mỗi lần tới vương phủ nàng sẽ kéo râu mép của hắn xuống, sau đó cười khanh khách không ngừng.

Nay bị rắn độc cắn, chỉ sợ là không qua được, hắn mới chỉ suy nghĩ một chút mà trong lòng đã vô cùng xót xa, chứ đừng nói tới là vương gia.

"Đi, vào cung". Bạch Băng bước nhanh về phía cửa lớn, nàng không có lý do gì mà bỏ mặc muội muội của Triệt, bị rắn độc cắn chỉ cần không cẩn thận một chút thôi cũng sẽ có thể mất mạng !

Nàng ở hiện đại đã đi thăm rất nhiều lần di tích cổ đại, đối với đồ vật chuyên sử dụng ở hoàng cung cũng rất hiểu rõ, nhưng khi vừa tiến vào cửa ở nơi này cũng đủ khiến cho Bạch Băng phải giật mình kinh ngạc một chút, hiện trạng này so với hiện tại còn vĩ đại hơn gấp mười lần.

Nguy nga tráng lệ, rực rỡ vô cùng. Khí thế kia thật giống như Kim Long đang hiện ra chói mắt .

Thái giám ở phía trước dẫn đường, vòng đi vòng lại hơn nửa giờ ... từng cảnh tượng hiện ra khiến nàng càng ngày càng bất ngờ.

Nơi này giống như là một thế ngoại đào viên.

Đình đài lầu các, tinh xảo khéo léo khác lạ, bên này thì tường ngọc mái ngói màu vàng, trên đỉnh được uốn cong, bên kia thì đình đài riêng biệt, bên dưới là tiếng nước chảy qua róc rách, bên cạnh còn có núi giả

https://thuviensach.vn

được xắp xếp chồng chất lên nhau rất khác biệt, trên đất chồng đủ các loại hoa cỏ kỳ lạ vừa nhìn đã biết là vật rất quý giá.

Ánh nắng chiếu lên cảnh tượng đẹp đẽ này, bắn ra ánh sáng chói lóa lên mái ngói lưu ly trên cao, làm cho cả nóc nhà càng thêm sáng sủa rực rỡ.

Mưa rơi xuống ao sen xinh đẹp, trong ao đều là những bông hoa sen nở muộn.

Mùa hè chính là thời điểm của hoa sen nở, cảm giác hình như có thể ngửi được mùi hương hoa thoang thoảng bay trong gió....

Tạo nên một cảnh đẹp tinh tế khiến Bạch Băng phải giật mình.

"Vương phi, nơi này chính là viện của Tam công chúa" Quản gia nhỏ giọng nói bên tai Bạch Băng, công chúa từ nhỏ đã thích những thứ thanh nhã, cho nên hoàng thượng liền sai người xây dựng cái viện này.

Lời nói này làm cho Bạch Băng phải nhíu mày lại, một công chúa mà được cưng chiều đến mức như vây, hơn nữa chỗ này, nàng vừa mới quan sát qua liền biết được, rắn độc sẽ không thể tự mình xuất hiện ở đây cắn người, nếu không thì heo cũng sẽ biết leo cây.

Rắn độc là một loài sinh trưởng ở nơi ẩm ướt hoặc là nóng bỏng, nó sống ở bụi cỏ, khe đá, cây khô, hoặc gần nơi rừng núi, mà nơi này cùng với những đặc điểm kia hoàn toàn ngược lại.

Bạch Băng nhếch môi, sợ rằng không chỉ đơn giản là bị rắn độc cắn như vậy đâu, người được hoàng thất sủng ái thường thường sẽ chết càng nhanh, màn tranh đấu trong hậu cung này ở trên TV đã diễn rất nhiều năm, mặc dù nàng không xem TV nhưng cũng hiểu rõ ràng.

Hoàng thượng sủng ái Tam công chúa Xích Liên Toàn như vậy, chắc hẳn đã có người ghen tức rồi.

https://thuviensach.vn

Lúc này bên ngoài phòng Tam công chúa có mấy tên thái giám và cung nữ đang đứng, vẻ mặt vô cùng sợ hãi, nếu như công chúa có gì không hay xảy ra thì mạng của các nàng cũng không còn.

Thái giám đi vào thông truyền, ánh mắt Bạch Băng di chuyển nhìn về phía mấy cung nữ cùng thái giám.

"Các ngươi là cung nữ thân cận của công chúa?" Bạch Băng quay đầu hỏi, đồng thời quan sát vẻ mặt của các nàng.

"Phải..." Bốn ả cung nữ cung kính trả lời, trong lòng có chút nghi ngờ, người trước mặt này là ai? sao các nàng chưa từng thấy qua.

"Như vậy, lúc công chúa bị thương do rắn độc cắn thì các ngươi đều ở bên cạnh người?" Ánh mắt của Bạch Băng liếc mắt quan sát, cả người tỏa ra sát khí làm cho người trước mặt bị đè nén không thở nổi.

"Không phải ... Lúc ấy công chúa để cho chúng ta đi làm chuyện khác, chỉ có Thu Cúc ở bên cạnh" Xuân Hương nhìn Bạch Băng trả lời.

Khi mấy lời này được nói ra thì vẻ mặt của bốn người đều bị Bạch Băng hoàn toàn thu vào trong mắt của nàng, miệng giật giật, nhưng tròng lòng thì đã sáng tỏ.

"Lục vương phi, hoàng thượng, nương nương cho mời vương phi đi vào" Thái giám thông truyền vội vã đi ra thông báo.

Thời điểm một người ở trong đó khi nghe thấy kia là Lục vương phi thì cơ thể run lên, thoảng ngẩng đầu nhìn một cái. Bạch Băng liếc mắt một cái, phủi nhẹ quần áo, ngoài miệng nở nụ cười càng thêm vui vẻ.

Sau đó nhấc chân đi vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

"Không chữa trị được thì tất cả các người đều chôn cùng" Vừa mới bước vào ngưỡng cửa, đã nghe thấy một tiếng quát giận dữ truyền từ bên trong ra.

"Hoàng thượng tha mạng, hoàng thượng tha mạng....." Mấy tên thái y bị dọa sợ đến run rẩy cả người, quỳ trên mặt đất liên tục cầu xin tha thứ, trán đổ mồ hôi chảy đầy xuống mặt cũng không có một ai dám đưa tay lên lau đi.

Có trời mới biết bọn họ lúc này có bao nhiêu sợ hãi, bị rắn độc cắn từ xưa tới nay đều không có ai có thể giải, bọn họ thật sự không thể làm gì được ạ.....

"Phế vật, tất cả đều là phế vật, người đâu, kéo ra ngoài chém" Xích Liên Hoàng giận tím mặt lại.

"Hoàng thượng khai ân, rắn độc cắn người không ai giải được, hôm nay cho dù người có giết chúng thần thì độc của công chúa cũng không thể giải được ạ...." Một ngự y lớn gan noi ra, nhưng trong lòng thì đổi mồ hôi lạnh, dù sao cũng đều là chết, còn không bằng đem những lời trong lòng nói ra ngoài.

"Ai nói độc rắn không thể giải" Lời của ngự y vừa nói xong, một thanh âm trong trẻo vang lên, đưa tới sự chú ý của tất cả mọi người trong phòng.

Một bóng dáng nhỏ bé đi vào, đôi mắt sắc bén quét qua tất cả mọi người ở bên trong gian phòng, cuối cùng dừng lại ở trên người Xích Liên Hoàng.

"Dân nữ tham kiến hoàng thượng". Bạch Băng hơi cúi người hành lễ.

"Ngươi chính là Triệt vương phi tương lai" Xích Liên Hoàng quay đầu nhìn về phía Bạch Băng, trên người là một thân long bào màu vàng óng,

https://thuviensach.vn

giống như là một vị thần cao quý làm cho người ta phải quỳ lạy.

"Phải" Bạch Băng không hề sợ hãi, ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt của Xích Liên Hoàng, hoàng đế chính là hoàng đế, khí thế kia thật đúng là làm cho người ta phải kính sợ.

"Mới vừa rồi ngươi nói độc rắn có thể giải, là thật sao?" Xích Liên Hoàng vội vàng hỏi, trong lòng nửa tin nửa ngờ, nhưng giọng nói lại có chút ít mừng rỡ.

"Dĩ nhiên có thể giải, chẳng qua là mới vừa rồi dân nữ có quan sát một chút ở bên trong sân viện đẹp đẽ kia, cảm thấy chuyện rắn tới đây cắn người rất quái lạ, dân nữa thấy hoàng thượng nên cho người kiểm tra kỹ lại một lần mới tốt" Nói xong, ánh mắt một lần nữa lại nhìn về phía mọi người, vô cùng hài lòng vì nhìn thấy được chuyện mình đang khó hiểu.

Xích Liên Hoàng vẻ mặt sững sờ, ánh mắt như vực sâu không đấy liếc nhìn Bạch Băng.

"Nếu thật sự có thể giải được, vậy còn không nhanh lên chữa trị cho Toàn nhi" Một nữ nhân khoảng bốn mươi tuổi từ trên giường hốt hoảng đi tới. Trong đôi mắt đẹp toàn là hơi nước nay đã sưng vù.

Bạch Băng liếc mắt nhìn vị mỹ nữ này, vậy đây chính là mẫu phi của Triệt, nàng lập tức khẽ gật đầu hướng mép giường đi tới.

Lúc này Xích Liên Toàn ở trên giường mặt mũi đỏ bừng, sốt cao không hạ được, Bạch Băng vén ống quần của nàng lên nhìn vết thương xung quanh đã bắt đầu chuyển thành màu tím, phồng rộp lên, có tình trạng vết thương bị rỉ máu, tình hình này xem ra đã bị rắn cắn được hơn bốn canh giờ rồi.

Cũng may vẫn còn chữa kịp, một khi bị rắn độc cắn thì sau nửa canh giờ sẽ có tình trạng sốt cao, sau sáu đến bốn mươi tám canh giờ mà không

https://thuviensach.vn

được chữa trị kịp thời thì sẽ tử vong.

Đứng ở trước giường không biết từ lúc nào trong tay Bạch Băng đã có thêm mấy cây ngân châm, châm vào xung quanh vết thương, mặc dù độc đã khuếch tán ra nhưng vẫn còn chưa lan ra toàn bộ cơ thể. Những cây ngân châm này của nàng đều có chứa kịch độc, theo máu truyền vào bên trong cơ thể cho đến khi hoàn toàn khống chế độc rắn ở bên trong.

"Đem viên thuốc này nấu ra rồi cho nàng uống" Bạch Băng từ trong ngực lấy ra một viên thuốc đưa cho cung nữ ở bên cạnh.

Độc trong người Xích Liên Toàn tạm thời bị kiềm chế lại, nhìn vết thương này có thể thấy rõ ràng đó là do rắn đuôi đỏ cắn, rắn đuôi đỏ này rất hiếm thấy, hơn nữa nó còn có một tập tính đó là nó chưa bao giờ xuất hiện ở nơi có người, thói quen của rắn rất khó thay đổi, nếu không phải bị người nuôi dưỡng thì sẽ không đi công kích loài người.

"Chậm" Thục phi ngăn lại cung nữ đang muốn đi ra cửa, xoay người nói: "Hoàng thượng tại sao lại có thể tin lời của một hài tử, nếu ăn viên thuốc này đối với độc trên người công chúa lại càng năng thêm thì phải làm sao bây giờ".

"Này....." Xích Liên Hoàng thoáng chút do dự.

Đúng là hắn hơi quá sốt ruột, thất tiểu thư của phủ thừa tướng này mới mười ba tuổi, lời nói của một hài tử mười ba tuổi nói ra có thể tin sao?

"Nếu có cái gì ngoài ý muốn xảy ra Bổn vương sẽ chịu trách nhiệm" Một giọng nói vô cùng mê người vang lên, theo đó là Xích Liên Triệt một thân quần áo màu đen đi vào, làm cho cả người hắn càng thêm toát ra vẻ lãnh khốc cùng thần bí.

Thục phi thấy Xích Liên Triệt xuất hiện thì trên mặt nhất thời biến đổi, hắn không phải là không ở kinh thành sao?

https://thuviensach.vn

"Độc nặng thêm? A, ngươi vừa rồi cũng đã nghe, độc này ngay cả thái y cũng không có cách nào giải, không ăn thuốc của ta thì nàng ta sẽ chết" Bạch Băng nở nụ cười châm chọc mà nhìn về phía Thục phi, dứt lời tầm mắt dừng lại ở trên người Xích Liên Hoàng: "Nếu như không tin tưởng ta, vậy ta cần gì phải lãng phí tâm tư đi cứu ".

"Hoàng thượng.... hoàng thượng.... Để cho nàng chữa trị đi, nàng là Triệt vương phi nhất định sẽ không hại Toàn nhi đâu, để cho nàng chữa trị đi..... " Đông quý phi lôi kéo tay áo Xích Liên Hoàng, mở to đôi mắt tràn đầy vẻ cầu xin.

Ngự y nói không có biện pháp, nàng cũng biết độc rắn này không người nào có thể giải, hiện tại cô gái này nói có thể giải, bất kể là thật hay giả nàng cũng đều phải thử một lần. Bây giờ nàng đem tất cả mọi hy vong đặt trên người của nàng ta, chỉ cần Toàn nhi không sao, bắt nàng làm gì nàng cũng đồng ý.

"Phụ hoàng, chẳng lẽ không tin tưởng nhi thần" Xích Liên Triệt đi tới bên cạnh Bạch Băng, ánh mắt thâm thúy nhìn thẳng vào đôi mắt của Xích Liên Hoàng.

Người khác có thể không tin, nhưng hắn hoàn toàn tin tưởng nàng, hắn biết rõ Bạch Băng sẽ không bao giờ làm chuyện gì mà nàng không nắm chắc, hơn nữa trong nửa tháng này nàng đã làm cho hắn quá nhiều bất ngờ cùng vui vẻ.....

Thực lực tiểu vương phi của hắn không thể coi thường, mà hôm nay nàng đối với rắn độc cũng có hiểu biết, nàng thật sự là mới mười ba tuổi sao?

Hơi thở lạnh lẽo như vậy, trưởng thành như vậy, có đôi khi hắn thật sự cảm thấy nàng thật giống như một người ba mươi tuổi....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tru Di Cửu Tộc

"Hoàng thượng...." Thục phi há mồm muốn lên tiếng ngăn cản nhưng lời nói ra đến miệng lại nhìn thấy ánh mắt của Xích Liên Triệt, đành im lặng không nói ra nữa, trong long vô cùng hoảng loạn.

"Còn không mau đi lấy viên thuốc nấu cho công chúa uống" Nếu con trai hắn cũng đã nói như vậy,thì hắn cũng không còn do dự nữa.

"Vị nương nương này, ngươi hết lần này tới lần khác ngăn cản ta làm thuốc, xem bệnh cho công chúa, có phải hay không là không tin tưởng y thuật của ta? Hay là hy vọng công chúa chết đi?" Bạch Băng vẻ mặt cười như không cười nhìn Thục phi hỏi, đồng thời thấy được dáng vẻ sợ hãi của Thục phi.

Đông quý phi nghe thấy như vậy thì ngạc nhiên, liếc mắt nhìn về phía Thục phi, trong lòng càng tăng thêm mấy phần oán hận. Trong hoàng cung khắp nơi đều là kẻ thù, ngoài mặt thì a dua nịnh nọt, nhưng sau lưng thì lai đâm một nhát dao, những đạo lý này nàng hiểu rất rõ, nhưng nàng thật không nghĩ ra tại sao lại ra tay với Toàn nhi của nàng.

"Ngươi.... Hoàng thượng, nô tỳ không có ý kia, nô tỳ chẳng qua là lo lắng cho công chúa mà thôi". Thục phi trợn mắt nhìn Bạch Băng một cái rồi xoay người ra vẻ oan ức nói.

Xích Liên Hoàng cũng không động lòng khi thấy dáng vẻ dịu dàng yếu đuối kia của Thục Phi, mà nghi ngờ liếc mắt nhìn nàng một cái, chính là ở cái nhìn này, Bạch Băng liền nhận ra được ở trong lòng hoàng thượng Xích Liên Toàn còn quan trọng hơn so với Thục phi.

https://thuviensach.vn

Đang lúc căng thẳng, cung nữ bưng chén thuốc đã nấu xong đi vào, Bạch Băng nhận lấy đưa lên chóp mũi nhẹ nhàng ngửi một chút, sau đó đi tới mép giường đỡ Xich Liên Toàn dậy để đút thuốc, rồi tiếp theo đó tay trái đặt ở trên ngực của nàng hơi thoáng sử dụng chút lực, chỉ trong nháy mắt vết thương xung quanh cây ngân châm biến đổi thành màu đen.

Thuốc dùng để chữa trị độc này là do vài ngày trước đó nàng tiến vào trong rừng rậm, dùng loại lá cây màu vàng, hồng dạ đằng, quỷ châm thảo, kết hợp những thứ này lại rồi luyện ra, mặc dù hiệu quả của dược này không mạnh nhưng đủ để chữa trị một loại độc rắn .

Đối với vấn đề luyện huyết thanh rắn độc, nàng vẫn chưa tiến hành, vì để luyện được huyết thanh này tương đối khó khăn, cho nên nàng trước mắt chỉ chế luyện được một chút đan dược khẩn cấp.

"Như thế nào rồi?" Vẻ mặt Đông quý phi rất lo lắng, không chỉ nàng mà ngay cả Xích Liên Hoàng trên mặt cũng mang theo vài phần hồi hộp cùng hi vọng, riêng có Xích Liên Triệt là vẻ mặt bình tĩnh hơn cả.

Các ngự y trong lòng càng thêm căng thẳng, giống như da gân bị kéo căng sẵn sàng bất cứ lúc nào cũng có thể bị tê liệt.

Mọi người trong phòng đều chờ câu trả lời của Bạch Băng, nàng cứu chữa không chỉ là tính mạng của công chúa, mà còn bao gồm cả tính mạng của cung nữ, thái giám cùng ngự y.....

"Sau bốn canh giờ độc sẽ được giải trừ sạch sẽ" Bạch Băng quay đầu lại nói, lời này vừa được nói ra lập tức khiến cho tư tưởng của của tất cả mọi người hạ xuống, Tam công chúa thật là may mắn ạ.....

Nhưng trong lòng lại càng khó tin hơn, rắn độc là loại độc trí mạng vậy mà lại bị nữ oa mười ba tuổi này giải được.

https://thuviensach.vn

Tin tức này mà truyền đi, sợ rằng sẽ nổi lên một trận mưa to gió lớn. Cả đại lục người đầu tiên có thể giải được độc rắn lại là một nữ oa mới mười ba tuổi.....

Thần ạ, thật quá thần kì rồi, bên trong phòng các vị ngự y nhìn về phía Bạch Băng bằng ánh mắt vô cùng kính nể

Bởi vì chuyện ngày hôm nay mà đã đưa đến số lượng lớn các vị ngự y, luyện dược sư đều muốn đập đầu bái lạy Bạch Băng làm sư phụ, chẳng qua những chuyện này để nói sau.....

"Con rắn cắn công chúa bị thương, có bắt được không?" Bạch Băng đứng lên dò hỏi.

"Bắt được, hiện tại đang sắp bị chết cháy đấy" Một tiểu thái giám lên tiếng trả lời.

"Chết cháy?" Bạch Băng khẽ nhíu mày lại, nàng đối với rắn có chút tình cảm đặc biệt, nghe thấy vậy trong lòng Bạch Băng tư nhiên cảm thấy không vừa lòng: " Đi đem con rắn kia mang vào đây"

Dứt lời mọi người trong phòng vẻ mặt đều nghiêm trọng, tái nhợt, mang độc vật vào nếu chẳng may bị nó cắn thì phải làm sao?

"Này...." Tiểu thái giám cũng đi cũng không được mà không đi cũng không xong. Bây giờ hoàng thượng chưa lên tiếng thì hắn làm sao dám đem rắn độc mang vào, mà nếu không đi ... thì người trước mắt này tương lai sẽ là Lục vương phi, Lục vương gia tiền đồ rất có thể sau này chính là thái tử, hắn nào dám đắc tội Lục vương phi ạ.

"Bạch Băng, ngươi đừng có được voi đòi tiên, mang rắn độc vào, nó cắn mọi người bị thương thì ngươi gánh tội nổi sao" Thục phi từng bước tiến lên phía trước, khuôn mặt tức giận chỉ tay vào Bạch Băng, rõ ràng trong lòng đang tức giận.

https://thuviensach.vn

Băng nhi cũng là tên để ngươi gọi sao, Bổn vương cảm thấy ngươi phải gọi là vương phi nương nương mới thích hợp". Xích Liên Triệt đứng bên cạnh, ánh mắt đột nhiên chợt lóe lên, trong miệng toàn là lời nói lạnh lẽo, làm cho Thục phi trong lòng hoảng sợ.

Xấu xí như vậy mà Xích Liên Triệt lại cưng chiều nàng hết mực, từ trước tới giờ hắn chưa từng khiến nàng mất thể diện của nàng như vậy bao giờ, mà hôm nay giọng điệu lạnh lùng kia làm cho nàng lạnh từ đầu tới chân.

"Đi mang rắn vào đây" Lúc này Xích Liên Hoàng mới lên tiếng, hắn cũng muốn xem người con dâu tương lai này muốn chơi trò gì.

Hoàng thượng đã lên tiếng, tiểu thái dám vội vàng chạy đi.

"Kẻ đứng sau Thục phi này là ai?" Bạch Băng dựa vào người Xích Liên Triệt nhỏ giọng thì thầm, âm thanh chỉ có hai người có thể nghe thấy mà hỏi.

"Tống Đào, nàng là nữ nhi của Tống tướng quân, Tống Đào trong tay giữ một phần ba binh quyền của quốc gia". Xích Liên Triệt đưa tay xoa đầu Bạch Băng, khóe miệng cong lên vui vẻ trả lời.

"Binh quyền? Đó là chính phái hay là tà phái?" Đôi với tướng quân thay giữ binh quyền, thông thường đều là một người có ý đồ xấu lôi kéo kết bè kết phái, nàng bây giờ muốn biết chính là, Tông Đào kia là loại người nào !

Nếu là đứng về phía Xích Liên Triệt thì nàng có thể bỏ qua cho Thục phi, còn không phải thì hôm nay ngay cả Tống Đào này cũng phải tru di cửu tộc, để tránh rắc rối sau này!

"Chính phái? Tà phái?" Nghe vậy Xích Liên Triệt liền sửng sốt một chút, sau đó mới lắc đầu cười khẽ" Thật muốn xem ở bên trong cái đầu nhỏ

https://thuviensach.vn

này của nàng chứ đựng là cái gì"

Nếu không phải là cùng một phe, vậy hôm nay ngươi cứ chờ mà xem kịch vui đi" Từ phản ứng của Xích Liên Triệt, Bạch Băng đã nhìn ra được Tống Đào cùng với Triệt là đối lập.

"Làm sao nàng biết là không phải cùng một phe" Xích Liên Triệt lại càng kinh ngạc hơn, hắn vẫn chưa trả lời mà nàng đã biết.

Bạch Băng nở nụ cười vô cùng đắc ý "Ta nếu như nói mình có thuật đọc được tâm, ngươi có tin hay không?"

"Đọc tâm thuật? là cái gì ?" Xích Liên Triệt không hiểu.

Bạch Băng cười nhạt không nói, đọc tâm thuật là nàng cố ý nói quá lên thôi, chứ chuyên gia tâm lý học thì chỉ cần căn cứ vào ánh mắt của người khác cùng phản ứng, cộng thêm những chi tiết nho nhỏ sẽ có thể nhìn ra được bước kế tiếp người ta muốn làm cái gì .

Xích Liên Triệt cùng Bạch Băng xì xào bàn tán bị mọi người nhìn thấy, không nghĩ tới Lục vương gia sẽ sủng ái thất tiểu thư này như vậy, xem ra sau này sẽ coi vị vương phi này như món ăn ngọt ngào rồi.

Lục vương gia nổi danh là lãnh huyết vô tình, nhưng hôm nay lại lộ ra nụ cười cưng chiều như vậy, khiến bọn họ thật hoài nghi có phải là ánh mắt của bọn họ có vấn đề hay không ạ.

Hồi lâu sau, tiểu thái giám liền mang theo rắn độc tiến vào, dùng lồng tre được một lớp vải đen che lại, tất cả mọi người đều biết trong đó chính là con rắn độc cắn bị thương Tam công chúa, nên cuống quýt lùi lại về phía sau.

Mà lúc này trên mặt Bạch Băng nở nụ cười, đi về phía lồng tre, tiểu thái giám đem lồng tre đặt lên bàn sau đó vội vàng lắc mình đi ra, trong

https://thuviensach.vn

lòng vẫn còn sợ hãi dùng tay áo lau mồ hôi trên trán .

Bạch Băng rón rén đi tới bên cạnh bàn, đưa tay mở miếng vải màu đen ra.

Mọi người ở tại chỗ đều nhắm mắt lại không dám nhìn, Thục phi thấy bên trong cái lồng là con rắn độc thì hét ầm lên, thanh âm chói tai vô cùng lớn làm cho cả sảnh đường đều yên tĩnh lại.

Xích Liên Hoàng đối với điều này rất không vui, nhưng vẫn vỗ nhẹ lên vai Thục phi: "Con rắn này đã bị nhốt trong lồng tre, không cần sợ".

Bạch Băng nhìn thấy vật ở trong lồng tre, bên trong ánh mắt của con rắn đó bắn ra một tia sáng, quả nhiên là rắn đuôi đỏ, ở hiện đại nó sống ở Châu Phi. Chiều dài thân thể của nó cùng với rắn bình thường giống nhau, trong miệng thường xuyên thè ra chiếc lưỡi màu đỏ, nhưng mà nó lại có cái đuôi màu đỏ. Bởi vì cùng với rắn có nhiều điểm giống nhau, nên mới được gọi là rắn đuôi đỏ.

Ở tại đại lục dị giới này thật đúng là chuyện kỳ lạ gì cũng có thể xảy ra, nơi này rắn độc khắp nơi, rốt cuộc còn có bao nhiêu loại rắn biến dị kỳ lạ nữa?

Nghĩ tới đây, Bạch Băng thu hồi tâm tư của mình, đưa tay đem lồng tre mở ra, mọi người trông thấy một màn như vậy liền hoảng sợ lùi mấy bước về phía sau, Lục vương phi đây là muốn làm gì ?

"Băng nhi, ngươi đây là.....?" Đông quý phi kinh ngạc cùng sợ hãi, đây chính là rắn độc, nàng có dụng ý gì mà lại thả rắn độc ra?

Chẳng lẽ mọi người không muốn biết ai là người hại Tam công chúa sao?" Bạch Băng khiêu khích hỏi, đồng thời rắn đuôi đỏ từ trong lồng tre đi ra, ngẩng đầu thè lưỡi đầy uy hiếp.

https://thuviensach.vn

Mọi người nhìn thấy rắn độc bò ra ngoài thì sắc mặt tái nhợt càng thêm kinh sợ.

"Chuyện này cùng với rắn độc thì có liên quan gì, còn không đem nó bắt lại, vạn nhất hoàng thượng bị nó cắn thì sẽ là tội lớn". Thục phi giọng nói khẽ run, trong lòng nhảy bang bang không ngừng, vốn mọi chuyện đều thuận lợi nhưng hết lần này tới lần khác đều xuất hiện cái đồ xấu xí này, phá hư chuyện tốt của nàng.

"Tại sao không có liên hệ, rắn này nếu như không phải bị người nuôi dưỡng, thì làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này, lại trùng hợp cắn bị thương Tam công chúa" giọng nói Bạch Băng không lớn nhưng so với đại sảnh đang yên tĩnh thì lại vô cùng có khí thế.

Rắn bị nuôi dưỡng? Mọi người thật không thể tin nổi, người nào lại có thể nuôi dưỡng rắn độc?

"Ngươi.... ngươi đừng có ở đây dùng lời nói xấu xa mê hoặc lòng người". Thục phi nhẹ nhàng lui về phía sau từng bước, trong ánh mắt mang theo tức giận cùng không thể tin nổi.

"Rắn này thật sự có thể được nuôi dưỡng?" Xích Liên Hoàng thăm dò, hiển nhiên cũng không phải là hoàn toàn không tin.

Nghe Bạch Băng nói như thế, trong lòng hắn thoáng chút suy nghĩ kỹ lại chuyện này, đúng là con rắn này rất khả nghi, loại rắn này ở Xích Nguyệt quốc hắn cũng chưa từng thấy qua, nếu thật sự có người nuôi dưỡng rắn độc để giết hại nữ nhi của hắn, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

"Dĩ nhiên, rắn độc mặc dù là động vật máu lạnh, nhưng nếu ngươi không đi trêu chọc nó, nó tự nhiên sẽ không cắn ngươi, mà nếu rắn được nuôi dưỡng thì sẽ không như vậy. Rắn bị nuôi dưỡng cũng giống như bị thôi miên vậy, sẽ trong trạng thái vô ý thức mà bị người ta lợi dụng". Nói

https://thuviensach.vn

xong, Bạch Băng giương mắt liếc nhìn Thục phi, người có thể nuôi dưỡng được rắn cũng không phải là nhân vật tầm thường.

Nhưng dù nhìn thế nào cũng thấy Thục phi này đều không giống như người dưỡng rắn, chắc chắn sau lưng nàng còn có người !

Vẻ mặt thục phi có chút bối rối, ban đầu lúc Xà sư Tây Vực đưa rắn cho nàng, rõ ràng đã nói trong cả thiên hạ này chỉ có mình hắn là có thể nuôi dưỡng rắn được hay sao?

Nhưng tại sao cái đồ xấu xí này lại biết rõ ràng như thế.

"Chỉ dựa vào con rắn này là có thể tìm ra người nào muốn hại Toàn nhi sao?" Đông quý phi ánh mắt phức tạp liếc nhìn Bạch Băng.

"Dĩ nhiên rồi, rắn là đôngi vật rất nhạy cảm với mùi hương, người nào nuôi nó, nó sẽ nhận ra mùi vị rất rõ ràng, ngay cả người mỗi ngày đến gần nó, nó cũng có thể nhận ra".

Xích Liên Triệt trong lòng rất ngạc nhiên, tập tính của xà không ai có được tư liệu, nhưng hôm nay Băng nhi nói ra rõ ràng như vậy, cứ như là nàng đã từng trải qua cuộc sống chung cùng với rắn, cùng rắn sống chung? Nghĩ tới đây, Xích Liên Triệt trong lòng liền cảm thấy nhói đau.

"Ngươi nói láo, rõ ràng là nói láo" Một chút bình tĩnh cuối cùng của Thục phi cũng biến mất.

Giọng nói hoảng sợ của Thục phi làm cho ánh mắt của tất cả mọi người đều dừng lại nhìn nàng, vẻ mặt kích động như vậy, nàng đang lo sợ cái gì?

Mọi người thấy ánh mắt của nàng như vậy thì nghi ngờ, tìm tòi nghiên cứu.

https://thuviensach.vn

"Nói láo? Có phải nói láo hay không thì thử một lần là biết" Đôi môi đỏ mọng của Bạch Băng bắt đầu bật ra những lời nói khiến cho Thục phi vẻ mặt càng thêm tái nhợt.

Thử? Muốn thử như thế nào?

Ánh mắt mọi người lại lần nữa di chuyển về trên người Bạch Băng cùng rắn độc, con rắn độc kia từ khi ra khỏi lồng tre vẫn đứng thẳng đầu ở trên bàn, không nhúc nhích.

Bạch Băng cũng nhìn về phía rắn đuôi đỏ, ánh mắt trở nên sắc bén, rắn rất nhạy cảm, chỉ cần hơi thở ở xung quanh thay đổi là nó có thể biết được có nguy hiểm hay không.

Nhìn thẳng vào mắt khoảng chừng một phút, rắn đuổi đỏ từ từ lùi về phía sau, nó cực kỳ sợ hãi người trước mặt này, ở trước mặt nàng nó liền giống như một con kiến nhỏ.

Thấy Bạch Băng híp mắt lại, nó cảm thấy cái loại hơi thở đó rất nguy hiểm, khóe miệng bắt đầu động đậy, rắn đuôi đỏ mới lui được một chút đã quay đầu trượt nhanh xuống dưới bàn.

"A....."Mọi người bên trong phòng thấy rắn vọt xuống, nhất thời kêu lên sợ hãi, liên tiếp lùi về phía sau, có cung nữ nhát gan liền trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

"Mọi người không cần hốt hoảng, chỉ cần không phải chủ nhân của nó thì nó sẽ bỏ đi". Dứt lời, Bạch Băng liền thấy rắn đuôi đỏ bò về phía Thục phi.

Rắn bị nuôi dậy sau khi sợ hãi sẽ rất biết điều trở lại bên người chủ nhân.

https://thuviensach.vn

Thục phi lúc này mặt không còn chút máu, tiểu cung nữ sau lưng càng trợn to hai mắt, con rắn này lúc bị giam ở trong lồng đều là do nàng cho ăn ạ!

Mọi người nghe được lời nói của Bạch Băng thì cũng từ từ bình tĩnh lại, ánh mắt di chuyển theo con rắn, rắn đuôi đỏ nhúc nhích rồi cuối cùng dừng lại ở bên cạnh Thục phi.

Đầu nhỏ ngẩng lên, cọ cọ bên mắt cá chân của nàng.

Đầu thục phi nhất thời như có tiếng nổ tung, cả người run rẩy không ngừng" không , không phải là ta, hoàng thượng không phải là ta....."

"Thục phi thật to gan !" Xích Liên Hoàng truyền tới giọng nói khí thế tràn đầy sát khí, vô cùng tức giận sau đó bước nhanh tới trước mặt nàng.

"Không, hoàng thượng, nô tỳ là bị oan, là bị oan uổng" Thục phi bịch một tiếng quỳ trên mặt đất.

"Chứng cớ đã ở trước mắt, ngươi còn dám nói bị oan!" Xích Liên Hoàng trên mặt lại càng tức giận hơn, mấy tháng gần đây Tống Đào ỷ vào trong tay nắm giữ binh quyền nên càng ngày càng làm láo xược, nhưng nếu tùy tiện mà thu lại binh quyền của hắn thì chắc chắn sẽ rước lấy tai họa.

Hắn cưng chiều Thục phi chính là muốn trấn an lòng của Tống Đào, Thục phi ở ngoài cùng làm chuyện gì hắn cũng mở một con mắt, nhắm một con mắt cho qua. Nhưn ghôm nay nàng lại có ý định giết hại nữ nhi của hắn, lần này hắn nhất đinh phải trị tội nàng!

"Hoàng thượng, nô tỳ oan uổng, là nàng, nhất định là nàng, rắn độc nghe lời nàng như vậy, là nàng vu oan giá họa cho nô tỳ, hoàng thượng....." Thục phi bò lên phía trước, một tay níu kéo lấy áo của Xích Liên Hoàng, một tay chỉ thẳng về phía Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng môi nhẹ cong lên, không sao cả nhún nhún vai, bây giờ chỉ ra chỗ sai thì làm gì có ai sẽ tin tưởng.

"Vu oan vương phi của bổn vương là tội lại nặng thêm một bậc" Xích Liên Triệt trong mắt chợt lóe ánh sáng đỏ, mười phần nguy hiểm.

Thục phi thân thể run lên, tay chỉ vào Bạch Băng để xuống, nhìn về Xích Liên Hoàng: "Hoàng thượng, thật sự không phải nô tỳ, không phải nô tỳ, phải .... Là nàng, là ả cung nữ này"

Lúc này Thục phi giống như một con chó điên, cắn loạn người, cung nữ bên cạnh chân mềm nhũn quỳ trên mặt đất.

"Hoàng thượng, không phải nô tỳ.... Thật không phải nô tỳ, nô tỳ chẳng qua chỉ là chịu trách nhiệm cho rắn ăn, về phần cắn công chúa bị thương nô tỳ thật không biết.... hoàng thượng tha mạng" Cung nữ liên tục dập đầu.

"Phụ trách cho ăn, người nào sai ngươi làm như vậy, nếu ngươi dám nói láo nửa câu, trẫm liền chém đầu ngươi!"

"Phải....Phải.... Là Thục phi nương nương, nương để cho nô tỳ mỗi ngày đều cho nó ăn, nếu như nó chết thì nô tỳ sẽ mất mạng, hoàng thượng, nô tỳ là bị ép buộc" Cung nữ hoàn toàn bị hù dọa mà hoảng sợ, làm sao còn nhớ ra ai là chủ tử, hiện tại đó là biện pháp duy nhất để bảo vệ tính mạng!

"Ngươi...ngươi tiện nhân này, dám vu oan hãm hại ta, ta giết ngươi....." Thục phi mất đi lý trí, buông áo Xích Liên Hoàng ra, xoay người liền đánh về phía tiểu Hương.

"Người đâu, đem Thục phi giam vào thiên lao" Nữ nhân như vậy chết không có gì đáng tiếc, chẳng qua là Tông Đào làm cho hắn có chút kiêng kỵ, Vương Lượng trong tay cầm có ba phần của một phần binh quyền, trong khi Tống Đào cầm giữ một phần ba binh quyền.

https://thuviensach.vn

Vương Lượng cùng Tống Đào hiện tại qua lại rất thân thiết, nếu như có ý đồ tạo phản, hắn căn bản không có cách nào chống cự được, thoáng nhíu mày một cái, giờ cũng chỉ có cách trước đem Thục phi giam vào thiên lao.

"Chậm đã, hoàng thượng, Thục phi mới vừa rồi vu oan hãm hại tiểu nữ, lời này tiểu nữ nuốt không trôi, không bằng như vậy, hoàng thượng liền giao Thục phi cho tiểu nữ xử lý, kết quả nhất định sẽ làm cho hoàng thượng hài lòng". Vừa nói, từ trong con ngươi Bạch Băng thoáng qua một chút ý tứ lạnh lẽo.

Xích Liên Hoàng sửng sốt, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Bạch Băng, cái oa nhi này thật không đơn giản, ý tứ trong lời nói rõ ràng là hiểu được nỗi lo lắng của hắn, để cho hắn hài lòng? chẳng lẽ là đang nói binh quyền trong tay của Tống Đào?

Chỉ thoáng suy nghĩ trong nháy mắt, Xích Liên Hoàng liền đưa ra quyết định, che giấu đi nội tâm tính toán trong lòng.

"Tốt, xử trí Thục phi thế nào thì ngươi cứ xử lý đi !" Xích Liên Hoàng lớn tiếng nói, đồng thời cảm thấy may mắn vì nữ oa trước mắt này tương lai là Triệt vương phi, mới vừa rồi hắn đã chú ý tới, nữ oa này rất có mưu trí, tính khí lạnh lùng, đó là một loại lạnh lẽo mà hắn chưa từng thấy qua, hơn nữa khi hơi lạnh này tản ra sẽ làm cho người ta thở không nổi.

Nàng cùng Triệt nhi rất giống nhau, nếu nàng là nhi tử của hắn, hắn tin chắc nàng nhất định có thể xưng bá thiên hạ này !

"Tạ ơn hoàng thượng!" Bạch Băng cúi người hành lễ, cũng không có quỳ xuống, trong giọng nói không kiêu ngạo không xiểm nịnh, tuy thái độ như vậy nhưng lại không làm cho Xích Liên Hoàng cảm thấy chán ghét.

Xích Liên Hoàng là đế vương một nước nên hiểu cái gì là quy tắc sinh tồn, muốn làm chuyện lớn chính là phải hung ác trước tiên, người ta thường

https://thuviensach.vn

nói đế vương rất vô tình điều này cũng không sai.

Hôm nay nàng cùng Triệt nhi đều lợi hại như vậy, xem ra là chuyện tốt, có hai người chống đỡ Xích Nguyệt quốc thì có lẽ sau này không ai sẽ là đối thủ của bọn họ!

"Hoàng thượng..... người không thể đối với ta như vậy...." Thục phi la hét chói tai, giao cho nàng ta xử trí, không, nàng ta thật là khủng khiếp, nàng thà tình nguyện vào thiên lao.

"Quân vô hí ngôn, ngươi chưa nghe nói qua sao?" Bạch Băng cười nhạt nói, rồi quay người nhìn ra bên ngoai cửa: "Người đâu, đem Thục phi đến Lục vương phủ!"

Theo tiếng gào thét của Thục phi dần đi xa, đại sảnh lại lần nữa yên tĩnh trở lại, các ngự y nhìn về phía Bạch Băng, bọn họ cũng muốn biết phương pháp giải độc.

Tuy nhìn Bạch Băng có mấy phần sợ hãi, nhưng Đông quý phi ở trong lòng lại rất khâm phục và càng hài lòng hơn về nàng.

"Phụ hoàng nếu không còn chuyện gì, nhi thần xin cáo lui trước" Xích Liên Triệt lúc này ngược lại rất muốn biết trong hồ lô của Băng nhu có chứa thuốc gì, vì sao lại đem Thục phi về vương phủ.

Xích Liên Hoàng gật đầu, hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện, mà chuyện khiến cho hắn để ý nhất chính là Bạch Băng như thế nào giải trừ đi vấn đề khó khăn này của Tống Đào.

"Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn có chiêu này, thật thú vị" Bên trong xe ngựa, Xích Liên Triệt ôm thắt lưng Bạch Băng cười to giơ lên ngón tay cái.

https://thuviensach.vn

Xà nhận chủ chiêu này đúng là rất tuyệt!

"Cùng xà ở chung trong một thời gian dài, tự nhiên sẽ hiểu được tập tính của bọn nó, hôm nay nếu không phải là người đó rất quan trọng với ngươi, ta cũng lười đi quản!" Bạch Băng vô vị nhún vai.

Xích Liên Triệt vừa nghe vậy thì sửng sốt ' cùng rắn ở chung một thời gian dài, tự nhiên sẽ hiểu được tập tính của bọn họ' những lời này làm cho Xích Liên Triệt trăm mối ngổn ngang cùng đau xót, nàng trước kia thật sự cùng rắn sống chung.

Tay ôm Bạch Băng càng dùng thêm sức, hắn bất kể nàng từng trải qua chuyện gì, sau này hắn sẽ là nơi tránh gió cho nàng!

Nếu có người làm hại tới nàng, hắn nhất định ăn miếng trả miếng, hơn nữa sẽ tàn nhẫn trả lại gấp mười lần, loai tâm tình này giống như cây non bắt đầu nảy mầm ở trong lòng hắn, càng ngày càng rõ ràng.....

"Ai cũng không thể tổn thương được ta, bởi vì ta sẽ đứng ở vị trí cao nhất ở nơi này!" Bạch Băng hiểu ý nghĩ trong lòng của Xích Liên Triệt, nàng vùi đầu ở trong ngực của hắn vô cùng bình tĩnh nói.

Lời nói cực kì bá đạo này triệt để làm cho Xích Liên Triệt sửng sốt, mười ba tuổi vậy mà so với hắn còn có khí phách hơn gấp mấy lần!

Nhìn tiểu nhân nhi vùi ở trong ngực hắn, làm cho hắn phải động tâm, tiểu nhân nhi như vậy làm sao hắn có thể không thương cho được!

"Nàng định tính toán xử trí Thục phi như thế nào?" Xích Liên Triệt nhẹ giọng hỏi, chuyện Vương Lượng còn chưa giải quyết xong, hiện tại lại xảy ra chuyện Tống Đào này . Nếu giải quyết không tốt sợ rằng sẽ bất lợi đối với Băng nhi.

https://thuviensach.vn

"Tru di cửu tộc nàng!" Bạch Băng hơi híp mắt lại, giọng nói co vẻ vô cùng lười biếng.

Diệt cửu tộc? Xích Liên Triệt vô cùng kinh hãi, trong tay Tống Đào đang nắm giữ binh quyền, nói lớn không lớn mà nói nhỏ cũng không nhỏ, liệu có thể diệt môn sao?.

"Băng nhi không được chủ quan". Trên mặt Xích Liên Triệt hiện lên vẻ thận trọng, mấy đời tướng quân ở Xích Nguyệt quốc đều là thần tử, trong tay nắm giữ binh quyền. Nếu không có tội danh gì mà lại tru di cửu tộc, sợ rằng sẽ xảy ra đại loạn.

Hắn cũng đã nhiều lần muốn tìm Tống Đào để bắt lỗi nhưng không thu hoạch được gì, lão già kia che giấu khéo léo như con cá trạch.

Bạch Băng liếc mắt nhìn vẻ mặt cực kỳ nghiêm túc của Xích Liên Triệt, thấy trong đôi mắt kia hiện ra vẻ lo lắng cùng khó xử. Hắn là vì nàng mà lo lắng, trong phút chốc tâm trạng của nàng trở nên rất tốt.

Híp mắt rồi khẽ nhắm lại, Bạch Băng bình tĩnh thong thả nói: " yên tâm, ta tự có tính toán. Ngươi cứ chuẩn bị chờ xem hắn bị tru di cửu tộc, mà ngay cả đến cái rắm cũng không dám phóng ra !".

Sự bình tĩnh tự nhiên, mang theo ý tứ vô cùng ngông cuồng, thật giống như con báo đang khóa chặt mục tiêu mà nó đang săn đuổi.

Lời nói thô lỗ mang theo nguy hiểm cùng ngang ngược, khiến cho khóe miệng Xích Liên Triệt phải giật giật mấy cái, đối mặt với vương phi thần bí như vậy, làm cho ngay cả hắn cũng không tính toán ra được nàng muốn làm cái gì.

"Ngươi có nghe được lời ta nói hay không.... Tuyệt đối không được phép tùy tiện hành động". Ánh mắt lóe lên ánh sáng đỏ của Xích Liên Triệt trở nên sâu lắng, muốn đối phó với Tống Đào, muốn dính vào máu tanh

https://thuviensach.vn

này cũng là chuyện hắn phải làm. Hắn làm sao có thể để cho một người nhỏ tuổi như nàng bị cuốn vào trong cuộc chém giết của hoàng thất.

Chui rúc cọ cọ đầu vào trong ngực của Xích Liên Triệt, Bạch Băng lại một lần nữa tìm kiếm vị trí thoải mái để ngủ, hoàn toàn bỏ qua lời nói tức giận của hắn ở ngoài tai. Giấc ngủ này vô cùng yên ổn, khuôn mặt nhỏ nhắn kia thật giống như con mèo nhỏ ngoan ngoãn.

Xích Liên Triệt cúi đầu vừa đúng lúc nhìn thấy một cảnh tượng như vậy, thật không biết nên giận hay nên cười.

Cảnh đêm yên tĩnh làm cho người ta phải hoảng hốt, trong màn đêm tối đen, ánh trăng chiếu xuống những tia sáng lung linh làm cho cảnh vật khắp nơi rơi vào yên tĩnh.

Bên trong mật thất ở vương phủ.Thục phi đầu tóc rối tung, quần áo rách nát cùng với những vết thương bị roi đánh đầy trên thân thể. Khuôn mặt tái nhợt và ánh mắt sợ hãi nhìn chằm chằm người đang ngồi ở phía trên.

"Thế nào? Còn không chịu nói?" Giọng nói lạnh lẽo mang theo sự lười biếng của Bạch Băng truyền tới, càng làm Thục phi thêm hoảng sợ.

"Ta cái gì cũng không biết.... Không biết...." Thục phi lắc đầu điên cuồng, âm thanh mang theo đầy run rẩy.

"Không biết? Được, rất tốt, người đâu, đem một ít bột xuân dược mà gần đây ta mới nghiên cứu ra cho nàng nếm thử một chút". Nhấp nhẹ một ngụm trà, Bạch Băng không nhanh không chậm từ từ nói ra, nàng có rất nhiều thời gian để chờ.

Xuân dược là một loại phấn hoa kích thích dục vọng, mà nàng mới vừa phát hiện ra. Đúng lúc đang không có chuột trắng, nếu không nàng đã thử nghiệm thứ này rồi!

https://thuviensach.vn

"Ừm... Không....Ừm...." Thục phi giãy giụa, nhưng nàng vẫn bị thị vệ cậy miệng đem thuốc bột đổ vào không chút thương tình.

"Khụ khụ....ngươi.....ngươi rốt cuộc đã cho ta ăn thứ gì?" Thục phi lấy tay ra sức móc họng.

"Ha ha, là thứ để cho ngươi được sung sướng gì đó mà thôi" Bạch Băng nở nụ cười, cười vô cùng độc ác: "Người đâu, tìm một con ngựa khỏe mạnh tới đây".

Nhân thú *** nàng tới tận bây giờ vẫn chưa từng thấy qua, hôm nay nàng muốn mở mắt nhìn xem, là nàng hóa thân thành ác ma lợi hại hơn hay là miệng của nàng ta cứng rắn hơn. Nàng sẽ để nàng ta được biết thủ đoạn của nàng có bao nhiêu tàn nhẫn.

Thục phi kinh ngạc, sung sướng gì đó? Còn chưa chờ nàng kịp kinh ngạc xong thì lập tức cảm giác trên người nóng ran, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn Bạch Băng, giờ thì đã hiểu được sung sướng từ trong miệng nàng ta đó là cái gì?

Con ngựa mạnh mẽ? Chẳng lẽ là muốn.... Trên người toàn là vết thương do roi đánh, nhưng nàng đã không còn để ý tới những cảm giác đau đớn đó nữa, mà tất cả nàng đều chú ý vào chuyện kinh hãi sắp xảy ra.

"Ngươi...ngươi không thể làm như vậy....van xin ngươi, thả ta...." Thục phi quỳ trên mặt đất, từ từ bò tới chỗ Bạch Băng.

"Ta có thể bỏ qua cho ngươi, nếu như ngày mai ngươi phối hợp thật tốt với ta, chỉ ra việc làm sai trái của Tống Đào đó là cùng cấu kết với nước khác, ta sẽ tha cho ngươi một con đường sống". Tội tư thông bán nước mặc dù không đủ để tru di cửu tộc, nhưng quyền hắn đang nắm giữ trong tay sợ là khó mà giữ được, còn về những tội danh khác thì sau này sẽ từ từ tính toán....

https://thuviensach.vn

"Không.... Ngươi.....ngươi muốn vu oan hãm hại cha ta..." Thục phi lắc đầu, tội tư thông bán nước này nàng biết rõ sẽ có hậu quả gì, nếu nàng đứng ra chỉ điểm thì Tống gia chắc chắn xong rồi.

Spoil những diễn biến đặc sắc sau này.

Thứ nhất: Bạch Băng sẽ dùng biện pháp gì khiến Tống gia diệt tộc.

Thứ hai: Tiến vào học viện Đế Ma sẽ xảy ra chuyện gì khiến cho người ta phải sôi máu.

Thứ ba: Tiểu kim cùng tiểu bạch là ma thú cấp bậc nào, sau này sẽ xảy ra biến hóa to lớn gì?

Thứ tư: Rắn độc tấn công Xích Nguyệt quốc tạo thành ôn dịch, dân chúng chết thảm vô số. Bạch Băng sẽ ứng biến ra sao?

Thứ năm: Xích Liên Triệt vì chuyện gì mà bị hạ huyết chú lên người.

Thứ sáu: Ám ma quân chủ cướp đoạt lại nhẫn Ám Ma và Thân thế bí ẩn của mẫu thân Bạch Băng sẽ được tiết lộ như thế nào?

Và còn nhiều chuyện xảy ra phía sau nữa.....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Bóng Đêm Mê Tình

Vậy làm sao có thể gọi là hãm hại chứ?". Chân mày Bạch Băng nhíu lại, hỏi ngược nàng ta.

Câu hỏi ngược lại này làm cho Thục phi sững sờ, giọng điệu kia cứ như cha nàng thật sự có cấu kết bán nước vậy "Không....ta sẽ không đứng ra chỉ điểm". Nàng không thể làm vậy, tuyệt không thể.

"Vậy thì đừng trách ta chưa cho ngươi cơ hội, tối nay ngươi hãy hưởng thụ thật tốt niềm vui mà tuấn mã mang tới". Nghe lời nói như vậy của Thục phi, Bạch Băng chẳng những không có tức giận, mà ngược càng nhiều thêm vài phần thích thú. Lười biếng ngồi ở trên chiếc ghế bọc da hổ, ánh mắt bắn ra những tia sáng ngời như lưỡi dao sắc bén.

Lời này được nói ra từ một cô gái mười ba tuổi làm cho người ta cảm thấy rất quái dị.

Thục phi hoảng sợ, nàng hoàn toàn tin tưởng lời nói của Bạch Băng là thật, vì nàng ta căn bản không phải là một đứa bé mười ba tuổi, nàng ta rõ ràng là một ác ma.

"Bạch Băng, ngươi không thể làm như vậy, nếu cha ta biết được, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn ngươi". Giong nói lo sợ, kịch liệt run rẩy. Thấy mềm không được liền chuyển thành cứng rắn, nhưng dù cho lời nói cứng rắn này của nàng ta có đúng là sự thật đi nữa, thì Bạch Băng cũng chẳng mảy may quan tâm một chút nào.

https://thuviensach.vn

"Ha ha, ba ngày sau cha ngươi cũng khó mà giữ được mạng, còn có thể để ý tới ngươi sao". Bạch Băng hừ nhẹ, nàng biết Thục phi nhất định sẽ đứng ra vạch tội, vì chưa có người nào mà nàng không thể dậy dỗ được!

"Cha ta trong tay nắm giữ binh quyền, hơn nữa còn là người của đương kim hoàng hậu, các ngươi làm như thế chẳng lẽ không sợ Xích Nguyệt quốc sẽ thay đổi sao!" Thục phi kêu to, mà Bạch Băng chỉ cười lạnh nhạt, làm nàng ta lại càng thêm sợ hãi.

Trên người càng ngày càng nóng hơn, thân thể đang quỳ đột nhiên ngã nhào xuống đất, mặt mũi đỏ bừng, cả người bắt đầu không ngừng uốn éo.

Người của đương kim hoàng hậu? Lần này làm Bạch Băng có chút để ý, thì ra là cùng một phe với hoàng hậu, khó trách nàng ta dám thả rắn độc cắn Xích Liên Tùng bị thương!.

"Thiên hạ có thay đổi hay không là chuyện của sau này, hiện tại ta chỉ có hứng thú xem dục vọng của ngươi mạnh mẽ tới mức như thế nào mà thôi". Thấy Thục phi ngã xuống, Bạch Băng nở nụ cười, ánh mắt cũng lóe lên vẻ độc ác.

Thục phi ở trên đất bắt đầu lo lắng sờ loạn lên quần áo của mình, nóng, toàn thân giống như đang ở trong lò lửa đốt nàng cháy khô. Trong đầu nàng hiện giờ còn lại ba phần là tỉnh táo, bảy phần là mơ hồ. Vốn nghĩ rằng Bạch Băng sẽ do dự mà thả nàng ra, nhưng nàng sai lầm rồi....

"Ta đứng ra chỉ điểm.... Ta đồng ý đứng ra chỉ điểm Tống gia tư thông với nước khác... Cầu xin ngươi cho ta thuốc giải...." Nàng sợ, hoàn toàn sợ hãi.

"Chậc chậc, bây giờ mới biết hối hận thì đã muộn rồi! Thuốc này không thể giải!" Bạch Băng lắc đầu khinh bỉ, thật đúng là chưa thấy quan tài thì chưa rơi lệ. Nhưng bây giờ nàng lại thay đổi chủ ý, được quan sát

https://thuviensach.vn

một trò chơi kích thích như vậy, so với kế hoạch ban đầu của nàng còn thú vị hơn!.

Thục phi trong lòng đập mạnh một tiếng, muộn?.

Đang lúc hoảng sợ thì nghe được tiếng ngựa gào thét, gương mặt trở nên đỏ au như máu, mồ hôi tuôn ra không ngừng, đến khi nàng nhìn thấy một con tuấn mã xuất hiện trong tầm mắt thì lại càng hoảng sợ hơn.

"Ngươi....nữ nhân độc ác này... Ngươi làm vậy rồi sẽ có ngày gặp báo ứng" Lúc này trừ gào thét ra thì nàng cũng không có biện pháp nào khác.

"Báo ứng? Haha, nếu trời cao thật sự có báo ứng, thì loại người như ngươi đã sớm biến mất ở trên đời này rồi". Bạch Băng cười to, các loại lời lẽ báo ứng gì đó ở trong lỗ tai nàng chẳng khác nào rắm thúi. Mạng sống của nàng chưa bao giờ do trời định đoạt!

Thục phi xé rách quần áo ở trên người, ngước mắt nhìn lên tuấn mã cao lớn phía trước với vẻ mặt tràn đầy khát vọng, lý

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Dâm Loạn Tập Thể

Ba ngày sau.

Trên đường cái kẻ đến người đi rất náo nhiệt.

Hôm nay giống như mọi lần, sau khi hạ triều Tống Đào liền trở về phủ.

Đối với chuyện xảy ra của Thục phi, hắn tuyệt đối không chút cảm kích. Ngày hôm đó sau khi hoàng thượng hạ lệnh, thì cũng đã trôi qua ba ngày nhưng phủ tướng quân vẫn không có hành động gì cả.

"Hí....." Một tiếng ngựa hí vang lên, phá vỡ cả con đường.

Mọi người quay đầu lại thì kinh ngạc, thấy một con tuấn mã cao lớn đứng ở trước mặt nữ oa khoảng mười ba, mười bốn tuổi. Nếu như không phải có người kéo dây cương kịp thời, thì sợ là chân trước của tuấn mã giơ lên kia đã lấy mất mạng của nữ oa này rồi.

"Lớn mật, tên ăn mày từ đâu tới, không muốn sống nữa hay sao, mà dám ngăn cản xe ngựa của Tống tướng quân, còn không mau đi!" Người đánh xe buột miệng mắng chửi, cảnh vừa rồi làm cho tim hắn vẫn còn đập bình bịch. Cũng may vẫn chưa phải cửa phủ tướng quân, nếu như đâm chết người ở trước cửa phủ thì tướng quân nhất định sẽ lấy mạng của hắn.

Thân hình Bạch Băng vẫn đứng yên như cũ, không tránh. Nghĩ cô nương bị hoảng sợ nên người vây xem xung quanh, tiến lên đỡ lấy Bạch Băng. Cô nương này chọc phải người của phủ tướng quân, sợ là sẽ không

https://thuviensach.vn

có kết quả tốt. Bọn họ sẽ không làm gì ngươi ở trước mặt mọi người, nhưng sẽ bí mật dậy dỗ xử lý ngươi.

"Tiểu cô nương, đi nhanh đi" Một phụ nhân tốt bụng đỡ Bạch Băng lên, thấy nàng vẫn không cử động nhưng ánh mắt lạnh lẽo kia thì lại làm bà sững sờ, ánh mắt này thật đáng sợ.

"Hắc, tên ăn mày thối tha này còn chưa cút đi" Thấy tiểu cô nương vẫn không nhường đường, người đánh xe nhảy xuống quát to. Phụ nhân thấy vậy thì vội vàng đứng sang một bên, liếc mắt thương hại nhìn Bạch Băng.

Người đánh xe tức giận định giơ tay vung roi lên, nhưng còn chưa kịp hạ roi xuống, thì xích sắt trong tay Bạch Băng giống như ngân xà đã cuốn lấy thân thể của hắn. Bạch Băng dùng sức quăng mạnh thân thể của mã phu lên, làm hắn đập mạnh vào xe ngựa, mắt trợn to miệng chảy máu mà chết.

Mọi người vây xem trông thấy người chết thì kinh hãi, lùi về phía sau. Trước mặt mọi người, mà tiểu cô nương này dám ra tay giết hại người đánh xe của Tống tướng quân, vậy khác nào công khai đối đầu với Tống gia. Thật đúng là chán sống!

"Tống tướng quân, tới nơi rồi còn không xuống xe sao?" Bạch Băng giọng điệu hung dữ, càn quấy tới cực điểm mở miệng nói, làm mọi người không khỏi nghi ngờ, suy đoán thân phận của nàng.

Tống Đào ngồi bên trong xe ngựa, giơ tay nhấc lên rèm xe, đập ngay vào mắt là hình ảnh mã phu chết thảm. Vẻ mặt lập tức trở nên xấu xí.

"Cô nương đây là có ý gì?" Tống Đào xuống xe, khuôn mặt âm trầm quan sát Bạch Băng. Người dám công khai cùng hắn do tài cũng không có mấy ai...

https://thuviensach.vn

"Không có gì, chính là tới truyền thánh chỉ!" Bạch Băng nhún nhún vai, trong tay cầm cuộn vải màu vàng gì đó.

Tất cả mọi ngươi vây xem, nghe được thánh chỉ thì không khỏi liếc mắt nhìn kỹ lại Bạch Băng một lần. Truyền thánh chỉ? Hoàng đế sẽ để một đứa bé tới truyền thánh chỉ?. Ngay đến bọn họ còn không tin, chứ đừng nói là Tống tướng quân!.

"Haha, tiểu cô nương, giả truyền thánh chỉ là tử tội, lão phu niệm tình ngươi tuổi còn nhỏ, nên bỏ qua. Nhưng nếu như còn có lần sau thì nhất định sẽ xử theo quốc pháp". Tống Đào cười to, không ngờ nữ oa này lại lớn gan như vậy, một phần cũng vì thấy có đông người vây xem, nên hắn cũng ngại truy cứu.

"Quốc pháp? Đúng là quốc có quốc pháp, vậy thưa tướng quân đại nhân, tiểu nữ tuổi nhỏ ngu dại có một số việc không hiểu, nên muốn thỉnh giáo tướng quân đại nhân. Không biết tướng quân đại nhân có thể giải thích giúp tiểu nữ hay không? Đợi tiểu nữ đem vấn đề này làm rõ ràng, sau đó sẽ phụ trách tới cùng chuyện giết hại xa phu của tướng quân, rồi lúc đó tùy tướng quân xử trí như thế nào đều được".

Bạch Băng thu lại xích sắt trong tay, sát khí trong mắt cũng biến mất, giống như vừa rồi ra tay giết người không phải là nàng.

Tống Đào nhíu mày suy nghĩ: "Được ngươi nói đi".

Vì giữ hình tượng tốt đẹp trong lòng mọi người, nên Tống Đào cố gắng thể hiện dáng vẻ của một vị quan thanh liêm.

"Hoàng cung có phải rất lớn hay không?" Bạch Băng nghi ngờ hỏi ra vấn đề đầu tiên.

Mọi người nghe vậy thì trên trán nổi đầy vạch đen, sao lại có thể hỏi một vấn đề ngu ngốc như vậy.

https://thuviensach.vn

"Đúng, rất lớn" Tống Đào trong lòng coi thường, người này ngu ngốc hay sao mà lại đi hỏi vấn đề này.

"Như vậy, trong cung có phải là có rất nhiều phi tử cùng công chúa hay không?" Nghe được câu trả lời, trên mặt Bạch Băng nở nụ cười đầy thỏa mãn, mừng rỡ tiếp tục hỏi.

"Dĩ nhiên rồi" Tống Đào lại càng khinh bỉ hơn, chẳng lẽ người này hỏi như vậy là nghĩ sau này lớn lên sẽ vào cung làm phi tử. Nhưng dung mạo của nàng ta, ngay cả đầu ngón chân của nữ nhi hắn cũng không bằng, còn muốn làm phi tử.

Tất cả coi thường cùng ý nghĩ xấu xa ở trong lòng Tống Đào đều không thoát khỏi ánh mắt của Bạch Băng. Khẽ cười, đôi mắt nhỏ cong lên "Nếu phi tử trong cung hạ độc giết hại công chúa, tội này có lớn hay không?"

Vấn đề này làm cho mọi người hoảng sợ, tập trung lại ghé mắt nhìn, lắng tai nghe. Cô nương này cũng thật lớn mật, ai mà chẳng biết phi tử mưu hại công chúa chính là tử tội.

Tống Đào ánh mắt quan sát Bạch Băng thật lâu, khác hẳn với vẻ qua loa lúc nãy.

Cố gắng từ trong mắt nàng tìm ra sơ hở, nhưng là không có. Đôi mắt ngây thơ kia vô cùng trong suốt không có một chút sơ hở nào, chẳng lẽ là hắn đa tâm.

"Đây chính là tội lớn, tử hình". Không phát hiện ra sự khác thường nào, Tống Đào lập tức trả lời.

"A, thì ra là tội lớn như vậy, xem ra sau này ta phải cận thận" Bạch Băng gật đầu, thì thào lẩm bẩm, nhưng cố tình đều để lọt vào trong tai Tống Đào.

https://thuviensach.vn

Điều này khiến những nghi ngờ mới vừa rồi của Tống Đào đều biến mất. Thì ra tiểu cô nương kia là đang tính toán chuyện sau này, vậy chẳng lẽ là muốn mưu hại công chúa? Nhưng dù phải hay không thì cũng chẳng phải chuyện của hắn, hắn cũng không cần quan tâm.

" Thật sự là tử tội sao? Nếu phi tử này ở phía sau có thế lực rất lớn?" Bạch Băng ngẩng đầu, trong mắt mang theo hi vọng, giống như người bị xử tội chính là nàng vậy.

"Ha ha, vừa rồi lão phu đã nói, quốc có quốc pháp, phạm pháp sẽ phải bị trừng phạt. Cho nên dù thân phận có thế nào cũng không liên quan". Tống Đào mỉm cười nói, cho dù nhìn thế nào đi nữa thì hắn cũng không thấy nữ oa này có dáng vẻ của người có thế lực.

"Oa, tiểu nữ bây giờ mới phát hiện, thì ra tướng quân đại nhân là một người công tư rõ ràng như thế. Khiến tiểu nữ vô cùng bội phục, mọi người nói có đúng hay không?" Bạch Băng vui mừng, mắt sáng như ánh sao nở rộ trong đêm tối, cố làm ra vẻ vô cùng sùng bái.

"Đúng vậy, đúng vậy ạ, thì ra Tống tướng quân đúng là một vị quan thanh liêm".

"Đúng thế, trước kia ta còn cảm thấy Tống tướng quân rất đáng sợ. Hôm nay nghe được lời nói như vậy của tướng quân, mới hiểu được thì ra tướng quân là người hiểu chuyện như vậy".

"Đúng vậy, Tống tướng quân là một vị quan thanh liêm, những chuyện xấu xa đều là do thị vệ trong phủ làm càn, căn bản không phải Tống tướng quân làm...."

"....."

Mọi người cứ ta một lời ngươi một câu, trong mắt đều là vẻ khâm phục, giọng điệu đó khiến Tống Đào vô cùng vừa ý, vô cùng hài lòng. Bây

https://thuviensach.vn

giờ nhìn lại cô nương ngốc kia, cũng không còn cảm thấy ngu ngốc như trước nữa!

Bao nhiêu tức giận phải nhịn ở trong triều, đều biến mất khi nghe được mấy lời này.

"Tiểu cô nương, còn có vấn đề gì nữa không?" Tống Đào được mọi người khen ngợi làm cho trong lòng lâng lâng bay bổng. Tâm tình lâu rồi cũng chưa được thoải mái như vậy, nên giọng điệu hỏi Bạch Băng cũng êm ái đi rất nhiều.

Chuyện cô nương giết mã phu của Tống tướng quân lan truyền nhanh chóng, trong nháy mắt người vây xem càng ngày càng đông, vốn chỉ có mấy chục nay đã gần mấy trăm người.

Tống Đào thấy tình cảnh như vậy, trong lòng liền dâng lên niềm tự hào. Được nhiều người ca tụng như vậy, nói không chừng sau này còn được lưu danh sử sách, được người người kính ngưỡng....

Càng nghĩ tới chuyện này, lại càng thấy tương lai tươi sáng hơn, cho nên hôm nay hắn phải biểu hiện thật tốt ở trước mặt mọi người.

"Có, ta còn một vài vấn đề nữa" Bạch Băng gật đầu, trong lòng cười lạnh, cứ hài lòng đi, càng hài lòng cao hứng bao nhiêu thì lúc té xuống sẽ càng thê thảm bấy nhiêu. Đến lúc đấy để xem ngươi còn chối cãi thế nào!

"Tiểu cô nương, có vấn đề gì cứ việc hỏi!" Thậm chí Tống Đào còn cúi người xuống, giơ tay xoa đầu Bạch Băng. Dáng vẻ này thật giống một lão nhân hiền lành.

"Trời ạ, Tống tướng quân cư nhiên lại hiền hòa như vậy".

"Đúng vậy, nghe nói vừa rồi rất nhiều người đều nói Tống tướng quân là quan thanh liêm đấy".

https://thuviensach.vn

"Thật sao?".

"Đương nhiên là thật, tất cả mọi người ở đây đều chứng kiến. Về sau nếu ai còn dám nói xấu Tống tướng quân, ta nhất định sẽ đánh cho hắn rụng răng".

Hành động này của Tống Đào lại một lần nữa khiến cho mọi người xôn xao.

Tống Đào giật mình, chỉ một hành động đơn giản của hắn, mà cũng đưa tới sự ca ngợi của mọi người. Cả đời hắn đã khi nào thì nhận được loại đối xử này ạ. Tâm ý của mọi người đối với hắn hôm nay, so với đường mật còn ngọt hơn.

"Tướng quân đại nhân, nếu trung thần của triều đình lại ở trong phủ tụ tập dâm loạn thì sao? Đây là tội gì?" Bạch Băng nghiêng đầu nghi vấn, sau đó lên tiếng hỏi. Đoán chừng đến giờ lão già kia vẫn đang hưng phấn từ đầu tới chân.

Tụ tập dâm loạn? Mọi người đều ngẩn người, vấn đề của cô nương này thật đúng là lần đầu tiên nghe thấy. Dâm loạn tập thể mà cũng nghĩ ra được, từ trước tới giờ ở Xích Nguyệt quốc chưa từng xuất hiện chuyện này. Bởi vì từ quan viên trở lên đều bị cấm đến thanh lâu, chứ đừng nói là thần tử dám tụ tập dâm loạn!

Tống Đào sững sờ trong phút chốc, sắc mặt cứng ngắc châm rãi nói: "Trong triều làm sao lại có nơi bại hoại quốc phong như vậy".

Không thể không nói, vấn đề mà tiểu cô nương này hỏi rất quái dị, một nữ hài lại đi hỏi chuyện dâm loạn tập thể thì sao mà không quái dị cho được. Nhưng mà hắn vẫn còn cần nhờ phúc của cô nương này để được người người kính yêu.

https://thuviensach.vn

"Nhưng nếu có thì sao, tướng quân đại nhân đây rốt cuộc là tội gì?" Bạch Băng nhất định không buông tha, giống như phải làm rõ ràng vấn đề này bằng được mới thôi.

Tống Đào nhìn về phía mọi người, tất cả đều yên tĩnh lại để chờ đợi câu trả lời của hắn. Vỗ vỗ quần áo, ưỡn hông đứng lên "Nếu Xích Nguyệt quốc thật sự có thần tử làm ra loại chuyện này, vậy thì phải tru di cửu tộc. Chuyện dâm loạn bẩn thỉu như vậy, quả thật là bôi nhọ mặt mũi Xích Nguyệt quốc, cho dù có tru di cửu tộc cũng chưa làm người ta hết căm phẫn được. Mọi người nói có phải không?"

"Chính xác, tội lớn như vậy nhất định phải tru di cửu tộc, tướng quân nói không sai chút nào!"

"Đúng, nói rất hay. Tướng quân đại nhân nói rất đúng". Trong đám đông có người hô to.

"Tướng quân đại nhân nói rất đúng".

"Tướng quân đại nhân là vị quan thanh liêm nhất".

"Tướng quân đại nhân nói rất đúng, người là vị quan thanh liêm nhất".

Những tiếng hô to tạo thành một khẩu hiệu có tiết tấu, mà trước hôm nay căn bản sẽ không có ai làm vậy!.

Mấy trăm người hô to câu khẩu hiệu này làm nội tâm Tống Đào sôi trào, tâm tình kích động như được cắn thuốc lắc. Khiến trái tim đập dồn dập như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực.

"Tướng quân đại nhân nói thật hay, tiểu nữ hoàn toàn sùng bái người". Miệng nói vậy nhưng trong lòng Bạch Băng lại rất muốn cười to.

https://thuviensach.vn

Kết quả này thật đúng là ngoài dự đoán của nàng. Vốn chỉ muốn thị vệ trà trộn vào trong đám đông, tùy tiện kêu mấy câu, nhưng không ngờ bách tính lại thuận theo chiều gió, thấy người khác kêu thì mình cũng kêu theo. Kết quả tạo nên chính là tình cảnh trước mắt.

"Xích Nguyệt quốc cho tới giờ, dù hoàng tử phạm pháp thì tội cũng như thứ dân. Dù người trong phủ tướng quân ta có phạm tội, thì bản tướng quân cũng tuyệt đối không bao che. Sau này nếu mọi người phát hiện ra trong phủ có người làm bậy, cứ việc báo cho lão phu. Ta nhất định sẽ nghiêm trị không tha".

Tống Đào đứng trên mấy bậc thang, dáng vẻ vô cùng nghiêm nghị hô to, giảng giải cùng mọi người. Chỉ mong là chuyện xảy ra tiếp theo, hắn vẫn còn giữ được khí thế này.....

"Tướng quân đại nhân, những lời ngài nói tiểu nữ đều nhớ kĩ. Tướng quân cũng đừng quên ngươi đã nói tụ tập dâm loạn phải xử trí ra sao đấy" Hàn ý thoáng xuất hiện qua trong mắt Bạch Băng, trong lòng nàng hừ lạnh, thật đúng là biết giả bộ!

"Tiểu cô nương, sau này nếu có dịp thì đến làm khách trong phủ". Tống Đào cười hiền lành. Hôm nay hắn rất vui mừng, cảm giác giống như đang ngồi lơ lửng trên đám mây vậy. Nên ánh mắt lạnh băng của Bạch Băng hắn không hề phát hiện.

Nếu là người thích a dua nịnh hót, cho dù có giảo hoạt tới đâu thì khi được người nịnh hót cũng sẽ lâng lâng. Chỉ khác là lòng hư vinh của Tống Đào so với người bình thường còn lớn hơn.

"Tướng quân đại nhân đừng nói vậy. Tiểu nữ rất xin lỗi vì đã làm mất thời gian của tướng quân, người mau trở về phủ đi thôi" Bạch Băng mừng rỡ trả lời, nói xong còn tươi cười ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

"Được, sau này mọi người có chuyện gì khó xử thì cứ tới phủ tướng quân, lão phu chắc chắn sẽ giúp một tay". Tống Đào nhìn về phía mọi người, hào phóng nói.

"Tướng quân đại nhân nói rất hay. Tướng quân đại nhân là vị quan thanh liêm nhất".

"Tướng quân đại nhân nói rất hay. Tướng quân đại nhân là vị quan thanh liêm nhất".

"Tướng quân đại nhân nói rất hay. Tướng quân đại nhân là vị quan thanh liêm nhất".

"....."

Tiếng hô to ầm ĩ lại một lần nữa vang lên.

Tống Đào vẻ mặt tươi cười, hài lòng xoay người. Chuyện này sẽ rất nhanh truyền tới tai hoàng thượng. Hắn được dân chúng kính yêu, trong tay lại nắm giữ binh quyền... hoàng thượng có muốn diệt trừ hắn sợ rằng không dễ!

Đang trong lúc mọi người hoan hô ở bên ngoài. Tống Đào tươi cười mở ra cửa chính của phủ tướng quân. Cánh cửa đươc sơn màu đỏ két một tiếng bị đẩy ra, nụ cười của Tống Đào trở nên cứng ngắc. Tiếng hoan hô dừng lại, dân chúng yên tĩnh khác thường. Còn dư lại cũng chỉ có những tiếng thở dốc.....

Tĩnh, vô cùng yên tĩnh. Tống Đào vẫn giữ nụ cười gượng gạo, giống như không hiểu chuyện gì đang xảy ra trước mắt. Dân chúng ở sau lưng cũng sững sờ há to miệng, không sao khép lại được.....

Cả sân trước của phủ tướng quân, tất cả nha hoàn, người làm đều toàn thân không mảnh vải, đang làm chuyện dâm loạn cùng với những tiếng thở

https://thuviensach.vn

dốc nặng nề, khiến cho tâm trạng toàn bộ đều nhộn nhạo....

"Dâm loạn tập thể?". Trong đám đông có người kịp phản ứng hô to.

Một tiếng hô to kia khiến Tống Đào đang sững sờ, kịp thời phản ứng lại. Vẻ mặt vô cùng âm trầm nhìn một màn dâm đãng trước sân.

"Lão gia người đã đến, thiếp thân vừa mới tắm rửa xong, để cùng bọn họ ... cùng nhau yêu ta. Vậy mà bọn họ còn không vui lòng, ha ha, hôm nay tướng quân về thật muộn làm thiếp thân chờ không kịp. Đến đây đi tướng quân, yêu ta đi....," Thị thiếp trong phủ nhìn thấy Tống Đào thì mặt mày tràn đầy dâm đãng, đợi không kịp mà cởi luôn quần áo ở trên người. Bộ dáng muốn bao nhiêu dâm đãng thì có bấy nhiêu.

Tống Đào tức giận, mặt mày đỏ bừng "Đáng chết, các ngươi đang làm gì?".

"Ach? Tướng quân người làm sao vậy? Bình thường thấy cảnh như vậy, người không phải vẫn nói là rất thoải mái sao?". Thị thiếp mờ mịt lên tiếng.

"Biến, cút...." Lúc này Tống Đào đã không giữ hình tượng được nữa, lồng ngực như bị tảng đá to nện vào, thở không được.

Quay đầu nhìn về phía nó người, thoáng thấy trong mắt mọi người đều hiện lên vẻ khiếp sợ....

"Trời ạ, phủ tướng quân dâm loạn tập thể ạ....." Nghe vậy Tống Đào trợn to hai mắt, mới vừa rồi hắn còn nghiêm túc nói những lời đúng đắn, vậy mà bây giờ trong phủ lại tiến hành.....

Con ngươi mơ màng của thị thiếp kia như người đang ngủ say bị đánh thức dậy. Sau khi tỉnh lại, nhìn thấy quần áo trên người bị cởi xuống, lộ ra da thịt thì kinh ngạc mất một giây.

https://thuviensach.vn

"A.... quần áo của ta, lão gia... ta tại sao lại ở đây?" Thị thiếp hốt hoảng kéo quần áo lên, xoay người thấy cảnh tượng trong sân thì cơ hồ muốn ngất đi.

Những tiếng kêu của nàng ta, ở trong mắt mọi người liền trở thành cố tình làm ra vẻ!

"Tống tướng quân, những chuyện này ngươi cũng đều nhìn thấy? Mới lúc vừa rồi ngươi nói dâm loạn tập thể là tội gì nhỉ?" Bạch Băng cong môi nở nụ cười, đưa tay ngoáy ngoáy lỗ tai hỏi.

Tống Đào ánh mắt sắc bén nhìn về phía Bạch Băng. Là nàng, là tiểu cô nương này. Đáng chết, hắn lại bị nịnh nọt làm cho đầu óc choáng váng, tất cả đều do nàng ta gây nên!

"Tru di cửu tộc, tru di cửu tộc" Còn chưa chờ Tống Đào lên tiếng, mấy trăm dân chúng ở bên ngoài phủ đã giơ cao tay, lớn tiếng kêu la đòi tru di cửu tộc!

"Là ngươi, nói ngươi là người nào?" Tống Đào nhìn chằm chằm Bạch Băng bằng ánh mắt như muốn đem nàng xé nát ra thành trăm mảnh.

"Đương nhiên là muốn tru di cửu tộc ngươi. Chính ngươi vừa nói, thần tử dâm loạn tập thể sẽ bị tru di cửu tộc, bây giờ ngươi lại muốn ăn vạ sao?" Tiến lên trước, Bạch Băng nhìn thẳng vào cặp mắt của Tống Đào, đôi mắt nàng như dòng nước xoáy tối tăm, muốn cắn nuốt hắn ở trong đó.

"Là ngươi hãm hại lão phu. Nhưng chỉ dựa vào những điều này, mà nghĩ là có thể hại được lão phu thì ngươi còn non lắm". Tống Đào thu hồi ánh mắt, không tiếp tục nhìn vào đôi mắt đen tối sâu thẳm của Bạch Băng nữa. Vì trong chốc lát nhìn thoáng qua vừa nãy hắn đã biết, tiểu cô nương này rất lợi hại.

https://thuviensach.vn

"Mắt của mọi người đều nhìn thấy rõ ràng, ta chưa từng hãm hại ngươi. Vừa rồi không phải là phu nhân của ngươi đã nói, mỗi ngày ở đây đều diễn ra những cảnh như vậy hay sao?" Non, hừ. Là ai non còn chưa biết đâu!

"Tống tướng quân bại hoại gia phong, phải tru di cửu tộc".

"Đúng vậy, nên tru di cửu tộc".

"Giết Tống tướng quân. Tru di cửu tộc, vì Xích Nguyệt quốc trừ hại".

Một tiếng rồi lại tiếp một tiếng la hét vang lên. Đúng là lòng người xưa nay vẫn thế . Một giây trước có thể nâng ngươi lên cao tận trời, nhưng một giây sau họ cũng có thể đá ngươi xuống dưới tận địa ngục.

"Mọi người im lặng" Giọng nói lạnh lùng vang lên, vô cùng chấn động lòng người "Đương kim hoàng thượng đã sớm tra ra chuyện dâm loạn tập thể của phủ tướng quân. Chỉ là trong tay Tống tướng quân nắm giữ binh quyền, nên mới chưa công bố ra ngoài. Nhưng những việc làm hôm nay của Tống tướng quân, càng ngày càng vô pháp vô thiên. Vì vậy hoàng thượng quyết định tru di cửu tộc hắn!"

Miệng nói còn tay thì mang thánh chỉ màu vàng mở ra, bên trên đã được đóng dấu ngọc tỷ. Mọi người bây giờ mới hiểu được, những việc mà tiểu cô nương này làm ra lúc nãy là vì muốn để Tống Đào nhận tội.

"Chỉ bằng đứa con nít như ngươi? Đừng mơ tưởng" Tống Đào nắm chặt tay, hắn làm sao có thể dễ dàng như vậy liền bị lật đổ được.

"Tống tướng quân, ngoài tội dâm loạn tập thể ra thì còn một tội nữa, đó là nữ nhi của ngươi, Thục phi nương nương thuần dưỡng rắn độc ở trong cung, lập mưu độc chết Tam công chúa. Bây giờ ở trước mặt mọi người Thục phi đã nhận tội và cũng đã được điều tra rõ ràng". Bạch Băng

https://thuviensach.vn

tay cầm thánh chỉ, bày ra dáng vẻ nghiêm nghị cùng so với kiếp trước quả thật không khác chút nào.

"Diệt Tống tướng quân, tru di cửu tộc. Diệt Tống tướng quân, tru di cửu tộc". Nghe xong tội trạng phía sau, mọi người liền hô to. Tiếng hô này giống như dáng vẻ người bị tổn thương chính là nữ nhi nhà bọn họ.

Trong lòng sảng khoái. Bạch Băng vung tay lên, ngay lập tức hơn trăm tên cấm vệ quân xuất hiện cung kính chờ đợi mệnh lệnh. "Tịch thu gia sản phủ tướng quân, xử trảm toàn gia ngay tại chỗ, còn lại tra xét xem còn những ai có quan hệ với phủ tướng quân. Tìm được cùng toàn bộ chém chết".

"Dạ!" Cấm vệ quân lĩnh mệnh lệnh, vọt vào bên trong, rút đao ngay tại chỗ chém giết. Tất cả mọi người đứng xem ở đây, không có một ai đồng tình với bọn người phủ tướng quân.

"Ngươi...." Nhìn cấm vệ quân xông vào, Tống Đào run rẩy chỉ tay vào Bạch Băng "Trong tay ta có binh quyền... Hoàng thượng còn không ra mặt mà ngươi lại dám diệt phủ tướng quân? Ngươi có cấp bậc quan viên gì?"

"Xác thực ta không phải là quan viên gì cả, nhưng ta là con dâu của hoàng thượng, đương kim Lục vương phi" Bạch Băng đã sớm xem tất cả đều là quân cờ, đều đang tiến hành từng bước ở trong kế hoạch của nàng.

Lục vương phi? Mọi người kinh hãi, chính là thất tiểu của Bạch phủ thừa tướng... được chỉ định hôn ước với Lục vương gia uy chấn thiên hạ?. Vậy quả thật nàng có quyền quyết định rồi!.

"Lục vương phi?" Rất rõ ràng là Tống Đào cũng kinh hãi. Không ngờ một đứa bé nho nhỏ thế nhưng lại có thể đẩy hắn tới nước này. Sau lưng Lục vương phi tất nhiên là hoàng thượng cùng Lục vương gia, thân phận này so với quan viên còn tôn quý hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Tuy hôm nay thua, nhưng núi xanh còn đó sợ gì không có củi đốt. Không còn thân phận tướng quân nhưng hắn vẫn còn có thế lực của riêng mình. Nghĩ tới chỗ này, hắn xoay người muốn chạy trốn.

Bạch Băng tinh mắt, lẹ tay vung lên xích sắt phóng ra ngoài nhanh như tia chớp, quấn quanh đùi Tống Đào. Sau đó giật mạnh tay, kéo hắn lùi về phía sau làm Tống Đào bị ngã trở lại.

Tống Đào nhẹ nhàng ngã trên mặt đất, mới vừa nãy vẫn còn là một tướng quân nghiêm nghị, mà bây giờ lại vô cùng chật vật.

"Muốn chạy, vậy phải nhìn xem ngươi có bản lĩnh này hay không đã". Giọng nói hết sức lạnh lùng của Bạch Băng vang lên, mang theo vô cùng tức giận.

Hơn mười cấm vệ quân xung quanh đem Tống Đào vây lại, chạy ? Đừng mơ tưởng! Hôm nay dù hắn có mọc thêm cánh cũng đừng mong trốn thoát!

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Học Viện Đế Ma

Phủ tướng quân, khắp nơi đều chìm ngập trong một màu máu đỏ tươi. Tống Đào mặc dù có công phu không tệ, nhưng cũng không cách nào chạy trốn. Tuy không cam tâm nhưng kết quả hôm nay đều đã được định trước, dù ai cũng không thể thay đổi.

Trong một cùng một ngày, Tống Đào bị phán tội danh dâm loạn tập thể, tru di cửu tộc. Lưu lại trên sử sách viết: Tống Đào tụ tập dâm loạn. Lục vương phi đem toàn bộ cấm vệ quân bao vây, tiêu diệt sạch Tống gia....

Mặt trời lặn về phía tây, làm đỏ rực cả một vùng trời. Trong phủ tướng quân, binh lính dọn dẹp sạch sẽ các thi thể, rồi sau đó khóa cửa rời đi.

Lục vương phủ, Bạch Băng vừa cười vừa ăn, Xích Liên Triệt ngồi đối diện nở nụ cười nhìn tiểu nhân nhi miệng dính đầy dầu mỡ, thầm nghĩ một chiêu này thật đúng là tuyệt vời!

"Ngươi có cảm thấy ta rất tàn nhẫn hay không?" Bạch Băng ngẩng đầu nhìn vào đôi mắt đang cười của Xích Liên Triệt.

"Tại sao lại nói là tàn nhẫn, tội dâm loạn tập thể vốn là phải tru di cửu tộc mà. Ngươi, cái con mèo nhỏ này, thật không ngờ lại có thể nghĩ ra được mưu kế đó". Xích Liên Triệt đứng dậy đi tới bên cạnh Bạch Băng, trong giọng nói tràn đầy mùi vị cưng chiều.

Trong chiều chia ra ba phần thế lực, hôm nay đã thu hồi được hai phần. Hơn nữa còn diệt trừ được Tống Đào, khiến cho hoàng hậu và Vương

https://thuviensach.vn

Lượng sẽ phải tạm thời thu bớt tay lại. Mà tất cả những chuyện này đều là công lao của tiểu vương phi nhà hắn.

"Chỉ cần ta nhìn thấy không vừa mắt, ta đều nhổ cỏ vứt bỏ tận gốc". Bạch Băng cười hết sức ngông cuồng, kiếp trước nàng vốn là con người như vậy và kiếp này cũng sẽ như thế.

"Vậy sau này ta cũng nên cẩn thận, nếu ngày nào đó ái phi nhìn thấy vi phu không vừa mắt, có phải hay không cũng sẽ nhổ bỏ ´ cây cỏ´ của ta tận gốc". Xích Liên Triệt lời nói mập mờ, dùng cái này ´cùng´ cái đó để trêu chọc Bạch Băng.

Nửa tháng sau.

Học viện Đế Ma là học viện nổi danh nhất trên toàn bộ đại lục. Trong học viện này có vô số con nhà hoàng thất quyền quý, thiên kim tiểu thư theo học.

Trên đường đi tới học viện Đế Ma vô cùng tấp nập, vì hôm nay là ngày bắt đầu thu nhận học viên ba năm một lần. Toàn bộ đại lục có sáu quốc gia, mà tất cả mọi người trên sáu quốc gia đều có thể ghi danh tại học viện Đế Ma.

Mới sáng sớm tinh mơ, trước cửa học viện đã tụ tập rất nhiều mỹ nữ trẻ tuổi, ăn mặc quần áo sang trọng đẹp đẽ. Chỉ nhìn thôi cũng biết không phải là nhân vật bình thường.

Thời gian rất nhanh, thoáng cái đã tới buổi trưa. Cửa học viện chen chúc toàn người, đến nỗi nước chảy cũng không lọt qua nổi.

"két" cửa chính học viện mở ra, trong nháy mắt tất cả mọi người đều yên tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Ba vị nam tử trẻ tuổi từ bên trong đi ra, trên người tản ra hơi thở chững chạc mang theo khí thế trấn áp. Tu vi này rõ ràng là người bình thường không thể nhìn thấu.

"Hôm nay là dịp ba năm một lần học viện Đế Ma thu nhận học sinh. Bây giờ chính thức bắt đầu, mời các vị tiến lên nhận lấy mã số thẻ bài của mình. Sau khi trải qua kiểm tra nếu ai không đạt, vậy thì ba năm sau hãy quay lại!" Người phát ngôn vẻ mặt bình tĩnh nói xong thì quay về khu vực rộng rãi bên trái, bắt đầu phát số.

Đang lúc mọi người ở đây đứng nhận thẻ bài, một hồi tiếng vó ngựa dồn dập vang lên. Mọi người theo tiếng động nhìn lại, thì thấy một chiếc xe ngựa màu vàng đang cấp tốc đến gần. Trên đỉnh xe ngựa được khảm một viên bảo thạch khổng lồ, khiến mọi người xôn xao ầm ĩ, nhìn chằm chằm chiếc xe đang từ xa đến đây.

Tất cả đều hoài nghi, không biết người ngồi bên trong xe ngựa là người phương nào?.

Chiếc xe ngựa màu vàng kia cuối cùng cũng tới cửa, rồi từ từ dừng lại.

"Chủ tử" Người đánh xe cung kính nhấc lên màn xe. Không đợi mọi người kịp nhìn kỹ thì một bóng dáng nhanh như chớp đã xuống xe ngựa.

"Người này không phải là Lục vương gia sao?". Kèm theo tiếng kêu là những ánh mắt sợ hãi của mọi người.

Nghe vậy thì mọi người có cảm giác như sắp hôn mê. Lục vương gia có ai mà không biết, một người tài giỏi tuyệt thế nhất từ trước tới nay của Xích Nguyệt quốc, mười hai tuổi đã là đấu khí trung cấp, mười bốn tuổi đạt tới kiếm sĩ cao cấp, mười lăm tuổi cầm quân xuất chinh đánh cho địch quốc cụp đuôi chạy trốn.

https://thuviensach.vn

Sự xuất hiện của Xích Liên Triệt liền đưa tới một trận bàn tán đầy kinh ngạc.

"Con mèo nhỏ, đến nơi rồi" Mọi người còn chưa hết kinh ngạc xong, liền nghe thấy một giọng nói như gió xuân mang theo vô cùng cưng chiều của Xích Liên Triệt.

Khiến đám đông đang xôn xao đều nghi ngờ, trong kiệu còn có người?.

Mọi người tò mò đều hướng vào trong xe nhìn, thì thấy một đôi tay nhỏ bé khô héo như thanh củi đưa ra bên ngoài. Trước không nói, nhưng chỉ nhìn thấy cái tay này cũng đủ khiến mọi người phải ngạc nhiên, đứa trẻ?.

Trong khi mọi người sốt ruột chờ đợi, chủ nhân của đôi tay kia cuối cùng cũng từ trong xe đi ra. Một đôi mắt mơ màng buồn ngủ chưa tỉnh, đưa tay khô héo lên dụi mắt, thấy Xích Liên Triệt thì cười cong khóe miệng. "Nhanh như vậy đã đến, ta vẫn còn muốn ngủ thêm một lúc nữa đấy".

Khuôn mặt nhỏ nhắn vốn vàng vọt của Bạch Băng, cùng với một đôi mắt to đã cảm thấy không phù hợp, nay lại cộng thêm nụ cười cong môi khiến cho hình ảnh khuôn mặt nàng càng thêm thê thảm không nỡ nhìn.

"Tham ngủ tới nỗi sắp biến thành tiểu Trư rồi". Xích Liên Triệt điểm nhẹ lên mũi nàng, rồi đưa tay kéo vào trong ngực. Động tác thân mật này làm cho vô số nữ nhân đang đứng ở trong sân, phải điên cuồng ghen tị.

"Cô nương kia thật xấu xí".

"Đúng vậy, người nam nhân kia quá xuất sắc, bên cạnh sao lại có một người xấu xí ngu ngốc như vậy".

https://thuviensach.vn

Âm thanh bàn tán vang lên, các vị cô nương đều dùng ánh mắt khinh bỉ mà nhìn về phía Bạch Băng. Một người xấu xí như vậy mà cũng muốn vào học viện hay sao.

Nghe mấy cái âm thanh này, Bạch Băng cũng làm như không thấy. Nhưng lúc này ở trong đôi mắt của Xích Liên Triệt lại là một màu đen tối như trời đêm, ánh mắt lạnh lẽo quét nhìn đám đông, không có thêm bất kỳ động tác nào khác, vậy mà lại làm cho người ta nhịn không được muốn thần phục dưới chân hắn.

Nhìn thấy ánh mắt này, mọi người đều ngậm miệng lại, lạnh quá, thật là khủng khiếp.

"Ta thật không yên tâm để cho ngươi ở lại chỗ này". Xích Liên Triệt lắc đầu, có chút không nỡ. Mới được một lúc mà đã thế này, chỉ sợ sau này sẽ còn ....

"Cuộc sống không thú vị, tìm chút niềm vui cũng tốt, ai thích thì cứ đến ta đều nhận hết". Đôi mắt nhỏ của Bạch Băng nheo lại "Ngươi không phải còn có một tên ca ca là luyện dược sư ở nơi này sao? Không đối phó được thì ta đi tìm hắn chết thay". Nàng nghe kể lại, Xích Liên Vũ trước kia từng nói xấu nàng.

"Ngươi ạ" Thật là tiểu tử thù dai.

"Ha ha, ta đã nói, học viện này làm ta rất hài lòng. Hơn nữa ta còn phải nhất định tiến vào Phong Lâm ma thú một lần". Ánh mắt sắc bén của Bạch Băng tỏa sáng, nàng chính là vì Phong Lâm ma thú nên mới tới.

"Mã số đã lấy được, xin mời các vị đi đến vườn thú". Người khảo hạch sau khi thông báo xong liền xoay người rời đi về phía trước dẫn đường cho các học viên.

https://thuviensach.vn

"Vườn thú? Là nơi nào?" Bạch Băng ngẩng đầu không hiểu hỏi Xích Liên Triệt.

"Là nơi khảo hạch học viên, thông qua thi đấu với ma thú để phân chia lớp".

"A, vậy nếu như đánh chết ma thú thì sao? Hoặc là ma thú đánh chết người?". Đem ma thú đánh chết, chuyện này chẳng phải học viện sẽ bị tổn thất lớn sao.

"Gần đây còn chưa bao giờ xuất hiện qua chuyện học viên đã đem ma thú đánh chết" Xích Liên Triệt cười khẽ "Cuộc chiến nhân thú, chỉ cần học viên nhận thua thì thú sư sẽ tiến vào ngăn lại ma thú".

"A, tâm lý đề phòng còn rất mạnh" Bạch Băng cười nói.

Từ trong khảo hạch vốn là mấy nghìn người ghi danh, nay chỉ còn mấy trăm người. Càng về sau bị loại lại càng nhiều.

"Vị kế tiếp Bạch Băng". Chấp sự lêu lên, nhìn về phía Bạch Băng "Khiêu chiến ma thú cấp một".

"Ma thú cấp năm". Bạch Băng khóe miệng cong lên sửa lại.

Lời này vừa nói ra, khiến mọi người đều trợn to hai mắt. Ma thú cấp năm? Phần lớn nam tử còn chưa thể thông qua được ma thú cấp năm, vậy mà một tiểu cô nương mười ba tuổi lại kêu to muốn khiêu chiến với ma thú cấp năm. Đây khác gì làm loạn.

"Vị học viên này, ngươi xác định là sẽ tiếp nhận khiêu chiến ma thú cấp năm?" Người chấp sự cũng rất kinh ngạc, lần đầu tiên có nữ học viên khiêu chiến với ma thú cấp năm.

https://thuviensach.vn

Nhìn dáng vẻ nhỏ gầy của nàng, hắn dám khẳng định là ma thú cấp một nàng cũng không thắng nổi, chứ đừng nói tới ma thú cấp năm. Đây không phải là muốn chết sao?.

"Ma thú cấp năm!" Bạch Băng lạnh lùng nhấn mạnh lời nói, nàng ngược lại rất muốn thử sức cùng tìm hiểu ma thú cấp năm xem nó có bao nhiêu lợi hại.

Chấp sự thấy Bạch Băng cố ý muốn khiêu chiến ma thú cấp năm, nên hắn cũng không nói thêm gì nữa: "Cuộc kế tiếp, Bạch Băng thi đấu với ma thú cấp năm Kim Tiền Báo".

Chấp sự dứt lời, lần tỷ thí này liền được ấn định là ma thú cấp năm Kim Tiền Báo, làm cho mọi người vô cùng hả hê nhìn chằm chằm Bạch Băng.

Bạch Băng liếc mắt nhìn ma thú cấp năm được thả ra từ trong lồng, cảm thấy có vài phần tương tự với Kim Tiễn Báo Tử. Nếu không phải lỗ tai này giống với thỏ thì thật sự đã bị nàng xem thành tiểu báo.

"Rống rống....." Kim Tiền Báo hình như là bị giam giữ quá lâu, nên phát ra âm thanh cực kì tức giận và nhìn nhân loại với ánh mắt như nhìn kẻ thù.

Sau khi la hét, trong mắt nó phát ra ánh sáng, quay đầu nhìn về phía Bạch Băng. Bị loài người giam giữ đã đủ làm nó tức giận rồi, vậy mà hôm nay lại còn bị lôi ra chiến đấu. Nhưng cũng vừa đúng lúc, nó đang không có chỗ xả ra một bụng đầy tức giận , giờ gặp phải loài người nhỏ bé này... vậy hãy để nó xé nát nàng ta ra!.

Kim Tiền Báo bay lên nhào về phía trước, há mồm cắn tới. Với tốc độ bay cực nhanh này, khiến cho ánh mắt đang tập trung nhìn Bạch Băng của mọi người, đều cảm thấy trận này Bạch Băng không chết thì cũng bị thương nặng.

https://thuviensach.vn

Ngay cả Xích Liên Triệt cũng có chút lo lắng, không phải hắn không tin vào năng lực của nàng, mà là hắn biết sự hiểu biết về ma thú của Bạch Băng là rất ít. Nếu không cầm cự được thì sợ là sẽ bị tàn tật.

Kim Tiền Báo chỉ còn một chút nữa là sẽ nhào tới trên người Bạch Băng, thì cùng lúc đó một bóng dáng như quỷ mị cúi xuống, di chuyển tới sau người Kim Tiền Báo. Không ai nhìn thấy rõ nàng làm như thế nào để tránh thoát, mà rõ ràng nàng đã thoát khỏi nguy hiểm đó chỉ trong nháy mắt.

"Có phải thật hay không vậy?" Những học viên đứng xem ở gần đó thì hết sức kinh ngạc, họ hoài nghi mắt mình vừa rồi có phải là có vấn đề hay không.

"Trời ạ, thật không thể tưởng tượng nổi, nàng ta lại có thể tránh được công kích của Kim Tiền Báo". Kim Tiền Báo so với ma thú trước kia khảo hạch còn mạnh hơn, nó dựa vào tốc độ để tấn công, vậy mà nàng lại có thể tránh thoát. Có nghĩa là tốc độ di chuyển của nàng ta so với Kim Tiền Báo còn nhanh hơn?.

Kim Tiền Báo đánh không trúng Băng Băng, liền lật người hướng về phía Bạch Băng bất ngờ ra chiêu một lần nữa. Bạch Băng cười lạnh, cái tên ma thú cấp năm này so với Kim Tiền Báo ở hiện đại còn kém hơn, chỉ biết có mỗi bổ nhào mà cắn.

Vừa rồi Bạch Băng chỉ tránh né là vì muốn thử dò xét công kích của Kim Tiền Báo, nên mới không tiến hành đánh trả. Nhưng bây giờ nàng đã hiểu rõ tập tính của nó, nên không cần lãng phí thời gian nữa.

Người xung quanh nhìn một màn Trước mắt mà kinh hồn bạt vía. Mỗi lần Kim Tiền Báo nhào tới thì thân hình quỷ mị của Bạch Băng đều nhẹ nhàng tránh được.

https://thuviensach.vn

"Rống...rống...." Kim Tiền Báo ngửa mặt lên trời kêu to, hoàn toàn trở nên điên cuồng, liên tiếp công kích Bạch Băng.

Thân hình Bạch Băng đứng thẳng, hàn ý tản ra khắp bốn phía, làm cho ngay cả hơi thở ở xung quanh cũng trở nên quái dị.

"Chấm dứt ở đây đi" Giọng nói như tảng băng lạnh lẽo rơi xuống, đột nhiên trong tay Bạch Băng xuất hiện ra một cái xích sắt màu bạc, giống như cây roi chín khúc.

Bóng dáng lúc ẩn lúc hiện không ngừng di động, làm mọi người không thể thấy rõ được vị trí của nàng. Mọi người không ngừng lau mắt, nhưng vẫn không nhìn thấy được kết quả cuối cùng, lại chỉ nghe thấy được tiếng kêu tê liệt vang dội khắp cả vườn thú của Kim Tiền Báo.

´Vụt´ Cây roi của Bạch Băng quất mạnh vào trên người Kim Tiền Báo.

"Rống rống...rống....." Trên người Kim Tiền Báo chi chít toàn những vết thương. Nó gào lên đầy đau đớn, làm chấp sự khảo hạch cùng đám người ở đây đều trợn tròn hai mắt. Làm sao mà càng nhìn lại càng thấy Kim Tiền Báo giống một con chó nuôi ở trong nhà hơn!.

Không thể không nói, uy lực của Kim Tiền Báo ở trong mắt mọi người không hề kém, vậy mà lại bị một tiểu cô nương mười ba tuổi đánh cho sứt đầu mẻ trán....

Dù sao đi nữa thì các nàng cũng thở phào một hơi, chứ nếu để cho các nàng đối đầu với ma thú cấp năm thì kết quả sớm đã....

"Mẹ nó, đây cũng quá mạnh mẽ rồi" Trong đám đông, có học viên rối rít mắng.

https://thuviensach.vn

"Ma thú cấp năm này ở trong tay nàng chẳng khác nào chó nuôi trong nhà".

"Đúng vậy, mà vũ khí trong tay nàng ta là cái gì vậy, làm sao mà ta vẫn chưa nhìn thấy bao giờ?"

"Đúng đấy, ta thấy xích sắt trong tay nàng thật lợi hại".

Lúc nãy mọi người còn chưa kịp nhìn rõ ràng, nên bây giờ nhìn lại thì hoảng sợ. Kim Tiền Báo bị cắt rời từ ngang hông, muốn co quắp cũng không được, trực tiếp tắt thở! Chết!.

"Mau nhìn, nàng ta đem ma thú giết chết". Mọi người không thể tiếp tục giữ bình tĩnh được nữa, giống như vỡ chợ, ồn ào kêu to.

Lão giả trên đài bây giờ mới kịp phản ứng, mang theo vẻ mặt khiếp sợ. Chuyện ma thú bị giết chết này phải làm sao để giao phó lên trên ạ!.

"Thật xin lỗi, xuống tay hơi nặng một chút" Bạch Băng thong thả ung dung thu hồi dây xích bạc, thản nhiên nói.

Xuống tay nặng một chút? Mọi người xung quanh trong nháy mắt cơ hồ muốn hộc máu.

Ngất ạ, đây không phải là nặng một chút. Đây là rất nặng ạ!.

"Ngươi... Làm sao ngươi lại đánh chết ma thú". Vị trưởng giả tức phì phì thổi râu, một đôi mắt hình viên đạn xoay tròn. Chuyện này phải giải quyết như thế nào cho phải

Bạch Băng nhún nhún vai "Cái này còn không phải là lỗi của ngươi sao? Ngươi vẫn không hô ngừng nên ta mới nghĩ là ngươi để cho ta tiếp tục đánh ma thú. Làm sao có thể trách ta được".

https://thuviensach.vn

Nghe được lời này, ngay cả hai lão khảo hạch khác cũng phản ứng lại. Lúc ấy bọn họ bị trận đánh trước mặt trấn áp, nên mới quên mất phải kêu ngừng lại. Vậy chuyện hôm nay sao có thể trách nàng, thế nhưng ma thú chết ...bảo bọn họ phải làm sao báo cáo ạ.

"Thế nào, rốt cuộc đây có được tính là thông qua hay không?" Bạch Băng nhịn không được mà nhìn về phía ba vị khảo hạch "Chẳng lẽ, các ngươi muốn đem chuyện đánh chết ma thú đẩy tới trên người ta?".

Bạch Băng hỏi ngược lại khiến ba vị lão giả nghen lại một hơi trong ngực, thiếu chút nữa là đột tử! Cái gì mà đẩy tới trên người nàng, chính là nàng đánh chết không phải sao!.

Thoáng cái Bạch Băng đã ở trong học viện được một tháng. Trong một tháng này, Bạch Băng đã xem đi xem lại sách về ma thú rất nhiều lần.

Nàng đã hiểu rõ hơn trăm loại ma thú ở bên trong vườn thú. Đi ra khỏi thư phòng vươn vai thầm nghĩ, chuyện này cũng phải cảm ơn Xích Liên Vũ, nhờ có hắn giúp nên nàng mới có thể sống ở trong thư phòng, và nghiên cứu những bộ sách mà không bị ai quấy rầy .

"Tê tê....." Tiểu kim trườn tới leo lên cổ tay Bạch Băng, vừa bò đầu vừa cọ cọ.

"Ha ha, tốt lắm, những ngày vừa rồi chạy đi nơi nào hả" Bạch Băng cười nói, đã mấy ngày không nhìn thấy tiểu bạch cùng tiểu kim rồi. Đôi khi nàng hoài nghi, không biết bọn họ có phải bị đám học viên kia bắt đi nấu canh uống hay không.

Tiểu kim lắc lắc đầu nhỏ, tê tê nói không ngừng. Tên tiểu bạch kia thật không có tiền đồ, đoạt đồ đạc của nó, lại còn cắn nó....sau đó còn tê tê mấy tiếng nghiêm trọng nhắc nhở Bạch Băng về sau đừng để ý tới tiểu bạch.

https://thuviensach.vn

"Xì" Bạch Bạch không nhịn được mà bật cười, hai đứa này học gì không học, lại đi học người ta đánh nhau.

Thời gian ở chung lâu dài nên Bạch Băng hoàn toàn có thể hiểu được ý tứ của tiểu bạch cùng tiểu kim.

´Hừ´ Tiểu bạch thấy vậy thì trợn trắng mắt không vui. Tiểu kim nói láo, rõ ràng là nó đoạt đồ của tiểu bạch.

" Thứ gì mà quý giá như vậy?" Bạch Băng giả vờ nghiêm túc, nàng biết tiểu bạch rất kiêu căng nên nếu nó thấy nàng cười thì sẽ rất tức giận!

´Thánh Linh Châu´ tiểu bạch ngước đôi mắt uất ức nhìn Bạch Băng. Thánh Linh Châu là nó tìm được, vốn muốn đưa cho chủ nhân nhưng lại bị tiểu kim đoạt đi mất!

"Đó là cái gì" Bạch Băng vẫn không hiểu ý tứ của tiểu bạch, mà xác thực thì cái từ Thánh Linh Châu này cũng không dễ để giải thích.

Tiểu bạch vòng tới vòng lui, cũng không biết nên giải thích ra sao cho Bạch Băng hiểu. Vì vậy liền dứt khoát đem thân thể nhỏ bé cùng cái đuôi cuộn lại thành một vòng tròn, như vậy chắc có thể hiểu?.

Nhưng nhìn hành động giống như động kinh của tiểu bạch, càng làm Bạch Băng thêm khó hiểu!

Ngược lại thì tiểu bạch đang vội muốn chết, rõ ràng như vậy mà xem cũng không hiểu. Thánh Linh Châu chính là Thánh Linh Châu ạ! Nếu nó có thể nói được thì nó nhất định phải rống thật to!....

"Chờ lúc tiểu kim trở lại, ta sẽ đoạt về giúp ngươi có được không?" nếu để tiểu bạch tiếp tục làm động tác động kinh kia, chỉ sợ là Bạch Băng sẽ không giữ nổi bình tĩnh được nữa.

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch rầm rì, tại sao Thánh Linh Châu lại khó giải thích như vậy? Tiểu kim không biết lại đem Thánh Linh Châu đi đâu, càng nghĩ nó càng tức giận!

"Tê tê...." xoay người bò về phía sau núi, đó là nơi nó tìm được bảo vật. Vật đó đối với loài người có công dụng rất lớn ạ.

Bạch Băng cũng nhấc chân đi theo, tính tình của tiểu bạch cực kỳ nhỏ mọn, nếu không giúp nó lấy lại vật đó thì chỉ sợ nó sẽ không chịu ngừng lại. Nhưng rốt cuộc là vật gì mà lại làm cho nó để ý tới như thế?.

Đằng sau học viện Đế Ma là Cửu Trọng Sơn, trên đỉnh núi toàn là sương trắng lượn lờ giống như tiên cảnh. Đi theo tiểu bạch xuyên qua rừng rậm, quanh đi quẩn lại mãi mới tìm được tiểu kim. Tiểu kim đang híp mắt gật gù vùi người ở trong đất, tay ôm lấy tảng đá giống như quả trứng gà.

Thấy vậy, tiểu bạch rón rén lại gần tiểu kim, há mồm cắn lên đầu . Thình lình bị tập kích thì sừng nhỏ trên đầu tiểu kim phát sáng, nhanh chóng chạy đi, bỏ rơi tiểu bạch lại...

Bạch Băng cười đến nghẹn thở,nhưng vì ngại mặt mũi của tiểu bạch nên nàng đã làm ra một chuyện vô cùng ngây thơ, xoay người chạy ra phía sau một gốc cây, đợi khi lớn tiếng cười xong, vỗ vỗ mặt cho tới khi sắc mặt trở lại bình thường rồi mới quay về....

Tiểu bạch cùng tiểu kim mỗi ngày đều đánh nhau vài lần đã thành thói quen, nên Bạch Băng cảm thấy không thú vị, liền quan sát tình hình xung quanh. Đột nhiên một mùi thơm truyền tới, mùi này thơm tới mức nàng cũng không biết diễn tả ra sao, nhưng hình như mùi thơm này có vị rất ngọt ngào.

Dò theo mùi thơm mà tìm tới nơi, đó là một chỗ từ bên trong sơn động tỏa ra.

https://thuviensach.vn

Sau lưng là tiểu kim dùng thân thể ôm lấy tảng đá cũng theo tới, nhìn tư thế kia của nó quả thật là kinh dị không nói nên lời.

Bạch Băng liếc mắt thấy tiểu kim ôm tảng đá, nhưng cũng không cẩn thận quan sát đã nhấc chân đi vào trong hang động.

Tiểu bạch cùng tiểu cũng theo sát l phía sau, huyệt động này cũng không lớn lắm, trên vách tường toàn là những tảng rêu xanh. Hình như sơn động này từng bị ngập trong nước.

Tí tách, tí tách tiếng nước chảy vang lên. Tiểu bạch cùng tiểu kim bò tới trên vai Bạch Băng, đứng ở hai bên vì bọn họ không muốn bị dính đống bùn đất hôi thối này lên người!

Từ từ đi tới bên trong, đến khi cảnh tượng hiện ra rõ ràng ở trước mặt Bạch Băng, cho dù nàng có là người trải qua rất nhiều chuyện quái dị, thì cũng không tránh khỏi cảnh tượng mê hoặc này.

Đó là một biển hoa rộng lớn, mỗi cây hoa chỉ có hai cánh, màu đỏ như lửa.

"Lưỡng sinh hoa! Không ngờ lại là lưỡng sinh hoa!" Bạch Băng trợn to hai mắt không dám tin tưởng, đây là vùng đất sinh trưởng ra toàn là lưỡng sinh hoa!

Mấy ngày trước nàng đã xem trong thánh thư, lưỡng sinh hoa cực kỳ trân quý. Hơn nữa số lượng rất ít ỏi, ngàn vàng cũng khó mua nổi một cánh hoa. Bởi vì lưỡng sinh hoa ngàn năm mới nở hoa một lần.

Nó so với bất cứ vật gì đều trân quý hơn. Đối với tu luyện đấu khí, ngưng khí tu luyện giả thì chính là bảo vật làm tăng tốc độ tu luyện, chỉ cần sử dụng một ít cánh hoa là có thể tăng lên mấy tháng tu luyện ngưng khí.

https://thuviensach.vn

Vật trân quý như vậy, không ngờ hôm nay lại ở ngay trước mắt, ước chừng phải bằng một mẫu ruộng hoa. Điều này làm sao có thể không khiến Bạch Băng rung động cho được!.

Nhìn một mảng lớn lưỡng sinh hoa, Bạch Băng tháo nhẫn Ám Ma trên tay xuống. Nàng muốn hái toàn bộ hoa rồi đưa vào bên trong nhẫn, để sau này sẽ luyện thành đan dược!

Chỉ là một biển hoa bao la trước mặt, muốn hái cũng không đơn giản. Nhanh nhất cũng phải mất nửa tháng, bởi vì lúc hái lưỡng sinh hoa thì tuyệt đối không thể gây tổn thương đến cho cánh hoa.

Vậy phải ở đây sinh sống trong nửa tháng. Nơi này nếu như lưỡng sinh hoa có thể sinh trưởng, vậy nhất định phải có ôn tuyền. Nơi lưỡng sinh hoa sinh sống cực kỳ bí ẩn, phải gần nguồn nước, hơn nữa nước phải ấm áp nếu không nó sẽ chết ngay lập tức. Chỉ nước ấm mới có thể khiến nó lớn lên được!.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Chọc Giận

Nơi này tuy là nơi sinh trưởng nhưng để có thể sinh trưởng thì nhất đinh phải dựa vào nước mới được. Bạch Băng quan sát bốn phía, quả nhiên ở chỗ khe hở của tảng đá có hơi nước nóng bốc lên. Tình huống này xem ra lưỡng sinh hoa ở nơi đây nhất định được ôn tuyền chảy qua, cho nên cả biển hoa ở chỗ này mới có thể sinh trưởng tốt như vậy. Bạch Băng tháo nhẫn trên tay xuống, bắt đầu hái lưỡng sinh hoa.

Thoáng một cái đã ba ngày trôi qua, Bạch Băng híp mắt, trong lòng có chút bất mãn. Đã qua ba ngày, mà ngay cả một phần ba chỗ hoa này nàng cũng không hái xong, nếu tiếp tục như vậy thì chỉ sợ cho dù có nửa tháng nữa cũng không thể hoàn thành.

Ngồi ở trên tảng đá cầm bông hoa mới hái, Bạch Băng thầm nghĩ hoa này thật sự là thuốc tăng tốc tu luyện?.

Suy nghĩ xong thì đứng lên, đưa cánh hoa lên miệng nhai nhai, cảm thấy có một mùi thơm mang theo hương vị ngọt ngào tỏa ra, so với bất cứ mỹ vị gì nàng đã từng ăn đều chỉ hơn chứ không kém. Lập tức Bạch Băng liền ăn hết những lưỡng sinh hoa vừa mới hái, mặc kệ nó có thể tăng tốc tu luyện hay không, chỉ cần ăn thấy ngon là được.

Tiểu Kim cùng tiểu bạch cũng bò tới, tiểu bạch thân thể vẫn như cũ ôm khư khư lấy tảng đá to giống như quả trứng gà.

'tê tê'.....' tiểu kim thấy Bạch Băng ăn lương sinh hoa thì tê tê kháng nghị, nàng có biết tác dụng phụ của đóa hoa này như thế nào không? Mặc

https://thuviensach.vn

dù cái này đối với nhân loại rất hữu dụng, nhưng là sau khi sử dụng sẽ bị tẩy tủy vô cùng đau đớn.

"Lưỡng sinh hoa có tác dụng phụ lợi hại như vậy sao?" Bạch Băng rất nghi ngờ, nàng đã ăn rất nhiều rồi, bên trong bụng lai không phát hiện ra có cái gì khác thường.

'dạ dạ, sẽ rất đau' tiểu kim gật đầu.

Quay đầu lại về phía tiểu bạch tê tê mấy tiếng, tiểu bạch vẻ mặt không vui đem tảng đá tới, sau đó dùng đuôi vứt tảng đá về phía Bạch Băng.

'Đây chính là thứ mà tiểu kim giành của ngươi?" Bạch Băng cầm lên quan sát, trước nàng còn tưởng rằng đây là tảng đá, nhưng giờ cẩn thận nhìn lại thì nó cùng tảng đá không giống nhau. Nó là màu trà nhưng bên trong lại trong suốt.

'đúng, đây chính là đồ tốt' Thánh Linh Châu đối với ma thú và loài người đều có trợ giúp tu luyện, tiểu bạch chỉ hấp thu nó có mấy ngày mà hơi thở đã biến hóa không ít, đoán chừng khoảng hai ngày nữa tiểu bạch lai có thể tiến hóa tiếp.

"Đồ tốt?" Bạch Băng xem đi xem lại cẩn thận, đột nhiên trong đầu nàng có một giọng nói truyền ra bảo nàng, ăn nó!

Ăn nó? Bạch Băng có chút kinh ngạc, vì âm thanh trong đầu liên tục dao động, ý thức của nàng phảng phất như bị mất khống chế, liền đưa tảng đá giống quả trứng gà kia nuốt vào trong bụng.

Tiểu bạch cùng tiểu kim trợn mắt há mồm, nàng ăn nó?

Tảng đá sau khi tiến vào bên trong người Bạch Băng, đột nhiên từ trong bụng truyền ra một luồng khí nóng bỏng, chạy tán loạn ở trong cơ thể, khiến cho nàng có cảm giác như đang ở trong lửa nóng vậy. Ngọn lửa

https://thuviensach.vn

như thiêu đốt làm Bạch Băng thở không nổi, nàng biết nguyên nhân là do vừa mới ăn lưỡng sinh hoa cùng với với tảng đá kia nên mới có hiệu quả này.

Khóe miệng giật giật, người ta đã nói trên trời không tự nhiên lại rơi xuống bánh nhận đậu... cho nên muốn tăng tốc tu luyện thì sẽ phải chịu đau đớn, thống khổ, nhưng là nàng từ trước tới giờ đều không biết sợ đau đớn là gì ạ. Kiếp trước nàng thường xuyên bị súng bắn, đạn xuyên qua thân thể nhưng cũng đều tự tay nàng dùng dao moi ra đầu đạn, hoàn toàn không dùng tới thuốc tê.

Bạch Băng tập trung tinh thần, mồ hôi trên đầu từng hạt từng hạt rơi xuống, thời gian từng giây từng phút trôi qua. Bạch Băng cảm thấy nhiệt độ lúc này rất nóng, cảm giác như đang sống ở trong lò lửa luyện thuốc vậy, loại nhiệt độ nóng bỏng này như muốn đem nàng hòa tan luôn cả cốt tủy vậy.

Thần thể nàng càng ngày càng run rẩy, trên mặt đỏ bừng, có cảm giác chỉ cần sơ ý thì máu sẽ từ trên mặt của nàng bạo phát ra ngoài.

Một canh giờ sau, khí nóng đã giảm bớt đi nhiều, làm Bạch Băng cảm thấy cả người thay đổi nhẹ nhàng, giống như từ trên người cởi ra một đống quần áo lớn.

Hơn nữa trong cơ thể như có một dòng nước ấm chảy qua, cảm giác rất thoải mái.

'Trời ạ, thật có thể dung hợp?' Tiểu kim không thể tin nổi, Thánh Linh Châu lại có thể cùng dung hợp với loài người? Chuyện này... cũng quá biến thái đi.

'Nàng rốt cuộc có phải là loài người hay không?' Tiểu bạch mở to mắt nhìn chằm chằm, ngay cả ma thú bọn họ cũng không thể dung hợp cùng

https://thuviensach.vn

Thánh Linh Châu, thế mà nữ nhân này lại có thể, hơn nữa cái loại đau đớn phải trải qua đó... nàng ngay cả một cái nhăn mày cũng không có.

Lúc này ánh mắt của tiểu bạch đã hoàn toàn tin phục chủ nhân, từ lúc nó ra đời thì chưa từng thấy loài người nào biến thái như vậy, thân thể kia so với ma thú bọn họ còn lợi hại hơn rất nhiều.

Bạch Băng mở mắt nhìn xuống bàn tay, cảm giác giống như có một cỗ lực lượng vô cùng mạnh mẽ ở đôi bàn tay nàng, hình như không thể chờ đợi mà muốn xông ra... Ngưng khí dồn nội lục lai rồi đem chưởng phong đánh ra ngoài, chuyện ngạc nhiên lại xảy ra.

Hai luồng đấu khí màu đỏ từ trong lòng bàn tay xuất ra như tia chớp, đánh thẳng vào tảng đá lớn, tảng đá kia ' đùng' một tiếng vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ. Bạch Băng sửng sốt, ánh mắt lóe sáng, nếu nàng không nhầm thì đây là đấu khí, hơn nữa còn là trung cấp.

Trung cấp? Trời ạ, một tiểu cô nương mười ba tuổi mà có thể tu luyện tới đấu khí trung cấp, chuyện này tuyệt đối là biến thái. Cho dù là thiên tài Xích Liên Triệt được mọi người ca ngợi ở Xích Nguyệt quốc, thì cũng phải tới mười sáu tuổi mới tu luyện tới trung cấp !

"Tiểu bạch tiểu kim, cám ơn". Bạch Băng nhìn hai tiểu tử cảm khái, tảng đá kia quả thật là đồ tốt.

'tê tê' tiểu kim theo thói quen bò lên trên người Bạch Băng, có thể giúp được chủ nhân là tốt rồi.

Tiểu bạch bò lướt qua tiểu kim, đồ nịnh bợ, tảng đá kia đối với ta còn có trợ giúp nữa đấy.

---

https://thuviensach.vn

Mặt trời mọc rồi lại lặn, thời gian giống như nước chảy thoáng cái đã được nửa tháng. Vốn nơi đây là một biển hoa, nhưng giờ ngươi cho dù có cầm kính phóng đại ra cũng không tìm được nửa cánh hoa.

Không thể không nói cách làm việc của Bạch Băng hiệu quả rất tuyệt, đến một chút bụi hoa cũng không xót lại tí nào.

Nửa tháng này mỗi ngày nàng đều ăn lưỡng sinh hoa thay cơm, trong cơ thể nàng khí lưu càng ngày càng mạnh lên. Hơn nữa nàng còn phát hiện ra lưỡng sinh hoa sau khi ăn vào trong bụng, sẽ lập tức bị một lực lượng ở bên trong hút sạch, nàng cũng biết được đó chính là tảng đá màu trà lúc trước làm ra, nhưng chẳng qua nàng còn không biết một chuyện, Thánh Linh Châu kia chính là một tụ khí có hình thể.

Đợi ở trên núi hơn hai mươi ngày, sợ rằng Xích Liên Vũ hiện giờ đang rất lo lắng, tuy là Xích Liên Vũ lớn hơn so với nàng hai tuổi, nhưng nàng cảm thấy hắn chính là một hài tử ạ, nhưng nàng lại không hề ghét bỏ hắn mà ngược lại, lại rất thích.

Bạch Băng nhìn lại mảnh đất vốn là một biển hoa rộng lớn, giờ lại trống không thì khóe miệng cong lên, hôm nay thu hoạch được không nhỏ, cũng đến lúc nên xuống núi rồi. Thời Điểm đang đi xuống thì có vài người xông ra chặn lại đường đi của Bạch Băng.

"Ơ nghe nói đồ xấu xí đột nhiên biến mất, đây không phải là trở về sao". Khẩu khí tràn đầy châm chọc.

"Biến mất? Ha hả, nói không chừng là đã bị dã hán tử trộm đi thì có".

"Đúng vậy, Lục vương gia sao có thể thương yêu cái đồ xấu xí như vậy chứ".

Ba cô nương thấy Bạch Băng chỉ có một mình, liền không chút kiêng kị nàng mà nhục nhã.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nâng mắt nhìn ba nữ nhân đứng trước mặt, trong mắt mấy ả ta tràn đầy ghen tỵ và nồng đậm khinh bỉ.

Nguyệt Phá hồ là nơi nghỉ ngơi dành cho học viên, vậy mà ba nữ nhân lại lớn tiếng ở giữa đường ngăn Bạch Băng lại, khiến một số người xung quanh chú ý đi tới chỉ chỉ chỏ chỏ, giống như là đợi xem kịch vui.

Nhưng tình cảnh này đối với Bạch Băng thì lại rất quen thuộc. Khóe miệng nhếch lên, thật là ở nơi nào thì sẽ xuất hiện nhân vật như thế, nếu như đưa tay dậy dỗ thì sẽ dơ bẩn tay của nàng, còn nếu không dậy dỗ thì các nàng lại không biết điều.

"Ngu xuẩn". Bạch Băng hừ lạnh, cất bước đi vòng qua ba nữ nhân kia, tâm tình của nàng hiện tại rất tốt nên tạm tha cho các nàng.

"Khá lắm đồ xấu xí, khẩu khí thật lớn".

"Đồ xấu xí, ta nói cho ngươi biết, đừng nghĩ rằng có Lục vương gia che chở ngươi, thì chúng ta không dám làm gì ngươi. Hôm nay bổn tiểu thư cảm thấy ngươi rất không vừa mắt!" Nữ nhân sải bước ngăn cản ở trước mặt Bạch Băng một lần nữa, giọng nói càng ngày càng càn quấy.

"Thôi đi, nếu không có Lục vương gia thì ngươi ngay cả cái rắm cũng.... Ai nha....."Nữ nhân mặc váy màu hồng còn chưa nói hết, thì đã bị một cái tát nhanh chóng của Bạch Băng rơi vào mặt.

Người ở xung quanh căn bản cũng không nhìn thấy rõ thế nào, chỉ thấy nàng kia kêu rên một tiếng, tay che nửa bên mặt liên tiếp lùi về phía sau.

"A... Ngươi thật to gan..." Những cô nương khác cũng không nghĩ Bạch Băng sẽ động thủ, nên khi thấy nữ nhân váy hồng bị đánh thì hai người còn lai lập tức kêu lên.

https://thuviensach.vn

"Đã cho các ngươi cơ hội rồi, nhưng lại không biết điều". Từng lời từng chữ của Bạch Băng đều vô lạnh lẽo, nàng vốn định bỏ qua cho các nàng, nhưng không nghĩ tới họ lại không biết nặng nhẹ như vậy.

Học viên xung quanh vây xem đều kinh ngạc, ba vị học tỷ này ở bên trong học viện đấu khí đều đã là màu vàng, nếu như đắc tội các nàng, sợ rằng cuộc sống sau này sẽ không tốt .

"Ngươi.....Dám đánh ta". Nữ nhân váy hồng bị đánh đến giờ mới phản ứng kịp, tức giận tiến lên, khiến mọi người đều thấy rõ dấu vết bàn tay in trên khuôn mặt bị đánh kia rất rõ ràng.

"Đánh ngươi thì sao, cho dù ta có giết ngươi, thì cũng không ai dám nói nửa câu!" Bạch Băng không vui lên tiếng.

Nhưng ở trong mắt người khác, thì khẩu khí này thật đúng là càn rỡ, thật đúng là không coi ai ra gì.

"Gần đây học viên có thái độ kiêu căng như vậy cũng tốt, bất quá, nếu như kiêu căng quá.... lai không tốt, vị cô nương này nếu là người của Lục vương gia, vậy phải nên chú ý hình tượng của mình một chút, tránh làm mất mặt Lục vương gia".

Cùng lúc lời nói của ả ta vừa dứt thì khí thế không giận tự uy của Bạch Băng tỏa ra, nhìn về phía giọng nói đó nở một nụ cười rực rỡ.

"Ngươi là rễ hành sao?" Bạch Băng lạnh lùng liếc nhìn, dọa nàng ta sợ hãi không dám nói tiếp.

"Tuổi nhỏ nhưng khẩu khí thật không nhỏ, xem ra đúng là có cha sinh mà không có mẹ dưỡng, không biết ban đầu mẹ ngươi dùng cái thủ đoạn gì dụ dỗ để đổi được cái hôn ước này, Lục vương gia cưng chiều ngươi như vậy, chẳng qua cũng chỉ là nhất thời mà thôi, còn vọng tưởng là cả đời, thật

https://thuviensach.vn

buồn cười!" Đinh Lam hừ lạnh, ánh mắt ghen tị kia so với ba nữ nhân kia còn dữ dội hơn.

Bạch Băng nhíu mày "Một con chó!"

Ach? Một con chó? Học viên xung quanh vây xem liền sửng sốt, có ý gì?

"Ngươi nói cái gì?" Đinh Lam trợn to hai mắt.

"Ta nhìn thấy một con chó". Bạch Băng lặp lại, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Đinh Lam.

"Ngươi....tiện nhân này, dám ăn nói láo xược, hôm nay ta liền thay Lục vương gia dậy dỗ ngươi thật tốt". Miệng tuy nói vậy nhưng cũng chưa ra tay ngay.

Trong đôi mắt kia là nồng đậm khinh miệt, nàng biết rõ nữ nhân xấu xí trước mắt này căn bản không có đấu khí, hơn nữa nàng đường đường là đấu khí trung cấp màu vàng. Nếu như dùng để đối phó với một tân học viên, nhất định sẽ bị mọi người chê cười, suy nghĩ một chút rồi nói: "Thấy ngươi là tân học viên nên Đinh Lam ta nhường ngươi trước ba chiêu".

"A, tốt, vậy thì cảm ơn học tỷ đã nhường ta ba chiêu". Giọng nói khát máu vang lên, sát khí trong mắt chợt lóe, đồng thời một cỗ đấu khí màu đỏ liền đánh thẳng về phía Đinh Lam.

"Đấu khí màu đỏ?" Mọi người kinh ngạc nhìn đấu khí màu đỏ phát ra từ Bạch Băng mà sợ ngây người, cả học viện đều biết người này căn bản là không có đấu khi, nhưng tại sao hôm nay.....

Nhìn đấu khí màu đỏ phát ra trong tay của một hài tử mười ba tuổi, khiến người ta vô cùng hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Đinh Lam cả kinh, không nghĩ tới lại là đấu khí màu đỏ, lập tức không còn nghĩ tới cái gì mà nhường trước ba chiêu nữa, vội vàng phát ra đấu khí để ngăn cản lại, chẳng qua là khi đấu khí màu đỏ đụng phải đấu khi màu vàng thì chả khác nào vỏ trứng gặp phải tảng đá.

Đinh Lam ngưng tụ lại cực hạn đấu khí, còn chưa chờ nàng phát ra thì đấu khí màu đỏ kia đã lao thẳng tới.

'đùng' một tiếng vang thật lớn, đấu khí sắc bén màu đỏ kia khiến học viên gần đó bị đánh bật ra ngoài, máu tươi lập tức chảy ra.

Đinh Lam bị đấu khi đánh thẳng vào người làm nàng ta đập mạnh vào trên tảng đá, trong miệng phun ra máu tươi.

"Đấu khí màu đỏ, đấu khí của nàng ta lại là màu đỏ" Vẻ mặt học viên thay đổi.

Ba nữ nhân vừa rồi trên mặt cũng rất kinh ngạc, may mắn vừa rồi các nàng còn chưa có làm loạn.

"A, học tỷ không phải đã nói là nhường cho ta ba chiêu sao? Vậy sao giờ một chiêu cũng không nhường" Chân mày Bạch Băng nhíu lại, ánh mắt khát máu sáng ngời.

"Ngươi thế nhưng lại có đấu khí" Đinh Lam cố gắng đứng lên, chùi vết máu trên miệng, vẻ mặt vô cùng hoảng sợ, nàng thấy đấu khí màu đỏ này là trung đẳng, so với nàng còn cao hơn một bậc, nàng hoàn toàn không phải là đối thủ của Bạch Băng.

"Ta đã từng nói là ta không có đấu khí sao?" Cho tới giờ nàng cũng chưa từng nói là nàng không có đấu khí, chẳng qua những người này đều tự cho là mình thông minh thôi.

https://thuviensach.vn

Lời của Bạch Băng khiến cho sắc mặt của mọi người biến đổi, trầm mặc, đúng vậy, nàng chưa từng nói qua.

"Nếu ta thua, vậy hôm nay tạm dừng ở đây". Đinh Lam tự biết mình không phải là đối thủ, nên nàng sẽ không ngu mà đánh tiếp.

"Đến đây chấm dứt? Học tỷ làm khơi dậy hứng thú của ta, vậy hôm nay ngươi hãy theo ta vui đùa một chút, khi nào kết thúc không phải do ngươi nói là được. Đợi lúc ta hết hứng thú thì mới có thể kết thúc được!"

Cái gì? vẻ mặt Đinh Lam tái nhợt, tiếp tục? Như vậy nàng chỉ có thể chịu đựng bị đánh.

"Học muội, chuyện hôm nay học tỷ chỉ muốn thử nghiệm đấu khí của học muội, cũng không có ý gì khác.

Hôm này mà còn tiếp tục thì sau này nàng làm gì còn mặt mũi ở trong học viện nữa.

"Từ từ đã ". Bạch Băng lạnh lẽo lên tiếng, nàng chán ghét nhất chính là loại người như thế, hôm nay cho dù nàng ta có quỳ xuống đất dập đầu, thì nàng cũng sẽ không nương tay. Đấu khi lập tức lượn lờ vây quanh thân thể nàng, tỏa ra khí thế bức người.

"Ngươi vì sao phải ép ta vào đường cùng như thế" Nhìn thấy đấu khí màu đỏ lượn lờ, cả người Đinh Lam run rẩy, nếu bị đấu khí kia đánh trúng thì không chết cũng sẽ bị thương rất nặng.

"Ép tới cùng? Nếu hiện tại người thua là ta, chỉ sợ so với ta người còn hơn thế rất nhiều. Cho nên, phế bỏ đi ngươi để tránh sau này ngươi lại gây họa, làm mất mặt học viện". Giọng nói đều đều nhưng hàn ý tỏa ra lại làm cho đám đông vây quanh rét lạnh.

https://thuviensach.vn

Mà lời này vừa nói ra, làm học viên vây xem lập tức dừng cười, phế? Đó là giết?

Trong lúc nhất thời, xung quanh yên tĩnh lại, không một ai nói chuyện.

Bạch Băng vừa nói xong thì đấu khi màu đỏ vây quanh càng thêm tràn đầy lực lượng, hai tay khởi động đem đấu khi ngưng tụ lại ở trong lòng bàn tay, khóe miệng lạnh lùng nhếch lên.

"Hồng quang, vạn thánh kim đấu" Bạch Băng hô to một tiếng, đấu khí từ lòng bàn tay phát ra, chằng chịt giống như hàng vạn đường dây kim tuyến. Công kích như vậy thì ai có thể trốn đi được.

"Trời ạ, công kích như vậy, thật quá mạnh mẽ rồi". Học viện há mồm trợn mắt, ánh mắt kia cơ hồ muốn rớt luôn ra ngoài.

"Tránh, mọi người mau tránh ra" Học viên sợ hãi kêu lên, lực lượng mãnh mẽ như thế nếu các nàng đứng gần sợ rằng sẽ bị vạ lây.

Đinh Lam kinh hãi, công kích như vậy, trước giờ nàng chưa từng thấy qua, lập tức hoảng hốt phát ra đầu khí màu vàng để ngăn cản.

"Phanh....."

"Oanh...." Hai đạo đấu khí va chạm vào nhau, đấu khí màu đỏ thẳng tắp đem đấu khí màu vàng tách ra, lực đạo cực lớn, khiến đấu khí màu vàng bị tách ra bay loạn. Nhất thời chòi nghỉ mát trong nháy mắt bị đánh thành một tòa phế tích, học sinh sợ hãi tè ra quần liền hướng phía xa mà chạy.

Đấu khí màu đỏ xuyên qua đấu khí màu vàng, trực tiếp đánh thẳng tới Đinh Lam. Đinh Lam cũng bị dọa sợ tới choáng váng, lập tức nhìn chằm chằm luồng đấu khí kia mà không thể tránh né.

"Đùng..."

https://thuviensach.vn

"A....."Một tiếng hết thảm vang lên, làm cho mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Đấu khí đụng vào người Đinh Lam cũng không đánh nàng bay ra ngoài, mà là đấu khí màu đỏ đó lại xuyên qua người, này.....

Mọi người sợ hãi than! quá bá đạo! Như vậy mà có thể xuyên qua thân thể người, thật có thể nói đây là lần đầu tiên mọi người tận mắt nhìn thấy.

Đinh Lam quỳ trên mặt đất, quần áo xốc xếch, mái tóc vốn rất dài này đã thành cụt lủn, giống như kỳ đà cản mũi....

Ngất ạ, loại công kích sắc bén này, chỉ trong nháy mắt mà có thể đem mái tóc dài tạo thành như vậy, quả thực khiến cho người ta hộc máu!

"Học viện cấm không cho ép đánh nhau chẳng lẽ các ngươi không biết sao?" Đang lúc mọi người ngây ngốc, thì một giọng nói trong trẻo truyền tới, theo đó là Xích Liên Vũ nhẹ nhàng đi tới.

"Tứ vương gia, chính nàng ta ra tay trước" Nữ nhân váy hồng kịp thời phản ứng chỉ vào Bạch Băng, coi như là thân thích thì cũng không thể bao che được.

Nào biết.....

Xích Liên Vũ nhìn thấy Bạch Băng thì đôi mắt vô cùng mừng rỡ ạ "Đệ muội? Trời ạ, ngươi đã đi nơi nào vậy? Tứ ca rất sốt ruột tìm kiếm ngươi đó"

Mọi người giống như bị một nện cảnh cáo, đập cho bọn họ mặt mày choáng váng, này.....

"Học viện quá nhàm chán, ta đi ra ngoài giải sầu". Bạch Băng cười nói.

https://thuviensach.vn

"Đi ra ngoài giải sầu, vậy ngươi cũng phải nói trước cho ta một tiếng ạ" Xích Liên Vũ giận dỗi, chuyện này nếu để cho Lục đệ biết được hắn đem Bạch Băng vứt bỏ, thì không biết sẽ xử lý hắn thế nào đây.

"Ừh, lần sau ta sẽ nói cho ngươi biết".

"Tốt" Xích Liên Vũ hài lòng gật đầu, bây giờ mới nhớ tới chuyện vừa rồi, quay đầu nhìn về phía mọi người bằng ánh mắt lạnh như băng: "Các ngươi, ai là người tấn công đệ muội của bổn vương"

Xích Liên Vũ hắn mặc dù đấu khí không tốt, nhưng dù sao cũng là trung cấp luyện dược sư. Trong học viện cũng rất có danh tiếng.

Mẹ nó! lời này mà cũng nói được. Có phải quá mạnh mẽ rồi không? Ai khi dễ muội muội hắn? Từ đâu mà hắn nhìn ra được là đệ muội hắn bị khi dễ?

Nghe vậy, Đinh Lam còn chưa kịp từ dưới đất bò dậy liền 'phốc' một ngụm máu tươi phun ra. Tức giận công tâm ạ!

"Tứ vương gia, là nàng ta gây chuyện trước, đả thương Đinh Lam học tỷ, hơn nữa còn hại đông đảo học viên ở đây. Tứ vương gia chẳng lẽ muốn bao che sao"Nữ nhân váy hồng tiến lên đỡ Đinh Lam đầu trụi tóc dậy.

"Phốc.... ha ha..." Tay chỉ vào đỉnh đầu trụi tóc của Đinh Lam, Xích Liên Vũ không nhịn được bật cười ha hả, đệ muội hắn cũng quá mạnh mẽ rồi, chiêu này mà cũng có thể nghĩ ra, bội phục, bội phục!

Đinh Lam tức giận nhìn chằm chằm Bạch Băng: "Tứ vương gia nên vì ta mà chủ trì công đạo, vốn ta muốn cùng học muội đùa giỡn một chút, nhưng không nghĩ tới học muội lại ra tay ác độc như thế".

Cả người nàng đau đớn giống như bị lăng trì vậy, các đấu khí chằng chịt kia xuyên qua thân thể nàng, căn bản chính là đâm vào trong tận xương

https://thuviensach.vn

tủy, làm cho mái tóc mượt ma như tơ của nàng cũng bị rơi xuống.

Thương thế trên thân thể vô cùng thê thảm, mặc dù bên ngoài không nhìn ra nhưng nàng rõ ràng tường tận, thân thể này cả đời không cách nào cso thể tu luyện được nữa. Ngay cả Vũ tu cũng không thể, nàng từ nay về sau chẳng khác gì phế nhân.

"Ngươi vào học viện không phải ngày một ngày hai, học viện nghiêm cấm đánh nhau, chuyện này ngươi so với ai khác cũng phải rõ ràng nhất. Hôm nay ngươi lại cùng với một tân học viên đùa giỡn, chỗ này lại người nhiều vây xem như vậy, sợ rằng không chỉ là đùa giỡn đơn giản như vậy đi. Nếu chuyện này là các ngươi gây chuyện trước, vậy chuyện bị thương sao có thể trách ai được. Đệ muội của bổn vương sao có thể dễ dàng để các ngươi khi dễ như vậy, lần sau nếu còn dám khi dễ đệ muội của bổn vương, bổn vương cũng không ngại đem tất cả các ngươi đuổi ra khỏi học viện!" Ánh mắt sắc bén của Xích Liên Vũ quét qua một lượt các học viên ở đây, cuối cùng rơi vào trên người Đinh Lam.

Mọi người hoảng sợ, nói gì vậy, sao có thể bao che cho đồ xấu xí này được. Bình thường nữ nhân xấu xí này được Lục vương gia cưng chiều đã khiến các nàng ngứa mắt rồi, nay lại thêm cả tứ vương gia cưng chiều, bao che ngay ở trước mặt mọi người.

Đinh Lam sắc mặt trắng bệch, đau đớn trên người khiến cho tầm mắt nàng có chút mơ hồ, lại nghe được lời bao che như thế, nhưng lại không một ai dám phản bác, chỉ có thể trơ mắt nhìn hai người rời đi.

"Đệ muội, thủ đoạn ra tay này thật cao minh, nhất là chiêu một phát cạo trọc này, ha ha..... Nhìn đầu trọc lốc kia thật đúng là chói mắt .....".

"Có muốn ta dạy ngươi hay không?".

"Được rồi, chiêu thức biến thái này ta thích".

https://thuviensach.vn

"Chiêu thức biến thái? Vậy nếu một chiêu chặt đứt năm đầu ngón tay ngón chân thì sao, có muốn học hay không?"

"Có có, muốn muốn muốn!".

Hai người nói qua nói lại toàn bộ đều truyền vào trong tai mấy người sau lưng, khiến mọi người hoảng sợ nhìn về bóng lưng của hai người. Một chiêu chặt đứt ngón tay cùng ngón chân? Đây cũng quá tàn nhẫn đi!

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Hiệp Hội Chế Thuốc

Hôm sau, trong hiệp hội chế thuốc phát ra một trận mùi thơm, mùi thơm kia so với bất kỳ hương liệu gì cũng đều khiến cho người ta cảm thấy say mê hơn, đồng thời máu trong cơ thể càng thêm sôi trào, đây rốt cuộc là mùi thơm gì? Làm tất cả mọi người đều không tìm được nguyên nhân.

Trưởng lão của hiệp hội chế thuốc rối rít theo phương hướng phát ra mùi thơm mà chay đi.

Bên trong phòng chế thuốc, Xích Liên Vũ trợn to hai mắt, không thể tin được mà ngoan ngoãn nhìn bốn lò luyện chế lưỡng sinh hoa, lưỡng sinh hoa này khi nào thì trở nên không đáng giá một đồng như vậy? lại còn có tới bốn lò!

Xích Liên Vũ chính là một người điên cuồng say mê chế thuốc, rất nhiều dược liệu trân quý đều đã gặp, duy nhất chỉ có lưỡng sinh hoa này thì hắn mới thấy qua một lần, hơn nữa chỉ có một cánh hoa mà đã mất ngàn vàng. Hôm nay lại để hắn thấy những bốn lò, đây cũng quá điên cuồng rồi.

"Đệ muội.... Ngươi từ đâu mà có nhiều lưỡng sinh hoa như vậy?" Dược liệu trân quý như thế mà Bạch Băng chỉ tùy tiện mỗi lần lấy ra đều là một đống .

"Gọi ta Bạch Băng". Bạch Băng đưa một cây đuốc vào trong lò luyện đan, liếc mắt nói, cứ suốt ngày đệ muội đệ muội, nghe thật đúng là không được tự nhiên!

https://thuviensach.vn

"Ach, Băng nhi... lưỡng sinh hoa này..." Xích Liên Vũ nhìn lò luyện đan, nếu như luyện ra thành công, vậy đan dược sẽ đếm không xuể ạ!

"Bên trong núi" Bạch Băng tùy ý trả lời, nàng cũng không nói láo, chính xác là bên trong núi.

Xích Liên Vũ kinh ngạc, hoảng sợ đến cằm cũng muốn rớt trên đất, bên trong núi? Mẹ nó! cái núi vừa dài vừa nguy hiểm đó.

"Đó là sơn động?" Xích Liên Vũ phản ứng kịp vội vàng hỏi.

"Có nói cũng vô ích, bởi vì.... Giờ có đi cũng sẽ không tìm được một bông!" Bạch Băng nheo mắt cười, đồ tôt, nàng đương nhiên sẽ vơ vét sạch sẽ!

"Tại sao?" Xích Liên Vũ nghi ngờ hỏi.

Nhưng khi nhìn thấy Bạch Băng nheo mắt, nhất thời hiền hiểu ra, toàn bộ đã bị nàng hái đi. Khó trách nàng vừa rồi biến mất hơn hai mươi ngày, hái nhiều hoa như vậy thật đúng là cần rất nhiều thời gian ạ.

Bốn lò lưỡng sinh hoa phát ra mùi thơm truyền khắp cả học viện. Trưởng lão có kinh nghiệm lâu năm vừa ngửi đã biết là lưỡng sinh hoa, khiến cho các trưởng lão bên trong học viện đều không thể bình tĩnh nổi. Mùi thơm nồng nạc này, thì số lượng phải như thế nào ạ.

Là ai? người nào sẽ có nhiều lưỡng sinh hoa như thế.

Thời gian không tới một khắc, cửa phòng chế thuốc đã tụ tập rất nhiều trưởng lão cùng học viên. Rất nhiều học viên đều chưa gặp qua lưỡng sinh hoa, chỉ biết là mùi hương rất thơm mà chạy đến.

Thấy một số trưởng lão hành động vội vàng, cho nên mới đi theo tới, vì từ cửa học viện đã ngửi được mùi vị không tầm thường rồi. Hơn nữa lại

https://thuviensach.vn

thấy các vị trưởng lão lại để ý như vậy, nên đoán chừng mùi thơm gì đó chắc sẽ không thể là vật tầm thường được.

"Ai, ngươi nói đây là mùi gì?"

"Ta làm sao biết, dù sao thì mùi này cũng rất dễ chịu".

"Ta nghĩ sẽ không đơn giản đâu, ngươi xem vẻ mặt của các trưởng lão kìa, rõ ràng là rất giật mình". Học viên nhỏ giọng bàn luận.

Ngoài cửa phòng chế thuốc, có bốn gã trưởng lão người mặc áo khoác màu trắng, nhìn như năm sáu chục tuổi.

"Doãn trưởng lão, đây là chuyện gì xảy ra?" Hiệp hội đấu khí, Đỗ trưởng lão nhìn phòng chế thuốc quanh năm đóng chặt cửa nghi vấn, nhưng trong lòng lại dâng lên vẻ hâm mộ. Khá lắm lão già, hiệp hội chế thuốc không ngời lại cất giấu vật quý báu như thế, hơn nữa lại còn rất nhiều.

"Chuyện này ta cũng không rõ ràng". Trưởng lão hiệp hội chế thuốc, Doãn Nguyệt vẻ mặt cũng tràn đầy nghi ngờ.

Lưỡng sinh hoa là vật rất trân quý, hiệp hội chế thuốc của hắn chỉ có một bông, hiện nay vẫn ở trong bảo các. Nhưng giờ đây lại truyền ra một lượng lớn mùi của lưỡng sinh hoa, khiến hắn rất khó hiểu.

"Doãn trưởng lão, ngươi đang ở đây nói đùa sao, chuyện xảy ra ở bên trong hiệp hội chế thuốc của ngươi như vậy, ngươi lại bảo không biết?" Trưởng lão hiệp hội thuần thú giọng điệu không có ý tốt, khiến cho mọi vừa nghe liền hiểu ý tứ bên trong giọng nói kia.

"Gian phòng chế thuốc này hình như là dược phòng riêng của Xích Liên Vũ, hôm nay mùi thơm được truyền ra từ đó, Doãn trưởng lão nói không biết, hình như cũng quá miễn cưỡng đi". Trưởng lão của hiệp hội vũ tu, ánh mắt cũng rơi vào trên người của Doãn Nguyệt "Người nào mà

https://thuviensach.vn

không biết Xích Liên Vũ chính là môn sinh đắc ý của ngươi, tuổi còn trẻ đã là trung cấp dược sư. Theo ta thấy, nếu Doãn trưởng lão không ra lệnh thì Xích Liên Vũ làm sao lại đem lưỡng sinh hoa ra chế thành đan dược được!"

Lưỡng sinh hoa? Mọi ngươi nghe thấy cái tên mà khiếp sợ, nguyên lai mùi thơm này là của lưỡng sinh hoa, khó trách sẽ có cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái như thế, nội lực trong cơ thể cũng có cảm giác ra tăng.

Một số học viên biết là mùi thơm của lưỡng sinh hoa, thì ra sức hít lấy hít để.

Mấy người đối thoại, đều đem mũi nhọn hướng về phía trưởng lão hiệp hội chế thuốc Doãn Nguyệt. Ở trong học viện, trưởng lão hiệp hội vũ tu cùng với trưởng lão hiệp hội thuần thú vốn cùng với hiệp hội chế thuốc cũng không hợp nhau. Cho nên hiện tại xuất hiện loại chuyện như vậy, bọn họ tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Doãn Nguyệt, bọn họ vốn đã thèm thuồng những dược vật này của hiệp hội chế thuốc đã lâu.

"Hai vị cũng đừng nói như vậy, hôm nay hiệp hội chế thuốc có nhiều lưỡng sinh hoa như vây, không phải là chuyện tốt sao, lại nói, khi những đan dược này ra lò, Doãn trưởng lão làm sao có thể một mình hưởng dụng, nhất định là phải chia đều cho mọi người rồi, ngươi nói có phải hay không Doãn trưởng lão". Đỗ trưởng lão ra vẻ có ý tốt lên tiếng.

Nhưng người nghe được ý tứ trong câu nói này, nhiều lưỡng sinh hoa như vậy, sao có thể không có phần của bọn họ.

"Mấy vị, chuyện này còn chưa có làm rõ ràng, hơn nữa lưỡng sinh hoa này vốn không phải là của hiệp hội chế thuốc của ta sở hữu. Hiệp hội chế thuốc chỉ có một đóa lưỡng sinh hoa, bây giờ vẫn còn đặt ở bên trong bảo các, mà mùi của lưỡng sinh hoa kia không phải là của hiệp hội chế thuốc ta, nên ta không thể có quyền quyết đinh được". Doãn Nguyệt khuôn mặt âm trầm, giọng nói quả quyết không lưu lại một tia hi vọng.

https://thuviensach.vn

"Doãn Nguyệt, ý của ngươi là sao, nhiều lưỡng sinh hoa như vậy mà ngươi kêu không biết, ngươi định lừa gạt ai ạ" Quý Liên quát to.

"Quý trưởng lão cần gì tức giận chứ? Hiệp hội chế thuốc của ta nếu có nhiều lưỡng sinh hoa như vậy, làm sao mấy vị trưởng lão lại không biết được. Hiệp hội của ta mỗi lần chế đan dược đều sẽ có thống kê rõ ràng, hóa đơn tháng trước các vị cũng đều nhìn rồi". Doãn Nguyệt lộ ra ánh mắt lạnh lẽo.

"Đúng vậy, toàn là một đám lòng tham như quỷ!" Lúc này một vị nam tử trẻ tuổi từ trong đám người đi ra, hai hàng lông mày rậm xếch lên, cong cong giống như luôn mang theo nụ cười vui vẻ .Làn da thắng nõn tôn lên đôi môi hồng đào mê người, ngũ quan vô cùng tuấn mỹ làm cho người ta không kiềm chế được mà say mê.

... .

"Ngươi là người nào? Dám ở nơi này càn rỡ!" Quý Liên nghe thấy thế thì bất mãn lên tiếng, Tại sao lại tự nhiên xuất hiện một tiểu quỷ ở nơi này nói năng thô lỗ.

"Ta là ai?" Thiếu nhiên vừa thấy Quý Liên đem tất cả lửa đạn đều chuyển đến trên người mình, thì một đội mắt xinh đẹp nhíu lại "Ta tên là Kiều Mộc Âm, Thiếu chủ gia tộc Kiều Thị ! Thế nào? Ngươi có ý kiến?"

Vừa nghe thấy tên Kiều Mộc Âm, Quý Liên trong lòng liền có mấy phần kiêng kị, gia tộc Kiều Thị và học viện Đế Ma có mối quan hệ sâu xa đến ngay cả hắn cũng không thể hiểu được. Hơn nữa Kiều Mộc Âm cũng là người có thiên phú hơn người, cùng hắn đối nghịch căn bản cũng sẽ không có chuyện gì tốt!

Đỗ trưởng lão ánh mắt chợt lóe, thấy không khí căng thẳng như vậy thì nét mặt già nua liền cười một tiếng, lập tức ha hả đi ra hòa giải nói: "Mọi người không nên tức giận, chuyện quan trong nhất là ai đang ở bên

https://thuviensach.vn

trong phòng chế thuốc luyện đan ạ, và chuyện lưỡng sinh hoa này là chuyện gì xảy ra".

Lời của Đỗ trưởng lão liền cấp cho Quý Liên một bậc thang để đi xuống. Vẻ mặt hắn đen xì, quay đầu nhìn về phía phòng chế thuốc.

"Chờ đợi như vậy cũng không phải là biện pháp, không bằng chúng ta vào xem thử một chút". Điền Khánh chờ không nổi mà vội vàng lên tiếng.

Chẳng qua còn chưa đợi mọi người trả lời, cửa phòng chế thuốc đã mở ra.

Bạch Băng từ bên trong đi ra, thấy một đám người trợn to hai mắt, bên trong lộ ra ánh mắt tham lam, quả nhiên là tìm mùi mà tới.

"Thế nào lại là nàng?"

"Đúng thế, đây không phải là người đã cạo tóc của Đinh Lam học tỷ sao".

"Vậy, chẳng lẽ nàng ở đây để luyện lưỡng sinh hoa?"

Thấy Bạch Băng đi ra ngoài, mọi người liền bàn tán một trận ầm ĩ, vì mới trải qua chuyện của Đinh Lam nên mọi người đối với nàng rất quen thuộc.

"A, ngươi thế nào lại ở nơi này?" Kiều Mộc Âm nhìn thấy Bạch Băng thì vô cùng kinh ngạc, hắn vẫn còn nhớ rõ chuyện lần trước.

Bạch Băng nhìn về phía Kiều Mộc Âm, chân mày nhẹ nhàng nhếch lên: "Còn muốn thử thuốc lần nữa một chút không?"

Lời này vừa thốt ra, Kiều Mộc Âm lập tức lui từng bước về sau, lắc đầu, lần trước vì thuốc của nàng mà bị một đêm dục hỏa thiêu đốt đã gần chết, thiếu chút nữa nhịn không được mà đi tìm nữ nhân!

https://thuviensach.vn

Mọi người nhìn dáng vẻ của hai người, có chuyện, nhất định có chuyện!

"Tiểu cô nương, bên trong có phải là Xích Liên Vũ đang luyện chế lưỡng sinh hoa ?"

"Tiểu cô nương, bên trong rốt cuộc có bao nhiêu cây lưỡng sinh hoa?" Đỗ trưởng lão cùng Điền Khánh thấy Quý Liên hỏi thăm, lập tức cũng không chịu ngồi yên mà lên tiếng hỏi.

"Này, đám lão già kia, ta tại sao phải trả lời các ngươi!" Bạch Băng vừa lên tiếng, nhất thời mọi người thiếu chút nữa thì nghẹn chết!

Lão già? Những người này đều là trưởng lão của học viện ạ, một tân học viên như vậy mà dám cùng các trưởng lão nói lời như thế, khiến mọi người không khỏi cảm khái, cái người xấu xí này thật đúng là không phải càn rỡ bình thường ạ!

"Ngươi chỉ là một học viên nho nhỏ mà lại dám bất kính đối với các trưởng lão? muốn chết sao!" Quý Liên chỉ vào mặt Bạch Băng lớn tiếng nói.

"Bất kính? Lão già, ngươi nên nói cho rõ ràng, ta không phải là người trong môn phái của bốn người các ngươi, tại sao ta phải kính sợ các ngươi. Nhiều lắm thì các ngươi cũng chỉ có thể ở trong học viện phát ra uy phong mà thôi, chậc chậc, ta thật nghi ngờ các ngươi liệu có biết gì về thế giới bên ngoài hay không, thật đúng là một đám ếch ngồi đáy giếng!" Bạch Băng ra vẻ lắc đầu suy tư, nhưng trong lời nói thì vô cùng khinh miệt.

"Ngươi.... ngươi...." Quý Liên bị chặn họng không biết phản đối ra sao, gương mặt đỏ bừng.

Trong lúc nhất thời, không khí giống như vô cùng căng thẳng.

https://thuviensach.vn

Hai vị trưởng lão khác không phản bác, nhưng lại đem chuyện này để ở trong mắt, trong lòng đối với Bạch Băng hết sức khó chịu.

"Tiểu cô nương, nói đi cũng phải nói lại, nếu hôm nay hiệp hội chế thuốc không xuất hiện nhiều lưỡng sinh hoa, thì sao bọn ta có thể vội vã truy hỏi như thế. Đan dược tốt như vậy, nếu bị người có tâm tư xấu đoạt đi, vậy thì không ổn" Điền Khánh miệng cười giả dối nói, nhưng lại không biết Bạch Băng chán ghét nhất chính là loại người như thế.

"Hừ, bị người khác trộm đi? Chỉ sợ ngươi là người muốn đánh cắp nhất đi, con lừa già ngốc ăn ở hai mặt" Bạch Băng không nhanh không chậm nói.

Con Lừa già ngốc? Ngất ạ, bốn chữ này, trực tiếp để cho mọi người hôn mê!

Kiều Mộc Âm lúc này thật muốn giơ một ngón tay cái lên với Bạch Băng, quá mạnh mẽ, Ngày thường các trưởng lão đều ngang ngược càn rỡ, hôm nay lại bị ăn thua thiệt lớn như vậy, nhìn mà thấy sáng khoái vô cùng. Hắn đã sớm không vừa mắt mấy lão già này rồi!

Sắc mặt Điền Khánh trầm xuống, nhìn Bạch Băng mơ hồ lộ ra sát khí, con lừa già ngốc?

Xin hỏi học viện này có mấy người dám bất kính đối với hắn? Hôm nay lại có một tân học viên dám làm nhục hắn như thế, vậy thử hỏi người khác sẽ nhìn hắn như thế nào, sau này ở trong học viện hắn làm sao còn mặt mũi dậy dỗ tân học viên.

Trường kiếm trong tay chớp động, Điền Khánh là trưởng lão vũ tu giả, công phu vô cùng lợi hại. Mấy vị trưởng lão đều nhìn rõ ý đồ của Điền Khánh, cũng không có ngăn cản.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Điền Khánh lóe lên tức giận, dám đối với hắn bất kính, hắn sẽ bắt nàng phải trả giá thật đắt, thân hình nhanh như chớp, một kiếm liền đâm thẳng về phía Bạch Băng.

Đang trong lúc Điền Khánh đâm kiếm về Bạch Băng, thì đột nhiên nàng đưa tay ấn nhẹ vào bên hông một cái, một thanh nhuyễn kiếm liền xuất hiện trong tay nàng. Về đấu khí nàng còn chưa thông thạo, nhưng là võ tu, nàng không phải tự khen nhưng, vũ tu giả ởi nơi này không ai có thể là đối thủ của nàng.

Trải qua việc ăn lưỡng sinh hoa, gân mạnh trong cơ thể nàng đã toàn bộ đả thông, ngay cả công lực cũng toàn bộ khôi phục.

Bạch Băng nhìn thanh lợi kiếm đâm tới, thân hình chợt lóe, như hồ điệp tung cánh bay, động tác giống như một màn quay chậm, khiến mọi người có thể thấy rõ ràng, đạo kiếm kia đi sát qua bên người nàng, từ đầu tới lồng ngực đều tránh được trong gang tấc, hơn nữa còn không thương tổn được tới nàng.

Mọi người ngạc nhiên, đây là công phu quái dị gì, vì sao bọn hắn chưa từng thấy qua, Kiều Mộc Âm cẩn thận quan sát kỹ bóng dáng của Bạch Băng, lại càng khiếp sợ, công phu của nàng từ khi nào đã trở nên lợi hại như thế?

Cái này cùng với lần trước quả thật là nghiêng trời lêch đất, công phu của một người làm sao có thể tiến triển thần tốc như thế?

Mấy hiệp trôi qua, Điền Khánh mặc dù đã cố hết sức, rõ ràng dùng sức chém vào trên người của nàng, nhưng trong nháy mắt lại giống như chém trúng một loại ảo ảnh, kiếm nắm trong tay cũng càng thêm chặt hơn.

Cảnh tàn sát tàn khốc, bóng người phiêu dật.

https://thuviensach.vn

Học viên của vũ tu giả trở nên điên cuồng, đây là công phu gì, thế nhưng so với những gì bọn họ học còn lợi hại hơn. Một số học viên nhìn về phía Bạch Băng bằng ánh mắt đầy khâm phục, công phu như vậy mới là thứ mà bọn họ muốn học!

Trên người Bạch Băng sát khí tỏa ra nồng đậm, trường kiếm trong tay lao thẳng ra ngoài, đây là lần đầu tiên Bạch Băng giao chiến với Điền Khánh.

Trường kiếm của Điền Khánh va chạm với của nàng cùng một chỗ 'đinh, đinh, đinh' ba tiếng vang do trường kiếm của Điền Khánh bị gãy vang lên. Bảo kiếm của Điền Khánh bị cắt thành ba mảnh trong khi trường kiếm của Bạch Băng vẫn lao thẳng về phía của Điền Khánh.

Điền Khánh kinh hãi, muốn tránh nhưng mà tốc độ kia quá nhanh, trong chớp mắt đã đến trước mặt hắn khiến Điền Khánh toàn thân tê liệt.

Bên ngoài phòng chế thuốc là một khoảng sân yên tĩnh, châm rơi xuống còn có thể nghe rõ.

"Ngươi chỉ có bấy nhiêu khả năng?" Đứng ở trước mặt Điền Khánh, nhuyễn kiếm trong tay Bạch Băng chỉ thẳng vào cổ họng của hắn, cất lên giọng nói lạnh lùng.

Cổ võ so với vũ tu còn thực dụng hơn nhiều.

Toàn trường trong nháy mắt liền yên tĩnh lại, chỉ nghe thấy có tiếng gió nhẹ thổi qua cũng làm mọi người khiếp sợ tới không ngậm miệng lại được.

Chỉ một lần chính diện giao đấu, trưởng lão vũ tu liền thua ở trên tay nàng. Đây quả thực làm cho người ta không thể tin nổi.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Điền Khánh tái nhợt, không thể tin mà nhìn chằm chằm trường kiếm của nữ nhân kia đang gác trên cổ hắn. Hắn thua, thua hoàn toàn.

Nhìn nét mặt già nua hoảng sợ của Điền Khánh, Bạch Băng thu hồi trường kiếm, vẻ mặt khinh miệt nhìn vào mắt hắn "Lưỡng sinh hoa không phải là của học viện các người, đừng có đánh chủ ý đông tây gì lên đấy!"

Đỗ trưởng lão cùng Quý Liên hai người đến tận bây giờ mới phản ứng lại, liếc mắt nhìn nhau, từ trong mắt đối phương đều thấy được kinh ngạc, nhiều lưỡng sinh hoa như vậy mà không phải của học viện, vậy là của ai? Lưỡng sinh hoa trân quý như vậy, nếu bỏ qua hôm nay thì biết đến bao giờ mới có thể nhìn thấy?

"Quá thần kỳ, quá thần kỳ rồi" Đang lúc mọi người nghi hoặc, thì Xích Liên Vũ kích động từ bên trong phòng chế thuốc đi ra, nhìn vẻ mặt vô cùng kích động kia, Bạch Băng tự nhiên hiểu là chuyện gì, nàng ở trong lò luyện đan có tăng thêm một dược liệu, nên có hiệu quả gì thì trong lòng nàng tự nhiên hiểu rõ.

"Vũ, lưỡng sinh hoa này là chuyện gì xảy ra?" Từ đầu đến cuối Doãn Nguyệt đều không mở miệng, thấy Xích Liên Vũ ra ngoài thì liền vội vàng hỏi thăm.

"Sư phụ, lương sinh hoa này là của Băng nhi" Xích Liên Vũ quay đầu nhìn về phía Doãn Nguyệt, sau đó lại nhìn về phía Bạch Băng: "Quả nhiên là thượng hạng Kim đan"

Đan dược ra lò lắc lư tỏa ra một màu vàng chói mắt, nhìn thôi cũng đủ làm cho người ta kích động.

Nghe được câu nói này mọi người mới chân chính há hốc miệng, ba lần bốn lượt liên tiếp khiếp sợ, khiến cho vẻ mặt bọn họ cũng dại ra, tất cả lưỡng sinh hoa kia đều là của nữ tử này?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa hiện tại đều đã luyện chế thành đan dược thượng hạng, là thượng hạng ạ, ngay cả Đỗ trưởng lão hai mắt cũng sáng lên, lưỡng sinh hoa một khi đã luyện chế thành đan dược thì so với trước hiệu quả còn tăng lên gấp đôi.

"Vũ, bên trong lò luyện đan có bao nhiêu lưỡng sinh hoa? Doãn Nguyệt cũng hết sức khiếp sợ ạ, mùi thơm lớn như vậy, sợ rằng không chỉ một lò !

"Bốn lò!" Xích Liên Vũ trong lòng giống như có được bảo bối, nên giọng nói vô cùng mừng rỡ!

Làm cho người ta nghe được âm thanh này càng trở nên nóng bóng sôi trào!

Bốn lò?

Nhốn nháo, hoàn toàn nhốn nháo,. bốn lò lưỡng sinh hoa, vậy nếu luyện thành thì sẽ là bao nhiêu viên đan dược ạ!

"Mẹ kiếp! vậy lực lượng sẽ tăng tới mức độ nào ạ"

"Đây là thật sao, ta không phải nghe lầm chứ!"

"Không sai, hắn nói đúng là bốn lò" Đám người vừa yên tĩnh chưa được vài giây, thì nghe được câu khẳng đinh này thì giống như nổ tung, con số bốn lò này ai mà có thể không rung động cho được a.

Lúc này Đỗ trưởng lão ngảy cả người cũng xoay lại nhìn về phía Bạch Băng, thần sắc đã hoàn toàn bất đồng , bốn lò lưỡng sinh hoa đều thuộc về nữ oa này, nếu như nàng có thể gia nhập vào môn phái của mình, như vậy bọn họ cũng có thể được hưởng một chút lưỡng sinh hoa.

https://thuviensach.vn

Đỗ trưởng lão không thể chờ đợi được mà tiến lên: "Vi học viên này, từ khi vào học viện cũng chưa từng gia nhập môn phái nào, nếu muốn gia nhập thì hiệp hội đấu khí này lúc nào cũng hoan nghênh ngươi đến".

Trong lòng Bạch Băng hiển nhiên rất rõ ràng, lông mày nhếch lên: "Đấu khí, cũng rất tốt, chẳng qua là....."

Quý Liên nghe được câu rất tốt kia, trong lòng nóng nảy, nếu như nữ oa này bị hiệp hội đấu khí lôi kéo đi, vậy lưỡng sinh hoa còn không phải đều là của hiệp hội đấu khí sao, làm gì có chuyện tiện nghi cho Đỗ trưởng lão được.

Trong lòng lập tức suy nghĩ, nhìn Bạch Băng nói: "Học viên Bạch Băng, không bằng thử suy nghĩ gia nhập học viện thuần thú của ta, nghe nói học sinh trước kia đối với ma thú rất tò mò"

"Mặc dù đấu khí rất tốt, nhưng ma thú ta cũng rất thích, nhưng là....." Bạch Băng cố ý kéo dài giọng nói: "Nhưng là.... Ta nhìn thấy các ngươi sẽ thấy rất chán ghét!"

Lời này rất rõ ràng, thấy chán ghét hai vị trưởng lão nên không muốn gia nhập!

"Ngươi...." Quý Liên có chút tức giận, nhưng vẫn nhịn xuống không nói ra.

Bạch Băng ngoài miệng nở nủ cười, xoay người nhìn Xích Liên Vũ rồi lại nhìn một chút Doãn Nguyệt "Ta muốn gia nhập hiệp hội chế thuốc, nhưn gta còn có một yêu cầu nho nhỏ!"

Doãn Nguyệt ngẩn ra, hắn không nghe lầm chứ, nàng nói là sẽ gia nhập hiệp hôi chế thuốc sao? Xích Liên Vũ đứng bên cạnh thấy Doãn Nguyệt không có phản ứng gì, liền đưa tay kéo kéo áo của hắn.

https://thuviensach.vn

"Tốt, tốt.... Ngươi nói, ngươi nói" Doãn Nguyệt kịp thời tỉnh táo lại, liền vội vàng gật đầu, trên mặt vẫn còn kinh ngạc chưa hết, không nghĩ tới nàng sẽ gia nhập hiệp hội chế thuốc.

"Dược liệu của hiệp hội sẽ do ta tùy tiện sử dụng" Bạch Băng nhếch môi tươi cười.

"Được được, dược liệu luyện đan tùy ý ngươi dùng" Sau kinh ngạc chính là mừng rỡ, một chút dược liệu cùng với lưỡng sinh hoa, cái nào trân quý hơn thì đến kẻ ngu cũng biết.

"Đa tạ trưởng lão" nói xong Bạch Băng liếc mắt nhìn về phía Xích Liên Vũ: "Tứ ca, đem một lò đan dược vừa ra lò, đưa cho hiệp hội , coi như là chút tấm lòng của ta".

Lời nói vừa thốt ra, mọi người đã không còn từ ngữ gì để diễn tả tâm trạng đang khiếp sợ của mình nữa, một lò đan dược, có phải điên cuồng hay không ạ!

Doãn Nguyệt trong đầu ầm ầm vang dội, này này.....Điều này làm cho hắn không biết cái gì mới là tốt nữa?

Một lò ạ, cứ như vậy đưa cho hiệp hội chế thuốc.Trên trời bỗng nhiên rớt xuống bánh bao thật lớn ạ!

Xích Liên Vũ đem một lò đan dược ra, ánh vàng kim đan ngập tràn trong mắt mọi người, đan dược nhiều không đếm hết, khiến cho ba trưởng lão của hiệp hội khác thèm rỏ rãi ạ.

Tai sao lại chán ghét khi nhìn thấy bọn họ, mà nhìn Doãn Nguyệt lại không ạ?

Doãn Nguyệt cầm một viên đan dược lên, ở dưới ánh mắt tỉ mỉ quan sát, dần dần trong mắt lộ ra ánh sáng "Đan dược này, là mình ngươi luyện

https://thuviensach.vn

chế?"

Bạch Băng gật đầu, điều này làm cho vẻ mặt Doãn Nguyệt như bị động kinh, mười ba tuổi lại có thể luyện ra đan dược thượng đẳng này, phải nói cho dù là thiên tài bất quá cũng chỉ đến thế, đồ đệ này có tiền đồ, rất có tiền đồ ạ!

http://diendanlequydon.com

Đêm khuya ảm đạm, ánh trăng bị ẩn sau những đám mây đen, gió thổi tới làm cho không khí có chút âm trầm.

Một bóng người từ trong học viện lướt qua bầu trời, nhanh như quỷ mị.

"Ngươi đã đến rồi!" Đứng bên hồ Nguyệt Phá, Bạch Băng vui vẻ hài lòng.

"Nhớ ta?" Xích Liên Triệt một thân đen tuyền, gió thổi bay những cánh hoa màu đỏ, bị dòng nước cuốn trôi tới đây, tạo lên một vầng sáng nhàn nhạt làm hiện lên dáng vẻ anh tuấn của hắn. Trên mặt nở nụ cười như có như không, nhưng ở sâu trong đáy mắt lại hiện lên vẻ tươi cười vui vẻ khi nhìn thấy Bạch Băng.

"Quả thật rất nhớ ngươi" Bạch Băng dứt khoát trả lời, thân hình nhỏ bé nhào vào trong ngực Xích Liên Triệt, cái ôm ở trong lồng ngực này bất cứ lúc nào nàng cũng có một cảm giác rất thoải mái.

"Thật" Trong ánh mắt xinh đẹp của Xích Liên Triệt chợt lóe lên một tia hài hước, vẻ mặt cười nhạo nhưng lại vô cùng mê người "Tiểu tử, thành thật khai ra hai mươi ngày vừa rồi đã đi đâu?"

Bạch Băng nhẹ nhàng tươi cười, dù nàng không có dung mạo nghiêng thành nghiêng nước, nhưng đôi mắt của nàng lại rất có thần, đen như bảo

https://thuviensach.vn

thạch, trong suốt như ánh sao, lông mi vừa dầy vừa cong xòa ra như cánh quạt lay động, khiến cho mọi người yếu thích không thôi.

"Cho ngươi, cái này đối với thân thể rất có lợi" Bạch Băng đem một bình lớn lưỡng sinh hoa đã luyện thành đan dược, thả vào trong tay Xích Liên Triệt.

Một đôi mắt hoa đào tựa như đầm lầy sâu thẳm, bên trong tròng mắt lúc này bịt kín một tầng sương mù nóng rực, càng lúc càng sâu, biến mất hai mươi ngày chính là vì cái này sao? nàng có biết hắn có bao nhiêu lo lắng, chỉ sợ nàng sẽ một mình sông vào rừng thú.

Bạch Băng biết ánh mắt kia nói lên điều gì, cũng không đợi Xích Liên Triệt nói chuyện đã tiếp lời: "Yên tâm, ta không có mạo hiểm, hơn nữa tiểu bạch cùng tiểu kim đều ở bên cạnh ta"

"Hai vật nhỏ kia của ngươi không nhờ vả được, hôm nào vi phu đưa mấy con ma thú lợi hại cho ngươi". Một con rắn, một con lớn lên giống xà gì đó, mặc dù có chút khả năng nhưng là đối phó với đại ma thú thì vẫn không được.

'tê tê.....' tiểu kim chui ra từ trong ngực Bạch Băng, tê tê kháng nghị ' ngươi không được, ngươi mới không được, ngươi mới không nhờ vả được'.

Xích Liên Triệt thấy tiểu kim từ trong áo Bạch Băng thò đầu ra, hơn nữa còn là ngực, nhất thời sắc mặt trở nên xanh mét, một tay tóm lấy tiểu kim. Ánh mắt phát ra ánh sáng nguy hiểm, thân thể Băng nhi ngay cả hắn còn chưa chạm qua, mà vật nhỏ ko biết sống chết này lại dám chui vào trong ngực nàng!

Nhìn thấy ánh mắt của Xích Liên Triệt, tiểu kim sợ hãi, bàn tay to kia làm nó cơ hồ không thở nổi.

https://thuviensach.vn

'chủ nhân, cứu mạng ạ, cứu mạng ạ, ta sắp chết, sắp chết' Tiểu kim nghiêng đầu hướng Bạch Băng cầu cứu.

Bạch Băng nhìn dáng vẻ yếu đuối của tiểu kim, rồi lại nhìn vẻ mặt xinh đẹp của Xích Liên Triệt đang bao phủ một tầng khí lạnh, thì không khỏi vừa tức giận vừa buồn cười, Xích Liên Triệt đây là đang ghen sao? ăn dấm với một con rắn!

"Tiểu kim là phúc tinh của ta,. nếu nó bị thương thì ngươi phải chịu trách nhiệm" Bạch Băng vừa nói vừa nhào vào trong ngực của hắn.

Xích Liên Triệt một tay ôm sát thắt lưng Bạch Băng, ánh mắt hung hăng trợn tròn nhìn tiểu kim, ý tứ cảnh cáo rất rõ ràng.

Đột nhiên Bạch Băng rời đi cái ôm của Xích Liên Triệt, đưa tay lôi kéo áo của hắn, ý bảo hắn cúi người xuống.

Xích Liên Triệt cười khẽ, cúi nửa người xuống nhìn thẳng vào mắt Bạch Băng.

"Ngươi là của ta" mở miệng nói lời bá đạo, ngẩng đầu giống như tuyên bố vật sở hữu, rồi cắn một cái ở ngay trên môi của Xích Liên Triệt, híp mắt cười rực rỡ.

"Tiểu tử có biết đang đùa với lửa không" Xích Liên Triệt cả người cứng đờ, một lúc mới phản ứng lại, trong lòng cảm thấy vô cùng ngọt ngào.

Tiểu vương phi của hắn thật giống như đã trưởng thành hơn một chút, thân hình so với trước cũng mập hơn.

"Ta đúng là muốn đùa với lừa đấy" Bạch Băng nheo mắt cười tà ác.

Môi lại một lần nữa đến gần, lần này vẫn là hôn nhẹ nhàng, nhưng lại rất sâu.

https://thuviensach.vn

Hai tay Xích Liên Triệt ôm trọn thân thể nhỏ bé, tiểu vương phi của hắn thật đúng là khả ái, mắt mắt lại êm ái hôn trả, giống như một món báu vật quý giá.

Cứ như vậy nhẹ nhàng. . . . . .

Đầu lưỡi quấn thật chặt vào nhau....

Nhẹ nhàng ôm nhau, dịu dàng hôn, một lần một lần. . . . . .rồi lại một lần....

Đêm, càng lúc càng khuya. . . . . .

Gió, thổi mỗi lúc một lớn hơn. . . . . .

Người, càng thêm điên cuồng. . . . . .

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Sự Tiến Hóa Của Tiểu Bạch

Ba ngày sau, học viện Đế Ma đưa ra thông báo mới nhất, chính là cuộc thi đấu ma thú mỗi năm một lần sẽ được tiến hành vào sáng ngày hôm sau. Cuộc thi đấu ma thú này chính là thời điểm náo nhiệt, đông vui nhất trong một năm, bởi vì tất cả học viên có ma thú đều được tham gia.

Thông báo này vừa được công bố ra, ngay lập tức thu hút mọi sự chú ý của mọi người, cho nên chuyện phát sinh từ lưỡng sinh hoa cùng với sự kiện của Bạch Băng ở học viện cũng được mọi người tạm thời quên đi. Nhưng tiếng tăm của Bạch Băng ở đây vẫn khắc sâu ở trong lòng mọi người, khẳng định không ai không biết !

Nhưng đồng thời nhờ có cuộc thi đấu này lại làm lòng người lại một lần nữa nổi lên ghen tị, tâm tư xao động.

Kể từ ngày Bạch Băng tiến vào học viện, chưa ai từng thấy ở bên người nàng có ma thú, rất nhiều người từng tiếp xúc qua đều xác nhận nàng không có ma thú. Hơn nữa cuộc thi đấu ma thú vào ngày mai, rất nhiều học viên trong lòng đều có tâm tư đứng xem trò vui, đơn giản là vì Bạch Băng đã từng đắc tội với ba vị trưởng lão, cho nên các trưởng lão nhất định sẽ không bỏ qua nàng!

Trong phòng chế thuốc, Bạch Băng sửa sang, kiểm tra lại những thứ đã luyện ra được, tuy những thứ đan dược này không phải rất quý nhưng cách điều chế thì lại cực kỳ bí mật. Tất cả các dược thảo nàng đều dựa vào kỹ thuật điều chế của hiện đại, cho nên ở nơi đại lục dị thế này có thể xác định là độc nhất vô nhị!

https://thuviensach.vn

"Băng nhi.... Băng nhi.... đừng chạm vào ạ! Xích Liên Vũ cuống quít từ bên ngoài chạy vào, nhìn thấy Bạch Băng đang trêu chọc những đan dược này thì lập tức đi lên đoạt lại, theo thứ tự sắp xếp lại.

"Chuyện gì vậy?" Bạch Băng đưa mắt nhìn thấy Xích Liên Vũ hoảng hốt thì liền nhăn mày.

"Ngày mai cử hành cuộc thi đấu ma thú" Xích Liên Vũ đem đan dược đặt xuống bàn, xoay người về phía Bạch Băng thận trọng nói.

"Thi đấu ma thú?" Bạch Băng nhíu mày, khi nào thì có chuyện tốt như vậy? Quan sát ma thú thi đấu đối với nàng là chuyện rất có ích ạ.

Hôm nay từ trên bộ sách xem qua các chiêu thức ma thú, hình dáng, nhưng nếu như có thể trực tiếp xem ma thú thi đấu thì nàng rất ít khi được thấy, không ngờ lần này lại có thể được thoải mái xem xét.

"Ngươi còn cười được? Lần này ngươi gặp phiền phức rồi" Xích Liên Vũ liếc mắt lẩm bẩm "Ngươi đắc tội với mấy vị trưởng lão kia, lần trước bị ăn không ít thua thiệt từ ngươi, lần này khẳng định sẽ nhân dịp thi đấu ma thú mà đòi lại, hơn nữa ai cũng biết ngươi không có ma thú".

"Không có ma thú? À, vậy quy tắc của cuộc thi đấu ma thú này là gì?" Bạch Băng hừ lạnh lên tiếng hỏi.

Ai nói nàng không có ma thú, Tiểu Bạch cùng Tiểu Kim tuy là còn nhỏ, nhưng nàng biết Tiểu Bạch nhất định không phải là loại ma thú bình thường. Tất cả các sách có liên quan tới ma thú nàng đều tra xét qua, thế nhưng vẫn không có bất cứ ghi chép nào về loại ma thú như Tiểu Bạch.

"Thi đấu ma thú, là cuộc tiến hành thi đấu giữa các ma thú có cùng lực chiến đấu với nhau. Cuộc thi hàng năm này đều chia làm hai loại, một loại là đến điểm dừng sẽ thôi, còn một loại là đánh tới không chết không thôi!

https://thuviensach.vn

Nếu như có một bên đưa ra loại khiêu chiến không chết không thôi, thì bên kia không có quyền bỏ cuộc".

"Vậy, nếu như cố tình vẫn bỏ cuộc thì sao?" Bạch Băng nghi ngờ hỏi.

"Cái này.... Ngược lại có rất ít người chọn từ bỏ". Xích Liên Vũ vẻ mặt quái dị liếc mắt nhìn Bạch Băng trả lời.

Bạch Băng đón nhận ánh mắt của Xích Liên Vũ, trong lòng cười thầm, hắn không phải thật sự đang suy nghĩ là nàng sẽ bỏ cuộc chứ? Nàng cũng muốn xem một chút xem cuộc thi đấu ma thú này như thế nào mà. Không chết không ngừng chiến đấu sao? Nàng bắt đầu cảm thấy cuộc thi đấu này có chút ý tứ rồi.

dien-⊹-dan-⊹-le-⊹-quy-⊹-don-⊹-com

Thời tiết bây giờ đang là lúc vào hè, ánh nắng chói chang gay gắt, tuy mới sáng sớm nhưng đã nóng tới mức dọa người rồi.

Dù nóng nhưng bên trong đấu trường của học viện, học viên sớm đã ngồi chật kín, xem ra là rất hưng phấn với cuộc thi đấu ma thú ngày hôm nay. Bên trong đài tỷ thí vô cùng tráng lệ, xung quanh dựng các cây cột to lớn màu xanh, trên mỗi cây cột đều có khắc đồ án Long Đằng rất tinh xảo.

"Ngươi nói xem hôm nay nữ nhân kia có tới hay không?" Kiều Mộc Âm phe phẩy cây quạt trong tay, thời tiết nóng như vậy nếu nàng ta không đến, hắn cũng lười phải ngồi chờ ở đây.

Nam tử áo đen ngồi đối diện liếc mắt, sâu trong tròng mắt phát ra ánh sáng trong suốt, cái loại phong thái tuấn mỹ đó đủ để cho mọi nữ nhân phải điên cuồng.

Nghe vậy, khóe miệng cong lên vui vẻ nở nụ cười: "Nàng nhất định sẽ tới".

https://thuviensach.vn

"Thôi đi, Liên, ngươi sẽ không phải là bị nữ nhân kia mê hoặc đấy chứ?" Kiều Mộc Âm tỏ vẻ bất mãn, không thể tin nổi.

"Ai mà biết được?" Thần Công Liên cười nhẹ một tiếng, nụ cười kia như một đóa hoa xinh đẹp mê hoặc lòng người, chỉ cần lông mày hơi nhếch lên thêm một tí nữa thì ngay cả hồn người cũng có thể lấy đi. Hoa đào nở rực rỡ nhất chính là thời điểm trêu hoa ghẹo nguyệt, chỉ liếc mắt nhìn qua một lần thì phải sợ hãi mà than, sợ hãi than là tại sao trên thế gian lại có một vẻ đẹp chói mắt như vậy.

"Phải, ta bây giờ cũng hoàn toàn không thể hiểu nổi" Kiều Mộc Âm đảo mắt nhìn về bên trong đấu tràng .

Thần Công Liên cũng đồng thời liếc mắt theo, vừa đúng lúc nhìn thấy dáng người nhỏ bé hướng bên trong tràng thi đấu đi tới, bên miệng lại nở nụ cười càng thêm vui vẻ.

Nữ nhân này thật là người đặc biệt nhất mà hắn từng gặp qua, bên trong con người như kết hợp cả hai vẻ đẹp của anh túc cùng tuyết liên.

Anh túc diêm dúa lẳng lơ, không giống như sự trong sáng của phàm trần tục thế. Biết rõ có độc nhưng vẫn liều mạng lựa chọn, bởi vì lúc hoa anh túc nở, nó vô cùng chói mắt, dung nhan yêu dị đó khiến người ta chỉ cần nhìn một cái thì bất kể là ba hồn hay bảy vía, cũng đều sẽ khuất phục thật sâu dưới vẻ đẹp của nàng.

Tuyết Liên thanh nhã thoát tục, kiêu ngạo một mình một nơi, tản ra mùi thơm nhẹ nhàng giống như một đóa hoa sen thanh khiết, làm cho người ta chỉ có thể đứng từ xa xem mà không dám tới gần.

Chính là loại khí chất này khiến cho hắn lần đầu tiên nhìn thấy, liền đối với nàng nổi lên hứng thú.

https://thuviensach.vn

"Mau nhìn kìa, Bạch Băng của hiệp hội chế thuốc tới" Trong đám người ở đây khi nhìn thấy Bạch Băng thì nhất thời gào thét lớn tiếng.

"Thật là nàng sao? Nhưng thế nào nàng ta lại không mang theo ma thú?"

"Ngươi chưa có nghe nói sao, nàng ta hình như không có ma thú"

"A? Vậy hôm nay nhất định có trò hay để xem rồi"

Trong đám người bàn tán xôn xao, tất cả đều truyền tới bên trong tai Bạch Băng, đồng thời nàng cười lạnh, đây chính là lòng người sao? Thật đúng là khó lường!

Ngay sau đó là bốn vị trưởng lão từ từ đi đến, các vị học viên dẫn ma thú đứng bên cạnh đều đứng thẳng người lại. Bạch Băng mở to mắt đảo quanh tiểu ma thú của mọi người, không thể không nói, thật đúng là thiên kỳ bách quái (chuyện kì lạ gì cũng có) trong ngày thường nàng rất ít khi thấy học viên mang theo ma thú, hôm nay là ngày thi đấu nên mọi người ai ai cũng mang theo tiểu thú, thật đúng là thâm tàng bất lộ.(không để lộ tài năng, giấu tài)

"Mỗi năm đều tổ chức một lần cuộc thi đấu giữa các ma thú, nói vậy chắc mọi người đều nắm rõ ràng tất cả các quy tắc, nên lão phu cũng không nhiều lời nữa... chẳng qua là, năm nay nếu như ký kết sinh tử đấu thì buộc phải tỷ thí không chết không thôi" Đỗ Thường lời nói vừa dứt, các học viên vỗ tay hoan hô rầm rộ.

Bởi vì quy tắc trước khi thi đấu được định ra, nếu học viên đồng ý ký kết sinh tử đấu thì trên tờ giấy phải viết tên người muốn khiêu chiến, bên thắng còn cần phải rút thăm cùng với những học viên chiến thắng khác ở trong cuộc thi để thi đấu, cho đến khi chỉ còn một người mới thôi. Đây chính là sinh tử đấu, cũng chính là loại thi đấu tàn nhẫn nhất của học viện.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy qua tắc này, Bạch Băng vô cùng khinh bỉ, dù xét thế nào thì quy tắc này cũng đều không công bằng, hơn nữa cuộc chiến sinh tử này cùng với những năm trước cũng không giống nhau, rõ ràng là cố ý sửa đổi? hay là cố ý?

dien-dan-le-quy-don-com

Đang lúc Bạch Băng suy nghĩ , tính toán thì bên kia đã có người khiêu chiến sinh tử đấu, cứ như vậy Bạch Băng liền bị rơi vào danh sách sinh tử đấu.

A? Thật đúng là vận khí tốt ạ, cứ như vậy đương nhiên được bước vào cuộc chiến sinh tử.

Trong lòng cười lạnh, thật đúng là khéo sắp xếp ạ.

"Học viên bắt đầu cuộc chiến sinh tử, phải đổi nơi thi đấu" Đỗ Thường ngoài miệng vẫn nói cười, mắt thì lại liếc về phía Bạch Băng: "Học viên Bạch Băng đã hiểu cuộc thi đấu sinh tử chưa? Có muốn lão phu nói qua cho người một lượt hay không?"

Vừa nói vừa cười lạnh ở trong lòng, xem người còn phách lối được nữa không!

Ngay cả ma thú cũng không có, chỉ sợ dựa vào quy tắc lấy thân ma thú thi đấu sinh tử này ... e rằng không có ma thú thì càng ....

"Thật đúng là có lòng tốt, chẳng qua lòng tốt này dùng sai chỗ rồi!" Bạch Băng nhếch môi, xoay người liếc mắt nhìn Đỗ Thường đầy khinh miệt, rồi đi đến chỗ học viên có thể thi đấu sinh tử .

Đỗ Thường nắm chặt quả đấm, một tia sát khí thoảng qua trong mắt giống như muốn khiến cho Bạch Băng phải kêu cha gọi mẹ !

https://thuviensach.vn

Một số học viên thi đấu sinh tử đều dời đi, phải biết rằng sinh tử đấu so với ma thú thi đấu thông thường thì càng thêm kích thích, cho nên nơi sinh tử đấu chính là một tràng đấu hình tròn, tuy không lớn nhưng cũng được trang hoàng rất tốt.

Sinh tử đấu có hai mươi gồm có hai mươi người, trong học viện có hơn ngàn người vậy mà trùng hợp ở trong hai mươi người này lại có tên Bạch Băng. Chuyện này cũng đủ trùng hợp!

Mấy vị trưởng lão cũng di chuyển tới nơi sinh tử đấu, trừ Doãn Nguyệt ở ngoài thì ba người còn lại mặt mày đều cười vô cùng xấu xa. Xích Liên Vũ ánh mắt lo lắng, không biết làm thế nào mới tốt.

"Nếu mọi người đã đến đông đủ, vậy liền bắt đầu đi" Đỗ Thường giả vờ ho nhẹ, lập tức lên tiếng.

"Từ từ" Xích Liên Vũ sắc mặt không vui đứng lên nói: "Đỗ trưởng lão, trận sinh tử đấu này học viên mới không thể tham gia, chẳng lẽ trưởng lão đã quên".

"Quy củ này là sinh tử đấu, khó có được dịp các học viên hăng hái như vậy, coi như là học viên mới cũng không thể làm mất nhã hững của mọi người, hơn nữa còn có người khiêu chiến với học viên mới, cho nên cũng để tân học viên thử chút khả năng" Đỗ Thường giống như hồ ly nheo lại ánh mắt, nhất thời nở nụ cười càng đầy thâm ý.

"Ngươi..."

"Tứ ca, Đỗ trưởng lão nói rất đúng, có người hướng ta khiêu chiến sinh tử đấu, đó chính là để mắt tới Bạch Băng ta, nếu người ta có hứng thú, ta cũng không nên làm mất hứng không phải sao" Xích Liên Vũ còn chưa kịp phản bác tiếp, thì đã bị Bạch Băng cắt đứt.

https://thuviensach.vn

Rất hứng thú sao? Chẳng qua là hứng thú này cuối cùng thuộc về ai thì chưa biết trước được!

"Học viên Bạch Băng đã nói thế, như vậy liền bắt đầu đi" Quý Liên đứng lên nói, dứt lời những học viên tham gia sinh tử đấu đều đem tiểu thú của mình đi ra đấu tràng.

"Ma thú của Bạch học viên đâu? Tham gia sinh tử đấu nếu không có ma thú thì phải lấy thân đấu thú đấy" Đỗ Thường hỏi Bạch Băng nhưng vẻ mặt lại hết sức hớn hở, chẳng qua là bên trong giọng nói chất chứa bao nhiêu dao găm thì ai cũng đều thấy rõ ràng.

"Làm sao ngươi biết ta không có ma thú?" Cùng lúc nói chuyện, Tiểu Bạch nhoáng một cái đã quấn ở trên cổ tay Bạch Băng, ngẩng đầu đối diện về phía mọi người.

"Phốc...ha ha.... Đây chính là ma thú của nàng?"

"Mẹ nó, có phải hay không là quá nhỏ ạ"

"Này, đấy không phải là tiểu bạch xà sao? Thế nào lại có thể là ma thú?"

Thấy ma thú của Bach Băng, mọi người hả hê cười một trận, vật nhỏ kia rõ ràng là một con rắn, vậy mà nàng lại xem như ma thú!

Xích Liên Vũ đen mặt lại, Bạch Băng không phải là đang nói đùa chứ, nhìn con rắn nhỏ kia, coi như là ma thú thì so với tiểu thú thông thường vẫn còn nhỏ hơn, nếu cùng với ma thú cấp bốn cấp năm chiến đấu ... sợ rằng còn không chịu nổi một chiêu.

Trên lầu các cách đó không xa, Kiều Mộc Âm thấy một màn như vậy thì liên tục cười to.

https://thuviensach.vn

"Đầu nàng ta có phải có vấn đề hay không? Cầm con rắn đi tới tham gia sinh tử đấu"

Thần Cung Liên đảo mắt, miệng thì thầm: "Nói không chừng lại là một vật nhỏ lợi hại"

Theo tính tình của nàng kia thì chuyện không nắm chắc, nàng tự nhiên sẽ không làm. Tính cách này, thủ đoạn này, thật đúng là giống với Xích Liên Triệt ý như đúc.

"Đây chính là ma thú của ngươi?" Đỗ Thường kinh ngạc, một con rắn?. "Có ý kiến?" Bạch Băng vuốt ve thân thể tiểu bạch, liếc mắt ôn hòa nói.

"Nếu ma thú của các vị cũng đã trình diện xong, vậy thì bắt đầu đi. Hai mươi học viên đấu sinh tử, một đấu một, mười tràng thi đấu tiến hành cùng một lúc"

Bên này vừa dứt lời, hai mươi học viên tham gia ở trên đài chia ra thành mười cặp. Cùng đối chiến với Bạch Băng chính là học viên có đấu khí màu vàng của hiệp hội đấu khí, đi theo bên người là một con ma thú Kim Giác Ngưu.

Mười đấu tràng đồng thời tiến hành, ma thú ở chín đấu tràng khác đều đã giao chiến, nhưng mọi người đều chú ý nhất tới đấu tràng của Bạch Băng.

"Sống chết chính là do ngươi" Bạch Băng nhìn Tiểu Bạch quấn trên tay, lạnh lùng mở miệng. Nghe thấy thế, Tiểu Bạch quay đầu hung hăng trợn mắt nhìn Bạch Băng một cái, cái đầu ma thú cấp năm nho nhỏ này mà có thể giết được nó sao, nói đùa à!

Bên trong đấu tràng, một cái đầu nhỏ Tiểu Bạch cùng một đầu lớn Kim Giác Ngưu đang nhìn nhau, vóc dáng khác biệt rõ ràng ai cũng có thể

https://thuviensach.vn

nhìn ra, không khỏi cảm thán lắc đầu.

Kim Giác Ngưu là ma thú cấp năm, trên đầu là một đôi sừng màu vàng, chính là vũ khí lợi hại nhất của nó. Lúc này Kim Giác Ngưu phát ra giọng mũi buồn bực, sau đó liền thả ra một trận nhiệt khí hộ thể.

Mấy tiếng phát ra xong, Kim Giác Ngưu liền hướng về phía Tiểu Bạch bên trong đấu tràng tấn công, môt đôi sừng màu vàng phát ra một đạo ánh sáng rực lửa trực tiếp lao thẳng về Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trong lòng cười lạnh, một chút thủ đoạn nho nhỏ này nó còn không để vào mắt. Đứng dậy nhảy lên một cái, tốc độ nhanh chóng kia làm cho người ta hoa cả mắt, ngay cả bóng dáng màu trắng thoáng qua cũng không nhìn thấy rõ.

"Không thấy?"

"Sao có thể biến thái như vậy?"

Học viên vô cùng kinh ngạc, con rắn nhỏ này vừa mới nhảy một cái mà đã không thấy đâu, ánh mắt tập trung ở giữa sân không ngừng tìm kiếm bóng dáng của bóng dáng con rắn nhỏ kia.

Ánh lửa của Kim Giác Ngưu bắn ra thẳng tắp lên trên cây cột, cột đá chắc chắn kia nhất thời đổ xuống đất, khiến cho các học viên bị dọa sợ hoảng loạn.

"Mau nhìn trên sừng của Kim Giác Ngưu". Có học viên nhìn thấy liền lớn tiếng kêu lên.

Chỉ thấy Tiểu Bạch biến mất lúc nãy, nay đã bò ở trên đầu Kim Giác Ngưu. Kim Giác Ngưu bị vậy thì vô cùng giận dữ, đột nhiên đôi chân của Tiểu Bạch đang đứng ở trên đầu ma thú bỗng phát sáng.

https://thuviensach.vn

Kim Giác Ngưu thấy không hất được Tiểu Bạch ở trên đầu xuống, lập tức hướng đầu về phía cột đá mà đánh. Ánh sáng trên người Tiểu Bạch càng lúc càng sáng, 'ba' một tiếng, ánh sáng kia giống như một cây châm độc lơ lửng ở trên đầu Kim Giác Ngưu.

Bạch Băng kinh ngạc, ánh sáng của Tiểu Bạch lại có thể ngưng tụ thành binh khí? Thật không thể tin nổi, nàng đã xem qua tất cả các bộ sách về ma thú, nhưng ma thú có thể ngưng tụ ra binh khí thì không có!

Ngay cả một chút ghi chép sơ qua cũng không có!

Diễn đàn ✪ Lê ✪ Quý Đôn

Ánh mắt Thần Công Liên sâu xa nhìn về phía Tiểu Bạch đang ở bên trong đấu tràng. Nó có thể ngưng tụ ra được binh khí, rất rõ ràng có thể thấy được khí thể (hình dạng khí) kia. Nếu không phải nó còn quá nhỏ, lực lượng chưa đủ thì đối phó với ma thú cấp năm kia thật sự vô cùng đơn giản. Thật không biết vật nhỏ kia sau này lớn lên sẽ biến thái tới mức nào!

"Tiếp theo, Bạch Băng sẽ thi đấu với Phương Ngôn" Quý Liên vẻ mặt âm trầm lộ ra nụ cười, Phương Ngôn ma thú là ma thú cấp tám, sắp bước vào cấp bậc ma thú cao cấp, đối phó với một con ma thú nho nhỏ còn không phải rất dễ dàng sao.

Đám học viên mở to mắt, không phải chứ, Phương Ngôn là ma thú cấp tám, có vẻ ngoài như một con rắn lớn nếu để đối phó với Tiểu Bạch xà.... mặc dù vừa rồi vật nhỏ này có thể thắng được ma thú cấp năm, nhìn như rất lợi hại, nhưng mà nếu để ma thú cấp tám đến gần .... nó có thể thắng được mới là lạ!

Huống chi ma thú cấp tám kia vừa giống như rắn vừa giống như thằn lằn, cùng vật nhỏ kia không chừng là cùng một loại! Còn nhỏ vậy mà chiến đấu với một con đã trưởng thành, nếu có thể thắng thì quả là kỳ tích!

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nhìn con rắn lớn giống như thằn lằn kia ở bên trong đấu tràng, ánh mắt sắc bén cơ hồ muốn xuyên thủng thân thể kia, các loại biến thái càng ngày càng nhiều, hình thể kia so với Tiểu Bạch cũng đã lớn hơn gấp trăm lần rồi .

Nhìn Tiểu Bạch cười híp mắt, Bạch Băng cong môi nở nụ cười, càng cười càng rực rỡ, vậy hãy để cho nàng xem vật nhỏ này còn có tài năng gì nữa ạ. Ma thú cấp tám cơ hồ đã muốn tiến gần đến cấp bậc ma thú cao cấp, không biết Tiểu Bạch của nàng sẽ ứng đối như thế nào đây.

Nhẹ tay sờ sờ đầu Tiểu Bạch, cười nói: "Đi đi".

Thanh âm không lớn nhưng lại làm cho tất cả mọi người ở đây đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Mọi người xung quanh thấy trên mặt Bạch Băng không có nửa điểm lo lắng, trong lòng không khỏi suy đoán, chẳng lẽ ma thú của nàng so với con rắn lớn kia còn lợi hại hơn? Nếu như không phải vậy, thì tại sao nàng lại có thể tự nhiên nói cười, không có một chút sợ hãi?

Tiểu Bạch chui lên đài, mọi người xung quanh lập tức ầm ầm vỗ tay khen hay, âm thanh ầm ĩ vang dội, kích thích tới ma thú cấp tám ở trên đài, làm nó phải ngẩng cao đầu lên.

Ma thú cấp tám làm ra dáng vẻ xưng bá một phương, kiêu ngạo mà nhìn Tiểu Bạch xuất hiện. Ngay lập tức nó chuyển động thân hình, mở miệng to như chậu máu hướng về phía Tiểu Bạch mà cắn.

Phương Ngôn là học viên ưu tú của hiệp hội thuần thú sư, cũng là tấm gương của bọn họn. Hôm nay nhìn thấy con rắn lớn kia triển khai tấn công, làm cho đám học sinh của hiệp hội thuần thú sư lập tức ầm ầm khen hay, vẻ mặt cực kỳ hưng phấn.

https://thuviensach.vn

Thân ảnh nhỏ bé của Tiểu Bạch nhanh chóng từ bên người của con ma thú kia trượt qua, một miếng cắn tới trên người ma thú. Nhưng là trên thân thể của ma thú kia lại không lưu lại một chút dấu vết do bị Tiểu Bạch cắn qua.

Mọi người trong lòng cười thầm, thân thể nhỏ như thế, cắn một miếng trên người con rắn lớn như vậy cũng chỉ giống như bị một con kiến đốt mà thôi!

Con Trăn lớn đôi mắt đỏ ngầu không ngừng dao động, nhìn tưởng như vụng về nhưng lại vô cùng linh hoạt, thấy Tiểu Bạch cắn lên trên người, liền không đợi lực lượng hao hết đã quay đầu hướng Tiểu Bạch cắn tới, đồng thời cái đuôi vung vẩy tấn công về phía sau Tiểu Bạch.

Trong mắt Tiểu Bạch chợt lóe lên một tia khinh miệt, sừng kỳ lân trên đầu phát sáng, sau đó thân thể nhảy lên trên đầu của con trăn kia từ phía sau.

"Phanh" Một tiếng ầm ầm vang lên, cái đuôi trăn thật lớn đánh lên trên mặt đất, nhất thời mặt đất tách ra một cái hố thật lớn.

"Thật là lợi hại" Học viên của hiệp hội thuần thú sư thấy con trăn kia lợi hại như thế thì hết sức hưng phấn mà đứng lên quan sát, trong miệng kêu la không ngừng.

Thấy Tiểu Bạch ở bên trong đấu tràng tránh ra công kích của ma thú một khoảng, trong nháy nhìn thấy một cảnh tượng nguy hiểm như vậy thì các học viên lại càng nhiệt tình trầm trò khen ngợi.

Tiểu Bạch không ngừng né tránh, đột nhiên trong mắt chợt lóe, híp lại rồi mở ra đồng thời vào đúng thời điểm ma thú công kích tới lần nữa, thì thân hình Tiểu Bạch chợt vọt lên, một đầu ánh sáng bạc trong suốt xẹt qua.

https://thuviensach.vn

'Phốc' một tiếng, thân thể màu trắng thẳng tắp xuyên qua thân hình ma thú to lớn, khiến nó trong ngậm đầy một miệng máu chảy đầm đìa.

Khi thân thể Tiểu Bạch xuyên qua, thân hình con trăn lớn kia thẳng tắp đổ xuống, tử vong. Thấy một màn như vậy, mấy vị trưởng lão không thể giữ nổi bình tĩnh, trực tiếp nhảy từ trên đài xuống dưới xem xét cẩn thận Tiểu Bạch. Đây rốt cuộc là ma thú gì mà có thể lợi hại như vậy.

Các học viên há to miệng, chết, ma thú cấp tám chết. Chuyện này.... Đậy cũng quá mạnh mẽ rồi.

Tất cả mọi người ở đây còn chưa kịp phản ứng lại.

'tê tê....' Một trận âm thanh vang lên, âm thanh cực lớn, khiến tất cả học viên đều quay đầu tìm kiếm nơi phát ra âm thanh.

"Trời ạ, là một đàn rắn lớn, mau nhìn, là một đàn rắn lớn đó" Đám học viên bên trong đấu tràng hoảng sợ kêu lên, tay nắm chặt thành đấm, khuôn mặt tái nhợt.

"Tại sao lại có thể có nhiều rắn như vậy?" Đỗ Thường hết sức kinh ngạc, một đàn rắn như thủy triều từ bên này bò qua, màu sắc rực rỡ với số lượng lớn, làm cho người ta phải sợ hãi.

Đàn rắn này vô cùng quái dị, tình hình này rất không ổn. Đám rắn kia đứng thẳng đầu, thè lưỡi liên tục, hơn nữa còn là rắn độc, rắn độc này lợi hai ra sao thì không người nào biết.

Mọi người nhìn thấy bầy rắn thì sắc mặt hoảng sợ, hoảng sợ tới mức quên mất cả lên tiếng, khiến bên trong đấu tràng trở nên yên tĩnh dị thường.

Trong mắt Bạch Băng cũng thoáng qua một tia kinh ngạc, vẫn như cũ đứng ở một bên, dáng vẻ bất động. Nhưng đầu óc lại nhanh chóng vòng vo suy nghĩ, đàn rắn này tới quá quái dị "A..... Rắn tới, rắn độc, đều là rắn

https://thuviensach.vn

độc, mau mau, mọi người chạy mau" Sau khi hoàn hồn lại, rốt cục có người đã phản ứng lại mà kêu lớn.

Nghe được tiếng kêu to, mọi người xung quanh đều tỉnh lại, lúc này cũng không còn để ý tới được gì nữa mà hốt hoảng bỏ chạy.

Đỗ Thường, Quý Liên, Điền Khánh cũng đều kinh hoảng. Nhiều rắn độc như vậy, bình thường cũng chưa từng thấy qua, nếu như lúc này nó tập kích loài người.... đây còn không phải là chuyện quá dễ dàng sao.

Bên trong đấu tràng, ngay cả Doãn Nguyệt cùng Xích Liên Vũ cũng có chút kinh hoảng không biết tính sao.

"Liên, xem ra tình huống không ổn, có thể hay không ...?" Kiều Mộc Âm liếc nhìn Bạch Băng cùng với đám người đang hốt hoảng ở trong sân, liền nhíu chặt mày nói với Thần Công Liên. Nhiều rắn xuất hiện như vậy, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy.

"Không sao" Thần Công Liên lắc đầu một cái, đáy mắt ẩn chứa vô cùng tự tin.

Yên lăng theo dõi diễn biến, hơn nữa đàn rắn quái dị này tới đây, đứng ở sau lưng là ai, hắn có thể đoán được mấy phần.

Rắn mặc dù có khả năng rất lớn sẽ công kích người, nhưng một đàn mà đi công kích người thì lại rất ít thấy. Nếu hắn không nhìn lầm, thì trên người Bạch Băng nhất định là còn một con rắn màu vàng nữa!

"Mọi người không cần kinh hoảng" Đỗ Thường nhìn đám học viên chạy tán loạn, cố gắng trấn tĩnh lại

Chẳng qua là khi bị bầy rắn đột kích thì ai có thể bình tĩnh được?

https://thuviensach.vn

Lời của Đỗ thpin rơi vào trong tai mọi người lúc này chẳng khác nào rắm thúi, phải bình tĩnh thì ngươi đi mà bình tĩnh..... Chúng ta bình tĩnh không được!

"Trưởng lão, còn không mau tránh đi, con rắn kia là vật máu lạnh, nếu bị nó cắn thì cho dù thần tiên cũng không cứu được ạ!" Một tên học viên quay đầu lại hô to.

"Cứu mạng ạ....."

"Tê.....Phốc....."

Vừa dứt lời thì một tiếng kêu sợ hãi vang lên trong tai mọi người. Một con rắn lớn đã cắn ở trên người của hắn, thân thể thì bị nó quấn thật chặt thành một vòng, không thể cử động.

Mà những học viên khác cũng đang bị đàn rắn công kích.....

Ánh mắt Bạch Băng chợt lóe, đột nhiên thấy Tiểu Kim bò tới bên chân, ánh mắt nheo lại làm như đang hỏi thăm nó.

"Chủ nhân, người xem một chút, đây đều là thủ hạ của ta" Tiểu Kim đắc ý leo lên cổ tay Bạch Băng.

"Thủ hạ của ngươi?" Bạch Băng đầu óc có chút lộn xộn, Tiểu Kim của nàng khi nào thì có một đàn thủ hạ, hơn nữa còn lớn như vậy ạ.

'Đúng vậy ạ, bên trong núi này quá ít rắn, chứ nếu nhiều hơn, ta liền gọi toàn bộ tới. Ai dám khi dễ chủ nhân, Tiểu Kim tuyệt đối không tha cho hắn!' Tiểu Kim ưỡn ngực nói ra lời nói vô cùng chân thành!

"Nếu có nhiều hơn? Cũng toàn bộ gọi tới? Ngươi.... Ngươi có thể điều khiển bầy rắn?" Bạch Băng kinh ngạc, có lầm hay không. Một con rắn vàng lại có thể hiệu triệu cả bầy rắn, đây cũng quá biến thái rồi!

https://thuviensach.vn

'Dĩ nhiên' Tiểu Kim kiêu ngạo trả lời.

Từ khi nó bắt đầu có trí nhớ, nó liền coi chừng Tiểu Bạch, nhưng kỳ quái là tất cả các loại rắn trong rừng núi đều đôi với nó rất cung kính. Hơn nữa chỉ cần nó ra lệnh thì bất kể là rắn gì nó cũng có thể sai bảo.

Lấy được đáp án, tuy có chút kinh ngạc nhưng trong lòng Bạch Băng lại có thêm vài phần mừng rỡ, hai vật nhỏ của nàng dường như cũng không phải cùng một loại.

"Những thứ này đều là rắn độc, đừng đem chuyện này làm lớn". Mặc dù người ở nơi này rất đáng bị dậy dỗ, nhưng nếu bị rắn độc cắn thì hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nàng cũng không muốn vì chuyện này mà gây phiền toái gì cho Triêt!

'yên tâm, yên tâm. Bọn họ sẽ không nhả ra nọc độc'. Tiểu Kim nó cũng không phải ngu ngốc, nó chỉ muốn thay mặt chủ nhân giáo huấn những thứ không biết sống chết này thôi! Nhất là ba vị trưởng lão kia!

"Vậy thì tốt, lần này thật náo nhiệt ạ!" Nghe vậy, Bạch Băng quyết định yên lặng nhìn đám người hốt hoảng kia. Nhất thời híp mắt cười, hiện tại nàng chỉ cần im lăng xem trò vui là tốt rồi.

Những thứ khác sau này hãy nói, không phải là muốn nàng đẹp mặt sao? Hiện tại nàng liền tiêu diệt hết uy phong của bọn họ trước!

Bầy rắn tập kích vào đám người, một con rắn lớn dài ba thước bò về phía Đỗ Thường, khiến ánh mắt lão bộc phát ra ánh sáng lạnh lẽo, năm ngón tay ở giữa không trung liền tung một trảo về phía con rắn mà bắt, chỉ một chưởng liền bắt được nó.

Con rắn kia bị đánh ra xa mấy thước ở bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Thấy một màn như vậy, Bạch Băng đôi mắt lạnh lẽo híp lại, dám đánh rắn của nàng, đáng chết!

Ngân châm trong tay chớp động, 'lả tả' ba cây ngân châm bay ra, lặng lẽ vô thanh vô tức đâm vào Đỗ Thường, Điền Khánh cùng Quý Liên, bọn họ không có chút phản ứng nào.

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Doãn Nguyệt mở mắt to mà nhìn chằm chằm cảnh tượng trước mắt, không hiểu tại sao đàn rắn này lại không tập kích bọn họ.

"Cái này.....Ta cũng không rõ ràng lắm, giống như mục đích không phải là hướng về phía chúng ta" Xích Liên Vũ đưa mắt nhìn Bạch Băng, thấy nàng bình tĩnh như vậy thì càng khiếp sợ.... chẳng lẽ rắn này là nàng thả?

"A..... cứu mang ạ....."

"A..... Phốc....."

"Cứu mạng, rắn.....A....."

Số lượng rắn quá nhiều, mấy con rắn chia nhau công kích một người, hiện trường vô cùng kích thích và nguy hiểm khôn lường. Trong nháy mắt, tất cả học viên đều biến thành người và rắn giao đấu, hơn nữa còn là cuộc chiến đấu một bên.....

"Ông trời ơi, Toàn bộ đều là rắn lớn ạ. Đây rốt cuộc có bao nhiêu con..?" Quý Liên trợn to mắt không dám nháy lấy một cái, ánh mắt cơ hồ muốn rớt luôn ra ngoài.

Trên núi mặc dù cũng hay gặp rắn, nhưng chỉ là một hoặc hai con. Hôm nay cả học viện chật kín toàn là rắn lớn với đủ loại màu sắc rực rỡ,

https://thuviensach.vn

khi nào thì rắn đã biết đoàn kết thành quần thể như một đội quân tiến đến tấn công loài người?

Không thể hình dung nổi cảnh tượng lúc này nữa, quá kinh khủng, học viên nào nhát gan mà bị rắn quấn chân thì lập tức hôn mê, còn không thì kêu gào, chạy loạn.....

Mấy con rắn lớn tiếp tục hướng về phía Đỗ Thường tấn công, Đỗ Thường nhìn rắn lại tới nữa, định đánh ra một chưởng... chẳng qua là một chưởng này của lão một chút uy lực cũng không có, đánh vào trên người chúng nó không đau cũng không ngứa.

Đỗ Thường nhìn bàn tay mình rồi cứ như vậy ngây người sợ hãi, hắn.... hắn giống như cả người không có khí lực?

Đây là chuyện gì xảy ra, trong nháy mắt hắn đang đờ người ra thì cái đuôi của con rắn lớn đã đảo qua, đem hắn hất ngã xuống đất. Một con rắn bình thường sẽ không đi công kích một người mà không có lợi ích gì,chứ đừng nói là một con rắn lớn một chút lý do cũng không có lại đi tấn công người.

Đồng thời Quý Liên và Điền Khánh ở bên này cũng bị bốn năm con vây công, cả người bọn họ một chút khí lực cũng không có. Đây rốt cuộc là bị làm sao?

Mấy chưởng liên tiếp đánh ra, xác định là mình một chút phản kháng cũng không có, không chút do dự cả hai đều hoảng sợ bỏ chạy, thiếu chút nữa tè cả ra quần.

Hiển nhiên Đỗ Thường cũng phản ứng kịp, cả người chật vật, mềm nhũn giống như không xương, hắn căn bản không có khí lực mà đánh nhau . Nghĩ đến đây, liền điên cuồng xông ra ngoài, chỉ sợ chạy chậm sẽ bị lũ rắn nuốt chửng.

https://thuviensach.vn

Học viên trong sân đều hốt hoảng nhìn trưởng lão bỏ chạy trước mặt, trong mắt đều là nồng đậm khinh bỉ.

Mẹ nó! Mới vừa rồi còn kêu người ta bình tĩnh. Nay bị rắn công kích thì liền mặc kệ bọn họ mà nhanh chân chạy trước, vậy mà còn dám kêu bọn họ bình tĩnh, bình tĩnh cái rắm ạ! Một đám lão già , chỉ biết tìm bọn họ làm đệm lưng!

"Đi mau ạ! Các trưởng lão đều đã chạy cả rồi!" Đám học viên đều cố gắng thoát khỏi đàn rắn, nhanh chóng chạy về hướng bên ngoài học viên Đế Ma, lúc này bên trong học viện là nơi nguy hiểm nhất, chạy ra bên ngoài có lẽ an toàn hơn!

Bạch Bạch ngược lại có chút mừng rỡ, sau ngày hôm nay chỉ sợ rằng học viện Đế Ma sẽ mất đi hơn nửa số lượng học viên. Ngày mai, chuyện tình bầy rắn náo loạn học viện e là cả Xích Nguyệt quốc đều sẽ biết, liệu ai còn dám tiến vào học viện mà học tập ạ! Xem mấy lão già kia tìm cách nào để giải quyết!

Diễn ☆ đàn Lê ☆ Quý Đôn

"Liên, lũ rắn này giống như có mục đích vậy" Kiều Mộc Âm kinh ngạc đứng lên, từ trên lan can của lầu các quan sát xuống, thật không thể tin nổi, cảm giác đàn rắn này hình như có người chỉ huy.

"Bầy rắn hiểu tính người, rất có ý tứ" Thần Công Liên nở nụ cười càng thêm rạng rỡ, Bạch Băng thật đúng là một nhân vật khiến người ta sợ hãi. Vật nhỏ này một ngày nào đó sẽ là của hắn!

"Nếu không thì cảnh tượng trước mắt này phải giải thích như thế nào? Bầy rắn công kích đều là người bên trong học viện đối nghịch với Bạch Băng. Ngay cả Đỗ Thường kia cùng mấy vị trưởng lão cũng đều bị chúng công kích, nhưng lại không động tới Doãn Nguyệt cùng Xích Liên Vũ, với cả Bạch Băng" Thần Công Liên vuốt mũi lên tiếng. Đối với những người

https://thuviensach.vn

khinh miệt Bạch Băng đều bị công kích, điều này làm hắn xác định được đàn rắn này cùng với nàng nhất định có liên quan.

Kiều Mộc Âm quay đầu nhìn cảnh tưởng bây giờ, quả thật đúng như lời nói của Thần Công Liên.

Nhìn về phía Bạch Băng bằng ánh mắt khiếp sợ, nàng rốt cuộc có phải là người hay không? Ngay cả tính tình lạnh lùng, máu lạnh vô tình như rắn cũng có thể nghe lời nàng. Thật làm cho người ta không chịu nổi!

Đỗ Thường trong lúc chạy trốn bị cái đuôi rắn quấn lấy, hoảng sợ nhìn miệng to như chậu máu kia của nó ..... nhất thời kinh hãi không chịu nổi ma kêu to.

Học viên quay đầu thấy trưởng lão ngày thưởng uy phong lẫm liệt, lúc này kêu to hoảng loạn thì đối với sự kính sợ thường ngày nhất thời xuống dốc không phanh!

Bạch Băng liếc mắt nhìn thấy tình thế hỗn loạn này, lại nhìn qua Đỗ Thường cùng đám người Quý Liên thì liên cười to ra tiếng. Đỗ Thường nghe thấy vậy, bất chợt quay đầu đối mặt với ánh mắt Bạch Băng.

Bạch Băng đang lúc vui vẻ, thấy Đỗ Thường nhìn tới thì nhướng mày, hùng khẩu hình miệng phát âm ra bốn chữ 'hưởng thụ cho tốt ´.

Đỗ Thường giương mắt nhìn chằm chằm Bạch Băng, là nàng, nhất định là nàng triệu tập rắn đến. Hai tay vừa muốn rút ra chủy thủ để đánh, nhưng khổ nỗi hắn không còn sức... hắn sắp tắt thở rồi.

Điền Khánh vừa tránh vừa né mà chạy trốn, đầu cũng không kịp suy nghĩ chỉ biết cắm đầu chạy thẳng, vừa vặn bị một con rắn màu xanh chặn đường công kích, thân thể to lớn thẳng tắp đè ở trên người, nhất thời trong lòng hắn tràn đầy lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Bị rắn theo dõi hắn còn có mạng mà sống sao? Điền Khánh biết chúng nó lợi hại, lập tức cúi người vặn thắt lưng lùi về phía sau.

Nhưng hắn nhanh thì tốc độ của rắn còn nhanh hơn.....

Con rắn lớn màu xanh há mồm liền cắn vào bắp đùi của hắn, nghiêng đuôi hất một cái khiến thân thể Điền Khánh giống như bao cát thẳng tắp bị đá bay ra ngoài. Bị văng ra ngoài, nhất thời làm hắn thở phào nhẹ nhõm, ra ngoài so với bị rắn khống chế còn thoải mái hơn!

Cặp mắt sắc bén của Bạch Băng nhìn thấu suy nghĩ trong lòng của Điền Khánh, sau đó liền cười đến mức hai mắt híp thành một đường chỉ.

Tất cả bầy rắn đang vây quanh học viên, cũng chỉ có cắn xé chứ không phun ra nọc độc. Nhưng bị hàm răng rắn cắn bị thương cũng rất đau đớn, rất nhiều học viên trên người hiện giờ đã toàn là máu thịt be bét.

"Này, rắn càng ngày càng nhiều, nhanh, chạy ra ngoài học viện nhanh" Có học viên hô to.

Cũng vào lúc này, Bạch Băng cảm thấy nên dừng cuộc vui lại ở đây, nếu còn tiếp tục nháo nữa sợ rằng sẽ thật xảy ra án mạng.

"Tiểu Kim, để cho toàn bộ thủ hạ của ngươi rút lui đi" Hiện tại cái tình huống này đã đủ chật vật rồi, nhất là Đỗ Thường cùng ba vị trưởng lão kia, cả người đều bị nhuộm máu đỏ, đầu tóc xốc xếch, chẳng khác nào tên ăn mày ở trên đường!

Tiểu Kim nhận được mệnh lệnh 'tê tê' hai tiếng rồi chạy ra ngoài.

Không đến một lúc sau, tất cả đàn rắn đều từ từ rút lui. Đến nhanh đi cũng mau.

"Mau nhìn đàn rắn rút lui kìa" Học viên thấy đàn rắn bỏ đi thì hô to.

https://thuviensach.vn

"Thật cảm tạ ông trời ạ, chuyện này thật quá kinh khủng"

"Ai nha, đau ..... cả người đều đau..... Ô ô....." Trong lòng các học viên đều đau đớn và bất an.

Bên nhóm người Đỗ Thường thì từ lúc đàn rắn rút đi, hắn cảm thấy thân thể rã rời muốn ngất đi, rồi lại cảm giác thấy sức lực trên người biến mất, sợ hãi mở to mắt nhìn rắn từ từ rút lui!

Vô cùng kinh ngạc, quay đầu nhìn về phía Bạch Băng "Ngươi....."

Lời nói tức giận đinh thốt ra còn chưa kịp ra khỏi miệng thì một tiểu hoa xà giống như một nhánh cây vèo một cái chui vào bên trong miệng của Đỗ Thường.....

Theo bản năng Đỗ Thường ngậm miệng , trầm mặc.

Sau đó mới phản ứng lại, đưa mắt nhìn xuống, không nhìn còn đỡ, vừa nhìn liền thấy một cái đuôi hoa của con rắn đung đưa ngay trước mặt.

Đột nhiên ánh mắt trợn to, hoàn toàn ngớ ngẩn, trong miệng hắn là đầu một con rắn, làm hắn hoảng sợ đến mức trái tim cơ hồ ngừng đập ngay lập tức, đồng thời trong lòng tức giận tới nỗi thở không ra hơi.

Rắn bị hắn cắn ở trong miệng lập tức vung đuôi, đánh vào mặt của hắn, khiến cho một bên mắt của hắn bị đập vào chưa kịp khép lại, cộng thêm trong phổi thiếu dưỡng khí, vô tình há miệng hít mạnh một hơi.

'di... ực....' Chính một hơi này liền đem con rắn kia hít vào bên trong, chui tọt vào bụng.....

Đám học viên xung quanh thấy một màn như vậy, nhất thời kinh hãi ngây người, nhìn trưởng lão đem rắn nuốt vào miệng.....

https://thuviensach.vn

"A....." Đỗ Thường giọng trở nên khàn khàn, bị dọa sợ mà dùng tay móc họng, rắn .... rắn chui vào bụng của hắn.....

"Cứu mạng..... rắn,.... Ưmh....." Không nói nổi ra lời, chỉ có thể phát ra thanh âm ưhm ưhm

"Đỗ trưởng lão... ngươi...."Quý Liên trợn to hai mắt, đem rắn hít vào trong bụng, ngu xuẩn , quá ngu xuẩn.

"Ưhm..um....." Đỗ Thường cổ họng như thắt lại, hắn nói không ra lời, hắn không thể nói chuyện.

Bạch Băng cười lạnh, muốn tố giác nàng sao? Nàng làm sao lại để cho hắn có được cơ hội đó, biến thành câm chẳng qua chỉ là trừng phạt nho nhỏ mà thôi. Hơn nữa đáng thương hơn chính là con rắn nhỏ kia kìa.

Doãn Nguyệt cùng Xích Liên Vũ vẫn đang quan sát, bất chợt đưa mắt liếc nhìn nhau, này.....

Thấy rõ tình huống vừa rồi, hai người cảm thấy chuyện này vô cùng tà đạo. Nhưng có thể điều khiển được rắn đi công kích người, cũng không phải là một người bình thường có thể làm được, hơn nữa nàng chỉ là một cô nương mới mười ba tuổi, như thế nào có thể làm được?

'tê tê...' một trận âm thanh tê tê vang lên, nhất thời khiến tất cả học viên đều kinh sợ mà vội vàng ngó nghiêng, hết nhìn đông lại nhìn tây, có phải hay không đám rắn kia lại quay trở lại?

Không phải ạ, thấy Tiểu Bạch mới vừa rồi cùng với con trăn lớn kia đánh nhau, xong lại đứng ở bên xác nó, vậy mà lúc này đối diện với cái xác của con trăn kia lại phát ra âm thanh tê tê, đôi mắt nhỏ kia giống như đang tìm kiếm gì từ trên cái xác của con trăn đó vậy.

https://thuviensach.vn

Tầm mắt của mọi người lúc này đều rơi vào trên người của Tiểu Bạch, con vật nhỏ này đánh cũng đánh thắng rồi, còn đứng đó nhìn cái gì nữa?

Bạch Băng cũng tò mò, trên người con trăn kia rốt cuộc có cái gì mà khiến cho Tiểu Bạch để ý như vậy .

"Tiểu Bạch đang làm cái gì vậy? Tìm cái gì sao?" Bạch Băng thấy Tiểu Kim trở lại thì nghi ngờ hỏi.

Tiểu kim đưa mắt nhìn về phương hướng của Tiểu Bạch ' nó đang tìm đồ tốt'

Con ma thú to lớn kia đã là trung cấp ma thú gần bước vào cao cấp ma thú, trên người tự nhiên sẽ có nội đan để giúp đỡ cho thân thể.

Đồ tốt? Bạch Băng nhếch mày, thân thể con trăn lớn này chẳng lẽ giống với rắn, toàn thân đều là dược liệu quý giá?

'tê tê.....' lại một trận âm thanh tê tê, Tiểu Bạch hưng phấn, đôi sừng sắc bén ở trên đâu giống như dao găm cắt một miếng lớn ở trên bụng của ma thú, miệng nhỏ ghé sát vào, từ bên trong ngậm ra một vật thể hình tròn nho nhỏ.

Trông thấy vật đó thì Bạch Băng nhất thời hiểu ra, Tiểu Bạch là muốn tìm nội đan của con ma thú kia!

Nội đan này đối với loài người vô dụng nhưng đối với ma thú thì cũng là một thứ tốt.

Mọi người ở đây đều tập trung quan sát, thấy đầu Tiểu Bạch giương lên, sau đó viên nội đan nho nhỏ kia liên bị nó nuốt vào bên trong bụng.

Bạch Băng có chút hoảng loạn mà nghĩ, tiểu ma thú còn nhỏ vậy mà dám nuốt nội đan của trung cấp ma thú, nó làm sao có thể tiêu hóa nổi ạ,

https://thuviensach.vn

vạn nhất tiêu hóa không được thì làm sao bây giờ?

Đêm khuya, gió hiu hiu thổi.

Trải qua một buổi sáng bị rắn công kích, đã có rất nhiều học viên ngay vào buổi chiều cùng ngày đã bận rộn dọn dẹp hành lý về nhà, chỉ sợ đàn rắn kia sẽ quay trở lại lần nữa.

Đỗ Thường cũng bởi vì nuốt rắn vào bụng mà hoảng sợ vô cùng, liền ngã xuống không dậy nổi.

Hôm nay người thu hoạch được lớn nhất chính là Bạch Băng, Tiểu Bạch cùng Tiểu Kim mỗi người đều có khả năng riêng khiến nàng phải mở rộng tầm mắt.

Đêm khuya yên tĩnh, đột nhiên ở trong học viện có một tiếng đàn phiêu đãng, tiếng nhạc kia tựa như một khúc Cao Sơn Lưu Thủy khiến cho muôn vàn cây cối được tắm trong gió xuân!

Thỉnh thoảng sẽ biến chuyển tiết tấu, tựa như kể lể, tựa như khóc than, rồi lại như là tự oán. Thật giống như hai người yêu nhau phải sinh ly tử biệt, làm cho người nghe như có cảm giác chìm vào trong đoạn tiếng nhạc, không nhịn được mà thở dài, lòng chua xót.

Vừa nghe thấy tiếng đàn kia thì Bạch Băng liền nhíu mày, ánh mắt Tiểu Kim đang mông lung như buồn ngủ thì bị tiếng đàn cắt đứt mộng đẹp, cực kỳ bất mãn.

Tiểu Bạch thì bởi vì ăn nội đan nên tiêu hao rất nhiều tinh lực nên liền đàng hoàng vùi ở trên giường không động đậy.

Tiếng đàn ở nơi xa, càng ngày càng gấp gáp.

https://thuviensach.vn

Chân mày Bạch Băng càng ngày càng nhíu chặt, tạo thành một khe rãnh cũng sắp đủ để kẹp chết một con ruồi rồi. Tiếng đang này chọc cho nàng hết sức phiền não.

'tê tê.....' Tiểu Kim lắc đầu, phiền chết, phiền chết nó rồi, có để cho người ta ngủ hay không!

Đáng chết, nếu đểu cho nó biết người nào đang đánh đàn, thì nó sẽ triệu tập một đàn rắn đến cắn chết hắn!

Bạch Băng đi tới trước bàn, rót một chén nước, uống cạn một hơi. Trong lòng vì bị tiếng đàn nhiễu loạn, ánh mắt trở nên thâm thúy, sát khí từ từ dâng lên khiến cho cả phòng vô cùng âm trầm.

Tiếng đàn mặc dù trong suốt, nhưng lại buồn bã, dù bất kể là loại nào cũng đều mang theo lực lượng làm mê hoặc lòng người. Cái loại âm sắc đó vô cùng điêu luyện.

Một loại ảo giác mơ hồ vô cùng, hay nói chính xác chính là thôi miên. Nàng đối với tiếng đàn rất quen thuộc, với thôi miên cũng rất quen thuộc, nhưng là cho tới bây giờ nàng cũng chưa từng bị thôi miên, bởi vì nàng trong lòng luôn chỉ có chính mình. Trong thế giới của nàng, không có người nào khác.

Nhưng lại khiến cho Bạch Băng có chút kinh ngạc, ở bên trong học viện mà lấy tiếng đàn thôi miên người, rốt cuộc là muốn làm chuyện gì?

Trong lòng dâng lên ý định, xoay người hướng căn phòng bên cạnh đi tới, cảm giác tựa như cổ cầm thật xa xưa lẳng lặng đang ở nơi đó, ánh trăng dịu dàng xuyên thấu qua cửa sổ chiếu lên trên cây cổ cầm, nhìn như càng có chút hương vị xa xưa.

Bạch Băng thở dài một hơi như muốn để cho hơi thở mang đi một chút phiền não, nhưng mỗi một chút vừa được mang đi thì tiếng đàn lại

https://thuviensach.vn

mang đến càng thêm nhiều phiền não hơn. Để cho nàng tâm càng phiền loạn như muốn vỡ tan, trong lỗ tai văng vẳng truyền tới tiếng đàn, khiến nàng hiện tại ngay lập tức muốn phát tiết ra ngoài.

Nhìn gian phòng có cây cổ cầm, trong lòng thoáng qua một tia lạnh lẽo, cúi người ngồi cạnh cổ cầm: " Nhiễu loạn tâm tình của ta, không thể tha thứ".

'tranh...' dứt lời , nàng nhẹ nhàng kích thích cổ cầm, một đạo thanh âm cực kỳ khó nghe phát ra, cái thanh âm này thật giống như đã rất lâu, rất lâu rồi.

'tranh...tranh.....' tùy ý gảy mấy cái, điều chỉnh âm thanh thật tốt.

Khóe miệng cong lên, một tay như nâng lên kéo ra giây cung, một tay nhẹ nhàng rút ra, động tác vô cùng trôi chảy, tiếng đàn giống như những con đom đóm sáng lên rồi nhẹ nhang bay lượn, lúc sáng lúc tối, không quy không củ, không nhạc không lời, chỉ là tùy tâm sở dục, tùy ý mà đánh lên.

Mặc dù không có nhạc phổ, nhưng âm thanh phát ra càng thêm mê hoặc lòng người, càng khiến người ta phải nóng nảy, phiền lòng.

Tiếng đàn này làm cho bầu trời đêm cũng phải triệt để buồn bã theo, một tiếng lại một tiếng đánh loạn nhưng lại vô cùng trong trẻo, khiến cho người ta không nghe ra được tiếng đàn là thanh hay không thanh, buồn hay không buồn.

Ngón tay Bạch Băng đong đưa càng lúc càng nhanh, thanh âm càng lúc càng đi sâu vào lòng người, lấy độc chế độc, càng làm nhiễu loạn lòng người, khiến người bị mê hoặc vào đó thật sâu, rồi lại càng lúc càng thêm phiền lòng, lập tức đem mọi người từ trong ngủ mê thức tỉnh lại!

"Tranh....." Trong trời đêm một tiếng tê vang, khiến người nghe nhạc trong lòng đều run lên. Hiểu được âm luật thì đều biết đó chính là dây

https://thuviensach.vn

cung đoạn tiếng.

Quả nhiên, trong đêm chỉ còn sót lại hai âm, mặc dù cực kỳ khó nghe nhưng là hai tiếng đàn này lại càng thêm không chút kiêng kỵ, phiền nhiễu lòng người.

Những người bị tiếng đàn thức tỉnh, lại càng phiền lòng không cách nào ngủ tiếp, rồi lại càng thêm khẩn trương hơn.

Rốt cục ngoài tiếng đàn này, là tiếng đàn gì ạ?

Là ai? nếu không phải đã từng nghe qua mọi khúc nhạc, thậm chí nó căn bản cũng không có giai điệu, khiến người nghe tâm phiền ý loạn chồng chất, thật giống như là chỉ sợ rằng thiên hạ chưa đủ loạn !

Dần dần giữa không trung tiếng đàn không còn ai oán nữa, thanh âm càng lúc càng thấp, càng ngày càng chậm, cho đến khi màn đêm buông xuống.

Giữa đêm khuya cơ hồ những ai bị tiếng đàn của Bạch Băng đánh thức, thoang thoảng đâu đó từ ngoài của truyền ra những tiếng chửi rủa không vui.

Bạch Băng lạnh lùng liếc nhìn màn đêm, tâm tình so với lúc nãy hình như đã tốt hơn nhiều.

Tiểu Kim ngẩng đầu có chút khinh bỉ nhìn về phía Bạch Băng. Ý tứ hoàn toàn muốn nói ' tiếng đàn của ngươi thật khó nghe!'

Bạch Băng cười nhạt không để ý, vì tâm tình cuối cùng đã khôi phục được một chút.

'dát chi..... dát chi.....' một loạt tiếng vang dẫn tới sự chú ý của Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

Đảo mắt nhìn về nơi phát ra âm thanh, sắc mặt Bạch Băng nhất thời trở nên co quắp, có lầm hay không?

Thanh âm này chính là từ trong bụng của Tiểu Bạch phát ra? Không phải là do ban ngày ăn nội đan nên không tiêu hóa được đi.....

'Mẹ kiếp, ngươi, Tiểu Bạch chết tiệt này, không phải là vì không chịu nổi lực lượng của nội đan chứ' Tiểu Kim tê tê bò qua hỏi thăm.

Chẳng qua là Tiểu Bạch vẫn như cũ nhắm chặt hai mắt, an tĩnh giống như đang ngủ say vậy.

"Tiểu Bạch?" Bạch Băng dò xét gọi thử, vẫn như cũ không có phản ứng.

Bạch Băng cùng Tiểu Kim quái dị liếc mắt nhìn nhau, đây là chuyện gì xảy ra?

Chợt Bạch Băng đưa tay đến gần lỗ mũi Tiểu Bạch, nhất thời thở phào nhẹ nhõm vì thấy Tiểu Bạch có hơi thở. Chứ như vừa rồi làm nàng tưởng Tiểu Bạch giống như đã chết, thật khiến nàng sợ hãi.

Kiếp trước cho dù là phụ thân nàng có chết, nàng cũng sẽ không một chút đau lòng khổ sở. Bởi kiếp trước nàng thật đúng với câu hình người tâm xà! (dáng vẻ là người nhưng lòng dạ máu lạnh như rắn)

Một chút tình cảm nhiệt độ cũng không có, giết người chính là cuộc sống sinh hoạt thường ngày của nàng, chưa bao giờ nàng có cơ hội trải nghiệm về cảm giác sợ.....

Mà hôm nay, tính mạng của nàng lại liên quan tới rất nhiều người, ngay cả Tiểu Bạch cùng Tiểu Kim cũng là một trong những thứ quang trọng nhất trong cuộc đời nàng!

https://thuviensach.vn

'dát chi.... dát chi.....' bóng dáng kia càng ngày càng phát ra tiếng kêu vang, âm thanh thật giống như nội đan đang vỡ vụn ở bên trong thân thể của Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch vẫn như cũ không có một chút phản ứng nào, Bạch Băng dứt khoát đưa tay đem Tiểu Bạch ôm vào trong ngực, nhìn giống như một con cừu nhỏ an tĩnh, không còn biểu hiện quật cường của ngày thường.

"Tiểu Bạch?" Bạch Băng nhỏ giọng gọi, trong lòng mơ hồ cảm giác được có gì đó không đúng. Liệu có phải nội đan này có năng lực quá lớn, hoặc là Tiểu Bạch tiêu hóa không được, rồi sinh ra tác dụng phụ.

'dát chi..... dát chi.....' Vẫn không hề có phản ứng, nhưng âm thanh vỡ vụn kia vẫn truyền tới lỗ tai Bạch Băng, khiến nàng càng thêm gấp gáp.

Cảm giác được Tiểu Bạch lúc này tựa như đang sống thực vật vậy, tuy có hô hấp nhưng lại không thể cảm thụ được bất cứ tác động gì từ bên ngoài. Nội đan đáng chết, tất cả đều do nàng lúc đấy không có ngăn nó lại, cái nội đan to lớn như thế, mà một con ma thú nhỏ như nó thì làm sao có thể chịu đựng được chứ!

Tiểu Kim nhíu mày, cẩn thận quan sát Tiểu Bạch. Theo lý thuyết thì nội đan đối với ma thú là có ích mà không có hại, hôm nay tại sao lại xảy ra phản ứng như thế này? Lần đầu tiên nó nhìn thấy Tiểu Bạch như vậy, cảm giác rất không quen.

"Tiểu Kim, Tiểu Bạch có phải là không chịu được lực lượng của nội đan hay không?" Bạch Băng trong lòng nóng này, nếu thật sự là không chịu nổi nội đan, vậy thì nàng sẽ đem nội đan từ trong miệng của Tiểu Bạch móc ra.

Tiểu Kim nhìn chằm chằm Bạch Băng, rõ ràng là nó không biết mà! Đang lúc một người một rắn nhìn thẳng vào mắt nhau thì chuyện quái dị phát sinh.

https://thuviensach.vn

'dát chi.... dát chi.... Bang...' sau mấy tiếng vang, đột nhiên tiếp sau là một tiếng vang thật lớn, bên trong gian phòng ánh sáng màu đỏ bừng lên. Giống như núi lửa bộc phát, ánh sáng phát ra mãnh liệt, trực tiếp đem Bạch Băng cùng Tiểu Kim bắn thẳng ra ngoài cửa.

Ánh sáng màu đỏ chói mắt chiếu sáng cả căn phòng, lửa đỏ rực rỡ giống như muốn đốt cháy lò luyện đan.

Bạch Băng nhìn chằm chằm tình huống phát sinh trước mắt mà không biết nên làm gì, luồng ánh sáng đỏ rực nóng bỏng mạnh mẽ kia, khiến nàng thật lo lắng Tiểu Bạch sẽ bị nhiệt độ này nướng chín.

Bỗng nhiên nhớ tới lúc mới gặp gỡ Tiểu Bạch lần đầu tiên, khi đó cũng giống như bây giờ, nghĩ đến đây Bạch Băng liền bình tĩnh lại. Đây cũng chưa chắc đã là chuyện nguy hiểm, nàng cảm giác được hiện giờ Tiểu Bạch cũng không có nguy hiểm.

Bởi vì giữa nàng và Tiểu Bạch có ký kết khế ước Huyết Minh, nên trong lòng nàng có cảm giác được một chút.

'Ayza... Không phải chứ, chẳng lẽ tên kia muốn tiến hóa.....' Tiểu Kim nhìn chằm chằm Tiểu Bạch bằng ánh mắt khó tin, nó so với tên kia còn lớn hơn, vậy mà nó còn chưa tiến hóa thì tên kia đã .... Thật là không công bằng ạ!

Bị luồng ánh sáng màu đỏ bao quanh, thân thể Tiểu Bạch dần dần trở thành màu đỏ cam, sau đó mấy cái chân bóng loáng cũng từ từ mọc dài ra.

Càng ngày càng rõ ràng hơn, đôi sừng kỳ lân trên đầu cũng dần dài ra, thân thể so với trước kia cũng lớn hơn.

Thấy ma thú tiến hóa, Bạch Băng trợn to hai mắt, biến thái ạ. Từ một động vật giống như rắn vậy mà hôm nay lại tiến hóa giống như một con khủng long, chỉ là so với khủng long thì khả ái hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Ước chừng một canh giờ sau, ánh sáng bên trong phòng dần dần tản đi. Thân thể Tiểu Bạch lại từ từ khôi phục trở lại thành bộ dáng đang ngủ lúc trước.

Bạch Băng cùng Tiểu Kim đi tới quan sát.

Đối với những thứ quái dị thì từ trước tới nay nàng đêu vô cùng yêu thích tới mức không nỡ buông tay, hôm nay chứng kiến như vậy, làm nàng càng ngày càng thêm yêu thích hai vật nhỏ này.

Tiểu Bạch mở mắt, trong ánh mắt kia giống như có thêm một tia ánh sáng màu đỏ, so với trước càng rõ ràng hơn.

"Tiểu Bạch?" Thấy Tiểu Bạch mở mắt, Bạch Băng dò xét gọi thử một tiếng.

Tiểu Bạch đứng lên, bốn chân đứng thẳng giống như hình dáng của con chuột túi, nhìn thấy mình tiến hóa thân thể như vậy, nhất thời ánh mắt hiện ra vui vẻ: ' chủ nhân, ta tiến hóa, ta tiến hóa'

Lần đầu tiên Tiểu Bạch hưng phấn làm nũng ở trên người Bạch Băng, khiến cho Bạch Băng khanh khách cười to.

'Thôi đi, không phải là tiến hóa thôi sao, có gì đặc biệt hơn người' Tiểu Kim bĩu môi, nếu như là nó tiến hóa thì so với tên kia còn phải hoàn hảo hơn, đúng là một tên đầu chim đần độn!

Tiểu Bạch thò đầu ra từ trong ngực của Bạch Băng, ánh mắt nhíu lại 'là ngươi không làm được thôi, như thế nào, hiện tại chủ nhân thương ta, không thương ngươi, ngươi chờ ngày đi vào lãnh cung đi'

'ngươi....ngươi, Tiểu Bạch chết tiệt, ngươi mới là người phải vào lãnh cung' Giọng điệu lúc nãy của Bạch Băng càng thêm kích thích Tiểu Kim

https://thuviensach.vn

Người nào không biết nó luôn chiếm thời gian nhiều nhất ở trong ngực của Bạch Băng, nay vị trí này lại bị người khác đoạt mất, khiến lòng nó càng thêm khó chịu ạ.

'Thế nào? Tức giận đi, hừ, nếu không thì ngươi cũng tiến hóa ạ' . Tiểu Bạch đắc ý, so với người bình thường còn đắc ý hơn !

'Ngươi ..... hừ!' Tiểu Kim hầm hừ không để ý tới Tiểu Bạch, thân thể bắt đầu khởi động, leo lên trên bả vai Bạch Băng, vẻ mặt vô cùng ủy khuất 'chủ nhân..... Tiểu Bạch nó bắt nạt ta ạ'

Tiểu Bạch trong lòng khinh bỉ, trong mắt cũng khinh bỉ, mới có chút đã làm ra vẻ mặt như vậy, mỗi lần đều như vậy

"Phốc .....ha ha..." Nhìn hai con ma thú tranh giành lẫn nhau, Bạch Băng nhịn không được bật cười ra tiếng, hai con vật nhỏ này sao lại có thể ngây thơ như vậy chứ!

'chủ nhân.....' Đoán chừng Bạch Băng đang cười nhạo nó, nước mắt Tiểu Kim cũng sắp rơi xuống.

"Hảo hảo... Tiểu Bạch ngươi xem ngươi cũng lớn như vậy, cho nên không thể bắt nạt Tiểu Kim, nàng còn nhỏ như vậy....."

'phốc ..... ha ha.....' Nghe nói như thế, Tiểu Bạch cười to, có lầm hay không, Tiểu Kim còn nhỏ? Nó cũng đã sống gần trăm năm rồi đấy.

'Cười, cười..... Thế nào mà ngươi không cười chết luôn đi ' Tiểu Kim ngoài miệng co quắp, đáng chết, thân thể nó sao lại nhỏ bé thế này chứ, không biết lúc nào thì mới có dáng dấp to lớn giống như Tiểu Bạch !

Lạch cạch..... Đang đêm yên tĩnh lại có động tĩnh, Bạch Băng thu lại nụ cười trên mặt, Tiểu Kim cùng Tiểu Bạch cũng cảnh giác nhìn ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

"Người nào, ra ngoài!" Giọng nói rét lạnh như băng vang lên. Sau đó là một bóng dáng từ ngoài cửa đi vào "Đừng lạnh lùng như vậy chứ?" giọng nói từ tính của Thần Công Liên vang lên.

"Ngươi tới làm gì?" Bạch Băng liếc nhìn Thần Công Liên, vẻ mặt so với vừa rồi càng thêm lạnh đi mấy phần.

"Trong lúc rảnh rỗi, đi dạo xung quanh một chút" Thần Công Liên hai tay đặt ở sau đầu, thân thể dựa vào cửa, bộ dáng thật giống như lời hắn nói, đi dạo loanh quanh một chút.

"Ngươi đi dạo cũng thật đúng chỗ ạ" Bạch Băng hừ lạnh, nàng là người ngu sao?

Thần Công Liên ngược lại hoàn toàn không thèm để ý tới giọng nói xa cách ngàn dặm kia của Bạch Băng, tự nói ra mục đích: "Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy tiếng đàn tối này rất quái dị sao".

Bạch Băng giương mắt, chẳng lẽ là hắn?

"Tại sao có thể là ta được, mục đích của bọn họ là ngươi. Bất quá tiếng đàn của người kia cũng không có tác dụng với ngươi, mà ngược lại còn bị dậy dỗ lại" Thần Công Liên liếc mắt một cái liền nhìn thấu ý tưởng của Bạch Băng.

"Ta" Bạch Băng híp mắt, từ trong tiếng đàn kia nàng có thể cảm giác được không phải do người của học viện đánh. Người đánh đàn này nhất định phải trải qua thời gian dài huấn luyện, hơn nữa tiếng đàn này còn mê hoặc lòng người, làm cho người ta khi nghe tiếng đàn sẽ ngủ say, chẳng lẽ là muốn mạng của nàng!

"Đắc tội nhiều người như thế, dĩ nhiên là sẽ có người thương nhớ rồi. Ba ngày sau là ngày hoàng gia săn bắn.... Có thế hay không tránh thoát

https://thuviensach.vn

được đây....." Thanh âm kia giống như là muốn nói với Bạch Băng, lại vừa giống như tự lẩm bẩm.

Ba ngày sau là ngày săn bắn của hoàng gia? Buổi chiều nay Xích Liền Triệt có dùng bồ câu đưa tin thông báo, muốn nàng và Xích Liên Vũ cùng trở về Hoàng Thành, chẳng lẽ là vì cuộc săn bắn của hoàng gia?

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Cuộc Săn Bắn Của Hoàng Gia

Ba ngày sau, dưới ánh mặt trời chói chang.

Các vị hoàng tử trong hoàng thất đều đến đông đủ, mỗi năm một lần hoàng gia đều tổ chức săn bắn. Các vị vương gia, hoàng tử cùng quan viên đều có thể mang theo gia người nhà, mục đích chính là làm cho tất cả mọi người đều vui vẻ hơn.

"Săn bắn bắt đầu!" Một tiếng ra lệnh, tiếng kèn liền vang lên.

Xích Liên Triệt một thân áo giáp màu bạc, dáng người tuấn lãng phóng ngựa đứng ở một bên, nhưng ánh mắt lại hướng về phía Bạch Băng nở nụ cười.

Người trong hoàng gia, gia quyến đông đúc đa số đều chỉ có hứng thú thưởng thức phong cảnh núi non, trên dọc đường đi. Nhưng Bạch Băng thì khác, nàng không có tâm tình nhàn nhã đó, mọi hứng thú nàng đều dồn hết vào trong cuộc săn bắn.

"So tài thử một lần xem thế nào" Bạch Băng cong môi, trong tay cầm lên mũi tên, nhưng mũi tên của nàng so với Xích Liên Triệt thì nhỏ hơn rất nhiều.

Xích Liên Triệt đã sớm đoán đươc nàng sẽ không giống với những đám gia quyến kia mà chịu ngồi yên ngắm phong cảnh, cho nên ngay từ đầu Xích Liên Triệt đã cho người chế tạo ra những mũi tên nhỏ cho Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

"Thua, chỉ cần nàng không khóc chảy nước mũi là tốt rồi" Xích Liên Triệt mắt phượng chuyển động liếc nhìn xung quanh, đồng thời khóe miệng mỉm cười.

"Đây chính là Lục đệ muội tương lai phải không" Theo âm thanh, Tam vương gia Xích Liên Sơn phóng ngựa đến bên cạnh Bạch Băng, một thân quần áo màu trắng tươi cười nhìn Bạch Băng, nhưng trong lòng thì lại tràn đầy khinh bỉ, đúng là nữ nhân xấu xí.

Bạch Băng quay đầu đối diện với đôi mắt kia, thu hết mọi ý tứ của Xích Liên Sơn vào mắt, trong lòng Bạch Băng dâng lên nồng đậm chán ghét, quay đầu không thèm trả lời.

"Triệt, đệ muội còn đang mè nheo cái gì vậy, cẩn thận chồng lại thua vợ, nhưng dù sao thì cũng vẫn phải trừng phạt đấy" Lời Xích Liên Vũ vừa vang lên, thì hắn đã phóng ngựa chạy ra thật xa.

Xích Liên Triệt cùng Bạch Băng liếc mắt nhìn nhau cười, kéo mạnh dây cương, nâng roi lên, chạy thẳng một mạch tới rừng núi phía trước, bỏ lại một mình Tam vương gia Xích Liên Sơn ở lại.

Vẻ mặt Xích Liên Sơn hung dữ vặn vẹo, giỏi cho Xích Liên Triệt ngươi, ngay cả một chút mặt mũi cũng không giữ cho hắn. Ngay cả cái vương phi xấu xí kia cũng không coi hắn ra gì, hừ, qua hôm nay thì các ngươi cũng đều biến thành một khối thi thể mà thôi!

die»ndت‌anl«equ»yd«on

Gió thổi lớn làm cho không khí nóng từ dưới đất bốc lên, càng khiến cho người ta cảm thấy oi bức.

Ánh mặt trời sáng lạn chói mắt, bên trong rừng núi tiếng trống ngập trời, làm chấn động lòng người khiến cho tâm tình của mọi người trước lúc săn bắn nhất thời dâng cao!

https://thuviensach.vn

Tiến vào bên trong rừng rậm, dã thú rối rít chạy trốn, nhưng dù vậy cũng vẫn không thể nhanh hơn mũi tên của con người được.

Tiến vào rừng rậm thì Bạch Băng cùng Xích Liên Triệt liền tách ra. Bạch Băng nhẹ nhàng lắc đầu, không nghĩ tới kiếm pháp của Triệt lại mạnh như thế, nếu thật sự so tài thì nàng đúng là chỉ có nước chịu thua!

"Đệ muội" Xích Liên Vũ phóng ngựa tới bên cạnh Bạch Băng "Triệt đâu?"

"Tách ra rồi" Bạch Băng nhìn Xích Liên Vũ ngồi trên lưng ngựa, thì liếc mắt nhìn hắn thật sâu một cái, nàng không nghĩ tới trong ngày thường hắn đối với binh khí chân tay vụng về, thế mà hôm nay bắn tên cũng rất lợi hại.

"Đệ muội, trên mặt ta có gì sao?" Xích Liên Vũ vuốt mặt.

"Ta đang suy nghĩ, ngươi bắn tên tốt như vậy, sao vũ tu lại đần như thế!" Bạch Băng mỉm cười quay mặt đi, không cần nhìn cũng biết khi nghe vậy thì mặt mày Xích Liên Vũ đều xanh mét.

"Ngươi không thể để cho ta một chút mặt mũi à" Xích Liên Vũ lẩm bẩm, làm Bạch Băng lại càng cười to.

"Giỡn chơi...."

'vèo' lời còn chưa nói hết thì một mũi tên nhọn đã hướng bên này bắn tới.

Ánh mắt Bạch Băng chợt lóe lên, liền xuất ra một đạo đấu khí màu đỏ ' thương' một tiếng liền va vào mũi tên nhọn kia rồi cùng nhau rơi xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Người nào ạ? Người nào mà bắn tên không có mắt nhìn như vậy" Xích Liên Vũ la lớn.

Đáp lại chính là khoảng không vô cùng yên tĩnh, khiến vẻ mặt Bạch Băng lại biến sắc lần nữa.

"Ngươi nghe xem, tiếng trống trận biến mất rồi" Hoàng gia săn bắn, luôn có tiếng trống trận làm bạn, không tới lúc kết thúc thì tiếng trống sẽ không dừng lại.

"Xảy ra chuyện gì?" Xích Liên Vũ sắc mặt biến đổi vô cùng nặng nề "Tiếng trống trận làm sao sẽ biến mất, từ trước tới giờ chuyện này chưa từng xảy ra"

Nghe vậy, Bạch Băng sắc mặt đại biến! "Không tốt, nhanh, có người muốn gây bất lợi cho Triệt"

Dứt lời roi ngựa giương lên, nhanh chóng tiến vào phía sâu bên trong rừng mà chạy. Trong lòng lại nghĩ đến lời nói hôm đó của Thần Công Liên, cuộc săn bắn của hoàng gia ba ngày sau.... Có thể tránh thoát hay không đây.....

Đáng chết! Hắn đã sớm biết!

Xích Liên Vũ sau khi kinh ngạc, liền rống to một tiếng "giá". Có người muốn ám sát Lục đệ.

Hai con ngựa chạy như điên vào sâu bên trong rừng rậm, càng vào gần thì mùi máu tươi lại càng nồng đậm.

"A....."

"A....." Từng tiếng kêu thê thảm truyền đến, Bạch Băng kéo lại dây cương.

https://thuviensach.vn

Trên một bãi cỏ rậm rạp, thi thể đầy trên mặt đất, quần áo trên người có thể nhận ra đây là những thị vệ đi theo cuộc săn bắn lần này. Máu tanh tràn ngập trong không khí.

"Tứ .... Tứ.... vương ... vương gia....." Thanh âm yếu ớt truyền đến trong lỗ tai của Bạch Băng, làm nàng vội vàng đưa mắt tìm kiếm nơi phát ra âm thanh này.

Một tên binh lính bị thương vô cùng thê thảm, trên người chỉ còn một hơi thở yếu ớt, Xích Liên Vũ cùng Bạch Băng vội vàng xuống ngựa.

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Xích Liên Vũ nhìn thấy binh lính liền vội vàng hỏi thăm.

"Tam .... Tam.... vương gia ... tạo ... phản...." Dứt lời binh lính liền rũ xuống, trên người không còn hơi thở.

Tam vương gia tạo phản! Bạch Băng nắm chặt quả đấm, xoay người phi thân lên ngựa, roi ngựa giơ lên, tuấn mã cao lớn liền đạp qua những thi thể đầy trên đất mà đi.

"Bạch Băng...." Xích Liên Vũ sợ hãi kêu lên một tiếng, rồi vội vàng lên ngựa đuổi theo. Tam ca tạo phản, xem ra là đã sớm chuẩn bị âm mưu từ trước, sợ rằng khắp rừng rậm này đều là cạm bẫy.

Trong lòng Bạch Băng vô cùng sốt ruột, hôm nay là ngày săn bắn của hoàng gia mà Xích Liên Hoàng lại đột nhiên bị bệnh, cho nên hắn cùng hoàng hậu đều không tới bãi săn. Hơn nữa nơi nay cách Hoàng thành rất xa.

Dù có cưỡi ngựa liên tục cũng phải mất hai ngày, rồi đi qua một tòa thành trì. Mấy vị vương gia khác cũng đều ra khỏi hoàng thành, nếu hoàng hậu đã sớm sắp xếp để mưu phản, như vậy hiện giờ ở hoàng thành cũng bị vây hãm trong khốn cảnh !

https://thuviensach.vn

Lại một tiếng kêu chém giết truyền vào trong tai Bạch Băng, trong rừng núi tràn đầy mùi máu tươi.

Tất cả cấm vệ quân đều bị đám người mặc áo đen chém vô số nhát đao, mỗi lần xuống tay đều là trí mạng. Đám người nọ ra tay với cấm vệ quân của hoàng gia thật đơn giản chẳng khác nào như đang cắt lúa, ánh mắt Bạch Băng ngó quanh tìm kiếm bóng dáng của Xích Liên Triệt.

Hai mươi mấy sát thủ áo đen tỏa ra sát khí nồng nặc vây quanh Xích Liên Triệt, nhìn Xích Liên Triệt mái tóc thật dài không gió tự bay, một tay cầm trường kiếm, mà máu của hắn theo dọc trường kiếm chảy xuống .....

Thấy tình cảnh như vậy, sát khí khắp người Bạch Băng bị giam cầm đã lâu nay bộc phát ra ngút trời, tóc dài đen bóng tung bay, bên trong cặp mắt đen là điên cuồng giận dữ, ai muốn giết Triệt của nàng đều phải chết!

Những người cản đường, giết!

"A....."

"A....." Đao quang kiếm ảnh, tung hoành ngang dọc, Bạch Băng nhắm chặt trường kiếm trong tay, một khi trường kiếm đâm ra nhất đinh sẽ lấy đi một sinh mạng.

die»ndت anl«equ»yd«on

Gió lớn thổi qua khiến cát bụi mù mịt, khiến mùi máu tanh nồng nặc đều bị thổi ra khắp nơi, nhưng lại không thể tiêu tán.

Bụi cây ngọn cỏ dưới đất đều nhuộm đầy máu tanh .

Bụi đất bị cuốn lên, máu tanh nhuộm đỏ cả một mảnh rừng.

Chiêu thức của nàng giống như gió lốc thổi điên cuồng, trường kiếm trong tay thì như lưỡi hái của tử thần làm cho người ta không thể tránh né,

https://thuviensach.vn

chỉ biết trơ mắt nhìn thân thể của mình bị trường kiếm rút ra, sau đó hoảng sợ trợn to hai mắt mà chết đi!

Tất cả sát thủ áo đen ở trước mặt Bạch Băng đều chết gần một nửa, số còn dư lại thấy tình huống như thế thì hoảng sợ không biết phải làm sao. Thủ đoạn sắc bén như vậy, quanh người tràn đầy sát khí khiến bọn họ không cách nào ngăn trở, mà cũng căn bản không thể ngăn trở nổi.

Từng bước lùi về phía sau, mắt nhìn về Bạch Băng giống như Tử Thần đoạt mạng. Sắc mặt Bạch Băng lạnh lẽo, khóe miệng khẽ động, từ trên người nàng tản ra uy áp làm cho những sát thủ kia không cách nào tránh khỏi lưỡi kiếm của nàng.

Nàng chính là vua của sát thủ, hơi thở tuyệt đối bá đạo. Nếu chỉ là sát thủ bình thường thì không thể nào phản kích lại nổi nàng dù là nửa chiêu.

Xích Liên Triệt đang ở bên này chém giết, cảm nhận được hơi thở cường đại, quay đầu nhìn về Bạch Băng thì nhất thời trợn to hai mắt.

Hắn biết Bạch Băng có bao nhiêu lợi hại, nhưng mà nhìn nàng giết người như vậy thì là lần đâu tiên hắn thấy, chỉ một chiêu trí mạng không để cho đich nhân có cơ hội thở dốc.

Cái loại sát khí đó, bộc phát ngút trời, khiến ngay cả hắn cũng có thể cảm giác được nàng lúc này đang vô cùng tức giận.

Nhìn nàng như vậy, tràn đầy sát khí, làm cho lòng hắn vô cùng đau xót.

Quay đầu lại, ánh mắt chợt lóe, tràn đầy tơ máu đỏ tươi, trường kiếm thu lại, mấy đạo đấu khí trong bàn tay bắn ra khiến hơn hai mươi tên sát thủ áo đen vây quanh đều bị đấu khí cường đại thẳng tắp đẩy ra thật xa, sau đó là hộc máu mà chết.

https://thuviensach.vn

Bước nhanh đi về phía Bạch Băng, tiểu vương phu của hắn.....

Bạch Băng quơ trường kiếm trong tay như múa, không có chiêu thức nào khác, chỉ có giơ tay lên chém xuống, máu tanh bắn lên trên mặt của nàng, làm cho cả khuôn mặt nhỏ nhắn vàng vọt càng tăng thêm mấy phần xinh đẹp, hòa cùng với tròng mắt đỏ của nàng.

Sát khí lưu động ở quanh nhanh, lấy nàng làm trung tâm, hấp thu mọi linh hồn sau đó phát ra càng cường đại, so với hơi thở của địa ngục còn đáng sợ hơn.

Khoái mã của Xích Liên Vũ chạy tới nơi thì thấy một màn như vậy, trong mắt vô cùng khiếp sợ ngây người. Thấy sát khi ngút trời vây quanh thân thể nhỏ bé kia, làm hắn không dám tin, khóe miệng co giật, vẻ mặt vô cùng vặn vẹo!

Tay giơ trường kiếm cùng nhau vung lên rồi hạ xuống, máu lạnh vô tình, tàn nhẫn độc ác, một đao một mạng!

Thủ đoạn tuyệt sát như vậy, hơi thở như vậy.....

Đây thật sự chỉ là một cô bé mới mười ba tuổi sao?

Lúc này nàng chính là một Tu La tới từ địa ngục!

"Những người cản đường! Giết" Trong Không khí truyền tới giọng nói lạnh băng của Bạch Băng.

Vô cùng lạnh lùng, vô cùng vô tình!

"Băng nhi" Xích Liên Triệt sợ hãi kêu lên.

Bạch Băng nghe được âm thanh thoáng qua, nhìn thấy Xích Liên Triệt đang cấp tốc hướng về phía nàng, ngoài miệng toàn máu nhưng lại nở một nụ cười vô cùng dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Trường kiếm trong tay so với vừa rồi lại càng thêm sắc bén, hơi thở tỏa ra càng lạnh lẽo hơn khiến các sát thủ áo đén bên cạnh hoảng sợ. Triệt của nàng, nàng đã không thể chờ đợi thêm nữa mà muốn đứng ở bên cạnh hắn, những người này quá chướng mắt.....

Kiếm quang chớp động, máu tanh lại rơi đầy đất.

Thân ảnh nhỏ bé đứng trước những thi thể la liệt trên đất, gió thổi bay tay áo, vẻ mặt trong trẻo lạnh lùng vào lúc này lại càng tăng thêm nét xinh đẹp của nàng. Lúc này Bạch Băng rất đẹp, nụ cười khát máu kia lại càng tô điểm khiến nàng trở nên quyến rũ hơn.

Hai đôi mắt đen láy nhìn thẳng vào nhau, ai cũng không mở miệng nói chuyện, phảng phất ánh mắt kia cũng đủ truyền đạt tất cả những lời trong lòng muốn nói của hai người.

Xích Liên Triệt giơ tay lên vuốt đầu nàng, tiểu vương phi của hắn vì hắn mà chém giết, lúc này tiểu vương phi của hắn đang vì hắn mà lo lắng.....

Chính vào thời điểm này, nội tâm của Xích Liên Triệt nổi sóng, từ trước tới giờ thì đây là lần đầu tiên hắn có tâm trạng như vậy.

"Đứa ngốc" Hai tay nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Băng, nhẹ nhàng đặt lên một nụ hôn vô cùng dịu dàng.

Bạch Băng nhắm hai mắt lại, hai tay ôm chặt lấy Xích Liên Triệt. Không có bất kỳ lời nói nào, mà chỉ đơn giản là nhắm mắt lại hưởng thụ cảm giác ấm áp lúc này.

Dù mặt trời bây giờ có chói chang tới đâu thì so ra cũng vẫn kém nụ hôn nóng bỏng của hai người lúc này.

https://thuviensach.vn

"Ta không phải đứa ngốc, ta chỉ không muốn mất đi những gì ta đang có mà thôi" Sau khi triền miên hôn nhau, nhìn mặt đất đầy thi thể, Bạch Băng thản nhiên nói.

Nàng không phải đứa ngốc, nàng chẳng qua là không muốn giống như kiếp trước mà thôi. Đời này những gì nàng đã xác định là của nàng thì nàng vĩnh viễn đều sẽ nắm giữ thật chặt, nhất đinh không bao giờ buông tay!

Xích Liên Triệt ôm Bạch Băng càng thêm chặt hơn, hắn cả đời này làm sao có thể buông tay nàng được....

"Tứ đệ, bây giờ nên làm gì? Tam ca tạo phản, nói vậy có nghĩa là hoàng hậu cũng tất nhiên tạo phản..." Xích Liên Vũ tiến lên, hắn rất không muốn cắt đứt không khí của bọn họ, nhưng chẳng qua chuyện bây giờ rất khẩn cấp.....

"Đi, lập tức trở về hoàng thành" Tròng mắt Xích Liên Triệt đỏ sậm, muốn tạo phản thì cũng còn phải xem các ngươi có cái khả năng đấy hay không đã.

"Ha ha... muốn trở về hoàng thành, sợ rằng đã muộn rồi. Hoàng đế cùng Bạch thừa tướng kia đoán chừng đầu đã sớm rơi xuống đất" Tiếng cười thô tục truyên đến từ trong rừng, sau đó là lớn tiếng nói ra.

Một gã nam tử xuất hiện ở trong tầm mắt của mấy người, đi theo sau đều là cao thủ, bên người bọn chúng còn có các cấp bậc ma thú khác nhau.

Đều là vũ tu, hơn nữa còn là mười mấy con ma thú theo cùng. Một nhóm người ngựa này so với vừa rồi còn khó đối phó hơn!

"Toàn bộ phải chết không thể nghi ngờ! Giết" Giọng nói lạnh lùng từ trong miệng của Bạch Băn gnosi ra, bóng dáng đồng thời lao về phía đội ngũ vũ tu giả.

https://thuviensach.vn

Giết! Toàn bộ đều đáng chết, dám động vào cha nàng. Nàng nhất định phải giết để trở về hoàng thành, không quản thế lực của hắn như thế nào , nàng chính là muốn huyết tẩy hoàng thành, một người cũng đừng mong chạy thoát!

Xích Liên Triệt cùng Xích Liên Vũ cũng tiến vào bên trong tràng chém giết.

Tiểu Bạch cùng Tiểu Kim từ bên trong túi Bạch Băng thoát ra, bọn họ đều cảm giác được sự tức giận của chủ nhân, cho nên người chọc chủ nhân tức giận, một người bọn họ cũng sẽ không bỏ qua.

Hai bóng dáng, một bạch một kim, cùng với mười mấy ma thú cấp bậc bất đồng lao vào chiến đấu. Đừng xem bọn họ còn nhỏ, nhưng đối phó với ma thú trên cấp năm lại vô cùng dễ dàng chẳng khác nào đang hưởng thụ món ăn.

"Giết! Giết bọn họ!" Nam tử đầu lĩnh kia lao vào bên trong đám người đang chém giết, gầm lên một tiếng.

Nắng chiếu trên cao xuống, gió thổi tung cát bụi trên đất, xung quanh là tiếng chém giết nổi lên từ bốn phía!

Đao quang kiếm ảnh, thiếu niên lạnh lùng cùng thiếu nữ lãnh huyết song song kề vai chiến đấu, không sợ bất cứ địch nhân nào!

Mấy bóng dáng lướt qua những lưỡi kiếm, sát khí từ trong ba người tỏa ra bốn phía, vẻ mặt lạnh lẽo, thong dong đối mặt với nguy hiểm trước mắt không chút hoảng sợ!

Kiếm vung lên rồi rút trở về, máu tanh tung bay.

Sát khí như vậy liệu ai có thể ngăn cản! Ai có thể chống nổi!

https://thuviensach.vn

Trên tay, trên thân kiếm, dính toàn máu thanh đỏ tươi!

Từng cái thi thể ngã xuống một, từng cái lại một lần nữa xông lên, giống như nước suốt dai dẳng khiến Bạch Băng nhíu mày thật chặt! Trường kiếm trong tay càng thêm vô tình!

Cuồng phong thổi lên, làm cành cây trong rừng nghiêng ngả.

Tiếng vang ào ào của binh khí va chạm, kèm theo tiếng gào thét mãnh liệt của con người.

Mặt trời chiếu xuyên qua tầng lá cây, chiếu xuống giòng suối màu đỏ đậm đang từ từ chảy đi.....

Hơn nghìn tên vũ tu giả tinh nhuệ đối phó với ba người, cho dù ba người có lợi hại tới đâu đi nữa, thì với tình hình cứ tiếp tục kéo dài như vậy, hẳn cũng không phải là biện pháp tốt.

Bóng dáng nho nhỏ của Tiểu Bạch cùng Tiểu Kim cũng đang bận rộn giao đấu cùng với vài chục con trung cấp ma thú. Bên cạnh đó là bóng dáng vô cùng nhanh nhẹn của Bạch Băng, giống như những tia laser vụt qua, những ai bị nó bắn trúng đều phải mất mạng.

Tên thủ lĩnh Trương Lương thấy tình hình trước mắt như vậy thì rất khẩn trương. Tuy bọn họ có nhiều người, nhưng Tam vương gia mới vừa quay trở về hoàng thành, cho nên ở đây chỉ lưu lại hơn nghìn tên thị vệ vũ tu.

Nếu không nhanh chóng tiêu diệt ba người này, sợ rằng hậu quả sau này khó mà lường được.

Nhìn vài chục trung cấp ma thú giao chiến với hai vật nhỏ lợi hại kia, cũng đủ hiểu. Sợ là những ma thú kia sẽ không cầm cự được bao lâu nữa,

https://thuviensach.vn

đợi đến khi hai vật nhỏ xử lý xong đám ma thú này, rồi lại quay sang tấn công bọn thị vệ.... Vậy thì thắng thua nghiêng về bên nào rất khó nói.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Xích Liên Vũ vốn là luyện dược sư, nên đối với đấu khí không được thông thạo. Dù đã dốc hết sức lực, nhưng trên người hắn vẫn bị chém mấy nhát, quần áo đều bị máu tươi nhuộm đỏ.

Nếu như không có Xích Liên Triệt cùng Bạch Băng mấy lần lên trước che chở cho hắn, sợ rằng lúc này vấn đề đã không đơn giản chỉ là bị chém mấy nhát như vậy.

"Vèo" Một lưỡi kiếm chém thẳng về hướng của Xích Liên Vũ.

Mang theo sức lực cực lớn, làm Xích Liên Vũ không kịp suy nghĩ đã theo bản năng lật người, nhưng tiếc là tốc độ quá nhanh, tránh không được.

Nói thì chậm nhưng xảy ra thì nhanh. Bạch Băng giải quyết xong tên thị vệ bên cạnh mình, sau đó nhào người tới phía trước, tay nhỏ bé giơ lên, đem mũi kiếm nắm chặt trong tay, nhất thời máu từ trong kẽ tay nhỏ bé chảy ra ngoài.

"Băng nhi!"

"Bạch Băng!" Hai thanh âm cùng lúc vang lên.

Xích Liên Vũ tâm tư xiết chặt, không thể tưởng tượng nổi mà nhìn mũi kiếm đâm vào bàn tay nhỏ bé kia. Máu không ngừng chảy ra, nhưng Bạch Băng lại như không có việc gì, mày cũng không nhíu dù chỉ một cái.

Xích Liên Triệt liếc mắt nhìn qua, sau đó vẫn như cũ xông về phía đám thị vệ. Đấu khí màu cam liên tiếp được phát ra, giống như dòng nước xoáy bao vây thật chặt đám thị vệ. Dần dần luồng đấu khí chuyển biến thành vô số những thanh đao, đâm xuyên qua thi thể của địch nhân.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Vũ thấy Bạch Băng hình như không có cảm giác đau đớn gì, thì trái tim của hắn lại càng đau đớn hơn.

Xoay người nhấc lên thanh đao trong tay, hắn thề, nếu như hôm nay hắn không chết, hắn nhất định sẽ tu luyện đấu khí. Lần này là nàng bảo vệ hắn, nhưng sau này sẽ là do hắn bảo vệ nàng!

Chính vì loại quyết tâm dâng trào này của Xích Liên Vũ hôm nay, khiến sau này lại có thêm một thiên tài vũ tu.

Thi thể ngổn ngang đầy đất, hơi thở chết chóc bao trùm khắp nơi. Hơn nghìn người chỉ trong nháy mắt đã biến mất hơn một nửa.

Tên thủ lĩnh Trương Lương trợn to hai mắt, điên rồi, ba người này chẳng khác nào người điên. Hơn nghìn người ngựa của hắn đã bị giết sạch hơn một nửa, không được, nếu cứ tiếp tục như vậy thì chỉ có nước chờ chết.

Hiện giờ ở hoàng thành đã xảy ra chuyện gì hắn đều không rõ, nếu để ba người này chạy thoát, sợ là sẽ làm hỏng chuyện lớn của hoàng hậu nương nương. Không được, cho dù hắn có liều cái mạng này thì cũng không thể để bọn họ trở về, tuyệt đối không thể.

Chỉ cần giữ chân bọn họ được ba canh giờ, lúc đó tướng quân Vương Lượng sẽ dẫn đại quân đi ngang qua đây để trở về hoàng thành. Khi đó vài chục vạn binh lính, chỉ cần mỗi người nhổ một ngụm nước miếng cũng đủ dìm chết ba người này. Nghĩ tới đây, tinh thần của Trương Lương liền phấn chấn hơn rất nhiều.

"Mọi người nhanh giết, giết bọn họ! Nhanh lên một chút!" Nghĩ đến vài chục vạn binh lính sắp đến đây, tâm tình Trương Lương hết sức hưng phấn. Miệng liên tục hô hào cổ vũ, tay thì rút ra trường kiếm bên hông "Giết, bọn họ không chống đỡ được lâu nữa đâu!"

https://thuviensach.vn

"Tới thật đúng lúc". Bạch Băng đưa tay lau đi máu tanh ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn, miệng cong lên nở một nụ cười lạnh lẽo, khiến cho những người ở đây nhìn thấy phải giật mình hoảng sợ, có cảm giác toàn thân rét lạnh.

Từng đạo kiếm khí âm hàn, sát khí lan tỏa khắp bốn phương.

Kiếm trong tay giống như gió lốc, nhanh như tia chớp, điên cuồng cuốn lấy kẻ địch.

Trường kiếm biến ảo sắc bén, chiêu thức kỳ lạ không ai biết rõ. Nhưng một khi kiếm được rút ra khỏi vỏ, thì chỉ một chiêu là mất mạng.

Trương Lương không ngờ, một nữ hài tử mà trên người lại có lực lượng lớn như vậy, so với thiên tài Lục vương gia còn đáng sợ hơn. Hơn nữa vũ tu của nàng vô cùng mạnh! Trường kiếm xuất chiêu cũng vô cùng nhanh!

"Người đâu, chuẩn bị cung tên!" Trương Lương quay đầu hô to, nếu cứ chính diện đối địch thì chỉ sợ sẽ không cầm cự nổi ba canh giờ!.

Hắn muốn xem xem, khi những mũi tên thi nhau lao đến, thì liệu bọn họ còn có thể nhanh nhẹn mà chống đỡ nổi hay không!

Bọn thị vệ nhận được mệnh lệnh, lập tức hơn trăm tên cung thủ tay cầm cung tiễn đều nhắm thẳng vào ba người, chờ hiệu lệnh tiếp theo.

"Ha ha ha..... Xem các ngươi lần này làm sao mà tránh thoát, bắn tên!" Trương Lương cười to, tay nâng lên rồi mạnh mẽ hạ xuống. Hơn trăm tên cung thủ đều thả ta, mũi tên lập tức lao đi, rất nhanh sau đó là lượt bắn thứ hai.....

Mấy trăm mũi tên được cùng nhau bắn ra, từng đợt từng đợt. Vô số mũi tên với tốc độ điên cuồng, mạnh mẽ lao về phía ba người.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Xích Liên Triệt chợt lóe lên một tia giận dữ. Tay trái đem cỗ đấu khí màu cam phát ra bên ngoài để cản lại mũi tên, tay phải thì khua trường kiếm ở phía trước để bảo vệ Bạch Băng ở sau lưng.

"Ta không phải gánh nặng của ngươi!" Bạch Băng hô to, lúc này nàng không phải gánh nặng, nàng có năng lực đối phó với những mũi tên này. Nàng sẽ không trở thành gánh nặng của hắn!

"Không ai nói nàng là gánh nặng của ta cả!" Xích Liên Triệt biết lòng hiếu thắng của Bạch Băng rất mạnh, hắn cũng biết nàng có thể giải quyết được những mũi tên này. Nhưng mà mũi tên vốn không có mắt, cho nên hắn không cho phép có bất kỳ sơ xuất nào xảy ra, nếu không hắn sẽ không chịu nổi!

"Không nênxem thường ta..... Ta chính là được lớn lên từ trong mưa bom lửa đạn". Bạch Băng ngẩng cao đầu ưỡn ngực, vẻ mặt tự tin và vô cùng hiếu chiến, sau cùng là nở một nụ cười khát máu.

Những mũi tên này dù nhanh và sắc bén tới đâu, thì cũng không thể so với súng ống ở hiện đại được. Năm đó, nàng một mình xông lên đảo Long Hoàng, hơn một trăm chiếc súng máy còn chưa làm nổi nàng bị thương, huống hồ hôm nay chỉ là vài cái mũi tên nhỏ bé này, nàng còn không thèm để vào mắt!

Xích Liên Triệt sững sờ, mưa bom lửa đạn? Mặc dù không hiểu hết được ý nghĩa của câu đó, nhưng từ sát khí trên mặt Bạch Băng thì hắn cũng hiểu được ít nhiều, cái đó so với những mũi tên này còn lợi hại hơn gấp mấy chục lần!

"Bắn tên, nhanh, nhanh lên..... Bọn họ sắp không chịu được nữa rồi!" Trương Lương thấy tình hình trước mắt thì cất tiếng cười to.

´Thương thương thương ´ âm thanh của những mũi tên bay tới, rồi bị trường kiếm chém xuống không ngừng vang lên, làm cho không một mũi

https://thuviensach.vn

tên nào có thể đến gần thân thể bọn họ.

Xích Liên Vũ dùng hết sức lực của bản thân, thủ đoạn so với lúc trước đã sắc bén hơn rất nhiều. Bởi vì con người khi bị đặt vào trong tình cảnh nguy hiểm thì sức lực sẽ bùng nổ gấp đôi, khiến bản thân trở nên mạnh mẽ phi thường hơn!

Nụ cười trên môi Bạch Băng vẫn không giảm, nàng không thèm để ý tới những mũi tên bay tới, tay nhỏ vung lên liền có được một mũi tên vừa bay tới.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Không Thành Chi Kế

Nụ cười trên môi Bạch Băng vẫn không suy giảm, nhìn những mũi tên mà nàng chẳng coi vào mắt đang từ từ bay đến trước mặt, đôi tay nhỏ bé nhẹ nhàng vung lên, trong tay liền bắt được những mũi tên kia.

Đưa tay cầm vài cây cung cùng một lúc, bàn tay trắng nõn kéo căng dây cung, mũi tên lập tức bắn thẳng về hướng quân địch, nhất thời vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên bên tai không dứt.

"Ha ha.... Bắn, tiếp tục bắn!! Xem bọn chúng còn có thể chống đỡ được bao lâu!" Trương Lương cất giọng cười điên cuồng, nhìn về phía ba người, nụ cười trên mặt lại càng thêm dữ tợn.

Hôm nay hắn nhất định phải tận tay giết chết Xích Liên Triệt, chiến thần Lục vương gia sao? Ha ha..... chỉ lát nữa thôi, ta sẽ khiến cho ngươi chết không được toàn thây!

Hàng loạt mũi tên liên tục không ngừng bắn về phía ba người Bạch Băng trong suốt một canh giờ, nhưng lại không làm suy yếu được chút sức lực nào của Bạch Băng và Xích Liên Triệt.

Duy nhất chỉ có Xích Liên Vũ là đã cố gắng dốc hết sức, đôi tay nắm chặt thanh kiếm mà liều mạng chém xuống. Lúc này hắn không thể trở thành gánh nặng cho hai người kia được!

Nhưng mà hắn lại không biết rằng, dù hắn có mặt ở đây hay không thì sức lực chống đỡ của con người cũng chỉ có hạn mà thôi. Cứ coi như bọn

https://thuviensach.vn

họ muốn sống sót thoát khỏi nơi này, cũng cần phải có đầy đủ năng lực mới được!

Tiểu Bạch với Tiểu Kim giải quyết xong đám ma thú bên này xong, hai bóng dáng nhỏ bé liền nhanh chóng xoay người tiến về phía đám cung tiễn thủ mà đánh, trong tình thế bất ngờ như vậy nhưng lại không một ai phát hiện ra.

Trường kiếm trong tay Bạch Băng không ngừng bay múa, liên tục đánh gãy những mũi tên bay tới. Lúc này ngoại trừ biện pháp này thì nàng cũng không còn cách nào khác, đối phương quá đông mà những mũi tên bị đánh ngược trở về cũng không gây được thương tích gì lớn cho bọn chúng. Bởi vì hễ có một người ngã xuống thì sẽ có vô số người điên cuồng lao tới để thay thế.

"A....."

"A....."

Những tiếng kiêu vô cùng thê thảm liên tiếp vang lên, hai hình dáng nhỏ nhắn một vàng một trắng như ẩn như hiện ở giữa đám cung thủ, khắp người Tiểu Kim mọc ra đầy gai nhọn, chỉ cần ai chạm vào người nó thì sẽ đều bị trúng độc.

Miệng sùi bọt mép, luống khí màu đen phủ kín khuôn mặt, kế tiếp là toàn thân co giật cho đến chết!

Bạch Băng quay đầu lại, thấy tình huống trước mắt như thế, trong lòng rất kinh ngạc, trên người Tiểu Kim tại sao lại toàn là độc ?

Mỗi ngày nàng đều ôm nó nhưng lại không hề phát hiện ra, chẳng lẽ đây chính là năng lực của Tiểu Kim?

https://thuviensach.vn

"Đi" Xích Liên Triệt đánh gẫy những mũi tên đang bay về phía Bạch Băng cùng Xích Liên Vũ, đồng thời hét to một tiếng. Lúc này bọn chúng nhêều người hơn, cứ tiếp tục ở đây kéo dài thời gian nữa, sợ rằng ở bên phía hoàng thành sẽ khó mà cầm cự được.

Bây giờ chỉ cần từ trong khu rừng này xông ra, một khi ra khỏi nơi này thì bọn chúng có muốn ngăn cản cũng là chuyện không thể.

Bạch Băng và Xích Liên vũ nghe thấy Xích Liên Triệt nói vậy thì cũng hiểu được ngay ý tứ của hắn, ngay tức khắc xoay người từ từ lùi về phía sau!

"Nhanh, đừng để cho bọn chúng thoát ra khỏi khu rừng rậm này" Trương Lương liếc mắt một cái liền hiểu ngay ý đồ của bọn Xích Liên Triệt nên hét to một tiếng. Những thị vệ ẩn nấp trong rừng nhận được mệnh lệnh, ào ào xông lên.

Cuộc chiến bắn tên vừa ngừng, thì một vòng chém giết mới lại bắt đầu, vô số đao kiếm điên cuồng hướng về phía ba người mà đâm tới.

"A....."

"A....."

Bạch Băng nheo mắt nhìn đám người dồn dập tiến đến, liền rút kiếm quay lại lao vào chém giết đến đỏ cả mắt.

"Lộc cộc....."

"Lộc cộc....." Tiếng vó ngựa từ xa vang lên, nhanh chóng truyền đến trong tai mọi người.

Lỗ tai Bạch Băng động đậy, quay đầu nhìn thẳng về một hướng, liền phát hiện ra rất nhiều người ngựa đang tiến đến đây. Nhưng nghe âm thanh

https://thuviensach.vn

này thì rõ ràng là tiếng ngựa đang từ bên ngoài chạy về hoàng thành. Không phải là viện quân!

Âm thanh vó ngựa được bọc sắt vang lên sang sảng, mỗi lúc một gần.

Trong lúc chém giết, Xích Liên Triệt cũng ngẩng đầu nhìn về phía sau giống với hướng nhìn của Bạch Băng, nhất thời sắc mặt thay đổi, phương hướng này.....

"Đại quân ở ngoài biên quan!" Vẻ mặt tức giận của Xích Liên Triệt trở nên xanh mét, chuyện này có nghĩa là Vương Lương đã rút đại quân ở biên quan về để cản lại ba người bọn họ, nếu suy đoán này của hắn là thật thì hậu quả rất khó lường.

"Bây giờ lập tức xông ra ngoài" Giọng nói lạnh như băng không mang theo tí hơi thở nào của người sống vang lên.

Bạch Băng quay đầu, giơ kiếm điên cuồng chém xuống, dưới chân di chuyển càng lúc càng nhanh về phía đại quân đang chay tới ở trước mặt.

Nghe tiếng chân ngựa chạy tới đoán chừng còn cách khoảng bốn, năm dặm, nên mấy người các nàng chỉ còn lại mười mấy phút thời gian mà thôi.

Xích Liên Triệt cũng nghe được, lập tức hiểu ra, không nói tiếng nào, trường kiếm trong tay mãnh liệt như vũ bão, nhanh như chớp tỏa ra sát khí bốn phía. Kẻ địch ngã xuống càng lúc càng nhiều, tốc độ càng lúc càng nhanh, chẳng mấy chốc đám thị vệ phía trước đã giảm đi hơn nửa.

"Nhanh lên, đừng để cho bọn họ thoát ra. Đúng là một lũ phế vật, nhanh chóng vây bọn chúng lại cho ta" Nhìn màn đột phá trước mắt, Trương Lương giận dữ hét to, đồng thời tay cầm đại đao giơ lên vọt vào trong trận chém giết.

Trường kiếm bén nhọn trong tay, liên tục đâm chém!

https://thuviensach.vn

Bạch Băng liếc mắt nhìn thấy Trương Lương vọt tới, ánh mắt nhất thời nhíu lại, quyết định xông lên trước giải quyết tên này đầu tiên! Chân nhanh chóng di chuyển về phía Trương Lương, ánh mắt sắc bén như chim ưng, trường kiếm trong tay biến ảo tựa như sứ giả đến từ Địa Ngục.

Khoảng cách của Xích Liên Triệt với Trương Lương rất gần, thấy Bạch Băng di chuyển liền hiểu rõ ý đồ nên cũng xoay người vung kiếm, thoáng chốc đầu người ở trong không trung bay loạn, máu tươi không ngừng bay lên giống như một cảnh mưa máu từ trên trời đổ xuống.

Một kiếm trí mạng kia cũng chính là vì Bạch Băng mà mở đường, diệt trừ đi chướng ngại vật ở trước mắt. Bạch Băng nhìn thấy vậy thì nhếch môi nở nụ cười có chút suy tư, thật không ngờ hắn lại hiểu rõ ý tưởng của nàng, biết nàng muốn làm gì như vậy.

Gió thổi ầm ầm, mây đen tụ lại, sát khí dầy đặc tỏa ra khắp nơi.

Máu tanh bắn lên khắp người nàng, làm cho thân hình càng thêm nhếch nhác, nhưng bước chân vẫn không dừng lại, tiếp thục giẫm lên thi thể đầy trên đất mà đi, bóng dáng giống như quỷ mị lao thẳng về phía Trương Lương.

"Đi chết đi!" Sau tiếng hét to, chỉ thấy Trương Lương đờ ra, hoàn toàn không kịp phản ứng, ngơ ngác nhìn vẻ mặt nhếch nhác của Bạch Băng, mãi cho tới khi bị một kiếm chém ngang người... đầu rơi xuống đất, lăn lộn mấy vòng mới ngừng lại.

"A..... Trương phó tướng chết....."

"Phó tướng.... Trương phó tướng....." Bọn thị vệ thấy Trương Lương chết, nhất thời chẳng khác nào rắn mất đầu.

Thật ra thì công phu của Trương Lương cũng không phải là tốt, dựa vào trong nhà có tiền nên mới lấy đươc lòng của Tam vương gia. Hôm nay

https://thuviensach.vn

được ban cho cái chức phó tướng nho nhỏ, khiến Trương Lương mừng rỡ rơi nước mắt mà bán mạng vì Tam vương gia, chỉ là như vậy có đáng giá hay không?

Thị vệ bị mất đi người chỉ huy, trở nên hoảng loạn, nhất thời để cho ba người Bạch Băng có cơ hội thoát ra khỏi nơi này trước khi mười mấy vạn đại quân kia kịp xông đến.

Trong lòng Bạch Băng cũng biết, dù hiện tại có thoát ra được thì sợ là cũng đã muộn, nếu như đại quân ở phía sau cứ đuổi theo không buông, như vậy khác nào bọn họ dẫn theo cả đại quân về thành, làm tăng thêm lực lượng trợ giúp cho Tam vương gia ở hoàng thành. Biện pháp duy nhất bây giờ là phải ngăn cản mười mấy vạn đại quân này trở về hoàng thành!

"Đừng ai vọng tưởng còn sống mà đi ra ngoài!" Một giọng nói từ xa truyền đến, theo sau là mười mấy vạn đại quân so với dự đoán của Bạch Băng còn nhanh hơn, trong nháy mắt đã xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Đám thị vệ đang hoang mang thì thấy mười mấy vạn đại quân đến, vô cùng mừng rỡ.

Bạch Băng biết giờ bọn họ muốn đi cũng không được, đã không đi được vậy thì chỉ có cách liều mạng. Mười mấy vạn đại quân sao? Nàng không sợ! Muốn chết thì cũng phải chết cho sảng khoái!

"Ta cũng muốn xem xem, hôm nay thủ đoạn của ai độc ác hơn" Xích Liên Triệt lạnh lùng nguông cuồng lên tiếng, âm thanh theo gió rồi tản ra khắp nơi, cực kỳ kiêu ngạo mà nắm chặt kiếm trong tay. Hôm nay hắn muốn hưởng thụ một cuộc chém giết thật sảng khoái.

Mười mấy vạn nhân mã màu đen che kín một mảnh rừng, liên tục chia ra bao vây ba người ở giữa, tầng tầng lớp lớp cả trong lẫn ngoài, dù là người có bản lĩnh tài giỏi cũng không cách nào trốn thoát!

https://thuviensach.vn

"Băng nhi, có sợ hay không" Xích Liên Vũ cúi đầu nhìn Bạch Băng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn bị máu tươi bắn lên loang lổ một màu đỏ.

"Không sợ!" Lời nói vô cùng trấn định, tự tin. Nàng không sợ.

"Liều mạng" Xích Liên Vũ lửa giận thiêu đốt, mang theo trường kiếm xông lên.

Đối mặt với mười mấy vạn đại quân, ba người không có chút nào hoảng sợ, ngược lại trong mắt lại là sự chờ đợi khát máu về một cuộc chém giết với quy mô to lớn ở trước mắt.

"Tứ vương gia, Lục vương gia, thần sẽ đưa tiễn các người một đoạn đường" NGười dẫn đầu là Tả Tướng Liêu Nguyên với vẻ mặt tươi cười hèn mọn.

Hắn cũng không ngờ được Lục vương gia sẽ có năng lực lớn như vậy, bị thị vệ vây công mà còn không chết! Nhưng mà ngàn tên thị vệ đó làm sao có thể so cùng với mười mấy vạn đại quân của hắn!

"Vậy thì còn phải xem xem ngươi có bản lĩnh đấy hay không đã" Ánh mắt Xích Liên Triệt lấp lóe phát ra một màu đỏ sẫm, lúc này cũng không cần nhiều lời thêm nữa, lập tức liền phi thân lên trước, nhất thời tiếng chém giết vang lên liên tiếp.

"Giết!" Bạch Băng với Xích Liên vũ đồng thời hét to một tiếng, vọt vào trong đại quân. Trường kiếm trong tay chẳng khác nào lưỡi hái càng thêm sắc bén.

Một đao là hai mạng người, mỗi chiêu đều là trí mạng, mỗi kiếm của nàng đâm ra vô cùng biến ảo, chỉ trong nháy mắt ở dưới kiếm của nàng đã là hai, ba mạng người ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Bạch Bặng hoàn toàn nổi giận, chiêu thức giết người đơn giản nhẹ nàng tựa như dưỡi dao sắc bén, không tiếng động mà lấy đi sinh mạng của kẻ địch một cách vô cùng quỷ dị.

Sâu bên trong tròng mắt của nàng bốc lên ngọn lửa giận, đây là lần đầu tiên nàng buông thả sự tức giận như vậy, nhất thời sát khí xung quanh thân thể cũng theo đó mà tỏa ra nồng nặc.

Điều này làm cho Liêu Nguyên nhìn ngây người không chớp mắt lấy một cái, vị này là người nào?

Cái loại chém giết đó quá kinh khủng, một kiếm lập tức lấy đi hai mạng người!

"Giết.....Giết chết nữ nhân đó" Liêu Nguyên hô to, vì lúc này hắn cảm thấy hơi thở đó khiến cho hắn bất an.

Nhận được mệnh lệnh, bọn thị về quay người về phía Bạch Băng, cùng nhau xông tới.

"Tất cả đều chết hết đi!" Hai mắt Bạch Băng đỏ ngầu, gần như có thể nhỏ ra máu, trường kiếm trong tay càng chém giết điên cuồng hơn.

Kiếm khí chém xuống, không người nào còn sống.

Thi thể nằm đầy trên mặt đất, khắp nơi đều là màu đỏ của máu.

Máu tươi từ thi thể chảy ra tạo thành những khe nước, rồi chảy ra các nơi .

Đột nhiên trên trời gió lốc nổi lên ầm ầm, bão cát thổi bay mù mịt từ khắp bốn phía. Một luồng ánh sáng từ từ dâng lên, tia sáng lập lòe như ánh nến dần dần sáng lên.

"Rống....."

https://thuviensach.vn

"Rống....." Mấy tiếng âm thanh gào thét vang lên, khí thế tựa như có thể trấn áp được cả núi sông!

Mười mấy vạn đại quân đều khiếp sợ ngẩng đầu, chỉ vì tiếng kêu đinh tai nhức óc giống như của loài hổ báo!

Xích Liên Triệt cũng có chút kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn về nơi phát ra ánh sáng, hơi thở kia thật mạnh. Nếu hắn đoán không nhầm thì kia nhất định là hơi thở của ma thú cao cấp ít nhất cũng phải là cấp bẩy!

"Rống rống....." Tiếng gầm vừa vang lên, kế tiếp là từng tia sáng bắn thẳng đến phía trước mặt đại quân.

Rồi từng tiếng quát tháo liên tục vang lên, sau đó là vô số xương cốt chân tay bay loạn! Binh lính xung quanh, trong lúc bất chợt liền bị những tia sáng kia bắn thẳng vào người, cắt thành bẩy, tám đoạn.

Tứ chi rơi xuống đầy đất, máu tanh chảy lênh láng khắp nơi.

Mọi người trợn to mắt kinh hãi!

"Đây là chuyện gì xảy ra? Thứ gì mà lại lợi hại như vậy!" Trong lúc hốt hoảng, Liêu Nguyên miệng lẩm bẩm thì thào không biết là hỏi ai hay là đang tự hỏi!

Tiếng kêu của con hổ này là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ ba người này còn có tuyệt chiêu bí mật gì mà hắn không biết?

Suy nghị này không khỏi làm hắn hoảng sợ, nếu đúng thế thì thật là không ổn chút nào. Đến tột cùng thì đây là vật gì? Tại sao lại có thể phát ra tiếng hổ kêu.

Hơn nữa chỉ trong nháy mắt lúc ánh sáng kia phát ra, cũng đồng thời vô tình giết đi vô số người của hắn!

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt mà có thể giết nhiều người như vậy sao.

Liễu Nguyên trong lòng suy đoán, không lẽ là ma thú? Nhưng hắn chưa từng thấy loại ma thú cường đại như thế này bao giờ, hơn nữa còn giết người sắc bén như vậy thì lại càng không biết.

Bạch Băng cũng hết sức kinh ngạc mà nhìn tình hình đột biến trước mắt! Rồi lại nhìn về chiếc nhẫn Ám Ma ở trên tay, hình như nó sáng lên.

Nếu vừa rồi nàng không nhìn nhầm, thì đạo ánh sáng kia rõ ràng là phát ra từ bên trong nhẫn Ám Ma. Mặc dù tiếng gầm rú là phát ra từ trên trời truyền xuống, nhưng mà Bạch Băng biết rõ thanh âm này chính là từ bên trong nhẫn Ám Ma này truyền ra!

"Không nên hoảng sợ, tất cả đại quân không nên sợ hãi. Lập tức tiến lên giết bọn họ cho ta" Cục diện trước mắt nhất thời rối loạn, nghe vậy tất cả binh lính đều cầm vũ khí xông lên. Mọi người vô cùng kinh hãi, chỉ sợ tia sáng kia lại phát ra một lần nữa!

Vốn là vô cùng đắc ý tự tin, chờ đợi nhìn Xích Liên Triệt chết đi, nhưng không ngờ chuyện ngoài ý muốn lại xảy ra, khiến bây giờ hắn vô cùng luống cuống.

"Giết....." Bọn binh lính giơ cao trường đao tiến lên phía trước.

"Rống...." Nhưng lại một tiếng hổ kêu, nhất thời làm tất cả mọi người đều đình chỉ đứng im không dám động đậy.

Quay đầu tìm kiếm khắp nơi xem rốt cuộc là vật biến dị gì lại đe dọa lòng người như thế!

Bạch Băng nhíu mày, nàng biết ở bên trong nhẫn Ám Ma có đồ vật gì đó, vì tiếng kêu kia giống như đang chờ đợi được nàng triệu gọi!

https://thuviensach.vn

Gọi? Bạch Băng kinh ngạc, nàng làm thế nào để triệu gọi ra bây giờ, vì căn bản nàng không biết sử dụng chiếc nhẫn này.

Quay đầu nhìn về phía mười mấy vạn đại quân, ánh mắt Bạch Băng càng thêm sáng ngời, nếu như bên trong nhẫn Ám Ma có ma thú, như vậy thì bọn nàng không cần sợ nữa, nhất thời đưa một ngón tay chạm nhẹ trên giữa nhị hoa của nhẫn, làm cánh hoa không trọn vẹn kia từ từ chuyển động.....

Gió lốc trên bầu trời thổi càng thêm mãnh liệt, bão cát càng thêm dầy đặc cơ hồ khiến mọi người không mở nổi mắt ra.

"Rống....." Tiếng kêu càng thêm vang dội.

Chiếc nhẫn Ám Ma chợt sáng lên, kế tiếp là một tia sáng rực rỡ từ trong nhẫn phát ra, làm mọi người sợ ngây ngời không mở nổi mắt.

Một con Xích Viêm Hổ với hình dáng to lớn hiện ra trước mắt mọi người, thân hình cao lớn ngang với một tòa nhà cao tầng, trong miệng là răng nhanh bén nhọn lóe sáng, từng giọt chết lỏng nhỏ ra như muốn nói, nó rất đói bụng, muốn ăn thịt người!

"Ông trời của ta ạ!"

"A.....Con hổ thật to....."

Nhìn con hổ không lồ trước mắt, làm mọi người cứng đờ run rẩy, làm sao mà còn dám tiến lên chiến đấu tiếp nữa. Chỉ sợ sẽ bị nó nhìn trúng, mà chết không toàn thây!

"Băng nhi, đây là ma thú của nàng sao?" Xích Liên Triệt nhanh chóng bay đến bên cạnh Bạch Băng. Xích Viêm Hổ này chính là trung cấp ma thú cấp tám, vô cùng hiếm thấy!

https://thuviensach.vn

"Không phải, nó là ở bên trong chiếc nhẫn Ám Ma" Bạch Băng lắc đầu, nhìn chằm chằm Xích Viêm Hổ, trong mắt là sự hưng phấn vô cùng nóng bỏng, có nó ở đây thì hôm nay nhất định có thể đảo ngược được tình thế trước mắt rồi!

Xích Liên Triệt nhìn chiếc nhẫn Ám Ma thật lâu, sau đó mới quay đầu chuyển ánh mắt về phía Xích Viêm Hổ.

'tê tê.....' Tiểu Kim không biết từ chỗ nào leo lên trên vai Bạch Băng. Ánh mắt lóe sáng, thật sự có ma thú? chủ nhân của nhẫn Ám Ma thật sự có thể triệu gọi được ma thú, hơn nữa còn là ma thú cao cấp Xích Viêm Hổ cấp tám, thật đúng là cường hãn.

"Rống rống...." Xích Viêm hổ ngẩng cao đầu hướng lên trời gào thét, rồi lại cúi đầu nhìn một lũ người đang bị kinh sợ kia.

Những thứ này chính là loài người đã làm cho chủ nhân tức giận, nó ở trong nhẫn Ám Ma cảm giác được rõ ràng sự tức giận của chủ nhân. Bởi vì hơi thở đó phát ra khiến cho máu nóng toàn thân nó sôi trào, nếu như không phải bị nhốt trong nhẫn thì nó đã lao ra đại chiến một trận rồi.

'Chủ nhân, người mau ra lệnh cho Xích Viêm Hổ giết những người đó đi' Tiểu Kim thấy Bạch Băng chậm chạp không làm gì, trong lòng liền nóng nảy.

Ra lệnh? Con Xích Viêm Hổ này là của nàng? Nàng là chủ nhân của nó?

Cúi đầu liếc mắt nhìn nhẫn Ám Ma, trong này còn có bao nhiêu điều khiến cho nàng phải ngạc nhiên nữa đây.

"Giết!" Kinh ngạc thì kinh ngạc, nhưng mục đích trước mắt quan trọng nhất vẫn là phải tiêu diệt đám người kia đã.

https://thuviensach.vn

Xích Viêm Hổ nhận được mệnh lệnh, móng vuốt to lớn giẫm mạnh một cái, nhất thời khiến khu vực bán kính xung quanh đêu rung động.

"A....."

"A....." Những binh lính đứng cách xa đó cũng không yên, ai có thể dám ứng chiến với con quái vật có lực lượng lớn gấp mười mấy lần so với loài người này được ạ, tiến lên nghênh đón Xích Viêm Hổ này đều sẽ tan xương nát thịt!

"Không được phép lùi về phía sau" Thấy tình huống như vậy thì sự trấn tĩnh trong mắt Liêu Nguyên biến mất không thấy tăm hơi đâu, hiện tại hắn hoảng hốt mà chỉ huy đại quân.

Xích Liên Triệt giương mắt theo dõi, bên này có Xích Viêm Hổ thì có thể chống đỡ được một lúc, nên bọn họ không thể tiếp tục ở đây chờ chết được.

"Đi, chúng ta trở về hoàng thành" Xích Liên Triệt nhanh nhẹn phi thân lên con tuấn mã cao lớn trước mặt, một tay đưa ra đem Bạch Băng kéo lên ôm vào trong ngực.

Xích Liên Vũ cũng vận nội lực, bay lên lưng ngựa, nâng roi quất mạnh vào mông ngựa mà phi.

Liêu Nguyên nóng nảy, vì không muốn để bọn họ về hoàng thành nên hét lớn: "Bốn vạn nhân mã giữ chân Xích Viêm Hổ, còn những người khác đuổi theo cho ta!"

"Giá!" Tuấn mã một mình một đường chạy thẳng về phía trước.

Bụi đất tung bay, theo sau là vô số tiếng chân ngựa .

https://thuviensach.vn

Ba ngươi vẻ mặt lạnh lẽo, hận không thể một bước mà trực tiếp tiến ngay vào trong hoàng thành.

Tuấn mã đang chạy như bay, ở giữa đường phía trước nhất thời xuất hiện vô số sợ tơ bạc, nhìn màu sắc lóe lên đủ biết sợi chỉ đã được tẩm đầy kịch độc.

"Mau dừng lại" Ánh mắt Bạch Băng lóe sáng, ở khoảng cách chỉ còn năm mươi thước, nàng có thể nhìn thấy rõ ràng chỉ bạc kia đang lay động.

Nhưng khoái mã đang chạy với tộc độ quá nhanh, nên nhất thời không thể dừng lại được.!

Xích Liên Triệt ghìm chặt dây cương, sau đó ôm Bạch Băng phi thân lên trời giống như đại bàng bay lượn.

Xích Liên Vũ vận nội lực, điểm nhẹ mũi chân lên lưng ngựa rồi nhảy xuống, sau đó lăn vài vòng trên mặt đất.

Tuấn mã chay băng băng lao đến sợi dây bạc kia thì lập tức hai chân trước bị cắt xuống.

Mấy người vừa chạm đất liền chưa kịp ổn định lại, thì đã bị vô số hỏa tiễn từ hai bên đường bắn ra.

Mũi tên lửa rơi xuống đất, bỗng nhiên 'oanh' một tiếng bùng lên, giống như trên mặt đất chính là một bãi dầu hỏa.

"Đường đi phía trước đã bị ngăn cản" Cặp mắt Xích Liên Triệt cơ hồ muốn bốc lửa. Kế hoạch hôm nay của bọn chúng thật đúng là kín đáo, xem ra là hắn đã coi thường bản lĩnh của bọn họ rồi!

Ngọn lửa nhanh chóng lan ra, phút chốc trong mũi ba người đều toàn là mùi vị nồng nặc của dầu hỏa.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nhanh chóng quan sát tình huống trước mắt, phía trước là trận hỏa hoạn ngút trời giống như một lò lửa, làm cho không ai có thể đến gần.

Tốc độ thiêu đốt của dầu hỏa rất nhanh, nếu như động tác của mấy người các nàng không nhanh, chỉ sợ rằng ngọn lửa này sẽ dính vào người.

"Từ bên trái xông ra, nhớ là tốc độ phải nhanh!" Lửa ở bên trái có vẻ yếu hơn. Lúc này ngọn lửa còn cách khoảng ba mươi thước, nên nhất định phải vượt qua trong vòng hai mươi giây, nếu không thì chính là vùi thân trong biển lửa.

Lúc này đại quân do Liêu Nguyên lãnh đạo đã cách bọn họ càng ngày càng gần, mà trước mắt lại là biển lửa ngăn trở. Nhưng so đối phó với đại quân kia chỉ sợ sẽ rất khó khắn, trước mắt chỉ còn cách là xuyên qua đám lửa kia mà thoát ra ngoài.

"Hai mươi giây" Bạch Băng nhìn Xích Liên Vũ, nàng biết với tốc độ của Xích Liên Triệt thì nhất định có thể vượt qua, nhưng mà Xích Liên Vũ thì rất khó nói, dù sao hắn cũng là luyện dược sư, không phải vũ tu!

Xích Liên Vũ dù không hiểu rõ ý nghĩa hai mươi giây của Bạch Băng là gì, nhưng nhìn tình huống trước mắt thì hắn cũng hiểu được, muốn xuyên qua đám lửa kia thì tốc độ nhất định là phải nhanh!

Nhìn về ánh mắt lo lắng của Xích Liên Triệt và Bạch Băng, hắn lại càng cảm thấy hối hận, hối hận vì tại sao hắn không có vũ tu, để bây giờ trở thanh gánh nặng !

"Yên tâm, ta sẽ không có việc gì" Xích Liên Vũ nắm chặt quả đấm, mờ mịt nhìn biển lửa trước mặt với quyết tâm nhất định phải vượt qua bằng được.

Xích Liên Triệt cùng Bạch Băng gật đầu.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng xoay người từ bên đường hai xuống một ít lá cây chuối tây, làm thành hình dáng chiếc mũ để bọn họ đội lên đầu. Ít nhất ở trong biển lửa này nó cũng có thể bảo vệ để tóc không bị đốt trụi trong vòng hai mươi giây!

"Nhớ là trong lúc chay ra đừng nên hô hấp, cũng không nên mở mắt, chỉ cần dồn hết nội lực mà chạy thẳng về phía trước!" Bạch Băng dặn dò xong, thì mấy bóng dáng trong nháy mắt biến mất ở trong biển lửa!

Trong ngọn lửa bập bùng, giống như một lò lửa nóng rực bao quanh thân thể, hơn nữa bởi vì tốc độ quá nhanh nên khi chạy ngang tựa như một vật cách điện mang theo gió làm ngọn lửa tự động rẽ ra hai bên, tạo thành một lối đi.

Mười giây.... mười lăm giây..... hai mươi giây.....

'Oanh' một trận tia lửa mãnh liệt bốc lên, mang theo hai bóng dáng thoát ra. Trên mặt bị ngọn lửa thiêu đốt nóng rực gần như có thể rỉ ra máu.

"Tứ ca còn chưa có đi ra" Xích Liên Triêt quay đầu không thấy bóng dáng Xích Liên Vũ, khuôn mặt trở nên lo lắng.

"Ta đi....."

"Để ta đi tìm....." Bạch Băng còn chưa nói xong thì bóng dáng Xích Liên Triệt đã biến mất ở bên trong biển lửa kia một lần nữa.

Thời gian một giây lại một giây trôi qua, vẫn không có động tĩnh gì.

Bạch Băng tiến lên từng bước, càng lúc càng gần hơn với biển lửa mà quan sát tình huống. Nhưng giữa biển lửa đỏ rực thì sao có thể nhìn thấy được.

https://thuviensach.vn

Trận hỏa họa kia càng lúc càng mãnh liệt, dường như muốn đốt sạch tất cả, khói đen dầy đặc từ từ bay lên khiến không khí tràn đầy mùi khét lẹt.

Gió từ trong núi thổi qua, nhẹ nhàng yên tĩnh, xung quanh chỉ còn lại mỗi âm thanh bập bùng của cây cối bị thiêu đốt.

Mười giây, mười giây đã trôi qua nhưng vẫn không có ai ra ngoài.

Tâm trạng Bạch Băng càng lúc càng hốt hoảng, cắn chặt đôi môi khô nứt, nhất thời máu tươi bật ra chay đầy miệng. Không có ai, bọn họ không có ai ra ngoài.

Nhìn một trời đầy lửa, khiến nàng càng thêm buồn bực đến mức không thở nổi, tim cũng thắt chặt lại đau đớn, nàng chưa từng có lúc nào mệt mỏi như vậy.

"Ha ha..... Chết rất hay, chết rất tốt, một biển lửa này chính là nơi để tống táng toàn bộ bọn ngươi! ha ha ha..... Lại còn mơ tưởng có thể trở về hoàng thành, các ngươi cho rằng Tam vương gia là người ngu sao? Đoạn đường này đã được bố trí đủ loại cơ quan, chỉ còn chờ các ngươi bước vào mà thôi. ha ha ha.... Hôm nay kế hoach của Tam vương gia tuyệt đối không thể thất bại, ngay mai chính là ngày thay đổi của Xích Nguyệt quốc! ha ha ha ha ha....."

Từ sau lưng xuất hiện một nam tử cao lớn, theo sau là mấy trăm tên thị vệ, nam tử nhìn trận lửa xinh đep trước mắt, chỉ còn lại một mình Bạch Băng thì lại càng cất tiếng cười ngông cuồng.

Bạch Băng quay người, hiện ra khuôn mặt bị cháy đen cùng với hơi thở nặng nề, ai nói Triệt của nàng chết, ai dám nói Triệt của nàng chết!

Nắm chặt trường kiếm trong tay, đã trôi qua hai mươi giây ngắn ngủi vậy mà bên trong đám lửa kia vẫn không có một chút động tĩnh nào.

https://thuviensach.vn

"Ha ha.... Chết hết rồi, ở trong biển lửa mà còn muốn sống ra ngoài, đúng là mơ tưởng!" Nam tử lại ngông cuồng cười to một lần nữa, sau đó nhìn về phía Bạch Băng: "Tuy có hơi nhỏ một chút, lại còn rất xấu xí, nhưng dù sao cũng đã được chỉ đinh làm Lục vương phi. Cho nên hãy để cho huynh đệ của ta nếm thử một chút, xem một người xấu xí như vậy làm sao lại khiến cho Lục vương gia yêu thương như thế".

Lời nói vừa dứt, ánh mắt Bạch Băng tối sầm, chậm rãi quay đầu trong mắt lóe lên một tia nguy hiểm không dễ nhận ra.

Nam tử ngồi trên lưng ngựa tiến lên nghênh đón ánh mắt của Bạch Băng, mà hồn nhiên không biết sợ. Vẫn như cũ nở nụ cười bỉ ổi: "Ánh mắt này thật có chút hương vị, khó trách tuổi nhỏ như vậy mà đã biết mê hoặc nam nhân, yên tâm lát nữa gia sẽ làm cho ngươi thật thoải mái!"

"Ta sẽ khiến cho ngươi thoải mái đến chết....." Còn chưa kịp nói xong thì thân thể của Bạch Băng đã nhanh chóng tiến lên, tay nắm chặt trường kiếm.

Nam tử thấy Bạch Băng cầm kiếm xông lên, trong lòng lại vô cùng vui vẻ.

"Một nữ tử mới mười ba tuổi cũng đòi giết ta? ha ha.... buồn cười..... quá buồn cười....."Hắn cười to không ngừng, phảng phất như đây là chuyện buồn cười nhất từ trước tới giờ, một nữ nhân nho nhỏ mà cũng có thể giết hắn, vậy cái chức danh thủ lĩnh thị vệ này chẳng phải là đồ bỏ đi sao!

Bạch Băng nhếch môi cười lạnh, ngẩng đầu nhìn về phía nam tử "Muốn chết như thế nào!"

Nam tử trừng mắt, càng thêm ngông cuồng mà cười "Ha ha ha..... Khẩu khí thật không nhỏ! Gia hôm nay sẽ nhường ngươi hai chiêu!"

https://thuviensach.vn

"Hai chiêu?" Bạch Băng nhíu mày, tay nắm trường kiếm khẽ động, sát khí trong mắt lóe lên. Vào lúc nam tử còn chưa kịp phản ứng, thì bóng dáng nhanh như quỷ mị, làm cho người ta không nhìn thấy rõ ràng nàng di chuyển như thế nào, trường kiếm đã đặt ngay trên cổ gã nam tử kia.

Thấy bóng dáng nhanh nhẹn, cùng với hơi thở mang theo áp bức của nàng, gã nam tử mới cảm giác được nguy hiểm. Tiếc là tay mới chạm vào kiếm còn chưa kịp rút ra, thì đã muộn.

"Đi chết đi!" Một tiếng lạnh lẽo vang lên, theo đó là một đường kiếm khí cắt ngang, trong nháy mắt một cái đầu người liền tách khỏi thân thể mà rơi xuống.

Nhanh, sắc bén, không chừa lại cho đối thủ một cơ hội nào để phản kháng.

Máu tươi phun trào!

Toàn bộ máu văng tung tóe bắn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Băng, khóe miệng nâng lên một tia cười lạnh lẽo, khiến cho khuôn mặt dính đầy máu tươi trở nên tối tăm, cộng thêm một luồng hơi thở chết chóc nồng nặc làm cho mọi người không thể hô hấp nổi.

Mấy trăm tên thị vệ ở phía sau run rẩy lùi bước. Cô nương này thật đáng sợ! Thủ lĩnh đã chết, bọn họ bây giờ không ai chỉ huy, cho nên càng không dám đến gần Bạch Băng.

Lúc này vừa đúng một phút trôi qua, bên trong biển lửa kia vẫn như cũ vô tình, người đi vào vẫn chưa đi ra.

Đôi mắt Bạch Băng đỏ ngầu như máu, mê mang mà nhìn biển lửa.

Nhất định phải ra ngoài, nhất định !

https://thuviensach.vn

Nàng tin tưởng hắn, hắn còn có rất nhiều chuyện chưa hoàn thành, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha cho mạng sống như vậy!

Cặp mắt vững vàng nhìn chằm chú vào trận lửa lớn kia càng lúc càng nặng nề, cố gắng giữ bình tĩnh bởi vì nàng không tin hắn đã chết.

'Oanh' ngọn lửa bùng lên một tiếng, ánh mắt Bạch Băng nhất thời sáng lên, vì nàng biết đó là do hơi thở tác động nên ngọn lửa mới có động tĩnh!

"Trời ạ....." Bọn thị vệ phía sau kinh ngạc há hốc miệng, không biết dùng lời nào để diễn tả tâm trạng bây giờ.

Trong biển lửa bỗng xuất hiện hai bóng dáng chạy ra, quần áo đã sớm bị lửa thiêu đốt vô cùng xốc xếch, nhưng vẫn không nhìn ra một chút chật vật nào.

Sau khi bọn họ thoát ra thì ngọn lửa ở sau lưng phảng phất như đang vì bọn họ mà nhảy múa làm nền cho phong cảnh.!

Tất cả binh lính thấy hình ảnh này thì vô cùng khiếp sợ không thốt lên lời, mờ mịt nhìn biển lửa mà nghĩ, tại sao ở trong biển lửa lâu vậy mà vẫn còn sống mà ra ngoài? chẳng lẽ thân thể bọn họ được làm từ sắt đá?

Thấy hai người trong lòng Bạch Băng thở phào một hơi đầy vui sướng.

Xích Liên Triệt đỡ Xích Liên Vũ ngồi xuống, mới chú ý ngẩng đầu nhìn khuôn mặt đầy máu của Bạch Băng. Chân mày đột nhiên nhíu chặt, ánh mắt tối sầm: "Bị thương?"

"Không phải là máu của ta, ngươi làm sao vậy? Tứ ca hình như bị thương rất nặng" Bạch Băng vừa nói vừa cúi người ngồi xổm xuống, kiểm tra thương tích của Xích Liên Vũ.

https://thuviensach.vn

Khắp người toàn là vết bỏng, cũng may lúc trước đã dùng lá chuối che đầu lại, bằng không chỉ sợ khuôn mặt tuyệt đẹp này đã bị lửa hủy đi dung mạo.

"Không cần để ý đến.... ta.... Trước khi mặt trời lặn, phải xuống núi chạy tới hoàng thành, may ra còn có một chút hi vọng.... nếu để tới mai sợ rằng sẽ không còn cứu kịp nữa....." Xích Liên Vũ cố gắng mở mắt, chống tay ngồi dậy, nắm chặt lấy tay Bạch Băng mà nói!

Sống chết của hắn chẳng là gì cả, nếu như không có hắn liên lụy, thì Xích Liên Triết với Bạch Băng đã có thể kịp thời mà trở về hoàng thành rồi!

"Chúng ta tuyệt đối sẽ không bỏ lại ngươi!" Bạch Băng kiên định trả lời, quay đầu nhìn về phía Xích Liên Triệt: "Bây giờ phải lập tức chạy tới Lương Thành"

Lương Thành là nơi mà khi trở về Hoàng Thành nhất định phải đi qua, hôm nay Hoàng Thành gặp nguy hiểm, hơn nữa đại quân đông như vậy, nếu để đại quân từ biên quan chạy về thì có khác nào càng tăng thêm thế lực cho Tam vương gia. Kế sách duy nhất bây giờ chính là ngăn chặn bọn chúng ở ngoài Lương Thành!

Xích Liên Triệt đỡ Xích Liên Vũ dậy, Bạch Băng cũng đứng lên xoay người nhìn về mấy trăm binh lính, lạnh giong quát lớn: "Thủ lĩnh của các ngươi đã chết, nếu như không muốn chết thì liền cút đi cho ta!"

Bọn binh lính nghe thấy thế thì nhìn lại nam tử chết thảm, rồi sau đó hoảng sợ mà nhìn bộ mặt đầy máu của nàng. Bọn họ hoảng sợ, thật sự không dám tiến lên!

Dung nhan tuấn mỹ của Xích Liên Triệt, tuy quần áo bị lửa đốt, trên mặt cũng bị khói đen làm nhem nhuốc nhưng phong thái vẫn hiên ngang, đứng ở giữa cuồng phong mà vươn tay về phía Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta đi" Giọng nói khàn khàn của Xích Liên Triệt vang lên vì bị ảnh hưởng từ hơi nóng của ngọn lửa , nhưng vẫn vô cùng bình tĩnh.

Bạch Băng tươi cười, nhưng tầm mắt vẫn khóa chặt đám binh lính đang hoảng sợ kia, xác định không ai dám tiến lên, mới đưa tay nắm lấy bàn tay của Xích Liên Triệt "Đi"

Ba người lên ngựa chạy như bay, bóng dáng càng ngày càng xa.

Gió lốc mới đi qua, bão táp cũng nên tới.....

Tiếng chân ngựa dồn dập vang lên, mãi một lúc lâu sau, mười vạn đại quân mới nhìn lại một biển lửa trước mặt đã ảm đạm đi, dần lộ ra một rừng cây trơ trụi tiêu điều xơ xác.

"Chết chưa?" Liêu Nguyên nhìn về phía mấy trăm tên binh lính trước mặt, khuôn mặt vui sướng mà hỏi thăm, một trận lửa lớn như vậy, thì sao có thể sống được.

"Tướng quân, đoàn người Tứ vương gia đã đi về phía Hoàng Thành, hiện tại chắc cũng đã tới Lương Thành" Một gã ở trong mấy trăm tên binh lính bước ra trả lời.

"Cái gì?" Liêu Nguyên trợn to hai mắt, Chạy? "Các ngươi vì sao không đuổi theo? nếu như làm chậm trễ chuyện lớn của hoàng hậu nương nương, các ngươi cho dù có một nghìn cái đầu cũng không đủ chém đâu!"

Đáng chết, nhiều người ngăn cản như vậy, thế mà vẫn để cho ba người bọn chúng chạy thoát!

Lương Thành cách Hoàng Thành cũng không xa, Hoàng Thành hiện tại tình hình ra sao hắn cũng không rõ, đại thần trong chiều ủng hộ Lục vương gia không ít, hơn nữa cấm vệ quân trong tay của Lục vương gia lại vô cùng lợi hại.

https://thuviensach.vn

Liêu Nguyên trong lòng nóng nảy, không được, phải mau đuổi theo, nếu để Lục vương gia trở về hoàng thành, rồi hắn lại mang theo mười vạn đại quân trở về vây bắt, nhất định có thể chiếm được thế thượng phong!

"Tướng quân..... Điều này cũng không thể trách chúng ta, cô nương kia thật đáng sợ, thật đáng sợ" Binh lính vừa nói vừa hồi tưởng lại tình cảnh vừa rồi mà vẫn còn run rẩy.

"Mẹ nó, đừng có dài dòng, nhanh chóng trở về Hoàng Thành" Liêu Nguyên thô tục mắng một tiếng, liền nâng roi lên mà đuổi theo về hướng Lương Thành/

Lương Thành.

Đường xá Lương Thành lúc này vắng ngắt, gió thổi qua cuốn bay những đám lá cây rụng đầy trên đất, khiến nơi này trở nên vô cùng vắng vẻ hoang vu.

"Chuyện gì xảy ra? Ngươi đâu hết rồi? Bạch Băng nhíu chặt lông mày, nhìn khắp Lương Thành không một bóng người qua lại.

"Chắc là đã sớm chạy rồi" Khuôn mặt tuấn lãng của Xích Liên Triệt hiện ra tia sáng quái dị, không hiểu tại sao ngay cả quan viên trong thành cũng có thể bỏ trốn mất dạng.

"Triệt, ngươi cùng đệ muội cứ để ta ở lại Lương Thành, các ngươi trở về Hoàng Thành trước đi" Xích Liên Vũ nhìn tình hình như vậy liền lên tiếng nói.

Hôm nay Lương Thành chẳng khác nào thành không nhà trống, viện binh không có, đại quân phía sau sẽ lập tức đến đây, nếu cứ vì hắn thì sẽ làm hỏng chuyện lớn mất.

https://thuviensach.vn

"Ta và Xích Liên Triệt sẽ không bỏ lại huynh đệ, nếu đi thì cùng đi" Mặt đen xì, một thật chật vật, nhưng khí thế của Bạch Băng thì lại chấn động lòng người.

"Lục đệ! Bây giờ không phải lúc cậy mạnh, một mình ta đổi lấy cả Xích Nguyệt quốc là đủ rồi!" Xích Liên Vũ vẻ mặt vô cùng tức giận, Hoàng Thành xảy ra chuyện gì không ai biết, sớm trở về lúc nào thì càng tốt lúc đấy, may ra còn có thể cứu vãn được.

"Triệt, ngươi về Hoàng Thành trước, ta sẽ ở lại với Tứ ca, đối phó với đại quân phía sau" Xích Liên Triệt đang muốn lên tiếng, lại bị Bạch Băng giành trước.

Xích Liên Triệt vừa nghe vậy thì nhìn về phía nàng, tay nắm chặt tay nàng mỗi lúc một mạnh hơn: "Không....."

"Tin tưởng ta, ta sẽ bảo vệ tốt Tứ ca, hơn nữa còn đem mười vạn đại quân kia ngăn chặn lại ở ngoài Lương Thành một ngày một đêm" Xích Liên Triệt vừa mới phản bác được một chữ, thì khẩu khí của Bạch Băng lại vô cùng kiên định thốt lên, muốn hắn tin tưởng nàng!

Hai đôi mắt nhìn nhau thật sâu, để nàng lại một mình bảo vệ Tứ ca, hơn nữa còn phải đối phó với mười vạn đại quân. Ngay cả hắn còn không thể.... liệu nàng có thể sao?

"Tin tưởng ta!" Bạch Băng lập lại lời nói một lần nữa, chỉ cần hắn tin tưởng nàng là tốt rồi.

Trong lòng Xích Liên Triệt đột nhiên vô cùng căng thẳng, hắn hoàn toàn tin tưởng nàng, nhưng chẳng qua để cho nàng một mình đối mặt với mười vạn đại quân, khiến cho tâm tư của hắn như bị xiết chặt lại ở cổ họng hết sức khó chịu.

https://thuviensach.vn

"Ta tin tưởng!" Dứt lời Xích Liên Triệt căng thẳng cầm tay Bạch Băng kéo mạnh, ôm thật chặt, sau đó hung hăng hôn lên đôi môi nứt nẻ, lực đạo mạnh mẽ giống như muốn đem nàng dung nhập vào trong ngực, khảm thật sâu vào trong cốt tủy, không muốn chia xa.

"Cha ta cùng đệ đệ đành phải dựa vào ngươi, nhất định phải bảo vệ bọn họ sống sót, nhất định!" Vừa kết thúc nụ hôn, Bạch băng ánh mắt hơi hơi đỏ lên dịu dàng nhìn Xích Liên Triệt mà nói.

"Nhất định còn sống" Xích Liên Triệt nặng nề gật đầu.

Một lúc lâu sau, Liêu Nguyên dẫn theo mười vạn đại quân đã đến bên ngoài Lương Thành. Cửa Thành lúc này rộng mở, nhưng lại không một bóng người.

"Tướng quân, ngươi xem" Thị vệ nhìn thấy Bạch Băng ngồi khoanh chân ở trên tường thành, còn bên cạnh là Xích Liên Vũ đứng thẳng trước gió.

Trong mắt Liêu Nguyên thoáng qua một tia kinh ngạc, Lục vương phi cùng Tứ vương gia đang ở đây, vậy Lục vương gia đâu?

"Đi, đi vào" Liêu Nguyên hô to một tiếng, mười vạn nhân mã sau lưng đồng thời cũng đi chuyển.

"Hôm nay tất cả mọi người ở trong thành này, đừng ai nghĩ có thể thoát ra!" Giọng nói Bạch Băng tràn đầy nghiêm nghị, nhìn xuống mười vạn đại quân ở phía dưới, nhếch môi cười lạnh.

Gia Cát Lượng có ba mươi sáu kế, mà lúc này thành không nhà trống vừa vặn áp dụng. Chẳng qua mười vạn nhân mã này cũng không dễ lừa giống như Tư Mã Ý kia, nên bây giờ nàng muốn chơi một lần thật lớn.

https://thuviensach.vn

"Hả? ha ha ha.... Chỉ bằng hai người các ngươi mà muốn ngăn cản mười vạn đại quân của ta, nằm mơ đi!" Liễu Nguyên siết chặt dây cương, ngẩng đầu nhìn nữ nhân nhỏ bé, cười to ra tiếng.

"Không tin, vậy ngươi thử đi về phía trước một bước xem!" Lời nói hời hợt của Bạch Băng, êm ái như tuyết, tưởng như chỉ là lời nói đùa. Nhưng ẩn trong đó lại là vô vạn tàn nhẫn.

"Tả tướng, cô nương này có chút bản lĩnh, ngươi nên cẩn thận thì hơn" Người cưỡi tuấn mã bên cạnh tiến lên trước thận trọng nói với Liêu Nguyên.

Hiển nhiên Liêu Nguyên rất xem trọng lời nói của gã nam tử kia, ánh mắt sắc bén dò xét một lượt hai người ở trên thành lầu, Bạch Băng ngồi khoanh chân nở nụ cười vui vẻ đầy khinh miệt, thật giống như mười mấy vạn binh mã ở trong mắt nàng chẳng khác nào một con kiến hôi.

Trên mặt Xích Liên vũ cũng không nhìn được một tia hoảng sợ nào, chẳng lẽ ở sau nàng còn có âm mưu gì?

Thấy tình cảnh này, Liêu Nguyên không dám hành động bừa bãi. Nhưng trong lòng lại không cam tâm vì bị một hài tử đe dọa.

Bạch Băng mặt không đổi sắc, một bình rượu một bàn thức ăn ngon cứ như vậy ngồi trên thành thưởng thức. Xích Liên vũ thấy vậy cũng ngồi xuống bưng lên ly rượu đã được rót đầy, một hơi cạn sạch.

Mấy vạn binh mã dưới thành đang chờ phân phó, thấy hai người trên thành uống rượu ngâm thơ, cửa thành bên dưới thì rộng mở, nhưng lại không một ai dám đi vào bên trong!

Thành không nhà trống là một mưu kế tâm lý, xem ai gan lớn hơn. Hư hư thật thật, luôn luôn thay đổi, vô cùng quỷ dị của Gia Cát, ai ai cũng biết.

https://thuviensach.vn

"Rượu ngon, thật là rượu ngon" Bạch Băng cầm ly rượu ngồi trên thành liên tiếp than thở.

Mười vạn đại quân bên dưới thấy tình cảnh như vậy, ngược lại có chút khâm phục cô nương đang ở trên thành kia, mặc dù tuổi không lớn nhưng lại can đảm hơn người.

"Tả tướng xông vào đi, chúng ta có mười vạn đại quân chẳng lẽ còn sợ nàng ta. Coi như bên trong có mai phục thì đã sao, chúng ta có mười vạn đại quân cơ ma!" Một tiểu tướng nhịn không được lên tiếng, thành này làm gì có người, tai sao lại phải sợ!

Lâu như vậy rồi mà không có động tĩnh gì, nói không chừng chỉ là phô trương thanh thế hù dọa mà thôi!

Lời của tiểu tướng dù không lớn, nhưng rơi vào trong tai Bạch Băng thì lại làm nàng cảm thấy vui vẻ, ngân châm trong tay chợt lóe, một tia sáng vô hình liền bay ra ngoài.

"A....." Một tiếng hét thảm vang lên, tiểu tướng vừa mới nói chuyện cả người liền chia năm xẻ bảy, máu thịt văng khắp nơi, thẳng tắp bắn lên người Liêu Nguyên.

"Có vài người khiến ta nhìn không vừa mắt!" Thưởng thức ly rượu trong tay, Bạch Băng nhàn nhạt nhìn lướt qua chân tay đang bay loạn của tên tiểu tướng.

Liêu Nguyên cũng mọi người tận mắt nhìn thấy vậy, nhất thời trợn to hai mắt. Mấy trăm tên thị vệ lúc trước đã từng chứng kiến sự lợi hại của Bạch Băng, thì đồng loạt lùi về phía sau một bước, bọn họ không dám đối mặt cùng nàng.

Trong lòng thật không muốn trở thành kẻ địch với nàng chút nào, chẳng qua là vì lệnh quân khó trái mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Tả tướng, Chuyện khẩn cấp hôm nay chính là mang mười vạn đại quân vào hoàng thành mới là quan trọng, nếu không nhanh lên làm chuyện hoàng thành thất bại, chúng ta cũng sẽ mất mạng. Chúng ta có mười vạn nhân mã chẳng lẽ còn sợ hai người nàng ta? Các nàng đây chỉ là đang làm trò che mắt mà thôi, tả tướng không nên bị lừa ạ!" Đang lúc hoảng sợ thì một gã tiểu tướng khác lại lên tiếng nói.

Chính là một câu nói này! Đã làm thức tỉnh Liêu Nguyên.

Đúng vậy ạ, nếu không chạy về Hoàng Thành, làm hỏng chuyện của hoàng hậu nương nương thì bọn họ cũng là tội thần, tạo phản rồi bị tru di cửu tộc!

Nếu bây giờ không xông lên, cho dù hoàng hậu nương nương có thắng lợi, mà người của hắn lại không kịp thời chạy tới Hoàng Thành tiếp viện, hoàng hậu tất nhiên sẽ phỏng đoán hắn có tâm tư khác, đến lúc đó cũng là chết.

Tình cảnh trước mắt, mặc dù ngoài mặt nhìn có vẻ không ổn, nhưng Tứ vương gia nhìn giống như người bị thương nặng, còn lại chỉ có mình vương phi mặc dù rất lợi hại, nhưng cũng chỉ đơn độc một mình thì có thể làm ra trò trống gì chứ!

Chẳng lẽ có thể đối đich được với mười vạn đại quân của hắn sao.

Thấy vẻ mặt thay đổi của Liêu Nguyên, trong lòng Bạch Băng đột nhiên cứng lại, đáng chết, thật đúng là so với Tư Mã Ý thời tam quốc còn khó đối phó hơn.

Xích Liên Vũ thấy lời nói bên dưới chỉ ra đúng ý định của bọn họ, liền nghiêng đầu nhìn về phía Bạch Băng. Nếu như họ thật xông tới, hắn chỉ còn thể liều chết mà bảo vệ nàng.

https://thuviensach.vn

Hai người bốn mắt nhìn nhau, nhưng không cùng chung suy nghĩ, ánh mắt Bạch Băng lạnh lẽo như băng, còn Xích Liên Vũ thì sáng ngời, trong lòng đã sớm có lựa chọn.

"Tốt, thiếu chút nữa đã bị lừa" Liêu Nguyên tỉnh táo lại, xoay người vung tay lên: "Vào thành,. ta muốn nhìn xem các nàng còn có âm mưu gì"

Nghe lời nói kia, trong long Bạch Băng hoảng sợ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh như băng, đột nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, đôi mắt đen nhánh ẩn chứa mưa to gió lớn nhìn về đám người phía dưới, sát khí thả ra không chút che giấu.

"Sống và chết đều chỉ trong một ý niệm, chỉ có người chết mới có thể từ Lương Thành thoát ra!"

Bụi đất tung bay trong gió,.giọng nói trong trẻo lạnh lùng của Bạch Băng vang lên, chỉ có người chết mới có thể qua.?

Ý tứ rất rõ ràng, căn bản không ai có thể đi qua!

Người phía bên phải dừng lại, lời của cô nương này mặc dù nhẹ, nhưng lại quá mức sắc bén. Hắn cảm nhận được sát khí tỏa ra từ trên người nàng!

"Tả tướng, không nên vội vàng, nên suy nghĩ kĩ trước khi hành động" Lời ngăn cản của tướng lính vừa nói ra, không ngờ lại khiến Liêu Nguyên trở nên giận dữ

"Mẹ kiếp, Tống Điền, ngươi vào lúc này mà còn sợ chết như vậy, ngay cả một cô nương nhỏ bé cũng sợ, vậy làm sao có đủ tư cách vì hoàng hậu nương nương bán mạng!" Liêu Nguyên quay đầu mắng to.

"Tả tướng, ta cũng không phải là thủ hạ của hoàng hậu nương nương. Ta chỉ la quan đô đốc biên cương!" Tống điền sắc mặt tối sầm lại.

https://thuviensach.vn

Hắn trấn thủ biên quan mười mấy năm, hôm nay hoàng hậu hạ lệnh điều mười mấy vạn đại quân về, hắn vốn cũng không phản đối, nhưng chẳng qua là cả nhà giả trẻ lớn bé đầu bị hoàng hậu giữ ở trong tay, khiến hắn trong lòng vô cùng tức giận. Hiện tại lại bị đồng liêu mấy năm như Liêu Nguyên nhục mạ, hắn làm sao còn bình tĩnh được nữa!

"Ngươi.... Tống điền ngươi không phải là muốn phản bội hoàng hậu nương nương đi, nếu thật sự là thế thì lão tử hiện tại liền xử lý ngươi, thánh đến lúc đó lại thêm cản trở!" Nghe thế, Liêu Nguyên sắc mặt vặn vẹo dữ tợn.

"Liêu Nguyên, ta cùng ngươi cũng là đồng liêu mấy năm, không nghĩ tới ngươi lại phát điên như thế" Tống Điền trợn to hai mắt, không thể tin.

"Ha ha ... Phát điên? Bản tướng chính là phát điên, ngươi đừng ở đây mà làm cản trở" Liêu Nguyên trừng mắt nhìn Tống Điền một cái, sau này sẽ tìm hắn tính sổ, rồi quay người lại hô to: "Đại quân vào thành, ta muốn kiến thức một chút xem bên trong thành có cơ quan gì!"

Trên trời mây đen đầy trời, bất ngời thay đổi.

Bạch Băng đứng trên thành, ánh mắt chuyển sang tối tăm "Đã như vậy, sẽ để cho ta nhìn xem da các ngươi có bao nhiêu dầy!"

Dứt lời từ trong ngực móc ra một bọc lớn các loại vật thể màu đen, đó là lựu đạn nàng đặc biệt nghiên cứu ra.

Vốn định ở trong cuộc săn bắn hoàng gia sẽ để cho Xích Liên Triệt thưởng thức, không nghĩ tới lại được sử dụng vào tình huống này!

"Đệ muội, đây là?" Xích Liên Vũ tinh thần vừa mới tỉnh táo bớt căng thăng đôi chút, nếu không phải vì bảo vệ hắn, thì chuyện làm sao lại diễn biến thành tình trạng này.

https://thuviensach.vn

"Là thứ để bọn họ quy thiên" Bạch Băng khắp người tỏa ra sát khí nồng nặc, nhìn về phía Xích Liên vũ nhẹ nàng gật đầu một cái, ý bảo hắn ngồi xuống quan sát.

Để cho bọn họ quy thiên? Xích Liên Vũ kinh ngạc, ánh mắt chăm chú quan sát vật thể màu đen trong tay Bạch Băng, không biết nó có bao nhiêu lực lượng? Liệu có thể tiêu diệt được mười vạn binh mã ở phía dưới ?

Ngay lúc Xích Liên Vũ đang quan sát thì Bạch Băng kéo sợ giây của vật thể đang cầm trong tay ra, lập tức đứng lên ném đoàn binh mã đang gần đến cửa thành.

"Oanh" Một tiếng nổ lớn vang lên.

"A....."Mấy trăm binh lính bị nổ cho máu thịt be bét, vô số cánh tay bị gãy bay lên đầy trời.

Vụ nổ to lớn như sét đánh, đinh tai nhức óc! Một làn khói đen dầy đặc mang theo những đốm lửa nhỏ chậm rãi bay thẳng lên trời.

"Trời ạ!" Tất cả mọi người đều trợn lớn hai mắt không thể tin, nàng ta ném rốt cuộc là thứ gì, một thứ bé xíu như vậy tại sao lại có lực lượng lớn như thế, làm mặt đường bằng phẳng lại nổ thành cái hố lớn như vậy.

Cái hố kia to chừng mười trượng, sâu mười mấy thước, hơn nữa còn khiến mấy trăm tên binh lính trở thành tàn binh. Mà chuyện này chỉ xảy ra trong chớp mắt.

Quá kinh hãi, quá kinh khủng, nhất thời làm những binh lính còn lại đều lui về phía sau, vẻ mặt hoảng sợ trắng bệch.

Liêu Nguyên ngẩng đầu nhìn về hướng Bạch Băng, miệng vẫn nở nụ cười lạnh nhạt như cũ, nàng rốt cuộc có phải là người hay không? Ném ra thứ biến thái gì đó, lại có được uy lực lớn như vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn mặc dù không bị trong thương, nhưng cũng không tránh khỏi bị những mảnh đạn vụn văng tới, làm quần áo trên người không khác gì bị đao kiếm chém nát.

Xích Liên Vũ cũng kinh hãi không thôi, nhìn vào mắt Bạch Băng mà than thở, bất cứ lúc nào nàng cũng có thể mang tới hi vọng sống sót cho người khác, dù dưới tình huống nguy hiểm nào nàng cũng đều có thể dùng cách kỳ lạ mà hóa giải.

Những người hôm nay thấy được tình cảnh biến thái này, dù có chọ bọn họ thêm một lá gan cũng không dám tấn công vào thành.

"Lúc này mới chỉ là bắt đầu, nếu còn tiến lên, vậy mười vạn binh mã của ngươi, ta một mạng cũng không chừa lại!" Bạch Băng nhìn Liêu Nguyên lạnh lùng tuyên bố.

Không khí thay đổi, mặc dù đang lúc đối đầu gay gắt, nhưng rõ ràng Bạch Băng đang chiếm thế thượng phong!

"Tả tướng, thành này đúng là không thể xem thường, tả tướng nên suy nghĩ lại, vật kia thật là đáng sợ"

"Đúng vậy ạ, đúng vậy ạ, tả tướng....."

"Tả tướng, đồ vật trong tay nàng ta quá tàn nhẫn, quá tàn nhẫn ạ....."

Bọn binh lính hoảng sợ, rối rít hướng Liêu Nguyên mà nói. Thành này có vào mà không có ra, thời gian chỉ trong nháy mắt mà đã chết nhiều người như vậy, hơn nữa đây mới chỉ là bắt đầu, vậy nếu thực lực chân chính xuất hiện thì sẽ thế nào ạ. Mười vạn nhân mã không chừa một người? Lúc này đại đa số binh lính đã hoàn toàn tin tưởng lời nói kia.

Nếu tiếp tục tấn công vào, đối với bọn họ mà nói, chỉ có thể chôn thân ở trong đó chứ không có đường nào sống sót !

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nhếch môi, muốn chơi thì phải chơi lớn một chút, đây mới là trọng điểm lời nói của nàng.

Hai người đối chiến với mười vạn người, hoàn hoàn là chuyện vô cùng khó khắn, nếu như thủ đoạn không độc ác một chút, thì làm sao trong thời gian ngắn ngủi có thể đạt được kết quả mình muốn .

Thứ trong tay nàng quá tàn nhẫn sao?

Trong lòng Bạch Băng vô cùng khinh bỉ, chính nàng cũng biết là tàn nhẫn, nhưng chẳng qua nàng cũng không còn cách nào khác. Nàng chẳng phải là người lương thiện gì, bởi vì không ai dạy nàng biết và cũng không ai bố thí cho nàng chút thiện tâm bao giờ.

Nàng chỉ biết, người không vì mình trời tru đất diệt.

Kiếp này nàng có được người yêu thương, nên nàng sẽ cố gắng đi bảo vệ bọn họ, chỉ cần ai làm bị thương người của nàng thì đều phải bị trừng phạt. Nàng không sợ gì cả, vì tính mạng của nàng đều vì bọn họ mà tồn tại!

Nàng không sợ máu tanh, bởi trên người đã bị dính đầy máu, hơn nữa còn nhiều tới mức mà nàng cũng không nhớ nổi.

"Ta nói rồi, hôm nay muốn qua thành này, chỉ có người chết mà thôi!" Bạch Băng cười khẽ, phảng phất như đám mây trắng bay lượn ở giữa tầng trời.

Nhưng tại dưới đáy mắt lại lạnh lẽo âm u khiến ai nhìn qua đều phải run rẩy kịch liệt, sợ hãi....

Không thể không nói, thành công này đều nhờ vào quả lựu đạn uy lực ở trong tay Bạch Băng, nó đã hoàn toàn làm rung động đại quân ở đây. Trong nháy mắt nổ tung đó, đã làm trấn động tạo thành uy hiếp đối với mọi người.

https://thuviensach.vn

"Tả tướng, trăm người bọn ta không muốn cùng Lục vương phi đối nghịch" Một người ở trong mấy trăm người đi ra ôm quyền nói.

Mấy trăm người phía sau hắn, rõ ràng cũng có cùng ý nghĩ với nam tử đó, bọn họ không muốn đối nghịch với cô nương đứng ở trên tường thành kia ạ.

Từ lúc mới bắt đầu thì bọn họ đã biết, cho dù bọn hắn có nhiều người hơn nữa, cũng không phải là đối thủ của nàng. Trên người nàng ta phát ra hơi thở chính là thuộc về nữ vương đến từ Địa Ngục, ai dám phản kháng?

"Mẹ kiếp, ngươi nói gì với lão tử hả? Không cùng nàng đối nghịch? Đó chính là cùng bản tướng đối nghịch!" Liêu Nguyên nổi giận, đây rõ ràng là có ý đối nghịch với hắn mà, xem ra không giết một người để thị uy thì bọn người này bắt đầu không nghe lời!

"Tả tướng, bọn ta không muốn đối nghịch cùng Lục vương phi" Nam tử kia lặp lại lời nói một lần nữa.

Vừa mới đầu bọn họ tấn công Lục vương gia cũng là bất đắc dĩ, quân lệnh khó cãi, nên mới khiến bọn họ làm nhiều chuyện sai trái như vậy. Hôm nay trước mắt Lục vương phi còn nhỏ tuổi, lại can đảm cùng thủ đoạn mãnh mẽ đã khiến bọn họ phải bội phục.

Tự mắt nhìn thấy thủ đoạn của Bạch Băng, một số người bọn họ mới biết cái gì là vương giả chân chính, nếu có thể đi theo làm thủ hạ của người như vậy, đủ để.....

"Mẹ nó, muốn chết!" Liêu nguyên tay rút đại đao ra liền hướng về phía nam tử kia chém tới.

"Đinh...." Một thanh âm vang lên, Tống Điền liên gác trường kiếm ở trên đao của Liêu Nguyên chặn lại.

https://thuviensach.vn

"Tống Điền, ngươi đây là có ý gì? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn chết!" Liêu Nguyên trừng mắt nhìn chằm chằm Tống Điền, tức giận nói.

"Tả tướng, muốn chết cũng nên là ngươi, bọn ta không muốn đối nghịch với hoàng thượng và Lục vương phi" Vừa rồi Tống Điền đã suy nghĩ thông suốt, người nhà bị giam giữ so với mất nước vào tay giặc, thì so với vị Lục vương phi anh dũng này, hắn tự cảm thấy hổ thẹn không bằng.

Mười ba tuổi ngăn cản mười vạn binh mã, không chút sợ hãi, đứng trên tường thành nâng cốc vui mừng, đây là một người khí phách như thế nào ạ?

Vậy mới xứng đáng được chọn làm phi tử của Lục vương gia chứ. Sau này nhất định có thể trở thành tấm gương người vợ hiền của Xích Nguyệt quốc, nên hắn làm sao có thể bị che mờ hai mắt mà để bọn họ nắm mũi dắt đi.

Cũng may là chưa làm ra sai lầm gì lớn, vẫn còn kịp quay đầu lại.

"Tốt..... Thì ra người chung quy là không muốn ra sức vì hoàng hậu nương nương, vậy bây giờ bản tướng trước hết sẽ thay người giệt trừ ngươi" Liêu Nguyên nâng đao đẩy ra trường kiếm, thân thể hắn còn chưa kịp làm ra động tác thứ hai thì thân thể đã cứng đờ mà ngã xuống. Trên mặt rất nhanh liền biến thành màu đen, miệng sùi bọt mép.

Tống Điền hoảng sợ, nhìn một con rắn màu vàng kim nhỏ nhắn bò từ bên trong người Liêu Nguyên ra ngoài, sau đó hướng hắn lắc lắc cái đuôi, rồi hướng lên thành bò đi.

Bạch Băng đứng trên thành quan sát tất cả, trong lòng có chút mừng rỡ, xem này xảy ra ngoài dự liệu của nàng, nàng nhìn thấy được khi Tống Điền nói ra không muốn đối nghịch với hoàng thượng và Lục vương phi , tâm tình của hắn rất thật, không hề giả dối, trong mắt trong suốt không một

https://thuviensach.vn

tia tạp chất, kiên định bất khuất, đủ thấy được trong chuyện này hắn hắn là bị ép buộc.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Hoàng Thành Đại Loạn

BBên trong hoàng cung lúc này rất yên tĩnh. Mặt trời chói chang chiếu sáng chả một vùng đất rộng lớn, thường là dấu hiệu của cơn bão táp sắp quét qua một vùng đất yên bình yên.

Trên đường cái vẫn như mọi ngày, kẻ đến người đi tấp nập.

"Mau tránh ra, tất cả mau tránh ra" Một trận âm thanh ầm ĩ vang lên, mọi người rối rít tránh sang bên cạnh, tiếp đó là một đội binh mã đông đảo chạy thẳng về phía hoàng cung.

"A, đây không phải là Tam vương gia sao?"

"Không phải nghe nói các vương gia cùng hoàng tử đều cùng đi săn thú sao? Lúc này tại sao Tam vương gia lại trở về thành?"

"Ai biết được, nói không chừng là có việc gì gấp"

Đợi sau khi đám binh mã đi qua, mọi người liền rối rít bàn luận, ai cũng không nghĩ tới trong hoàng cung sắp xảy ra một trận mưa máu.

Trong hoàng cung.

Xích Liên Hoàng lẳng lặng đứng ở chỗ cao nhất trong cung, nhìn con dân của mình hi hi ha ha bàn tán, rồi lại thấy Tam vương gia trở về thành thì nhíu mày, nhưng cũng không quá để ý tới. Xích Liên Sơn từ nhỏ bản tính liền giống như ngựa hoang, lúc nào cũng muốn vượt qua Triệt để khiến hắn hài lòng.

https://thuviensach.vn

"Haiz!" Xích Liên Hoàng thở dài một tiếng, định quay trở về, nhưng bất ngờ lại chạm mặt một người.

"Lý công công, có chuyện gì mà đi vội vàng như vậy?" Xích Liên Hoàng híp mắt hỏi, cũng không tỏ vẻ giận dữ.

Lý công công ở trong cung cũng đã là lão công công rồi, sáu tuổi thì vào cung, đã phục vụ qua hai đời hoàng đế, ngay cả Xích Liên Hoàng hắn cũng đối với Lý công công có mấy phần cảm giác trưởng bối trong nhà.

"Hoàng thượng, hoàng thượng, hoàng hậu mang theo một nhóm binh linh lớn xông vào Càn Thanh cung. Hơn nữ còn trói Đông quý phi cùng các nương nương trong hậu cung lại.

Vẻ mặt Lý công công vô cùng hoảng hốt mà nói, hành động này của hoàng hậu ai cũng có thể nhìn ra, đây là muốn tạo phản, tạo phản ạ!

"Ngươi nói cái gì? Hoàng hậu xông vào Càn Thanh cung?" Quả nhiên, vừa nghe tin tức này, ngay cả Xích Liên Hoàng cũng không kìm nén được kích động mà túm lấy cổ áo Lý công công.

"Dạ" Lý công công bị túm cổ, rất khó thở nhưng cũng không tức giận, mãi mới dạ được một tiếng. Điều này cũng làm hắn nóng ruột ạ, vạn nhất hoàng hậu nương nương thật sự tạo phản, vậy bây giờ Lục vương gia cùng Tứ vương gia đều không ở Hoàng Thành, hơn nữa thống lĩnh cấm vệ quân vừa vặn lại là Vương Lượng tướng quân, thế thì thật sự là xong rồi.

Một giây kế tiếp, Xích Liên Hoàng đem Lý công công ném xuống đất, trong lòng vô cùng nặng nề mà nhanh chóng đi về phía Càn Thanh cung.

Càn Thanh cung, tất cả phi tử hậu cung cùng với cung nữ đều hoảng sợ mà nhìn hoàng hậu Vương Lam ở trước mặt. Hàng loạt cấm vệ quân xông vào càn Thanh cung khiến các nàng đều có cảm giác khó hiểu.

https://thuviensach.vn

"Hoàng hậu, người đây là có ý gì" Đông quý phi nghiêm mặt, càng thêm tức giận nhìn về phía Vương Lam.

"Ha ha.... Có ý gì? Chẳng lẽ ngươi còn không nhìn ra được hay sao? Hôm nay chính là ngày Xích Nguyệt quốc đổi chủ" Vương Lam cười to, vẻ mặt hết sức vặn vẹo vui sướng. Hoàng Thành hôm nay không còn ai có thể đối nghịch được với nàng.

"Chẳng lẽ, ngươi không sợ hoàng thượng trị tội ngươi!" Mặc dù đã đoán ra ý đồ của hoàng hậu, nhưng lại nghe từ chính miệng nàng ta nói ra , Đông quý phi trong nháy mắt liền kinh ngạc.

"Trị tội? Nay cấm vệ quân Hoàng Thành đều là người của ta, cho nên hôm nay các ngươi đều phải chết, ngay cả nhi tử mà ngươi vẫn kiêu ngạo cùng với con dâu tương lai của ngươi đều phải chết, ai nha, nói không chừng hiện tại bọn chúng đều đã nằm thẳng cẳng ở trên mặt đất rồi, ha ha....." Vương Lam càng thêm điên cuồng cười to.

"Khởi bẩm hoàng hậu nương nương, Tam vương gia đã chạy về hoàng cung, tất cả những ai có mặt ở trong cuộc săn bắn đều đã bị chém chết, không ai có thể trốn thoát" Thị về từ bên ngoài đi vào ôm quyền nói.

"Tốt, tốt, tốt, các ngươi cũng nghe thấy rồi đấy, Xích Nguyệt quốc này bây giờ chính là thuộc về Vương gia ta" (họ Vương nhé) Vương Lam nói liên tục ba chữ tốt, rồi quay đầu chỉ vào đám phi tần mà cười to liên tục.

"Hoàng hậu tỷ tỷ, Thiên hạ này vốn ra phải thuộc về Tam vương gia" Trong đám phi tần có người thấy chuyện xoay chuyển như vậy, liền quay về phía Vương Lam nịnh hót.

"Đúng vậy ạ, thiên hạ này trừ Tam vương gia ra thì còn ai có thể đảm đương chứ" Những phi tử khác thấy vậy, cũng liền thuận nước đẩy thuyền.

https://thuviensach.vn

"Coi như các ngươi thức thời, các ngươi dù gì cũng là danh môn quý tộc, chỉ cần có thể khuyên người nhà quy hàng dưới thế lực Tam vương gia, Bổn cung tam thời tha cho một mạng không giết. Nếu không....." Vương Lam dừng lại một chút, chân mày nhíu chặt: "Nếu không, ngũ mã phanh thây!"

"Đúng .... Đúng.... bọn ta nhất định sẽ quy thuận dưới thế lực của Tam vương gia" Nghe nói sẽ bị ngũ mã phanh thây ai lại không sợ, các phi tử vội vàng trả lời, chỉ sợ chậm một chút liền sẽ bị ngựa xé xác.

Đông quý phi ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm Vương Lam, hiển nhiên là vẫn chưa kịp phản ứng lại khi nghe lời bẩm báo của thị vệ.

"Ngươi là đồ nữ nhân xấu xa, hoàng huynh của ta rất lợi hại, ta sẽ bảo hoàng huynh giết chết ngươi" Xich Liên Toàn đi lên định xé rách y phục của hoàng hậu.

"Toàn nhi" Đông quý phi cả kinh, vội vàng kéo Xích Liên Toàn lại.

Vương Lam cúi đầu nhìn Xích Liên Toàn, trong mắt tức giận liền dâng lên cao, từ khi Xích Liên Toàn ra đời cho tới giờ, Xích Nguyệt quốc vẫn luôn hưng thịnh. Thời điểm Xích Liên Toàn sinh thì trời lập tức đổ mưa to xuống, hoàng thượng mừng rỡ nói nữ nhi của hắn chính là được thần linh che chở, còn nói tồn vong của Xích Nguyệt quốc có liên hệ chặt chẽ với tính mạng của nàng.

Chuyện này truyền tới dân gian, trên đường cái, tất cả mọi người đều cao hứng vui mừng, nhảy nhót.

Mọi người đều biết, công chúa ra đời mưa to rơi xuống chẳng khác nào cam lộ. Nhờ có công chúa ra đời mà cả vùng đất khô hạn có thể phục hồi, cho nên mọi người đối với vị công chúa này ở trong lòng vô cùng cảm kích.

https://thuviensach.vn

Lời đồn đại công chúa là thần tiên chuyển thế, tới cứu vớt dân chúng của Xích Nguyệt quốc, sau đó truyền đến tai hoàng thượng làm cho người đối với Xích Liên Toàn vô cùng thương yêu, khiến cho các phi tử ở hậu cung cũng phải ghen tị, tức giận tới nghiến răng nghiến lợi.

Mặc dù tức giận nhưng lại không có biện pháp nào, bởi vì hoàng thượng kể từ khi Xích Liên Toàn ra đời thì thường mang theo bên người, không chỉ có vậy, mà còn phái cả người đi bảo vệ.

Nàng đã sớm đối với Xích Liên Toàn có ý định diệt trừ, cho nên hôm nay tự nó tìm tới cửa, nàng còn khách khí làm gì chứ!

Giơ tay rút ra trường kiếm ở bên hông của cấm vệ quân, chỉ vào Xích Liên Toàn "Hôm nay ta trước tiên giết ngươi, để cho mẫu phi ngươi mở to mắt ra mà nhìn!"

"Ngươi dám!" Đông quý phi ôm Xích Liên Toàn, muốn giết con gái của nàng, nàng tuyệt đối không cho phép! "Bổn cung dĩ nhiên dám, hiện tại ngươi không mở to mắt ra mà nhìn xem, thiên hạ này là của ai!"

"Ai dám ra tay với nữ nhi của trẫm, trẫm liền đem nàng ta tru di cửu tộc" Âm thanh truyền từ ngoài cửa vào, khiến các phi tử hoảng sợ.... trơ mắt nhìn bóng dáng Xích Liên Hoàng xuất hiện trước mắt.

"Diệt cửu tộc? hừ, ngươi bây giờ chỉ là một lão già không có quyền lực" Hoàng hậu mặc dù cũng kinh hãi, nhưng mà nàng lại nghĩ tới Hoàng Thành hiện giờ đã bị nhi tử bao vây, giọng nói lập tức trở nên sắc bén .

"Ngươi cho rằng hoàng cung chỉ có cấm vệ quân thôi sao, vậy ngươi cũng quá coi thường trẫm rồi" Tâm tư của đế vương vô cùng thâm ảo, ai cũng đoán không ra. Cấm vệ quân ở trong hoàng cung thì mọi người đều biết, nhưng mà những người bí mật đi theo bảo vệ thì lai không ai biết rõ, rốt cuộc là có bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu cũng giật mình sửng sốt, chẳng lẽ hắn đã có phòng bị? Không thể nào, người của nàng đã che giấu vô cùng kín kẽ, làm sao có thể bị đoán được. Coi như hắn có âm thầm huấn luyện thị vệ thì cũng làm sao kịp chạy tới.

"Phụ hoàng, tâm tư của người cũng rất tinh tế, chẳng qua là những người bên cạnh ngươi đã sớm bị ta thu thập rồi, còn những thị vệ bí mật thì hiện tại cũng không biết có chuyện xảy ra, làm sao có thể đến cứu ngươi" Xích Liên Sơn một thân áo giáp, trường kiếm trong tay nhỏ máu, rõ ràng là vừa mới chém giết xong.

Xích Liên Hoàng nhìn về phía Xích Liên Sơn, trong mắt lóe lên tia sáng khiếp sợ: "Ngươi là đứa con bất hiếu"

"Hả? Dù sao thì ngôi vị hoàng đế này vốn là phải thuộc về ta" khuôn mặt Xích Liên Sơn trở nên hung dữ méo mó.

Hắn là con trai trưởng của đương kim hoàng hậu mà quy củ tổ tông lưu lại, thái tử vị phải truyền cho con trưởng, nhưng mà hoàng thượng lại coi trọng Xích Liên Triệt, chậm chạp không chịu lập hắn làm thái tử. Vì quyền thế sau này, hắn không thể không tạo phản! Muốn trách thì cũng chỉ có thể trách hắn quá thiên vị!

"Người xấu, các ngươi đều là người xấu" Xích Liên Toàn trợn to hai mắt chỉ vào hoàng hậu mà nói.

"Ngươi, cái đồ tiện nhân, dám vô lễ với hoàng hậu như vậy, cũng không nhìn xem ai mới là chủ Xích Nguyệt quốc. Ngươi còn tưởng mình vẫn là công chúa cao cao tại thượng sao!" Dứt lời liền dơ tay hung hăng tát vào trên mặt Xích Liên Toàn, trong long ngập tràn sảng khoái. Xích Liên Toàn này nàng không vừa mắt đã lâu, hôm nay có cơ hội dậy dỗ như vậy, thật đúng là sảng khoái mà!

https://thuviensach.vn

"Toàn nhi" Đông quý phi hai tay giữ lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Xích Liên Toàn, nhìn hai má sưng vù thì quay đầu căm tức hét lên: "Ta sẽ đem hai tay của ngươi chặt xuống!" Dáng vẻ cắn răng nghiến lợi của Đông phi, giống như muốn xé xác Như phi ra vậy.

"Có bản lĩnh thì ngươi tới chặt, hiện tại thiên hạ này là của Tam vương gia, các ngươi sớm muộn gì cũng phải chết mà thôi" Như phi không thèm để ý lời ác độc kia vào mắt, xoay người nhích gần về phía hoàng hậu, nàng bây giờ cùng hoàng hậy là cùng một phe, ngay cả hoàng thượng bây giờ cũng không thể làm gì nàng.

"Ha ha..... Nói rất hay, cũng coi như Như phi muội muội sáng suốt, xem ra kẻ thù của Tiểu công chúa này cũng không ít. Nếu Như phi muội muội đã nói vậy thì tiểu công chúa này liền giao cho ngươi xử lý, nhớ là phải làm cho tiểu công chúa thật hưởng thụ vào đấy" Một câu nói thiên hạ này là thuộc về Tam vương gia của Như phi, làm cho trong lòng hoàng hậu vô cùng vui sướng. Cũng đúng lúc nàng không có thời gian đi đối phó với Xích Liên Toàn, nên liền giao cho Như phi xử lý.

"Ai cũng không được phép đụng vào nữ nhi của ta" Đông quý phi đem Xích Liên Toàn bảo vệ ở sau lưng, nhưng mà đám thị vệ cao lớn ở phía sau lại không chút khách khí đem nàng đẩy ngã xuống mặt đất.

"Mẫu phi" Xích Liên Toàn trên mặt chảy đầy nước mắt.

"Toàn nhi.." Xích Liên Hoàng còn chưa kịp tiến lên, lập tức đã bị cấm vệ quân kề đao lên cổ.

"Toàn nhi....." Đông quý phi bò dậy muốn đuổi theo Xích Liền Toàn bị đem đi, lại bị cấm vệ quân ngăn lại, nước mắt không ngừng rơi xuống, chỉ biết trơ mắt nhìn bóng lưng của nàng biến mất.

Trời mỗi lúc một tối , ánh trăng dần dần lộ ra những tia sáng sau đám mây.

https://thuviensach.vn

Lúc này bên ngoài Càn Thanh cung đã vô cùng rối loạn, tiếng chém giết không ngừng vang lên, cung nữ thái giám hoảng sợ bỏ chạy. Vì Xích Liên Sơn đã hạ lệnh giết chết toàn bộ cung nữ cùng thái giám để giệt khẩu.

Bên ngoài cửa từng tiếng gào thét thê lương vang lên, so với Địa Ngục còn phải thảm thiết hơn.

Như phi từ Càn Thanh cung đi thẳng ra ngoài về phía tây uyển, trong lòng rất đắc ý, Xích Liên Toàn bình thường ngươi đối với ta bất kính, hôm nay ta không giết ngươi, thì làm sao có thể làm nguôi ngoai tức giận bấy lâu.

Bên trong tây uyển.

Một lồng tre đang được phủ một miếng vải đen, mấy người làm cùng nhau đem miếng vải bỏ xuống. Nhất thời hiện ra ở trong mắt mọi người là một con cọp vô cùng hung ác và đói khát.

Tây uyển là nơi hoàng thượng dùng để nuôi dưỡng thú dữ, con cọp này là động vật hoàng thượng yêu thích nhất, cho nên mới tồn tại loại động vật này mà không ai dám ý kiến.

Con cọp ở bên trong lồng tre lúc này vô cùng hưng phấn chờ đợi chủ nhân chuẩn bị thức ăn ngon kế tiếp cho nó.

"Như phi nương nương, con cọp này đã vài ngày chưa được ăn gì rồi" Thị vệ trông coi mở miệng nói, con vật này đã mấy ngày chưa được ăn nên hiện giờ nó đang rất đói khát.

"hả? đã mấy ngày chưa được ăn? Thật tốt, bổn cung hôm nay rảnh rỗi không có việc gì làm, vậy để bổn cung tự tới cho nó ăn đi, ta tin tưởng nó sẽ rất thích" Trong mắt Như phi thoáng qua một tia sát khí.

https://thuviensach.vn

"Như phi tự mình mang thức ăn đến cho súc sinh này, xác thực là vô cùng tốt " Thị vệ nhìn Như phi đứng trước mặt con thú hung mãnh như vậy mà lại không bị dọa sợ đến hét chói tai, thì vô cùng ngạc nhiên.

Như phi cười khẽ, Xích Liên Toàn, để cho ta xem biểu hiện của ngươi sẽ như thế nào đi, không phải là ngươi rất được cưng chiều sao, không phải là phúc tinh của Xích Nguyệt quốc sao?

Hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi! Nhìn bên trong lồng tre, con thú há to miệng để lộ ra hàm răng bén nhọn, thì ánh mắt Như phi lại càng lạnh lẽo.

"Ai nha, không nghĩ tới Như phi tỷ tỷ lại có chiêu trò này, thú vị, thú vị " Các phi tử ở trong Càn Thanh cung cũng theo sau tới đây.

"Các ngươi tại sao lại theo tới" Như phi nhíu mày nhìn về đám phi tần cười lạnh nói.

"Nơi có náo nhiệt tại sao lại không nhìn ạ, đừng quên hiện tại chúng ta đều bị hoàng hậu nắm giữ trong tay, ngươi so với chúng ta cũng không cao quý hơn đâu" Lương quý phi nhếch miệng cười lạnh nhìn nàng.

"Nếu các ngươi là đến xem náo nhiệt, như vậy thì câm miệng của ngươi lại! người đâu, đem Tam công chúa khả ái của chúng ta đến đây!" Như phi cười nói tự nhiên, hướng về đám cung nữ đang run như cầy sấy mà ra lệnh.

Các phi tử trong mắt đều lộ ra ánh sáng, lòng tràn đầy chờ mong nhìn màn trình diễn kế tiếp, chuyện các nàng muốn diệt trừ Xích Liên Toàn cũng không phải chỉ là ngày một ngày hai, bất qua nhìn cách đối đãi của Như phi hiện tại cũng ít nhiều khiến các nàng phải giật mình.

Chẳng bao lâu sau, hai gã nam tử lôi kéo một người vóc dáng nhỏ bé đi tới tây uyển.

https://thuviensach.vn

"Đồ nữ nhân xấu xa, các ngươi đều là đồ hư hỏng, buông ta ra, mau thả ta ra!" Xích Liên Toàn vừa đá vừa đấm, ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm một đám phi tử trước mặt.

Mục tiêu đã hoàn thành, hai gã nam tử không chút thương tiếc, mà còn cố ý thô lỗ đem Xích Liên Toàn ném mạnh xuống đất.

Nhất thời liền vang lên một trận gào khóc "A.....Đau quá....."

Như phi hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sâu thẳm máu lạnh mà nhìn Xích Liên Toàn, tràn đầy khinh thường mà nhếch môi: "Nữ nhân xấu xa sao, vậy hôm nay ta sẽ để cho ngươi được chứng kiến cái gì mới thật sự là xấu xa!"

Chạm đến ánh mắt độc ác của nàng, Xích Liên Toàn trong lòng hoảng sợ, nhưng vẻ mặt vẫn quật cường không chịu khuất phục, quần áo sang trọng đẹp đẽ nay đã vô cùng bẩn thỉu, trên mặt cũng toàn là bùn đất: "Bổn công chúa không sợ các ngươi, không sợ các ngươi....."

Thị vệ trông coi thú dữ không khỏi kinh hãi, đây không phải là Tam công chúa sao? Hôm nay tại sao lại biến thành như vậy!

"Người đâu, mau đem nang ta ném vào trong lồng đi" Như phi không thể chờ đợi mà muốn nhìn màn kich hay, nàng chờ ngày này đã lâu rồi.

"Nương nương, ngàn vạn lần không thể!" Thị về trông coi vô cùng khiếp sợ, muốn giết Tam công chúa thì hắn không thể khoanh tay đứng nhìn.

"Cút ngay, nếu không bổn cung ngay cả ngươi cũng ném vào trong!" Lý trí Như phi lúc này đã hoàn toàn bị phá hủy, nhìn thấy con cọp hung mãnh kia thì cảm giác vô cùng hưng phấn.

"Thục phi nương nương....."

https://thuviensach.vn

"Đừng ở đó nhiều lời, nếu còn nói thêm một câu, bổn cung tuyệt không bỏ qua cho ngươi!" Ánh mắt độc ác của như phi bắn thẳng về phía tên thị vệ.

Tên thị vệ kia cuối cùng cũng chỉ há miệng mà không dám nói gì.

"Bổn công chúa không sợ, hoàng huynh sẽ trở lại, nhất định sẽ trở lại giết chết các ngươi...."Xích Liên Toàn không ngừng giãy giụa, ngoài miệng nói không sợ nhưng trong lòng thì vô cùng sợ hãi. Nàng chỉ là một hài tử bẩy tuổi, một hài tử thì có thể có bao nhiêu kiên cường đây?

"Có trở về thì cũng đã thành quỷ rồi!" Các vị phi tử cười lạnh.

Bọn thị vệ mang Xích Liên Toàn đi về phía lồng tre.....

"A.... không muốn....." Xích Liên Toàn hét lên thê thảm không ngừng, mấy tên thị vệ đứng cạnh lồng tre chỉ biết cúi đầu, hoàng toàn không dám vọng động.

Chỉ có thể hy vọng công chúa tự cầu cho mình có nhiều may mắn, đáng tiếc dù có may mắn thì cũng chỉ được một chốc lát mà thôi, một nữ oa cùng với một con cọp, nàng có thể sống sót mới là lạ.....

Con cọp ở trong lồng, khóe miệng chảy đầy chất lỏng, đôi mắt màu xám tỏa ra tia sáng hưng phấn dị thường, khiến người ta nhìn mà kinh hãi.

Hơn nữa đã mấy ngày nay nó chưa có ăn uống gì, lúc này lại thấy con mồi thơm ngon như vậy, bảo nó làm sao có thể chờ đợi được.... hiện tại nó chỉ muốn xông lên xé xác nàng ra mà ăn thôi.

Các phi tử trợn to hai mắt, chỉ mong đợi được chứng kiến một màn sắp xảy ra, lúc này những cung nữ ở trong cung cũng không còn sợ hãi nữa mà ngược lại rất mừng rỡ kích động ....

https://thuviensach.vn

Con cọp phi thân lên trước một bước, cả người cũng nhảy lên .

"A..... "Xích Liên Toàn ôm đầu kêu to, bóng dáng nho nhỏ ở trong lồng tre chạy tán loạn.

"Tốt tốt.... Mau, mau ăn nàng ta"

"Nhanh lên, ở trên cao" Các phi tử ngày càng kích động, trong mắt phát ra ánh sáng độc ác khiến người ta buồn nôn.

"Thả nàng ra ngoài!" Lúc này một giọng nói từ xa truyền tới, đó là một thiếu niên tóc dài màu đen được cố định bằng một cây trâm gỗ, sống mũi cao thẳng, miệng anh đào nhỏ nhắn mê người.

Trên người được phủ lên một chiếc áo bào nhỏ nhắn màu trắng, trên áo lại nhuộm đầy máu tươi, nhưng không khiến người ta cảm thấy bẩn thỉu mà ngược lại, lại có chút trong trẻo lạnh lùng như hoa mai mọc lên giữa trời tuyết.

Đôi mắt sắc bén nhìn về phía mọi người, khiến người ta cảm thấy lạnh, vô cùng lạnh.

"Thả nàng ta ra ngoài!" Âm thanh mang theo uy áp lại một lần nữa vang lên.

"Ngươi là con trai duy nhất của Bạch thừa tướng?" Lương phi nhìn một cái liền nhận ra.

"Thả nàng ra!" Bạch Nham lạnh lùng nhìn lướt qua các nàng một lượt, sau đó tầm mắt liền rơi vào con cọp ở bên trong lồng tre cùng với Xích Liên Toàn.

"Một hài tử nhỏ bé mà dám ra lệnh cho bổn cung" Thục phi liếc mắt nhìn bóng dáng nhỏ bé kia hừ lạnh một tiếng.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, đáy mắt Bạch Nham thoáng qua một tia chán ghét cực nhanh, tức giận trên mặt cũng dâng lên cao vút.

"A....." Xích Liên Toàn ở bên trong lồng nhìn con cọp lao về phía mình thì kêu thảm một tiếng, thân thể may mắn một lần nữa lại né tránh được công kích của con cọp.

Bạch Nham ánh mắt chán ghét lướt nhìn mọi người, tỷ tỷ từng nói, trên đời này toàn là người lừa ta gạt, cho nên người yếu vĩnh viễn cũng đừng mong sống sót .

Chỉ có cường giả mới có thể chân chính đứng trên mảnh đất này, hôm nay hoàng cung xảy ra đại loạn, tỷ tỷ lại đang ở trong nguy hiểm. Cho nên ai dám tổn thương tỷ tỷ của hắn, dù một người hắn cũng sẽ không bỏ qua.

Mà cô bé trước mắt này, không biết tại sao chỉ vừa nhìn thấy nàng một cái, trong lòng hắn liền có một cảm giác rung động vô cùng mãnh liệt.

Khoảnh khắc ngắn ngủi, mây đen trên trời tụ tập, vô số sấm chớp đổ xuống hoàng cung, khiến cho thiên địa cũng phải thât sắc!

Trên trời xuất hiện dị tượng, mây đen ùn ùn kéo tới làm cho ánh mắt trời biến mất, tạo ra một hình cầu thật lớn màu trắng.

Ngẩng đầu nhìn ra ngoài, ở nơi xa tựa hồ như nhìn thấy một vâng sáng di động ở trong đám mây, càng ngày càng nhiều, tạo thành một hình ảnh vô cùng quỷ dị.

Đột nhiên trên trời giáng xuống một tia sét, trong thời gian ngắn mây đen phía trên xuất hiện một luồng ánh sáng chói mắt màu trắng !

Đám phi tử bị dọa đến mức im thin thít không dám lên tiếng, không hiểu vì sao sấm sét lại đánh xuống không ngừng, hơn nữa mây đen còn trấn áp ở bên trên không chịu tản đi?

https://thuviensach.vn

"Đây là thời tiết chết tiệt gì?" Như phi vỗ ngực một cái, giương mắt nhìn bầu trời mà lầm bẩm thì thào.

Đang lúc mọi người bị tiếng sấm sét làm kinh sợ, thì lồng tre giam giữ con cọp kia loảng xoảng một tiếng liền bị Bạch Nham mở ra, bóng dáng nhanh nhẹn xông vào kéo Xích Liên Toàn ra.

"Đi" Bạch Nham nắm chặt tay nàng, với ý định kéo đi ra ngoài.

"Nhanh lên, nhanh đem lồng tre đóng lại" Như phi kêu to, nàng không muốn chết ạ. Thật không ngờ tuổi còn nhỏ mà đã có khí phách như vậy, chưa gì đã muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân sao, nàng ngược lại muốn nhìn xem hắn có bao nhiêu khả năng.

Thị vệ tuân lệnh, vội vàng đem lồng đóng lại.

"Thế nào..... Làm sao bây giờ?" Xích Liên Toàn nắm chặt tay Bạch Nham, bây giờ nàng chỉ có thể chông chờ vào hắn là bùa cứu mạng.

"Đừng sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi" Bạch Nham nắm chặt tay nhỏ bé của nàng, giống như đây chính là lời cam kết, ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi.....

Đứng ở vị trị trí Mãnh hổ mà suy nghĩ, hiển nhiên là nó vô cùng vui sướng khi có thêm một người nữa tiến vào.....

Nhìn con cọp giương nhanh múa vuốt muốn xông đến, Thân thể Bạch Nham nhất thời tỏa ra nồng nặc sát khí. Hắn không cho phép bất cứ kẻ nào tổn thương tới nàng!

Bạch Nham đem thân thể che ở phía trước, ánh mắt tàn nhẫn quét qua mãnh hổ, khiến cho mọi người đột nhiên phải kinh hãi.

Thời gian phảng phất như ngưng lại, ánh mắt mọi người nhìn chằm chằm đứa bé trai cùng cô bé gái ở bên trong lồng tre, mặc dù sắc mặt bé gái

https://thuviensach.vn

tái nhợt giống như chỉ một trận gió thổi qua là có thể làm chô bé sụp đổ, nhưng dù vậy thì bé gái vẫn đứng thẳng lưng vô cùng kiên cường.

Đưa bé trai kia có một đôi mắt vô cùng lạnh lùng, tận sâu dưới đáy mắt là sự rét lạnh triệt để khiến các nàng nhìn mà cũng không nhịn được phát run.

Một nam hài mới tám tuổi, tại sao lại có một ánh mắt lạnh lùng vô tình như thế?

Một hồi giằng co giữa người và hổ vô cùng căng thẳng.

Đich không động ta cũng không động, bây giờ hắn đối mặt không phải với người mà là một con mãnh hổ, hắn mới chỉ đi theo tỷ tỷ được có một tháng, nên hiện tại hắn cũng không nắm chắc được có thể thắng hay không.

Thời gian từng phút trôi qua, con cọp hung ác bắt đầu triển khai tấn công mãnh liệt.

"Ngao....."Con cọp lấy kêu gào làm tín hiệu thông báo nó sẽ tấn công, đang lúc ánh mắt mọi người sáng ngời chuẩn bị chứng kiến một màn mãnh hổ làm thịt hai đứa bé thì....

Tròng mắt đen láy lạnh lùng của Bạch Nham biến đổi, đưa tay nhanh chóng đẩy Xích Liên Toàn ra, bóng dáng hắn chợt lóe, nhanh chóng tránh khỏi, xem ra cuộc chiến đấu này sẽ rất khó đánh!

Con cọp đối với loài người nhỏ bé trước mắt cư nhiên có thể thoát khỏi công kích, nó cảm thấy vô cùng bất mãn.

"Ngao...." Con cọp phát ra âm thanh lớn hơn, sau đó liên tục thay đổi vị trí mà đánh tới.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đứng ở trong góc nhỏ kia đừng động" Bạch Nham hét lớn, Xích Liên Toàn gật đầu một cái, nhưng anh mắt thì lại dõi theo toàn bộ di chuyển của Bạch Nham.

Mấy lần công kích đều bị Bạch Nham tránh được, con cọp giân dữ gầm thét, tỏ vẻ bất mãn, làm khơi dậy tính hướng hung tàn của nó. Chợt nó lật người, lao lên trước, nhưng thân hình Bạch Nham cũng nhanh chóng biến ảo lùi lại vài bước.

Cứ tránh như vậy cũng không phải là biện pháp, nhất định phải nhanh chóng giải quyết con cọp này.

"Đáng chết....." Âm thanh khẽ nguyền rủa, theo đó là thân hình linh hoạt nhanh như tia chớp.

Đang lúc con cọp nhe ra hàm răng sắc bén, muốn công kích thì tình cảnh biến dị lại xảy ra.

Trời càng ngày càng tối, cảm giác như đêm khuya sắp tới, khiến tầm mắt của mọi người bắt đầu có chút sợ hãi.

Bên trong hoàng cung tiếng chém giết vẫn vang lên mỗi lúc một lớn, giống như tiếng kêu sau so với trước còn thẩm thiết hơn. Mấy vị phi tử quay đầu nhìn ra bên ngoài Tây uyển, người của hoàng hậu thật tàn nhẫn, cũng may các nàng đều đã quy phục dưới thế lực của hoàng hậu nương nương.

Nhưng bọn họ lại không biết rằng, những tiếng kêu khóc thê lương đó là do có một nhóm người khác xông vào....

"Cẩn thận...." Một tiếng kêu kinh hãi đã kéo mọi người tỉnh táo trở lại.

"Ưhm...." Bạch Nham rên lên một tiếng, kế tiếp liền đưa hai tay lên ngực để chống lại hai móng vuốt đang định cắm vào trên vai mình. Nhưng

https://thuviensach.vn

thân thể quá nhỏ bé nên không đủ sức để đẩy chúng ra.

"Đừng đến đây" Bị con cọp đè trên mặt đất, nhưng Bạch Nham vẫn nhìn ra được ý đồ của nàng, nên liền kêu to một tiếng, thành công khiến Xích Liên Toàn dừng lại bước chân.

Quay đầu nhìn về phía con cọp đang đè ở trên người một lần nữa.

"Đáng chết!" Tuy Bạch Nham rất tức giận, nhưng bởi vì hắn có một ý chí kiên cường nên ngay trong lúc quát mắng một tiếng kia, thì thân thể nhỏ bé đột nhiên bộc phát ra một lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

Bạch Nham nhếch miệng cười lạnh, ẩn trong nụ cười đó là vô tận sát khí, so với Bạch Băng không hề thua kém chút nào.

Trống tay xuống đất, tay còn lại thì rút ra đoản đao từ bên hông, không chút do dự mà đâm vào đầu mãnh hổ!

Sau đó lại nhanh chóng rút ra, dứt khoát lại một lần nữa đâm thẳng về phía cổ của con thú. Một nhát đao này đã bao gồm tất cả sức lực của Bạch Nham ở trong đó!

"Rống...." Cổ họng bị Bạch Nham một đao cắt đứt khiến con cọp trở nên hoàn toàn điên cuồng. Nó thả lỏng hai bả vai của Bạch Nham ra, sau đó giãy giụa thân thể.

Đáng tiếc là đã quá muộn, con cọp chỉ kịp kêu rên mấy tiếng rồi thân hình rung rung hai cái, tắt thở ngã xuống đất.

Con cọp to lớn vừa ngã xuống đất, máu tươi từ vết cắt ở cổ liền phun ra tung tóe, bắn đầy lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Nham.

Thị vệ đứng bên cạnh thì run rẩy mà nhìn cạnh tượng trước mặt, mấy vị phi tử cũng không thể tin nổi mà trợn to hai mắt..... Nam hài này rốt cuộc

https://thuviensach.vn

là có lực lượng to lớn như thế nào? Thế nhưng lại có thể giết chết một con mãnh hổ to lớn như vậy.

“Ngươi chảy máu rồi….” Xích Liền Toàn vôi vàng tiến lên đỡ Bạch Nham dậy, mặc kệ cánh tay vẫn đang còn đau đớn do lúc nãy bị cọp cắn.

“Không có việc gì, chỉ là vết thương nhỏ mà thôi, ngươi có bị thương không?” Âm thanh khí khái bây giờ của Bạch Nham so với sự ngây thơ lúc trước, quả là khác nhau một trời một vực.

“Không có” Xích Liên Toàn ánh mắt đen láy sáng ngời có chút đông lòng, cảm thấy một luồng khí ấm áp lan tỏa đến trái tim.

Bạch Nham gật đầu một cái, rồi ngước mắt nhìn mọi người: “Mở cửa!”

Nghe được âm thanh lạnh lùng vang lên, bọn thị vệ mới từ trong cơn kinh hoảng mà tỉnh lại. Đứa nhỏ này có thể giết chết con mãnh hổ như vậy, quả thực là vô cùng lợi hại ạ, nên khi nghe được tiếng kêu mở cửa, bọn chúng nào dám chậm trễ, đành cuống quít đi lên mở cửa.

Như phi ngây ngốc đứng bên cạnh như tượng gỗ, nàng không tin vào những việc đang xảy ra trước mắt, cái nam hài này làm sao có thể một mình mà giết chết mãnh hổ được.

“Ai dám mở” Kịp thời phản ứng, giọng nói lạnh lẽo của Như phi vang lên, nàng muốn ngăn cản đám thị vệ đi tới mở lồng tre.

Xích Liên Toàn nấp ở sau Bạch Nham, nhưng trong cặp mắt ẩn giấu vô số cảm xúc .

“Các ngươi nghĩ là hôm nay có thể trốn thoát được sao?” Như phi không cam lòng, hôm nay dù thế nào thì nàng cũng phải giết chết Xích

https://thuviensach.vn

Liên Toàn. Nói xong nàng liền đi đến cạnh tên thị vệ rút ra trường kiếm bên hông của hắn, sau đó hướng thẳng mũi kiếm về phía lồng tre mà đâm.

“Hoàng huynh của ta sẽ trở lại, sẽ giết chết ngươi!” Mắt Xích Liên Toàn nhìn chằm chằm vào trường kiếm của Như phi đang đâm tới , kêu to một tiếng.

“Hoàng huynh cùng hoàng tẩu xấu xí của ngươi đã sớm quy thiên rồi, còn định mơ tưởng có thể trở về sao” Như phi vừa xem kịch vui, vừa liên tiếng nói.

Cảm giác trong lòng Bạch Nham lúc này vô cùng nặng nề, vì biết xấu xí trong lời nói của ả ta chính là tỷ tỷ. Nhưng mà tỷ tỷ đã từng nói qua, chỉ cần trở nên mạnh mẽ thì sẽ không chết. Nhất định sẽ không chết!

“Ngươi lui về phía sau” Bạch Nham đẩy nhẹ Xích Liên Toàn một cái, lồng tre này chỉ cần lùi về phía chính giữa thì trường kiếm kia sẽ không thể đâm tới .

Chân Bạch Nham vừa muốn di chuyển, đầu đột nhiên cảm thấy choáng váng, dù sao hắn vẫn chỉ là một đứa nhỏ tám tuổi, vừa rồi đã dùng toàn bộ sức lực để giết hổ , nên hiện tại không còn sức mà tránh né công kích.

Thời điểm mũi kiếm của Như phi chuẩn bị đâm tới, đột nhiên có một phi tiêu có tốc độ rất nhanh bay đến đâm xuyên qua cổ tay của Như phi.

“A……..”Như phi hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay rơi bịch một tiếng trên mặt đất.

Các phi tử đứng bên cạnh hoảng sợ nhìn về phía người vừa bắn ra ám khí, chỉ thấy xuất hiện hai người nam tử tuấn mỹ, đang cưỡi ma thú cấp bẩy là Đại Bằng Điêu từ trên trời hạ xuống.

https://thuviensach.vn

Chỉ trong chốc lát, các vị phi tử trợn to hai mắt, ngây người nhìn về phía nam tử tuấn mỹ.

“Ngươi…. Ngươi là người nào? Thật to gan” Như phi che cổ tay, sắc mặt bởi vì đau đớn mà trắng bệch.

“Hắn là người ta coi trọng” Thần liên cung ưu nhã đi xuống, đưa mắt liếc nhìn Bạch Nham.

Tuy thân hình nhỏ bé nhưng lại khiến hắn trong lòng nổi lên hứng thú, thật không hổ là đệ đệ của nữ nhân kia, một chút khí thế cũng không kém.

“Như phi nương nương, nhiều ngày không gặp, không biết có khỏe không?” Kiều Mộc Âm theo sau đi đến, cậy quạt trong tay nhẹ nhàng phe phẩy.

Thấy Kiều Mộc Âm, thân hình Như Phi nhất thời chấn động, Kiều Mộc Âm?

“Không ngờ ngay cả thiếu chủ của gia tộc Kiều Thị cũng vào cung, tin tức cũng thật là nhanh, chỉ tiếc là vẫn tới chậm một chút” Cố gắng khôi phục bình tĩnh, Như Phi trợn mắt nói tiếp.

“Chậm? Ha ha…… Chẳng lẽ ngươi không nghe thấy tiếng chém giết kịch liệt ở bên ngoài sao?” Kiều Thị của hắn cùng Hoàng tộc cũng có chút qua lại, hôm nay gặp phải chuyện như vậy, nếu không giúp một tay tựa hồ có chút không tốt.

Kiều Mộc Âm vừa dứt lời, Như phi không ngừng run rẩy khiếp sợ, ngay cả các phi tử khác đứng bên cạnh cũng hoảng sợ không kém, lời này của hắn là có ý gì?

Chẳng lẽ là có binh mã vọt vào?

https://thuviensach.vn

Như vậy thì Hoàng hậu đang như thế nào rồi?

Thất bại hay thắng?

“Còn không đem lồng tre mở ra” Thần Cung Liên nheo mắt lại, lời nói giống như lười biếng nhưng lại vô cùng sắc bén. Mặc kệ người trước mắt là ai đi nữa thì cũng không thể kháng cự được trước lời nói của hắn.

Bọn thị vệ cả người khẽ run rẩy, vội vàng mở ra lồng tre.

Như phi nhìn tình cảnh trước mắt, trong lòng thầm kêu không ổn. Nếu sự thật đúng như lời Kiều Mộc Âm nói, chuyện hoàng hậu thắng hay thua cũng chưa biết, nếu thắng thì may, còn thua thì nàng nhất định cũng không sống được…. nhất thời bước chân dần dần lui về phía sau.

“Muốn đi?” Bạch Nham nhìn rõ ý đồ của Như phi, cúi người nhặt lên trường kiếm dưới đất, giơ tay một nhát đâm xuyên qua lưng nàng ta.

Các vị phi tử trợn tơ hai mắt, sắc mặt hoảng sợ tái nhợt vì một kiếm của Bạch Nham, một kiếm này quá sắc bén, thật đáng sợ.

“Chậc chậc, thật không hổ là tỷ đệ, thủ đoạn thật giống nhau như đúc” Kiều Mộc Âm lắc đầu lên tiếng, hai tỷ đệ này đều nhẫn tâm như nhau. Hôm nay cái nam hài còn nhỏ như vậy mà đã lợi hại thế, sợ rằng sau này sẽ lại trở thành một chiến thần của Xích Nguyệt quốc như Xích Liên Triệt.

"Các ngươi biết tỷ tỷ của ta?" Bạch Nham quay đầu lại hỏi.

"Ngươi nên may mắn vì có một tỷ tỷ như vậy" Thần Công Liên nhếch môi tươi cười, nếu không phải là đệ đệ của nữ nhân kia thì hắn cũng không rảnh ra tay cứu giúp, mà chỉ cần đứng ở một bên theo dõi kịch vui là được.

Về chuyện tình của Xích Nguyệt quốc, vốn trước kia hắn đã không quan tâm, nên bây giờ lại càng không. Trước mắt chỉ cần ngồi xem long

https://thuviensach.vn

tranh hổ đấu, còn ai thắng ai thua cũng không quan trọng.

"Tỷ tỷ ta giờ như thế nào?" Nghe giọng điệu của bọn hắn, càng làm Bạch Nham thêm xác định bọn họ cùng tỷ tỷ nhất định có quen biết. Vậy tình hình hiện nay của tỷ tỷ ra sao? Có phải là đang bị vây hãm ở trong rừng săn thú không.

Nàng ta chính là một quái vật, siêu cấp quái vật. Ta đi khắp nơi, ra nam vào bắc nhưng cũng chưa từng gặp ai biến thái như vậy" Kiều Mộc Âm nhíu mày lên tiếng.

Bạch Băng này thật sự đúng là một quái vật, chiêu thức ác độc gì gì đều có đủ, cộng với thủ đoạn giết người của nàng, khiến ngay cả hắn cũng phải khiếp sợ. Chỉ một món đồ vật quái dị màu đen trong tay, nàng liền có thể giết chết mấy trăm mạng người, thật quá kinh khủng.

Kiều Mộc Âm vừa dứt lời, thái độ của Bạch Nham đối với hắn liền chuyển thành căm thù, dám nói tỷ tỷ như vậy, thật sự không thể tha thứ: "Ngươi mới là đồ biến thái, cả nhà ngươi đều biến thái!"

"Ngươi....cả nhà ngươi mới biến thái" Kiều Mộc Âm trừng mắt mắng lại, vì đối với hắn Bạch Băng chính là loại người biến thái.

"Ngươi biến thái, cả nhà các ngươi đều là siêu cấp biến thái" Ánh mắt Bạch Nham lạnh lùng tóe lửa, nhưng vì hắn vẫn chỉ là một đứa nhỏ nên không thể giống với Bạch Băng được. Bởi vì dự lạnh lẽo của nàng là từ trong chém giết mà luyện thành.

"Cả nhà ngươi mới là siêu cấp đại biến thái" Trước kia vốn đã bị Bạch Băng làm cho tức giận, nên bây giờ Kiều Mộc Âm quyết tâm cùng với Bạch Nham so tài.

"Hoàng huynh của ta.....còn hoàng huynh của ta..... Các ngươi có biết không?" Bên này đang cãi vã không ngừng, bỗng nhiên Xích Liên

https://thuviensach.vn

Toàn nước mắt ướt đẫm hai mắt, ngẩng đầu nhìn chằm chằm Thần Công Liên mà hỏi.

Thần Công Liên cúi đầu nhìn nữ hài nhỏ bé, nhếch miệng nở một nụ cười lạnh lùng: "Không chết được".

Đúng vậy, không chết được, hắn cũng rất hy vọng Xích Liên Triệt biến mất. Tuy nhiên lại cố tình vì sự xuất hiện của nàng mà thay đổi. Một người mạnh mẽ như nàng, nếu không diệt trừ, tương lai sợ rằng sẽ hy hiếp tới quốc gia của hắn. Nhưng bảo hắn ra tay giết nàng thì hắn lại không xuống tay được.

Nữ nhân đặc biệt khác người như vậy, đây là lần đầu tiên trong đời hắn nhìn thấy. Nếu như đã giết không được thì giữ lại để sử dụng vậy. Bạch Băng, một ngày nào đó ngươi nhất định sẽ thuộc về bản điện hạ!

Lúc này ở trên đường có một con tuấn mã đang phi như bay vượt qua cảnh người hỗn loạn.

Quần áo của Xích Liên Triệt tung bay theo gió, vạt áo màu đỏ tươi thấm đẫm máu ở trên không trung phiêu dật tựa như thần tiên trên trời.

Cửa thành ở phía xa xa đã bị đóng chặt, binh lính Hoàng Thành trấn giữ ở cửa, không một ai có thể ra vào.

Mặt trời lặn xuống sau núi. Đêm khuya, gió dần dần thổi lên vô cùng lạnh lẽo.

Tiếng sấm vẫn tiếp tục vang lên, tia chớp vẫn chớp động, chiếu sáng những cảnh chém giết khiến nó trở nên vô cùng đáng sợ. Đêm nay chính là một đêm mưa gió máu tanh vô cùng kinh khủng.

Trong lúc mọi người không ai để ý, một bóng đen nặng nề bay lên trên cổng thành.

https://thuviensach.vn

Thân như quỷ mị, đấu khí trong tay ngưng tụ, điên cuồng xông về phía trước mà đi. Khí thế của cỗ đấu khí màu cam này tựa như mấy trăm cây ngân châm lao đi, nơi nào bi nó đâm qua đều bị nhuộm đẫm máu tươi, văng ra tung tóe khắp nơi.

Không ai có thể cản nổi được cỗ đấu khí màu cam này, mặc dù nó chỉ là vô hình nhưng so với binh khí còn lợi hại hơn gấp trăm lần. Máu tanh chảy lênh láng thành sông, tất cả đều diễn ra trong lặng lẽ không một chút hơi thở.

Bọn thị vệ ngã xuống trong vũng máu, kinh ngạc trợn to mắt mà chết đi, không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Ngay cả cơ hội để bọn họ phản kích cũng không có.

Bên ngoài Càn Thanh cung.

Mấy trăm bóng đen đang giao đấu hăng hái say sưa cùng với cấm vệ quân, mặc dù bóng dáng màu đen đông hơn cấm vệ quân nhưng rất nhiều người đều đã nằm xuống đất, trong không khí tràn ngập mùi vị máu tanh.

Cấm vệ quân thấy vậy thì hét to một tiếng, rối rít lùi lại phía sau. Lôi hỏa thân hình nhẹ nhành như chim yến, tay cầm trường kiếm chém qua một loạt lá cây rậm rạm bên cạnh, nhất thời từng chiếc lá cây giống như biến thành binh khí sắc bén, tựa như thiên la địa võng mà lao về phía đám cấm vệ quân, trong nháy mắt mười mấy bóng người không một tiếng động, yên lặng ngã xuống.

Những cấm vệ quân vội vàng rút lúi, trong mắt hiện lên một hồi sợ hãi, không ngờ thị vệ của Lục vương gia lại lợi hại như vậy. Sáu người có công phu cao nhất dẫn dắt thị vệ vương phủ vọt vào hoàng cung, ra tay vô cùng ác độc, làm bọn họ không cách nào ngăn trở.

“Hắc hắc, Lôi thị vệ tuy là lợi hại, nhưng mà Lục vương gia của các ngươi đã sớm quy thiên rồi, các ngươi ở đây làm loạn thì có ích gì. Tối nay

https://thuviensach.vn

dù thế nào các ngươi cũng đều phải chết là chuyện không thể nghi ngờ, tất cả các ngươi tiến lên cho bổn vương, người nào dám lùi lại một bước, bổn vương liền giết người đó"

Xích Liên Sơn nhìn Lôi Hỏa đột nhiên xông vào, mà bên cạnh Xích Liên Triệt có Tứ Lôi, hai ám vệ, sáu người này là thủ hạ chính của Xích Liên Triệt, đương nhiên công phu cũng không phải là thứ vô dụng.

Nhưng kể cả có như vậy thì sao chứ, người của hắn nhiều hơn, chỉ cần luân phiên chém giết thì bọn chúng cũng sẽ mệt mỏi mà bị giết chết thôi.

Lôi Minh ánh mắt lóe lên, khóe miệng nhếch lên nụ cười lạnh lùng cùng giễu cợt, ở sâu dưới đáy mặt tràn đầy sự giận dữ tóe lửa: "Vương gia là người được thần che chở, chỉ dựa vào các ngươi mà nghĩ có thể ám sát được vương gia của chúng ta, đúng là không biết tự lượng sức mình"

"Thần nhân che chở? Ha ha…. Tất cả đều là chó má!" Xích Liên Sơn cất tiếng cười to, khuôn mặt nhất thời trở nên vặn vẹo dữ tợn.

Ánh mắt Lôi Minh lóe sáng, lúc này cũng không muốn cùng Xích Liên Sơn nhiều lời: "Lôi Phong bảo vệ tốt hoàng thượng và quý phi, những người còn lại đều xông lên!"

Đông đảo thị vệ nghe Lôi Minh phân phó, đều liều chết xông về phía cấm vệ quân, hơn mười cái bóng đen đều đồng loạt di chuyển, kể cả Lôi Minh cũng cùng xông lên phía trước điên cuồng chém giết. Sống chết cũng không hề quan tâm, không quản chiêu thức gì cả, tất cả đều chỉ có một chiêu duy nhất đó chính là nâng kiếm lên mà chém xuống.

Trong thành trở nên rối loạn vô cùng, tiếng kêu hét trong đêm trở nên vô cùng ầm ĩ.

"Giết cho ta!" Xích Liên Sơn nhìn về nơi hoàng thượng cùng đong quý phi đang ở, trong lòng vô cùng căm hận, nếu như bọn người này tới

https://thuviensach.vn

chậm một bước thì hai lão già kia đã sớm bị hắn giết rồi.

Một đám cấm vệ quân chạy về phía hướng Xích Liên Sơn ra lệnh mà chém giết, bởi vì bên trong chỉ có mười mấy người đang trông chừng đông quý phi, nếu như có thực lực của hơn trăm tên cấm vệ quân này hỗ trợ thì cũng không thành vấn đề.

Những thị vệ của vương phủ dù lợi hại nhưng cũng không thể nào cùng lúc đối mặt với nhiều người như vậy được, nên nắm chắc cơ hội ngay trong phút chốc, liền giơ cao trường kiếm sắc bén đâm thẳng về phía Xích Liên Sơn mà đánh.

“Hoàng thượng!” Trong lúc đang chiến đấu, các thị vệ chữ Lôi của vương phủ đều trợn tròn mắt mà hét to một tiếng thê thảm.

“Vèo” một cỗ khí thế bén nhọn một lần nữa lại lao đến, Xích Liên Sơn kêu thảm một tiếng, cùng đó chính là cánh tay cầm kiếm đã bị chém đứt xuống!

Trong lúc mọi chuyện đang diễn ra thì một bóng người màu đen chợt lóe, tay xuất ra chưởng phong sắc bén, khiến tất cả các cấm vệ quân đang giao đấu cùng với thị về của vương phủ đều kêu lên một tiếng thảm thiết!

“Vương gia”

“Vương gia”

Bóng người màu đen nhẹ nhàng rơi xuống đất, mọi người nhìn rõ người vừa tới, nhất thời mừng rỡ hô lên tên chủ tử nhà mình, trong giọng nói cũng khó mà kìm nén nổi sự vui sướng. Chủ tử của bọn họ không có việc gì, chủ tử của bọn họ đã trở lại.

“Xích Liên Triệt…… Là ngươi….. Ngươi vẫn chưa chết!” Xích Liên Sơn che cánh tay bị chém đứt, kinh hãi nhìn về phía người vừa tới.

https://thuviensach.vn

Không thể nào, hắn đã điều động hơn ngàn người ngựa, hơn nữa trên đường còn bố trí vô số cạm bẫy, làm sao mà hắn có thể còn sống trở về chứ!

Làm sao có thể, tại sao lại có thể như vậy! Hắn rõ ràng không thể nào trở lại được mới đúng!

“Bổn vương không chết, thì thế nào? Ngươi chắc rất thất vọng đi!” Áo bào mà đen của Xích Liên Triệt không gió mà tự bay, ánh mắt đen như mực nhẹ nhàng chớp động, ẩn chứa vô vàn hàn ý.

“Chuyện này….. Sơn nhi…. Tại sao lại thế này?” Vương Lam ở Càn Thanh cung theo dõi tình hình chiến sự, thấy Xích Liên Triệt trở lại thì vô cùng hoảng sợ.

Đáng chết, không phải đã bày ra thiên la địa võng rồi sao….

Xích Liên Sơn ánh mắt trợn trắng vì tức giận, Xích Liên Triệt trở về làm tình thế nhất thời thay đổi, hơi thở trên người hắn phát ra giống như gió lốc bao trùm khắp cả hoàng cung.

Trời sinh Xích Liên Triệt chính là người có khí thế của đế vương, chỉ cần hắn xuất hiện đã đủ làm cho đám cấm vệ quân kia run rẩy tay chân, căn bản không cách nào vung đao .

“Vương gia” Lôi Minh thấy Xích Liên Triệt thì liên phi thân đứng ở bên cạnh hắn, vẻ mặt tràn đấy kích động.

Đông quý phi nhìn thấy Xích Liên Triệt xuất hiện thì lo lắng trong lòng cũng buông xuống, nhi tử của nàng không có việc gì, hơn nữa sự trở về của hắn còn có thể bảo vệ được Xích Nguyệt quốc.

“Xích Liên Triệt, người bên ngoài hoàng thành đều là người của ta, coi như ngươi có trở lại thì cũng không thể sống qua được tối nay” Xích

https://thuviensach.vn

Liên Sơn trầm giọng lên tiếng, sắc mặt tái nhợt không chút máu, một cánh tay đứt này của hắn, nhất định phải đổi bằng tính mạng của Xích Liên Triệt.

“Hả? sống không qua tối nay? Vậy ta mỏi mắt mong chờ!” Lời nói dù nhẹ nhưng nụ cười trên mặt Xích Liên Triệt lại hết sức dữ tợn.

“Giết, giết, giết” Xích Liên Triệt vừa dứt lời thì đám thị vệ vương phủ đã trở nên vô cùng kích động, luôn miệng hô to ba chữ giết, máu của bọn họ lúc này cũng đang sôi trào giống như một nước sôi, không kịp chờ đợi mà muốn phun ra ngoài!

“Xông lên, ai có thể giết chết Xích Liên Triệt, Bổn vương liền phong thưởng cho hắn làm tướng quân” Xích Liên Sơn gào to một tiếng, cấm vệ quân sau lưng cũng chuyển động, Tướng quân có ai mà không muồn làm chứ?

“Giết” Thị vệ vương phủ bên này cũng đồng thời đi chuyển, người người vừa chém giết vừa hô to.

Bóng dáng Xích Liên Triệt cũng nhanh nhẹn bay qua, đồng thời đấu khí cũng ngưng tụ trong tay… nhất thời cảnh tượng trước mặt trở nên hỗn loạn, kiếm quang xẹt ngang bốn phía, khí thế chém giết kinh người.

Kiếm khí tùy tâm mà xuất ra, so với Bạch Băng còn sắc bén hơn vạn lần. Trường kiếm không có một chiêu thức nào dư thừa, một khi chém ra kẻ địch nhất định phải chết. Chiêu thức hư ảo tựa như mũi tên sắc bén rời cung được bắn ra, tốc độ nhanh không kém gì tên lửa.

Gió to thổi lên làm xung quanh đầy mùi máu tanh, trên đất đỏ rực một màu, ánh mắt của Xích Liên Triệt cũng phát ra những tia sáng đỏ rực, hơi thở toát ra lạnh lẽo khiến không ai dám đến gần.

Xích Liên Sơn cùng với Vương Lam kinh hãi, trước kia bọn họ chỉ được nghe qua về sự lợi hại của Xích Liên Triệt, chứ chưa từng tận mắt

https://thuviensach.vn

nhìn thấy một màn chém giết như thế này. Hơi thở đấy, ánh mắt đấy … làm bọn họ sợ hãi.

Hôm nay nhìn thấy cặp mắt màu đỏ của Xích Liên Triệt, và thủ đoạn giết người trong nháy mắt của hắn thì trong lòng đột nhiên dâng lên một luồng khí lạnh lẽo. Bọn họ chưa từng nghĩ tới thủ đoạn của hắn sẽ cao như thế, công lực sẽ mãnh mẽ như thế .

“A……..”

“A……” Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Xích Liên Sơn nhìn hàng loạt cấm vệ quân ngã xuống, càng ngày càng nhiều, tâm tình cũng thoáng nặng nề theo, kế hoạch vô cùng kín đáo, sao có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy được!

Rốt cuộc là sai ở đâu, rốt cuộc là sai ở chỗ nào?

Cấm vệ quân dần dần đều lùi về phía sau, lúc trước vì nghe được sẽ ban thưởng làm tướng quân nên mới nhất thời hưng phấn nhưng giờ thì bọn họ hiểu, bọn họ không có một cơ hội nào để giết được người trước mắt, dù cho bọn họ có nhiều người hơn.

“Sơn nhi, mau chay đi” Vương Lam vội vàng đỡ Xích Liên Sơn lui về phía sau.

“Các ngươi nghĩ muốn đi là có thể đi à” Xích Liên Triệt lạnh lùng nhìn cảnh hai người dìu đỡ lẫn nhau, hừ lạnh một tiếng.

“Giết, giết, giết” Đám người thị vệ vương phủ càng lúc càng hưng phấn, trường kiếm trong mỗi nhát chém ra vô cùng sắc bén, giống như đang chém đậu hũ vậy.

https://thuviensach.vn

‘tê tê…….’ Trong lúc chém giết, một con rắn nhỏ màu vàng bò lên cánh tay của Xích Liên Triệt.

Ánh mắt Xích Liên Triệt trở nên căng thẳng, vội vàng hỏi Tiểu Kim: “Nàng hiện giờ như thế nào?”

‘tê tê……’ Tiểu Kim vung đuôi, một tờ giấy liền xuất hiện trên tay của hắn.

Xích Liên Triệt mở giấy ra đọc, trên giấy có mấy chữ to ‘ Đại quân đã bị thu phục, đang ở trước cửa thành’

Đại quân đã bị thu phục, đang ở dưới cửa thành? Xích Liên Triệt nắm chặt tờ giấy, ánh mắt trở nên nóng rực, nàng thế mà lại có thể thu phục được cả đại quân?

“Lôi Hỏa, nhanh chóng đi đến cửa thành nghênh đón vương phi vào thành” Khẩu khí kia làm cho người ta vừa nghe đã biết trong đó chất chứa bao nhiêu vui sướng.

“Dạ!” Lôi Hỏa lĩnh mệnh, bóng dáng nhanh chóng hướng về phía đêm tối mà lao đi.

Ngoài Hoàng Thành, Bạch Băng dẫn dắt hơn mười vạn đại quân đi tới. Liêu Nguyên chết rồi, Tống Điền liền quy thuận Bạch Băng, cộng theo hơn mười vạn binh lính vốn đã không muốn cùng đối nghịch với nàng , khi thấy Tống Điền quy thuận nên bọn họ cũng không chút chần chờ mà đi theo .

Bạch Băng thấy vậy cũng rất mừng rỡ, nàng thu phục được hơn mười vạn đại quân như vậy, ít nhất cũng làm cho thế lực của hoàng hậu yếu đi một chút.

“Dưới thành là người phương nào” Vương Lượng đứng trên cổng thành, ánh mắt ầm trầm nhìn qua hơn mười mấy vạn đại quân, chẳng lẽ đây

https://thuviensach.vn

là mười mấy vạn đại quân được rút về từ biên quan?

"Vương tướng quân, mới qua có mấy ngày mà ngài đã quên tiểu nữ rồi sao? Quả thật là làm cho tiểu nữ vô cùng thất vọng, đúng rồi, Tướng quân cùng với nữ nhi loạn luân lâu như vậy, chắc phải có đứa bé rồi chứ?" Bạch Băng híp mắt cười đùa, nói ra câu kia hết sức nhẹ nhàng.

Nàng thì cảm thấy nhẹ nhàng, giống như lời nói đấy là vô hại, nhưng mười mấy vạn đại quân ở sau lưng khi nghe được thì nhất thời thở không ra hơi, cảm giác muốn hộc máu mồm luôn ạ!

Vẻ mặt này của nàng cùng với giết người quả thật quá khác xa nhau rồi.

Vương Lượng đứng ở trên cổng thành sắc mặt xanh mét, khi Bạch Băng vừa lên tiếng thì hắn đã nhận ngay ra nàng, nhưng hắn không hiểu, đáng lẽ nàng phải bị vây ở rừng săn thú mới đúng chứ? Sao nàng và Tứ vương gia lại có thể trở lại kinh thành được…..

Vậy còn Lục vương gia thì sao? Còn mười mấy vạn đại quân này là thế nào?

Thị vệ trên cổng thành nghe nói như thế, đều cùng nhau quay lại nhìn về Vương Lượng. Tướng quân cùng Tiểu thư loạn luân, chuyện này là thật hay giả? Gần đây sao lại toàn xuất hiện loại chuyện dâm uế này vậy. Đầu tiên là Tống tướng quân tụ tập dâm loạn bị tru di cửu tộc, giờ lại tới Vương tướng quân… không phải là cũng sẽ tụ tập dâm loạn chứ?

"Bên dưới là người phương nào" Vương Lượng hung hăng trợn mắt nhìn Bạch Băng một cái, hiện tại không tính toán với nàng vội, chờ làm rõ ràng chuyện đại quân phía dưới, sau đó trừng trị nàng cũng không muộn.

Mười mấy vạn binh mã ở dưới cổng thành, không một ai đáp lại lời của Vương Lượng.

https://thuviensach.vn

“Phía dưới là người phương nào? Tướng quân là ai?” Không thấy ai đáp lại, trong lòng Vương Lượng mơ hồ hiện lên một tia lo lắng, đành lớn tiếng hỏi lại một lần nữa.

“Chẳng lẽ Vương tướng quân không nhìn ra sao?” Bạch Băng giọng nói không nóng không lạnh lên tiếng.

Lời nói bay đến lỗ tai Vương Lượng, khiến hắn nhất thời trợn to hai mắt, chẳng lẽ phía dưới là binh mã của Lục vương phi? Làm sao có thể?

“Vương tướng quân ngăn tướng lính của bổn vương ở bên ngoài thành là có ý gì?” Xích Liên Vũ ánh mắt tối tăm chợt lóe.

“Lục vương gia đã sớm vào thành rồi, đồ ngu xuẩn” Bạch Băng liếc mắt một cái liền nhìn rõ ý tưởng của Vương Lượng, vẻ mặt lạnh lùng khinh thường liếc nhìn hắn một cái, rồi thản nhiên nở một nụ cười xinh đẹp, nhưng thanh âm vang lên lại vô cùng trong trẻo giống như muốn lấy mạng của Vương Lượng: “Hoàng Thành hôm nay, không thể thay đổi chủ được!”

“Cái người yêu nữ này, đừng ở đây buông lời mê hoặc người khác, bản tướng quân cũng không phải loại người dễ bị lừa “ Vương Lượng trong lòng nảy sinh độc ác, mặc dù trong thâm tâm thì rất lo lắng. Lục vương gia thật sự đã vào thành rồi sao?

Bạch Băng nhếch miệng nở nụ cười lạnh lẽo, vẻ mặt vô cùng ngông cuồng mà nhìn về phía Vương Lượng đang đứng trên cổng thành, hô to: “Hôm nay chính là ngày ngươi phải chết, hơn nữa sẽ bị lăng trì xử tử”

Lăng trì xử tử?

Lăng trì xử tử!

Lời nói ác độc như vậy mà có thể được nói ra từ miệng một nữ nhân mới có tí tuổi sao? Nhưng tại sao lời nói đấy lại có thể thốt ra một cách nhẹ

https://thuviensach.vn

nhàng như đang nói đùa vậy?

“Ngươi….. có quỷ mới tin lời ngươi nói” Lúc này trong lòng Vương Lượng vô cùng run rẩy.

Mặc dù đã thấy nàng mấy lần, nhưng đây là lần đầu tiên trông thấy vẻ mặt của nàng như vậy. Lời nói trước kia tuy cũng có thông minh, nhưng so với bây giờ thì lại hoàn toàn không giống, vì lời nói bây giờ rõ ràng là rất nhẹ nhàng nhưng so với thanh kiếm sắc bén còn phải sắc bén hơn.

“Không tin? Haha , vậy để ta chứng minh cho ngươi xem” Bạch Băng cười khẽ mấy tiếng, ánh mắt thâm thúy chợt lóe, giọng nói cũng to hơn mấy phần: “Mở cửa thành”

“Hoàng Thành tối nay chỉ có ra mà không có vào” Vương Lượng trong lòng thấp thỏm, đúng lúc chạm đến ánh mắt của nàng, làm cho hắn phát run.

“Chỉ có ra được, mà không vào được?” Nhẹ nhàng lập lại lời này, khuôn mặt nhỏ nhắn thông minh đến đáng sợ, một đôi mắt đen tối tăm như màn đêm khiến người ta không nhìn ra được bất cứ tâm tình gì ở trong đấy.

Vương Lượng nhìn về phía Xích Liên Vũ đang nghỉ ngơi để xác định lời nói của Bạch Băng có phải thật hay không. Xích Liên Vũ mặt mày tươi cười ngẩng lên, trong lòng đã nhìn rõ ý tứ của Vương Lượng, ngoài miệng nở một nụ cười không có một tia sơ hở, mà hắn cũng không cần sợ lộ ra sơ hở bởi vì sự thật cũng chính là như thế!

“Người đâu, tới bắn tên” Vương Lượng không nhìn ra được ý tứ gì , nên không thể để Tứ vương gia cùng nhóm thị vệ này vào thanh được. Thị vệ đợi lệnh, xếp một hàng dài ở trên thành đều là cung tiễn thủ.

“Mũi tên này chỉ là đồ vứt đi” Bạch Băng nói xong thì cười cười, đưa tay mò vào trong ngực, nàng cũng không có thời gian mà chờ đợi thêm

https://thuviensach.vn

nữa, cầm đồ chơi đã qua cải tạo, kéo dây rồi ném về phía cửa thành.

“Ầm ầm’ một tiếng vang dội, so với thiên lôi ngày trước còn vang dội hơn gấp mười lần.

Đám cung tiễn thủ trên thành còn chưa kịp bắn tên, thì đã bị vụ nổ oanh tạc, ngay cả mũi tên cũng rơi đầy trên mặt đất.

Trái tim vì bị uy áp của vụ nổ mà bị tổn thương, ai cũng không nghĩ tới sẽ có một tiếng nổ vang dội như thế, tim vì bị sức ép quá lớn nên nhất thời mọi người đều ngã xuống đất mà không dậy nổi. Đột nhiên bị tập kích như vậy, thử hỏi ai có thể dậy nổi?

Một làn khói đen từ từ bốc lên, đem hai miếng cánh cửa thành cơ hồ nát vụn, vụn gỗ rơi đầy xuống mặt đất.

Lôi Hỏa vừa đúng lúc từ trong hoàng cung đi ra, chứng kiến cảnh tượng này thì không khỏi bị chấn động, khóe miệng giật giật dữ dội, lực lượng phá hoại như thế này thì trừ vương phi ra, toàn bộ đại lục không tìm ra người thứ hai.

Chỉ là…….

Cửa thành này đã bị vụ nổ làm cho vô cùng thê thảm!

“Tham kiến vương phi, vương gia cử thuộc hạ ra nghênh đón vương phi vào thành” Đi xuyên qua làn khói đen dầy đặc, Lôi Hỏa lớn tiếng nói.

Trên cổng thành Vương Lượng nghe được rất rõ ràng, thân thể thoáng cái trở nên run rẩy. Lục vương gia sớm đã trở về thành, vậy bên trong hoàng cung….. thua?

“Được, Vương tướng quân đã nghe rõ chưa?” Bạch Băng nhíu mày cười lạnh.

https://thuviensach.vn

Nói xong thì hai tay nhẹ nhàng vung lên, một ít vụn gỗ ở vụ nổ vừa rồi cùng với một cây ngân châm thẳng về phía mi tâm của Vương Lượng. Vương Lượng cả kinh, hắn thế mà lại không hề phát hiện ra, vuốt vuốt cây ngân châm ở mi tâm, đầu càng lúc càng nặng nề choáng váng.

Trong lòng bỗng cảm thấy hối tiếc, sợ là bọn họ đã đưa ra một lựa chọn sai lầm về chuyện này! Bỏ quên mất nữ nhân này, mọi chuyện kể cả chi tiết nhỏ nhất bọn họ đều tính toán cẩn thận, chỉ có duy nhất không có nghĩ tới nàng ta, cũng vì một lỗi này mà thua cả bàn cờ.

Nữ nhân này thủ đoạn vô cùng âm hiểm tàn nhẫn, đợi lúc nàng ta lớn lên không biết sẽ trở nên đáng sợ tới mức nào! Không, nàng ta bây giờ đã đủ đáng sợ rồi, nụ cười kia thật giống như lệ quỷ đòi mạng!

Khắp nơi trở nên hoàn toàn yên tĩnh, cả không gian rộng lớn ngập tràn mùi máu tanh.

Những thị vệ còn sống sót không ai dám cử động, cứ như vậy trơ mắt nhìn Vươn g tướng quân từ từ ngã xuống, đưa mắt liếc nhìn Bạch Băng một chút rồi lại thoáng liếc về phía cửa thành đã bị nát vụn kia. Thế gian sao lại có đồ vật phát ra uy lực kinh người như vậy ạ! Hơn nữa còn đáng sợ hơn chính là thứ đồ vật đó lại là thủ đoạn của một nữ nhân máu lạnh tàn nhẫn…..

“Chiến đấu tiếp hay là đầu hàng!” Bạch Băng liếc mắt quét qua đám thị vệ.

Thị vệ liếc mắt nhìn nhau, đối mặt với người như vậy, bọn họ còn chiến cái gì nữa? Tất cả đều nhao nhao buông vũ khí trong tay xuống, đầu hàng!

“Băng nhi, nên xử lý hắn ta như thế nào?” Xích Liên Vũ chỉ vào Vương Lượng đã ngất đi trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

“Giam giữ lại, ta đã nói rồi, ta muốn hắn bị lăng trì xử tử!” Mắt lạnh quét qua, trong giọng nói vô cùng kiên quyết không chút mềm lòng.

Ầm ầm, mấy tiếng sấm lúc trước lại vang lên lần nữa, trời đêm càng thêm tối mịt, làm mọi người không nhìn thấy nhau, giống như một dòng nước xoáy tối tăm cơ hồ có thể đem người ta hút vào trong đấy.

‘rống rống….’

‘cạc cạc……’

‘ti ti……..’

Một loạt các âm thanh hỗn hợp truyền tới, trong đó giống như có tiếng cọp, lại có chút giống như chim đại bàng, còn có cả tiếng giống như của Dạ Miêu.

“Chuyện gì đang xảy ra?” Tống Điền đứng phía sau , quay đầu cảnh giác quan sát tìm nguồn gốc nơi phát ra âm thanh, những tiếng kêu này toàn bộ đều là tiếng kêu của ma thú thì phải.

Bạch Băng nhíu mày ngẩng đầu,trong bầu trời đêm có hơn trăm con ma thú đang phi hành, cùng với tiếng sấm rền rỉ và tia chớp chợt lóe… chiếu sáng cả đội ngũ ma thú khổng lồ.

Ma thú! Đến trên trăm con ma thú!

Số lượng ma thú trên đầu vô cùng kinh người, tiếng kêu này là tiếng kêu hưng phấn, tựa hồ như chính là vì nhìn thấy món ăn nên mới bị kích thích mà điên cuồng bay qua.

“Trời ạ, rất nhiều ma thú”

“Đội ngũ ma thú khổng lồ như vậy, đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy đó”

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói ma thú này cũng biết tụ tập lại?” Mọi người đều ngẩng đầu nhìn đám ma thú mà hoảng sợ, nhất thời thầm thì bàn tán với nhau.

“Hoa Lạp….” Mọi người còn chưa kịp nói xong thì đã bị ma thú phi hành trên không trung xông thẳng xuống, sau đó là mang theo mùi máu tươi nồng nặc xông thẳng lên mũi.

“A….. Ma thú lại quay lại rồi” Bọn thị vệ kinh hoảng la hét.

“Vội cái gì” Những người ở đây đang lúc nóng nẩy, thì Bạch Băng lại từ từ lên tiếng.

Ánh mắt sắc bén đám ma thú ở trên bầu trời, mà thú tụ tập thành đoàn đi công kích loài người là rất ít, nên chuyện này nhất đinh là có người đứng ở sau lưng chỉ đạo.

Nở một nụ cười lạnh lẽo. nàng ngược lại muốn nhìn xem rốt cuộc là người phương nào dở trò.

“Giết hết cho ta, Ma thú thì sao? Tới một con giết chết một con” Lời nói vừa vang lên thì các binh sĩ đã đứng dậy hướng về hơn trăm con ma thú mà xông lên.

“Dạ!” Bọn binh sĩ không chút do dự liền rút binh khí ra cùng hàng loạt ma thú bắt đầu chém giết, thủ đoạn người đứng đầu của bọn họ vô cùng mãnh mẽ, bọn họ có gì mà phải sợ

Tiếng sấm vẫn cuồn cuộn không dứt, bên dưới lại là một mảnh chém giết đẫm máu.

Bầy chim đều là dùng móng vuốt sắc bén để công kích, móng vuốt này vô cùng sắc nhọn, bị nó bắt được thì chính là máu thịt lẫn lộn nát bét.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nắm chặt trường kiếm trong tay, sát khí trong nháy mắt bùng phát dữ dội.

Người lao theo kiếm, sát khí cường đại tỏa ra bốn phía.

Một kiếm lập tức lấy đi một mạng ma thú, mỗi con ma thú rơi xuống đều là bị một nhát kiếm xuyên tim mà chết. Nàng rất quen thuộc tính khí xấu xa của nhân loại, mà nhược điểm của loài chim nàng lại càng quen thuộc hơn.

'cạc cạc……' lạch cạch một tiếng, chiếc cánh của ma thú đã bị chém đứt, chỉ còn lại có mỗi cái đầu

Công kích kinh khủng như vậy, nhung bọn thị vệ lại không hề cảm thấy sợ hãi, ngược lại càng thêm điên cuồng hơn. Bởi vì bọn họ nhìn thấy người dẫn đầu của bọn họ khí thế vô cùng cường đại, khiến máu trong người họ cũng theo đó mà sôi trào theo.

Một màn mưa máu này, trên mặt đất đều là thi thể của ma thú, hơn trăm con ma thú ở phía trên chỉ không tới thời gian nửa nén nhang mà đã giảm đi một nửa.

Những con ma thú còn lại công kích rõ ràng đã giảm xuống, vì chúng chỉ là ma thú sơ cấp. Ở trong mắt Bạch Băng bọn chúng chẳng khác nào một xác chết.

Đồng thời ở trong màn đêm , phía bên trong thành cũng đang kéo dài cuộc chém giết, so với bên này còn phải mãnh liệt hơn.

Gió đêm thổi qua, mùi máu tươi bay thẳng lên tận trời cao.

Tiếng sấm trong không trung mỗi lúc một vang dội, mưa càng lúc càng nặng hạt, giống như bị mây đen che lấp rồi không kịp chờ đợi mà rào rào rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài Càn Thanh cung, chỉ trong nháy mắt đều là ma thú cấp năm, cấp sáu không biết từ đâu chạy tới, làm tình thế lập tức thay đổi.

“Ha ha…… Xích Liên Triệt, ngươi thật không ngờ được đi, hôm nay các ngươi nhất định phải chết, thiên hạ này sẽ vẫn là của bổn vương như cũ” Xich Liên Sơn hung dữ cười to, giống như cánh tay đang bị thương không hề mang lại chút đau đớn nào cho hắn vậy.

“Rống rống…..” MẤy con ma thú cao cấp ở giữa sân chém giết, thân thể vô cùng to lớn.

“A……”

“A……..” Thi vệ của vương phủ từng người một ngã xuống.

Con mắt Xích Liên Triệt trở nên đỏ ngầu, không nghĩ tới bọn chúng lại có ma thú khổng lồ như thế, hơn nữa con là hơn mười con. Lật trường kiếm trong tay chém xuống, hắn đang muốn tìm ra nhược điểm chí mạng của bọn ma thú này.

“Hoàng huynh……Hoàng huynh…….” Đột nhiên xuất hiện hai bóng dáng nhỏ bé từ bên ngoài chạy vào bên trong trận chém giết.

“Ai cho ngươi xông vào đây” Xich Liên Triệt quay đầu nhìn hai tiểu nhân nhi này, con mắt đang đỏ ngầu chợt hiện lên vẻ tức giận.

“Hoàng huynh……..Hoàng huynh……..” Xích Liên Toàn lao thẳng vào trong ngực của Xích Liên Triệt “ Hoàng huynh…… Bọn họ còn đem ta nhốt vào cùng với con cọp ở trong lồng tre” Xích Liên Toàn vừa nhìn thấy Xích Liên Triệt thì bao nhiêu sợ hãi cùng uất ức đều tuôn ra hết.

Ném nàng vào trong lồng tre có cọp? Xích Liên Triệt nắm chặt quả đấm lại, chặt tới mức các khớp xương trở nên trắng bệch.

https://thuviensach.vn

“Hoàng huynh……hắn là người đã cứu ta……..Hắn còn đem con cọp giết chết nữa……” Xích Liên Toàn ngẩng đầu chỉ tay về phía Bạch Nham.

Bạch Nham mặc bộ quần áo dính đầy màu đỏ của máu tươi, trong đôi mắt vì không nhìn thấy Bạch Băng mà đỏ lên, hắn đã trở lại, vậy còn tỷ tỷ của hắn đâu?

“Có bị thương không?” Thấy Bạch Nham quần áo bị nhuộm đầy máu thì giọng nói của Xích Liên Triệt chợt trở nên nóng nảy.

“Tỷ tỷ của ta đâu? Hắn không để ý tới lời hỏi thăm của Xích Liên Triệt, mà vôi vàng muốn biết tin tức của Bạch Băng.

“Lập tức sẽ tới ngay” Bên này Xích Liên Triệt vừa dứt lời thì đàn ma thú bên kia đã vào tới, liền xoay người nhấc hai đứa nhỏ lên, cùng lúc thả ra một cỗ đấu khí màu cam về phía ma thú đang đến.

Ở phía xa xa , có hai nam tử đang hết sức thưởng thức tình cảnh không gian chém giết đầy máu tanh này.

“Thế nào? Ngươi không định đi giúp một tay sao?” Thần Công Liên nở nụ cười nhìn về người đang đứng song song với mình.

“Ta không phải người nhiều chuyện, hơn nữa ra tay cứu giúp cũng không được lợi ích gì, còn không bằng bắt chước ngươi đứng theo dõi cuộc vui!” Kiều Mộc Âm vẫn như cũ làm ra vẻ lười biếng.

“Không chiếm được lợi ích gì? Cũng đúng” Thần Công Liên liếc mắt nhìn Xích Liên Triệt đang chém giết, trong mắt cũng đồng dạng hiện lên ánh sáng: “Mấy ngày nữa ta sẽ trở về nước, ngươi không cần phải đi cùng”.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Ma Thú Đại Chiến

"Trở về nước, ha hả, thu hoạch lần này của ngươi hình như không nhỏ thì phải. Chẳng qua là....." Kiều Mộc Âm vừa nói vừa nhìn về phía Thần Công Liên: "Chẳng qua là, nếu như ngươi thật sự muốn tấn công Xích Nguyệt quốc, mà người thân của ta đều ở đó, cho nên ta nhất đinh sẽ trở thành kẻ địch của ngươi, sẽ không bởi vì chúng ta là bạn bè mà nương tay".

"Ha ha, chuyện này ai có thể nói trước được chứ?" Giọng nói Thần Công Liên như tỉnh như mê, vì chuyến đi tới Xích Nguyệt quốc này khiến hắn không nắm chắc được, nhưng có một điều hắn rất rõ ràng, đó là hắn sẽ chờ nàng lớn lên, rồi đưa nàng đi!

"Vương phi, không xong rồi, hoàng cung đang bị rất nhiều ma thú bao vây". Binh lính đi dò đường quay trở về bẩm báo.

Bạch Băng chân mày nhíu chặt lại, ma thú? Rốt cuộc là có bao nhiêu ma thú? Nhìn lại chiếc nhẫn Ám Ma trên tay, trong mắt nổi lên nghi ngờ.

Ở chỗ nàng đều chỉ là sơ cấp ma thú, mà bên trong hoàng cung lại toàn là cao cấp ma thú. Mà hoàng hậu nương nương chỉ là một người bình thường, vậy tại sao lại có thể có được thế lực hỗ trợ cường đại như vậy, chuyện này thật là quái dị.

Tiểu Bạch ở bên cạnh thò đầu ra, nó cảm giác hình như chỉ vừa mới ngủ được một chút, sao trời lại tối đen như vậy ạ.

"Tiểu Bạch đi tìm Tiểu Kim đi, nói với nó mang toàn bộ đội quân rắn đi tới hoàng cung, nhớ, có thể tìm được bao nhiêu ma thú thì tìm bấy

https://thuviensach.vn

nhiêu" Bạch Băng một tay bắt lấy Tiểu Bạch dặn dò.

Ma thú bên trong hoàng cung rất cường đại, nếu dùng sức của con người để chiến đấu e rằng rất khó chiến thắng, cho nên tất cả chỉ có thể dựa vào sức ma thú mà thôi!

'tê tê.....' Tiểu Bạch gật đầu, tìm ma thú sao? Hơn nữa không phải chỉ tìm một ít, mà là phải tìm rất nhiều tới..

"Đi đi" Bạch Băng biết khả năng của Tiểu Bạch cùng Tiểu Kim, dù không biết chúng là loại ma thú gì, nhưng nàng cảm giác được bọn họ không giống như các loại ma thú khác, vì chúng so với các ma thú khác còn cường đại hơn.

Thân hình của Tiểu Bạch không khác gì khủng long, cả người đều là màu trắng nhìn rất đẹp mắt. Sau khi nghe được mệnh lệnh của Bạch Băng, thân thể Tiểu Bạch nhanh chóng chạy về phía bóng tối.

Bạch Băng nhìn mây đen che kín bầu trời, đây không phải là điềm báo tốt, vì khi mây đen che kín, mà không thấy mưa, khí trời lại âm u không tốt, thì chứng tỏ đây là điềm xấu!

"Tiến vào hoàng cung" Bạch băng hô to một tiếng, rồi cũng nhanh chóng tiến về phía hoàng cung, Lôi Hỏa cùng mọi người cũng đi theo sau.

Nói tới cũng thật kỳ lạ, Ban ngày sấm chớp vang lên ầm trời, nhưng không hiểu vì sao trời vẫn không đổ mưa?

Từ bên ngoài đi đến cửa hoàng cung, rải rác trên mặt đất khắp nơi đều là thi thể, máu chảy thành sông. Bạch Băng chân đạp lên thi thể mà tiến vào bên trong cung điện.

Tiếng gầm gừ của ma thú càng ngày càng vang dội, Bạch Băng có thể cảm giác được hơi thở đang phát tán ra rất cường đại. Đột nhiên khi nàng

https://thuviensach.vn

vừa mới tiến tới, thì một con Liệt Nhật với thân hình to lớn hí dài một tiếng, lỗ mũi vừa to vừa dài hướng thẳng lên trên.

Toàn thân nó phát ra ánh sáng màu tím, trong miệng mọc đầy răng nanh sắc bén, nhìn vô cùng kinh khủng.

Thân thể to lớn giống như một gian phòng, trên người rậm rạp đầy lông, cái mũi thì mọc dài ra như cột đá hướng thẳng về phía Bạch Băng mà đánh.

Bạch Băng ngẩng đầu, nhìn lực lượng khổng lồ từ lỗ mũi của ma thú đánh tới, ánh mắt đỏ ngầu tràn đầy tức giận, bất chợt nàng vứt bỏ trường kiếm, hai tay ngưng khí.

"Rầm...." Một luồng đấu khí màu đỏ bắn thẳng về phía không trung phía trước.

Nhật Liệt rống lên một tiếng kinh người, cái mũi to dài đụng phải luồng đấu khí trung cấp màu đỏ thì bị đánh cho bắn ngược trở về. Lực lượng hai bên va chạm vào nhau khiến cả căn phòng chỉ trong nháy mắt đã sụp đổ xuống.

Bạch Băng ngẩng đầu, trong lòng hoảng sợ mà thầm than, lực lượng thật mạnh mẽ.

Ngay lập tức vận khí, thân hình nhanh nhẹn linh hoạt giống như Hầu Tử, lật người tránh nhé khỏi ma thú Liệt Nhật, nhanh chóng chạy thẳng về phía Càn Thanh cung.

Lúc này Xích Liên Triệt một mình đối đầu với ba con trung cấp ma thú, hiển nhiên đã cố gắng hết sức, bóng dáng đột nhiên bắn ra một luồng đấu khí màu cam thấp thoáng lóe lên như tia chớp, va chạm vào đầu một con ma thú làm phát ra những âm thanh kịch liệt.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng trông thấy tình cảnh như vậy, trong lòng xôn xao một trận, đấu khí kia thật lợi hại. Bị ba con ma thú vây công mà còn có thể hành động nhanh nhẹn như vậy, hơn nữa đấu khí phát ra rất tinh tế, thật dầy đặc tạo thành một lưới chết đem cả ba con ma thú bao vây lại.

Bạch Băng liếc mắt nhìn về phía sau lưng Xích Liên Triệt, phát hiện ra hai bóng dáng nhỏ bé, trên người bọn chúng lấp lánh ánh sáng, vừa nhìn liền biết là do Xích Liên Triệt ngưng tụ ra vòng bảo hộ để bảo vệ hai đứa bé đó.

Bạch Nham.....Nhìn thấy khắp người Bạch Nham đều là vết máu, Bạch Băng lập tức nổi giận.

"Tỷ ....." Bạch Nham nhìn thấy được Băng Băng thì vô cùng hưng phấn, thân thể vội vàng lao về phía nàng mà chạy.

"Đừng ra ngoài....." Bạch Băng hét to, nhưng đã quá chậm.

Cùng lúc Bạch Nham chạy ra khỏi vòng bảo hộ thì một con Đông Lâm Sư theo sau mà đến, nó mở ra cái miệng to như chậu máu, đầu hướng Bạch Nham mà cắn tới.

"Không....." Bạch Băng hét to một tiếng, dồn toàn bộ lực lượng toàn thân lại, bóng dáng nhanh như chớp, tiếc là khoảng cách quá xa.

Nàng dù có nhanh hơn nữa, thì cũng không thể nhanh bằng Đông Lâm Sư được.

"A....."Bạch Băng vừa chạy vừa nổi điên, bởi vì cảm giác này so với vạn kiếm xuyên tim còn đau đớn hơn.

Đang lúc Đông Lâm Sư sắp đem Bạch Nham nuốt chửng vào bụng, một đạo bóng dáng nhanh chóng từ phía sau ôm lấy hắn, làm cái miệng

https://thuviensach.vn

đang há to của Đông Lâm Sư cắn ngay một miếng ở trên người của Xích Liên Triệt.

"Ừm....." Xích Liên Triệt rên lên một tiếng, vung tay đem Bạch Nham quăng về phía Bạch Băng.

Còn chưa kịp đợi mọi người phản ứng kịp, cái miệng rộng của Đông Lâm Sư đã che đi mất bóng người, cổ họng vừa động một cái đã nuốt luôn vào bụng.....

"A....." Bạch Băng cơ hồ muốn phát điên khi thấy một cảnh như vậy.

Tiếng gào cô độc này làm trái tim của mọi người giống như vỡ nát theo! Bởi vì không ai có thể biết đến tột cùng nó có bao nhiêu đau đớn.....

"Vương gia....." Đám người Lôi Hỏa kêu lên, trong lòng tràn đầy lo lắng, Vương gia..... Chủ tử của bọn họ.....

"A....." Âm thanh làm tan nát lòng người lại một lần nữa vang lên, gương mặt nhỏ nhắn tràn đầy tức giận, chẳng nhẽ trời muốn cô lập nàng.....

Không cách nào khống chế được đau đớn, Bạch Băng ngửa đầu lên trời gào thét một tiếng, một tiếng kêu này vang vọng trong đêm, khiến nó trở nên hết sức thê lương!

"Tỷ tỷ....." Bạch Nham vừa khóc vừa kêu, rồi lao thẳng vào trong ngực của Bạch Băng "Tỷ, đều là lỗi của ta, đều do ta không tốt"

Nếu như hắn không chạy ra khỏi vòng bảo vệ, Xích Liên Triệt cũng sẽ không bị ma thú nuốt vào trong bụng.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng cúi đầu, ánh mắt trống rỗng, giơ tay vuốt ve đầu của Bạch Nham: "Không phải tại ngươi, là ta, là ta không đủ cường đại, nên mới không bảo vệ được ngươi và những người ta muốn bảo vệ....."

"Tỷ....."Bạch Nham biết một tiếng kêu kia, là có bao nhiêu đau đớn.

Đông Lâm Sư sau khi ăn được loài người thi vô cùng hưng phấn, thân hình lại càng thêm thoải mái, tùy ý tấn công về phía đám thị vệ.

"Ha ha..... tốt, thật quá tốt, Xích Liên Triệt chết rồi, chết thật tốt!" Xích Liên Sơn cười to, không phải hắn rất lợi sao, còn không phải là không có cách nào chống đỡ được với ma thú cường đại này sao.

"Ngươi, đi chết đi....." Lôi Minh cùng với mấy người Lôi Hỏa nổi giận, liền cầm trường kiếm tấn công về phía trước, còn chưa kịp tới gần Xích Liên Sơn đã bị cái mũi dài của Liệt Nhật đánh ra một quyền, đem Lôi Minh bay thẳng ra ngoài .

Đám thị vệ nhìn thấy mười mấy con ma thú to lớn thì lực bất tòng tâm, bọn họ cũng không có biện pháp nào ạ.

'tê tê.....'

'rống rống.....'

Đúng lúc này một trận tiếng kêu vang lên, khiến mọi người sợ ngây người quay đầu lại nhìn, ngàn vạn con rắn lớn tụ tập lại kín một mảnh đất, trên mặt đất có đầy đủ mọi màu sắc. Những con đi ở phía sau đều là những con ma thú cấp cao to lớn, số lượng so với bên trong kia còn nhiều hơn.

"Ôi mẹ ơi"

"Chuyện này..... đây là chuyện gì xảy ra ạ, thật quá đáng sợ....."

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ chúng ta phải chiến đấu với bầy ma thú cường đại này sao?"

"Chuyện này.....chuyện này....."

Tình hình hiện tại tạm thời bị ngưng lại, ai cũng chưa từng gặp qua trận chiến cường đại như thế này, nên mọi người đều vô cùng sợ hãi.

Xích Liên Sơn trợn to hai mắt mà nhìn đám ma thú, là tới để giúp bọn hắn sao?

"Mẫu hậu, ma thú này cũng là do Mộc Cầm cô cô tìm tới à?" Xích Liên Sơn quay đầu nghi ngờ hỏi?

Vương Lam nhíu mày, nàng cũng không biết, Mộc Cầm chỉ nói là gọi đến mười mấy ma thú cao cấp cùng với đám chim sơ cấp, chứ chưa từng nói tới một đám rắn lớn.

Mộc cầm là người bạn chơi cùng khi còn bé của nàng, sau này được gả cho trưởng lão của Ám Ma tộc, cho nên nàng ta có thể điều khiển rất nhiều loại ma thú.

Nhưng lúc này nàng có cảm giác bầy rắn này không giống với ma thú của Ám Ma tộc.....

Chỉ nhìn thôi cũng khiến nàng phải lo lắng, nếu như bị nó cắn một cái, sợ rằng phải chết không thể nghi ngờ.

Bạch Băng quay đầu nhìn đám rắn kia mà nở một nụ cười khát máu, bây giờ không phải là cuộc chiến của các nàng nữa, mà là cuộc chiến của ma thú đối với ma thú.

"Tiểu Nham đừng ngơ ngác nữa, nhanh đến bên trong vòng bảo hộ, đừng đi ra ngoài" Bạch Băng liếc mắt nhìn Xích Liên Toàn đang đứng bên

https://thuviensach.vn

trong vòng bảo vệ, ánh mắt đờ đẫn ngơ ngác, chỉ biết nhìn chằm chằm về phía Đông Lâm Sư.

Ánh mắt nàng cũng nhìn về phía Đông Lâm Sư như có suy nghĩ, Triệt của nàng sẽ không chết! Tuyệt đối sẽ không!

Bạch Nham ngoan ngoãn gật đầu, thật ra thì tính tình của Bạch Nham rất lạnh lùng, nhưng chỉ riêng đối với Bạch Băng thì lại khác, nó cũng sẽ biết làm nũng như những đứa trẻ khác.....

Bên này mọi người vẫn còn đang hoảng sợ, thì vô số con rắn lớn cùng với mười mấy con ma thú ở sau lưng đồng thời di chuyển, khiến cả đám thị vệ còn đang tưởng bọn nó sẽ tấn công mình thì bất ngờ lại thấy bọn ma thú đó tiến về phía cấm vệ quân mà công kích.

Tình cảnh trước mắt nói không rung động thì là giả, bởi vì ở đây đều là cường giả ma thú đối chiến với cường giả ma thú ạ.

"Chẳng lẽ bọn nó là tới giúp chúng ta sao?"

"Thật không thể tin nổi....."

"Đúng vậy, hình như là tới giúp chúng ta....."

"Tốt quá, tốt quá ạ....."

Sau khi thấy bọn ma thú công kích về phía kẻ địch thì các thị vệ cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Lôi Minh, Lôi Hỏa, Lôi Tiêu, Lôi Vân cũng đêu trợn to hai mắt, bọn họ đi theo vương gia tham gia vô số các trận đại chiến, có chuyện gì mà bọn họ chưa từng trải qua, thế nhưng trận chiến ngày hôm nay lại khiến cho bọn họ khiếp sợ đến nỗi không nói nổi ra lời.

https://thuviensach.vn

Nghìn vạn con rắn to lớn, cùng với mười mấy con ma thú cao cấp đối đầu với mấy con cao cấp ma thú, chỉ cần mỗi con ma thú kêu lên một tiếng thôi cũng đã đủ chấn động cả trời đất.

"Mẫu hậu.....chuyện này..... hình như ma thú này không phải đến giúp chúng ta" Xích Liên Sơn ánh mắt nhìn chằm chằm trận đánh trước mắt, sau đó hiểu ra ngay. Số Lượng rắn quá nhiều, mỗi một lần cắn chính là lấy đi một mạng người.

Ma thú quá mạnh mẽ, một chiêu đều là mười mấy người mất mạng. Bọn họ lại chỉ có mấy con ma thú mà thôi, lúc trước hắn tự tin có thể nắm chắc phần thắng, nhưng còn bây giờ nhìn lại, thắng? Thắng cái rắm ạ!

"Sơn nhi, tìm cơ hội rời đi, núi xanh còn đó lo gì củi đốt" Vương Lam nhìn thấy tình hình khẩn cấp, cảm thấy không nắm chắc phần thắng nên định rời đi. Đợi sau này đi theo Mộc Cầm, ma thú ở Ám Ma tộc nhiều vô số, đến lúc đó lo gì không chiếm được Hoàng Thành!

Đông Lâm Sư ở bên này vẫn đang rất hưng phấn, thật giống như bị chém giết làm nghiện, rồi xoay người tiến vào trong đám rắn mà đánh.

Gió lốc như cuốn tung mọi thứ, sát khí Bạch Băng theo đó mà bốc hơi, sau đó liền phi thân ngăn chặn lại đường đi của Đông Lâm Sư.

"Đối thủ của ngươi là ta!" Giọng nói Bạch Băng lạnh lẽo, bởi vì tức giận mà tỏa ra sát khí dữ tợn.

Mây đen bao phủ cũng không tác dụng gì, trên bầu trời vẫn cuồn cuộn tiếng sấm liên miên không dứt, dưới đất thì toàn mùi máu tanh nồng nặc cũng theo đó mà bị cuốn lên.

"Rống rống....." Bị cản lại đường đi, Đông Lâm Sư kêu to một tiếng đầy giận dữ, một con người nhỏ bé mà cũng xứng để khiêu chiến với nó sao?

https://thuviensach.vn

Móng vuốt to lớn của Đông Lâm Sư đột nhiên vỗ mạnh một cái xuống đất, nhưng lại bị bóng dáng nhanh nhẹn của Bạch Băng tránh thoát.

Nhếch miệng cười lạnh, Bạch Băng đột nhiên ngẩng đầu, trong nháy mắt sát khí toàn thân chợt phát ra vô cùng kinh khủng, giống như Tu La tới từ địa ngục. Hai tròng mắt bắn ra ánh sáng màu đỏ tàn nhẫn, tựa như một lưỡi đao sắc bén.

Nó dám ăn Triệt của nàng, nàng sẽ mổ phanh bụng của nó ra!

"Chết!" Âm thanh rét lạnh giống như ma quỷ, khuôn mặt hiên lên vẻ ác độc, lạnh lùng không mang theo chút độ ấm nào.

Đông Lâm Sư đang nổi giận cùng với khinh miệt thì ngẩn ra, bởi nó cảm giác được hơi thở này thật là mạnh, làm cho ngay cả nó là ma thú cấp sáu cũng cảm thấy cả người lạnh lẽo, nhân loại này.....

Nụ cười lạnh của Bạch Băng biến mất trên môi, thời điểm Đông Lâm Sư chưa kịp phản ứng, thì Bạch Băng tay nắm chặt trường kiếm chém thẳng vào móng vuốt của nó.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm, mạnh, quá mạnh mẽ!

Móng vuốt to lớn của Đông Lâm Sư giống như một cây đại thụ trăm năm, mấy người vây quanh cũng ôm không hết, vậy mà một kiếm của nàng lại có thể chém bay!

Thần ạ!

"Grao....." Đông Lâm Sư bị mất đi chân trước, nhất thời kêu rên thảm thiết liên tục.

Lùi về sau mấy bước, sau khi ổn định lại thì nó đưa mắt nhìn về loài người nhỏ bé trước mặt, tỏa ra khí thế cường đại của ma thú ....

https://thuviensach.vn

Cái nhân loại nhỏ bé này, nó muốn ăn nàng.

Đông Lâm Sư há cái miệng to như chậu máu hướng về phía Bạch Băng mà cắn, Bạch Băng tiến lên nghênh tiếp cái miệng to như chậu máu kia của ma thú, một kiếm xỏ xuyên qua hàm trên của Đông Lâm Sư, sau đó bóng dáng xinh đẹp xoay ngược người lại đứng ở trên người ma thú, túm chặt lông mao trên đầu, trường kiếm lại một lần nữa xuyên qua !

"Grao`....." Đông Lâm Sư rống to, cái đầu lắc lư kịch liệt, thân thể không ngừng run rẩy, gần như làm chấn động cả một vùng đất xung quanh.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Bị Nuốt Vào Bụng

Đứng ở trên đầu Đông Lâm Sư, tay vừa định di chuyển, liền bị Đông Lâm Sư quăng một phát bay ra ngoài, thân thể nhỏ bé của Bạch Băng ngay tức khắc liền bị đập vào trên con sư tử bằng đá, nhất thời phun ra một ngụm máu.

Sư tử đá kia bị va chạm liền xuất hiện một cái khe nứt lớn, đủ thấy được lực đạo này lớn như thế nào, chỉ là thân hình nhỏ bé đơn bạc như vậy liệu có thể chịu nổi hay không.....

"Bạch Băng!" Xích Liên Vũ cả kinh kêu lên một tiếng, sau đó chạy như bay về phía Bạch Băng.

Bạch Băng đưa tay giữ chặt phần ngực bị đau cố đứng lên, sau lưng ập đến một cơn đau tê liệt, trên trán mồ hôi thi nhau rơi xuống từng giọt .

Đứng thẳng thân thể, Bạch Băng lại 'phốc' phun ra một ngụm máu tươi lần nữa.

Đưa tay tùy tiện lau đi vết máu ngoài miệng, trong mắt phát ra ánh sáng nguy hiểm. Nàng biết con Đông Lâm Sư này bị nàng tước đi hai móng vuốt phía trước cùng với hai lần xuyên xỏ qua hàm, là do phản ứng của nàng nhanh nhẹn linh hoạt mà thôi.

Nhưng lúc này vẫn không thể coi thường nó được, dù bị mất đi hai chân trước nhưng khi nó bộc phát ra uy lực kia nàng vẫn không đủ sức để chống lại được, giống như lời bọn họ từng nói, nàng quá yếu!

https://thuviensach.vn

"Rống rống....." Đông Lâm Sư nổi điên, thanh âm vang lên làm chấn động lỗ tai mọi người.

Không để ý tới hai chân đã mất đi, nó quay đầu há mồm một lần nữa lao tới Bạch Băng mà cắn, lần này nó nhất định phải cắn đứt cổ của nàng!

Bạch Băng nắm chặt trường kiếm trong tay, trong lòng đã nghĩ ra ý tưởng.

"Bạch Băng, nhanh tránh ra!" Xích Liên Vũ trông thấy tình cảnh này thì tốc độ dưới chân càng tăng nhanh, nàng đang bị thương, nếu như trúng một kích này chỉ sợ sẽ không cầm cự nổi.

Bạch Băng quay đầu liếc mắt nhìn tâm tình nóng nảy của Xích Liên Vũ thì nở nụ cười. Nụ cười rất nhẹ nhàng rồi sau đó đem tầm mắt một lần nữa chuyển qua trên người Đông Lâm Sư. Nàng không những không tránh mà còn tiếp tục tiến lên.

'Đinh..... Keng keng.....' Hàm răng to lớn đụng phải trường kiếm màu bạc, phát ra tiếng kêu như rồng ngâm.

Mọi người hoảng sợ trợn to hai mắt, chỉ thấy Bạch Băng lúc này đang đứng ở trong miệng của Đông Lâm Sư, trường kiếm đang chống ở cửa miệng của nó, bóng dáng nho nhỏ so với cái miệng của ma thú thì lại càng thêm nhỏ bé, giống như chỉ cần Đông Lâm Sư dùng thêm một chút lực là có thể đem nàng nuốt vào bên trong bụng.

"Tỷ....." Bạch Nham cũng không thể nào bình tĩnh thêm được nữa, chạy nhanh ra khỏi vòng bảo hộ, trên người phát ra sát khí vô cùng lạnh lẽo, trong mắt tràn đầy tức giận đã giàn giụa nước mắt.

"Chờ ta....." Xích Liên Toàn đang thẫn thờ liền kịp thời phản ứng, mang theo nức nở chạy theo Bạch Nham. Nàng biết người trong miệng

https://thuviensach.vn

Đông Lâm Sư lúc này chính là hoàng tẩu tương lai của mình, cũng chính là người trước kia đã cứu nàng.

Hoàng huynh đã bị ma thú kia nuốt vào bên trong bụng, chẳng lẽ hoàng tẩu cũng sẽ bị nó nuốt vào sao? Không muốn! Nàng tuyệt đối không muốn!

Đông quý phi cùng Xích Liên Hoàng được thị vệ bảo hộ ở phía sau, thấy con trai mình bị nuốt vào bụng ma thú, nàng đã đau đớn muốt chết đi, mà bây giờ ngay cả con dâu cũng sắp bị ma thú ăn nốt, thử hỏi nàng sao có thể chịu được. Đông quý phi nhìn bóng dáng nhỏ bé kia ở trong miệng của ma thú thì cả người mềm nhũn, trực tiếp ngất đi.

Xích Liên Hoàng khuôn mặt dính đầy máu, hắn đang cố gắng nhẫn nhịn đau đớn, bởi vì nếu ngay cả hắn cũng không khống chế được cảm xúc, thì sao có thể trấn an được Đông nhi.

Ngay khi Đông Lâm Sư sắp ngậm miệng, Bạch Băng nhanh chân đá bay trường kiếm vào trong, sau đó nhanh chóng hướng về phía cổ họng nó mà lao tới. Vào một khắc khi miệng Đông Lâm Sư ngậm lại, cổ họng vừa chuyển động thì đồng thời Bạch Băng cũng tiến vào trong bụng nó.....

Người bên ngoài nhìn Bạch Băng bị Đông Lâm Sư ăn, thì không thể tin nổi, nó thật sự ăn nàng? hơn nữa còn do chính nàng cố ý muốn đi vào?

"Vương phi....."

"Tỷ....."

"Bạch Băng....." Mấy tiếng kêu cùng lúc vang lên, nhìn cảnh tượng như vậy nhưng bọn họ lại không thể làm gì khác, là ngoài trơ mắt nhìn nàng bị nuốt .

https://thuviensach.vn

Xung quanh lập tức trở nên yên tĩnh, sau mấy tiếng hô to thì mọi người chỉ biết há miệng thở dốc.

Các binh lính cũng chỉ biết mở to mắt mà nhìn chằm chằm Lục vương gia cùng Lục vương phi lần lượt đều bị ma thú ăn.

Tiểu Kim đang chỉ huy đội quân rắn lớn ở trong sân, nghe tiếng mọi người la lớn. Ánh mắt nó trở nên đỏ ngầu như máu, vì chủ nhân bị con ma thú nho nhỏ kia ăn!

Tiểu Bạch đồng dạng đôi mắt cũng là màu đỏ, chủ nhân khiến nó vô cùng bội phục bị ma thú ăn? Đùa gì vậy!

Xích Liên Sơn cùng Vương Lam đang định chạy trốn thì thấy một màn như vậy, trong lòng kêu to sảng khoái, dù cho không chiếm được hoàng thành, nhưng có thể giết chết được Xích Liên Triệt cùng vương phi của hắn thì đều đáng giá!

Các cấm vệ quân trong sân không còn chỗ để lui, phần lớn đều đã bị những con rắn to lớn cắn chết, cả một mảnh đất rộng lớn la liệt đầy thi thể, máu nhuộm đầy trên đất khiến cho cảnh sắc nơi đây trở nên cực kỳ khủng bố.

Ma thú cấp năm trong sân cũng đã chết gần hết, chỉ còn lại Liệt Nhật vẫn đang liều mạng cắn xé, không cần nhìn cũng biết ai là người chiến thắng ở trong cuộc chiến này.

Đông Lâm Sư nằm úp sấp ở trên đất, rống rống kêu to bởi vì mất đi hai chân trước mà đau đớn tiếc hận, nhưng nghĩ lại người kia cũng đã bị nó ăn, nên cũng cảm thấy nguôi ngoai phần nào.

"Giết! Vì vương gia cùng vương phi báo thù!" Lôi Tiêu cùng mấy người xung quanh đều đỏ mắt vì tức giận, giơ lên trường kiếm xông về phía Đông Lâm Sư.

https://thuviensach.vn

"Vì vương gia cùng vương phi báo thù!" Những binh lính đứng sau lưng cũng theo sau hô to, chen chúc phóng về phía Đông Lâm Sư.

Nhìn một đám loài người đánh tới, Đông Lâm Sư một lần nữa bộ phát hơi thở cường đại, nó vô cùng tức giận!

Đứng thẳng thân thể, dù hai chân trước bị chém đi vẫn còn đang chảy máu không thể tấn công, nhưng nó còn có cái đuôi to ở phía sau, nhìn đám người vọt tới, cái đuôi thật dài như cột đá lớn, dùng sức đảo qua đảo lại, sau đó đem cả đám người Lôi Tiêu hất văng ra ngoài.

Những người này công phu làm sao có thể so được với Bạch Băng, hơn nữa ngay cả Bạch Băng cũng còn không tránh nổi thì những người này làm sao có thể thoát được!

Một đám người Lôi tiêu sau khi bị ngã, lập tức đứng dậy khỏi mắt đất rồi một lần nữa lại xông lên. Đông Lâm Sư há to miệng máu, rống lên một tiếng, một cỗ hơi thở cường đại từ bên trong cũng theo đó mà phun ra.

Hơi thở mạnh mẽ như gió lốc, cuốn tất cả đám thị vệ bay thẳng lên trời.

Bầu trời tối đen, Sấm sét cũng biến mất, nhưng từ đầu đến cuối vẫn không rơi một hạt mưa.

Bạch Nham nắm chặt quả đấm nhỏ, thân thể tức giận khiến hắn không thể khống chế được, ánh mắt tỏa ra lạnh lẽo so với đêm tối còn tối hơn, đáng sợ hơn.

Đông Lâm Sư sao? Hắn thề, hắn nhất định phải khiến tất cả Đông Lâm Sư biến mất hết ở trên đại lục này!

Tiểu Kim nổi giận!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch lại càng nổi giận hơn!

Chủ nhân của nó làm sao có thể vì vậy mà mất đi tính mạng được. Thân thể Tiểu Bạch nhanh chóng chạy về phía Đông Lâm Sư, nha, ta không rút gân ngươi, lột da ngươi, thì sao xứng là vua của ma thú đây!

Đông Lâm Sư gầm thét vang dội xông thẳng lên bầu trời đêm, thân thể như bị nổi điên mà tấn công về phía loài người.....

Xich Liên Sơn cùng Vương Lam nhìn cục diện trước mắt, thấy không có cơ hội để thắng cuộc, nàng cũng không tiếp tục quan sát nữa, sợ nếu còn nhìn thì ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có. Lần này giết chết được Xích Liên Triệt coi như cũng có chút thu hoạch.

Bên trong bụng Đông Lâm Sư, Bạch Băng theo cổ họng trượt thẳng xuống bên trong bụng nó, thân thể của Đông Lâm sư rất lớn, sức chứa cũng rất rộng, ước chừng phải bằng hai gian phòng lớn.

"Xich Liên Triệt" Ánh mắt vội vàng quan sát khắp nơi, nhưng vẫn không tìm thấy thân hình của Xích Liên Triệt.

"Xích Liên....." Còn chưa đợi nàng gọi tên một lần nữa, thì bên cạnh đã ào ào chảy xuống một dòng chất lỏng tanh hôi.

Bạch Băng bóng dáng vội vàng di chuyển, tránh thoát khỏi dòng chất lỏng kia, nhưng tiếc là dù nàng có nhanh hơn nữa thì cũng vẫn bị dính phải vài giọt chất lỏng lên người.

Chất lỏng kia chạm vào da thì giống như toàn thân bị thiêu đốt, như kiểu một dạng axit.

Nhìn da trên tay bị ăn mòn, trong lòng Bạch Băng thấp thỏm bất an, đoán chừng chất lỏng này chính là giúp Đông Lâm Sư tiêu hóa thức ăn. Do

https://thuviensach.vn

mỗi lần nó đều cắn nuốt một đống lớn mà không kịp nhai, nên mới phải dựa vào chất lỏng này để tiêu hóa.

Bạch Băng biết rõ sự lợi hại của chất lỏng này, cho dù tảng đá bị dính phải cũng sẽ bị hòa tan. Thời điểm Triệt bị nuốt vào, đã bị Đông Lâm Sư cắn một phát, hơn nữa răng của nó lại rất sắc bén, ngay cả nàng cũng không chống được nổi một kích của nó, chứ đừng nói đến Triệt của nàng trong người còn mang thương thế nặng như vậy, thì phải làm sao?

'Rào rào.....' Lại một trận tanh hôi chảy xuống, so với trước còn mãnh liệt hơn.

Bạch Băng không kịp tránh né, bị chất lỏng bắn lên mặt, nhất thời cả khuôn mặt nóng bừng như bị thiêu đốt vô cùng đau đớn.

Bạch Băng che mặt, đau đớn mơ hồ như muốn hòa tan da thịt trên mặt của nàng, mũi thoang thoảng như ngửi được đậu phụ cháy khét. Bạch Băng cảm giác được khuôn mặt có lẽ đã bị hủy, nhưng cũng không thèm để ý, với nàng mà nói dung mạo có hay không cũng không quan trọng.

Bên trong bụng của Đông Lâm Sư, dạ dày, buồng tim, phổi, mỗi một bộ phận ở đây đều rung lên bần bật.

Đợi đau đớn trên mặt giảm bớt một chút, bóng dáng Bạch Băng liền chuyển động, tay nắm lấy đầu phía trên của ruột non, rồi trực tiếp đu qua bên phía dạ dày, nhất thời bị một loạt chất lỏng tanh hôi rơi xuống ngay bên cạnh người.

Thân thể nàng phản ứng hơi chậm, 'rào' một tiếng giống như một nồi nước sôi phun ra, chất lỏng rơi đây trên tay Bạch Băng, sau đó bốc lên một trận khói trắng.

Da thịt ở chỗ chất lỏng rơi vào bị đốt thành trắng bệch, gần như lộ ra xương trắng.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng cắn răng, đau đớn ở trên mặt nàng còn không quan tâm, thì sao lại có thể để ý tới đau đớn ở trên cánh tay được.

Thân ảnh lại một lần nữa chuyển động ra vị trí phía sau dạ dày của Đông Lâm Sư, thấy không có Xích Liên Triệt ở khe hở này thì đoán chừng là ở phía bên kia rồi.....

Trong lòng suy nghĩ như vậy, vì nàng tin chắc Triệt của nàng sẽ không bị hòa tan, nhất định sẽ không....

"rào rào....." Dòng chất lỏng tanh hôi kia không biết có thật sự sẽ hòa tan thức ăn hay không, vì mỗi một lần phun ra thật không khác gì dòng nước suối chảy cuồn cuộn không ngừng.

Trong lòng Bạch Băng nóng nảy, trên mặt cùng với cánh tay đều bị ăn mòn khiến đầu óc nàng trở nên choáng váng, ngực căng thẳng dâng lên một trận ngai ngái, 'phốc' phun ra một ngụm máu tươi.

Đưa tay lau qua vết máu trên miệng, thân thể đứng im không di chuyển mà chỉ đưa mắt nhìn quanh.

"Xích Liên Triệt....." Xoay người đi đến một góc bên kia, đập vào mắt là một mảnh đen ngòm, nàng chỉ có thể đựa vào cảm giác mà vừa đi vào bên trong. Trong đêm tối tăm không nhìn thấy gì, nàng chỉ biết vừa sờ vừa mò mẫm mà tìm kiếm bóng dáng của Triệt.

"Khụ khụ....." Một tiếng họ khan liên tục vang lên, thanh âm vô cùng yếu ớt.

Thân thể Bạch Băng lập tức đờ ra, vội vàng xoay người, cách đó không xa ở trong bóng tối mơ hồ phát ra một tia sáng mờ nhạt, lúc sáng lúc tối mơ hồ không rõ.

https://thuviensach.vn

"Triệt .....Xích Liên Triệt....." Tâm tình không cách nào kìm chế được vui sướng, đôi chân cũng chuyển bước chạy nhanh về phía có ánh sáng. Thân thể chỉ động nhẹ một cái là đã cảm thấy vô cùng đau đớn, nhưng nàng không quan tâm, cho dù cánh tay nàng có bị ăn mòn hết sạch nàng cũng không để ý.

Lách người vượt qua trở ngại trước mặt, đập vào mắt nàng là hình ảnh khiến nàng vĩnh viễn cũng không cách nào quên được, vì cảnh tượng này làm lòng nàng đau đớn tột cùng, đau đến nỗi không thể hô hấp nổi.

Khuôn mặt hắn trắng bệch, ánh mắt nhắm chặt, mồ hôi chảy dọc theo khuôn mặt rơi xuống. Bên cạnh ngươi hắn có một viên Dạ Minh Châu, nó to như quả trứng gà đang phát ra ánh sáng yếu ớt, thật giống như nó chính là vì kéo dài sinh mạng trước mắt mà tồn tại.

"Xích Liên Triệt....." Nhìn dung nhan tái nhợt trước mắt, làm tâm nàng như bị xé rách, đau đớn vô cùng.

Xích Liên Triệt miễn cưỡng mở ra đôi mắt xinh đẹp, nhìn về phía Bạch Băng. Ánh sáng yếu ớt của Dạ Minh Châu chiếu lên trên mặt của Bạch Băng, cảm giác khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này vô cùng đẹp mắt. Khuôn mặt trắng kết hợp vơi áo váy dính đầy máu đỏ thật giống như hoa mai nở rộ, càng làm thân hình nhỏ bé ấy trở nên đẹp hơn.....

"Băng nhi....." Đưa tay muốn chạm vào khuôn mặt nàng, nhưng mới vừa nâng lên thì đành buông xuống, trên miệng nở một nụ cười tự giễu,

"Không phải là ảo giác....." Bạch Băng nhẹ nhàng ngồi xổm xuống bên cạnh, cầm lấy tay vừa rơi xuống của hắn đặt ở trên mặt, tay của hắn thật là lạnh.....

"Nàng....." Ánh mắt Xích Liên Triệt nhất thời sáng ngời, đây không phải là ảo giác!

https://thuviensach.vn

Nàng thế mà lại tới đây, nàng chạy vào trong bụng của Đông Lâm Sư, đáng chết, nàng chẳng lẽ không biết là một khi đi vào thì không có cách nào đi ra ngoài sao, hơn nữa một khi bị chất lỏng kia chảy tới thì sẽ không có cơ hội sống sót!

"Ai cho nàng tiến vào..... ai cho nàng tiến..vào..... khụ khụ....." Xích Liên Triệt sau khi khiếp sợ qua đi, thì bị tức giận dâng lên làm cho ho khan liên tục.

"Ngươi là người của ta, ai cũng không được cướp đi, cho dù là ông trời cũng không được phép!" Giọng nói vẫn bá đạo như trước không hề thay đổi.

Xích Liên Triệt sửng sốt vì lời nói bá đạo của nàng, từ trước tới giờ chưa một ai có thể làm hắn khiếp sợ như vậy, cũng chưa một ai có thể nói lời bá đạo như vậy với hắn..... nhưng mà khi nghe được lời nói như vậy của nàng, hắn lại cảm thấy rất tốt.

"Đứa ngốc....." Ngạc nhiên đi qua, hắn chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn, tay cũng giơ lên vuốt ve đầu của nàng.

Hắn sống nhiều năm như vậy, nhưng trong lòng lại chưa có khi nào thỏa mãn như lúc này.

"Ta không phải là đứa ngốc....." Bạch Băng cười vô cùng nhẹ nhàng, giống như cơn đau đớn kia chẳng hề ảnh hưởng tới nàng chút nào. Bởi vì trên khuôn mặt tuấn mỹ của Xích Liên Triệt đang nở một nụ cười thỏa mãn, nụ cười kia giống như ánh sáng mắt trời chiếu xuống cả một vườn hoa đang nở rộ, làm bất cứ ai khi nhìn thấy đều bị mê hoặc.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Chấn Động Lòng Người

"Khụ khụ....." Đột nhiên Xích Liên Triệt che ngực ho khan, làm Bạch Băng giờ mới nhận ra, trước ngực hắn bị Đông Lâm Sư dùng hai răng nanh sắc nhọn xuyên qua, máu tươi chảy ra quá nhiều khiến khắp dạ dày của Đông Lâm Sư cũng bị dính máu của hắn.

Hai tay Bạch Băng run rẩy lau đi máu ở trên vết thương, nhưng nó vẫn cứ chảy ra như cũ. Nhìn Xích Liên Triệt khuôn mặt càng lúc càng tái nhợt khiến tim nàng càng lúc càng lạnh lẽo.

Hắn chảy thật nhiều máu như vậy, làm nàng sợ hắn sẽ hết sạch máu mất.....

"Khụ khụ..... Đứa ngốc..... Ta bây giờ sợ rằng sẽ liên lụy tới ngươi....." Ánh mắt của Xích Liên Triệt tràn đầy thương tiếc, đưa mắt nhìn về phía dung dịch đang phun ra, lại nhìn về phía thân thể rắn chắc của Đông Lâm Sư, sợ rằng muốn từ trong bụng nó mà đi ra ngoài sẽ rất khó khăn, hơn nữa trong người hắn lại bị thương nặng như vậy....

"Ngu ngốc, ngươi là tên đại ngu ngốc, nếu ta sợ bị ngươi liên lụy thì đã không vào đây, ta chỉ lo ngươi xảy ra chuyện, như vậy ta nhất định không thể....." Mắt Bạch Băng đỏ bừng, nhìn người trước mắt có thể rời đi bất cứ lúc nào, giọng nói cũng trở nên run rẩy, nàng sợ, nàng thật sự rất sợ.....

"Ha hả..... Vương phi của ta hình như trở nên xinh đẹp hơn....." Xích Liên Triệt đưa tay lau sạch vết bẩn trên mặt Bạch Băng, thật là đẹp, mặt nàng tuy bị vết bẩn làm nhem nhuốc, nhưng hắn vẫn nhìn ra được dung

https://thuviensach.vn

mạo của nàng so với trước kia đẹp hơn rất nhiều, đôi mắt nàng càng thêm quyến rũ.....

Bạch Băng ngẩn người, xinh đẹp?

Làm sao có thể chứ, mặt của nàng vừa rồi còn bị chất lỏng tanh hôi kia phun lên, gần như đem da mặt làm cháy bỏng, sao có thể xinh đẹp được? Đáng lẽ phải là hủy dung mới đúng !

Giơ tay lên lau sạch khuôn mặt của mình, Bạch Băng sửng sốt, dung mạo này.... khuôn mặt này.....

Là của nàng sao?

Chỉ cần chạm nhẹ tay nàng cũng biết khuôn mặt hiện tại này xinh đẹp như thế nào..... chẳng lẽ là.....

Là do chất lỏng tanh hôi kia! Là do nó đem khuôn mặt nàng tẩy rửa!

" Ta biết....." Xích Liên Triệt nở nụ cười "Ta luôn biết, Vương phi của ta là xinh đẹp nhất"

Vừa dứt lời thì đôi mắt cũng dần dần nhắm lại, hắn cảm thấy rất mệt mỏi, mệt chết đi được, rất muốn được ngủ một giấc!

"Xấu cũng được mà đẹp cũng tốt, dù thế nào thì ngươi cũng đều thuộc về ta, mạng của ngươi cũng là của ta, ngươi không thể ngủ, tuyệt đối không được ngủ" Bạch Băng nhìn Xích Liên Triệt hấp hối nhắm đôi mắt lại, ánh mắt của nàng chợt đỏ bừng, nàng không cho phép hắn nhắm mắt lại, càng không thể để hắn xảy ra chuyện gì !

"Băng nhi, gặp được nàng thật là tốt..... Dù có chết ta cũng không nuối tiếc, nhớ là ngươi nhất định phải đi ra ngoài....." Xích Liên Triệt hơi thở rõ ràng rất yếu, ngay cả mở mắt cũng cần phải tốn rất nhiều khí lực.

https://thuviensach.vn

Hắn bị răng của Đông Lâm Sư xuyên qua thân thể, khiến trái tim bị tổn thương, coi như có thể từ trong này đi ra ngoài, sợ rằng hắn cũng không thể sống được bao lâu. Hiện tại hắn chỉ có một hy vọng duy nhất đó là nàng có thể bình yên đi ra ngoài.

"Ngươi sẽ không chết.

Không có giận giữ rống to, cũng không có đau khổ rơi lệ, Mà đó là một lời nói hết sức nhẹ nhàng nhưng mang theo đó là lại vô vàn kiên định.

Nhìn ánh mắt khép lại, thật giống như người không có hơi thở, đau đớn qua đi chỉ còn lại lạnh lẽo. Hắn không thể ra đi được, hắn không thể để nàng lại một mình ở cái thế giới xa lạ này được.....

Vốn tưởng rằng, thế giới của nàng từ này sẽ không còn bóng tối nữa.

Vốn tưởng rằng, nàng có người nhà, có người nàng muốn bảo vệ thì nàng sẽ không còn đơn độc một mình nữa.

Vốn tưởng rằng hai tay nàng từ nay sẽ không còn dính vào máu tanh nữa, nhưng hôm nay máu của hắn lại thấm đẫm vào tận xương tủy của nàng, để cho máu nàng lại một lần nữa sôi trào vì hắn.

Chẳng lẽ đây chính là vận mệnh của nàng, vĩnh viễn nàng cũng không thể tránh khỏi máu tanh.....

"Ta sẽ không để cho ngươi chết..... Nếu như ngươi không kiên trì mà buông xuôi, ta nhất định sẽ không tha thứ cho ngươi....." Thân thể nhỏ bé của Bạch Băng đỡ Xích Liên Triệt dậy, mặc dù trên người hắn toàn là mùi máu, nhưng hơi thở của hắn vẫn có một mùi hương đặc trưng thuộc về riêng hắn.

"Ta sẽ cố gắng....." Xích Liên Triệt dựa vào Bạch Băng đứng lên, hắn không dám đem toàn bộ sức nặng đè lên người nàng, hắn biết nàng cũng bị

https://thuviensach.vn

thương rất nặng.

Nàng bị thương nặng như vậy, nhưng lại không hề quan tâm chút nào.

Thân thể nàng nhỏ như vậy, lại bị thương nặng, nhưng nàng vẫn chỉ một lòng lo lắng cho hắn, vậy những đau đớn kia, nàng làm cách nào chịu đựng được?

Trong lòng hắn ngổn ngang đủ loại tư vị, vương phi của hắn chỉ một lòng vì hắn!

Khoang dạ dày của Đông Lâm Sư tạm thời có thể tránh được dung dịch kia phun ra, nhưng nếu không ra khỏi nơi này ngay lập tức sẽ bị dung dịch hôi thối kia xâm nhập. Vậy nên bọn họ không thể ở mãi chỗ này, vì mỗi hai giờ chất lỏng kia sẽ phun ra khắp nơi một lần, do đó bọn họ nhất định phải thoát ra trước khi nó phun trào.

Hai người đều đang bị thương, muốn xông ra là chuyện rất khó khăn.

"Phá hủy trái tim của nó, xem nó còn có thể sống được bao lâu" Ánh mắt Bạch Băng nhìn chằm chằm về trái tim của ma thú, trong mắt hiện lên những tia sáng khát máu.

"Trái tim của Đông Lâm Sư rất chắc chắn, trường kiếm không cách nào tổn thương được nơi đó" Xích Liên Triệt che ngực, ngước mắt quan sát các vách ngăn của trái tim ma thú, lắc đầu.

"Chắc chắn? Cho dù chắc chắn ta cũng phải đâm thủng" Dứt lời, nàng đặt Xích Liên Triệt sang một bên, trường kiếm trong tay chuyển động, lật người hướng về phía vị trí buồng tim mà đâm tới.

"rầm rầm' Bên này Bạch Băng mới vừa hành động, thì bên kia dung dịch chất lỏng liền phun xuống, hơn nữa càng ngày càng nhiều.

https://thuviensach.vn

Dung dịch này ở trong cơ thể của Đông Lâm Sư giống như một loại hóa chất, chỉ cần sinh vật còn sống di chuyển thì chất lỏng sẽ tự động phun ra.

Đông Lâm Sư luôn luôn nuốt hửng thức ăn, nên tiến vào bụng nó đều là sinh vật còn sống, cho nên mới cần dung dịch này phun ra, khiến sinh vật sống bị ăn mòn hóa thành chất lỏng.

Xích Liên Triệt vội vàng liếc mắt nhìn theo bóng dáng chuyển động của Bạch Băng, bóng dáng Bạch Băng lật người vài lần mới tránh thoát được chất lỏng kia, tay nắm một sợi dây to lớn giống như ruột non của ma thú, sau đó thân thể lập tức mượn sức lao về vị trí trái tim của Đông Lâm Sư.

'Bùm bùm' buồng tim kia nhúc nhích rất có quy luật.

Chuôi kiếm xoay chuyển một cái phát ra ánh sáng màu bạc, còn chưa kịp đâm tới mà thân thể của Đông Lâm Sư đã bắt đầu rung chuyển kịch liệt.

Bên trong khoang bụng của nó giống như từng cơn sóng lớn đánh vào, làm cho Bạch Băng mất thăng bằng, thân thể thẳng tắp rơi xuống phía dưới, đúng lúc này dung dịch chất lỏng kia lập tức một lần nữa lại phun trào.

Bạch Băng trơn to hai mắt, dung dịch này đang ở phía trên nàng, nếu nó phun xuống thì chẳng khác nào đem nàng bao phủ hoàn toàn .

"rầm rầm.....' Dung dịch đang từ từ chảy xuống, chỉ là nó chưa kịp bao phủ bóng dáng nho nhỏ kia thì một luồng ánh sáng thoáng qua, đã đem cả Bạch Băng gói gọn lại bên trong. Thân ảnh màu đen chợt lóe, tiếp đó là cả người Bạch Băng đều nằm trọn trong vòng tay của Xích Liên Triệt.

Trong lòng Bạch Băng lúc này vô cùng căng thẳng, thương thế của hắn nghiêm trọng như thế, lại vẫn cố gắng ngưng tụ ra một vòng bảo vệ..... Hắn không muốn sống nữa sao!

https://thuviensach.vn

"Triệt....." Bạch Băng tâm phiền ý loạn, vô cùng đau đớn giống như bị ai cầm dao đâm một nhát vậy.

"Đứng vững, hiện tại Đông Lâm Sư đang ra sức đánh nhau, nắm chặt lấy ta" Xích Liên Triệt cố nén thương thế xuống, vương phi của hắn nhỏ như vậy còn có thể chống đỡ, hắn dĩ nhiên cũng có thể chống đỡ. Cho dù có phải chết, hắn cũng sẽ đem nàng an toàn đưa ra khỏi nơi này.

Đôi tay nhỏ bé của Bạch Băng nắm chặt lấy áo của Xích Liên Triệt, trong mắt là vô vàn tình ý nóng bỏng, so với Đông Lâm Sư đang đánh nhau kịch liệt kia thì còn mãnh liệt hơn nhiều.

"Đông Lâm Sư đánh nhau đã hơn một canh giờ, nhất định hao phí không ít sức lực. Đến lúc đó màng bảo vệ ở trái tim sẽ yếu đi, cũng chính là cơ hội để tấn công nó"

Lời nói này làm Xích Liên Triệt nhíu mày, phải đợi một canh giờ nữa, nhưng mà dung dịch kia không tới một canh giờ sẽ phun ra, bọn họ có thể thoát được sao?

Lời nói vừa dứt, Bạch Băng nắm chặt tay, ngước mắt nhìn dung dich ăn mòn đang phun, khẽ quát một tiếng: "Đi"

Thân ảnh Bạch Băng dùng sức một chút, tiếp tục đâm về phía vị trí trái tim, tóc đen lay động, khí thế phát ra kinh người.

Một canh giờ, các nàng sao có thể đợi đến một canh giờ.

Xích Liên Triệt cái gì cũng không nói, nhưng nàng lăn lộn đã lâu, làm sao có thể không biết vừa rồi hắn đã đem toàn bộ sức lực để bảo vệ nàng!

Các khu vực xung quanh đều bị dung dịch chất lỏng kia phun đến kinh người, nếu trên người bị dính một chút chỉ sợ da thịt sẽ bị cháy sạch.

https://thuviensach.vn

"Đinh....." Một âm thanh vang lên, giống như thân thể Đông Lâm Sư bị ngã xuống đất, làm thân hình của Bạch Băng cùng Xích Liên Triệt cũng lộn nhào, phải mất một chút thời gian mới có thể đứng vững lại được.

'xì xì' từ phía bên trái của miệng Đông Lâm Sư đột nhiên hít một tiếng dài, giống như tức giận mà há to miệng ra.

Trong nháy mắt, có một mùi hôi thối gì đó phun vào từ bên ngoài.

"Mau tránh!" Xích Liên Triệt ánh mắt đỏ như máu lóe lên tia sáng, vung cánh tay lên đem Bạch Băng ôm chặt vào trong ngực, dưới chân vận lực rồi bay từ dưới lên phía trên cao.

Xoay người nhìn lại sau lưng, chỉ thấy mùi hôi thối kia đang đem một phần khí quản của Đông Lâm Sư hòa tan.

Bạch Băng không khỏi kinh ngạc, đây là cái gì vậy, cùng với dung dịch kia đều có thể hòa tan mọi vật thể, nhưng hình dạng lại hoàn toàn khác nhau. Vật này có thể đem cả thân thể của Đông Lâm Sư hòa tan luôn.

"Đồ vật này hình như đang cắn trả lại chính thân thể của nó" Bạch Băng ánh mắt nóng bỏng, nếu thật sự như vậy thì chính là các nàng có thể có cơ hội đi ra ngoài rồi.

"Đông Lâm Sư hình như gặp phải đich thủ mạnh mẽ, cái thứ đồ vật này giống như từ bên ngoài đi vào" Dứt lời, Xích Liên Triệt điểm nhẹ, thân hình mang theo Bạch Băng mượn sức nhảy lên trên bay vọt đi.

Cái mùi hôi thối này so với dụng dịch kia còn lợi hại hơn nhiều, ngay cả Đông Lâm Sư còn không chịu nổi huống chi là con người.

Trước cửa Càn Thanh cung.

https://thuviensach.vn

Thân ảnh Tiểu Bạch nhanh chóng chuyển động, khí tức trên người mỗi lúc một mạnh hơn, tùy ý liếc mắt nhìn Đông Lâm Sư, trong mắt dâng lên một màu đỏ ngầu, dám ăn chủ nhân của nó, nó nhất định phải rút gân lột da của con ma thú này!

"Tê tê....." ánh sáng màu bạc tỏa sáng, một khắc trước còn ở phía xa, mà sau một khắc đã xuất hiện ở ngay bên cạnh người Đông Lâm Sư. Khí tức cường đại như gió lốc điên cuồng mà đánh tới.

Hơi thở giữa ma thú với nhau vốn rất quen thuộc, nhưng chỉ cần thực lực của đối phương mạnh hơn thì nó lập tức có thể nhận ra ngay. Hơi thở kia trực tiếp áp bức khiến Đông Lâm Sư cả kinh, xoay người nhìn vật thể nhỏ bé đang đứng ở ngay sau lưng.

Nhất thời càng khiến nó trở nên hoảng sợ, hơi thở mạnh mẽ như vậy, ngay cả nó là ma thú cường đại cũng đoán không ra vật nhỏ trước mắt này tại sao có thể cường đại như vậy?

Tiểu Bạch híp mắt, dám hoài nghi thực lực của nó sao?

Thân ảnh chợt lóe, hơi thở tiếp tục phát tán ra, so với trước còn mạnh mẽ hơn. Lần này Đông Lâm Sư chỉ biết trơ mắt nhìn bóng dáng nhỏ bé kia, rồi hoảng sợ mà lao về phía bóng đêm chạy trốn.

'Đừng để cho nó chạy, không được để nó chạy.....' Tiểu Kim kêu to, chủ nhân vẫn còn ở trong bụng của nó đấy.

Tiểu Bạch cười lạnh, ở trong tay nó mà muốn chạy thoát, nằm mơ đi!

Thân hình lóe lên, liền xuất hiện ngay giữa đường chạy trốn của Đông Lâm Sư, sừng kỳ lân trên đầu phát sáng, thẳng tắp chọc vào hai mắt ma thú.

'Rống rống.....' Đông Lâm Sư rống to một tiếng, hai mắt phun ra đầy máu tươi, mất đi hai chân trước, hiện tại lại còn bị chọc mù mắt, khiến thân

https://thuviensach.vn

thể nó lắc lư kịch liệt.

Tiểu Bạch hai chân di chuyển, mượn lực trực tiếp nhảy lên trên đầu Đông Lâm Sư, há miệng cắn xuống .

Dám ăn chủ nhân của ta, ta cắn chết ngươi!

Hôm nay ta phải rút gân lột da Đông Lâm Sư các ngươi, để các ngươi biết ai mới là lão đại!

Ăn chủ nhân của ta à, phun ra cho ta, mau phun ra, nếu không lão tử liền tiêu diệt hết tộc nhân các ngươi!

Lúc này màn đêm trở nên vô cùng yên tĩnh, một nhóm lớn ma thú đã sớm chết hết, chỉ còn lưu lại một mình Đông Lâm Sư ngoan cố chống cự.

Mọi người nhìn một cảnh này, tất cả đều trở nên hoảng loạn, chuyện này cũng thật quá biến thái rồi..... Ma thú nhỏ như vậy mà lại có thể khống chế được trung cấp ma thú !

Xích Liên Vũ cũng trợn tròn mắt, Tiểu Bạch đây sao? Tiểu ma thú của Bạch Băng cũng thật quá mạnh mẽ rồi!

"Đánh chết nó đi! Tiểu Bạch mau đánh chết nó!" Bạch Nham thấy vậy, ánh mắt tràn đầy tức giận lóe sáng, muốn Tiểu Bạch đánh chết nó, vì chính là nó đã ăn tỷ tỷ.

Tiểu Bạch nhận được mệnh lệnh, một lần nữa há mồm cắn một miếng trên đầu Đông Lâm Sư. Đừng nghĩ Tiểu Bạch nhỏ bé, nhưng mà một miếng kia lại mang theo sức lực vô cùng lớn, Đông Lâm Sư bị cắn thì kịch liệt run rẩy, phát ra âm thanh gào thét ngất trời.

Tiểu Bạch vẫn như cũ dùng miệng cấu xé, liên tục bị cắn như vậy khiến da thịt trên đầu Đông Lâm Sư cũng theo đó mà chảy đầm đìa máu

https://thuviensach.vn

tươi.

Mọi người trông cảnh tượng trước mắt mà chỉ muốn đấm ngực, như vậy thật quá biến thái rồi.

"Vật này rốt cuộc là ma thú gì thế?"

"Quá mạnh mẽ, đây là ma thú của vương phi à?"

Lôi Tiêu, Lôi Hỏa, Lôi Minh cùng mấy người bên cạnh đều không chớp mắt mà nhìn bóng dáng nho nhỏ đang cưỡi ở trên đầu của Đông Lâm Sư.

Nhìn vật nhỏ như vậy lại có thể áp chế khiến cho Đông Lâm Sư không dám phản kích, chỉ có thể thống khổ kêu rên. Rất rõ ràng nó cảm giác được hơi thở cường đại của Tiểu Bạch nên mới không dám động thủ mà thôi.

Tiểu Bạch rốt cuộc là loại ma thú gì? Đẳng cấp ra sao, mà thậm chí ngay cả trung cấp ma thú cũng sợ hãi nó!

'Ta muốn ngươi phải chết, hôm nay ngươi nhất định phải chết. Chủ nhân của ta đâu? còn không mau đem chủ nhân ta phun ra ngoài' Tiểu Bạch cưỡi trên đầu Đông Lâm Sư, cắn liên tục lên đầu của nó, mỗi miếng thịt bị nó cắn qua đều sẽ biến thành màu đen, giống như khí độc vậy.

'Rống rống.....' Đông Lâm Sư không cách nào chống cự nổi công kích của Tiểu Bạch, chỉ biết lăn lộn cầu xin tha thứ 'Tha ta... tha cho ta.....'

'Tha ngươi? Đừng mơ tưởng, không phải vừa rồi rất hung hăng sao. Mau đem chủ nhân ta phun ra, nếu không ta diệt cả tộc của ngươi!' Tiểu Bạch vung lên quả đấm nhỏ, đập binh binh vào đầu của Đông Lâm Sư, ở trong mắt mọi người thì tình cảnh này đúng là không một ngôn ngữ nào có thể diễn tả được.

https://thuviensach.vn

Trận chiến này vô cùng quái dị, Tiểu Bạch đứng trên đầu Đông Lâm Sư, chẳng khác gì con bọ chó cùng với Tiểu cẩu đang đùa nghịch nhau. Mọi người xoa xoa mắt, sau đó cảm thán một tiếng, thật đúng là không thể lấy tướng mạo mà hình dung ma thú được!

'Ô ô..... Nhân loại kia..... đoán chừng là bị tiêu hóa rồi.....ô ô.....' Đông Lâm Sư bò lê trên đất, chỉ còn lại một chân sau mà ôm đầu, để tránh bị đánh.

Không nghe còn đỡ, vừa nghe xong Tiểu Bạch lại càng sôi máu, hơi thở tản ra so với trước lại cành mạnh hơn nữa. Tiêu hóa? Đùa gì thế! Nó thế mà lại dám đem chủ nhân tiêu hóa!

'Ngươi nha, ta rút gân ngươi, ngươi bảo tiêu hóa ai? tiêu hóa ai?' Tiểu Bạch nổi giận, thủ đoạn không chút nương tay, sừng kỳ lân trên đầu rực sáng, mong vuốt nhỏ bé lia một phát, Đông Lâm Sư đang sống sờ sờ vậy mà lỗ tai lập tức lại rơi xuống.....

'Grao.....Grao.....' Đông Lâm Sư đau đớn kêu gào, sớm biết nàng ta có tiểu tổ tông mạnh mẽ như vậy, đánh chết nó cũng không dám nuốt nhân loại kia vào bụng ạ!

Tiểu Bạch ghét bỏ vứt lỗ tai kia xuống, móng vuốt lại tiếp tục cong lên, sau đó lỗ tại còn lại cũng liền rơi xuống.....

Bên trong bụng Đông Lâm Sư.

Xích Liên Triệt ôm theo Bạch Băng nhảy lên, sau đó ổn định thân thể vững vàng.

"khụ khụ....., phốc....." Một trận ho khan vang lên, Xích Liên Triệt vội giơ tay áo lên che trước mặt Bạch Băng, không muốn nàng nhìn

https://thuviensach.vn

thấy cảnh này.

Nhưng dù hắn có nhanh hơn nữa thì cũng không thoát được tầm mắt của Bạch Băng, nhìn máu tươi theo trận ho khan kịch liệt trào ra, nhất thời khắp nơi đều tràn đấy mùi máu tanh.

Hắn bị thương quá nặng, vừa rồi còn vận nội lực để sử dụng đấu khí, cho nên sợ là đã tiêu hao quá nhiều thể lực.

Bạch Băng liếc mắt nhìn hắn thật sâu, nàng biết là hắn đang cố hết sức để chống đỡ, dù thương thế đã tổn hại đến kinh mạch nhưng hắn vẫn cố gắng dùng toàn lực để che chở cho nàng.....

Một tay đem trường kiếm nắm chặt, một tay nắm lấy thật chặt tay Xích Liên Triệt: "Chúng ta nhất định có thể đi ra ngoài"

Xích Liên Triệt cũng nắm chặt lấy bàn tay nhỏ bé kia, nặng nề gật đầu một cái.

"Ta đi đâm thủng trái tim nó" Bạch Băng buông tay, quay đầu liền hướng về vị trí trái tim mà chạy đến.

Trong mắt đỏ ngầu, nàng không thể để cho Triệt sử dụng nội lực nữa, cho nên tất cả hãy để một mình nàng làm, để cho một mình nàng gánh lấy tất cả thay hắn!

'Bùm bùm' Trái tim tự động nhảy lên, nghĩ rằng đây là nhược điểm, tay nắm chặt trường kiếm đâm tới. Ai ngờ bên ngoài trái tim kia còn có một lớp màng như tầng bảo vệ, đánh bật Bạch Băng văng ra bên ngoài.

Bạch Băng cắn răng chịu đựng, không cam lòng, nàng lại dùng hết toàn bộ sức lực giơ kiếm lên tiếp tục đâm tới.

'chậc chậc.....' Phía trên đỉnh phát ra tiếng nước chảy ....

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt đau lòng mà lo lắng, không tốt, dung dịch kia lại muốn phun trào. Nó đang nhỏ giọt chảy xuống, chỉ sợ rất nhanh sẽ ào ào mà chảy.

Bạch Băng nóng nảy quay đầu, nàng cũng nhìn thấy được dung dịch kia lần này phun ra uy lực nhất định không nhỏ, trường kiếm trên tay lại dồn thêm sức, một kiếm, lại một kiếm.....

Vẫn chưa được.....Không biết có phải do qua gấp gáp hay là bởi vì dùng sức quá lớn, mà trên trán nàng đã ướt đẫm mồ hôi.....

Dung dịch phía trên đỉnh đầu, vẫn nhỏ giọt liên tục, thật giống như trong nháy mắt sẽ bùng phát mà phun trào.

Ánh mắt Bạch Băng trở nên tối tăm, tay cầm trường kiếm bị lực lượng phản lại mà chảy máu, một giọt lại một giọt chảy xuống, nhưng nàng chẳng hề quan tâm, lực đạo trên tay vẫn không giảm bớt.

"Mau dừng lại" Xích Liên Triệt kiên trì kêu to, nếu tiếp tục như vậy, tay của nàng nhất định sẽ bị phế bỏ! Vì bảo vệ hắn mà nàng không hề suy nghĩ tới lực lượng phản lại, mà cứ một kiếm lại tiếp một kiếm.

Đông Lâm Sư nuốt thức ăn vào bụng, sau đó sẽ bị dung dịch axit ở cửa động phun ra mà hòa tan.

Từ từ bụng nó sẽ co rút lại, không gian nhỏ dần, biến hóa với tốc độ mỗi lúc một nhanh, lực hút mạnh mẽ kia cơ hồ khiến nàng không thể đứng vững.

Mỗi một kiếm đâm ra của Bạch Băng, đều mang theo lực lượng hết sức kinh khủng.

"Rầm....." Kèm theo một tiếng, từ trên đỉnh đầu dung dịch axit toàn bộ phun trào, giống như núi lửa bùng phát, điên cuồng rơi xuống bên dưới.

https://thuviensach.vn

Không gian trong bụng Đông Lâm Sư càng ngày càng nhỏ, khiến người ta không thể thở nổi.

Xích Liên Triệt ngẩng đầu nhìn dung dịch phun trào, Lông mày sắc bén nhíu lại.

"Nhanh tránh về phía bên trái" Thấy Bạch Băng cố chấp không di chuyển, Xích Liên Triệt quát lớn một tiếng chói tai, giọng nói vô cùng trong trẻo nhưng rơi vào tai người nghe thì lại lạnh lẽo kinh người.

Bạch Băng nhìn dung dịch phía trên hướng nàng phun tới, lập tức điểm nhẹ mũi chân nhảy về bên trái tránh đi.

Xích Liên Triệt cũng phi thân đến bên cạnh Bạch Băng, tạm thời tránh đi được dung dịch đang bắn ra, nhưng chỉ sợ không tới một nén nhang thì dung dịch này sẽ phun trào khắp mọi ngõ ngách trong bụng của Đông Lâm Sư.

"Trái tim nó tại sao lại cứng rắn như thế" Bạch Băng mặt mày trầm xuống, đôi tay nhỏ bé nhuộm đầy máu tươi.

Đâm không thủng, bên trên dung dịch vẫn đang chảy không ngừng, thời gian thì không còn nhiều....

"Khụ khụ....." Xích Liên Triệt che miệng ho khan, một tay chống đỡ thân thể.

Đều tại hắn vô dụng, mới khiến nàng bị nhốt ở trong này. Hôm nay sợ là không còn đường quay trở về.....

"Đừng sợ" Bạch Băng giơ tay vuốt ve bàn tay hắn, ánh mắt vô cùng kiên định: "Thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền, nếu không ra được, vậy thì cùng nhau chết"

https://thuviensach.vn

Hắn là trượng phu của nàng, nàng là thê tử của hắn, hắn đi đâu nàng sẽ theo đấy, sống hay chết đều không hối không rời.....

"Thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền....." Xích Liên Triệt một mình tự lẩm bẩm, sau đó khóe miêng nở một nụ cười, nụ cười phát ra từ tận nội tâm, không mang theo chút giả dối nào.

Dung dịch xung quanh phun ra càng lúc càng mãnh liệt, cắn nuốt tất cả thức ăn ở bên trong bụng của Đông Lâm Sư.

"Xì xì.....' âm thanh vật thể bị hòa tan vang lên, giống như nồi nước sôi đang muốn phun trào tỏa ra khói trắng.

Bạch Băng nhìn tấm da thịt dầy dặn ở phía sau lưng, không biết da thịt của con Đông Lâm Sư này dầy tới mức nào? Đưa tay chạm thử một cái, rất mềm.

"Mổ phanh bụng nó ra, chúng ta có thể đi ra ngoài" Ngẩng đầu nhìn Xích Liên Triệt lên tiếng.

"Nhìn thì thấy rất mềm, nhưng lại rất chắc chắn" Xích Liên Triệt hiểu ý tứ của nàng, nhưng mà túi da bên trong cơ thể nó so với mặt ngoài còn chắc chắn hơn. Nếu không thì khi nuốt chửng vật sống, nó đã bị những động vật kia xé nát rồi!

Dung dịch chảy xuống sắp nhanh chóng dâng lên cao, cứ cho là không được, thì nàng cũng muốn thử một lần, không thể cứ như vậy chờ chết được!

Tay Bạch Băng nhỏ máu ướt đẫm cả chuôi kiếm, nhưng vẫn vận sức phát ra kiếm khí đâm lên da thịt của Đông Lâm Sư. Tuy da thịt nó rất mềm, nhưng lại giống như một dạng cao su đàn hồi vô cùng tốt, trực tiếp đem kiếm khí bắn ngược trở lại.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng thấy kiếm khí không có tác dụng, giơ tay đâm thẳng, trường kiếm tựa như một quả khí cầu, trong không gian phát ra vô số kiếm khí đầy gai góc, nhưng vẫn không thể đâm thủng được.

"Khụ khụ....." Xích Liên Triệt ngừng phập phồng, kịch liệt ho khan.

Bạch Băng quay đầu liếc nhìn hắn một cái, trong ánh mắt bắn ra tia lửa dày đặc. Dung dịch kia chỉ còn cách chân có một thước, mùi hôi thối xông thẳng vào lỗ mũi, khiến trái tim bị tổn thương của Triệt càng thêm khó chịu.

Không được, da thịt này quá mềm dẻo, cứng rắn đâm tới căn bản là không được.... Nếu cứng không được, vậy nếu mềm thì sao.....

Nhất thời trong đầu Bạch Băng chợt sáng lên, đáng chết, tại sao nàng lại không nghĩ tới Thái Cực Kiếm!

Thân hình nhẹ nhàng chuyển động, Thái Cực Kiếm lấy nhu chế cương, lấy tịnh chế động, mượn lực chống lực, hậu phát tiên chế, liên tục không ngừng trong ngoài hợp nhất.

"Có biện pháp rồi" Bạch Băng mừng rỡ, nắm chặt trường kiếm trong tay.

Lòng bàn tay hướng vào bên trong, vô cùng sinh động, tay cầm kiếm từ từ chuyển động, tựa như nặng mà không phải nặng, nhẹ mà không phải nhẹ, nội lực linh hoạt, mũi kiếm đâm sâu vào tầng da thịt mềm dẻo kia, từ từ dựa theo sức lực của nó mà tăng nhanh tốc độ. Bạch Băng động tác thay đổi liên tục, sử dụng lực lượng từ lòng bàn tay mà xoay chuyển vô cùng nhẹ nhàng.

Xích Liên Triệt lẳng lặng quan sát, công phu thật cổ quái, nói nhanh không nhanh, nói chậm cũng không phải chậm, có thể ở trong nháy mắt mà

https://thuviensach.vn

biến chuyển động tác, loại công phu quái dị này, hắn trước giờ chưa từng thấy qua.

Đột nhiên lòng bàn tay biến hóa một cái, tuy nhìn động tác kia rất nhẹ nhàng, nhưng thật ra lực lượng bộc phát lại mang theo lực lượng vô cùng to lớn.

"Xì....." Một tiếng động kia vang lên, theo đó là một vết chém thật dài được rạch ra, cùng lúc này dung dịch ở bên dưới cũng đã chuẩn bị chạm tới bàn chân.

Bạch Băng nắm trường kiếm, nhìn vết chém dài trước mặt, xoay người lôi kéo Xích Liên Triệt, rống to một tiếng: "Đi"

Xuất ra mười phần nội lực, mang theo Xích Liên Triệt, xông thẳng ra bên ngoài.

Bên ngoài, Tiểu Bạch vẫn ở trên đầu Đông Lâm Sư, trong khi thân thể Đông Lâm Sư thì nằm co quắp ở trên mặt đất. Dù vậy nhưng Tiểu Bạch vẫn chưa hả giận, từ trên đầu nhảy xuống, bóng dáng chợt lóe, trên tay không biết ở đâu xuất hiện ra một thanh đoản đao không to không nhỏ.

'Mau lột da của nó, mở bụng nó ra. Chủ nhân nhất định không có chết' Tiểu Kim ở bên cạnh tức giận kêu to, chủ nhân thần thông quảng đại làm sao có thể bị hòa tan nhu vậy, không thể!

Mọi người nhìn trung cấp ma thú đang thoi thóp, rồi lại thấy nó nhìn về phía Tiểu Bạch bằng ánh mắt sợ hãi. Vật nhỏ kia lợi hại như vây, trong tay lại cầm đoản đao, không phải là muốn mổ bụng nó ra chứ!

Tiểu Bạch giơ đoản đao lên, còn chư kịp hạ xuống, thì một tiếng vang lên, trên cái bụng trắng hếu của nó bỗng nhiên xuất hiện một cái lỗ hổng

https://thuviensach.vn

thật lớn, khiến Tiểu Bạch không kịp phản ứng đây là tình xuống gì xảy ra.

Đột nhiên có hai đạo bóng dáng lóe lên, sau đó cấp tốc bay ra, giống như con rồng lưỡi mây mà bay.

Sau khi hai bóng dáng thoát ra, tiếp đó là cột nước dung dịch phun trào tựa như một cơn sóng lớn.

"A.....Chạy mau, Dung dịch kia có thể hòa tan mọi thứ đó" Những thị vệ đã được kiến thức qua về dung dịch này, lập tức lớn tiếng kêu lên.

Dung dịch axit kia từ trong bụng Đông Lâm Sư giống như thác nước phun trào ra ngoài ào ào không ngừng.

Đám người trong nháy mắt trở nên hỗn loạn, hướng về chỗ cao mà chạy, chỉ sợ chạy chậm một chút liền sẽ mất mạng như chơi.

"Là vương gia cùng vương phi, đúng là vương gia va vương phi" Lôi Hỏa nhìn thấy rõ bóng dáng người bay ra thì nhất thời kêu to, thật tốt quá, vương của bọn họ không sao, vương phi cũng không việc gì!

"Trời ạ!" Nghe được tiếng kêu, tất cả mọi người đều nhìn lên trời, sợ ngây người. Hai người kia khắp người đều là máu tươi, gương mặt bẩn thỉu nhem nhuốc, từ từ hạ xuống mặt đất, nhưng lại không nhìn ra được một chút cảm giác chật vật nào, ngược lại còn khiến cho người ta sinh ra mấy phần sợ hãi.

Đông quý phi vốn đang hôn mê, mơ hồ mở mắt, trên mặt đầy vẻ lo lắng. Nàng hình như nghe được, nghe được ai đó kêu to Triệt của nàng đã trở lại.

"Triệt nhi không sao cả" Xích Liên Hoàng thấy Đông quý phi tỉnh lại, thì đôi mắt cũng đỏ bừng, hắn biết mà, nhi tử hắn coi trọng như vậy làm

https://thuviensach.vn

sao có thể dễ dàng chết được!

"Tê tê....." Tiểu Bạch khạc nước miếng, cả người lông mao màu trắng bị ngâm trong dung dịch, bỗng chốc trở nên ố vàng, hơn nữa toàn thân nó bốc lên một mùi hôi thối, ngay cả nó cũng cảm thấy buồn nôn.

Ai biết chủ nhân sẽ từ bụng con Đông Lâm Sư mà chui ra, rồi một đống dung dịch hôi thối kia vừa đúng lúc bắn lên khắp người nó!

'Ha ha.....' Tiểu Kim đứng ở trên con sư tử bằng đá, nhìn Tiểu Bạch một thân màu vàng thì cười to, sau đó liếc mắt nghiêm mặt nói: 'Thật ra thì màu vàng cũng rất thích hợp với ngươi'

'Thích hợp cái rắm! Ngươi nha, cẩn thận không lão tử liền đem ngươi kéo xuống, cho ngươi chết đuối!' Tiểu Bạch dùng móng vuốt lau lau nước trên người, con mẹ nó, thối quá!

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Khó Cả Đôi Đường

Tiểu Kim nghẹn cười, ý tứ rất rõ ràng muốn nói, nó rất khinh bỉ tên kia! Tiểu Bạch cả người chua thối, hung hăng trợn mắt định quay đầu lại tìm Tiểu Kim tính sổ!

Trời lờ mờ sáng, một đôi mắt nhìn chằm chằm bóng dáng hai người bay ra ngoài, ẩn chứa vô vàn tức giận, bên trong bàn tay tràn đầy máu tanh, nhiễm đỏ một màu máu.

Bạch Băng cùng Xích Liên Triệt bay ra, còn chưa đợi nàng rơi xuống, 'vèo' một tiếng, không biết trường kiếm từ đâu hướng về hai người nàng bay tới.

Cùng lúc này, cũng có một mũi tên dài mang theo kịch độc nhằm thẳng hướng Bạch Nham mà bắn tới. Bạch Băng ánh mắt chợt lóe, mang theo Xích Liên Triệt nhanh chóng lật người, tay trái bắn ra một luồng đấu khí màu đỏ.

Luồng đấu khí màu hồng lóe lên, xông thẳng về phía đầu của Bạch Nham mà tới.

Lôi Hỏa chú ý tới đối tượng đang ở trên đài công kích, liền vội vàng tiến lên, hai tay giữ chặt trường kiếm ngang người, rống to một tiếng chống lại một kích kia.

Tiếng gió bị xé rách, nhưng lại không thấy được người nào ra tay. Lúc này bên trong tràng diện là một mảnh yên tĩnh, chỉ còn lại những tiếng gió thổi lạnh lẽo của buổi sáng sớm, khiến người ta cảm thấy rét run.

https://thuviensach.vn

Hai người Xích Liên Triệt và Bạch Băng cùng rơi xuống, thân thể Xích Liên Triệt không chống đỡ nổi mà ngã xuống đất. Bạch Băng xoay người nhìn Bạch Nham, xác định hắn không bị thương, mới từ trong ngực lấy ra hai viên thuốc lưỡng sinh hoa đã được luyện chế, đối với người bị thương có thể bảo vệ được tính mạng.

Đột nhiên từ phía sau hai người, một đấu khí màu hồng cấp tốc bắn tới, khí tức vô cùng mạnh mẽ, mang theo gió lốc mà lao đến, đánh thẳng vào Xích Liên Triệt.

Trong bóng tối mập mờ không rõ là ai ra tay, Màu hồng chính là đấu khí trung cấp, so với Xích Liên Triệt còn lợi hại hơn nhiều. Bạch Băng đầu óc hỗn loạn, dùng hết sức lực ngưng tụ ra một cỗ đấu khí màu đỏ sau đó bắn thẳng ra phía trước.

"Oanh" Đấu khí màu đỏ cùng màu hồng va chạm ở trên không trung, trong nháy mắt phát ra một tiếng nổ tung kinh thiên động địa.

Cỗ đấu khí màu đỏ bị tách ra làm hai, nhưng cỗ đấu khí màu hồng thì vẫn mang theo hơi thở cường đại mà lao tới.

Xung quanh bụi đất bị thổi tung, như cuồng phong bão táp khiến mọi người không mở nổi mắt, lướt qua gương mặt tựa như bị từng nhát đao cắt qua.

Bạch Băng nhìn luồng đấu khí màu hồng lao đến, nhất thời tránh không được. Hơi thở này quá mạnh mẽ, Bạch Băng hung hăng cắn chặt răng, vận khí đem Xích Liên Triệt đang hôn mê lập tức đẩy ra, bóng dáng nàng xoay chuyển thành đứng đối diện với Xích Liên Triệt.

'Ầm' một tiếng, bóng lưng đơn bạc chịu đựng đấu khí màu hồng đánh vào, trái tim cơ hồ muốn vỡ nát, nội tạng bị chấn động nặng nề.

https://thuviensach.vn

Thời điểm nàng đem Xích Liên Triệt đẩy ra sau, thì một đạo khí tức màu đỏ đột nhiên xông thẳng vào thân thể của hắn.

"A....." Ngay cả khi đang hôn mê, cũng khiến hắn đau đớn thống khổ phải kêu to một tiếng. Mọi người ở đây thấy một màn này thì kinh sợ ngây người.

"Vương gia....."Đám người Lôi Tiêu cũng kinh ngạc, Vương phi của bọn họ..... Vương phi của bọn họ lại đem vương gia đẩy vào chỗ chết!

Bạch Băng cử động thân thể, rơi vào trong mắt mọi người chỉ là Xích Liên Triệt đang bị hôn mê, nhưng nào có ai biết luồng đấu khí màu hồng kia có bao nhiêu cường đại?

Bạch Băng trợn to hai mắt, làm sao có thể, tại sao lại có thể như vậy, phía sau nàng không cảm nhận được bất kỳ hơi thở nào.

'Phốc.....' một ngụm máu tươi phun ra, rơi vào hoàn toàn trên gương mặt Xích Liên Triệt.

Hai thân thể đều nặng nề ngã xuống đất, lục phủ ngũ tạng của Bạch Băng đều bị thương tổn nặng nề.

"Triệt... Xích Liên Triệt....." Bạch Băng cố chống đỡ thân thể nhìn về phía Xích Liên Triệt, trên gương mặt đang hôn mê mơ hồ hiện lên ánh sáng màu đỏ mờ nhạt. Cả người cũng mang theo ánh sáng màu đỏ, rồi nhắm chặt lại hai mắt.

Đông quý phi thấy cảnh tượng như vậy, há to mồm nhìn về phía Bạch Băng với vô vàn địch ý.

"Vương gia....." Đám người Lôi Tiêu chạy về hướng Xích Liên Triệt, Xích Liên Hoàng, Đông quý phi cùng với Xích Liễn Vũ cũng lập tức xông tới.

https://thuviensach.vn

"Huyết chú! Lại là huyết chú!" Xích Liên Vũ nhìn thân thể nhiễm ánh sáng đỏ, Huyết chú là thứ âm độc nhất của khắp đại lục. Bị huyết chú xâm nhập thân thể, chẳng khác nào sống không bằng chết!

Nghe được hai chữ huyết chú này, tất cả mọi người đều kinh ngạc, sao lại có thể bị thứ ác độc như vậy bám vào thân thể.

"Triệt nhi..... Triệt nhi của ta....." Đông quý phi khóc rống, bò tới bên cạnh Xích Liên Triệt. Ngước mắt nhìn Bạch Băng bằng ánh mắt ác độc: "Ngươi là đồ tiện nhân, cho nên mới đem Triệt nhi đẩy vào chỗ chết, dính phải huyết chú, ngươi đáng chết, đáng chết!"

Bạch Băng mò mịt nhìn về phía Xích Liên Triệt đang hôn mê, huyết chú? nàng ở trong sách đã từng xem qua, người bị huyết chú hành hạ muốn sống không được mà chết cũng không xong. Muốn chữa trị rất khó, rất khó.....

Xích Liên Vũ bận rộn tìm kiếm lấy ra đan dược từ trong ngực cho hắn ăn vào, không chế lại huyết chú. Quay đầu nhìn về phía Bạch Băng, hắn không tin, không tin nàng sẽ làm hại Lục đệ. Bọn họ cùng nhau tới đây, Bạch Băng là người như thế nào, hắn là người rõ ràng nhất.

Chẳng qua một màn vừa rồi, hắn lại không nghĩ ra được, tại sao nàng lại đem Lục đệ đẩy về phía huyết chú.

Ánh mắt chớp động, hắn quay đầu lại bắt đầu xử lý thương tích trên người Xích Liên Triệt.

'Bạch Hào hiện tại ở trong tay chúng ta, muốn cha ngươi còn sống, trong vòng bảy ngày chạy tới Khương Vân quốc' Trong bóng tối một giọng nói truyền tới bên tai Bạch Băng, nàng quay đầu nhìn về phía trời đêm, nhưng lại không thấy một ai.

https://thuviensach.vn

"Ngươi là nữ nhân ác độc, Triệt sẽ không cươi một nữ nhân ác độc như ngươi.....Ngươi tội thật đáng chết, hoàng thượng sẽ xử tử ngươi!" Thân thể Đông quý phi run rẩy, ánh mắt ác độc như muốn đem Bạch Băng lăng trì xử tử mới hả giận.

Bạch Băng quay đầu nhìn Xích Liên Triệt, tâm mạch hắn bị tổn thương, thân thể lại bị răng nanh của Đông Lâm Sư xuyên qua, hôm nay lại thêm huyết chú xâm nhập thân thể, sống chết không rõ. Nàng có thể rời đi sao?

Nhưng còn cha nàng, hắn là phụ thân duy nhất trên đời, nàng không cách nào bỏ qua mà không để ý tới.

"Các ngươi mới ác độc, tại sao nói tỷ tỷ như vậy, tỷ tỷ ta cũng bị thương mà" Bạch Nham chạy như bay đến bên người Bạch Băng đỡ nàng dậy. Lưng tỷ tỷ nhuộm đẫm máu tươi, hắn cho tới giờ chưa lúc nào thấy tỷ tỷ suy yếu nhự vậy, tại sao các nàng lại nói tỷ ấy như thế.

"Bị thương? Thương thế của nàng sao có thể so với Triệt nhi, tiện nhân, nói không chừng các ngươi chính là gian tế" Đông quý phi cắn răng nghiến lợi nói.

Đám người Lôi Tiêu nhìn Bạch Băng không nói lời nào, tổn thương Vương gia bọn họn, bọn họ sẽ không hạ thủ lưu tình, cho dù... cho dù là vương phi cũng không được!

"Ai dám động đến tỷ tỷ của ta, dám đụng đến nàng, ta sẽ giết các ngươi" Bạch Nham đem Bạch Băng bảo vệ ở sau lưng, ánh mắt bắn ra sát ý lạnh lẽo. bất cứ ai cũng không thể động tới tỷ tỷ của hắn!

Bạch Băng đứng vứng thân thể, nàng không thể bị giam giữ ở đây được, cha vẫn còn đang chờ nàng cứu. Đưa mắt liếc nhìn Xích Liên Triệt, hắn là vương gia sẽ có rất nhiều người cứu trị, cho dù nàng không ở đây thì

https://thuviensach.vn

hắn cũng sẽ không có việc gì. Nhưng cha nàng cùng Bạch Nham là hai người thân duy nhất, nếu nàng không trông nom thì sẽ không còn ai nữa.

Thị vệ đem Bạch Băng cùng Bạch Nham bao vây lại, nhưng cũng không dám động thủ.

"Thế nào còn chưa động thủ, mau đem nàng ta bắt lại" Thấy thị vệ chậm chạp không ra tay, Đông quý phi độc ác hô to.

Bạch Băng quét mắt nhìn qua mọi người một lượt, một giây trước còn đôi với nàng cung kính, một giây sau liền đưa kiếm chỉ thẳng vào nàng. Lòng người chính là như thế, trên đời này mua bán khó nhất cũng chỉ có lòng người.

"Ta không phải cố ý" Nàng không muốn giải thích nhiều, cũng không muốn nói nhiều, chỉ một câu nói như vậy, tin cũng được mà không tin cũng không sao.

"Hừ, không phải cố ý, thật hay cho một câu không phải cố ý" Đông quý phí lạnh lẽo liếc mắt nhìn, rất rõ ràng là đối với Bạch Băng càng thêm tức giận.

Bạch Băng ánh mắt cũng không tránh né, tay lạnh như băng kéo Bạch Nham đi về hướng cửa cung.

"Đừng mơ tưởng đi khỏi đây! Các ngươi đều là người chết à, mau đem nàng ta bắt lại" Đông quý phi thấy Bạch Băng bỏ đi thì nóng nảy, đả thương con trai nàng, nàng sao có thể bỏ qua cho!

Bọn thị vệ bất động, dù quý phi ra lệnh nhưng bọn họ vẫn không dám đối với nàng ra tay. Coi như bọn họ có ra tay thì chắc gì đã có thể ngăn được nàng.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng quay đầu nhìn Xích Liên Triệt đang hôn mê lần nữa, chẳng qua chỉ là nhìn một cái rồi rời đi tầm mắt, nàng không thể bỏ mặc cha nàng. Xích Liên Triệt ngươi nếu như có chết, đợi ta cứu phụ thân ra sau đó sẽ đi theo ngươi, cho nên ngươi không thể có chuyện gì , nhất định không thể có chuyện gì được!

Mấy người Lôi Hỏa cũng không đi ngăn cản, ai cũng không đi. Đông quý phi nhìn mọi người như vậy thì trong lòng tức giận ngập trời, hướng về phía bóng dáng Bạch Băng hét to: "Bạch Băng, nếu để cho ta gặp lại ngươi, ta sẽ giết ngươi, giết ngươi!"

Thân hình Bạch Băng vẫn không dừng lại mà đi về phía cửa cung.

Bạch Băng quay đầu nhìn về phía đôi mắt trong suốt của Xích Liên Toàn, ánh mắt của nàng đã sưng đỏ mà nhìn chằm chằm về phía hai bóng dáng đang rời đi, trong lòng vô cùng chua xót.

Vào lúc Bạch Nham quay đầu lại, tay hắn nắm chặt tay Bạch Băng hơn nữa, chỉ cần ở chung với tỷ tỷ một chỗ là tốt rồi, chuyện khác hắn đều không quan tâm, chỉ cần có thể bảo vệ tỷ tỷ là được. Hắn nhất định phải trở nên mạnh mẽ!

Trời đã sáng, nhưng mặt trời vẫn chưa mọc, bầu trời âm u, mây đen kéo đến che kín một khoảng trời. Như báo hiệu từ hôm nay trở đi, tất cả khắp nơi sẽ đều là gió tanh mưa máu.....

Phủ thừa tướng không một bóng người, khắp nơi đồ đạc ngổn ngang đổ nát.

"Tỷ, cha có thể hay không đã....." Hốc mắt Bạch Nham đỏ bừng, nhìn về phía phòng ốc xốc xếch không chịu nổi.

"Sẽ không đâu, cha nhất định sẽ không có chuyện gì" Bạch Băng vuốt trán hắn, phải mất bảy ngày mới chạy tới Khương Vân quốc, nhưng nàng bị

https://thuviensach.vn

thương nặng như vậy sợ rằng không thể. Hơn nữa còn phải mang theo Bạch Nham thì là chuyện khó càng thêm khó.

Nhìn bóng dáng nho nhỏ, nàng không thể để cho Bạch Nham đi theo nàng đến nơi nhuộm đầy máu tanh như vậy, nàng không thể mang hắn đến Khương Vân quốc, nhưng không mang hắn theo thì biết phải làm sao, nó còn nhỏ như vậy thì biết phải đi đâu?

Trong lòng Bạch Băng vô cùng khó xử, hai bên đều bỏ không được. Không bỏ được Bạch Nham lại, nhưng lại cũng không muốn để hắn đi theo nàng.

Tiểu Bạch cùng Tiểu Kim đứng sau lưng Bạch Băng, bọn họ rất không phục chủ nhân. Lúc ấy chủ nhân nếu không đẩy Xích Liên Triệt ra, sợ rằng hắn bây giờ đã sớm tắt thở rồi, chứ đâu chỉ bị chảy máu với nguyền rủa đơn giản như vậy. Mà cho dù trên người bị huyết chú thì đã sao, ít ra vẫn còn tốt hơn là chết!

"Khụ khụ....phốc....." Bên trong dạ dày Bạch Băng quay cuồng một trận, rồi lại phun ra một ngụm máu tươi. Lục phủ ngũ tạng nàng đều bị tổn thương, nếu không nhờ có nội lực thâm hậu chống đỡ, thì đã sớm mất mạng từ lâu.

"Tỷ tỷ....." Bạch Nham hoảng sợ, nó nhìn ra được tỷ tỷ bị thương rất nặng. Đưa bàn tay nhỏ bé lau đi vết máu ở khóe miệng Bạch Băng, nước mắt cũng thi nhau rơi xuống.

"Nam tử hán khóc cái gì chứ" Bạch Băng cũng đưa tay lau đi nước mắt trên mặt Bạch Nham. Đây là đệ đệ của nàng, hiện tại chỉ còn duy nhất đệ đệ tin tưởng và quan tâm nàng mà thôi.

´Tê tê....´ Tiểu Bạch đứng cạnh bên chân Bạch Băng, trong miệng ngậm một viên thuốc màu vàng óng ánh. Nó cảm nhận được thương thế của chủ nhân rất nặng, nên muốn đưa cho nàng.

https://thuviensach.vn

"Cho ta sao?" Bạch Băng ôm ngực, ngồi xổm xuống đem viên thuốc cầm vào trong tay.

´Đúng vậy, đây chính là thuốc tốt´ Tiểu Bạch gật đầu, nếu không phải chủ nhân bị thương nặng, thì nó còn lâu mới chịu vận khí ngưng tụ ra kim đan từ trong cơ thể. Phải biết rằng, muốn từ trong người ngưng tụ ra được một viên kim đan phải mất thời gian là mười năm.

Nó bây giờ vẫn còn nhỏ, kim đan này là dùng vỏ trứng của nó để luyện ra. Hiệu quả của thuốc này đối với ma thú cũng không có tác dụng gì nhiều, nhưng với loài người mà nói thì chính là đan dược thượng đẳng vô cùng tốt!

"Cảm ơn !" Từ ánh mắt của Tiểu Bạch, nàng có thể nhìn ra được viên thuốc này rất quý báu.

´Khách khí cái gì, ai bảo ngươi chính là chủ nhân của ta chứ´ Tiểu Bạch lắc lắc cái đuôi, hiện tại nó đã hoàn toàn phục tùng Bạch Băng rồi.

Đột nhiên, có tiếng bước chân ở phía trước vang lên. Bạch Băng lập tức đem Bạch Nham kéo ra phía sau.

Bước chân càng ngày càng gần, Bạch Băng nhíu chặt lông mày, vì bây giờ công lực của nàng, không đủ để phân biệt nổi thực lực cao thấp của người khác.

"Hắn như thế nào rồi?" Nhìn thấy người tới, nhưng vẻ mặt nàng vẫn không chút dao động.

"Thương thế rất nặng, tạm thời đã ngăn chặn lại được huyết chú" Xích Liên Vũ đi về phía Bạch Băng, vẻ mặt không che giấu nổi nỗi bi thương: "Tại sao?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi muốn nghĩ thế nào cũng được, ta không quan tâm. Bởi vì trong lòng ta chỉ quan tâm duy nhất là hắn" Từ trước tới nay, nàng làm bất cứ chuyện gì, chưa bao giờ cần phải giải thích với bất kỳ ai.

"Ta tin ngươi" Lời nói rất nhẹ nhàng, vì hắn tin tưởng cách làm người của nàng. Một nữ nhân có thể bỏ mặc sống chết, liều mình bảo vệ hắn ở trong cuộc săn bắn thoát ra ngoài, chỉ vậy thôi cũng đủ khiến hắn tin tưởng nàng.

Vẻ mặt Bạch Băng vẫn không thay đổi, cũng không trả lời. Xung quanh chỉ còn có tiếng gió thổi qua, làm tóc dài bay lên.

"Giúp ta một việc" Mãi một lúc sau, Bạch Băng mới ngẩng đầu nhìn Xích Liên Vũ "Giúp ta chăm sóc đệ đệ của ta".

Ở nơi này, người nàng có thể tin tưởng nhất cũng chỉ còn có hắn.

Xích Liên Vũ không hiểu, chăm sóc Bạch Nham, vậy còn nàng thì sao?

"Ta có chuyện vẫn chưa làm xong, ngươi giúp ta chăm sóc nó" Bạch Băng nhìn ra được nghi ngờ của Xích Liên Vũ, nên giải thích.

"Ta sẽ chăm sóc hắn thật tốt" Hắn hiểu rõ tính tình của Bạch Băng, nên trả lời luôn không chút chần chừ.

"Không, ta không muốn rời xa tỷ tỷ. Tỷ tỷ đi đâu, ta sẽ đi theo đó" Bạch Nham nắm chặt áo của Bạch Băng, hắn không thể rời xa tỷ tỷ được.

"Sau khi ta làm xong chuyện này, thì sẽ đi đón ngươi. Ngươi phải tin tưởng tỷ tỷ" Đưa tay vuốt ve khuôn mặt của Bạch Nham, trong lòng nàng cũng không nỡ, nên đành nhìn về phía Xích Liên Vũ: "Nhất định phải chăm sóc nó cho tốt !"

https://thuviensach.vn

Xích Liên Vũ cúi người kéo tay Bạch Nham, mắt nhìn về phía Bạch Băng vào cùng kiên định :"Yên tâm, ta sẽ không để cho hắn phải chịu một chút thương tổn nào!"

Bạch Băng nhìn về phía hai người thật sâu, rồi xoay người đi ra cửa. Vào một khắc khi nàng xoay người, trên mặt hiện ra một nụ cười hết sức xinh đẹp, giống như một đóa hoa đang nở rộ, nhưng cũng đầy gai góc. Con đường phía trước nàng phải đi còn rất dài, cho nên nàng càng phải kiên cường để mà vượt qua....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Nổi Trên Mặt Nước

Thời gian thấm thoát thoi đưa, thoáng cái đã sáu năm trôi qua.

Trong thời gian sáu năm này, các thế lực trên đại lục đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Trên đại lúc này được chia ra thành tám nước, mỗi nước đều có dã tâm to lớn, nước nào cũng muốn quốc gia của mình trở nên lớn mạnh để xưng bá.

Cho nên chiến tranh giữa các quốc gia liên tiếp xảy ra, các nước lớn thì lại càng trở lên mạnh hơn, còn các nước nhỏ yếu thì sẽ bị cắn nuốt. Dân chúng mỗi ngày đều sống trong hoảng sợ, nơm nớp lo lắng sẽ bị các ma thú trung cấp và cao cấp sẽ dùng thân thể khổng lồ của rồi đem nhà của của bọn họ mà làm sập.

Dân chúng chỉ biết mỗi ngày cầu xin trời cao, mong sao chiến tranh loạn lạc có thể dừng lại, nhưng mà những gì mà bọn họ cầu xin vẫn không thành sự thật, chiến sự vẫn tiếp tục xảy ra liên miên không dứt.

Khương Vân quốc, Xích Nguyệt quốc, Bắc quốc, Đông Liêu quốc là bốn nước cường đại nhất trên đại lục. Trong sáu năm chiến tranh, bọn họ đã tiêu diệt đi vài quốc gia nhỏ bé và vô số dân chúng cùng binh lính.... khiến cho số lượng quốc gia bị diệt vong càng tăng lên, hơn nữa kèm theo đó là hàng trăm vạn thi thể của dân chúng.

Cả một đại lục to lớn, vốn từ tám nước nay chỉ còn bốn nước.

Vì vậy mà dã tâm của quân chủ bốn nước càng trở nên bừng bừng, có suy nghĩ muốn thống nhất thiên hạ lại thành một. Cả đại lục đều trải dài

https://thuviensach.vn

theo bờ biển, vô cùng rộng lớn, nhưng lại chưa một ai biết được ở phía của bờ biển đó còn tồn tại quốc gia nào nữa hay không.

Nhưng dù vậy thì vẫn có lời đồn đại, đồn rằng ở phía cuối bờ biển rộng lớn kia có một quốc gia tồn tại, bọn họ sử dụng ngôn ngữ riêng, dáng vẻ của bọn họ rất quái dị, màu tóc đều là màu vàng.

Trước kia có vài vị quân chủ khi nghe được, đều đã từng phái ra một nhóm binh lính lớn đi thăm dò, nhưng lại chưa thấy một ai còn sống mà quay trở về. Nếu không bị sóng biển cuốn đi thì cũng đều mất tích không chút hồi âm.

Sau sự việc này thì các quân chủ cũng không tiếp tục phái người đi tham dò nữa, mà lại ra lệnh cho các binh lính tiến công vào các quốc gia khác.

Khương Vân quốc cũng được coi như là một nước có lịch sử lâu đời nhất, bắt đầu từ khi phân chia tám nước lại thành bốn, thì bọn họ cũng chưa từng tham gia vào bất kỳ cuộc chiến nào. Chuyện này khiến cho mọi người đều suy đoán tâm tư, ai cũng đều nghĩ rằng Khương Vân quốc nhất định là đang ấp ủ kế hoạch to lớn gì đấy.

Bắc quốc cũng được xem như là một nước thành thật, một trận thắng một trận thua. Hiện tại đang ở trong thế tiến công, sau lưng thì âm thầm luyện binh mã, chờ đợi thời cơ .

Riêng về Xích Nguyệt quốc thì không một ai dám tấn công, bởi vì có Lục vương gia uy chấn thiên hạ nên các quốc gia đều phòng bị.

Lời đồn đại về Lục vương gia một thân yêu pháp, có thể điều binh khiển tướng vô cùng tài giỏi.

Lục vương gia Xích Nguyệt quốc tàn bạo vô tình, giết người như ngóe, chỉ cần có quốc gia nào tấn công Xích Nguyệt quốc thì đều sẽ chết

https://thuviensach.vn

rất thê thảm. Thủ đoạn tàn nhẫn, một mạng người cũng không chừa lại, toàn quân đều bị tiêu diệt.

Thủ đoạn tàn bạo như thế, làm lòng người vô cùng hoang mang và rối loạn. Nhiều năm chiến loạn liên tục, dưới sự chỉ huy thiên quân vạn mã tấn công tàn phá rất nhiều quốc gia của Lục vương gia, đã thu về được vô số tiền tài cùng lương thực.

Không thể phủ nhận được một chuyện, Xích Nguyệt quốc nếu như không có Lục vương gia chống đỡ, chỉ sợ đã sớm bị diệt vong từ lâu. Xích Nguyệt quốc có thể từng bước nhanh chóng vững mạnh cùng với sự giàu có của dân chúng như hiện nay, đều là nhờ công sức của Lục vương gia.

Hoàng Thành của Xích Nguyệt quốc, đường phố nháo nhiệt, đám người rộn ràng mua bán, trao đổi khắp nơi.

"Giá!"

"Giá!" Một tiếng vó ngựa vang lên, mọi người đều rối rít tránh ra hai bên đường. Mấy con tuấn mã chạy như bay qua, để lại phía sau là bụi đất bay đầy đường.

"Các người nhìn kìa, người vừa rồi đi ngang qua chính là Lục vương gia"

"Thật sự là Lục Vương gia đó, nghe nói tình hình chiến sự ở ngoài biên quan cuối cùng đã trở lại bình thường, mấy ngày nữa sẽ khải hoàn trở về triều"

"Đúng vậy ạ, ta cũng nghe nói, Lục vương gia đã đánh cho quân địch ngã lăn ra đầy đất ạ"

Sau khi tuấn mã chạy qua, mọi người nhìn bóng lưng trên ngựa kia, bắt đầu bàn luận. Dù vậy, trong mắt mọi người đều rất khâm phục Lục

https://thuviensach.vn

vương gia của bọn họ .

Trời đã về đêm nhưng hơi nóng vẫn còn, gió đêm thổi qua mang theo hơi nóng bay khắp trong không khí.

Lục vương phủ.

Bên trong một gian phòng, khói xanh lượn lờ bay ra dập dờn như áng mây trôi, nhưng cũng không rõ bên trong đốt cái gì mà lại khiến cho cả căn phòng trở nên có mùi vị nhẹ nhàng như vậy.

Ngồi ở bên cạnh bàn là một nam tử mặc áo bào màu đen, không biết đang suy nghĩ tới chuyện gì mà lại tập trung như vậy.

Mái tóc ẩm ướt được buông xõa xuống lưng, từng giọt nước nhỏ giọt xuống tấm thảm dưới chân.Bàn tay nam tử trắng nõn như ngọc tinh khiết không chút tỳ vết, cầm lấy bình rượu tự rót cho mình một chén, trong ly rượu bỗng tỏa ra nhiệt khí lượn lờ, khiến trong không khí tràn đầy hương rượu xông lên mũi.

Nâng lên ly rượu ngon, bỗng trong ly rượu nhìn thấy thấp thoáng một bóng người xuất hiện.

"Vương gia" Lôi Hỏa từ người cửa nhanh nhẹn đi vào, quỳ một chân trên đất.

"Tra được gì không" Xích Liên Triệt ngẩng mặt. Thiếu niên năm đó, hôm nay so với trước càng thêm tuấn mỹ, ánh mắt kia tỏa ra khí phách càng thêm mãnh liệt.

"Thuộc hạ vô dụng" Lôi Hỏa vẫn quỳ một chân trên đất không thay đổi tư thế.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, tay nắm ly rượu của Xích Liệt Triệt càng chặt hơn. Sáu năm, đã sáu năm trôi qua, vẫn không chút tin tức, xuân đến thu đi, hoa nở hoa tàn, nhưng một chút tin tức vẫn không có.

"Vương gia, thuộc hạ nghe nói vào năm năm trước ở Khương Vân quốc xuất hiện Thiên Môn phái vô cùng thần bí. Số người tuy không nhiều, nhưng bên trong đều là cao thủ, môn chủ là một nữ nhân, hơn nữa lại còn có thể chưa trị được độc rắn!" Lôi Hỏa âm thầm liếc mắt nhìn Xích Liên Triệt bẩm báo.

Chữa được độc rắn? Xích Liên Triệt khẽ động, ly rượu trong tay bỗng nhiên vỡ nát, nước theo kẽ tay chảy xuống đất.

"Ngày mai lập tức khởi hành đi Khương Vân quốc" Âm thanh không nghe ra được là vui hay giận vang lên.

Lôi Hỏa kinh ngạc, mặc dù không tra ra được nơi ở chính xác của Vương Phu, nhưng cái tin tức này cũng đủ để chứng minh rằng nàng vẫn tồn tại.....

Xuân đi đông tới.

Trong rừng trúc xinh đẹp, bên cạnh một bụi hoa đỗ quyên. Một cô gái đang ngồi bên cạnh cây đàn tranh, bàn tay thon dài xinh đẹp chậm rãi gẩy lên từng tiếng đàn.

Bên trên cành trúc là vô số con chim nhỏ với đủ mọi màu sắc, hoặc nghiêng đầu, hoặc nhắm mắt, hoặc mở to mắt, nhưng chung quy tất cả các biểu hiện đó đều để nói lên một chuyện.... đó là say mê.

Ánh sáng mặt trời rực rỡ chiếu xuyên qua các lá trúc xuống dưới đất, hiện ra những tia nắng màu vàng chói mắt làm cho tất cả mọi thứ trở nên

https://thuviensach.vn

không chân thật.

Tranh..... Từng trận dưa âm của khúc nhạc vang lên.

Cô gái mở mắt ra, đứng lên đi về phía hồ nước ở sâu bên trong rừng trúc.

Một cơn gió thổi tới, làm cánh hoa bay múa đầy trời, xung quanh thoang thoảng mùi hương nhàn nhạt của cánh hoa. Cánh tay bên trong áo khẽ chuyển động vung lên, một mái tóc đen dài theo gió tung bay, khiến cả cả người cô gái giống như một con bướm đen như đang bay lượn, thần bí mê người.

Sau khi cơn gió ngừng lại, nàng đưa tay ra khẽ bắt lấy vài cánh hoa đang bay, những cánh hoa còn lại đều theo cơn gió vừa rồi mà bay vào trong hồ. Tầm mắt nhìn theo cánh hoa rơi trên mặt hồ, trong nước phản chiếu ra một bóng dáng xinh đẹp, loáng thoáng có thể nhìn ra được khuôn mặt có chút quen thuộc.

Thoáng cái đã sáu năm, dung mạo này của nàng, không biết Triệt có còn nhận ra được hay không?

Năm đó cả người nàng bị thương nặng, mất mười ngày mới chạy tới Khương Vân quốc. Nhưng vẫn không tìm thấy tung tích của cha, vì vậy nàng vẫn ở lại Khương Vân quốc, đồng thời cũng xây dựng luôn thế lực của mình ở tại đây.

"Chủ nhân, mọi người đã đến đông đủ" Thúy Nga cung kính nói.

Nàng đi theo chủ nhân đã được bốn năm rồi, trong bốn năm này, chủ nhân càng lớn lại càng trở nên xinh đẹp hơn. Chẳng qua là tính khí của chủ nhân quá lạnh lùng, khiến các nàng nhiều lúc cũng không dám quấy rầy.

https://thuviensach.vn

"Ừm!" Bạch Băng nhẹ nhàng đáp lại một tiếng, sau đó rời bước đi tới đại sảnh.

Trong sáu năm này đã xảy ra rất nhiều chuyện, năm đó cùng với lúc phụ thân mất tích thì Trần Dùng cùng với năm nữ nhi bị hủy dung cũng biến mất. Cho nên chuyện mất tích của cha nàng nhất định có liên quan tới các nàng.

Tình hình của Xích Nguyệt quốc, nàng cũng biết được không ít. Năm đó hoàng hậu cùng với Tứ vương gia cũng biến mất sau cuộc loạn chiến đó, nàng cũng đã truy xét rất lâu nhưng vẫn không có tin tức gì. Hôm nay bắt được Trần Dung, sự tình lớn nhỏ cũng bắt đầu nổi lên rõ ràng .

Bên trong đại sảnh, hai bên trái phải có sáu người ngồi ngay ngắn. Tất cả đều là tuấn nam và mỹ nữ, sáu người bọn họ đều được Bạch Băng cứu mạng, sau đó trong suốt năm năm đều phải trải qua huấn luyện tàn nhẫn của Bạch Băng, đến bây giờ nội lực cùng đấu khí đều tăng lên không ít. Hơn nữa tất cả dược liệu do Bạch Băng nghiên cứu ra đều đưa cho thuộc hạ sử dụng không chút keo kiệt.

"Tiếu Nguyệt lâu ở các quốc gia đều ẩn giấu số lượng lớn nhân mã, chắc chuyện này đều đã bị mọi người biết được?" Ánh mắt Bạch Băng từ từ quét qua mọi người "Mọi người nghĩ tiếp theo nên hành động như thế nào?"

"Thế lực sau lưng Tiếu Nguyệt lâu rất lớn, nếu như không có chuẩn bị mà công kích Tiếu Nguyệt lâu, chỉ sợ thương vong của chúng ta sẽ rất lớn. Chúng ta nếu ra tay trước sẽ rất bất lợi, vì không nắm chắc được nhược điểm của bọn họ nên chúng ta cũng không thể toàn lực ra tay được." Hắc Hổ một thân y phục màu đen lên tiếng nói.

Hắc Báo cũng gật đầu đưa ra đề nghị: "Đúng vậy, Tiếu Nguyệt lâu có thể che giấu lâu như vậy, nếu chúng ta có thể dẫn dụ họ xuất hiện, nghĩ

https://thuviensach.vn

cách làm bọn họ tự đưa mình hiện thân, rồi sau đó chúng ta sẽ mai phục ở một nơi gần đó mà ra tay"

Bạch Băng nghe xong, cũng không đồng ý hay là đồng ý mà chỉ im lặng không nói.

Hắc Báo sau khi nói xong, tất cả mọi người đều chuyển mắt nhìn về phía Bạch Băng. Bởi vì cô gái ngồi ở trước mắt bọn họ không khác nào một vị thần, cho nên mỗi một lời nói của bọn đưa ra đều vô cùng cẩn thận.

Trải qua vô số lần huấn luyện và thay đổi, bọn họ không cần nói cũng biết, chủ nhân của bọn họ mưu lược và thông minh ra sao, nên ai cũng muốn dùng lời nói để chứng minh thực lực cùng khả năng của bản thân mình.

Bạch Băng nhếch môi "Đem mồi ra nhử, dẫn dụ cá cắn câu, thế lực sau lưng không phải sẽ hiện ra hay sao"

"Chủ nhân, đã hai ngày rồi mà nữ nhân kia vẫn không chịu mở miệng" Từ khi bắt được nữ nhân kia, dù có đánh đập, tra tấn thế nào đi nữa , ả ta vẫn không chịu nói nửa chữ.

"Không chịu mở miệng sao?" Trong lòng Bạch Băng cười lạnh, tại sao tới tận bây giờ nàng vẫn không hề biết Trần Dung là một nữ nhân trinh liệt chứ: "Đưa nàng ta tới đây"

"Ta sẽ không nói, dù thế nào ta cũng sẽ không nói....."Theo âm thanh truyền tới, là một nữ nhân quần áo rách tả tơi bị hai gã nam tử lôi vào, sau đó đẩy ngã xuống đất.

"A.....Đau quá....." Nữ nhân bị đẩy ngã xuống đất, lăn qua lăn lại, khiến cho cả người đau đớn không thể đứng lên nổi.

https://thuviensach.vn

Mấy người bên trong đại sảnh nhìn thấy cảnh tượng như vậy, nhưng chẳng một ai nổi lên lòng thương hại, mà ngược lại tất cả đều nở nụ cười lạnh đầy chế nhạo.

"Chủ nhân, nữ nhân này miệng rất cứng rắn ạ" Nam tử tiến vào cung kính mà bẩm báo.

"Ta không biết, ta cái gì cũng không biết....." Trần Dung nằm trên đất, gắng gượng đau đớn kịch liệt, ngẩng đầu nhìn về Bạch Băng đang ngồi ở phía trước mà nói: "Ta thật sự không biết....."

Bạch Băng đứng lên, đi về phía Trần Dung. Ánh mắt từ trên cao nhìn xuống ả ta, khóe miệng nhếch lên nụ cười vui vẻ: "Chậc, chậc, ta thật không ngờ, Trần Dung ngươi lại là một nữ nhân trinh liệt như thế đấy"

Trần Dung ở trên đất trợn to hai mắt, Trần Dung? Nàng từ sáu năm trước đã thay tên đổi họ, không một ai biết rõ cái tên đấy của nàng, vậy mà hôm nay.....

"Ngươi là ai?" Trong mắt Trần Dung lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Ha hả, ngươi nghĩ ta có thể là ai đây?" Bạch Băng hỏi ngược lại, trên môi vẫn giữ nguyên nụ cười.

Trần Dung quan sát kỹ Bạch Băng, đẹp, rất đẹp, nàng chưa từng nhìn thấy ai xinh đẹp như vậy.

"Ta không biết ngươi" Giọng nói Trần Dung hốt hoảng, nàng không biết, cho tới bây giờ nàng chưa từng gặp nàng ta.

"Không biết? Chẳng lẽ ngươi không nhận ra ta sao, Nhị nương....." Từng tiếng, từng tiếng lạnh băng giống như từ Địa Ngục truyền tới, thanh âm tuy nhẹ nàng nhưng ẩn chứa trong đấy lại là lưỡi đao vô cùng sắc bén.

https://thuviensach.vn

Nhị nương? Nhị nương? Vẻ mặt Trần Dung ngỡ ngàng không thể tin nổi, giọng nói này..... khẩu khí này..... ánh mắt này.....

"Bạch Băng! Ngươi là Bạch Băng!" Giọng nói hoảng sợ khó có thể che giấu được, không sai, giọng nói kia, ánh mắt kia nhất định không sai được.

"Ha ha, không ngờ Nhị nương còn có thể nhận ra ta. Nhiều năm không gặp, nhị nương vẫn là một mỹ nhân xinh đẹp như xưa" Bạch Băng nhíu chân mày, lời nói nhẹ nhàng, cười thật vui vẻ, thật giống như là bạn cũ lâu năm gặp lại.

Trần Dung vô cùng thê thảm, mặt mũi sưng vù, không khác nào quỷ hồn. Trên người đau đớn kịch liệt, nhắc nhở nàng mấy ngày này bị tra tấn ra sao. Mỹ nhân xinh đẹp? có mà tới địa ngục mà làm mỹ nhân xinh đẹp thì có!

"Đều tại ngươi, đều do ngươi nên ta mới có thể lưu lạc tới như ngày hôm nay. Tất cả đều là ngươi ban cho, ngươi cái đồ tiện nhân này!" Trong lòng Trần Dung bỗng nảy sinh ác độc nhìn Bạch Băng.

Nàng chưa từng nghĩ tới sẽ có ngày gặp lại nữ nhân này, vốn nghĩ rằng mai danh ấn tích thì sẽ không ai tìm được nàng, nhưng đều do cái tiện nhân này. Nếu không bởi vì tiện nhân này thì nhiệm vụ của nàng sẽ không bị thất bại, sẽ không bị Mộc Cầm trách phạt.

"Ngươi muốn chết!" Một cái tát rơi ngay vào mặt Trần Dung, nếu không phải nàng ta còn có chút tác dụng, thì chỉ cần lời nói vũ nhục chủ nhân của nàng ta, đã đủ để một đao chém chết!

"Ha ha ha ha....." Trần Dung ôm má, ngửa đầu cười to. Sai lầm lớn nhất của nàng ta chính là ngay từ đầu không giết chết Bạch Băng, hiện tại bị rơi vào trong tay bọn họ, sợ rằng khó mà thoát được: "Bạch Băng, ngươi có bản lĩnh thì giết chết ta đi, giết chết ta đi"

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nhìn thấy Trần Dung nổi điên "Muốn chết cũng rất dễ, chỉ cần nói cho ta biết người sau lưng ngươi là ai, ta có thể thành toàn cho ngươi được chết"

Trần Dung ngây ngốc, nghe khẩu khí của câu hỏi này, khác nào nói nàng không thể sống ?

"Muốn biết, ha ha, ngươi rất muốn biết tin tức của lão già Bạch Hào kia đúng không? Nhưng ta sẽ không nói cho ngươi biết đâu. Tiếu Nguyệt lâu là ta mở, còn lực lượng đứng sau lưng ta, cho dù có mười hay một trăm người như ngươi cũng không đối địch được!"

Trần Dung thân thể lảo đảo đứng lên, đau đớn đã tê liệt khiến nàng không còn cảm nhận được nữa. Lại nghĩ tới thế lực cường đại ở sau lưng mình, cho nên cất tiếng cười to.

Ánh mắt Bạch Băng khẽ chuyển, nhìn khuôn mặt Trần Dung, trong mắt lóe lên lạnh lùng "Ta nói rồi, chỉ cần ngươi chịu nói ra, ta sẽ để cho ngươi được chết thoải mái. Còn nếu không thì ta sẽ khiến cho ngươi sống không bằng chết!"

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Đều Là Cường Giả

Giọng nói lạnh lùng khát máu, làm cho trong lòng Trần Dùng lạnh lẽo. Bây giờ hình tượng của Bạch Băng đã khiến cho nàng ta sợ tới cực điểm, dung nhan khuynh thành như vậy mà lại còn kết hợp với vẻ ngoài lạnh lùng, nhìn qua không khác nào một đóa hoa được sinh ra từ trong địa ngục.

"Ta.... Ta sẽ không nói, dù chết cũng không nói....." Giọng nói của Trần Dung trở nên run rẩy, giương mắt nhìn thẳng Bạch Băng: "Có bản lĩnh thì ngươi cứ giết ta đi, giết ta rồi thì ngươi cũng vĩnh viễn đừng nghĩ tới tìm được người ngươi muốn tìm. Bọn họ một khi phát hiện ra ta mất tích, nhất định sẽ biết ta đã gặp nạn, như vậy chẳng khác nào đả thảo kinh xà. Ngươi nhất định sẽ hối hận vì hành động ngày hôm nay"

Trần Dung biết, bị rơi vào trong tay của nàng ta nhất định sẽ không có chuyện tốt, nhưng người nàng ta muốn tìm chính là Bạch Hào, mà điểm duy nhất nàng ta có lợi thế cũng chỉ có vậy.

"Muốn uy hiếp ta? Hơn nữa còn đe dọa? Vậy ngươi có biết ta làm sao mà sống sót được hay không?" Bạch Băng nhẹ nhàng lên tiếng, không đợi Trần Dung trợn tròn mắt kinh ngạc đã tiếp tục: "Ta là từ trong đống người chết mà bò ra, không, phải nói là Địa Ngục mới đúng"

Lời nói vừa dứt, trong mắt Bạch Băng trở nên lạnh lẽo, toàn thân tỏa ra một cỗ sát khí khát máu, khiến cho người ta có cảm giác chân tay mềm nhũn, từ từ bị hơi thở tử vong bao vây.....

Trần Dung thấy ánh mắt lạnh băng cùng khí thế kinh người như thế, tâm thần đột nhiên chấn động!

https://thuviensach.vn

Sát khí vây quanh người nàng liên tục không dứt, chẳng khác nào địa ngục trần gian!

"Ngươi.....Ngươi.....Không phải là Bạch Băng....." Vẻ mặt Trần Dung càng thêm hoảng loạn.

Bây giờ suy nghĩ kĩ lại, Bạch Băng từ lúc lớn lên đều ở trong tầm mắt của nàng, mười ba năm chịu mọi nhục nhã cùng khi dễ nhưng cũng không dám có một câu oán hận. Hơn nữa, ngày đó nàng ta chính xác đã tắt thở, rồi sau đó nàng ta lại sống lại.... tất cả bắt đầu từ ngày đấy nàng ta bắt đầu thay đổi trở nên lợi hại.

Mới đầu cũng chỉ là nghi ngờ, rồi khi đang muốn vạch trần thì lại bị nàng ta phản lại. Hôm nay từ trong miệng nàng ta tự nói ra ' khi còn sống' hai chữ này..... khiến Trần Dung càng thêm kinh hãi.

"Ta không phải là Bạch Băng, vậy thì ta là ai? Nhưng dù sao đi nữa thì cũng chỉ có một sự thật, đó là Bạch Băng của bây giờ không giống với Bạch Băng của sáu năm trước bị ngươi đánh chết " Bạch Băng vừa cười lạnh vừa nói.

Cả người Trần Dung run lên bần bật, những lời nói từ trong miệng của Bạch Băng làm nàng không thể nào tưởng tượng nổi..... Nhưng mà nụ cười kia thì nàng cảm nhận được, nó khiến tóc gáy nàng dựng đứng.

Nói? Nếu không nói thì chỉ trong nháy mắt nàng ta cũng sẽ giết chết nàng, mà nói thì Ám Ma tộc cũng sẽ không bỏ qua cho nàng. Đại lao của Ám Ma tộc kia so với địa ngục còn kinh khủng hơn, nàng không muốn đi vào, chết cũng không muốn vào.

"Muốn giết cứ giết, ta.....Ta sẽ không nói....." Trần Dung trong bụng rối thành một đống, nếu phản bội Mộc Cầm nàng cũng sẽ chết ạ!

https://thuviensach.vn

Chẳng qua là nàng vẫn không đoán được, hiện tại nếu như không nói, thì trừng phạt sẽ ra sao.

"Được, không tồi, càng ngày càng có khí cốt. Hi vọng lát nữa khẩu khí của ngươi vẫn cứng rắn nhu vậy!" Ánh mắt lạnh lẽo của Bạch Băng biến mất, cười khẽ gật đầu tán thưởng. Nhưng chẳng qua là giọng nói tiếp theo lại càng ngông cuồng hơn: "Hắc Báo đem hai cánh tay của nàng ta chặt xuống, nhớ là phải cắt đứt gân tay rồi mới được chém!"

Cắt đứt gân tay rồi còn chém đi cánh tay, cái này so với mọi nỗi đau khác lại càng thống khổ hơn. Hắc Báo từng bước tiến lên, Trần Dung thì lại từng bước từng bước lui về phía sau.

"Băng Băng, ngươi mà giết ta, bọn họ sẽ không bỏ qua cho ngươi. Cha ngươi vẫn còn trong tay của ta. Ta mà chết thì cha ngươi cũng đừng hi vọng còn sống, hơn nữa ngươi cũng sẽ chết rất thê thảm....." Trần Dung nhìn chằm chằm vào Bạch Băng, muốn từ ánh mắt của nàng tìm ra điểm khác thường.

Thấy vậy, Bạch Băng cũng nhìn thẳng vào mắt Trần Dung, một đôi mắt sâu thẳm nhưng vô cùng bình tĩnh, trong đôi mắt đấy chỉ có vô tình lạnh lẽo .

"Đáng tiếc, uy hiếp này đối với ta chẳng có tác dụng gì cả. Chém hai tay của ngươi là còn quá nhẹ, ta còn muốn chém hai chân của ngươi, cắt lỗ tai, lỗ mũi.... nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết đâu, vì ta còn rất nhiều đồ chơi để chờ ngươi thưởng thức, cho nên ngươi cứ từ từ mà chờ đi"

Giọng nói vô cùng êm ái, nhưng đáy mắt khiến cho bất cứ ai nhìn vào cũng không sao quên đi được sự tàn nhẫn ở trong đấy.

Hai chân Trần Dung mềm nhũn, té xuống đất. Cái loại tra tấn được nói ra từ miệng của nàng ta có vẻ như rất đơn giản nhẹ nhàng, nhưng Trần

https://thuviensach.vn

Dung biết nó đáng sợ ra sao, nàng cứ tưởng rằng có Bạch Hào làm lá chắn, thì nàng ta sẽ không dám đối với nàng như vậy. Nhưng là nàng bây giờ mới hiểu, nàng đã đoán sai rồi.

Từ lúc nàng ta thay đổi vào sáu năm trước, nàng đã không còn có thể nắm giữ được tâm tư của nàng ta nữa .

"A....." Trong nháy mắt Trần Dung đang ngây ngốc, trường kiếm đã xuyên qua cổ tay của nàng, một đường kiếm khí lướt qua đã làm gân tay của nàng nhẹ nàng đứt lìa, máu rơi đầy trên đất.

Hắc Báo lạnh lùng cầm kiếm trong tay, một lần nữa chuyển động. Trần dung mắt mở to nhìn chằm chằm mũi kiếm kia một lần nữa đâm xuống.

"A....." Lại một tiếng đau đớn tê tâm liệt phế vang lên, hai cánh tay đã rơi xuống đất. Trần Dung thân thể co quắp nằm trong vũng máu. Loại đau đớn này khiến cho nàng chỉ muốn chết đi cho xong, nhưng tiếc là muốn chết cũng đâu có dễ dàng như vậy.

"Nói hay là không nói?" Bạch Băng không nhanh không chậm, từ từ đi đến trước mặt Trần Dung, mặt lạnh lẽo nhìn máu không ngừng chảy ra.

Trần Dung thân thể đau đớn đến mức không còn chút khí lực để nói, đôi mắt nhìn Bạch Băng chẳng khác nào như đang nhìn thấy quỷ.

"Hắc Báo tiếp tục chém hai chân của nàng ta" Thấy Trần Dung không nói, ánh mắt Bạch Băng lại càng thêm rét lạnh.

"A....."

"A....."

https://thuviensach.vn

Thanh âm thê thảm vang lên khắp đại sảnh, nhưng tất cả mọi người ở đây ngay cả chân mày cũng không nhăn lấy một cái. Vì mỗi người ở đây ai cũng đều đã trải qua vô số huấn luyện tàn nhẫn còn gấp mười lần như thế này.

Nhìn lại Trần Dung bây giờ chẳng khắc nào khúc gỗ, hai tay hai chân đều không có, loại đau khổ này nàng ta sao có thể chịu nổi .

Loại đau đớn này khiến nàng chỉ muốn có thể ngất đi, nhưng nàng ta dù có nhắm mắt lại cũng không ngất nổi, chỉ có thể trơ mắt chịu đựng đau đớn.

"Giết...giết .... ta....." Vẻ mặt Trần Dung bây giờ trắng bệch, chẳng khác nào người chết, mồ hôi lạnh chảy đầy đầu.

"Chỉ cần ngươi nói ra người đứng sau lưng ngươi, ta tự nhiên sẽ giết ngươi" Bạch Băng giương mắt nhìn, vẫn lặp lại một câu nói kia.

Đối với người đã trải qua loại hành hạ này, thì chỉ có một hi vọng duy nhất chính là được chết đi để giảm bớt đau đớn.

Trần Dung nhắm hai mắt lại, tay chân đều không có, hôm nay nếu như nàng nói ra thì còn có thể thế nào được nữa? Không, nàng không thể nói. Cho dù có bị hành hạ thì nàng cũng không thể để cho Bạch Băng tìm được Bạch Hào, không thể để cho các nàng được gia đình đoàn tụ.

Đây cũng chính là chuyện duy nhất mà nàng có thể trả thù Bạch Băng, dù có xuống địa ngục đi nữa thì nàng vẫn cảm thấy vui vẻ.....

Bạch Băng cười cười, hiểu được là nàng ta quyết tâm muốn cùng nàng đối đầu. Không chịu nói sao? Vậy cũng không cần gấp vội, nàng có biện pháp sẽ khiến cho ả ta phải mở miệng. Chém đứt tay chân chẳng qua chỉ là màn diễn mở màn mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Đi mang bảo bối ta mới bắt được gần đây tới" Thân ảnh kia trông không khác gì một ác ma đến từ địa ngục, khóe miệng nở một nụ cười vui vẻ, tàn nhẫn khiến cho Trần Dung đang đau đớn trên đất cũng phải sợ hãi.

Trong chốc lát Hắc Hổ tay cầm một cái lọ màu đen đi vào, Trần Dung mở to mắt chăm chú nhìn cái lọ màu kia.

"Muốn biết đây là cái gì sao?" Bạch Băng nở nụ cười trêu chọc, mặt mày nhíu lại: "Đây là kiến ăn thịt, bọn nó sẽ đem từng miếng thịt ở trên người ngươi ăn sạch. Khiến cho ngươi cảm giác được sự đau đớn khi bị vạn con kiến cắn, hơn nữa dựa vào tốc độ ăn của nó thì trong một tháng ngươi vẫn chưa thể chết"

Trần Dung lắc đầu, nàng rất muốn chết. Nhưng chẳng qua là nàng không có năng lực để làm vậy, giờ nàng chẳng khác nào khúc gỗ, tay chân đều không có thì chết làm sao đây.

Hắc Hổ mở lọ ra, một con kiến đen thui nhanh chóng bò lên trên người Trần Dung. Da thịt trên người be bét lẫn lộn máu thịt, bị nó cắn một miếng chẳng khác nào bị mười vạn cái miệng cắn, loại đau đớn này không một ai có thể chịu nổi.

"A.....A....." Mất đi chân tay, làm ngay cả lăn lộn cũng trở thành khó khăn. Trần Dung chỉ có thể nhẫn nhịn, gào thét, một tháng..... hiện giờ một ngày nàng còn không chịu nổi, thì nói gì tới một tháng. Nàng bây giờ chỉ mong có thể ngất đi..... vậy mà lại không ngất nổi.

"Có muốn nói ra người ở sau lưng ngươi hay không?" Bạch Băng xoay người ngồi vào trên ghế, nâng chén trà lên uống, ánh mắt như có như không nhìn về phía người đang thống khổ trên đất.

Trần Dung trợn to mắt, trong miệng la hét càng lúc càng lớn. Trên người bị kiến cắn làm nàng đau đớn khó nhịn.

https://thuviensach.vn

"Ta.....A.....Ta nói.....Ta.....Nói....." Nàng không chịu nổi nữa.

Mọi người bên trong đại sảnh trên mặt đều nở nụ cười lạnh lẽo. Chỉ có vậy mà đã không chịu nổi, thế mà còn dám so tài cùng với chủ nhân, đúng là không biết tự lượng sức mình. Làm bọn họ còn tưởng nàng ta rất có nghị lực.

Nghe vậy Bạch Băng cười khẽ, tiếng cười cuồng ngạo. Bạch Băng lại một lần nữa đứng lên, nhìn con kiến đang bò ở trên người Trần Dung rồi vung tay lên, con kiến kia ngoan ngoãn bò trở lại bên trong cái lọ màu đen.

"Nếu như sớm nói ra thì đâu phải chịu cảnh tay chân bị chém, nói, cha ta rốt cuộc ở đâu?"

"Ám ma.....Ám Ma tộc.....Là Ám Ma tộc liên kết cùng với Hoàng Hậu và Tam vương gia làm ra" Con kiến trên người biến mất, thân thể Trần Dung co quắp mấy cái.

Ám Ma tộc? Chân mày Bạch Băng nhíu chặt. Lại là Hoàng hậu, thù này càng lúc lại càng lớn.

Sáu năm trước nếu như không phải ả ta cùng Xích Liên Sơn âm mưu soán vị, thì hôm nay nàng cùng với Triệt cũng sẽ không bị tách ra. Nhưng tại sao Ám Ma tộc này lại cùng với Hoàng hậu lại có liên lạc?

Cúi đầu nhìn chiếc nhẫn Ám Ma ở trên tay, nàng biết vật này có nguồn gốc từ Ám Ma tộc. Thân thế của mẹ nàng cũng chỉ sợ là có quan hệ cùng với Ám Ma tộc.

Hôm nay nàng còn chưa tra rõ chuyện của mẹ nàng, vậy mà bọn người Ám Ma tộc lại đã tìm tới cửa trước.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nhếch lên khóe miệng tàn nhẫn "Thế lực đứng sau lưng của Tiếu Nguyệt lâu chắc cũng là Ám Ma tộc đi, mà ngươi ban đầu được gả vào phủ thừa tướng chỉ sợ mục đích cũng chính là giám thị cha ta. Năm nữ nhi sinh ra cũng đều là do cùng với dã nam nhân mà có, sau đó cũng chính ngươi ra tay giết hại cha ruột của bọn họ, hơn nữa những chuyện này cha ta cũng đều biết"

Bạch Băng vẻ mặt tàn nhẫn nguội lạnh, năm đó nàng không hiểu vì sao cha nàng đã biết những chuyện này mà còn cố ý giữ nàng ta lại, nhưng giờ thì nàng đã hiểu. Cha nàng không muốn đả thảo kinh xà, là vì muốn từ miệng của nàng ta để biết được người đứng phía sau lưng là ai.

Trần Dung nghe vậy, trong lòng đột nhiên chấn động. Bạch Hào toàn bộ đã biết? Khó trách hắn chưa bao giờ nhìn nàng với vẻ mặt tốt đẹp, thì ra là nhẫn nhịn. Vậy mà suốt từng ấy năm, nàng chưa bao giờ phát hiện ra, thật không hổ là cha nào con nấy.

Nhìn phản ứng của Trần Dung, Bạch Băng thu hồi nụ cười sáng lạn. Một đôi mắt sắc bén như ưng nhìn chằm chằm nàng ta.

Khoảng chừng mười giây trôi qua, Bạch Băng hừ lạnh một tiếng, xoay người: "Đem kiến ăn thịt người thả ra, tiếp tục"

Trần Dung nghe vậy, 'phốc' một ngụm máu tươi phun ra, ánh mắt không thể tin mà nhìn Bạch Băng, phảng phất như là mình đã nghe nhầm: "Ngươi.....Không phải đã nói sẽ để cho ta được chết một cách thoải mái sao?"

Đôi mắt tối đen sâu thẳm chớp động ánh sáng lạnh lẽo, Bạch Băng lại nở một nụ cười sáng lạn: "Hiện tại ta thay đổi chủ ý, ta vẫn còn chơi chưa đủ"

Một tiếng cười này chẳng khác nào từ địa ngục vọng lại, xen lẫn âm thanh lạnh buốt, trực tiếp đem Trần Dung đánh vào địa ngục.

https://thuviensach.vn

Trần Dung cả người đau đớn tê liệt, gương mặt thê thảm vô cùng.

Nàng thật hối hận vì đã tin tưởng Bạch Băng, nàng làm sao lại dễ dàng như vậy đi tin nàng ta sẽ buông tha mình.....

"Người đâu, mang nàng ta xuống dưới, ném vào địa lao để cho nàng ta hưởng thụ thật tốt cảm giác khi bị con kiến ăn thịt " Dám tổn thương người của nàng, nàng sẽ không nương tay.

"A.....Ngươi..... đồ tiện nhân..... tiện.....A....." Một đạo ánh sáng thoáng qua, người đang hô to liền im lặng, đầu lưỡi rơi trên đất.

Hắc Diễm thu hồi trường kiếm, hắn đã muốn cắt đầu lưỡi của nữ nhân này từ lâu rồi!

"Mục tiêu của nhiệm vụ lần này chính là Tiếu Nguyệt lâu, Hắc Kiều ngươi dịch dung thành Trần Dung, xâm nhập vào Tiếu Nguyệt lâu, sau đó tra xét xem nàng ta đang cùng liên lạc với ai của Ám Ma tộc" Ánh mắt của Bạch Băng biến chuyển liên tục, lộ ra vẻ ngoan độc khát máu.

"Dạ, thuộc hạ tuân lệnh" Hắc Kiều tiến lên, trong mắt là vẻ cuồng nhiệt không thể nào che giấu được, chăm chú nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Bạch Băng.

Bạch Băng có sáu thủ hạ chủ chốt, Hắc Vân, Hắc Báo, Hắc Hổ, Hắc Kiều, Hắc Diễm, Hắc Vũ. Bọn họ đều đã trải qua những cuộc huấn luyện đặc biệt của Bạch Băng, và trở thành cách tay đắc lực nhất trong số sát thủ của nàng.

Hắc Kiều cùng Hắc Vũ đều là nữ nhân. Hơn nữa sáu người này, ai cũng thề nguyện một lòng trung thành đi theo Bạch Băng, bọn họ đối với Bạch Băng đều mang theo kính sợ, thủ đoạn sắc bén bá đạo, vì cách làm việc sạch sẽ cùng lưu loát càng khiến cho bọn họ sùng bái vạn phần.

https://thuviensach.vn

"Hắc Vân, bắt đầu từ bây giờ toàn bộ công việc bên trong liền giao cho ngươi xử lý, hơn một nghìn nhân mã đang huấn luyện nếu muốn tăng nhanh tốc độ, thì phải nhớ rõ một điều, nếu như không trải qua chém giết thì sẽ không thể nào có được lực lượng lớn mạnh!" Vẻ mặt Bạch Băng trầm xuống, ngồi ngay ngắn ở trên ghế, ánh mắt nghiêm túc, giọng nói không nhanh không chậm ra lệnh với thuộc hạ ở bên dưới.

"Vâng, chủ nhân!" Đối với Bạch Băng, hơn ba nghìn nhân mã ở trong tay, không một ai là không phục nàng cả. Trong quá trình huấn luyện, cho dù có chết cũng không ai có một câu oán hận, bởi vì đây chính là do bọn họ nguyện ý, nguyện ý cả đời đi theo chủ nhân.

"Hắc Vũ, ta cho ngươi thời gian ba tháng, nhất định phải khống chế được thị trường buôn bán của Khương Vân quôc, Xích Nguyệt quốc, Bắc Diễm quốc, và Đông Liêu quốc. Toàn bộ phải nắm giữ được kinh tế của bốn nước này, khách sạn, kỹ viện, tửu lâu, sòng bạc, mỗi nơi đều phải xây dựng cơ sở liên lạc để trao đổi thông tin qua lại" Nói xong, Bạch Băng giương mắt liếc nhìn về phía Hắc Vũ.

Sau đó là ánh mắt của sáu người nhìn về phía Bạch Băng lại càng thêm cuồng nhiệt, với quyết tâm thật lớn.

"Vâng, thuộc hạ nhất định sẽ hoàn thành" Hắc Vũ nhìn Bạch Băng, trong mắt đều là vẻ khâm phục.

Bạch Băng hài lòng gật đầu, đem tầm mắt chuyển đến Hắc Báo cùng Hắc Hổ "Lần trước ta bảo các ngươi đi mua một số lượng lớn nguyên liệu, chuyện làm thế nào rồi?"

"Đã mua đầy đủ rồi a" Hắc Báo trả lời, rồi lại có chút nghi ngờ, không hiểu chủ nhân kêu bọn họ mua quặng ni-trát, ka-li, cùng với quan sát tìm kiếm lưu hoàng để làm gì.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nhíu mày nhìn rõ nghi ngờ của Hắc Báo "Ba nghìn nhân mã chống lại ba trăm vạn nhân mã các ngươi nói bên nào sẽ thắng?"

Lời này nói ra không chỉ riêng Hắc Báo sứng sốt, mà sáu người ở đây đều sứng sốt như nhau. Ba nghìn nhân mã chống lại ba trăm vạn nhân mã người nào sẽ thắng?

Số lượng này cách nhau quá xa, cho dù ba nghìn người có lợi hại thế nào đi nữa, thì khi đối đầu với ba trăm vạn nhân mã cũng chẳng khác nào con kiến đối đầu với con voi, phải thua là điều chắc chắn không thể nghi ngờ.

"Số lượng cách xa nhau quá lớn" Hắc Hổ ánh mắt tối sầm lại lên tiếng, ánh mắt hết sức ảm đạm. Chủ nhân nghe vậy chắc là cũng hiểu được đạo lý, chống lại nhiều nhân mã như vậy thì bọn họ sao có thể nắm chắc được phần thắng.

"Đừng nói là các ngươi không thể, cho dù có là ta thì cũng vẫn là không thể! Thực lực cách xa nhau như vậy, cho dù có là mười ba nghìn người thì cũng chẳng làm gì được. Nhưng nếu như có được vũ khí tốt, thì đừng nói là ba nghìn đối với ba trăm vạn, cho dù có là ba trăm nghìn cũng chẳng là gì" Ánh mắt Bạch Băng trở nên sắc bén, lấp lánh sáng ngời.

Chỉ cần có đầy đủ thuốc nổ, đừng nói là đối phó với loài người, dù là ma thú đi chăng nữa thì cũng không chịu nổi sức bộc phá của hỏa dược. Nàng nghiên cứu ra thuốc nổ tuy rằng so với hiện đại thì nhỏ hơn, nhưng mà uy lực của nó thì lại lớn hơn rất nhiều!

Sáu người đứng ở đại sảnh nghe thấy lời nói này, nội tâm không kìm nén nổi nỗi khiếp sợ, có khâm phục, có cảm thán, có kính nể, có sợ hãi.

"Hắc Hỏa dược một khi bộc phát, một trăm dặm xung quanh bên trong đều toàn bộ bị phá hủy sạch" Bạch Băng nhẹ nhàng nói ra, một trăm dặm

https://thuviensach.vn

còn là ít, lần này nếu như nàng nghiên cứu thành công, thì hai trăm dặm cũng không thành vấn đề!

Hắc Báo cùng mọi người lại một lần nữa khiếp sợ, bên trong một trăm dặm đều toàn bộ bị hủy diệt?

Bọn họ biết chủ nhân rất lợi hại, bọn họ đã từng thấy qua một số công phu và các loại binh khí, nhưng mà vật mà chủ nhân vừa nói, thật sự có thể lợi hại như vậy sao?

Chủ nhân ở trong mắt bọn hắn, thủ đoạn luôn khiến bọn họ phải ca ngợi! Có thể đi theo chủ nhân, là vinh hạnh của bọn hắn. Nghĩ vậy, trong lòng mọi người dâng lên nhiệt huyết không thể nào kìm nén nổi.

Bạch Băng hài lòng nhìn sáu người đang tràn đầy cuồng nhiệt: "Nhớ một điều, ta chưa bao giờ cần phế vật"

"Rõ! Thuộc hạ nhất định sẽ trở thành cây đao sắc bén nhất trong tay chủ nhân! Vì chủ nhân mà chém giết tất cả" Sáu người bỗng dưng đều chung một tiếng nói, hét lớn một câu khiến cho chim chóc đang bay ở bên ngoài cũng run rẩy muốn ngã xuống, rồi lại như là không cam lòng mà lại càng quyết tâm mà bay thẳng lên .

"Nhớ những gì các ngươi đã nói, nếu như có nửa điểm phản bội. Ta sẽ không một chút nương tay mà đem các ngươi ném vào địa ngục"

Bạch Băng bất giác lộ ra một chút vui vẻ từ tận đáy lòng, nàng cho tới bây giờ chưa lúc nào từng sợ rằng sẽ có người phản bội, bất kể là ai chỉ cần trong lòng có tâm tư khác thường, đều không thoát được lưỡi đao ở trong tay nàng.

Nửa tháng sau.

https://thuviensach.vn

Tiếu Nguyệt lâu có thể nói là nơi phồn hoa đẹp đẽ nhất của Khương Vân quốc, bên trong hoàng thành khắp nơi đều là các hàng quán sang trọng, đèn đuốc sáng rực.

Nhưng ở Hoàng Thành Khương Vân quốc lại có hai nơi xa hoa nhất, nơi đầu tiên chính là hoàng cung, cung điện của đế vương khắp nơi đều là trân bảo quý giá, xanh vàng rực rỡ.

Còn lại một nơi thu hút không kém với hoàng cung, thậm chí chỉ có hơn chứ không hề kém. Nơi này chính là địa phương quan trọng thứ hai của Khương Vân quốc, nơi này cơ hồ khiến cho tất cả nam tử của Khương Vân quốc đều muốn tới .

Vào năm năm trước Tiếu Nguyệt lâu được mở ra ở ngay tại Hoàng Thành Khương Vân quốc.

Hoàng Thành Khương Vân quốc, xe cộ đi lại náo nhiệt, người người chen chúc tụ tập.

Bên trong Tiếu Nguyệt lâu rất đông vui, các nữ tử xinh đẹp như hoa, dùng mọi thủ đoạn đặc biệt để lôi kéo các nam tử, mỗi một cô nương thậm chí có thể có cách giữ được các công tử ở lại đây một tháng.

Tiếu Nguyệt lâu tuy nói là nơi mua bán hương sắc, nhưng đồng thời cũng chứa rất nhiều bảo bối. Tất cả đều là đồ tốt, đât cũng chính là Thủy Châu trăm năm khó mà có được, vì vậy mà tối này số lượng người ra vào trong Tiếu Nguyệt lâu so với bình thường phải đông hơn gấp mười lần.

Sáng sớm nay, trước cửa Tiếu Nguyệt lâu đều là các xe ngựa sang trọng không ngừng tiến đến.

Vào lúc mọi người đang trò chuyện chơi đùa, thì một thanh âm rống rống truyền đến. Ba ma thú trung cấp kéo xe, sườn xe được đúc bằng vàng ròng, bốn viên Long Nhãn bảo thạch được gắn ở trên đỉnh của bốn góc xe,

https://thuviensach.vn

giống như những viên thủy tinh màu tím xinh đẹp, khiến người ta phải lóa mắt.

Rèm cửa mềm mại che kín xe, làm cho người ta không thể nhìn rõ bên trong. Hai bên góc rèm thì treo lên hai chuỗi trân châu thật lớn, nhẹ nhàng lay động theo gió.

Hướng về Tiếu Nguyệt lâu mà chạy đến.

Các hàng quán, cùng với tiếng rao bán to nhỏ của mọi người ở bên cạnh Tiếu Nguyệt lâu vào giờ phút này đều dừng lại, như đang nghênh đón vị quý nhân ngồi trên cỗ xe ngựa đẹp đẽ tiến vào kia.

Mọi người trợn to hai mắt, không ngừng suy đoán xem đây là công tử nhà ai?

Khí thế lớn như vậy, lại còn dùng ma thú trung cấp Thông Vân Liệt để kéo xe, bảo sao mọi người xung quanh đều rối rít mà tránh ra ạ. Nói đùa sao, nếu bị vật này cắn một miếng, khác gì mất đi tính mạng.

Cỗ xe sang trọng xa hoa như vậy, không phải là vương gia ở trong cung thì còn có thể là ai? Nếu không thì làm sao có thể xa xỉ như thế!

Xe từ từ đi đến trước cửa Tiếu Nguyệt Lâu thì ngừng lại, hai nam một nữ từ trong xe bước xuống. Nam tử thì lãnh khốc tuấn mỹ, nữ tử thì lại càng xinh đẹp khuynh thành, làm mọi người nhìn vào mà không khỏi khiếp sợ, nghi ngờ không biết là công tử và tiểu thư nhà ai? Như thế nào mà lại chưa từng thấy qua bao giờ. Còn chưa kịp để mọi người phản ứng lại, thì hai nam một nữ đã cung kính đứng ở bên cạnh xe.

"Chủ nhân, đã đến nơi rồi!" Một gã nam tử cung kính cúi đầu nói, còn hai người một nam một nữ ở bên ngoài xe thì vẫn như trước đứng ở một bên.

https://thuviensach.vn

"Đã biết" Trong xe là một công tử trẻ tuổi, chỉ một câu trả lời ngắn gọn, nhưng giọng nói lại vô cùng từ tính, làm cho mọi người có mặt ở đây phải kinh ngạc, rối rít nhìn lại về phía cửa xe.Tình cảnh này suy ra, có lẽ hai nam một nữ kia cũng không phải là chủ nhân thực sự ạ.

Chưa thấy người đã thấy tiếng, tiếng nói trong suốt, tuy chỉ ngắn ngủi vài từ nhưng lại phảng phất mang theo một sự thu hút khó mà diễn tả nổi.

Nam nhân ở trong thiên hạ, nơi nào lại có thanh âm phong phú mê người như vậy, chỉ nghe thôi cũng đủ để mọi người ở đây đưa ra kết luận, người ở bên trong xe nhất định là có phong phái khuynh thành.

Nghĩ vậy, mọi người không nhịn được mà muốn nhìn thấy người này, không ít ánh mắt nóng bỏng của nữ tử quanh đây đều nhìn chằm chằm vào cửa xe.

Một đôi tay trắng nõn từ bên trong vén lên màn xe, từ trên bước xuống. Lúc thấy diện mạo của nam tử bước ra, mọi người đều hít thở không nổi. Nam tử mái tóc dài buông xõa trên vai, khuôn mặt hoàn mỹ như được điêu khắc từ ngọc mà thành. Nhất là đôi môi kiều diễm ướt át sáng bóng, vẻ mặt thì lại lạnh lùng như sương tuyết giữa mùa đông. Tất cả kết hợp lại tạo nên một lực hút kì lạ làm mê hoặc lòng người.

Nhìn qua không khác gì tiên tử từ trên trời giáng xuống, đứng giữa đám đông lại càng vô cùng nổi bật.

"Trời ạ, đời này chắc không có nam nhân nào đẹp hơn như vậy"

"So với nữ nhân còn phải đẹp hơn gấp mười lần"

"Quá tuấn mỹ, đệ nhất mỹ nữ của Khương Vân quốc, Khương Duyệt Duyệt còn không đẹp bằng"

https://thuviensach.vn

Trông thấy tướng mạo nam tử, mọi người không nhịn được mà than vãn, các nữ tử thì đều dùng ánh mắt nóng bỏng mà nhìn. Nếu như có thể sống cùng với nam nhân tuấn mỹ như vậy, thì cho dù cả đời không lấy chồng cũng đáng ạ!

Liếc mắt nhìn về phía mấy người đi theo nam tử được đi theo vị nam tử này mà ghen tỵ, hâm mộ ạ!

"Mấy vị công tử, mời vào bên trong" Cô nương trong Tiếu Nguyệt lâu kịp thời phản ứng, vội vàng tiến lên tiếp đón, đây chính là kim chủ ạ.

Bạch y nam tử liếc mắt nhìn lên trên đỉnh đầu thấy ba chữ Tiếu Nguyệt lâu, khóe miệng nhất thời nở một nụ cười, cánh tay áo nhẹ nhàng phất lên một cái rồi nói ra hai chữ: "Đi thôi"

Các cô nương cười giống như hoa tươi chớm nở, dẫn nam tử đi vào bên trong Tiếu Nguyệt lâu.

Sau lưng là hai nam một nữ đi theo, lông mày không hề nhíu lấy nửa cái, phảng phất như là trừ vị bạch y nam tử trước mắt ra thì không có một ai đáng giá để bọn họ liếc nhìn.

Trong đám người đứng đó, bỗng dưng có một tầm mắt nhìn chằm chằm vào bạch y nam tử đang bước vào trong, đột nhiên thân hình bạch y dừng lại, nghiêng người nhìn về phía nơi có ánh mắt vừa dõi theo, lại không thấy gì.

Bạch y nam tử lại tiếp tục tiến vào Tiếu Nguyệt lâu, sau đó là một bóng dáng nam tử màu đen cũng tiến vào.

Trong Tiếu Nguyệt lâu nơi nơi đều là tiếng cười, khắp chốn đều có những công tử cùng tiểu thư ăn mặc đẹp đẽ sang trọng, cùng với một số khách mua vui là người trong giang hồ, không chút kiêng kị mà đùa giỡn với các kỹ nữ.

https://thuviensach.vn

Thân phận cao quý và có địa vị thì được tiếp đón ở trên lầu hai, còn lại lầu một là giành cho các công tử, tiểu thư hoặc nhân sĩ giang hồ có tiền. Nói chung tầng này rất hỗn tạp đủ mọi loại người.

"Chủ nhân, vừa rồi Hắc Kiều truyền đến tin tức. Hôm nay Mộc Cầm của Ám Ma tộc sẽ đến chỗ này" Hắc Vũ nhìn nam tử mặc bạch y nằm trên nhuyễn tháp mềm mại, chắp tay cung kính nói.

Người đang nằm híp mắt như có vẻ vô cùng thích ý, nhưng thật ra ở sâu bên trong đáy mắt thì chính là một người có thể hô mưa gọi gió.

"Đã tra ra được Mộc Cầm là người phương nào chưa" Bạch Băng mở mắt, ánh sáng trong mắt chợt lóe lên.

"Mộc Cầm vốn là biểu muội của Vương Lam, bởi vì Mộc lão gia trời sinh đã có tính ham mê bài bạc, nên đem nàng ra đánh cược, vì thế lúc Mộc Cầm vừa sinh ra đã bị đưa vào Vương phủ (nhà họ Vương của hoàng hậu). Mười tám tuổi nàng cùng với hộ pháp Chân Nguyệt của Ám Ma tộc mập mờ qua lại, vì kiêng kị Ám Ma quân chủ nên đem chuyện này giấu đi, đợi đến khi quân chủ qua đời thì Chân Nguyệt lá gan cũng lớn hơn, lại dựa vào mình là trưởng lão nên đưa Mộc Cầm vào Ám Ma tộc. Thời điểm sáu năm trước, lúc hoàng hậu tạo phản sở dĩ xuất hiện đám ma thú cũng đều là do Mộc Cầm gây nên"

Bạch Băng nghe vậy thì liếc mắt nhìn ra ngoài cửa sổ như có điều suy nghĩ mà gật đầu, khóe miệng thì giảo hoạt cười một tiếng: "Nói như vậy, nàng ta chính là kẻ thù lớn nhất. Nếu như hôm nay gặp, đương nhiên phải đến chào hỏi thật tốt mới được"

Đứng dậy đi ra ngoài căn phòng được bao, nhìn xuống quan sát Tiếu Nguyệt lâu. Nàng cũng không muốn nhòm ngó tới vị trí ngôi báu mà mọi người luôn mơ ước, nhưng hết lần này tới lần khác lại động chạm tới nàng, vậy nàng tiêu diệt đi vài quốc gia thì có sao chứ!

https://thuviensach.vn

"Chậc chậc, nhiều năm không gặp, thật không nghĩ tới. Nếu như không phải khí tức trên người của ngươi, ta thật đúng là không thể tin nổi đây chính là ngươi của sáu năm trước" Một giọng nói vô cùng mê người bay vào trong lỗ tai Bạch Băng, thanh âm kia trong trẻo xinh đẹp giống như một đóa hoa chưa đầy độc tố.

Cùng so sánh với Bạch Băng thì một lạnh như băng, còn một thì nóng bỏng xinh đẹp. Thật đúng là khắc tinh của nhau!

Bạch Băng xoay người nhìn nam nhân từ bên hành lang đang từng bước đi tới, nguy hiểm nheo mắt lại, là hắn!

Nếu nàng nhớ không lầm thì đây chính là Thần Công Liên!

Từ lần chia tay tại học viện Đế Ma cũng chưa từng gặp lại. Sáu năm, nàng bây giờ cùng với sáu năm trước đã khác biệt một trời một vực, vậy mà hắn lại dựa vào hơi thở để kết luận nàng chính là người năm đó, thật đúng là có chút tài năng.

"Ngươi biết ta" Nhìn lướt qua một cái rồi thu lại ánh mắt, người nam tử này càng lúc càng yêu nghiệt!

Đối với câu trả lời của Bạch Băng, Thần Công Liên giật mình, ánh mắt lại nhìn về phía nam tử bạch kia sâu thêm vài phần. Hơi thở này rất giống, không chỉ giống mà còn là giống y hệt, xin hỏi ở trong thiên hạ này trừ nàng ra còn ai có thể có hơi thở như vậy.

Tuy nói người này dáng vẻ khuynh thành, cùng với người kia khác nhau rất xa, nhưng mà hắn đối với hơi thở cùng mùi vị trên người nàng rất rõ ràng. Cho dù đã qua nhiều năm, nhưng chưa có một lúc nào hắn quên được!

"Nhận nhầm người như vậy, không cẩn thận ngươi sẽ mất mạng đấy" Ánh mắt Bạch Băng vẫn nhìn xuống tầng dưới, không hề liếc nhìn Thần

https://thuviensach.vn

Công Liên dù là một chút.

"Vậy sao? Không nghĩ tới 'Băng Nhi' thủ đoạn ngày càng độc ác rồi đó" Thần Công Liên cười nhạt một tiếng, nhưng một tiếng gọi Băng Nhi lại đặc biệt nhấn mạnh.

Người trong trẻo lạnh lùng như thế, lời nói quen thuộc như thế, hơi thở cũng quen thuộc như thế, chẳng lẽ chỉ là người giống người thôi sao.

Bạch Băng nhíu chặt chân mày, nàng rất không thích cách xưng hô của hắn. Nàng với hắn không có chút giao tình nào, nếu như có thì cũng chỉ là kẻ thù mà thôi. Năm đó hắn rõ ràng biết trước chuyện tình tạo phản của hoàng hậu và Tam vương gia.....

"Ta là nam nhân" Bạch Băng quay đầu nở nụ cười xinh đẹp, nhẹ nhàng khẽ nói một câu.

Nàng hiện tại đang mặc một thân nam trang, ở trong mắt của người khác là vô cùng rõ ràng, về khí chất, hầu kết vô luận nhìn thế nào cũng đều là một người nam nhân. Hơn nữa từ thân thể còn tỏa ra một cỗ hơi thở cuồng ngạo cùng khí thế bức người.

Nam nhân có thể làm được thì nữ nhân cũng có thể. Là ai nói ở trên chiến trường chỉ có nam nhi mới làm chủ được thiên hạ? Là ai nói nữ nhân chỉ có thể bị nam nhân nắm giữ vận mệnh ở trong tay?

Nữ nhân cũng là người, cũng có thể ra chiến trường giết địch, nữ nhân cũng có thể nắm giữ vận mạng của nam tử trong tay!

Thần Công Liên sửng sốt, nam nhân?

Lúc này hắn mới chú ý tới hầu kết của nàng, không thể nào, hơi thở đó cùng với mùi vị năm đó của Bạch Băng, làm sao có thể sai được?

https://thuviensach.vn

Nhưng mà đứng ở trước mặt hắn bây giờ rõ ràng là nam nhân, chuyện này phải giải thích như thế nào?

Khí tức trên người Bạch Băng rất đặc biệt, không người nào có thể có hơi thở như nàng được, bởi vì ngay cả hắn cũng không thể.

"Các ngươi nhất định có liên quan đến nhau" Thần Công Liên ngoài miệng vẫn giữ nụ cười.

Người trước mắt này đã khơi dậy hứng thú của hắn, hắn dám khẳng định người này và nàng nhất định có liên quan, điểm này hắn tuyệt đối tin chắc.

"Thật không hiểu nổi" Bạch Băng vẫn không chút thay đổi mà quan sát biến hóa bên trong Tiếu Nguyệt lâu.

Thần Công Liên giật giật khóe miệng, người này.....

Ngay cả lời nói lạnh nhạt cũng giống như đúc, thiên hạ rộng lớn rất có thể chỉ là trùng hợp, nhưng mà hắn vẫn cảm thấy người này cùng với Bạch Băng rất giống nhau, nếu không thì cũng là người rất gần gũi với Bạch Băng!

"Nơi này là gian phòng của bổn công tử đã trả tiền, kính xin công tử dời bước " Nàng cũng không muốn tốn thời gian dài dòng cùng với hắn.

Thần Công Liên Khóe miệng lại càng thêm mãnh liệt co giật, nhưng ánh mắt lại càng thêm sáng ngời. Hắn muốn nhìn xem nàng muốn giả vờ tới lúc nào, cứ cho rằng nàng bây giờ là nam nhân, nhưng hắn tin chắc nàng chính là Bạch Băng!

"Vậy thì không quấy rầy" Thần Công Liên chớp mắt nhìn kỹ bóng lưng lạnh lùng kia, xoay người đi tới gian phòng của hắn ở ngay bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"Hoan nghênh các vị đã nể mặt ta mà tới Tiếu Nguyệt lâu. Hôm nay trấn thạch chi bảo Thủy Châu sẽ về tay ai, vậy thì chúng ta phải chờ xem rồi" Phía trên đài đi ra một vị nữ nhân hơn bốn mươi tuổi, trên mặt trát đầy phấn, mỗi lần nàng ta lên tiếng thì cảm giác như có một mảng phấn rơi rụng xuống lả tả.

"Mama, hôm nay chúng ta đến đây đều là vì Thủy Châu mà tới"

"Nằm mơ, Thủy Châu chính là của bổn đại gia ta"

"....."

Trên đài lão bản vẫn đang nói chuyện, nhưng dưới đài thì đã la hét tranh cãi ầm ĩ.

"Các vị đừng gấp, hôm nay Thủy Châu này chính là bảo bối của Ám Ma tộc, cho nên giá tiền nhất định sẽ rất cao ạ" Lão bản che miệng cười đùa.

"Giá cả không thành vấn đề"

"Mẹ kiếp, dài dòng cái gì ạ, Lão tử ta có tiền"

"Mau đem Thủy Châu lấy ra"

"....."

Người ở dưới đài gào thét loạn hết cả lên, rõ ràng ở đây đều là người trong giang hồ, cùng với thương nhân hoặc môn phái. Còn đại nhân vật quyền quý thì thường thường sẽ phải đợi tới cuối cùng mới lên tiếng.

Bạch Băng nằm ở gần lan can, đem tất cả các tình huống xảy ra thu vào tầm mắt. Lầu hai là một hình tròn, bên trong nhã gian các quý khách đều có thể nhìn thấy rõ ràng tình cảnh bên dưới.

https://thuviensach.vn

Gian phong trang nhã bên trái chính là nhân vật khiến Bạch Băng chú ý. Một nam một nữ, nữ nhân khoảng hơn bốn mươi tuổi, cách tấm màn che mỏng tuy không nhìn thấy rõ ràng nhưng vẫn có thể cảm giác được nữ nhân kia chính là một mỹ nhân xinh đẹp khi còn trẻ.

Nam tử hơn hai mươi tuổi, chỉ có thể khiến cho Bạch Băng mơ hồ nhìn thấy một bên gò má nhưng cũng đủ làm cho ánh mắt của nàng trở lên sáng ngời.

Xích Liên Sơn! Mặc dù sáu năm không gặp, nhưng hắn lại chẳng hề thay đổi gì. Hôm nay cùng hắn chạm mặt, vậy thì hắn sẽ không thể có được vận khí may mắn như sáu năm trước mà bỏ trốn được .

Giết Xích Liên Sơn, nàng không tin Vương Lam có thể nhịn được mà không lộ ra sơ hở.

"Nói nhảm nhiều vậy làm gì, còn không đưa bảo bối ra"

Người ở dưới đài hô to, bọn họ đợi không được nữa rồi ạ!

Vào lúc này, nói dù là nửa lời cũng trở thành dư thừa. Bọn họ muốn hành động thực tế, nhanh nhanh lấy ra để thỏa nỗi mong chờ sốt ruột của mọi người.

Bạch Băng nhếch môi, bên cạnh Xích Liên Sơn chắc chắn là Mộc Cầm rồi. Ám Ma tộc sao? ngược lại nàng muốn nhìn xem một chút về sự lợi hại của Ám Ma tộc.

'tê tê.....' Tiểu Kim liếm chân Bạch Băng.

"Lát nữa phải trông chờ vào các ngươi rồi" Bạch Băng cúi người ôm Tiểu Kim vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Những năm này Tiểu Kim cũng không thay đổi gì, ngược lại Tiểu Bạch thì lại vốn từ con vịt lớn thay đổi thành hình dáng giống như con chó lớn, làm nàng cũng không thể ôm nổi.

'yên tâm đi' Tiểu Kim ngẩng cái đầu nhỏ lên.Thủy Châu đối với nhân loại có lợi mà cũng có hại, nhưng mà đối với ma thú thì lại trăm lợi mà không có cái hại nào. Chủ nhân lại đem Thủy Châu thưởng cho bọn nó, nói không chừng, khi ăn Thủy Châu xong thì nó có thể giống như Tiểu Bạch mà tiến hóa.

Tiểu Bạch vùi người ở bên chân Bạch Băng, lười biếng híp mắt lại. Những năm này nó chỉ có ăn no ngủ kĩ nên thân thể cũng sắp thoái hóa rồi. Nếu như không chịu vận động, rèn luyện thì sợ rằng nó cũng sắp quên mất cách đánh nhau luôn rồi.

"Ha hả" Bạch Băng vuốt ve đầu Tiểu Kim, nhìn Tiểu Bạch lười biếng dưới chân, rồi sau đó chuyển sang nhìn chiếc nhẫn Ám Ma đang đeo ở trên tay.

Nàng thấy chiếc nhẫn Ám Ma gần đây luôn phát ra những tia sáng hết sức quái dị. Thật giống như ở bên trong nó đang chờ đợi cái gì thì phải. Bên trong chiếc nhẫn có tổng cộng ba con ma thú, mà đều là ma thú cường đại

Trước khi ma thú trung cấp tiến hóa thành siêu cấp ma thú, Xích Viêm Hổ, Hắc Vân Điêu, Kim Đầu Hùng con nào cũng đều là trung cấp ma thú vương giả. Cho nên ở trong mắt Bạch Băng, siêu cấp ma thú chính là khiếp sợ, còn ở trong mắt của người khác thì chính là hoảng sợ kinh người.

Lão bản đứng ở trên đài nhìn dáng vẻ không thể chờ đợi của mọi người, thì càng thêm mừng rỡ. Tinh thần so với các lần bán đấu giá các cô nương còn vui hơn.

https://thuviensach.vn

"Chuyện này không cần gấp ạ, các vị đại gia hôm nay nhất định có thể mở rộng tầm mắt " Lão bản trêu chọc xong thì quay đầu nhìn về phía gã sai vặt "Đi đem Thủy Châu mang lên đây"

Lão bản nói xong thì quay đầu cười khanh khách, nhìn về đám người đang đứng ở dưới đài. Mọi người cũng đều đang nhìn chăm chú bóng dáng đã đi xa của gã sai vặt, trong mắt đều trở nên nóng rực.

"Con mẹ nó, nghe đồn đại nói Thủy Châu vốn là bảo bối của Ám Ma tộc, hôm nay lại được mang ra bán đấu giá, thật đúng là khiến cho ta được mở tầm mắt"

"Nhưng mà cũng chỉ được nghe nói qua về Thủy Châu mà thôi, còn chưa được nhìn thấy tận mắt bao giờ ạ"

Dưới đài các nam tử đang bàn tán xôn xao, còn chưa kịp đợi bọn họ bàn tán xong thì một loạt tiếng nhạc chậm rãi vang lên. Theo âm thanh khí thế vang vọng khắp đại sảnh, gã sai vặt từ từ tiến vào, trên tay cầm theo một cái hộp hình vuông vô cùng tinh xảo.

Tất cả khách khứa ở dưới đài đều nhìn chằm chằm không rời cái hộp kia, chỉ hận không thể dùng mắt mà mở hộp luôn ra mà thôi. Dần dần từ bốn phía Tiếu Nguyệt lâu bắt đầu tối lại, giống như bóng đêm đang buông xuống, lại càng khiến cho chiếc hộp tinh xảo kia phát ra ánh sáng mê người.

Lão bản đưa tay đem cái hộp mở ra, ánh sáng càng thêm rực rỡ, cho tới khi viên Thủy Châu hoàn toàn xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người. Viên Thủy Châu hình dáng tròn xoe trong suốt, đủ làm cho trái tim mọi người ở đây đều bị đập lỡ một nhịp, ao ước có được nó.

Ánh sáng từ viên Thủy Châu dần dần càng trở nên cuồng dã, giống như thiên sứ tinh khiết từ từ hóa thân thành ma quỷ.

https://thuviensach.vn

Tia sáng chiếu rọi khắp cả Tiếu Nguyệt lâu, làm tất cả mọi người bên trong đại sảnh đều híp mắt lại hưởng thụ, rồi lại giống như đang trầm mê ở trong luồng sáng đó.

Bạch Băng cũng nhìn chằm chằm Thủy Châu, đến khi tia sáng bắn thẳng đến làm nàng như thấy được một loại ảo ảnh vô cùng đẹp đẽ, khiến cho người ta muốn ngủ say ở trong đấy.

Ngủ say?

Trong lòng Bạch Băng lạnh xuống, quay đầu nhìn sang gian phòng ở bên trái. Thân ảnh của Mộc Cầm và Xích Liên Sơn cũng không biết đã biến mất từ lúc nào.

Mà Thủy Châu ở trên đài vẫn phát ra quang mang càng lúc càng sáng rực, giống như không thể kìm nén mà trở nên nặng trĩu.

'binh binh' Tiếng đồ sứ ở bên trong đại sảnh bắt đầu vỡ vụn, rất rõ ràng là đã bị ánh sáng từ trường kia làm cho không chịu nổi.

'phốc...'

'phốc.....'

Trong đám đông liên tục có người hộc máu.

"Phanh" Một tiếng nổ vang lên, cửa chính của Tiếu Nguyệt lâu cũng bị khí tức cường đại kia mà nổ tung, một luồng đấu khí màu tím bay múa khắp nơi.

'Bá' một luồng đấu khí màu tím xông thẳng vào viên Thủy Châu.

'Đùng' Một tiếng động thật lớn đem ánh sáng màu tím và màu trắng giống như hai cái dải lụa dài mà quấn lại vào với nhau.

https://thuviensach.vn

Mọi người ở dưới đại sảnh giống như đang nằm mơ bị đánh thức dậy, nhìn chằm chằm cảnh tượng phát sinh trước mắt. Một loạt phát sinh xảy ra này, thật nằm ngoài dự liệu của Bạch Băng. Nàng cảm giác được hơi thở của từ trường kia rất mạnh, vô cùng mạnh!

Hơi thở bá đạo này, cho dù là người hay là gì đi nữa thì nàng cũng có thể xác định, nàng không phải là đối thủ của nó. Mặc dù những năm qua nàng không ngừng nghiên cứu đấu khí, nhưng nàng vẫn như cũ, vẫn không phải là cường giả đấu khí.

'Oanh' một tiếng nổ thật lớn, đem hai luồng ánh sáng màu tím cùng màu trắng trong nháy mắt nổ tung, sau đó rơi xuống giống như ngọn lửa đốt cháy rừng, chỉ cần bị dính vào sẽ mất mạng.

"Chạy..... Mọi người chạy mau" Lúc này mọi người mới kịp phản ứng, vừa lăn vừa chạy ra ngoài cửa.

"A....."

"A....."

Những ai chạy chậm đều bị ánh sáng trực tiếp đánh trúng, ngã xuống đất kêu to, thân thể co giật vài cái rồi tắt thở.

'tí tách' mấy đạo đấu khí màu tím phát ra, đem Thủy Châu bao bọc lại rồi sau đó làm cho ánh sáng màu trắng kia dần dần biến thành màu tím.

Bạch Băng nhìn về phía nguồn gốc của đấu khí, thì thấy một nam tử mặc áo bào màu đen đi vào đại sảnh. Khuôn mặt vô cùng lạnh lẽo giống như vị thần Polliat, cộng thêm hơi thở như băng tuyết có thể làm tổn thương những ai đứng gần.

Ánh mắt Bạch Băng nhất thời sáng lên, nhưng trong lòng thì lại nặng nề tức giận đến nỗi không thở nổi. Là hắn, là người nam nhân cùng nàng kề

https://thuviensach.vn

vai chiến đấu, là người nam nhân muốn bảo vệ nàng.

Sáu năm, thiếu niên kia đã trở nên thành thục hơn xưa. Hôm nay, người nam nhân này cả người toát ra dáng vẻ đẹp đẽ không khác gì thiên thần, bớt đi một chút ngây thơ, lại có thêm chút trầm ổn và lạnh lùng hờ hững.

Hơi thở lạnh lùng hờ hững đó thật giống như người bước ra từ dưới địa ngục tu la.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Bát Quái Thú Trận

Mọi người ở bên dưới lầu đã chạy đi gần hết, hoặc là chết, mà tất cả những ai đang ở trên lầu hai đều không chút thay đổi, vẫn quan sát tình huống biến hóa ở bên dưới. Thật ra tất cả khách ở trên lầu hai đều là khách quý có thân phận, cho nên dưới tình huống đang diễn ra ở bên dưới mới có thể bình tĩnh như vậy.

Thần Công Liên thấy nam tử dưới đại sảnh thì ánh mắt cũng sáng lên, hiển nhiên hắn cũng đã nhận ra người đó là Xích Liên Triệt! Không nghĩ tới chỉ mới sáu năm không gặp, hắn đã trở nên cường đại như thế, đấu khí trung cấp màu tím, xem ra ngay cả hắn bây giờ cũng không phải là đối thủ rồi.

Đưa tay vén lên rèm che nhìn về người ở căn phòng bên cạnh, không thấy chút phản ứng nào, trên mặt vẫn như cũ không chút thay đổi. Thần Công Liên nhíu mày, chẳng lẽ hắn thật sự là nam nhân? Cũng không phải là Bạch Băng của năm đó?

Bạch Băng ánh mắt nhìn chằm chằm về phía bóng người lạnh lùng phía dưới, trên mặt không chút thay đổi nhưng nội tâm thì đã cuồn cuộn như sóng dữ .

Lầu hai, đột nhiên có một cỗ hơi thở cường đại phát ra, làm cho người ta không rõ chuyện gì đang xảy ra.

Buông rèm xuống, ánh mắt của một nam tử tuấn mỹ xa lạ nhìn thẳng vào chiếc nhẫn Ám Ma đang ở trên tay Bạch Băng, khóe miệng nở một nụ cười vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Chiếc nhẫn Ám Ma trên tay Bạch Băng chợt lóe, tay nàng chợt run lên, theo bản năng nàng đem tay trái vuốt lên tay phải, trong lòng nổi lên nghi ngờ, mấy ngày gần đây chiếc nhẫn này càng ngày càng không được bình thường!

"Thật là to gan, cũng không nhìn xem đây là địa bàn của ai" Một giong nói hết sức quyến rũ vang lên, bóng dáng Mộc Cầm rơi xuống bên dưới đại sảnh, đối diện với Xích Liên Triệt.

Xích Liên Triệt khóe miệng lạnh lùng cười nhạt một tiếng, hoàn toàn không thèm để ý tới Mộc Cầm, đôi mắt quét nhanh lên trên lầu hai, sau đó ánh mắt dừng lại ở trên người của nam tử bạch y một giây rồi rời đi tầm mắt.

Tâm Bạch Băng chợt lạnh, hắn đem tầm mắt rời đi, hắn không nhận được ra nàng? Hay là hắn nghĩ rằng năm đó chuyện hắn bị thương là do nàng làm?

Mộc cầm nổi giận, ánh mắt tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo, dám không nhìn nàng, chết!

Cả Tiếu Nguyệt lâu hoàn toàn yên tĩnh, gió từ bên ngoài cửa thổi vào bên trong mang theo cả hơi lạnh.

Xích Liên Triệt quét mắt liếc qua, cuối cùng mới rơi vào trên người Mộc Cầm, nở nụ cười càng thêm rét lạnh " Thủy Châu này, ta muốn "

"Ha ha, ngươi muốn? Nói rất hay, hôm nay Thủy Châu này bán đấu giá, chỉ cần ngươi đấu giá được thì nó sẽ là của ngươi, còn nếu như ngươi có ý đồ quấy rối, thì đừng trách lão nương ta không khách khí" Mộc Cầm cười to đi qua, khẩu khí vô cùng lạnh lẽo.

"Năm trăm ngàn" Xích Liên Triệt lạnh lùng mở miệng.

https://thuviensach.vn

Mộc Cầm nhất thời trợn to hai mắt, năm trăm ngàn? giá này chỉ có ở trên trời ạ.

Nhưng mà nam tử này một câu đã ra giá năm trăm ngàn, xem ra thân phận cũng không nhỏ. Năm trăm ngàn nói nhẹ nhàng như vậy, xem ra trong hắn cũng có không ít tiền tài, vậy cũng đừng trách nàng công phu sư tử ngoạm.

Vốn là muốn dựa vào Thủy Châu phát ra ánh sáng làm mê hoặc lòng người, để cho mọi người bị khí huyết tăng cao, sau đó tất cả tiền tài kia đều rơi vào túi của nàng. Nhưng hiện giờ xem ra, người trước mắt này mới có thể thỏa mãn lòng tham tiền tài của nàng được.

"Ngươi nói năm trăm ngàn thì là năm trăm ngàn sao? Thủy Châu này là bảo bối của Ám Ma tộc, ta trộm mang nó ra đây cũng đã gặp không ít nguy hiểm, nếu hôm nay chỉ mới năm trăm ngàn mà đã mua được vậy chẳng phải là tiện nghi cho ngươi sao" Mộc cầm bất động dung nhan, trên mặt ra vẻ bình tĩnh, thật giống như không bị năm trăm ngàn này lay động chút nào.

"Một triệu vạn"

Mộc Cầm vừa dứt lời thì âm thanh lạnh như băng lại một lần nữa nói ra ba chữ.

Mộc Cầm kinh ngạc há to mồm, một triệu vạn, nàng chỉ là cò kè mặc cả một chút mà đã tăng lên gấp đôi. Viên Thủy Châu kia tuyệt đối không thể có giá này được, hiện giờ không bán cho người nam nhân này thì chính là kẻ ngu!

Nàng hiển nhiên hiểu được chuyện tốt tới tay thì không thể bỏ lỡ, mặc dù không muốn bỏ qua cho người nam nhân này nhưng mà nàng cũng không ngu ngốc ạ.

https://thuviensach.vn

"Một triệu vạn, ta đồng ý. Ngươi chỉ cần trả tiền thì viên Thủy Châu này sẽ là của ngươi" Mộc cầm mặt mũi tươi cười, trong lòng cũng vô cùng mừng rỡ.

Xích Liên Triệt ngay cả mắt cũng không nháy lấy một cái, từ trong ngực lấy ra ngân phiếu.

Bạch Băng nhíu mày, hắn muốn viên Thủy Châu này làm gì? Hơn nữa lại còn trả giá cao như vậy! Không phải là bị ngu ngốc rồi đi!

Một triệu vạn cũng đủ để mua ba viên Thủy Châu như thế này, cúi đầu liếc mắt nhìn Tiểu Bạch " Đi"

Tiểu Bạch hiểu ý, thân hình nhảy lên rồi rơi xuống bên viên Thủy Châu rồi chạy đi.

Thân ảnh Tiểu Bạch cực kì nhanh nhẹn, thời điểm chạm qua viên Thủy Châu thì móng vuốt nhỏ bé đã giương lên, sau đó viên Thủy Châu liền mất đi ánh sáng.

Mộc cầm vừa muốn nhận lấy một triệu vạn kia, thì Xích Liên Triệt lại rút tay thu lại.

Mộc Cầm nổi giận, mặt mày tối sầm lại, vì cả Tiếu Nguyệt lâu không có ánh sáng của Thủy Châu liền trở nên tối đen một mảnh.

Thần Công Liên vẫn quan sát từng biến hóa của Bạch Băng, không chút nào buông tha dù chỉ là một chút thay đổi nhỏ bé.Xích Liên Triệt sau khi nhìn về phía nàng một giây thì hắn rõ ràng thấy cả hai người đều không có chút phản ứng nào.

Thật sự không phải là Bạch Băng sao? Nếu là Bạch Băng thì Xích Liên Triệt không thể nào không có phản ứng được. Hay chẳng lẽ do nàng thay đổi tướng mạo nên hắn không nhận ra được?

https://thuviensach.vn

Điều này nghĩ sao cũng không thấy hợp lý, Xích Liên Triệt so với hắn thì phải quen thuộc với Bạch Băng hơn chứ, hắn làm sao lại không cảm giác được?

Chỉ có giải thích duy nhất đó chính là người trước mắt này không phải là Bạch Băng, chẳng qua chỉ là trùng hợp có chút giống nhau. Hơn nữa nàng còn là nam nhân, có hầu kết đầy đủ.... xác định như vậy, Thần Công Liên rời đi tầm mắt, nếu không phải là Bạch Băng thì hắn cũng không có lý do gì mà lại đi để ý nhiều như vậy.

Hiện tại khiến hắn để ý chính là người nam nhân này có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn hay không.

"Đáng chết, người nào, là ai dám ở ngay trước mắt lão nương giả thần giả quỷ" Mộc Cầm kêu to, ngón tay búng tách một tiếng, tất cả ngọn nến đều toàn bộ sáng lên. Sau đó nhìn xuống vị trí Thủy Châu, thì thấy trống không.

Xích Liên Triệt vẫn vẻ mặt lạnh lùng như cũ, từ khi đi vào Tiếu Nguyệt lâu tới giờ cũng chưa từng thay đổi.

Mộc Cầm nhìn xuống cái hộp trống trơn thì nhất thời tức giận, quay đầu nhìn về phía Xích Liên Triệt "Tốt , dám ở trước mặt lão nương mà dở trò lừa bịp"

Đưa tay bắn ra một cây băng châm về phía trước, người nam nhân này đã sớm bố trí kế hoạch, nếu không thì làm sao lại ra giá một triệu vạn để mua viên Thủy châu. Hôm nay tiền không có được, Thủy Châu cũng không thấy, hắn thật nghĩ nàng là người dễ đùa bỡn sao!

Ánh mắt Xích Liên Triệt càng thêm lạnh, hơi thở quanh người toàn bộ tỏa ra ngoài, giống như kiếm rút khỏi vỏ phát ra quang mang chết chóc. Đầu nhẹ nhàng nghiêng sang một bên, băng châm bay qua ghim chặt vào trên cửa sổ, sau đó từ trên cột gỗ bốc lên một làn khói trắng.

https://thuviensach.vn

"Trả lại Thủy Châu cho ta! Nếu không đừng mơ tưởng có thể từ đây thoát đi ra ngoài" Mộc Cầm giận dữ, muốn chọc nàng thì cũng phải xem xem nàng là ai đã chứ.

Một luồng khí màu đen vây lượn xung quanh Mộc Cầm, ánh mắt Bạch Băng cũng sáng lên. Nàng biết nữ nhân Mộc Cầm này mạnh mẽ, lại không ngờ được nàng ta mạnh tới mức này, cỗ đấu khí cường đại kia tuyệt đối không hề thua nàng nửa phần.

Xích Liên Triệt đột nhiên liếc mắt thoáng nhìn về phía Bạch Băng.

Bạch Băng không biết là hắn cố ý hay là vô ý, cho nên chỉ có thể thấy được khóe miệng hắn nhếch lên nụ cười vui vẻ. Ánh mắt của hắn so với sáu năm trước đã trở nên trầm ổn hơn rất nhiều, nhưng nàng vẫn cảm thấy dường như trong đó phảng phất có thêm một chút gì đó.....

Ánh mắt kia, nụ cười kia, rất không hợp với nhau, nhưng lại không thể hiểu nổi cho nên tạm thời nàng đành bỏ qua một bên.

Trong gian phòng được bao của Bạch Băng, phía dưới gầm bàn, Tiểu Bạch đang cầm viên Thủy Châu quan sát, đồ tốt ạ, thật là đồ tốt mà!

'Cho ta nhìn một chút' Tiểu Kim thò đầu nhỏ lại gần, ánh mắt cũng sáng lên.

'Hừ' Tiểu Bạch hừ lạnh một tiếng, xoay người quay lưng lại với Tiểu Kim, cũng không cho nó nhìn.

'Tiểu Bạch.....Cho ta nhìn một chút được không' Tiểu Kim lại quay đầu bò đến trước mặt Tiểu Bạch một lần nwuax.

Bộ dáng kia thật đúng là đồ tốt rồi, vừa nhìn vừa chảy nước miếng mà nói: 'Cho ta ăn một miếng'

https://thuviensach.vn

'Hừ, mới vừa rồi chủ nhân bảo 'Đi' tại sao ngươi không đi, bây giờ còn giả bộ đáng thương' Tiểu Bạch trợn trắng mắt.

Ai kêu nàng không thèm động thân đi lấy, không phải hắn nói xấu nàng, nhưng mà cái Tiểu Kim này lười biếng muốn chết. Hơn nữa còn toàn thích không làm mà hưởng, với cả làm nũng chủ nhân.

'Ta nghĩ là chủ nhân bảo ngươi đi, hơn nữa lúc chủ nhân nói 'Đi' , ngươi liền tung người ra ngoài, nào có phải bảo tai đi đâu, rõ ràng là ngươi.....' Tiểu Kim nén cười, cố ý dừng lại một chút, vung cái đuôi nhỏ lên ý là nàng cũng muốn đi , chẳng qua là động tác chậm một chút mà thôi.

'Hừ, ngươi dám nói là tay ta tiện (bẩn)?' Mặt Tiểu Bạch tối sầm lại.

'Không có không có, ai nói tay ngươi tiện chứ, ngươi là người tiện! Không, là thú tiện!' Tiểu Kim ở trong lòng cười trộm, ta mắng chết ngươi!

'Ngươi.....Cái Thủy Châu này không có phần của ngươi, nếu ngươi dám đụng một cái thì ta liền đem đầu lưỡi của ngươi'

'Xí, không đụng thì không đụng, ai mà thèm, ngươi tiểu tiện thú!'

'.....' Tiểu Bạch im lặng, trong nội tâm lại lần nữa cảnh cáo chính mình, không nên cùng nàng tức giận, nhưng là.....

Là người thì sao có thể không tức giận được! Không đúng, là thú được!

Xích Liên Sơn từ bên gian phong bao đi ra, thấy tình huống bên dưới, rồi khi tầm mắt thấy Xích Liên Triệt thì trong lòng cả kinh. Xích Liên Triệt thế mà lại tới Khương Vân quốc, tốt, tới rất tốt!

"Mộc Cầm cô cô mau giết hắn, hắn chính là Lục vương gia Xích Liên Triệt" Ánh mắt của Xích Liên Sơn đứng ở trên lầu hai nhìn xuống Xích

https://thuviensach.vn

Liên Triệt lộ ra vẻ ác độc. Hôm nay, ta sẽ khiến cho ngươi có đường đến mà không có đường về!

Ánh mắt Mộc cầm cũng trở nên lạnh lẽo "Ngươi chính là Xích Liên Triệt? Thật không nghĩ tới người muốn tìm lại gần ngay trước mặt. Thiên đường có lối ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi lại xông vào. Nếu như đã tới vậy thì để mạng ở lại!"

Xích Liên Triệt giương mắt liếc nhìn Xích Liên Sơn, trong ánh mắt ẩn giấu cuồn cuộn gió tanh mưa máu, cả người cũng tỏa ra hơi thở cường đại.

Ngay cả Mộc Cầm cũng phải giật mình một cái, người nam nhân này có thực lực như thế nào? Tại sao hơi thở lại cường đại như thế.

Xích Liên Sơn cũng run rẩy, không nghĩ tới hắn lại có thể cường đại như vậy. Năm đó không phải là đã bị dính huyết chú sao? như thế nào còn có thể tu luyện đấu khí?

Ánh mắt Xích Liên Triệt lóe lên ánh sáng màu đỏ "Hắn phải chết!"

"Ngươi.....Ngươi cho rằng ngươi có thể giết ta sao? Sáu năm trước không thể thì bây giờ cũng vẫn không thể" Xích Liên Sơn cố che giấy nội tâm đang run rẩy, hất hàm ngạo mạn ra vẻ ngang ngược.

Luồng ánh sáng màu tím xoay quanh thân thể Xích Liên Triệt chợt lóe lên, màu tím bay thẳng về phía Xích Liên Sơn, nhìn luồng đấu khí màu tím kia trong lòng Xích Liên sơn càng thêm căng thẳng, vội vàng lùi về phía sau. Ai ngờ đấu khí màu tím kia lại bay lên cao rồi chia làm hai nửa, cả trước lẫn sau đều đánh thẳng về phía của hắn.

"A....."Xích Liên Sơn nhất thời kêu to một tiếng, nếu trúng một kích này sợ rằng sẽ mất mạng ạ!

Hai chân không ngừng lui về phía sau, vừa tránh vừa né.

https://thuviensach.vn

Đấu khí màu tím va chạm vào lan can lầu hai, khiến lan can kia nhất thời vỡ nát làm cho Xích Liên Sơn đang dựa vào lan can thét lên một tiếng kinh hãi, mất đà rơi từ trên lầu hai xuống dưới.

"Phế vật" Xích Liên Triệt hừ lạnh

Mộc Cầm trông thấy vậy thì biến sắc, ngưng tụ quanh thân thể một luồng đấu khí màu đen, càng lúc càng trở nên đen đậm hơn. Rồi bất chợt giơ tay lên tạo thành thế hoa lan chỉ, nhất thời luồng khí màu đen ngưng tụ lại thành một quả cầu thật lớn.

Khí thế kia theo tay nàng chuyển động mấy cái rồi tay nàng run lên xoay ngược lại, khí thế màu đen liền xông thẳng về phía Xích Liên Triệt. "Là khói độc, mau ngưng thở" Bạch Băng hô to một tiếng, khiến thân thể màu đen run lên, ngước mắt nhìn người đang hô to với hắn, nhất thời liền nở một nụ cười.

Thần Công Liên không khỏi lại nhíu mày một lần nữa, dưới tình huống này, Tiếu Nguyệt lâu chẳng khác nào một tòa nhà chết. Hai người đều là cường giả, đột nhiên lại xuất hiện thêm một hơi thở bá đạo khác, nhưng lại vẫn không thấy xuất hiện, rồi lại nhìn ánh mắt phức tạp qua lại giữa hai người Bạch Băng.

Phức tạp này cũng không phải là sự việc phức tạp, mà là ở lòng người. Lòng người luôn luôn phức tạp mà không cách nào đơn giản hóa được.....

Làn khí tức màu đen tràn ngập cả Tiếu Nguyệt lâu, lại một lần nữa khiến mọi ngươi rơi vào bóng tối. Mộc Cầm liền quay người kéo Xích Liên Sơn đang nằm trên đất rồi quay người chay ra cửa sau. Nàng hôm nay ra ngoài không mang theo ma thú, hơn nữa Xích Liên Triệt cũng rất mạnh, nếu như không có ma thú giúp sức sợ rằng nàng không thể thắng được hắn!

https://thuviensach.vn

"Muốn đi?" Xích Liên Triệt quát lạnh một tiếng, sắc bén như đao, đấu khí quanh thân tung bay, khí thế bức người, bất chợt luồng đấu khí màu tím tiến lên nghênh đón làn khói độc màu đen.

"Đoàng" một tiếng thật lớn vang lên, khói độc càng thêm phát tán nồng nặc, gần như không thể phân ra nổi đâu là màu mực đen đâu là nước.

Mắt thấy Xích Liên Sơn với Mộc Cầm đang muốn chạy trốn, Bạch Băng phi thân bay lên, nhanh chóng đuổi theo hai người. Hôm nay nàng đã nói qua, nàng nhất định phải giết chết Xích Liên Sơn.

Xích Liên Triệt ngày hôm nay so với sáu năm trước đã hoàn toàn khác nhau, hoàn toàn thay đổi. Cỗ đấu khí cường đại màu tím đó là màu của lãnh ý, cho nên nàng cũng không dám xác đinh là hắn có còn nhớ rõ nàng hay không!

Trong lòng bộc phát vô vàn hận ý, Xích Liên Triệt nếu đã để cho nàng thất vọng, vậy thì nàng tuyệt đối sẽ không tha thứ cho hắn, tuyệt đối sẽ không!

Hôm nay Xích Liên Sơn cùng với sự mất tích của cha nàng có sự liên quan rất lớn, cho dù không vì Xích Liên Triệt thì nàng cũng sẽ vì cha nàng mà giết hắn!

Bạch Băng chạy ra ngoài thì trong nháy mắt, Hắc Vũ, Hắc Hổ cùng Hắc Báo cũng chạy ngay theo sau ra ngoài.

Ngay cả Thần Công Liên cũng đi theo, Mộc Cầm và Xích Liên Sơn một đường bỏ chạy như điên. Bạch Băng vẫn theo sát không nghỉ, nàng ta dù nhanh cũng không thể nào bằng Bạch Băng được.

"Mộc Cầm cô cô làm sao bây giờ? Nàng ta sắp đuổi kịp rồi" Xích Liên Sơn quay đầu lại nhìn mà cả kinh, tốc độ kia sao có thể nhanh như vậy ạ.

https://thuviensach.vn

"Không sao, cách hai dặm phía trước có nhân mã của ta ở đấy" Mộc Cầm xách theo Xích Liên Sơn chạy như bay, gió thổi vù vù qua tai.

Tốc độ này so với khoái mã (ngựa tốt) còn nhanh hơn, trong nháy mắt đã dùng tới tất cả sức lực.

Mộc Cầm nhìn về phía đội nhân mã phía trước hô to một tiếng: "Đem người phía sau ngăn lại"

Nàng cố ý phân phó hơn năm mươi người như vậy để họ chuẩn bị tinh thần, sau đó bóng dáng Mộc Cầm chợt lóe lên, khiến cho những người đó lập tức đem đường đi phá hỏng. Đấu khí từ trong lòng bàn tay phát ra, trực tiếp bắn thẳng về phía Bạch Băng.

Hơn năm mươi người cùng nhau phát ra đấu khí, kết thành một luồng đấu khí to lớn mạnh mẽ như Giao Long màu trắng lao đến bên người Bạch Băng.

Vẻ mặt Bạch Băng không chút sợ hãi, thân hình nhanh chóng né tránh. Trong khi luồng đấu khí chằng chịt kia lao tới thì Bạch Băng dùng tốc độ kinh người lách về phía trước.

Bỗng có một luồng đấu khí nho nhỏ màu vàng muốn ngăn nàng lại, thật không biết tự lượng sức mình. Khi đấu khí màu vàng rơi xuống, tốc độ Bạch Băng lại càng thêm linh hoạt, thân thể giống như quỷ mị khiến đối phương không cách nào khóa được vị trí của nàng.

Bóng người chạy như bay, đôi tay khẽ vung lên một luồng đấu khí màu cam, giống như một trận gió lốc tụ lại.

"A! Đấu khí màu cam, lại là đấu khí màu cam!" Trong đám người thi nhau la hét inh ỏi.

https://thuviensach.vn

Bọn họ chỉ là đấu khí màu vàng, mà người trước mắt lại là đấu khí màu cam. Thực lực rõ ràng là chênh lệch quá nhiều.

"Không nên hoảng sợ! Chúng ta đông người hơn nên nhất định có thể đối phó được với nàng. Tuyệt đối không thể để cho nàng ta chạy thoát" Tên nam tử đầu lĩnh ngu ngôc nghe được tiếng kêu của mọi người thì liên cao giọng hô to.

Hiện tại cách duy nhất có thể chống lại nàng chính là bọn họ nhiều người hơn. Năm mươi người đối phó với môt người, cứ cho là đấu khí màu cam thì sao, chỉ cần bọn họ cùng xông lên, hắn không tin sẽ không khống chế được!

Chẳng qua là, năm mươi người? Chỉ sợ là có nhiều hơn năm mươi người đi nữa thì Bạch Băng cũng không hề nhíu mày lấy một cái!

'Đoàng' Một tiếng đấu khí màu cam bắn thẳng vào giữa đám người, làm cho thi thể tung bay tán loạn.

Còn không đợi bọn họ kịp tới đây thì bóng dáng màu trắng ở trong tay đã có thêm một cây trường kiếm . Ở trong khoảng thời gian ngắn ngủi đã giết chết hơn một nửa số lương nhân mã, hơn nữa lại không gây ra một tiếng kêu la hoặc âm thanh giãy giụa trước khi chết nào, mà tất cả chỉ xảy ra ở trong nháy mắt.

Giết người mà có thể sắc bén như vậy sao?

Bọn hắn ở trong tay nàng chẳng khác nào một món ăn, trường kiếm vừa vung lên, lập tức lấy đi một mạng.

Khuôn mặt Bạch Băng không chút thay đổi, đứng im ở phía trước mặt ba người, ánh mặt lạnh lẽo như băng, cùng với trường kiếm trong tay thật khiến cho người ta kinh hãi.

https://thuviensach.vn

Một luồng hơi thở rét lạnh bao phủ ở quanh người nàng, so với Tuyết Liên ở trên núi còn phải lạnh hơn mấy phần. Lúc này khí rét ở quanh người Bạch Băng đã tản ra gấp đôi so với trước, gần như làm cho từ tận đáy lòng những người có mặt ở đây càng thêm sợ hãi.

Có lẽ là bởi vì thấy ánh mắt lạnh nhạt của Xích Liên Triệt, cho nên cảm giác của nàng mới trở nên lạnh lẽo như vậy. Cũng vì thế mà lãnh ý của nàng so với quá khứ còn phải lạnh hơn rất nhiều!

Một thân lạnh như băng, nhưng hơi thở lại không khác gì một người đã chết.

Nếu như dáng vẻ nam tử này giống như tiên nhân, thì hơi thở lại lạnh lẽo không khác nào lệ quỷ ở địa ngục, khiến người ta không được tự nhiên.

Nhưng cũng chính cảm giác không thoải mái tự nhiên này, lại làm cho cơ thể của mọi người phải run lên. Địa ngục, tuyệt đối là hơi thở tới từ địa ngục, hơi thở mãnh liệt kia khiến bọn cũng bị ảnh hưởng từ sự giá rét đấy mà bị tổn thương.

Nàng sở hữu một thân đấu khí màu cam, cùng với chiêu thức kiếm pháp cổ quái, rồi lại hơi thở rét lạnh đến từ địa ngục đó...

Cảm giác trong lòng của ba mươi người bây giờ hơi cứng lại, bọn họ hãi, rất sợ!

Cái loại sợ hãi đấy, nó phát ra từ tận đáy lòng, cho dù bất cứ ai cũng không thể chống đỡ nổi.

Đôi mắt lạnh nhạt của Bạch Băng đột nhiên trở nên lạnh lùng, khiến bất cứ kẻ nào ở đây cũng không dám nhìn thẳng. Tay cầm trường kiếm nhẹ nhàng giơ lên, sắc bén mà dứt khoát.

"A....."

https://thuviensach.vn

"A....."

Mỗi một tiếng vang lên, là lại có một người chết ngã xuống.

Ba mươi người từng bước từng bước ngã xuống, những người còn lại căn bản không thể phát ra nổi một tia khí lực. Bởi vì chỉ một hơi thở kia cũng đủ khiến cho bọn họ sợ hãi, loại hơi thợ này quá đáng sợ!

Hắc Vũ, Hắc Hổ, Hắc Báo vào lúc chạy tới nơi thì nhìn thấy tình cảnh như vậy.... Khiến ngay cả bọn họ cũng phải kinh hãi. Không nghĩ tới thủ đoạn của chủ nhân lại quái dị và đáng sợ như thế.

Sát khí sắc bén như vậy, bọn họ chưa từng thấy qua. So với hơi thở mà lúc bọn họ trải qua huấn luyện còn mạnh hơn gấp mười lần.

Bọn họ phải trải qua vô số lần sống chết mới có được như ngày hôm nay, nhưng bon họ vẫn chưa từng được chứng kiến cảnh tượng, một người lại có thể phát tán ra hơi thở mà lại đem những người sống sờ sờ thành người chết, chuyện này thật không thể tin nổi!

Bạch Băng liếc thấy còn lại mười người, khóe miệng khẽ nhếch lên nhìn về số tử thi nằm trên mặt đất, nhưng cũng chỉ là một cái nhìn hờ hững thoáng qua, bởi vì nàng đã từng trải qua vô số lần chém giết còn hơn thế nhiều.

Chính vì trải qua nhiều cảnh tượng như vậy, cho nên cũng không có gì khiến nàng phải kinh ngạc. Vì vậy ngoại trừ bĩnh tĩnh ra thì cũng vẫn chỉ là bĩnh tĩnh mà thôi.

Nhưng đằng sau vẻ bình tĩnh này lại là một đôi mắt khiến người ta phải sợ hãi.

Tiếp sau đó mà đến chính là Thần Công Liên, hắn nhìn chằm chằm tất cả cảnh tượng trước mắt mà giật mình. Nhìn thấy vẻ mặt bình tĩnh kia,

https://thuviensach.vn

thêm một đôi mắt khiến người sợ hãi, vậy chứng minh người bây giờ cùng với nàng năm đó ở bên trong đấu trường săn bắn chính là cùng một người - Bạch Băng.

"Không được để lại một mạng nào" Khóe miệng Bạch Băng khẽ động, toàn thân mang theo sát khí hủy diệt.

"Vâng!" Sau lưng là ba người Hắc Vũ đồng thời lên tiếng trả lời

Bạch Băng nhìn về hướng Mộc Cầm chạy trốn, trái tim đập kịch liệt. Mục tiêu hôm nay của nàng là bọn người Mộc Cầm, chứ không phải là những tiểu lâu la này. Bạch Băng xoay người hướng về phía rừng cây đuổi theo.

Nàng có sát khí cường đại....

Có thủ đoạn tàn nhẫn nhất.....

Có vũ khí hiện đại nhất.....

Trong người chảy dòng máu lạnh lẽo nhất.....

Cho nhên người như nàng nếu không thể trở thành vương giả, thì còn ai có thể đứng ở đỉnh cao của thế giới?

Mặt trời nắng chói chang, gió thổi từng cơn làm cát bụi bay mù mịt trên mặt đất!

Bạch Băng chạy như bay, tốc độ nhanh như tia chớp.

Tốc độ không khác gì một thanh kiếm sắc bén chợt lóe lên.

Dựa vào khứu giác nhạy bén, chạy không ngừng về phía rừng cây, mười dặm, hai mươi dặm.

https://thuviensach.vn

Không thấy ai, vẫn không thấy người nào cả, Bạch Băng nhíu mày, rõ ràng là cảm nhận được hơi thở của các nàng, nhưng đuổi theo thì vẫn không thấy một ai.

Hơi thở tồn tại không sai, phương hướng vị trí cũng không sai, vậy rốt cuộc là chỗ nào không đúng. Dựa vào công phu của Mộc Cầm thì trong thời gian ngắn, lại còn phải mang theo cả Xích Liên Sơn thì tuyệt đối không thể nhanh hơn nàng được.

Một đường chạy như điên, cũng đã trôi qua hơn một canh giờ, phía trước lại là con đường chết!

Nhìn vách đá trước mặt, trong lòng nảy sinh ra suy nghĩ, đã đuổi theo lâu như vậy, mà trước mắt lại là vách núi, hơn nữa hơi thở của Mộc Cầm vẫn tồn tại.....

Đây là chuyện gì xảy ra? Đưa mắt nhìn về bốn phía, gió thổi làm bay lá cây tạo nên âm thanh xào xạc, ngoài ra vẫn không thấy có ai.

Chẳng lẽ ở vách đá này có mật đạo?

Bạch Băng vừa suy nghĩ vừa tiến lên từng bước, nếu như mà có người đi xuống phía dưới vách núi thì trên tảng đá nhất định phải để lại dấu vết.

Còn không đợi Bạch Băng kịp xoay người lại 'bá' một đạo âm thanh đã truyền tới. Chỉ kịp nhanh chóng cúi đầu, một luồng đấu khí màu tím đã lao thẳng đến, xẹt qua tóc của nàng làm cho vài sợ tóc đen rơi xuống, theo gió bay đi.

Bạch Băng nhanh chóng xoay người, sau lưng không có ai, vậy đấu khí màu tím? Trong lòng cả kinh, chẳng lẽ là Xích Liên Triệt?

Không đúng, cho dù Xích Liên Triệt không nhận ra được nàng, thì cũng sẽ không giết nàng. Bởi vì giữa hai người chưa từng kết thù kết oán!

https://thuviensach.vn

Trừ khi ngoài Xích Liên Triệt còn có người khác có đấu khí màu tím, vừa rồi ở Tiếu Nguyệt lâu có ba luồng hơi thở cường đại, một là Xích Liên Triệt, một là Mộc Cầm, còn lại một người nàng không rõ là ai.

'Lả tả' mấy đạo đấu khí màu tím với khí thế rào rạt lao tới, đấu khí biến ảo nhanh chóng giống như hơn nghìn con Giao Long màu tím mang theo hơi thở mạnh mẽ mà tới.

Bạch Băng trong lòng thầm kêu không tốt, đấu khí cường đại như vậy e là nàng sẽ không chịu nổi, chân từng bước lùi lại về phía sau. Mỗi bước đi lại làm đá vụn bên dưới chân rơi xuống bên đáy vực càng nhiều.

Hiện tại dù nàng có phát ra đấu khí thì cũng không thể chống lại được hơi thở cường đại này.

Bạch Băng tản ra hơi thở lạnh lẽo, bây giờ thì nàng mới hiểu rõ. Thật đáng chết, khó trách nàng một đường đuổi theo hơi thở của Mộc Cầm nhưng lại không phát hiện thấy người, hóa ra là có người cố ý dẫn dụ nàng tới đây!

Chẳng lẽ mục đích của người này chính là nàng?

Trong khoảnh khắc đấu khí cường đại màu tím kia tiến đến gần người Bạch Băng, thì thân hình nàng liền đổ về phía bên cạnh, lăn ngay tại chỗ một vòng.

Đang lúc Bạch Băng lăn lộn một vòng, thì trong nháy mắt các nham thạch vỡ vụn, thi nhau rơi xuống vực.

Bạch Băng chưa kịp đứng vững thì chỗ đá vụn quanh nàng đã ào ào rơi xuống, mà dưới chỗ đá dưới chân Bạch Băng đang đứng cũng 'rắc rắc' một tiếng rồi vỡ ra rơi xuống.

https://thuviensach.vn

'Bá' Một thanh ám tiễn trong tay áo nhanh chóng bắn ra, cắm ở trên tảng đá bên trên, thân thể của nàng được một sợi dây bạc kéo lại, lắc lư giữa vách đá.

"Ám Ma hệ truyền nhân chân chính, hóa ra lại là phế vật như vậy" Trên đỉnh đầu truyền tới giọng nói nồng đậm khinh bỉ.

Bạch Băng ngẩng đầu, tại ánh mặt trời quá chói chang nên cũng không thấy rõ mặt mũi, mà chỉ nghe thấy âm thanh rất ngạo mạn cùng tà khí.

Ám Ma hệ truyền nhân chân chính? Nghe thấy vậy, Bạch Băng liền nhíu mày, mặc dù nghi ngờ nhưng nàng cũng không có nhiều thời gian để suy nghĩ. Dưới chân vừa di chuyển, trên tay tăng thêm lực, nhanh chóng leo lên.

"Động tác thật ngu ngốc" Giọng nói của nam tử kia lại vang lên, so với sự khinh bỉ lúc nãy còn nặng nề hơn.

Ánh mắt Bạch Băng bắn ra vô số hàn quang, tốc độ dưới chân cũng tăng nhanh hơn.

Hít sâu một hơi, giống như là vừa trải qua trò chơi nhảy dây vậy. Chân dưới đạp lên một khối nham thạch, đột nhiên bật lên đánh thẳng về phía trước, tất cả đều dùng lực bàn chân để đi lên, sau đó nhìn lại mới thấy nham thạch lúc nãy giẫm lên đã xuất hiện mấy vết nứt, điều này chứng tỏ Bạch Băng đã phải dùng khí lực lớn như thế nào.

Bay lên trên không, hai tay phát ra chưởng lực, đấu khí màu cam phá không mà ra. Vào lúc này đạo đấu khí màu cam cao cấp phát ra này cũng không biết là do nàng có vận khí tốt, hay là vận khí kém, mà vào thời điểm này đấu khí của nàng lại thăng cấp!

Đấu khí cao cấp màu cam, giống như một đóa hoa Ánh túc thật lớn, xoay tròn, rồi bất ngờ cấp tốc tiến đánh về phía nam tử kia.

https://thuviensach.vn

Dưới tình huống này mà lên cấp, khiến nam tử kia hơi giật mình, sau đó khóe miệng vui vẻ nở nụ cười, càng xem thường nàng hơn.

Đầu ngón tay khẽ động, luồng đấu khí màu tím đột nhiên trở lên lớn hơn, so với trước còn mạnh hơn gấp mấy lần, đấu khí màu tím cường đại đánh ra va chạm vào đấu khí màu cam, giống như pháo hoa bắn ra tung tóe. Đấu khí mau cam sau khi đụng vào đấu khí màu tím thì hoàn toàn bị đánh tan, rồi bị bao quanh bởi đấu khí màu tím.

Bạch Băng bay lên trên cao, lộn một vòng rồi hai chân vững vàng đứng trên đỉnh núi, mở to mắt sửng sốt.

Nam tử này một đầu tóc dài chạm hông, được búi đơn giản lên cao một ít còn lại đều tùy ý xõa ở phía sau, mi mắt thật dài rủ xuống như cánh bướm, đôi mắt trong suốt như nước lại ẩn chứa quang mang sắc bén lạnh lẽo, có thể khiến tất cả đều đông lại. Nhưng lại vô cùng xinh đẹp khiến người ta không nỡ dời mắt.

Trên người khoác một chiếc áo bào màu đỏ, hai tay giấu ở bên trong tay áo không lộ ra ngoài, miệng nở một nụ cười đầy tà khí. Ánh mắt ngạo nghễ không mang theo chút giả bộ cố ý nào, khiến cho mọi người không kìm lòng được mà muốn thần phục dưới chân hắn.

Tròng mắt màu đen kia phảng phất như có thể nhìn rõ kiếp trước và kiếp này, đều lạnh lẽo chói mắt, tùy ý híp lại mà nhìn như là vầng trăng rằm, còn khi tùy ý thì lại nghiêm nghị rét buốt.

Sống mũi cao thẳng, gò má mịn màng trắng nõn không chút tỳ vết tựa như một loại ngọc quý được điêu khắc tỉ mỉ mà thành, vô cùng quyến rũ làm mê hoặc lòng người.

Một thân y phục màu đỏ càng hiến hắn thêm tuấn mỹ, xinh đẹp tà tính không khác gì yêu nghiệt.

https://thuviensach.vn

Không chỉ riêng khuôn mặt hắn phát ra tà tính mê hoặc, mà là cả người hắn đề phát ra hơi thở thần bí cộng thêm giọng nói trầm thấp kết hợp lại tạo nên một sự cuốn hút khó tả.

Thấy nam tử tỏ ra vui vẻ, Bạch Băng mới kịp hiểu ra mà phản ứng kịp, cặp mắt của hắn thật giống như có thể hút lấy linh hồn của nàng, khiến cho cả người nàng có cảm giác như bị nhìn thấu.

Ánh mắt sắc bén của Tây Ma Nguyệt nhìn thấu ý tưởng của nàng, khuôn mặt tuấn mỹ lại nở nụ cười nhàn nhạt vui vẻ "Thì ra ngươi còn là một si nữ"

Bạch Băng nhìn sâu về phía Tây Ma Nguyệt, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo: "Ngươi là trợ thủ Mộc Cầm?"

Người nam nhân này giấu giếm rất tốt, nàng dù nghiên cứu tìm tòi thế nào cũng vẫn không thể nhìn thấu được hắn.

"Trợ thủ? Ha ha, ta hình như nhớ là ngươi mới là người muốn giết nàng" Tây Ma Nguyệt cười lạnh một tiếng.

"Phí hết tâm tư dẫn dụ ta tới đây, không phải là trợ thủ của nàng ta thì là cái gì"

Nếu không phải hắn giở trò, thì hôm nay Xích Liên Sơn cũng sẽ không chạy trốn được. Cơ hội lần này bị mất, không biết phải đợi tới bao giờ.

"Chiếc nhẫn Ám Ma!" Tây Ma Nguyệt nhìn về chiếc nhẫn trong tay Bạch Băng mà đôi mắt đỏ ngầu, mà chiếc nhẫn Ám Ma ở trong tay Bạch Băng cũng tự nhiên sáng lên.

Bạch Băng cả kinh, không lẽ mục đích của hắn là chiếc nhẫn Ám Ma này. Mấy ngày vừa rồi chiếc nhẫn vẫn lóe lên tia sáng quái dị, chẳng lẽ

https://thuviensach.vn

chiếc chẫn này đã sớm cảm giấc được hơi thở của người nam nhân này.

"Ngươi là người của Ám Ma tộc" Không phải câu hỏi mà là hoàn toàn khẳng định, vì nếu không phải người của Ám Ma tộc thì chiếc nhẫn căn bản không thể có cảm ứng được.

"Xem ra ngươi cũng không hẳn là ngu ngốc" Tây Ma Nguyệt vung tóc, tay nhẹ nhàng cầm một lọn tóc đưa lên mũi ngửi ngửi. Động tác kia đủ để khiến cho tất cả mọi nữ nhân phải nhảy lầu vì hắn!

Trong lòng Bạch Băng vô cùng khinh bỉ, đúng là yêu tinh !

"Muốn chiếc nhẫn Ám Ma này sao?" Vẻ mặt Bạch Băng lạnh nhạt: "Đừng mơ tưởng!"

Nhẫn Ám Ma này là di vật của mẹ nàng để lại, nàng sao có thể cho đi được. Huống chi chuyện của mẹ nàng cùng Ám Ma tộc nàng còn chưa có điều tra rõ ràng, nên tuyệt đối không thể bỏ qua dễ dàng như vậy được.

"Như vậy ngươi chỉ có đường chết mà thôi" Sắc mặt Tây Ma Nguyệt đột nhiên trở nên lạnh lùng, đôi mắt đỏ đậm chớp động bắn ra một tia sáng màu đỏ, vừa nhanh vừa sắc bén.

Nhanh, quá nhanh.

Thân ảnh của Bạch Băng như quỷ mị chợt lóe, khi ánh sáng đỏ kia lóe lên, chưa đợi Bạch Băng xoay người thì ánh sáng đó đã vòng một vòng quay trở lại.

Bạch Băng vôi vàng tránh né, cho dù rất nhanh, nhưng vẫn bị luồng ánh sáng màu đỏ cường đại kia tổn thương. Sau lưng đột nhiên đau nhói, Bạch Băng chỉ cảm thấy sau lưng bỏng rát, giơ tay lên che lưng thì chạm vào một dòng chất lỏng từ từ chảy ra.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng mở to mắt, nếu như nàng chậm trễ một chút thì sợ rằng sẽ không phải chỉ bị thương đơn giản như vậy. Nhìn người này cố chấp muốn lấy bằng được nhẫn Ám Ma, cúi đầu liếc nhìn chiếc nhẫn, nó rốt cuộc cất giấu cái gì ở bên trong? Tại sao lại làm người đàn ông này muốn có được như vậy.

"Trả lại hay không" Tây Ma Nguyệt lạnh lùng trợn mắt.

Bạch Băng nhìn trong mắt hắn lạnh như băng, thì cũng nở một nụ cười như hoa đầy lạnh lẽo "Dù chết cũng không cho ngươi"

Nàng chưa bao giờ biết chịu thua, thứ ngươi càng muốn, càng nguy hiểm, nàng lại càng không muốn cho. Dù có phải mất mạng nàng tuyệt đối cũng không mềm lòng!

Trời sinh tính nàng ngông cuồng, tính tình bá đạo. Cả đời nàng sẽ không bao giờ chịu từ bỏ, cho dù có khó khăn vất vả không chịu nổi, nàng vẫn như cũ lộ ra bản tính ngạo nghễ, ngông cuồng.

Quanh thân Tây Ma Nguyệt vây quanh đều là đấu khí màu tím, có thể thấy được hắn đã bị Bạch Băng chọc giận.

'Bá' Đấu khí màu tím giống như những đóa tuyết liên xen lẫn lực lượng khổng lồ trực tiếp phát ra, khiến rừng cây cách đó không xa cũng cảm nhận được luồng hơi thở cường đại này, từng tia từng tia đấu khí theo gió cuốn thẳng lên trời cao, rồi hướng về phía Bạch Băng mà đánh tới.

Cả một mảnh đất bị gió thổi tán loạn, bụi bay đầy trời. Thật giống như cơn bão lốc cấp mười hai mang theo tất cả hủy diệt mà kéo tới ầm ầm.

Hơi thở cường đại như vậy, Bạch Băng không thể có khả năng chống đỡ, đấu khí trung cấp màu tím cộng thêm ám khí cường đại, càng khiến nàng không chống lại được. Nàng không ngờ người nam nhân này lại có thể cường đại tới như vậy.

https://thuviensach.vn

Trong lòng suy nghĩ nhưng dưới chân vẫn di chuyển nhanh nhẹn, lùi về phía sau, vì nếu như không tránh mà để luồng đấu khí mạnh mẽ này đánh trúng, nàng dù không chết thì cũng bị tàn phế!

Mắt thấy đấu khí màu tím kia sẽ lao thẳng tới người, Bạch Băng quay đầu liếc mắt nhìn về phía vực sâu không đáy. Trước có lang, sau có hổ, đều là thiên la địa võng cả, nàng lúc này nên làm thế nào để phá giải?

Tránh không khỏi, ánh mắt Bạch Băng trở nên kiên định, khi dòng xoáy lốc của đấu khí màu tím kia ập tới thì một đạo đấu khí màu tím khác cũng phá không bay ra, ngưng tụ thành một vòng bảo vệ quanh người của Bạch Băng.

"Đứa ngốc" Giọng nói lạnh lẽo như băng vang lên, kèm theo là hai đạo đấu khí gió tanh mưa máu màu tím va chạm vào nhau.

Lực lượng khổng lồ va vào nhau, tạo nên sự hủy diệt cường đại, khiến nham thạch bên trong vách núi vàn lên một tiếng thật lớn rồi rơi xuống. Xung quanh một dặm cây cối ở bên trong toàn bộ đều bị nhổ tận gốc, hoặc là bị hai đạo lực lượng đấu khí đánh cho bay thẳng lên trời.

Bạch Băng đang nhắm mắt bỗng nhiên mở ra, nhìn vòng đấu khí màu tím mơ hồ tỏa sáng quanh người, dưới chân chính là vực sâu không đáy, còn nàng thì được bảo vệ lơ lửng ở trong không trung.

Nhìn người không xa trước mặt, thân hình nàng chấn động. Hắn bảo vệ nàng, hắn nhận ra nàng sao?

Đúng vậy, hắn nhất định là nhận ra nàng, nếu không thì hắn làm sao có thể bảo vệ nàng. Nghĩ tới chỗ này, ánh mắt Bạch Băng đột nhiên đỏ lên, không vì nguyên nhân gì cả, giống như là phản ứng của bản năng mà đỏ lên, chóp mũi cũng dâng lên chua xót.

https://thuviensach.vn

"Ngươi là ai, dám nhúng tay vào chuyện của bổn tôn?" Tây Ma Nguyệt thu tay lại, nhìn về người nam tử hờ hững trước mặt.

"Nữ nhân của ta, ai cũng không được phép động tới" giọng nói lạnh lẽo giống như mùa đông của tháng chạp, tuy vẻ mặt không thay đổi gì nhưng mà lại khiến người nghe không cảm nhận được chút ấm áp nào.

Bạch Băng nắm chặt tay, nàng không hiểu. Bây giờ nàng hoàn toàn không nhìn thấu Xích Liên Triệt.

Bạch Băng xoay người, trên người phát ra một cỗ nội lực đánh thẳng vào vòng bảo hộ màu tím, khiến vòng bảo vệ rơi xuống đất.

Tây Ma Nguyệt đảo mắt nhìn vòng bảo vệ rơi xuống, chân mày nhẹ nhàng nhíu lại, người kia là nữ nhân?

Hắn thế mà lại không có chú ý tới, hóa ra lại là nữ nhân. Ngoài miệng nở nụ cười thâm trầm, xem ra nữ nhi của Hậu Giản còn lợi hại hơn so với nàng, đã như vậy hãy để cho hắn tận mắt nhìn xem nàng rốt cuộc có thể mạnh mẽ tới đâu!

Ánh mắt chuyển động, rơi vào trên người nam tử đối diện, bọn họ nếu như đánh nhau thì sợ là cũng không phân biệt được hơn kém. Chẳng qua là trên vẻ mặt lạnh như băng kia lại để lộ ra sơ hở, trên người hắn có Huyết Chú.

Bị trúng Huyết Chú, lại vẫn có thể tu luyện thành trung cấp đấu khí màu tím, chứng tỏ hắn rất lợi hại. Nếu như hắn muốn lắm anh hùng cứu mỹ nhân, thì tại sao lại không thành toàn cho hắn chứ.

Ba người nhìn nhau, vô số các nghi ngờ cùng với tính toán, Tây Ma Nguyệt nghiêng mặt nở nụ cười tà mị, đưa tay lên miệng huýt gió khiến trong không trung bông nhiên vang lên âm thanh thật lớn.

https://thuviensach.vn

'Ùng ùng' Một âm thanh thật lớn giống như thiên lôi giáng xuống ở phía trên đầu, Bạch Băng cúi đầu nhìn nhẫn Ám Ma ở trên tay càng lúc càng tỏa sáng.

'Rống rống.....' Mấy tiếng ma thú kêu lên giống như tia chớp cuồn cuộn lao tới từ phía trên xuống.

Không thể không nói, khí thế kia thật giống hùng tránh như núi sông, mạnh mẽ vô cùng.

Tám Đích Lô Sơn là bạo vương ma thú bay từ trên không mà đến, nhìn như thần thú từ trên bầu trời hạ xuống.

"Bầy trận!" Nhìn hình thể khổng lồ của Đích Lô Sơn, Tây Ma Nguyệt nở nụ cười càng sâu, giọng nói cất lên vang vọng ở bên tai hai người.

'rống rống' Tám Đích Lô Sơn bạo vương thú đồng thời xuất hiện lại thành một hình tròn lớn, bắn thẳng đến ngay dưới chân của Bạch Băng và Xích Liên Triệt.

Nhất thời tám Đích Lô Sơn bạo vương thú chia ra thành từng nhóm, từ góc nhìn của mọi người thì không có chút sơ hở nào, vô cùng cứng rắn, cho dù dùng cách nào cũng không thể phá vỡ trận thế này được.

"Để cho bổn tôn xem một chút thực lực chân chính của các ngươi đi" Thân thể Tây Ma Nguyệt đựa vào trên người của Đại Điêu cấp ba, ánh mắt nhìn về phái hai người đang bị ma thú vây quanh.

Bạch Băng hung tợn trừng mắt nhìn một chút, rồi quay đầu nhìn về phía Xích Liên Triệt. Thấy vẻ mặt Xích Liên Triệt lạnh như băng một mảnh, không có nửa điểm biến hóa, tay nhỏ bé của Bạch Băng vừa nhấc lên, một đạo đâu skhis màu cam đã công kích về phía bên trái Đích Lô Sơn bạo vương thú.

https://thuviensach.vn

Đích Lô Sơn bạo vương thú có tướng mạo của kỳ lân, nhưng tuyệt đối không phải là kỳ lân, trên đầu không có sừng, vừa như sư tử lại vừa như rồng.

Bạch Băng vừa mới đánh ra đấu khí màu cam, Đích Lô Sơn bên kia liền phun ra ngọn lửa ở bốn phía, ngọn lửa kia ùn ùn kéo tới mà đánh.

"Ngu ngốc" Xích Liên Triệt bên cạnh đi chuyển, bóng dáng nhanh chóng đem Bạch Băng ôm vào trong ngực. Thân thể cường tráng, lồng ngực rộng rãi, mùi vị quen thuộc.... lần đầu tiên sau sáu năm bị hắn ôm vào trong ngực, khiến nàng có cảm giác rất uất ức.....

Khi Xích Liên Triệt ổn định thân thể đứng vững, thì Bạch Băng lại có chút tức giận, giả bộ lạnh lùng gì chứ!

Cánh tay ôm ngang hông nàng có chút xiết chặt, Bạch Băng cảm giác được toàn thân hắn lạnh như băng, không khác gì đang ở trên Tuyết Sơn. Trong lòng bỗng nhiên giật mình, chuyện gì xảy ra, từ lúc thấy hắn ở Tiểu Nguyệt lâu nàng cũng đã cảm giác được, cái loại lạnh lẽo này rất không bình thường, bây giờ ở gần lại cảm thấy cả thân thể của hắn cũng lạnh băng không khác nào tử thi.....

Xích Liên Triệt xuay người nhảy lên như bay, rồi lại xoay người hướng về bên trái nghiêng một góc sáu mươi độ mà công kích về phía Đích Lô Sơn, vừa kịp tránh khỏi ngọn lửa ma thú phun ra, thật giống như ngọn lửa kia sợ cũng hãi vì hơi thở rét lạnh tỏa ra trên người của hắn.\

'Bá' Tay Xích Liên Triệt vẫn ôm lấy Bạch Băng, một tay còn lại thì phát ra một đạo đấu khí màu tím. Thời điểm đạo đấu khí màu tím kia đến gần Đích Lô Sơn thì từ từ biến chuyển thành màu trắng, giống như băng tuyết trên núi, nhanh chóng chuyển động.

'Oanh' một tiếng vang thật lớn, vốn đạo đấu khí chỉ to như bông hoa sen vậy mà lại trở nên thật to lớn như miệng cái giếng, cứ như vậy mà hấp

https://thuviensach.vn

thụ vô số ngọn lửa của Đích Lô Sơn phun ra.

Lực lượng thật là mạnh, tận mắt nhìn thấy khiến Bạch Băng không khỏi than thở.

'Đùng' một trận nổ lớn, vô số ngọn lửa bị hoa sen hút lấy, sau đó ở ngay trước mặt ma thú nhoáng cái liền biến mất giống như ảo ảnh.

Bạch Băng rời khỏi lồng ngực của Xích Liên Triệt, nhanh chóng tiến lên, đưa tay chạm vào vị trí mà Đích Lô Sơn vừa mới di chuyển, rõ ràng là không khí nhưng tay nàng lại như chạm phải mặt tường!

"Nguy rồi, không thể sử dụng đấu khí" Bạch Băng quay đầu, mặt mày tức giận.

Ở nơi này bị cản trở nên không thể sử dụng đấu khí, một khi đấu khí phát ra chạm phải tầng cản trở kia, nó sẽ như một lò nướng lớn phát ra nhiệt khí mà loài người không thể chịu nổi!

'rống rống' một trận tiếng hô liên tục, quay đầu thì thấy tám Đích Lô Sơn đang nhanh chóng biến đổi vị trí.

"Chỉ là một trận pháp nho nhỏ" Xích Liên Triệt vung tay, một thanh kiếm mềm dẻo màu bạc liền xuất hiện ở trong tay. Trong ánh mắt khắc nghiệt chớp động, ánh sáng đỏ dao động phát ra càng lúc càng xinh đẹp kinh người.

'Oanh' Chỉ nghe một tiếng vang lên, chỉ thấy kiếm khí bắn ra giống như lưỡi hái tử thần, bắn thẳng về phía ma thú Đích Lô Sơn .

"Rống rống....." Ma thú thứ ba đứng ở bên trái người phun ra vô số Tinh Phiến.(mảnh sừng trên người ma thú)

https://thuviensach.vn

'Rầm..... Lạch cạch' thanh âm kịch liệt của các mảnh vụn va vào nhau rơi xuống.

Kiếm khí đâm thẳng vào các mảnh tàn phiến trên thân thể của Đích Lô Sơn đang vỡ tan mà rơi xuống.

Thật mạnh mẽ, quá biến thái!

Bạch Băng không thể nào nghĩ ra được tại sao trong sáu năm mà hắn lai có thể trở nên mạnh mẽ đến thế.

Xích Liên Triệt cầm trường kiếm, xoay người lại hướng một con Đích Lô Sơn khác mà đánh tới.

Nhìn ma thú bị vỡ vụn, trong lòng Bạch Băng sinh ra nghi ngờ, không đúng, thật giống như thất cả đều không thoát khỏi một quỹ đạo. Một ma thú cấp tám sao có thể bị một đạo kiếm khí đả thương, không thể nào, cho dù kiếm khí có mạnh hơn nữa cũng không thể nào một kích trí mạng được như vậy.

Trong nháy mắt Bạch Băng đang nghi ngờ, những mảnh vụn ma thú kia thật giống như có sinh mạng, một lần nữa tụ hợp lại đứng lên.

Bạch Băng trợn to hai mắt, Huyễn trận, Bát Quái Huyễn trận!

"Mau dừng tay lại, những thứ này đều là ảo ảnh" Bạch Băng vội vàng nhanh chân chạy đến cạnh Xích Liên Triệt, há miệng quát to.

Bát Quái Huyễn trận, hư hư thật thật, thực thực hư hư, một sinh hai, hai sinh ba, tam sinh vạn vật. Cứ chém giết như vậy, chỉ hao phí tinh lực mà thôi, coi như có mệt chết thì cũng giết không hết!

Xích Liên Triệt đang chuẩn bị đánh ra một kiếm, bị Bạch Băng ôm tay giữ lại, thân hình chợt lóe đem hắn kéo lại tại chỗ, lật ngược tay đánh một

https://thuviensach.vn

chưởng thật mạnh về phía ma thú.

"Rống....." Tiếng gầm gừ giận dữ.

Bạch Băng biết một chưởng kia thực sự không có đánh vào trên người của Đích Lô Sơn ma thú, một chưởng của nàng không có bao nhiêu uy lực, đối với ma thú không tạo được uy hiếp, nhiều lắm là giống như gãi ngứa mà thôi.

Ánh mắt Bạch Băng trở nên thâm thúy, Bát quái trận, nàng không nghĩ tới nam nhan kia lại dùng Bát Quái thú trận tới vây công bọn họn. Cũng không biết là hắn đánh giá thấp bọn họ, hay là đã đánh giá quá cao rồi.

Bát Quái trận không dễ dàng bị phá vỡ, hơn nữa bốn cửa đều do ma thú trấn dữ, nên khó càng thêm khó, khiến chân mày Bạch Băng nhăn chặt lại.

Tay vừa định chuyển động, mới cảm giác được tay nàng cùng với Xích Liên Triệt vẫn còn nắm chặt.

Xích Liên Triệt đem bàn tay nhỏ bé của Bạch Băng nắm chặt, dùng lực rất mạnh, dường như muốn đem tay của nàng cùng tay hắn hòa thành một thể.

Trong lòng Bạch Băng run lên, mở to mắt nhìn thẳng vào Xích Liên Triệt, trong ánh mắt vô cùng trong suốt, vô cùng bình tĩnh, duy nhất chỉ có con ngươi kia đen láy và sâu thẳm như một cái động không đáy, muốn hút linh hồn của nàng vào trong, chỉ cần sơ ý một chút sẽ rời vào mà chết chìm.

"Cẩn thận ám tiễn!" Hồi lâu sau, Xích Liên Triệt buông tay Bạch Băng ra, mặt không chút biểu tình lên tiếng, bóng dáng lập tức di chuyển ra sau Bạch Băng, giống như làm tấm lá chắn cho nàng vậy.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt biết loại trận pháp này, nhìn tưởng như dễ dàng nhưng lại vô cùng khó khăn để công phá!

Nhìn phản ứng của Xích Liên Triệt, Bạch Băng ngửa đầu ra phía sau, thấy thân hình cao lớn của hắn ở đằng sau, thì quay đầu lại nhìn êề bàn tay bị hắn cầm đã trở nên đỏ bừng, khóe miệng nở một nụ cười rực rỡ. Chỉ cần có hắn ở cùng, lòng của nàng luôn luôn ấm áp, mặc kệ hắn thái độ lạnh lùng ra sao thì cuối cùng hắn vẫn đều che chở cho nàng.

"Rầm rầm....." Phía sau không ngừng bị đánh tới, nhuyễn kiếm trong tay của Xích Liên Triệt phát ra ngân quang, giống như một dải lụa dài màu bạc đang bay múa.

Bạch Băng quan sát tình trạng xung quanh, Bát Quái trận rất khó phá, trước mắt mấy con ma thú Đích Lô Sơn đang lần lượt thay đổi.

Trong lòng đột nhiên sáng lên, theo cái điểm của Bát Quái trận, sinh, thương, đỗ, cành, chết, kinh mở ra tám cửa, rồi chia ra thành mỗi tiểu trận có tám người lấy thiên, địa, phong, vân, long, hổ, điểu, xà xếp thành danh hiệu.

Bát Quái Trận là trận của thời Tam Quốc, là binh pháp đứng đầu của Gia Cát Lượng, cho dù quân địch có là trăm vạn người đi nữa thì người bị đứng giữa vòng vây cũng sẽ hồn phi phách tán, quả thật sắc bén vô cùng. Xem ra ở nơi dị thế này đã sớm bị người khác nghiên cứu ra được.

"Rầm....." Bên này Bạch Băng còn chưa tìm được phương pháp để phá trận, thì bên kia các ma thú đã tiến hành công kích tới nàng.

Bạch Băng thân hình nhảy lên, trường kiếm bên hông đã xuất hiện trong tay, nhưng không hề công kích mà chỉ là tránh né. Bởi vì bây giờ có công kích thì cũng không phải là thật, nên không cần lãng phí sức lực.

https://thuviensach.vn

Cái trận Bát Quái này được bố trí có thể nói là thiên ý vô phùng (không chê vào đâu được), ở trong trận không sử dụng được đấu khí, mà nếu dựa vào Vũ Tu mà giết chết ma thú thì không khác nào người si nói mộng.

Bạch Băng lựa chọn phương pháp ẩn nấp công kích, một bên cố gắng sử dụng đầu óc suy nghĩ xem phương vị của Bát Quái trận, trứ tự các phương vị phân ra Kim, Môc, Thủy, Hỏa, Thổi cùng với bọn họ tương sinh tương khắc.

Ngũ hành tương sinh tương khắc, ở trong Bát Quái lại dung nhập ngũ hành, khiến cho trận pháp trùng điệp liên miên không dứt, vũng viễn không ngừng.

Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim , trận pháp trở thành một trận tuần hoàn đem năng lượng lập đi lặp lại.

Mà kỳ môn trận pháp lại lấy Thiên, Địa, Nhân, Tám cửa lại chia ra đối ứng với nhau. Đem ba loại trận pháp kỳ môn cùng với Bát Quái trận kết hợp lại làm một, rồi cùng với ngũ hành mê tung trận liên kết, từ đó tạo thành một trận thế khổng lồ siêu lớn.

Nghĩ tới chỗ này, Bạch Băng nhanh chóng nhìn xem vị trí tám con ma thú Đích Lô Sơn, quả nhiên là ba loại trận pháp liên kết, ba vị trí hợp nhất lại làm một. Xem ra muốn phá giải trận, chỉ còn cách duy nhất là tìm được cửa sinh cũng chính là vị trí Cấn Thổ, là mắt trận của cả ba trận pháp.

"Triệt, dựa theo ngũ hành kim từ cấn thổ mà công kích" Bạch Băng quay đầu hướng Xích Liên Triệt mà hô to một tiếng. Sau đó quay đầu hướng về một góc bao mươi độ mà chạy, hai người các nàng hợp lực đánh may ra có hi vọng, chứ nếu hành động đơn độc thì cũng chỉ là phí công.

Xích Liên Triệt liếc mắt nhìn Bạch Băng xoay người chạy đi thì liền quay lại về phương vị kia mà đánh tới, hai đạo kiếm khí sắc bén phát ra lực

https://thuviensach.vn

lượng vô cùng to lớn. Hai người bọn họ tấn công một vị trí mà trạng thái của hai người cơ hồ là điên cuồng, khiến ma thú cho dù có lợi hại cũng không cách nào ngăn cản!

Đúng vậy, không cách nào ngăn cản!

Nàng quen thuộc Bát Quái trận, nên ở trong thời gian ngắn nhất có thể tìm ra sơ hở nhỏ nhất mà tấn công, liệu có ai có thể ngăn cản nổi?

Tây Ma Nguyệt đang nằm nghiêng người ở trên Đại Điêu, ánh mắt đột nhiên sáng lên, nữ nhân này thông minh như vậy, nếu vừa rồi nhỡ tay giết nàng thì thật đáng tiếc. Hơn nữa, nếu nàng là nữ nhân chưa nói, hắn mà giết nàng thì cũng vĩnh viễn đừng mong lấy được nhẫn Ám Ma.

Nam tử đeo nhẫn Ám Ma nếu muốn tháo ra rất đơn giản, nhưng nếu là nữ nhân thì có chút phiền phức.....

Trên mặt hắn nở một nụ cười quỷ dị, hắn bắt đầu đối với nàng có hứng thú, vì chiếc nhẫn Ám Ma kia mà thu nàng làm Ma Hậu cũng không tồi.

Xích Liên Triệt trên mặt thoáng cái lạnh băng, nhìn Bạch Băng giết đich khiến lòng hắn không khỏi xiết chặt.

"Phốc....." Hai đạo kiếm khí trực tiếp đâm thẳng về phía ma thú, tốc độ cực nhanh khiến Đích Lô Sơn còn chưa kịp phản ứng thì đã bị đạo kiếm khí kia đâm thủng ngực.

'Rống rống....." Đích Lô Sơn vương bạo thú náo loạn, phát ra tiếng gầm lớn, nâng lên móng vuốt tấn công về phía hai người.

Bạch Băng trợn to hai mắt, không nghĩ tới Đích Lô Sơn có thể bền bỉ như thế, bị hai luồng kiếm khi mạnh mẽ đâm xuyên ngực mà vẫn có thể chống cự và công kích về phía bọn họ. Trong trận pháp này không được sử dụng đấu khí, muốn đối địch rất khó.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt ở bên cạnh nàng, tay áo vung lên, tay phải giơ lên như muốn chống đỡ móng vuốt của Đích Lô Sơn chụp xuống.

"Ngươi điên rồi" Bạch Băng quát to, hắn làm sao có thể chống lại ma thú cấp tám bằng tay được, tay của hắn sẽ bị phế.

Xích Liên Triệt cũng không liếc Bạch Băng một cái, đôi môi mấp máy: "Nêu không làm vậy, ngươi chẳng lẽ muốn thấy hai chúng ta cùng bị đập chết?"

"Tay của ngươi sẽ bị phế bỏ!" Bạch Băng bước một bước ra xa, hai tay nâng lên định đánh rơi tay của Xích Liên Triệt xuống, nhưng tay nàng vừa mới đến giữa không trung thì liền bị một tay khác của Xích Liên Triệt ngăn lại.

Bạch Băng không thể động đậy, đáng chết, khí lực của hắn cường đại hơn của nàng rất nhiều, thật biến thái.

Cái không gian này không phải rất lớn, ma thú lại vây ở xung quanh. Trước mắt chỉ có thể xông ra, nếu lui về phía sau thì nhất định sẽ bị ma thú công kích. Công kích đó vào lúc này đối với hai người bọn họ, ai cũng không đối phó được. Trước mắt lui không được, mà tiến cũng không xong, hiện giờ phải làm sao đây?

Bạch Băng nhìn chằm chằm cái móng vuốt to lớn kia sắp rơi xuống, trong lòng vô cùng khủng hoảng.

Đồng thời vào lúc móng vuốt của Đích Lô Sơn kia sắp chụp tới, bàn tay Xích Liên Triệt xoay ngược lại, một luồng hơi thở cường đại bộc phát kinh người, khuôn mặt lạnh như băng đột nhiên nở nụ cười.

Ánh mắt lạnh lẽo, khóe miệng nhếch lên, quanh người tỏa ra đấu khí trung cấp màu tím còn sắc bén hơn trước mấy phần.

https://thuviensach.vn

"Phốc....." Chỉ nghe một tiếng giống như nước cống phá vỡ cửa mà chảy vào sông vang lên.

Đích Lô Sơn bạo vương thú móng vuốt cùng cả cái đầu to lớn đều bị hơi thở sắc bén giống như lưỡi hái của Xích Liên Triệt bổ xuống, trong phút chốc máu văng khắp nơi, bay tung tóe khắp bốn phương tám hướng.

Đích Lô Sơn hét thảm một tiếng, sau đó gục mặt trên đất.

Ngay sau đó, chỉ thấy những ma thú mất đi đầu vẫn còn ở trên mặt đất lăn lộn, đất cát xong đầy vào trong mũi miệng, mà mặt đất xung quanh bị máu tanh xen lẫn đất bụi giống như cao su bị nhuộm màu.

"Rầm....." Một tiếng vang thật lớn, xông thẳng lên trời. Trong nháy mắt, mây đen che kín bầu trời che phủ một phương. Các ma thú Đích Lô Sơn ở xung quanh thì bị nổ tung!

"Triệt....." Bạch Băng nhìn một đầu ma thú ngã lăn trên đất, co giật rồi chết. Sau đó quay người nhìn Xích Liên Triệt.

Chẳng qua chỉ là một luồng đấu khí mà lấy đi mạng sống của ma thú cấp tám, thân thể của hắn còn có thể chịu đựng được.....

Trận pháp mặc dù đã phá, nhưng mà ở sau lưng vẫn là tám con ma thú đang rống giận, phảng phất như thấy đồng bạn bị chết nên mới tức giận tới cực điểm như vậy.

Bảy con ma thú ngửa đầu rống giận, đảo cặp mắt đều bắn ra tia lửa nhìn chằm chằm hai người, không chút dừng lại, bảy con ma thú lập tức lao lên công kích.

Bạch Băng kinh hãi, bảy con ma thú cùng nhau công kích thì khác nào đem các nàng làm thành bánh thịt.

https://thuviensach.vn

Nhìn ma thú xông lên, Xích Liên Triệt lạnh giọng cười một tiếng, đứng ở trước mặt Bạch Băng đem nàng bảo vệ ở sau lưng. Tay giơ lên cao ngưng tụ thành một chưởng phong cường đại, mặc dù chưởng phong sắc bén nhưng so với bảy con ma thú thì thực lực vẫn chênh lệch quá lớn.

"Grao....." Móng vuốt của ma thú vẫn bị chưởng phong đánh xuống.

"Rống rống....."Mấy con khác thấy vậy lại càng tức giận hơn.

Chiếc nhẫn Ám Ma trên tay Bạch Băng lại càng tỏa sáng, 'đinh' một tiếng, chiếc nhẫn Ám Ma phát sinh biến hóa, xoay mình chuyển động 'Rầm' một tiếng liền tỏa sáng như pháo hoa bắn ra.

Nháy mắt, bên trong chiếc nhẫn xuất hiện ba con ma thú, phá không mà ra. Xích Viêm Hổ, Hắc Vân Điêu, Kim Đầu Hùng đều là siêu cấp ma thú cấp hai, chỉ với một hơi thở cùng khiến cho người ta không thể chịu nổi.

Tây Ma Nguyệt thấy vậy thì cặp mắt phát sáng nhìn về ba con ma thú. Hắc Vân Điêu, Kim Đầu Hùng đều là ma thú lợi hại, ba còn đều là cấp bậc ma thú cao nhất, nếu có thể sử dụng thì thực lực của Ám Ma tộc sẽ tăng lên rất nhiều.

Bên này vẫn chưa kịp để hắn từ trong kinh ngạc tỉnh lại, thì bên kia một luồng ánh sáng một trắng một vàng mang đến hai bóng dáng xuất hiện ở trên người Bạch Băng.

Tiểu Bạch nhìn bảy con ma thú, đảo mắt hung hăng nhìn Tiểu Kim. Nếu không phải nó cứ sờ soạng bới móc thì chủ nhân làm sao lại rơi vào trong ma thú trận, cũng may mà không có bị làm sao.

Tiểu kim híp một con mắt, trong mắt tràn đầy ủy khuất, ai kêu ngươi không chịu cho ta viên Thủy Châu, đã thế lại còn đánh ta nữa!

https://thuviensach.vn

Bạch Băng xoay người nhìn bóng lưng Xích Liên Triệt, biết hắn lạnh nhạt như vậy thì ánh mắt tối sầm lại, quét mắt nhìn về Tiểu Bạch và Tiểu Kim cùng ba con ma thú siêu cấp: "Giao cho các ngươi"

"Rống rống"

"Chít chít"

Ba con siêu cấp ma thú phát ra tiếng hô điếc tai, chấn động núi sông.

Tiểu Bạch vỗ ngực nhỏ bé, ý bảo Bạch Băng cứ yên tâm.

"Các đồng chí, xông lên cho ta ạ" Tiểu Kim phe phẩy cái đuôi, giống như một vị chỉ huy. Thấy Tiểu Bạch vừa rồi còn đánh nó, nhưng vì quân địch trước mắt nên nó cùng không thèm so đo.

Ba con siêu cấp ma thú đối phó với trung cấp ma thú thì khác nào một đĩa đồ ăn đưa lên miệng, há mồm chính là một con. Thoáng dùng chút lực, thì lũ ma thú Đích Lô Sơn kia ngay cả một chút phản kháng đều không có. Cuộc chiến ma thú này, chẳng qua chỉ là một bên đánh một bên chịu đòn mà thôi.

Thân ảnh Tiểu Bạch xuyên qua đống ma thú cực lớn ở xung quanh, móng vuốt nhỏ bé chỉ cần một trảo giơ lên là lập tức lấy đi một miếng thịt trên người bọn ma thú.

'Đánh chết ngươi, ngươi nha' Tiểu Bạch giải quyết xong một con, đảo mắt lại nhảy lên đánh tới một con khác. Con ma thú khổng lồ như vậy mà trong tay Tiểu Bạch lại chẳng khác gì như đang xé giấy.

Tấy Ma Nguyệt không thể nào bình tĩnh được nữa, lập tức đứng dậy đi gần về phía Tiểu Bạch mà quan sát, đây là ma thú gì? Thân hình nho nhỏ không nhìn ra cấp bậc, thế mà lại có thể đối phó với ma thú cấp tám một cách đơn giản, vậy nếu như trưởng thành thì sẽ thế nào!

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nhìn về phía Bạch Băng, hai con ma thú màu vàng cùng màu trắng này là vật nhỏ của nàng? Khóe miệng không khỏi nở nụ cười. Nhẫn Ám ma hắn muốn, mà nữ nhân này hắn cũng muốn!

Ma thú trong sân chết gần hết, nhưng Tây Ma Nguyệt lại chẳng tỏ vẻ không hài lòng chút nào, ngược lại hắn lại càng thêm vui sướng.

Bên này ba con ma thú cộng thêm Tiểu Bạch, chưa đến một canh giờ thì bảy con ma thú thân hình không lồ đã nằm la liệt trên mặt đất.

"Ba ba" Tiếng vỗ tay trong trẻo vang lên, Tây Ma Nguyệt từ từ bước lại chỗ Bạch Băng, bên miệng vẫn là nụ cười đầy tà khí "Không hổ là nữ nhi của Hậu Giản, thực lực cũng không đơn giản" Vừa nói mắt như có như không nhìn về chiếc nhẫn Ám Ma.

Hậu Giản? Bạch Băng mở to mắt chống lại con ngươi màu đỏ kia, quả nhiên người này biết chuyện của mẹ nàng.

"Chẳng lẽ ngươi không muốn gặp mặt mẫu thân sao?" Thấy Bạch Băng không nói gì, Tây Ma Nguyệt lại lên tiếng một lần nữa.

Trong lòng Bạch Băng cả kinh, mẹ nàng không chết? Hay người này đang lừa nàng?

"Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng chuyện ma quỷ của ngươi sao" Bạch Băng cố nén tâm tình xuống, trong mắt sáng ngời.

"Có tin hay không thì tùy ngươi, nếu muốn gặp mẹ ngươi, một tháng sau tại Đô Thành Ám Ma gặp lại" Trong mắt Tây Ma Nguyệt xẹt qua một tia tính toán "Không chỉ là mẹ ngươi, ngay cả Mộc Cầm cùng Xích Liên Sơn ngươi muốn tìm, bổn tọa cũng sẽ giúp ngươi xử lý"

Xác thực Bạch Băng có chút động lòng, vì tìm được Xích Liên Sơn là sẽ biết được tung tích của cha, hôm nay lại biết được mẹ cũng chưa có chết,

https://thuviensach.vn

nàng không phải ra rất cao hứng vì chuyện này hay sao?

Trong nháy mắt hơi thở lạnh như băng truyền tới từ trên tay nàng, Bạch Băng cúi đầu nhìn tay hắn nắm chặt lấy tay nàng, đưa mắt nhìn về phía Xích Liên Triệt, khuôn mặt cương nghị lạnh lùng nhưng nàng vẫn không nhìn ra được điều gì.

Tây Ma Nguyệt liếc mắt nhìn Xích Liên Tịiệt, người nam nhân này sẽ trở thành trở ngại lớn nhất của hắn, nhất đinh không thể lưu lại được.

"Nhớ là một tháng sau, bổn tôn hi vong ở trong Đô Thành có thể nhìn thấy ngươi" Thân ảnh của Tây Ma Nguyệt càng ngày càng xa, lời nói cũng chỉ là vọng lại từ đằng xa.

Một tháng, Bạch Băng nhìn chằm chằm bóng người biến mất, có đi hay không?

Xích Liên Triệt tăng thêm lực nắm chặt tay Bạch Băng, ánh mắt lạnh lẽo tối sầm lại, tay phải nhanh chóng giơ lên giữ chặt ngực.

"Khụ khụ....." Từng tiếng kho khan đột nhiên vang lên.

"Triệt....." Bạch Băng chân mày nhíu lại, nội tâm căng thẳng. Tay của Xích Liên Triệt so với lúc nãy càng thêm lạnh, đây là chuyện gì xảy ra.....

"Phốc" Bạch Băng đang muốn hỏi tiếp, lời nói còn chưa ra khỏi miệng thì Xích Liên Triệt đã kìm nén không được mà phun ra một ngụm máu tươi.

Khuôn mặt tái nhợt không còn chút máu, Băng hàn chi khí ở trên người gần như muốn đem hắn đông cứng lại.

"Triệt....." Bạch Băng đưa tay lau khuôn mặt tái nhợt kia, thương thế của hắn vẫn chưa tốt, hơn nữa hình như càng ngày lại càng nặng hơn.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt mở mắt, trong ánh mắt lạnh như băng thoáng qua một tia dịu dàng, hai tay cố gắng dùng sức đem Bạch Băng ôm vào trong ngực, há miệng liền cắn lên.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Băng Đế Chi Liên

Cánh tay thon dài đem Bạch Băng ôm chặt lại, đôi môi cũng bị Xích Liên Triệt hung hăn cắn.

Bạch Băng kêu đau nhưng đều bị người nam nhân tà mị bên cạnh toàn bộ nuốt hết, đôi môi mở rộng liền bị hắn tiến quân thần tốc vào lãnh địa của nàng không chút kiêng kị.

Mang theo lực lượng bá đạo cùng trừng phạt.

Hôn? đây thật không khác gì một dã thú cuồng nhiệt khi gặp được con mồi, đồng thời cũng mang theo ý tứ cảnh cáo.

Xích Liên Triệt vì trừng phạt nàng mà hung hăng cắn xe, trằn trọc mút vào.

Thoáng nhớ lại cảnh tượng vừa rồi mà đau lòng, đây chính là tiểu vương phi năm đó của hắn, chính là người năm đó liều chết xông vào bên trong bụng ma thú, cùng hắn sống chết không rời, nàng là tiểu vương phi của hắn!

Hắn hận nàng không nói lời nào mà đã rời đi, hận nàng không tin tưởng hắn, nhưng hắn lại yêu nàng thật sâu.

Sáu năm, trong sáu năm hắn thương nhớ nàng, khiến hắn trở nên tàn nhẫn khát máu, phảng phất như chỉ có máu tươi mới có thể làm cho hắn quên đi bớt một phần đau đớn này.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng không chút nào phản kháng, nàng chờ đợi ngày có thể được gắp hắn ... giống như lúc này đây, khi giờ khắc gặp được nhau này, từ từ khi hơi thở cuồng nhiệt của hắn bao phủ ở trong nụ hôn trừng phạt cùng cảnh cáo, rồi theo từng mùi vị triền miên xâm nhập.

Tiểu Kim mở to mắt nhìn hai người, bên miệng chảy hai dòng nước dãi....

'chao ôi' cái đuôi của Tiểu Kim vểnh lên, quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, người gây ra họa kia thì tức giận thè lưỡi 'ngươi muốn chết à'

'Nhìn lén chủ nhân, cẩn thận chủ nhân đem ngươi lột da rút gân' nó thật không hiểu sao đầu óc của Tiểu Kim cứ lơ mơ như vậy ạ, ánh mắt như hạt đậu cứ nhìn chằm chằm quan sát, sớm muộn gì cũng bị phát hiện, rồi bị chết ra sao cũng không biết. Nếu muốn coi thì cũng phải cần thận, ít ra cũng phải như nó, đưa móng vuốt lên mà len lén nhìn chứ.

'Ta chính là muốn bị lột da đấy thì sao' Tiểu Kim nghiêng đầu tiếp tục thưởng thức.

'Ngươi.....ta cũng lười phải trông nom ngươi' Tiểu Bạch trợn trắng mắt, nàng đúng là loại tiểu ma thú chỉ có thể dùng một chữ để hình dung -- tiện!

Mãi cho tới lúc không thể hô hấp, hai người mới từ từ tách ra. Đây cũng là lần đầu tiên hai người triền miên hôn lâu như vậy.....

Hai người nhìn nhau thật lâu, trong ánh mắt là nồng đậm thâm tình, cơ hồ không có gì có thể ngăn cách, không cách nào có thể khống chế, giống như núi lửa nóng bỏng nhiệt tình dâng trào.

Gió thổi tới mang theo chút càm giác nóng bỏng hừng hực tản ra.

https://thuviensach.vn

Thân thể Xích Liên Triệt đột nhiên run lên, mặc dù không có động tĩnh gì lớn, ngay cả Xích Liên Triệt cũng không có phản ứng gì mà nhìn Bạch Băng.

Nhưng mà Bạch Băng vẫn cảm thấy được, hắn đang cố gắng cứng rắn chống đỡ thân thể.

Đưa tay nắm lên bàn tay hắn, thử dò xét mạch môn, nàng cảm giác được rất loạn. Mấy luồng khí không nên tồn tại lại xuất hiện mạnh mẽ đâm vào trong thân thể của hắn. Hơi thở rõ ràng không ổn định, mạch tượng hỗn loạn, hơi thở bất thường.

'rầm' một tiếng, một luồng hơi thở lạnh lẽo đánh văng bàn tay Bạch Băng ra.

Trên tay nàng đột nhiên kết thành một tầng băng mỏng, Bạch Băng mở to mắt nhìn chằm chằm, làm sao có thể như vậy. Băng Liên Chi Đế! Trong cơ thể hắn có Băng Liên Chi Đế.

Chân mày Bạch Băng nhíu chặt lại, Băng Liên Chi Đế là thứ chí hàn nhất trong thiên hạ, đồng thời cũng là vật hiếm có trong đại lục này, vì cả đại lục chỉ có ba cây Băng Liên Chi Đế mà thôi.

Bởi vì tính hàn quá mạnh mẽ, nên không ai dám sử dụng, trong lời đồn đãi, ngay cả thần tiên cũng không chắc có thể chống lại được hàn khí của Băng Đế Chi Liên.

Hắn rốt cuộc có bao nhiêu nghị lực mà chịu đựng được Băng Đế Chi Liên? Hơn nữa hôm nay lại còn trở nên cường đại như thế này?

Ngước mắt nhìn ánh mắt hút hồn người của Xích Liên Triệt, ẩn sâu bên trong là một hồ nước lặng sâu không thấy đáy. Những năm này hắn phải chịu bao nhiêu đau khổ đểu có được ngày hôm nay, chỉ sợ sự tàn nhẫn đấy còn gấp mười lần so với nàng ạ.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Bạch Băng đột nhiên trở nên lạnh lẽo, Huyết Chú, nhất định là bởi vì Huyết Chú. Huyết Chú nóng như lửa, lúc phát ra cơ hồ có thể thiêu hủy toàn bộ lục phủ ngũ tạng, hơn nữa bj dính Huyết Chú thì thân thể sẽ không thể tu luyện đấu khí, rồi dần dần trở nên suy yếu.

"Ngươi không phải là dùng Băng Đế Chi Liên để áp chế Huyết Chú đấy chứ?" Bạch Băng nhìn chằm chằm cặp mắt thâm trầm kia, lớn tiếng rống giận, đồng thời đem nội lực bị kết băng phá ra.

Băng Đế Chi Liên cùng Huyết Chú đụng nhau, cũng giống như Hỏa tinh đụng Địa Cầu, mặc dù có thể ngắn ngủi chế trụ được Huyết Chú, nhưng đợi đến khi cả hai thứ đồng thời phát tác, thì chẳng khác nào sống không bằng chết!

Một lần so với một lần càng đau đớn hơn, cho đến khi chịu đựng không nổi mà chết.

"Ta nhớ ngươi" Xích Liên Triệt không để ý tới sự giận dữ của Bạch Băng, một đôi tay vuốt ve khuôn mặt nàng, trên môi nở nụ cười. Sáu năm, sau sáu năm trên mặt hắn lại một lần nữa nở nụ cười.

Thanh âm nhẹ nhàng, giọng nói khàn khàn từ tính tràn đầy dịu dàng khiến người nghe như bị lấy đi mất linh hồn.

Ta nhớ ngươi, ta nhớ ngươi, chỉ như vậy thôi nhưng rơi vào tai nàng lại là vô vàn kích động.

Ánh mắt Bạch Băng đỏ hoe, nàng làm sao lại không nhớ hắn chứ. Sáu năm, nỗi nhớ tựa như thủy triều cuồn cuộn, tuy cũng có chút ít tức giận, nhưng nhiều hơn lại là sự dày vò đau đớn.

"Ngươi có nhớ ta hay không....." Vẻ mặt mê hoặc lòng người, mang theo giọng nói mê ly, đôi tay đang vuốt ve khuôn mặt Băng Băng cũng trở nên run rẩy.

https://thuviensach.vn

Ngươi có nhớ ta hay không? Bạch Băng càng thêm chua xót, nàng rất muốn tức giận nói không nhớ, nhưng khi nhìn đến hắn nàng lại không từ bỏ được, nàng không muốn hắn cau mày dù chỉ một chút.

Trên người dính Huyết Chú cộng thêm với hơi thở lạnh lẽo, vô luận có bao nhiêu dược vật để áp chế thì cũng không thể nào chịu đựng nổi. Từ đó cũng

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Khách Từ Hải Ngoại Đến

Sợ là nếu tin tức này truyền về Xích Nguyệt quốc thì sẽ trở thành truyện cười lớn nhất mất, mặc dù bọn họ vẫn luôn kính trọng Lục vương gia, nhưng chuyện vương gia thích nam sắc .....

Sau khi nghe Xích Liên Triệt nói xong, mấy người đều yên lặng mà nhìn Bạch Băng, vì trong lúc này bọn họ cũng không biết nên trả lời sau cho phải.

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, rồi lại nhìn thoáng qua Xích Liên Triệt. Thấy vương gia không phản ứng gì cả, chẳng lẽ thật sự muốn bọn họ hành lễ với nam tử kia, sau đó nói 'tham kiến vương phi?'

Mấy ngày nay bọn họ không biết đã xảy ra những chuyện gì, trong thời gian ngắn ngủi vậy mà nam nhân này lại chiếm được lòng tin của vương gia. Nhưng nếu bảo bọn họ xưng hắn là vương phi, điểm này thì bọn họ không thể tiếp thu được.

"Tham kiến công tử" sau thời gian ngắn suy nghĩ, bốn người đồng thời hành lễ. Kêu một đại nam nhân làm vương phi? Bọn họ làm không được.

Công tử? Bạch Băng tùy ý cười lạnh một tiếng, xưng hô này nàng thấy rất được, nhưng từ miệng của những người này nói ra thì nàng lại rất chán ghét.

"Ta làm sao dám nhận" Bạch Băng khép hờ ánh mắt, hoàn toàn không đem mấy người Lôi Hỏa để vào trong mắt, mà ngay cả đám người Hắc Báo với Hắc Hổ đứng sau lưng đều để lộ ra vẻ khinh miệt.

https://thuviensach.vn

Loại trả lời kiểu này khác gì có cũng như không, chẳng khác nào hung hăng tát vào miệng bọn họ mấy cái. Trong mắt bốn người bọn Lôi Hỏa lộ ra khí tức nguy hiểm, nhưng vì có Xích Liên Triệt ở đây nên không dám làm càn, bọn họ đành cố gắng kìm nén lại trong lòng.

Xích Liên Triệt nhìn ra đích ý của mấy người Lôi Hỏa, ánh mắt hơi chớp động.

"Ngày mai cùng theo ta khởi hành đi" Xích Liên Triệt không thèm nhìn sắc mặt đám thuộc hạ, mà nhìn về phía Bạch Băng.

"Đi chỗ đó?" Bạch Băng hơi kinh ngạc, cùng hắn hồi Hoàng Thành?

"Hoàng Thành gửi tin cấp báo, có người hải ngoại xuất hiện" Xích Liên Triệt đưa mắt nhìn thoáng qua về hướng Bắc.

Hải ngoại, Đại Lục hiện tại được phân chia thành bốn quốc gia, chỉ riêng có hải ngoại là không ai biết hình dạng nó ra sao cả. Hiện giờ thật sự có người hải ngoại tới, hơn nữa còn tiến vào Xích Nguyệt quốc, chuyện này cũng có ảnh hưởng không nhỏ, cho nên hắn tất nhiên phải trở về.

Hải ngoại? Bạch Băng nhíu chặt chân mày, toàn bộ đại lục cùng với tám quốc gia đã trải qua nhiều năm như vậy nhưng chưa bao giờ từng biết đến ở bên ngoài hải ngoại có có người sinh sống. Các sách ghi chép lưu lại cũng không thấy có ai thành công đi tới bờ biển bên kia, hiện giờ lại có người từ hải ngoại thường xuyên đi tới, thậm chí lại còn tiến đến Xích Nguyệt quốc.

Nhưng nếu nàng cùng trở về với Xích Liên Triệt, thì sẽ mất bao nhiêu thời gian?

Một tháng sau phải làm sao bây giờ? chuyện Ám Ma tộc nàng nhất định phải đi, không nói tới chuyện mẹ nàng còn sống hay không, thì nàng cũng vẫn nhất định phải đi, bởi vì có một số việc nàng còn chưa rõ ràng.

https://thuviensach.vn

"Ta có chuyện quan trọng phải làm" Trong lòng Bạch Băng đã có suy tính, nhìn Xích Liên Triệt một cái, ý tứ của nàng đã cực kỳ rõ ràng rồi.

"Ngươi không theo ta trở về?" Sắc mặt Xích Liên Triệt tối sầm lại, hơi thở tỏa ra rét lạnh.

Mấy người Lôi Hỏa hoàn toàn không hiểu, Vương gia vậy mà còn có ý muốn đem người nam nhân này về? Xong rồi, nếu vương gia mang một người nam nhân về, sợ rằng Quý phi nương nương sẽ vô cùng tức giận.

Hoàng thượng bây giờ tuổi cũng đã lớn sợ là sẽ không chịu nổi kích thích ạ, hơn nữa mọi người đều biết Lục vương gia bây giờ không khác nào thái tử của Xích Nguyệt quốc, nếu như lại để cho mọi người biết chuyện này.... chỉ sợ sẽ đại loạn.

"Chẳng lẽ ngươi không muốn gặp lại đệ đệ ngươi là Bạch Nham sao?" Xích Liên Triệt cố giấu đi vẻ mặt tức giận, nàng vậy mà lại không muốn cùng hắn trở về. Cho dù không muốn cùng hắn trở về Hoàng Thành, nhưng chẳng lẽ nàng cũng không muốn gặp lại đệ đệ đã sáu năm xa cách hay sao?

Bạch Nham, thân thể Bạch Băng cứng đờ, sáu năm, Tiểu Nham mười bốn tuổi. Hiện tại chắc còn cao hơn cả nàng rồi, nàng vừa mới rời đi một thoáng đã là sáu năm, liệu hắn có giận nàng hay không?

Bạch Băng cúi đầu trầm tư, tuy có mâu thuẫn nhưng nàng cũng không suy nghĩ nhiều "Được, ta trở về cùng với ngươi"

Một tháng, một tháng tuy có hơi gấp gáp, nhưng nàng sẽ cố gắng giải quyết cho kịp.

Đệ đệ? Bạch Nham? Mấy người Lôi Tiêu lại càng kinh ngạc, đệ đệ của hắn là Bạch Nham? Bạch Nham chỉ có một tỷ tỷ chính là tiểu vương phi trước kia của bọn họ. Từ lúc nào thì lại xuất hiện thêm một người ca ca? Tiểu Vương Phi? Vương phi?

https://thuviensach.vn

Này.....

Bọn hắn hiện tại đã hoàn toàn trở nên mơ hồ rồi, đầu óc bốn người liên tục trong trạng trái giật giật.....

Hắc Báo và Hắc Hổ mặt vẫn như cũ không chút thay đổi, chuyện tình của chủ nhân bọn họ không có quyền can thiệp, bọn họ chỉ biết phục tùng vô điều kiện, đây chính là thuộc hạ của Bạch Băng.

"Ngươi thật đúng là tiểu Vương phi của chúng ta?" Lôi Tiêu hầu như quên cả thân phận, không thể tin được mà nhìn Bạch Băng .

"Không thể giả được" Bạch Băng thờ ơ nhìn lướt qua giữa đám người, hừ lạnh một tiếng.

"Thật là vương phi..... ngươi như thế nào....."

Biến hóa quá lớn, tiểu vương phi năm đó có khuôn mặt vàng vọt xấu xí mà sao bây giờ lại có thể trở nên khuynh thành như vậy, hơn nữa còn biến thành nam tử khí khái..... ai có thể đoán ra được hắn chính là nàng?

Bạch Băng cũng không hề để ý, đối với người không tin tưởng nàng, nàng cũng không muốn gặp mặt. Nếu là trước kia thì nàng sẽ không chút lưu tình mà vứt bỏ, nhưng bọn hắn dù sao cũng là thị vệ của Xích Liên Triệt, liều chết bảo vệ chủ nên nàng mới bỏ qua.

"Ở bên cạnh ta, từ nay về sau không ai có thể tổn thương ngươi được" Xích Liên Triệt lạnh nhạt lên tiếng. Chuyện sáu năm trước hắn sẽ không để xảy ra một lần nữa, lời hắn nói ra không phải chỉ là cuồng vọng mà đó là sự thật.

Thân thủ và năng lực của Xích Liên Triệt bây giờ nhìn khắp thiên hạ thì không mấy người có thể địch nổi, ở bên cạnh hắn thật sự rất an toàn.

https://thuviensach.vn

"Thỉnh vương phi trách phạt, chúng ta tuyệt không một câu oán hận" Bốn người Lôi Tiêu đột nhiên quỳ xuống mặt đất.

Tức giận trong mắt Lôi Hỏa cũng tiêu tan, năm đó là do bọn họ không tin tưởng vương phi, làm hại vương phi thiếu chút nữa bị nhốt vào thiên lao, đó là lỗi của bọn họ, là sai lầm của bọn họ.

Mấy năm nay nhìn vương gia trở nên lạnh lùng khát máu, bọn họ luôn cảm thấy tự trách, trách khi đó tại sao ánh mắt lại không hiểu biết mà gây ra sai lầm như vậy.

Bạch Băng liếc mắt nhìn Xích Liên Triệt, ở sâu trong mắt là một mảnh trong suốt không phải nhiệt huyết mà cũng không phải lạnh lẽo, sau đó lại đưa mắt nhìn đám người đang quỳ trên đất.

"Các ngươi đã không còn có tư cách để gọi ta là vương phi" Âm thanh lạnh lẽo hầu như có thể đem đám ngươi kia đông lạnh lại.

"Vương phi" Bốn người Lôi Tiêu vừa nghe vậy thì giương mắt nhìn chằm chằm Bạch Băng.

"Băng nhi" Xích Liên Triệt cũng nhẹ nhàng gọi một tiếng, mấy người Lôi Tiêu là do hắn tỉ mỉ bồi dưỡng mà thành. Chuyện năm đó cũng là do bọn họ quá mức quan tâm nên mới xảy ra sai lầm như vậy.

"Nếu như các ngươi không phải là thị vệ trung thành của Triệt, ta đã không chút do dự mà đem các ngươi loại bỏ. Hôm nay nếu như các ngươi thật sự muốn sửa sai, trong thời gian ngắn nhất công lực phải tăng lên gấp đôi, nếu như không đạt được yêu cầu của ta thì cho dù các ngươi có là ai thì cũng chỉ là một đám phế vật mà thôi" Nàng cũng biết rõ những người này đều là trung thành tận tâm với chủ.

Lời này vừa nói ra, trong mắt của đám người Lôi Hỏa đều hiểu rõ ý tứ của Bạch Băng, lập tức liếc mắt nhìn nhau gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Vâng" Bốn người đều đồng thời lớn tiếng nói.

Phía bắc Xích Nguyệt quốc, nơi đó là một vùng biển rộng lớn mênh mông. Dọc theo bờ biển thuộc về đại lục, được chia làm bốn quốc gia. Nhưng phía bên kia thì sao ạ? Chưa từng có người nào thành công đi qua đó, nên không một ai biết bên kia bờ biển này là hình dạng ra sao.

Lời đồn đại rất nhiều, có người nói bên kia bờ biển chỉ là biển lớn mênh mông, không một ai sinh sống.

Cũng có người nói bên kia bờ biển là một quốc gia cũng giống như bốn quốc gia bên này.

Cũng có người nói, bên kia chính là nơi sinh sống của đám người man di, nói ngôn ngữ quái di, diện mạo lạ lùng.

Ngay vào lúc thời điểm lời đồn đại ngập thời, những ngư dân ở tại quanh bờ biển thấy mấy chục chiếc thuyền chiến khổng lồ chạy về phía bên trong đại lục.

Quốc gia hải ngoại đưa người tới, khiến các ngư dân quanh bờ nhất thời luống cuống, vội vàng đem thuyền cập bờ, nhốn nháo chạy đi, giống như nhìn thấy quỷ vậy.

"Phụ thân của hài tử, ngươi hốt hoảng cái gì vậy?" Nữ tử đang giặt quần áo trong sân, đứng lên nói.

"Nương của hài tử, ngươi đừng nói nữa, mau nhanh chóng thu thập mọi thứ rồi chúng ta chay đến nơi khác trốn" Người đánh cá nói xong thì cuống quít đi vào nhà, bắt đầu thu dọn đồ đac.

https://thuviensach.vn

"Phụ thân của hài tử, nói rõ ràng xem tới cùng là chuyện gì hả?" Nữ tử trong lòng hoảng sợ hỏi lại.

"Hải ngoại, người từ hải ngoại tới, diện mạo giống như quái vật vậy, tóc màu vàng, ánh mắt màu xanh, có mấy ngư dân đã bị bọn họ giết. Không tới nửa canh giờ nữa là vào tới bờ rồi" Người đánh cá qua loa nói rõ ràng sự việc.

Nữ tử vừa nghe thấy người hải ngoại tới thì sửng sốt, cũng không hỏi lại nữa mà nhanh chóng thu thập đồ chuẩn bị chạy trốn ra ngoài. Nhưng bọn họ còn chưa kịp đi xa thì mấy chục chiếc thuyền lớn đã tới sát bờ.Một đám thị vệ mặc âu phục đem các ngư dân bao vây lại.

Các nữ tử thì nhao nhao trốn ở sau trượng phu cùng với người thân, mở to mắt nhìn đám người đang bao vây bọn họ, tóc vàng, ngay cả mắt cũng .....

Đoàn người từ phía sau thuyền lớn đi ra, thong thả bước đến rồi nhìn về phía một đám người đang kinh hãi, một nam tử tuấn mỹ khóe miệng nhếch lên: "You are fishermen? (các người là ngư dân?)"

Lời này vừa thốt lên, mọi người lại càng mở to mắt, không hiểu lời này là có ý gì. Quái ngữ? Lời đồn đại quả là sự thật? đám người ở bên kia hải ngoại thật sự nói quái ngữ?

Thấy các vị ngư dân không trả lời, nữ tử bên cạnh hừ lạnh một tiếng: "The people here really timid.(người nơi này thật nhát gan)"

Nam tử giương mắt nhìn mảnh đất đại lục, sau đó vẻ mặt quái dị cúi đầu "Các ngươi ở nơi này còn hoàng đế ở đâu?"

Nói ra ngôn ngữ của Xích Nguyệt quốc một cách lưu loát khiến cho các ngư dân không khỏi sững sờ, liếc mắt nhìn lại nam tử tuấn mỹ. Tuy là

https://thuviensach.vn

tóc vàng, mắt vàng nhưng diện mạo này cũng không khác gì một vị thần tiên.

Thấy nam tử kia không có địch ý, mà còn nói bằng ngôn ngữ của bọn họ, ngư dân lớn mật tiến lên: "Hoàng đế ở tại Hoàng Thành, cách nơi này của chúng ta rất xa"

"Hoàng Thành? Vậy phải đi như thế nào?" Nam tử hỏi.

"Từ nơi này đi về hướng nam, nếu đi xe ngựa thì mất một tháng thời gian đi đường"

Ngư dân nói xong, nam tử vung tay lên, ý bảo thị vệ lùi về phía sau, xoay người hướng đám người trên mặt biển: "Go to the Imperial City(đi Hoàng Thành)"

Không để ý tới đám ngư dân bị kinh sợ, xoay người đi về phía thuyền lớn. Các ngư dân hai mắt nhìn nhau, chuyện này giống như không phải là đến để cướp đoạt, mục đích hình như là hoàng đế mà không phải là bọn hắn.

"Phụ thân hài tử, chúng ta có còn phải đi nữa hay không?" Nữ tử bóng dáng đám người quái dị kia, vừa cười vừa hỏi.

Người đánh cá nhíu chặt lông mày "Giống như không phải là hướng về phía chúng ta mà tới, không cần phải trốn tránh, nếu muốn giết thì vừa nãy đã ra tay rồi"

Tin tức người hải ngoại tới lan truyền rất nhanh, trong nửa tháng đã truyền khắp cả Xích Nguyệt quốc về diện mạo đáng sợ, cùng với ngôn ngữ quái dị.

Ngay cả hoàng thượng của mấy quốc gia lân cận cũng bị kinh động, sau lại có thám tử hồi báo lại tin tức chính xác là có người hải ngoại đáng

https://thuviensach.vn

tiến đến, hiện tại đang đi đến Hoàng Thành Xích Nguyệt.

Hoàng đế của ba quốc gia đều rung động, hải ngoại bên kia còn có người, nói không chừng nơi đó cũng là một mảnh trời khác. Hiện giờ người hải ngoại bên kia có thể chạy thuyền đi đến địa lục bên này, chuyện tốt như vậy, mấy quốc gia bọn họ sao có thể bỏ qua được.

Quan trọng là chuyện tóc vàng, mắt vàng, người này bọn hắn chưa từng thấy qua. Nếu không nhân cơ hội mở mang tầm mắt thì chẳng phải quá đáng tiếc rồi sao.

Hoàng đế của ba quốc gia tâm tự giống nhau, đều cùng đi tới Xích Nguyệt quốc làm khách. Hơn nữa bọn họ cũng muốn kiến thức một lần về người hải ngoại trong truyền thuyết kia, nếu có cơ hội mượn sức, không chừng mảnh đất hải ngoại bên kia cũng có thể bị bọn họ nắm trong tay.

Quân chủ ba nước vội vàng viết mật thư, hơn nữa còn phái người sử quan đưa đến Xích Nguyệt quốc. Lần này hoàng đế của ba nước đều tới, chắc rằng sẽ lại dẫn tới một trận sóng gió tại Xích Nguyệt quốc trong thời gian không xa.

Hoàng cung Xích Nguyệt.

Xích Liên Hoàng nhìn thư mật trong tay thì chau mày, tin tức này truyền ra thật là nhanh, trong nửa tháng mà đã truyền khắp bốn nước. Tuy cơ sở ngầm của bọn hắn có rất nhiều, nhưng hiện giờ Triệt nhi lại không có ở đây, nếu đồng ý cho phép đi vào trong thành rồi chẳng may lúc đó ba quốc gia đều vây công thì chuyện này thật là không ổn.

"Vài vị ái khanh cảm thấy việc này như thế nào?" Xích Liên Hoàng đưa tấu chương về phía quan viên bên dưới.

"Hoàng thượng, ba nước đều đồng thời phát ra mật thư, nhất định là do nghe được lời đồn kia nên mới tiến về Xích Nguyệt quốc ta để gặp

https://thuviensach.vn

người hải ngoại. Nếu như không cho phép bọn họ tiến vào, chỉ sợ sẽ xảy ra tranh luận" Thượng thư đại nhân cung kính lên tiếng.

"Hoàng thượng, Thượng thư đại nhân nói rất đúng" Vài vị quan viên cũng thuận theo lên tiếng.

Xích Liên Hoàng gật đầu, cảm thấy có lý, ba nước nhập cảnh cũng không thể phớt lờ được "Phân phó với biên quan, chỉ cho quân chủ của ba nước cùng với thị vệ thân cận đi cùng, số lượng lớn nhân mã thì không được phép nhập cảnh"

Như vậy cho dù có tâm tư gì thì ít ra bọn họ cũng không dám làm càn.

"Vâng, vi thần lập tức đi làm ngay" Thượng thư nói xong thì lùi ra ngoài cửa.

"Lục vương gia khi nào thì hồi cung?" Xích Liên Hoàng nhíu mày, Ba nước đều muốn tới, người hải ngoại cũng đến, hiện giờ Triệt lại không ở Xích Nguyệt, sợ là khí thế không trấn áp được.

"Hồi hoàng thượng, thánh chỉ đã truyền đi, còn khi nào hồi cung thì Lục vương gia vẫn chưa trả lời"

Vẫn chưa nói? Xích Liên Hoàng càng nhíu chặt chân mày. Triệt chính là trụ cột của Xích Nguyệt quốc, lẽ ra hắn đã sớm thoái vị, chỉ là tâm tình của Triệt thì.....

Nửa tháng sau, hoàng cung Xích Nguyệt.

Hai ngày trước những người hải ngoại đó đã tiến vào chiếm giữ hoàng cung. Còn một ngày trước thì các quân chủ ba nước cũng dẫn dắt thái tử công chúa tiền vào chiếm giữ .

https://thuviensach.vn

Đêm nay, Xích Liên Hoàng sắp xếp yến hội, quân chủ ba nước mang theo nữ nhân cùng nhi tử tiến vào, chuyện này làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

Kỳ thật ba nước đều có cùng một suy nghĩ, mượn cơ hội này có thể để cho nữ nhân nhà mình ra mắt, nếu như thành công kết thành thông gia thì cuộc hôn nhân này chẳng phải là chuyện tốt sao.

Đêm tối buông xuống, mặt trăng treo trên cao ló ra, khiến các vì sao tỏa sáng cả bầu trời.

Trong ngự hoa viên rộng lớn, bốn phía được tỉ mỉ trang trí, khắp nơi đều có treo đèn lồng , làm cho cả ngự hoa viên bừng sáng mọi ngõ ngách.

Xích Liên Hoàng ngồi ngay ngắn ở trên chỗ cao nhất, vẻ mặt nhàn nhạt tươi cười, ngồi bên cạnh là Đông quý phi, giơ tay nhấc chân đều mang theo khí chất cao quý.

Văn võ bá quan đều ngồi ở phía dưới, ánh mắt như có như không liếc nhìn về phía đám người hải ngoại có mái tóc màu vàng. Bọn họ là lần đầu tiên nhìn thấy, nên vô cùng kinh hãi.

Quân chủ ba nước mang theo gia quyến cũng ngồi ở bên dưới, bọn họ dù thân phận cao quý nhưng cũng chỉ là khách mà thôi.

Mà ngồi đối diện với bọn họ chính là khách hải ngoại, không thể không nói về đám người hải ngoại này, diện mạo thật đúng là quái dị, nhưng trong vẻ quái dị lạ lẫm đó lại có chút đẹp thần kỳ khó diễn tả.

Hơn nữa quần áo của nữ tử thật phóng khoáng, một mái tóc màu vàng chói được uốn thành từng lọn giống như hải tảo. Một đôi mắt thật lo tròn mê người, khiến rất nhiều ánh mắt của nam sĩ đều rơi vào trên người của tiểu công chúa hải ngoại này.

https://thuviensach.vn

Tư Đặc Nhĩ là người dẫn đầu ngồi ở vị trí phía trước, con ngươi thâm trầm nhìn về phía trước, dư quang quét về các quân vương ngồi ở đối diện, sau đó mới nở một nụ cười.

Đột nhiên cảm giác được một ánh mắt âm trầm, Tư Đặc Nhĩ đảo mắt chống lại thì gặp phải một đôi mắt màu đen.

Không chỉ đen mà còn lạnh lẽo nữa, nếu như hắn đoán không sai, thì vị trí đó hắn là Bắc quốc, vậy nam tử này là thái tử Bắc quốc?

Có chút ý tứ, hắn còn tưởng đâu tất cả mọi người trên mảnh đại lục này đều là vô dụng chứ.

Dựa vào trên ghế lại nhìn về phía Xích Liên Vũ có dung nhan tuấn mỹ, vẻ mặt Tư Đặc Nhĩ biến hóa khó lường.

Bên cạnh Tư Đặc Nhĩ là Ngả Lệ Toa, rất có hứng trí mà nhìn đám người tóc đen ngồi đối diện mà ngầm đánh giá người tốt người xấu. Ánh mắt Ngã Lệ Toa cao ngạo vô cùng, trừ bỏ đối diện có hai nam tử được coi trọng thì những người còn lại đều là xấu xí vô cùng.

"You, ah (ngươi ạ)" Tư Đặc Nhĩ giọng nói sủng nịnh, ngón tay điểm nhẹ lên mũi của Ngã Lệ Toa, rồi hai người cùng khanh khách nở nụ cười.

Điều này làm cho tất cả mọi người ở giữa sân đều trở nên u mê, không ai nghe hiểu lời hán nói, vì dù cho hắn có mắng bọn họ thì bọn họ cũng không hay biết.

Tâm tư tất cả mọi người ở ngự hoa viên bắt đầu khởi động, không ai có thể đoán ra được.

"Hôm nay ngự hoa viên thiết yến, một là vì quân vương của ba nước, hai là vì nghênh đón khách hải ngoại đến. Đêm nay mọi người cùng nhau

https://thuviensach.vn

chung vui hưởng thụ ạ" Mọi người đang nghi hoặc, thì Xích Liên Hoàng đứng lên giơ cao ly rượu cười nói.

Mấu quân vương cùng với Tư Đặc Nhĩ ở bên dưới cùng ồn ào nâng chén.

Một hơi uống cạn, Xích Liên Hoàng đặt chén xuống, tiếng nhạc chậm rãi vang lên, nhóm vũ cơ đứng bên dưới cũng bắt đầu biểu diễn. Tiếng nhạc du dương làm cho không khí trở nên vui vẻ hòa với tiếng đàn êm tai vang lên.

Tư Đặc Nhĩ thưởng thức ly rượu, ánh mắt như có như không nhìn chằm chằm về đám vũ cơ đang ca múa thấp kém.

"Các người biểu diễn như vậy, không cảm thấy là khiến cho người ta không thú vị sao?" Trái ngược với Tư Đặc Nhĩ cợt nhả vô lễ, Ngả lệ Toa tâm tình không tốt đứng dậy, kèm theo giọng nói thanh thúy vang lên.

Lời nói ra lưu loát khiến cho mọi người phải kinh ngạc, người này là công chúa hải ngoại, vậy mà lại có thể nói bằng ngôn ngữ của bọn họ trôi chảy như vậy.

Mấy quân vương ở đây cũng đều lặng lẽ đánh giá, có chút vui sướng khi thấy người gặp họa, cảm thấy tới đây thật là quyết định chính xác. Xem ra người hải ngoại này cũng không phải dễ chọc, lần để xem hoàng đế Xích Nguyệt đứng đối ra sao ạ?

"Không thú vi? sao lại nói như vậy?" Xích Liên Hoàng còn chưa lên tiếng, Xích Liên Toàn đã đứng lên nói, những vũ cơ này đều là nàng chỉ dạy, như thế nào lại không thú vị? Nàng trái lại cảm thấy được rất mỹ diệu mà.

"Những người sôi nổi này có cái gì đẹp, nhìn mà khiến người ta chóng mặt hoa mắt, một điểm tươi mới cũng không có" Ngã Lệ Toa liếc trắng mắt

https://thuviensach.vn

một cái, như vậy khác nào khiến cho Xích Liên Toàn mất hết mặt mũi.

Hiện giờ Xích Liên Toàn đã mười ba tuổi, cũng được đánh giá là một mỹ nhân, vũi đạo thư pháp đều nổi trội. Vậy mà lại bị người nói thành sôi nổi, nàng làm sao có thể không tức giận?

Tư Đặc Nhĩ mỉm cười ấm áp, dần dần cười to ra tiếng: "Không bằng công chúa Xích Nguyệt đứng ra múa cho chúng ta xem một lần?"

Yên tĩnh, tất cả ngự hoa viên đều yên lặng, vậy mà có thể yêu cầu đương kim công chúa đứng ra múa, người hải ngoại này thật đúng là không biết trời cao đất rộng là gì.

Xích Liên Hoàng cùng với Đông quý phi thoáng nhìn qua nhau, nếu không đáp ứng thì chứng tỏ Xích Nguyệt quốc không có phong độ, còn nếu đáp ứng thì khác nào hạ thấp Xích Nguyệt quốc.

Xích Liên Toàn giương mắt nhìn nam tử tóc vàng một cái.

"Như thế nào? Công chúa chẳng lẽ không đồng ý đứng ra biểu diễn tài nghệ, hay là nói người hải ngoại chúng ta không được đãi ngộ này?" Tư Đặc Nhĩ cười lạnh, mang theo nồng đậm khiêu khích.

"Nếu khách nhân hải ngoại đã có nhã hứng như vậy, bản công chúa sao có thể phá hủy ngày lành hôm nay" Xích Liên Toàn nở nụ cười tươi tắn.

Tư Đặc Nhĩ dung nhan không biến đổi, chỉ có nhàn nhạt cười. Không ai biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì, đôi mắt vàng kim thâm sâu xẹt qua một tia hàn ý.

'bốp bốp' tiếng vỗ tay vang lên,.theo sau là tiếng nhạc từ từ được tấu lên.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Toàn đứng dậy đi ra giữa sân, một đám vũ cơ vây xung quanh. Âm nhạc nhiệt tình vang lên, dáng múa cuồng nhiệt làm cho người ta có cảm gaics hưng phấn không yên.

Tư Đặc Nhĩ chậm rãi ngẩng đầu,nhìn về phía đám người nhảy múa. Nhưng cũng chỉ là liếc mắt một cái rồi thôi, trong ánh mắt càng thêm ngạo mạn vô lễ.

Xích Liên Toàn xoay tròn thân thể, y phục cùng những mảnh lụa theo từng động tác xoay người của nàng mà bay lên tạo thành những đóa hoa chói mắt.

Bước chân nhẹ nhàng, từng tiếng chuông leng keng vang lên, tựa như tiếng trời, rồi lại như gió lốc bay tới khiến thân hình uyển chuyển đông đưa giống như tinh linh bay lượn giữa trời hoa.

Một màn nhảy múa tuyệt đỉnh, quần thần cùng nhóm người bên dưới đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn. Ngay cả quân vương của ba nước cũng lặng người vì kinh ngạc, vị công chúa Xích Nguyệt này thật đúng là lợi hại, dáng múa như tiên nữa, ngay cả vũ cơ lợi hại hất của bọn họ cũng không sánh được.

Xích Liên Toàn vung tay áo dài mà xoay người, một cây đàn cổ ở trên không trung bay đến được nàng đón được vững vàng trong tay.

Sau đó là tiếng nhạc tuyệt mỹ không ngừng vang lên, đôi tay duyên dáng của Xích Liên Toan lướt đi nhẹ nhàng lên xuống dọc theo dây đàn, một màn diễn tấu này thật đúng là hấp dẫn lòng người!

Tư Đặc Nhĩ từ từ ngẩng đầu lên, bên miệng nhàn nhạt nở nụ cười. Xích Liên Toàn sau khi xoay tròn thì liền cao ngạo ngẩng đầu hướng về phía hắn. Nhưng hành động nhỏ này ở trong mắt mọi người lạnh có ý tứ khác nhau.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt của các quân chủ phức tạp vô cùng.

Tư Đặc Nhĩ nhìn tình hình trước mắt thì cười nhạt, thật đúng là có ý tứ. Nhưng nói cho cùng thì nữ nhân của đại lục cũng chỉ có năng lực như vậy mà thôi, ngoài thêu thùa đánh đàn thì cũng chỉ là nhưng bình hoa giữ ấm giường mà thôi, không chịu nổi sương gió.

Kết thúc vũ điệu, Xích Liên Toàn hướng Tư Đặc Nhĩ cười khinh miệt một tiếng.

"Điệu múa này chỉ có ở trên trời, nhân gian đã có mấy lần được thấy ạ"

"Đúng vậy ạ! Tài ca múa cùng với cầm nghệ của Tam công chúa quả thật không giống người thường ạ!" Một vài quan viên phản ứng tán thưởng.

Xích Liên Hoàng cười đến các nếp nhăn đều nhăn hết lại, hắn biết tài múa của nữ nhi rất tốt nhưng cũng không nghĩ tới sẽ tốt như thế. Hắn càng ngày càng cảm thấy được nữ nhi này thât giống như một bảo tàng ạ.

Đông quý phi cũng tươi cười đầy mặt, tất cả đều bị vũ đạo của Toàn nhi hấp dẫn. Nàng cho tới bây giờ vẫn chưa được thưởng thức một màn vũ đạo nào đẹp như vậy, nữ nhi của nàng càng ngày càng có tiền đồ ạ, trong mắt cũng mang theo tán thưởng cùng kiêu ngạo!

"Thôi đi, còn tưởng rằng sẽ đặc sắc ra sao, không nghĩ tới còn khó coi hơn" Ngã Lệ Toa ngoáy ngoáy lỗ tai, ra vẻ cực kỳ thất vọng: "Chẳng lẽ ở đại lục này không có ai biết biểu diễn một tiết mục cho ra hồn sao?"

"Ngươi....." Xích Liên Toàn nghe xong lời nói Ngả Lệ Toa thì trừng mắt.

"Tốt, Toàn Nhi" Xích Liên Toàn phẫn nộ chưa kịp nói ra thì đã bị Xích Liên Hoàng ngăn lại.

https://thuviensach.vn

"Phụ hoàng, nàng....." Xích Liên Toàn cực kỳ bất mãn, vốn định cãi cọ vài câu, không ngờ lại bị ánh mắt cảnh cáo của Xích Liên Hoàng, đành phải dừng lại.

"Người đại lục các ngươi đều là Wimp.(kẻ bất lực)" Ngả Lệ Toa cười nhẹ, nhìn về phía Xích Liên Hoàng.

Mọi người kinh ngạc, ngay cả hoàng đế cũng không để vào trong mắt? Trong miệng nàng thì Wimp gì gì đó, tuy là không hiểu rõ nhưng từ biểu hiện khinh bỉ trên mặt thì xem ra cũng không phải là lời hay ho gì!

"Wimp? Not necessarily! (kẻ bất lực? cũng không nhất thiết!)" Ngay lúc sự tình bế tắc, một giọng ói thanh thúy vàng lên, mang theo vô vàn lạnh lùng truyền đến.

Ngả Lệ Toa quay đầu nhìn về người vừa đột nhiên xuất hiện, trong mắt xẹt qua một tia kinh diễm.

Tư Đặc Nhĩ quay đầu, trong mắt cũng đồng dạng kinh diễm, hắn không biết nên hình dung về vẻ đẹp của nữ nhân này như thế nào, vì trước mắt là tà áo trắng đang bay phấp phới, trên mặt thì là vẻ đẹp lanh lẽo.

"Lục vương gia" Mọi người thấy hai người xuất hiện, trước tiên là chấn động vì vị mỹ nhân, sau khi thấy rõ người nam tử ở bên cạnh thì bọn quan viên lập tức kêu to.

Xích Liên Hoàng ở trên long ỷ cũng đứng lên, Triệt trở lại, trong lòng hắn vô cùng mừng rỡ, trở về thật là đúng lúc.

Quân vương của ba nước cũng nhìn về phía hai người tuấn mỹ kia, các loại tính toán thi nhau nổi lên ở trong lòng.

Xích Liên Vũ nhìn thấy Xích Liên Triệt thì khuôn mặt tuấn tú cũng giãn ra.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt và Bạch Băng xuất hiện, sự ưu tú của hai người dẫn tới sóng to gió lớn.

Ngay khi Bạch Băng xuất hiện, ánh mắt Tư Đặc Nhĩ liền vững vàng rơi vào trên người nàng, nếu như vừa rồi không nghe nhầm thì nàng nói chính là ngôn ngữ của bọn hắn. Chỉ là một nữ nhân mà lại có thể như vậy.....

Nhận được tầm mắt của Tư Đặc Nhĩ, Bạch Băng liếc mắt nhìn lại, bốn mắt nhìn nhau, khóe miệng nở nụ cười, nhưng trong mắt lại bắn ra những ánh sáng lạnh lẽo. Nàng đã gặp qua nhiều người nước ngoài đẹp trai, nhưng không nghĩ tới ở thời cổ đại lại có thể xuất hiện một người nam nhân ngoại quốc anh tuấn như vậy.

Mắt sáng như trăng rằm, sắc bén như ưng, mái tóc thật dài, mặt mũi trắng hồng như quả đào, mi mắt dài buông xuống chập chờn như cánh bướm, cho dù tươi cười giận dữ nhưng vẫn không thể che đi được vẻ cuốn hút!

Một đôi mắt hẹp dài như mắt phượng, lông mi chớp động tao nhã, tròng mắt hơi ánh lên màu vàng kim giống như một hồ nước lạnh , trong suốt, băng lãnh nhưng lại bình tĩnh sâu thẳm không thấy đáy.

Đôi mắt kim sắc chỉ thoáng nhìn qua cũng có cảm giác như là đã trải qua thiên vạn năm tang thương .

Bạch Băng chỉ tùy ý nhìn qua rồi dời đi tầm mắt, đôi mắt lãnh chợt chuyển qua hướng Ngả Lệ Toa.

Chống lại ánh mắt lạnh như băng kia, thân thể Ngả Lệ Toa bỗng nhiên run lên, nàng..... Đại Lục này làm sao có thể có một nữ nhân có ánh mắt đáng sợ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng dáng đang hướng về phía nàng đi tới, Ngả Lệ Toa sợ hãi, khẩn thương cắn chặt răng, cố kìm nén áp chế nội tâm xuống.

Tư Đặc Nhĩ nhìn phản ứng của Ngả Lệ Toa, đại lục này vậy mà có nữ nhân làm cho Ngả Lệ Toa kinh hoảng, nhíu chặt chân mày quay đầu nhìn lại về phía Bạch Băng.

Hơi thở của nữ nhân này rất khác biệt, cùng với những nữ nhân khác ở trên đại lục này không giống nhau, hắn không biết hình dung như thế nào, hắn chỉ biết bản lĩnh của nữ nhân này rất lớn.

Tất cả mọi người ở đây đều yên tĩnh lại, nhìn người đột nhiên xuất hiện, bọn hắn không hề nghe nhầm, nữ tử này vừa rồi nói chính là ngôn ngữ của người hải ngoại.

Người Bắc quốc cũng nghe ra, Thần Công Liên thân thể cũng ngẩn ra, là hắn.

Nữ nhân? Hắn đã nói cảm giác của lúc đó không sai mà, cộng với tình hình chém giết của ngày đấy hắn càng thêm xác định người này là Bạch Băng, chỉ là về sau rời đi khiến cho hắn nghi ngờ không có chứng cứ nên mới không có kết luận .

Mà hiện giờ, nàng và Xích Liên Triệt đồng thời xuất hiện, như thế là đủ chứng mình nàng chính là Bạch Băng, chết tiệt! Ngày đấy hắn lại bị nàng đùa giỡn mà bỏ qua.

Trong mắt Xích Liên Vũ cũng hiện lên vẻ kinh ngạc, nữ nhân khuynh thành như vậy khiến cho hắn có cảm giác quen thuộc phải nhíu mày suy nghĩ, tuy chưa thấy qua nhưng hắn lại rõ ràng cảm thấy thấy rất quen thuộc là sao chứ?

Đúng vậy, cảm giác này vô cùng quên thuộc, loại hơi thở quen thuộc này làm cho hắn như trở lại quá khứ trước kia. Vì hơi thở này quá mãnh

https://thuviensach.vn

liệt, khiến hắn không thể quên được.

Xin hỏi trong thiên hạ này có ai có thể có hơi thở sắc bén như vậy, cùng với sát khí tỏa ra nồng đậm như vậy?

Bạch Băng! Ánh mắt của Xích Liên Vũ bỗng nhiên sáng lên, gần như muốn đem Bạch Băng xuyên thủng thành cái lỗ.

Sẽ không sai, hơi thở này cùng với cảnh tượng săn bắn năm đó giống nhau như đúc. Nghĩ đến đây, trong tim lại càng trở nên cuồng nhiệt.....

"Know what be garbage?(biết cái gì là đồ bỏ đi sao?)" Khóe miệng Bạch Băng nhếch lên ngạo mạn, cùng với khí thế nói chuyện của Ngả Lệ Toa lúc nãy thì càng cường đại hơn gấp nhiều lần.

Giọng nói Bạch Băng vừa cất lên, mọi người lúc này mới kịp phục hồi tinh thần. Ngôn ngữ này, nữ tử này nói chính xác là ngôn ngữ hải ngoại, thế nhưng lại rất lưu loát. Nàng rõ ràng là người đại lục, vậy tại sao lại có thể biết ngôn ngữ kia.?

"You.....You....." Ngả Lệ Toa kinh ngạc, khẩu khí này, giọng nói lưu loát này, không khác nào người hải ngoại của bọn họ, nhưng nàng ta là người đại lục mà.

Phản, hoàn toàn phản rồi.

Khí thế cường đại của Bạch Băng đã hoàn toàn áp chế Ngả Lệ Toa, khiến lời vừa thốt lên lại trở nên run rẩy không hoàn chỉnh.

Tuy vậy, nhưng chuyện này rốt cuộc là sao thì không ai biết. Ngay cả Xích Liên Triệt cũng phải kinh ngạc một phen, không nghĩ tới Bạch Băng lại có thể hiểu và nói được ngộn ngữ hải ngoại.

https://thuviensach.vn

Quân chủ ba nước tuy không để ý tới một người nữ tử nhỏ bé, nhưng diện mạo không chỉ tuấn mỹ lại còn có thể nói được ngôn ngữ hải ngoại, rồi lại còn cùng Xích Liên Triệt trở về.... từ chuyện này bọn hắn có thể hiểu được rõ ràng chuyện nữ nhân này nhất định là do Xích Liên Triệt sắp xếp.

Bọn họ cùng với người hải ngoại phân cao thấp, chuyện này cùng với bọn hắn cũng chẳng có liên quan gì không phải sao? Chuyện bọn họ đấu đá lẫn nhau, quân vương ba nước đều ôm tâm tư xem kịch vui, chỉ sợ là sắp có một màn diễn biến cực kỳ đặc sắc.

"Ha ha, idiot (tiếng pháp, ngu ngốc)" Thấy người đối diện luống cuống, Bạch Băng lại nở nụ cười, mở miệng lại là một ngôn ngữ khác.

Lần này thì Ngả Lệ Toa triệt để sửng sốt, đây là ngôn ngữ gì ?

Trong ngự hoa viên, tất cả mọi người đều kinh ngạc. Đây lại là ngôn ngữ gì, so với mọi ngôn ngữ thì dễ nghe hơn nhiều.

Ánh mắt vàng kim của Tư Đặc Nhĩ trở nên sắc bén như loài báo, đưa mắt nhìn về phía Bạch Băng. Ngôn ngữ này hắn chưa từng nghe qua, nhưng hắn biết đấy chính là một ngôn ngữ nào đó chứ không phải là lời nói lung tung ghép lại.

Hắn đã từng xem qua ở trong sách cổ, ở trên dị thế có tất cả bốn loại ngôn ngữ lưu truyền, mà từ trong miệng của nữ tử này thì rõ ràng chính là một trong hai loại ngôn ngữ còn lại kia.

Nàng tới cùng là người phương nào, tuổi còn nhỏ vậy mà lại học được nhiều ngôn ngữ của các nước như vậy?

Khóe miệng Bạch Băng lại càng nhếch lên cao hơn, thờ ơ liếc qua Tư Đặc Nhĩ " Thu hồi ngôn ngữ vớ vẩn của các ngươi lại đi, thời điểm ta học tám loại ngoại ngữ chỉ sợ các người còn đang ở trong bụng mẹ kìa"

https://thuviensach.vn

Tám loại ngoại ngữ, nàng không gì không biết. Thân là người thừa kế của gia tộc, nếu như ngay cả ngôn ngữ cũng không biết thì chẳng phải là quá kém sao.

Tám ngoại ngữ? Những lời này rơi vào tại mọi người không khác nào động đất, tám quốc ngữ? đại lục này đều dùng một loại ngôn ngữ, cùng lắm thì thêm ngôn ngữ của người hải ngoại kia. Nữ tử này thế nhưng lại nói là tám quốc ngữ, chẳng lẽ nàng biết rõ về quốc gia hải ngoại kia ?

Tư Đặc Nhĩ mặt mũi tối sầm lại, lời này rõ ràng là nói bọn hắn nghe, nhưng tám quốc ngữ thì hắn lại không rõ. Hắn chỉ biết có bốn quốc ngữ, hai cái ngôn ngữ còn lại hắn còn chưa từng nghe qua, vậy tại sao lại có những tám quốc ngữ? Nữ tử này đang nói dối?

Không giống lắm, hắn nhìn người từ trước tới giờ đều rất chuẩn, nàng không phải là đang nói dối. Nhưng từ trong miệng nàng lại có tám quốc ngữ tồn tại, điều này thật khiến hắn trấn động rồi.

Bạch Băng cười lạnh một tiếng, xoay người đi tới bên cạnh Xích Liên Triệt. Loại ngôn ngữ vớ vẩn này mà dám ở trước mặt nàng lấy ra đùa giỡn, tự tìm đường chết đi!

Sự xuất hiện của Bạch Băng có thể nói là mang lại mặt mũi rất lớn cho Xích Liên Hoàng. Nhìn về phía tươi cười sáng lạn của Bạch Băng, Triệt nhi mang nử tử này về thật đúng là lợi hại, ba lần hai lượt đều khiến cho người hải ngoại mất hết kiêu ngạo rồi.

"Hoàng tử hải ngoại đừng quá để ý, hôm nay tổ chức yến hội là để tẩy trần cho các vị. Hy vọng các vị tại Xích Nguyệt quốc chúng ta có một chuyến du ngoạn thật tốt đẹp" Xích Liên Hoàng cười to để phá vỡ cục diện bế tắc này, lấy lại mặt mũi trở về. Bọn hắn ngược lại cũng không có bức bách thêm nữa, dù sao ở trước mặt người hải ngoại này vẫn không nên đắc tội thì tốt hơn.

https://thuviensach.vn

"Ha ha, không thể tưởng tượng được ở đại lục còn có người tài giỏi như vậy. Vậy mà lại có thể đem ngôn ngữ hải ngoại của ta nói năng lưu loát như vậy, xin hỏi cô nương có từng đi qua hải ngoại hay chưa?" Tư Đặc Nhĩ điều chỉnh lại lo lắng cùng kinh hoảng lúc trước, tươi cười sang sáng lên tiếng.

"Chưa đi qua" Bạch Băng cũng không thèm liếc mắt nhìn Tư Đặc Nhĩ một cái, theo Xích Liên Triệt đến ngồi ở trên bàn tiệc.

Chưa đi qua? không có khả năng! Không đi qua thì sao biết được ngôn ngữ của bọn hắn? Không đi qua mà lại biết được ngôn ngữ của quốc gia khác? Xem hắn là một người ngu ngốc hay sao mà đem ra lừa gạt?

Không khí đột nhiên không rõ nguyên nhân mà trở nên vô cùng quỷ dị, tuy nhiên trên mặt bọn họ vẫn mang theo tươi cười, khiến cho những người khác không tự chủ được mà căng thẳng theo.

Thần Công Liên cười nhạt đem mọi thần sắc của mọi người thu vào trong mắt. Hay cho một Bạch Băng, vậy mà có thể nói năng lưu loát ngôn ngữ kia.

Từ từ đem tầm mắt rơi vào trên thân thể của nàng, mất tích sáu năm, hắn đối với hơi thở của nàng vốn đã rất quen thuộc, giờ gặp lại khiến hắn lại càng thêm cuồng nhiệt, nhưng mà lúc này.....

Ý muốn chiếm hữu kia, tuyệt đối muốn chiếm lấy kia ..... nữ nhân như vậy chỉ có thể là của hắn, nhưng mà thủ đoạn ti tiện để giành lấy thì hắn lại không cần!

Xích Liên Vũ trong lòng kích động không thở nổi, khi hắn nhìn thấy người đã mất tích sáu năm lại xuất hiện ở trước mặt, hơn nữa lại còn có bộ dáng khuynh thành thì hắn lại càng rung động, mừng rỡ như điên, trong nháy mắt cắn nuốt tất cả mọi lý trí của hắn.

https://thuviensach.vn

Sáu năm, hắn biết nàng nhất định sẽ trở về, vì có Bạch Nham ở đây nên hắn tin chắc nàng sẽ quay lại. Hắn đã nghĩ tới vô số cảnh tượng gặp lại, nhưng hắn lại không ngờ được sẽ gặp lại nhau trong trường hợp như vậy, hiện giờ hắn chỉ có thể cứ đứng tại chỗ mà nhìn nàng!

Nàng vẫn là đệ muội, vẫn là người đồng sinh cộng tử với hắn, dù cho ở nơi nguy hiểm nàng vẫn không bỏ lại hắn.

Bạch Băng cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng, quay đầu nhìn về phía Xích Liên Vũ nhẹ nhàng gật đầu, trong mắt có quá nhiều cảm xúc nhưng cũng chỉ có thể chuyển thành những tia sáng lưu động.

Xích Liên Vũ nhẹ nhàng gật đầu, giờ phút này không cần nhiều lời, vì bọn họ hiểu được tất cả.

"Chưa đi qua? Ai mà tin, không đi qua thì ngươi làm sao có thể nói năng lưu loát được ngôn ngữ kia như vậy" Sau khi tỉnh táo lại, Ngả Lệ Toa sắc mặt trở nên tức giận, dù vậy nhưng cũng chỉ dám bộc lộ ra lời nói chứ vẫn không dám chống lại ánh mắt của Bạch Băng.

"Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên" Bạch Băng lạnh nhạt lên tiếng, thành công khiến cho sắc mặt Ngả Lệ Toa đỏ bừng.

Cơn tức giận khiến cho nàng có lá gan lớn hơn, xoay người lại trừng mắt nhìn Bạch Băng, chợt ánh mắt lướt qua dừng lại bên người Xích Liên Triệt.

Ngả Lệ Toa nhìn không rời mắt, vừa rồi nàng quá chú ý tới Bạch Băng mà xem nhẹ người nam tử đẹp trai , cực kỳ tuấn mỹ ở bên cạnh. Người này so với ca ca của nàng còn tuấn mỹ hơn....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Chặt Đứt Gân Tay

Ánh mắt Bạch Băng chớp lóe liên tục, vô cùng chán ghét khi thấy người khác nhìn Xích Liên Triệt. Thân thể Bạch Băng đột nhiên ngả về phía trước nằm vào trong lòng của Xích Liên Triệt.

Các vị đại thần nhìn thấy vậy thì toát mồ hôi hột, ai chẳng biết Lục vương gia không gần nữ sắc, thế mà nữ tử này lại to gan lớn mật như vậy.

Xích Liên Triệt giương mắt, hiểu rõ ý đồ của Bạch Băng. Trên khuôn mặt hiện lên vẻ tươi cười, dơ tay kéo Bạch Băng vào trong lòng, đồng thời giọng nói mị hoặc vang lên ở bên tai của Bạch Băng: "Vật nhỏ, ghen tị sao?"

Từng cử chỉ hành động này rơi vào trong mắt mọi người, khiến tâm tư tất cả đều trở nên kích động và rối loạn. Lục vương gia lúc này thật quá khác thường rồi!

"Ngươi chính là người của ta, ta sao có thể để cho nàng ấy nhìn ngắm được" Hai tay Bạch Băng ôm lấy cổ của Xích Liên Triệt, quay người ngồi ở trên đùi hắn.

Tư thế này càng khiến cho Ngả Lệ Toa trở nên tức giận, vì đây là người nam nhân mà nàng muốn có được. Trong suốt một tháng vừa qua, nàng chưa từng thấy người nào ở trên đại lục này lại tuấn mỹ như thế, ngay cả nam tử ở hải ngoại cũng không sánh được với vẻ tuấn mỹ kia.

Xích Liên Hoàng nhìn phản ứng của Xích Liên Triệt, trong mắt xuất hiện những ánh sáng khác thường.

https://thuviensach.vn

Đông quý phi há to miệng, mấy ngày nay đã xảy ra chuyện gì? Nàng có cảm giác Triệt đã thay đổi rất nhiều, khuôn mặt trở nên nhu tình hơn.... khiến cho nàng phải nhíu chặt chân mày lại.

Vì vậy ánh mắt thâm thúy lại liếc về phía nữ tử đang ru rú ở trong lòng Xích Liên triệt, nữ tử này là ai? Tới cùng nàng ta có năng lực gì mà lại giành được sự tin tưởng và cưng chiều của Triệt chứ?

Mấy năm nay, trừ bỏ tiểu vương phi đã mất tích trước kia, nàng chưa từng thấy Triệt có hành động như vậy với bất cứ một nữ nhân nào cả.

"Ngươi chính là Lục vương gia của Xích Nguyệt quốc sao? Bản công chúa rất vừa mắt ngươi" Ngả Lệ Toa giương mắt thị uy với Bạch Băng, nàng chính là muốn đoạt nam nhân kia khiến cho nàng ta phải xấu mặt.

"A.....? Ha ha" Khuôn mặt Bạch Băng không có chút nào kinh hãi, ngược lại nở nụ cười liếc nhìn Xích Liên Triệt: "Khuôn mặt này của ngươi, thật đúng là yêu nghiệt"

Dứt lời, chỉ trong nháy mắt, một đạo đấu khí màu cam nhanh chóng đánh thẳng về phía Ngả Lệ Toa.

Thấy tình hình như vậy, tất cả mọi người đều quay đầu nhìn Bạch Băng, đấu khí màu cam.... nữ tử này thật lợi hại.

Ngả Lệ Toa không nghĩ tới Bạch Băng sẽ ra tay như vậy, vẻ mặt ngây ngốc một lúc mới kịp thời phản ứng lại, hoảng hốt ra chiêu. Nhưng do trong lúc nàng ngây ngốc thì đã mất đi cơ hội, để cho đạo đấu khí đánh gần tới trên thân thể .

'Rầm' Một đạo đấu khí màu trắng đem đạo đấu khí màu cam phá vỡ.

Tóc vàng tung bay, khuôn mặt Tư Đặc Nhĩ trở nên lạnh lẽo. Tiếng va chạm điếc tai khiến mọi người đều ngơ ngác nhìn về phía vị hoàng tử hải

https://thuviensach.vn

ngoại. Thật là lợi hại, chỉ đơn giản như vậy mà lại có thể đem đạo đấu khí màu cam phá vỡ.

Trong lòng mọi người đều cảm giác được vị hoàng tử hải ngoại này có bao nhiêu mạnh mẽ, khó trách tiểu công chúa kia lại hung hãn như vậy.

Bạch Băng ngồi ở trên người Xích Liên Triệt, hơi hơi nhếch mày.

Vẻ mặt lạnh lùng ngàn năm xa cách của Xích Liên Triệt vẫn không đổi, đưa mắt nhìn về phía đôi con ngươi màu vàng, trong không trung cơ hồ bắn ra ánh lửa thiêu đốt. Hai luồng hơi thở từ từ giao nhau, dần dần hơi thở ở trên hai người cũng bắt đầu mạnh lên tỏa ra khắp nơi.

Khí tức cường đại ở giữa sân không ngừng lưu chuyển, những quan viên ở đây không có đấu khí nên vẫn chưa cảm thấy khác thường, nhưng chỉ cần là người có chút đấu khí thì đều cảm nhận được hơi thở mạnh mẽ tràn đầy sát khí này.

Tất cả quan viên ở trong ngự hoa viên đều có cảm giác không được khỏe, ngực khó chịu rồi dần dần trở nên không thở nổi, khẩn cấp cần được chữa trị.

Trên mặt mấy quân chủ đều biến đổi, hơi thở thật cường đại. Tất cả đều vận khí để bảo vệ tâm mạch, chống đỡ lại cỗ khí tức kia. Còn những người không có nội lực thì bắt đầu bất ổn, trước mắt dần dần trở nên mơ hồ.

Tư Đặc Nhĩ mặt mày không đổi, đón nhận khí tức của Xích Liên Triệt không chút kích động nào cùng với vẻ mặt vô cùng bình tĩnh. Xích Liên Triệt là đấu khí giả trung cấp, một khi bạo phát đấu khí thì sẽ khiến cho thiên địa hủy diệt. Người có thể đón nhận được luồng khí tức này thì cũng không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Xích Liên Triệt nở nụ cười lạnh lẽo, cùng với người không có chút ý cười kia rồi sau đó bộc phát ra một luồng nội lực cường đại.

Xích Liên Hoàng cũng trở nên bất ổn, trên mặt lấm tấm mồ hôi, còn Đông quý phi kia thì đã sớm nằm nghiêng ở trên ghế, tức ngực khó chịu, phảng phất như muốn tắt thở.

'Rầm ầm'

'Rầm ầm'

Một trận âm thanh nổ vang, từng cái chén bát ở trên bàn đều vỡ vụn.

Quan viên trong sân đều lần lượt té trên mặt đất, đầu óc mơ màng, trong cổ họng có một cảm giác ghê tởm.

Bạch Băng ôm cổ Xích Liên Triệt, quay đầu nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ nhưng lại không có ý định muốn thu tay lại. Nàng cảm thấy được nội lực của Xích Liên Triệt cùng với hắn không phân biệt được cao thấp. Tại thời điểm giao đấu, nếu như không có nội lực chống đỡ thì chỉ sợ đã mất mạng rồi.

Trong mắt chợt lóe sáng, nhìn về phía Ngả Lệ Toa đang vận lực chống đỡ, tay Bạch Băng cũng ngưng tụ ra đấu khí.

Tất cả đấu khí trong tay nàng ngưng tụ lại ngày một lớn, giống như một quả cầu bí đao, bên miệng nở một nụ cười rực rỡ. Nàng trái lại muốn nhìn xem cái muội muội này có bao nhiêu quan trọng với hắn, xem xem hắn còn tiếp túc đấu hay là quay lại bảo vệ nàng ta!

'Ầm' Quả cầu lớn mang theo đấu khí màu cam nồng đậm, đột nhiên bay thẳng về phía Ngả Lệ Toa. Nhìn luồng đấu khí màu cam kia ở trong không trung không khác nào một cơn lốc nhỏ .

https://thuviensach.vn

Ngả Lệ Toa đang nhắm mắt lại thì cảm giác được một đạo khí thế nhanh chóng đập vào mặt, liền kinh hãi mở to mắt.

Ánh mắt vàng kim của Tư Đặc Nhĩ chớp lóe, quay đầu nhìn về hướng Ngả Lệ Toa, trên khuôn mặt tuấn tú không nhìn ra được bất kỳ cảm xúc nào, dường như không có chuyện gì có thể ảnh hưởng được tới hắn vậy.

Trên người phát ra khí tức so với một giây trước càng thêm cường hãn, luồng khí tức màu trắng như giao long bay lượn tại trên đỉnh đầu, rồi hình thành một vòng xoáy khiến cho tất cả những thứ xung quanh đều bị cuốn vào.

Xích Liên Triên cúi đầu híp mắt nhìn Bạch Băng nở nụ cười, tươi cười này so với bất luận sự vật gì đều mị hoặc hơn. Đúng lúc này một đạo sát khí hiện ra ở trong không trung càng thêm mạnh mẽ.

Bạch Băng nhếch miệng cười một tiếng, giống như đang thưởng thức kịch vui mà nhìn chằm chằm Tư Đặc Nhĩ đang bất động kia, là cứu hay là không cứu?

"A....." Ngã Lệ Toa hét một tiếng chói tai, âm thanh cực kỳ bén nhọn, cơ hồ phá tan giấc ngủ say của mọi người.

Đạo đấu khí màu cam to như quả cầu tiến đến trước mặt nàng, nàng chỉ kịp mở ra một tấm chắn, trên mặt đã trắng xanh đến dọa người, mồ hồi lạnh từ trên trán thi nhau chảy xuống.

Tư Đặc Nhĩ âm trầm nhìn thoáng qua Bạch Băng rồi xoay người, đạo đấu khí màu trắng đang xuất ra từ trong tay cũng dần dần nhạt đi.

Xích Liên Triệt cũng thu hồi lại khí tức trên người, Bạch Băng vẫn nở nụ cười nhạt trên môi, hóa ra là trong lòng vẫn để ý sao?

https://thuviensach.vn

"Ngươi vậy mà đánh lén, có bản lĩnh thì quang minh chính đại cùng bản công chúa so tài" Ngả Lệ Toa sau khi được cứu thì tức giận chỉ vào Bạch Băng mà nói.

Bạch Băng vẫn tươi cười như cũ không giảm, đánh lén? Nàng chưa bao giờ nói nàng là người quang minh lỗi lạc, chỉ cần có thể đạt được mục đích thì dùng thủ đoạn ti tiện có sao chứ!

"Muốn quang minh chính đại đánh sao? ta ngược lại rất là hứng thú phụng bồi đến cùng" Ánh mắt Bạch Băng rét lạnh, âm thanh mang theo vô vàn lệ khí .

Luồng khí tức ở giữa sân giảm đi, mọi người đang mê man bỗng tỉnh lại. Nhìn tình huống trước mặt mà không biết là chuyện gì vừa mới xảy ra.

Đột nhiên Bạch Băng cảm thấy một tầm mắt nóng bỏng, quay đầu nhìn thấy ánh mắt yêu mị kia thì trong lòng nhất thời càng thêm rét lạnh.

Là hắn, Thần Công Liên! Chỗ ngồi của hắn là của Bắc quốc!

"Ngươi cũng nhận biết thái tử Bắc quốc?" Giọng nói trầm thấp truyền tới, nhưng giọng nói này lại để lộ ra chút giận hờn.

Thần Công Liên nhìn về phía Bạch Băng nở nụ cười, trong đó thoáng qua có chút ý đồ .

"Gặp qua vài lần" Bạch Băng nhíu mày, thái tử Bắc quốc? Thần Công Liên chính là thái tử Bắc quốc?

Sáu năm trước hắn đã bắt đầu xâm nhập vào Xích Nguyệt, vậy có lẽ sẽ có rất nhiều chuyện có liên quan tới hắn, nhưng dù vậy cũng không vấn đề gì, vì dựa vào vị trí của biên giới hai nước thì nàng muốn xem xem cái nam nhân này tới cùng là có tính toán gì.

https://thuviensach.vn

Tư Đặc Nhĩ ngồi ở trên ghế, bày ra tư thế cao ngạo nhìn qua những người bên cạnh, mái tóc dài màu vàng kim không gió mà bay .

Ngả Lệ Toa trợn tròn đôi mắt màu vàng lấp lánh, càng thêm mê người. Nỗi nhục nhã như vậy, bảo nàng làm sao có thể nuốt trôi được.

"Đánh thì đánh, hôm nay nếu bản công chúa thắng thì người nam nhân này sẽ thuộc về bản công chúa" Cho ngươi hung hẵn thì sao chứ, chỉ cần đoạt được người nam nhân này thì xem ngươi còn kiêu ngạo được nữa không.

Các đại thần vừa mới kịp hồi hồn, nghe thấy vậy thì thiếu chút nữa lại té xuống bàn. Hiện tại là tình huống gì ạ, hải ngoại công chúa cũng dám lấy Lục vương gia ra làm tiền đặt cược, chắc là không muốn sống nữa rồi!

Lấy Triệt làm tiền đặt cược? Mặt mày Bạch Băng trầm xuống, nàng sẽ không thua, nhưng nếu đem Triệt ra làm tiền cược thì nàng cực kỳ không thích.

"Đi thôi, đừng để thua mất ta" Xích Liên Triệt nở nụ cười rực rỡ, khiến mọi người đều hoảng sợ, cứ như vậy đủn đẩy nhau ngươi một câu ta một câu, làm mọi người đang ở giữa sân cũng phải sững sờ.

Nghe vậy thì Bạch Băng ngẩng đầu, nàng làm sao có thể thua mất hắn được.

Đưa mắt liếc nhìn Ngả Lệ Toa đang dương dương đắc ý, trong mắt nổi lên ánh sáng khát máu, dám cùng nàng cướp người, nàng sẽ để cho nàng ta biết cái gì là có thể động chạm và cái gì là không thể!

Ngả Lệ Toa cũng nâng mắt nhìn về hướng Bạch Băng thị uy.

Quân chủ của ba nước đều chờ đợi sự tình chuẩn bị xảy ra, một tiết mục hay như vậy sao có thể bỏ lỡ được. Công chúa hải ngoại cùng với

https://thuviensach.vn

băng sơn mỹ nhân thi tài, tiền đặt cược là Lục vương gia, chuyện ngàn năm có một này làm sao có thể không hứng thú được.

Bọn quan viên cũng châu đầu ghé tai bàn luận liên tục không ngừng, một hồi yến hội lại trở thành tình trạng này, thật khiến cho người ta không thể tưởng tượng ra nổi.

Tất cả ngự hoa viên đều im lặng một cách quỷ dị, Xích Liên Hoàng cùng với Đông quý phi cũng liếc nhau một cái, đều hiểu rõ ý tứ trong mắt nhau, Triệt quả thật đã thay đổi rồi!

"Bản công chúa sẽ khiến cho ngươi phải hối hận vì đã đắc tội với ta" ánh mắt của Ngả Lệ Toa trở nên điên cuồng.

Bạch Băng thì vẫn vẻ mặt lạnh lùng: "Lời này nên là ta nói mới đúng"

Trong tay Ngả Lệ Toa đột nhiên xuất hiện một thanh vũ khí giống như xương tỳ bà, thân hình hơi động quanh thân đã hiện ra một luồng đấu khí màu nâu.

Màu nâu? Nhìn thấy vậy thì mọi người không khỏi trừng to mắt, khí tức màu nâu? trước giờ bọn họ đều chưa từng gặp qua, nên cũng không biết rõ uy lực thế nào.

Theo đấu khí màu nâu bay lên, tỳ bà trong tay Ngả Lệ Toa dần dần tỏa ra hào quang.

Bạch Băng nhìn binh khí trong tay nàng ta, cùng với khí tức màu nâu vây quanh thân thể ấy thì cảm thấy thật vớ vẩn. Công phu như vậy mà cũng dám tỷ thí với nàng, chẳng phải là trở thành trò cười rồi sao.

Thân hình dừng lại, trường kiếm xuất hiện trên tay phải, tay trái ngưng tụ đấu khí. Tất cả trở nên mờ ảo, chỉ thấy một luồng sương mù màu trắng, dần dần mảnh sương mù bay lên, chỉ trong nháy mắt liền chuyển động toàn

https://thuviensach.vn

bộ rồi chui vào bên trong thanh kiếm trước mặt. Mọi người chỉ thấy một thanh kiếm sắc bén giường như đang hấp thu hết luồng khí trắng kia.

Tay phải Bạch Băng chuyển động, trường kiếm hiện lên và bay múa như những cánh hoa, rồi theo từng làn khí tức mà lao đến trước mặt Ngã Lệ Toa, sau đó là 'ầm' một tiếng đem Ngã Lệ Toa vậy lại ở bên trong.

Trường kiếm dài như những cành mận mang theo đầy gai góc, chỉ cần xiết chặt thì sẽ đem Ngã Lệ Toa đâm nát thành rất nhiều lỗ thủng.

"Hoàng tử, người xem có muốn hay không....." Thị vệ thân cận của Tư Đặc Nhĩ là Khải Đức thấy sự tình không ổn lên tiếng.

Tư Đặc Nhĩ vung tay lên ngăn lại Khải Đức, hiện giờ chính là do Ngã Lệ Toa tự mình đề xuất tỷ thí, cho nên bọn hắn không thể nhúng tay, hơn nữa một chút tiểu xảo đấy hắn tin tưởng Ngả Lệ Toa có thể úng phó được.

Từng sợ mận gai quay xung quanh, ánh mắt Ngả Lệ Toa chợt lóe cùng với xương tỳ bà trong tay nhất thời chuyển động, ngón tay giữa của nàng hướng về phía xương tỳ bà chạm qua, bỗng một ánh sáng như lửa bắn thẳng tới quanh cành mận gai .

Ánh sáng đỏ rực kia giống hệt như ngọn lửa ở trong lò luyện đan, làm cho người ta phải sợ hãi.

Nhanh chóng hòa tan cành mận gai đang quay xung quanh, thậm chí một hạt bụi cũng không còn mà rơi xuống.

Nhìn cảnh tượng này, tất cả các quan viên cùng bọn thị vệ đều trấn động. Vũ khí này thật là lợi hại, khi đấu khí màu nâu hòa cùng với xương tỳ bà làm một lại có thể xuất ra một luồng ánh sáng màu đỏ, thật quá lợi hại rồi.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng thấy cành mận gai bị hòa tan, ánh mắt hơi chớp động. Vây mà lại có thể tạo thành luồng khí màu đỏ có nhiệt độ? Xem ra quả thật là có chút năng lực.

Trên môi Bạch Băng nở nụ cười xinh đẹp, mang theo hương vị khuynh thành, trường kiếm nâng lên, một lần nữa ngưng tụ đấu khí.

Ngả Lệ Toa hừ lạnh một tiếng, nhiệt độ xương tỳ bà trong tay khiến người sợ hãi, ngón tay lại chạm vào vị trí lúc trước một lần nữa. Một đạo ánh sáng màu đỏ giống như Tam Vị Chân Hỏa bay tới công kích Bạch Băng.

Khí tức màu đỏ nồng đậm đánh úp lại tạo thành một biển lửa liên miên thật lớn.

Mọi người thấy cảnh này thì trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi, dưới một kích này chỉ sợ nữ tử áo trắng kia sẽ mất mạng. Khí tức màu đỏ nóng rực kia sợ là có thể thiêu rụi tất cả chứ đừng nói chi là nhân loại.

Trái lại khi thấy phản ứng của mọi người ồn ào lớn như vậy, thì sắc mặt Xích Liên Triệt vẫn bình thường không nhìn ra vui sướng.

Vẻ mặt loại này ở trong mắt mọi người mà nói, thì Lục vương gia cũng không phải là rất quan tâm tới nàng kia. Vì nếu rơi vào tình huống này là chết không thể nghi ngờ, nhưng vì sao lại vẫn chưa ra tay? Chẳng lẽ chịu để im để mất đi tiền đặt cược?

Bạch Băng nổi lên nụ cười trào phúng, nàng làm sao có thể để cho nàng ta biết được kết quả của việc gây ra tội với nàng sớm như vậy chứ, hơn nữa lúc này trò hay mới chỉ vừa trình diễn thôi không phải sao?

Vào lúc trận khí tức màu đỏ tập kích tới gần, mũi chân Bạch Băng điểm nhẹ xuống, trường kiếm bay ngang trời như một động tác quay chậm,

https://thuviensach.vn

vẽ ra một hình tròn vĩ đại, kiếm khí ngưng tụ thành một hình dáng giống như Thái Cực.

Trường kiếm kia trở nên thần kỳ, vòng tròn to lớn kia ở trước mặt Bạch Băng cũng càng lúc càng lớn hơn.

"Oanh" Một âm thanh nổ lớn vang lên, mang theo những tia lửa bay loạn trong không khí.

Đúng lúc đạo khí tức màu đỏ tới trước mặt Bạch Băng thì hình tròn lớn kia cũng thông minh không kém, giống như là một chiếc lá chắn chặn lại khiến cho tiếng nổ lớn vang lên, từng luồng khí tức màu đỏ bị vòng Thái Cực cuốn vào không ngừng chuyển động.

Ngả Lệ Toa trợn tròn mắt, lửa địa ngục của nàng vậy mà lại bị nàng ta chặn được. Đó là cái gì mà lại lợi hại như thế, ngay cả nàng cũng không đoán ra được, chỉ thấy vòng Thái Cực kia xoay tròn chuyển động giống như cái la bàn.

'Rầm ầm' Từng luồng đấu khí màu đỏ theo Thái Cực Xoay tròn bỗng nhiên bắn ngược lại về phía Ngả Lệ Toa, so với trước còn cường đại hơn.

Những người đang quan sát ở đây đã không thể nào hình dung được tình hình trước mắt nữa để mà bình luận, tranh đấu như vậy thì đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy. Hai người đều sử dụng những chiêu thức quái dị, không nhìn rõ là của môn phái nào, hơn nữa dựa vào tình hình này mà nói thì rõ ràng là nữ tử áo trắng đang chiếm thế thượng phong.

Ngả Lệ Toa lùi về sau vài bước, xương tỳ bà trong tay chuyển hướng, đầu ngón tay dao động liên tục, một đạo khí tức cường đại dần dần truyền ra, mang theo những tiếng động vang lên. Ánh mắt nàng lóe ra hào quang sáng chói, vào đúng lúc luồng khí màu đỏ bị bắn ngược trở về thì xương tỳ bà trong tay nàng đột nhiên vượt quá mức quy định mà bắn ra từng luồng khí, theo ngón tay của nàng truyền ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Vài đạo đấu khí màu đỏ theo xương tỳ bà bắn ra trong không trung, chống lại những tia màu đỏ bị bắn ngược trở về rồi dần dần dung nhập vào theo tiếng nhạc, chậm rãi ở trong không khí ngưng tụ mà nhảy múa.

Ầm ! Bạch Băng khép hờ hai mắt, nhưng trong mắt Bạch Băng vẫn vô cùng kiêu ngạo. Âm nhạc có thể khống chế vật thể nhưng căn bản không đủ sức để khống chế nàng. Tiếng nhạc này sở dĩ có thể khống chế được cao hay thấp thì còn phải xem xem là công lực người này cao tới đâu mới được!

Lúc này Bạch Băng có thể cảm nhận được tiếng nhạc kia cùng với luồng đấu khí màu đỏ này tỏa ra sát khí, vậy mà lại có ý định đưa nàng vào chỗ chết. Nàng không trả lại cho nàng ta một chút, thì có phải là rất không phải phép hay không!

Ánh mắt Ngả Lệ Toa nhìn chằm chằm Bạch Băng, ngón tay không ngừng bay múa trên xương tỳ bà, kèm theo đó là từng trận âm thanh được tấu lên, khiến người ta không có chút cảm giác thoải mái mà ngược lại, lại khiến cho lòng người nảy sinh ra ý nghĩ độc ác . Những âm thanh kia như những tiếng trống trận, một tiếng rồi lại một tiếng không ngừng nhiễu loạn suy nghĩ của những người ở đây.

"Đi" Ngả Lệ Toa hô to một tiếng, đấu khí màu đỏ rót vào tiếng nhạc càng mãnh liệt hơn, giống như là một bảo bảo ngoan ngoãn biết nghe lời, mà lao thẳng tới phía Bạch Băng.

Càng lúc càng mãnh liệt, càng lúc càng ngoan độc. Từng trận hào quang tựa như cơn lốc mang theo vô vàn sát khí nồng đậm mà kéo đến.

Ánh mắt Xích Liên Triệt vẫn dõi theo từng chuyển động của Bạch Băng, khuôn mặt tuấn mỹ mang theo lạnh lùng cương nghị vẫn không thay đổi.

Nhưng Xích Liên Vũ đang ngồi trên ghế thì lại không bình tĩnh được như thế, mấy năm nay hắn vẫn khổ tâm tu luyện vũ tu, cho nên có thể cảm

https://thuviensach.vn

giác được sự cường đại của từng đạo đấu khí màu đỏ kèm theo với sát khí mãnh liệt.

Sắc mặt lo lắng âm trầm, quay đầu nhìn về phía Xích Liên Triệt thì thấy hắn vẫn ổn thỏa bất động. Lục đệ tới cùng là đang tính toán muốn làm gì!

Bạch Băng lạnh lùng nhìn lướt qua xương tỳ bà của Ngả Lệ Toa trong nháy mắt, ở sâu trong đôi mắt đen láy dần dần hiện lên sát khí.

Trường kiếm cùng với tay trái đồng thời chuyển động, khí tức trên người tỏa ra bốn phía. Hơi thở kia mang theo sự hủy diệt mà tới, khóe miệng nhẹ nhàng khẽ động, chuẩn bị thay đổi kết thúc.

Trường kiếm vẽ ra hình dáng Thái Cực, cùng với đấu khí trung cấp màu cam kia tuyệt đối không ai chống cự nổi. Thái Cực kiếm vốn đã rất lợi hại, cương nhu cùng tồn tại, mà lại mang theo đấu khí màu cam kia khiến cho hai luồng khí đồng khởi, lực đạo so với một cái còn phải cường đại hơn gấp ba lần.

Ngay cả người quan sát cũng cảm nhận được sự cường đại này, khí tức thật mạnh. Nữ tử này tới cùng là người phương nào, tuổi còn nhỏ như vậy mà lại biến thái tới như thế.

Tư Đặc Nhĩ cũng không giữ nổi bình tĩnh nữa, nhìn chiêu thức lợi hại của Bạch Băng kia thì hắn cảm giác được nó còn mạnh hơn so với Ngã Lệ Toa gấp bội. Nữ tử ở đại lục cường hãn như vậy thì đây là lần đầu tiên hắn thấy, tuổi nhỏ mà đã luyện được nội lực thâm hậu như vậy, ngay cả người hải ngoại cũng rất hiếm khi có được.

"Hoàng tử, công chúa chỉ sợ không chống lại được một kích của nàng kia....." Khải Đức tuy mặt không chút cảm xúc nào , nhưng ở trong mắt thì lại lộ ra cảm xúc rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Tư Đặc Nhĩ không nói chuyện, nhưng ánh mắt thâm sâu thì vẫn nhìn Bạch Băng, trong lòng tâm tư xoay chuyển. Nếu nữ tử như vậy mà ở lại bên cạnh hắn thì chính là cảnh tượng như thế nào ạ?

"Hoàng tử, công chúa....." Thấy Tư Đặc Nhĩ không nói gì, Khải Đức cảm thấy vô cùng sốt ruột.

Khải Đức còn chưa nói xong, Tư Đặc Nhĩ đã dơ tay ngăn lại lời nói của hắn, con ngươi sắc bén như báo nâng lên thu toàn bộ hình ảnh của Bạch Băng vào trong mắt.

Nữ nhân này rất đẹp..... Chỉ là hình như hơi quá lạnh lùng rồi thì phải!

'Oanh' Một tiếng, đấu khí ở trong hai tay phát ra khí tức mạnh mẽ, giống như hai con ngân long ở trong nháy mắt hợp lại làm một, mang theo lực đạo cuồng liệt .

Đối diện với luồng đấu khí màu đỏ Ngả Lệ Toa vốn đang cường thịnh, vậy mà chỉ trong nháy mắt đã xoay chuyển. Đấu khí màu đỏ tiêu tán, bị một luồng đấu khí có hình dáng ngân long mang theo khí thế sắc bén xuyên qua luồng đấu khí màu đỏ. Rồi luồng đấu khí đỏ đang rất lợi hại kia dần tiêu tán hóa thành hư ảo, trở thành một làn khói chậm rãi bay lên.

Đấu khí màu trắng thẳng hướng Ngả Lệ Toa mà đến, làm cho nàng ngăn không nổi, thậm chí nếu bị dính một kích này thì phải chết chẳng phải nghi ngờ.

Bạch Băng quyết hạ sát tâm, bất kể nàng ta là hải ngoại công chúa hay là cái gì, một khi chọc nàng thi chắc chắn phải chết!

Người kính ta thì ta kính lại người, người phạm ta thì ta giết người. Vô luận là ai thì nguyên tắc của nàng sẽ không vì thân phận của bất cứ người nào mà thay đổi.

https://thuviensach.vn

Mấy quân chủ lúc này đều nhìn ra cửa, hai người này công phu đều tốt nhưng mà nữ tử áo trắng kia có vẻ lợi hại hơn, nhất là khi đạo đấu khí cường đại kia trong nháy mắt đã đánh tan đấu khí màu đỏ.

Rồi sau đó còn trực tiếp áp bức tiểu công chúa. Dựa vào một kích này, sinh tử đã rất khó nói rồi.

Quân chủ của ba nước đều mở to mắt mà nhìn tình hình đang diễn ra, không biết nếu như vị tiểu công chúa hải ngoại này chết đi thì đại lục cùng với hải ngoại có thể xảy ra chiến tranh hay không?

Ngả Lệ Toa trợn trừng mắt nhìn, ngón tay đang lướt trên cây đàn tỳ bà chợt dừng lại vì gặp phải trận đấu khí mạnh mẽ, theo bản năng đưa cây đàn che chắn ở trước người mình.

'Ầm' một tiếng nổ vang, cây đàn vì va chạm phải luồng đấu khí mạnh mẽ mà vỡ tan.

Ngả Lệ Toa thấy vậy thì liền vứt đi cây đàn trong tay, thân thể liên tục lùi về phía sau do bị luồng đấu khí của Thái Cực đánh xuyên qua mà làm nát cây đàn tỳ bà, rồi lại trực tiếp đánh thẳng vào thân thể.

Tư Đặc Nhĩ đang ở trên ghế bất chợt đi chuyển, bóng dáng nhanh nhẹn như quỷ mị lao về phía Ngả Lệ Toa, một tay ngưng tụ nội lực lập tức truyền vào từ sau lưng của Ngả Lệ Toa lan dần ra khắp toàn thân.

Ngả Lệ Toa được một cỗ nội lực mạnh mẽ truyền vào, nhất thời dồn lực hung hăng đánh một chưởng mạnh mẽ về phía vòng Thái Cực.

'Rầm Ầm' lại một tiếng nổ vang, luồng đấu khí của Thái Cực vốn đã mạnh mẽ, nay nhất thời bị một luồng nội lực khác đánh ngược lại thì cũng bị kích phát mà bắn ra một đạo khí tức mãnh liệt hơn gấp bội lần.

https://thuviensach.vn

Khí thế bắn ra bốn phía giống như pháo hoa nở rộ, làm cho mọi người ở xung quanh phải kinh hoảng. Nếu như bị luồng đấu khí này đánh tới trên người, chỉ sợ không bị chết thì cũng bị tàn phế.

"A....." Từng tiếng hô to liên tiếp vang lên, tất cả mọi người đang ngồi trên ghế cũng đều cuống quít chạy tán loạn ra khắp nơi để tránh né.

Một số người kém may mắn bị đấu khí kia đánh vào người, miệng phun ra máu tươi.

Bạch Băng thấy Tư Đặc Nhĩ nhúng tay vào, ánh mắt nhất thời càng trở nên rét lạnh. Các ngươi đã không tuân thủ nguyên tắc, vậy cũng đừng trách ta không khách khí.

Cúi đầu nhìn thì nhìn thấy Tiểu Bạch và Tiểu Kim cũng mở to đôi mắt mang theo ánh sáng khát máu.

"Đi" Giọng nói lạnh như băng vang lên, bỗng một trắng một vàng lấy khí thế nhanh chóng lao ra, sau đó từ trên tay Bạch Băng cũng đồng thời xuất ra một đạo kiếm khí mạnh mẽ.

Đón nhận đạo kiếm khí kia, Tư Đặc Nhĩ và Ngả Lệ Toa đồng thời bị ép phải lùi về phía sau ba bước.

Trong mắt Tư Đặc Nhĩ hiện lên vẻ kinh ngạc, hắn vẫn nghĩ rằng nàng vốn rất mạnh rồi, nhưng lại không nghĩ được ở trong tình cảnh này nàng lại có thể xuất ra được luồng đấu khí mạnh mẽ hơn cả thế, khiến chân tay hắn phải run lên.

Ánh mắt lóe lên, tiện tay gạt Ngả Lệ Toa sang một bên, trên mặt nở nụ cười: "Xuống tay cần gì phải nặng như vậy?"

Nghe thấy vậy, ánh mắt Bạch Băng lạnh lẽo nhìn lướt qua Tư Đặc Nhĩ, vừa cười vừa nói: "Haha .... Xuống tay nặng? Ta thích ra tay nặng như

https://thuviensach.vn

vậy đấy thì sao nào! Chọc giận ta, chỉ có chết!"

Hai huynh muội này thật đúng là kẻ đàn người hát? Người nào xuống tay quá nặng? Nếu như hôm nay năng lực của nàng không hơn người, chỉ sợ kết cục chỉ có đường chết thảm mà thôi!

Thật không biết là do nàng quá mức đề cao chính mình! Hay là đã quá xem nhẹ thực lực người hải ngoại bọn hắn?

Nhìn ra tâm tư của Tư Đặc Nhĩ, Bạch Băng tươi cười sáng lạn nhìn hắn nói: "Ta nói rồi, trêu chọc ta. Chết!"

Lời nói đơn giản vang lên, Bạch Băng tụ khí nâng cao trường kiếm, kiếm khí vô hình không ngừng bắn ra. Dám coi lời nàng nói như gió thoảng bên tai? A, lá gan thật lớn!

Ngả Lệ Toa phục hồi lại tinh thần, trong lòng lạnh lẽo, giương mắt nhìn Bạch Băng. Nhân lúc ca ca ra tay, nàng phải nắm lấy cơ hội mà giáo huấn nàng ta. Vào lúc này, hai tay Tư Đặc Nhĩ đang ngưng tụ ra đấu khí vô cùng mạnh mẽ, theo bàn tay to vung lên, lập tức đón nhận lấy kiếm khí của Bạch Băng.

Ngả Lệ Toa xoay người, trong tay cũng ngưng tụ ra đấu khí, mặt mũi của nàng đã bị mất hết, cho nên nàng phải giết chết nàng ta!

Trên mu bàn tay Ngả Lệ Toa nổi lên gân xanh, nội lực không ngừng ngưng tụ ra đấu khí, nàng muốn nàng ta bầm thây vạn đoạn. Đấu khí màu đen không ngừng lớn mạnh, một chưởng đánh ra, bắn thẳng về phía Bạch Băng.

Bạch Băng điểm nhẹ mũi chân, thân thể linh hoạt như chim yến, xoay chân một cái đá thẳng về phía quả cầu màu đen đang công kích tới.

https://thuviensach.vn

Huynh muội cùng liên thủ? Tốt tốt tốt, dưới chân dùng lực đá thẳng về phía trước, quả cầu màu đen kia bị Bạch Băng đá bay ra ngoài không khác gì một quả bóng.

"Rầm Ầm'

'A.....'

Đấu khí màu đen kia thẳng tắp hướng về phía bàn tiệc của người hải ngoại mà lao đến, khiến tất cả mọi người tùy tùng miệng phun máu tươi, ngã ngửa ra mặt đất.

"Ngươi.....A....." Ngả Lệ Toa tức giận giậm chân, lời nói tức giận vừa muốn nói ra, thân hình trên ghế của Xích Liên Triệt cũng bật lên, ngay lập tức vung tay khiến thân hình Ngả Lệ Toa bị bắn bay ra ngoài .

"Nếu hoàng tử hải ngoại đã muốn như vậy, bổn vương đương nhiên cũng cần phải ra sức một tay" Thân hình Xích Liên Triệt bay xuống cạnh người Bạch Băng, đưa tay ôm Bạch Băng vào lòng. Ở trước mặt hắn mà hai người kia dám cấu kết khi dễ người của hắn, quả thật xem hắn chỉ là vật trang trí hay sao!

Sự tình diễn biến ra đến nông nỗi này, tất cả mọi người ở đây đều trầm mặc. Bọn quan viên đều sợ hãi rụt rè đứng ở nơi an toàn, hoảng sợ nhìn cuộc nội chiến đang diễn ra, rõ ràng là một cuộc yến tiệc, vậy mà giờ lại thành tình cảnh đáng sợ như vậy. Bọn họ đều là cường giả đương nhiên không sao, nhưng người chịu khổ lại là bọn hắn ạ!

"Sự tình có vẻ không ổn" Hoàng đế Bắc quốc cau mày, nếu thật sự xảy ra chiến tranh, người đại lục lại không biết thực lực của người hải ngoại ra sao, nhưng chỉ sợ là người hải ngoại đã điều tra ra rõ ràng thực lực của bọn họ rồi.

https://thuviensach.vn

Đang ở nơi xa lạ, vậy mà người hải ngoại này lại vẫn hung hãn không thèm để người bốn nước của bọn họ vào mắt. Chẳng lẽ thực lực của người hải ngoại lại lợi hại như vậy? Mặc kệ nói như thế nào, trước tình hình không rõ ràng nếu tùy tiện xảy ra xung đột, hậu quả chỉ sợ là không tưởng tượng nổi.

Tuy rằng lúc này đối chiến chính là Xích Nguyệt quốc, nhưng mà người hải ngoại tới đại lục vào lúc này, tâm tư kia chỉ sợ một quốc gia cũng chưa đủ thỏa mãn!

"Gấp cái gì " Thần Công Liên cười nói, hắn trái lại không cảm thấy được có cái gì không tốt.

"Liên nhi, công phu của người hải ngoại rất quái dị, chỉ sợ thế lực ở phía sau rất cường đại. Hiện giờ cùng hải ngoại xung đột, đối với toàn bộ đại lục đều bất lợi" Bọn hắn cũng đã từng có dã tâm xâm chiếm hải ngoại, chỉ sợ rằng người hại ngoại cũng đồng dạng cũng có ý nghĩ muốn xâm chiếm đại lục.

Tuy hắn rất muốn diệt trừ Xích Nguyệt quốc, nhưng mà đối mặt với sự công kích của hải ngoại thì hắn vẫn lựa chọn dẹp mọi ân oán, chung tay chống địch.

Trước mắt phải bảo vệ được đại lục rồi mới có thể tính tiếp, nếu như lúc này hắn cùng với người hải ngoại liên hợp đối đầu với Xích Nguyệt quốc, sợ rằng người hải ngoại sau khi thắng lợi rồi ngay cả quốc gia của hắn cũng mất!

Thần Công Liên liếc mắt nhìn thấu suy nghĩ của hắn, khóe miệng nhếch lên nụ cười chế nhạo: "Không nên coi thường lực lượng của bọn họ, cuộc chiến này thắng thua cũng chưa rõ thuộc về ai đâu"

"Dựa vào cái gì mà nói vậy?" Bắc hoàng quay đầu nhìn Thần Công Liên đầy nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

"Dựa vào cái gì mà nói vậy? Đúng vậy ạ, dựa vào cái gì mà nói vậy ạ!" Đối mặt với thắc mắc đó, Thần Công Liên đưa ra câu trả lời càng thêm khó hiểu, khóe môi lạnh lẽo mỉm cười, ở sâu trong tròng mắt dấy lên một ngọn lửa.

Bắc hoàng nhìn Thần Công Liên đầy quái dị, đáp án này chẳng khác nào khiến hắn càng thêm đau đầu!

Các quân chủ của hai nước còn lại cũng nhíu mày, rõ ràng suy nghĩ của bọn họ cùng với Bắc hoàng cũng không khác nhau là mấy.

Xích Liên Hoàng ngồi trên long ỷ lại càng không giữ được bình tĩnh, cuộc chiến này đến khi nào mới xong?

"Hôm nay ta sẽ giết nàng ta, ta muốn nhìn xem người sẽ nổi giận tới mức nào" Bạch Băng vô cùng lạnh lùng nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ lên tiếng.

Dám dở trò trước mặt nàng, hừ, muốn bao che khuyết điểm cho muội muội sao? Nàng là muốn xem xem hắn rốt cuộc có thể bao che khuyết điểm tới trình độ nào! Cho rằng mình là người hải ngoại thì giỏi lắm sao? Chỉ cần nói ra vài câu là có thể đem chuyện này cho qua à?

Khởi xướng ra chuyện này chính là bọn họ, như thế nào bây giờ lại đổ hết lên đầu nàng rồi!

Tư Đặc Nhĩ quay đầu nhìn Ngả Lệ Toa bị đánh bay, đáy mắt xẹt qua một tia lạnh lẽo. Quay đầu lại nhìn chằm chằm nữ tử lạnh lùng kia, người nữ nhân này làm hắn không đoán ra được tâm tư, mỗi một bước đi của nàng đều không nằm trong suy nghĩ của hắn.

Bạch Băng đang nằm ở trong lòng Xích Liên Triệt, bỗng nhiên nhanh chóng tiến lên, năm ngón tay hướng thẳng về phía Ngả Lệ Toa mà bắt lấy.

https://thuviensach.vn

Toàn thân Ngả Lệ Toa run rẩy, sắc mặt trở nên tái nhợt. Hiển nhiên là sự va chạm vừa rồi đã khiến cho nàng mất hết sức lực .

Thị vệ Khải Đức thấy Bạch Băng phát động công kích, vội vàng che chắn ở trước mặt Ngả Lệ Toa.

Ánh mắt Bạch Băng lạnh lùng nhìn qua hắn một cái, khóe miệng tươi cười càng sâu, đáy mắt phát ra nồng đậm cuồng vọng mà không ai bì nổi. Nhưng sự cuồng vọng đó ở trong mắt mọi người lại chính là sự bất an.

Tầm mắt của mấy quân chủ đều dõi theo từng bước di chuyển của Bạch Băng, nữ nhân này quá mạnh mẽ, công phu võ thuật vô cùng quái dị. Thân thế của nàng tạm thời chưa nói tới, chỉ dựa vào công phu cùng thủ đoạn mà nàng đang sử dụng với người hải ngoại cũng đủ để đoán được, sau này nhất định nàng sẽ là chướng ngại của bọn hắn!

Xích Liên Vũ nắm chặt cái chén trong tay, ánh mắt cố định ở trên người Bạch Băng, trên thân thể của nàng luôn luôn có một lực hấp dẫn mê người. Nàng chính là sự kết hợp của hai loài hoa anh túc và tuyết liên.

Không chỉ có cao quý mà còn mang theo loại độc dược trí mạng.

Hai loại này có hai loại khí chất đối lập mà không ai có thể cùng có được, mà nàng lại hồn nhiên kết hợp được cả hai thứ, khiến hai sự đối lập này cùng dung hợp vào nhau, để chúng trở nên hoàn mỹ nhất.

Không những chỉ có dung nhan khuynh thành, mà nàng còn có được khí chất lạnh lùng cao ngạo, nhưng cũng chính sự lạnh lùng cao ngạo đấy lại là điểm quyến rũ chết người.

Nhìn Bạch Băng như vậy, làm nội tâm của hắn rung động, nhưng sự rung động này hắn chỉ có thể chôn chặt ở trong lòng cả đời.....

https://thuviensach.vn

Yến hội lúc này trở nên rối loạn, đấu khí màu đỏ như lửa bắn ra tung tóe khắp nơi, tràn đầy sát khí.

Ánh mắt rực lửa của Tư Đặc Nhĩ chớp động, cặp mắt màu vàng cùng với con ngươi đen như mực của Xích Liên Triệt giao nhau.

Bên này, thân hình của Bạch Băng di chuyển nhanh như tia chớp, sát khí dày đặc theo thân thể nàng tỏa ra. Mái tóc dài cùng với áo choàng tung bay hòa cùng với sát khí lạnh thấu xương khiến cả người nàng trở nên lạnh lùng mà trong trẻo, làm cho người ta không rét mà run.

Một nữ tử như vậy mà lại có thể tỏa ra sát khí khiến người ta sợ hãi, người thị vệ che ở trước người Ngả Lệ Toa ở trong nháy mắt, cũng cảm thấy sợ hãi.

Nâng tay, một thanh loan đao liền chém về phía Bạch Băng, khí thế vô cùng hoàn mỹ. Nếu như bình thường khi nhìn thấy loại đao pháp này, Bạch Băng nhất định sẽ cẩn thận cân nhắc một chút, nhưng hiện giờ nàng không có tâm tình mà suy xét.

Bàn tay năm ngón hướng thẳng về phía loan đao mà chống đỡ.

"Mau nhìn, nàng ta muốn làm gì?"

"Tay nàng ta sẽ bị chặt bỏ....."

Mọi người thấy động tác của Bạch Băng thì đều kinh ngạc, nhìn thủ đoạn chống lại loan đao kia thì ngay cả ngốc tử cũng biết rõ kết quả.

Thời điểm mọi người ở đây đều lắc đầu, thì Bạch Băng đã bổ nhào về phía loan đao ' ầm' một tiếng, chỉ thấy tay Bạch Băng đã chém thanh đao làm hai đoạn.

https://thuviensach.vn

Ngơ ngác, mọi người vừa mới kinh hô đều hoàn toàn trở nên ngơ ngác, mồm miệng há hốc. Nàng ta vậy mà dùng tay không cắt thanh đao kia làm hai đoạn, tay nàng ta chẳng lẽ là làm bằng sắt sao?

Khải Đức cũng kinh ngạc, trong nháy mắt còn chưa kịp phản ứng lại thì ngực đã nhói đau. Một bàn tay trắng nõn đã đâm thẳng vào vị trí trái tim của hắn, làm hắn giật mình ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ ngay trước mắt, ở trên mặt là một nụ cười quỷ dị .

Bạch Băng vung tay, nam nhân cao lớn lập tức bị bay lên rồi sau đó là văng ra ngoài, chỉ trong nháy mắt trái tim Khải Đức liền đình chỉ hoạt động.

Lúc này những quan viên và các thị vệ đều nhìn Bạch Băng bằng ánh mắt quỷ dị, trong tay nàng tràn đầy máu tươi, từng giọt từng giọt rơi trên mặt đất.

Theo vị trí Khải Đức rơi xuống, lập tức tạo thành một cái hố lớn, trái tim ở trước ngực lộ ra bên ngoài, vô cùng ghê người. Loại thủ đoạn này khiến cho người người phải sợ hãi, không khác gì một cơn ác mộng kinh hoàng!

Ngả Lệ Toa kinh hãi nhìn Khải Đức chết đi, cái kiểu chết này.....

Quay đầu nhìn chằm chằm Bạch Băng, bây giờ nàng tuyệt đối sợ hãi, thân thể không ngừng lùi về phía sau từng bước.

Tư Đặc Nhĩ nhìn thoáng qua rồi sau đó đi về phía Bạch Băng.

'ầm' Một tia đấu khí màu tím ngăn ở ngay trước mặt hắn.

Tư Đặc Nhĩ nhìn đấu khí màu tím ngăn cản trước mặt, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, đấu khí màu tím? Không nghĩ tới người nam tử này thế nhưng lại có đấu khí màu tím.

https://thuviensach.vn

Dơ tay ngăn cản, thân hình hoảng sợ lùi về sau hai bước.

"Đối thủ của ngươi là ta, hai người các nàng đối chiến với nhau, không tới phiên ngươi nhúng tay vào" Bên miệng Xích Liên Triệt nở nụ cười lạnh.

Nhưng ở tận sâu dưới đáy mắt là một mảng lạnh lẽo khiến lòng người phải kịch liệt run lên, hôm nay người gây sự là công chúa hải ngoại, cho nên sự tình diễn ra đến bây giờ cho dù có giết công chúa hải ngoại đi nữa, thì hắn vẫn đứng hoàn toàn về phía Bạch Băng.

Hắn muốn nhìn xem ai dám nhúng tay vào, ai dám nói một chữ không, hắn tuyệt đối sẽ loại trừ ngay lập tức.

Vào những giây phút cuối ngày, ánh trăng chậm rãi nhô lên trên cao chiếu sáng một mảnh âm u, làm cho mọi người ở đây ngay cả hô hấp cũng phải cẩn thận theo.

Trận chiến này không khác nào trận chiến của quỷ môn quan, trái tim không có lúc nào bình tĩnh nổi vì chịu quá nhiều kinh hãi.

"Tiếp theo nên đến lượt ngươi rồi" Lời nói khát máu từ trong miệng nàng nói ra, như gợi lên niềm hứng thú chém giết .

Ngả Lệ toa sắc mặt tái nhợt, tiện tay rút ra cây ngân trâm, đứng dậy hướng về phía Bạch Băng mà đâm.

Khuôn mặt khát máu của Bạch Băng chứa đầy sự châm chọc, nhấc chân đá chuẩn xác vào trong cây trâm trên tay nàng, sau đó là hung hăng đem bàn tay trắng nõn của Ngả Lệ Toa dẫm nát dưới chân.

"rắc" tiếng xương cốt vỡ vụn vang lên giữa trời đêm yên tĩnh, nghe cực kỳ vang dội.

https://thuviensach.vn

"A....." Ngả Lệ Toa ngẩng đầu gào thét.

Tư Đặc Nhĩ lông mày nhăn lại càng sâu, bàn tay nắm chặt lại thể hiện ra sự tức giẫn hỗn loạn của hắn.

Đôi mắt khát máu của Bạch Băng chớp động, đôi chân như mang theo sức nặng ngàn cân, đem Ngả Lệ Toa dẫm thành xương cốt vỡ vụn. Không phải muốn cướp người của nàng sao? Tiếp tục cướp đoạt ạ!

Các vị quan viên có mặt tại đây sắc mặt đều tái mét, một nữ tử xinh đẹp như vậy mà lại độc ác như thế. Ngoài miệng tươi cười đẹp đẽ, nhưng ẩn sau nụ cười đó lại là hơi thở chết chóc vô tận như Tu La tới từ địa ngục.

"Dừng tay" Khuôn mặt cương cứng tràn đầy tức giận của Tư Đặc Nhĩ lạnh lùng lên tiếng.

Bạch Băng quay đầu nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ, mặt mày nhíu lại, tư thái cao ngạo hoàn toàn lộ ra ngoài, bên miệng mang theo châm chọc lên tiếng: "Chuyện này không phải do ngươi quyết định!"

Dứt lời, quay đầu mặc kệ khuôn mặt khó coi của Tư Đặc Nhĩ, nhấc chân khỏi tay trái của Ngả Lệ Toa rồi lại dẫm mạnh xuống cổ tay phải, không lưu lại chút tình cảm nào cho hắn!

"A.... Brother..... Save me.....(ca ca, cứu ta) " Ngả Lệ Toa khản giọng gào thét, tay nàng như muốn phế rồi.

Tư Đặc Nhĩ thâm trầm nhìn thoáng qua Bạch Băng, thủ đoạn này quá ác độc, người có tài như vậy thật sự hắn có thể dùng được sao?

"Brother....Save me....." Mặt Ngả Lệ Toa không còn chút máu, ánh mắt cầu xin nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ.

https://thuviensach.vn

Tiếng gào thét của Ngả Lệ Toa kéo lại suy nghĩ của hắn, mặt mày trầm xuống, nhấc chân muốn đi về hướng Bạch Băng.

Xích Liên Triệt nhìn ra suy nghĩ của Tư Đặc Nhĩ, chân hắn tiến lên một bước, cười nhạt một tiếng với hắn ta.

Bóng đêm mê người, tất cả ánh nến trong ngự hoa viên tạo nên một hình ảnh nổi bật vô cùng, khiến hắn trở nên cao quý mà yêu mỵ

Tuy nói là yêu mỵ nhưng ở trên người hắn vẫn toát ra một cỗ uy nghiêm chấn nhiếp lòng người. Trong đôi mắt đen tuyền là một mảnh ánh sáng rực rỡ bắn ra bốn phía, làm mọi người không dám nhìn gần, bởi vì hắn tựa như một vị thần từ trên trời hạ xuống nhân gian.

"Gấp cái gì chứ, trò hay còn chưa có xem xong mà không phải sao?" Tuy nhìn về phía Bạch Băng, nhưng khóe mắt Xích Liên Triệt vẫn không buông tha cho bất kỳ vẻ mặt nào của Tư Đặc Nhĩ.

Đôi mắt màu vàng kim của Tư Đặc Nhĩ cũng trở nên sâu không thấy đáy, lưu quang chớp động như một vòng xoáy, ở tận sâu trong vòng xoáy đấy như ẩn hiện lên tầng tầng lớp lớp sóng gió, chỉ là vì ẩn giấu quá sâu cho nên mọi người mới không phát hiện ra mà thôi.

"Brother....." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Ngả Lệ Toa biến dạng, đau đớn khiến cho nàng không thể chịu nổi, xương cốt vỡ vụn khiến toàn thân đau đớn, nàng không có ngất đi cũng là do nội lực nàng không kém, mới có thể duy trì được ý thức.

Bạch Băng không chút thương tiếc, nâng chân lên, đảo mắt đang đinh giẫm lên đỉnh đầu... Mọi người vào giờ khắc này đều đã nhắm chặt hai mắt lại không dám nhìn, chỉ cần một cước của nàng ta chỉ sợ sẽ đem đầu của vị tiểu công chúa hải ngoại kia vỡ nát !

https://thuviensach.vn

"Cho nàng một đường sống" Tư Đặc Nhĩ nhẹ nói, trong mắt đã tăng thêm dao động.

Chân Bạch Băng dừng lại, một khi đã thương yêu như vậy..... Như thế nàng sẽ giữ lại cho nàng ta một mạng!

"Vậy thì giữ lại một mạng cho nàng ta!" Dứt lời chân Bạch Băng liền đá vào thân thể của Ngã Lệ Toa, chân dùng lực, thân thể Ngã Lệ Toa liền bay lên trời.

Bạch Băng nâng lên trường kiếm trong tay, mũi chân điểm nhẹ lên mặt đất mà bay, trường kiếm bay múa hoa lệ, trong nháy mắt thanh kiếm vô tình đã chạm tới cổ tay của Ngã Lệ Toa.

"A,....." Nhất thời dòng máu tươi nóng bỏng tựa như suối mà phun trào.

"Vậy là được rồi" Ánh mắt Bạch Băng nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ, khóe miệng nhếch lên nụ cười vô cùng lạnh nhạt, thu lại trường kiếm làm Ngả Lệ Toa cả người lao thẳng về phía hắn.

Tư Đặc Nhĩ xoay người đỡ Ngả Lệ Toa một thân đầy máu tươi, trong mắt cảm xúc hỗn loạn.

"Brother..... Tay của ta.... tay của ta.. phế rồi....." Giọng nói suy yếu của Ngả Lệ Toa còn chưa nói xong thì ánh mắt trắng dã rồi ngất đi.

Hai cổ tay không khác gì một đống thịt thối, xương cốt đều vỡ vụn, nàng ta vậy mà lại đánh đứt gân tay của Ngả Lệ Toa!

Bây giờ đôi tay của Ngả Lệ Toa cả đời cũng đừng mong có thể động chạm đường bất cứ cái gì nữa, xương cốt nát còn có thể chữa trị, nhưng gân tay đứt thì ai có thể trị liệu?

https://thuviensach.vn

"Xuống tay như vậy ko phải là quá nặng sao" Tư Đặc Nhĩ rũ mắt xuống, làm cho người ta không thấy rõ được ánh mắt của hắn là đang tức giận tới mức nào, hơn nữa chỉ trong nháy mắt sát khí toàn thân đã dày đặc hơn gấp đôi.

Bạch Băng vẫn bất động, cảm giác được sát khí mạnh mẽ nhưng trên mặt nàng lại vẫn mang theo tươi cười ngạo nghễ, muốn dùng sát khí cảnh cáo nàng?

Vô dụng thôi, bản thân nàng hiểu rõ nhất chính là sát khí, so với bất cứ cái gì thì sát khí chính là sự bảo hộ tốt nhất của nàng.

"Nặng? ở dưới mắt của ta mà muốn cướp đoạt nam nhân của ta, trừng phạt này đã là quá nhẹ" Trên người tỏa ra khí thế ngạo thị, cùng với hơi thở lạnh lẽo tản ra khắp nơi.

Mọi người ở đây đều cảm giác được sự mạnh mẽ này, nó quá cường đại.

Trong ngự hoa viên bỗng có một cỗ lực lượng cực kỳ quỷ dị, khiến cho tất cả mọi người đều phải vận nội lực chống đỡ, bọn họ chưa bao giờ thấy qua sát khí âm trầm và sắc bén như vậy.

Tư Đặc Nhĩ cũng mở to mắt, nữ nhân này là đang muốn cùng hắn phân cao thấp. Sát khí, loại sát khí này giống như có thể làm bất cứ thứ gì đều phải cúi đầu, ngay cả hắn cũng phải kinh hãi.

Hắn vậy mà lại sợ loại hơi thở này, sao có thể!

Bạch Băng xoay người đi về phía Xích Liên Triệt, trên người tản ra hơi thở vô cùng lạnh lẽo, phối hợp với dung nhan tuyệt mỹ quả thực như một vật nhỏ quyến rũ mê hoặc lòng người!

https://thuviensach.vn

Trong sân là một mảnh yên tĩnh, cho dù là quân vương hoàng đế thì lúc này bọn họ cũng hoàn toàn không biết nên biểu đạt cảm xúc như thế nào, nữ nhân này thật đáng sợ!

"Yến hội hôm nay thật khiến cho tiểu vương cả đời khó quên!" Tư Đặc Nhĩ nghiêm mặt, sau khi bỏ lại những lời này thì lập tức xoay người đi ra cửa cung.

Tất cả sự tình tối nay, hắn sẽ khắc ghi chặt chẽ ở trong đầu, Bạch Băng phải không? ấn tượng của hắn về nàng đã sâu tới tận tim!

Mọi người thấy khách hải ngoại bỏ đi, nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Rốt cuộc yến hội cũng có thể kết thúc, hồn phách của bọn hắn không biết đã lượn đi lượn lại ở quỷ môn quan không biết bao lần rồi ạ.

Mặt mày Xích Liên Hoàng âm trầm, sau khi người hải ngoại rời đi, hướng về phía quân chủ ba nước khách sáo vài câu rồi kết thúc yến hội này.

Trận yến hội này mới chỉ là sự khởi đầu của cuộc chiến loạn, mọi người mỗi người một tâm tư riêng mà rời khỏi hoàng cung.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tiểu Kim Mạnh Mẽ

Ban đêm yên tĩnh, ánh sáng rực rỡ hòa cùng với cơn gió lạnh thổi qua.

Sau sự kiện ầm ĩ đó là quang cảnh vô cùng yên tĩnh, toàn bộ vạn vật xung quanh giống như đang chìm trong giấc ngủ say.

Xích Liên Hoàng vẻ mặt cương nghị ngồi trên ghế, ánh mắt nhìn về lá thư tín đang cầm trong tay. Tuy ánh mắt đang nhìn thư nhưng trong lòng thì lại không hề bình tĩnh như vậy.

Vẻ mặt Xích Liên Triệt không chút thay đổi, đưa mắt nhìn ánh trăng sáng ở trên trời.

Cả căn phòng yên tĩnh như vậy, nhưng tâm trạng của hai người thì lại không giống nhau. Ánh mắt Xích Liên Hoàng không ngừng quan sát Xích Liên Triệt, thấy hắn không có phản ứng thì trong lòng lại có chút sốt ruột khó nhịn.

"Triệt nhi, phụ hoàng biết ngươi ở trong sáu năm này đã thay đổi rất nhiều, cũng trở nên cực kỳ cường đại. Nhưng đối đầu cùng với người hải ngoại cũng không hẳn là chuyện tốt, sự tình bây giờ đã tiến triển tới mức này, ngươi muốn xử trí như thế nào?" Xích Liên Hoàng không kiên trì nổi đành phải mở miệng trước, buông thư xuống, giương mắt hỏi.

"Nhi thần biết phụ hoàng đang lo lắng chuyện gì, thực lực người hải ngoại tuy rất mạnh nhưng khoảng cách của hải ngoại cùng với đại lục gần kề, bọn họ dã tâm bừng bừng, ngang ngược trắng trợn vượt biển vào đất liền. Nếu như bên kia bờ biển tốt đẹp như vậy thì vì sao phải vào đất liền,

https://thuviensach.vn

và vì sao nhiều năm qua các quốc gia đều phái người đi thăm dò mà không ai trở về"

Giọng nói lạnh lẽo theo miệng Xích Liên Triệt truyền ra, không mang theo chút nhiệt độ tỏ rõ ý tứ, xem như đã thăm dò được nội tình của người hải ngoại.

Xích Liên Hoàng nhíu mày suy nghĩ, hắn cũng cảm thấy có lý. Hoàng tử hải ngoại có thể tới được đây, vậy đội nhân mã không phải cũng có thể tới hay sao.

"Lời con nói tới cùng cũng không sai, nhưng là thực lực của hoàng tử hải ngoại cũng không thể coi thường. Hiện giờ tiểu công chúa hải ngoại bị thương nặng như vậy, nếu như bọn hắn cố ý đổ lỗi lên chúng ta, vậy phải làm như nào mới tốt, hơn nữa ngươi còn mang nàng kia....." Xích Liên Hoàng nói tới đây thì dừng lại một chút " Chuyện này là do nàng kia gây ra, nếu như có chuyện gì thì có thể đưa nàng cho hoàng tử hải ngoại....."

"Ai dám động vào nàng!" Xích Liên Hoàng còn chưa nói xong, mặt mày Xích Liên Triệt đã tối sầm lại, giọng nói lạnh lẽo như băng vang lên.

Xích Liên Hoàng trong lòng run lên, không ngờ Xích Liên Triệt lại có thể coi trọng nữ nhân kia tới vậy. Tuy nữ nhân kia rất đẹp, rất mạnh, nếu có thể trọng dụng thì thật tốt, còn nếu không thì chỉ có thể hủy đi mà thôi.

Sợ là các vị quân chủ của ba nước kia cũng nổi lên tâm tư này, nếu là Triệt có thể lưu lại nàng ta thì tốt, nhưng chỉ sợ con người ai cũng có lòng tham không đáy, huống hồ đây còn là lòng dạ của một nữ nhân.

Cho nên, người có lòng dạ mang thù như thế tuyệt đối không thể giữ !

"Triệt, nàng kia cũng không phải người lương thiện, huống chi nếu không có câu trả lời thỏa đáng cho người hải ngoại, chỉ sợ không ổn"

https://thuviensach.vn

"Thế thì sao? Ngươi cứ như vậy sợ một quốc gia hải ngoại? Chỉ là một cái quốc gia không tên tuổi có cái gì phải sợ!"

Giọng nói lạnh lẽo như băng ngàn năm không đổi của Xích Liên Triệt vang lên, không chừa chút mặt mũi nào cho Xích Liên Hoàng cả. Hải ngoại, cho dù quốc gia hải ngoại kia thực sự có lợi hại đi nữa thì sao, chỉ cần có ý nghĩ muốn động tới Bạch Băng, hắn diệt đi quốc gia hải ngoại thì có sao chứ!

Khí thế cuồng ngạo, khí phách tuyệt đối, không thể nghi ngờ đây chính là khí thế của bậc đế vương. Nếu xem Xích Liên Triệt là quân vương thì Bạch Băng chính là địa ngục ma quân.

Nàng tàn nhẫn khát máu, mà hắn thì khát máu lạnh lùng!

"Không thể quá xem nhẹ bọn họ được!" Xích Liên Hoàng không chút nào để ý tới lời nói vô lễ của Xích Liên Triệt, bởi vì hắn biết, đế vương luôn vô tình. Người làm đế vương thì không nên có tình cảm, cho dù là tình cảm phụ tử cũng không được, chỉ có như vậy mới có thể đảm đương một quốc gia.

"Chuyện này phụ hoàng không cần nhúng tay" Xích Liên Triệt đứng lên đi ra cửa.

Xích Liên Hoàng ngồi trước thư án nhìn bóng lưng của hắn, mày nhíu chặt lại nghĩ không ra " Coi trọng nàng ta như vây, nếu có một ngày nàng nắm được nhược điểm của ngươi thì sao. Một người quân vương thì không được có nhược điểm, bởi đó chính là vết thương trí mạng"

Thân hình Xích Liên Triệt dừng lại ở cửa, sau một lúc thì biến mất trong đêm tối. Cho dù có là nhược điểm trí mạng thì hắn cũng sẽ không hối hận vì đã gặp nàng!

https://thuviensach.vn

Xích Liên Hoàng đứng dậy đi đến cửa sổ, nhìn bầu trời tối đen. Nàng chính là một chướng ngại, ngăn cản bước tiến của Triệt, nàng ta không thể giữ lại được, tuyệt đối không thể!

Lục vương phủ.

Bạch Băng nằm ở trên giường, nhắm mắt lại. Yến hội giải tán cũng là vào lúc đêm khuya, chỉ sợ Tiểu Nham bây giờ đã ngủ rồi. Ngày mai đến gặp hắn cũng không muộn, nên nàng chỉ chào hỏi đơn giản với Xích Liên Vũ rồi về vương phủ.

"Ti ti....." Tiểu kim ở một bên đắc ý kêu.

Băng băng mở mắt nở nụ cười " Các ngươi hôm nay lại lấy được cái gì?"

'chủ nhân. ngươi xem, ngươi xem, đây là ta lấy đó' Tiểu Bạch giơ một cái lệnh bài màu cam lên giống như dâng hiến vật quý.

'chủ nhân, chủ nhân, ta cũng có' Miệng Tiểu Kim ngậm một viên gì đó không to không nhỏ.

Bạch Băng đưa tay cầm lấy lệnh bài nhìn nhìn, là dùng tiếng anh viết lên trên. Chỉ sợ vật này chính là vật phẩm ở bên người của Tư Đặc Nhĩ dùng để tượng trưng cho thân phận, về lịch sử của nước ngoài nàng cũng từng có nghiên cứu qua.

Lịch sử nước ngoài xa xưa, vật phẩm tượng trưng cho thân phận mà mất đi thì không thể kế thừa được vương vị, không thì cũng bị mất đi chức vị.

Khóe miệng của nàng nở nụ cười, tuy nàng không biết quy luật ở đây có phải như vậy hay không, nhưng ít ra cái vật này cũng đủ làm cho Tư Đặc Nhĩ trở nên rối loạn.

https://thuviensach.vn

"Rất tốt" Tay Bạch Băng vỗ vỗ đầu Tiểu Bạch coi như khen thưởng.

'Chủ nhân, ta cũng có' Tiểu Kim không cam lòng, cọ sát vào người Bạch Băng, ý bảo nàng đang xem nhẹ nó.

"Ha ha, biết ngươi chăm chỉ rồi" Bạch Băng lấy vật trong miệng Tiểu Kim, đưa lên mũi ngửi ngửi, sắc mặt khẽ biến đổi rồi nhìn về phía Tiểu Kim " Thứ này người lấy ở trên người của ai?"

'Ta lấy ở trên người công chúa kia, có phải hay không rất quý?" Tiểu Kim nghe Bạch Băng nói xong, lại liếc mắt nhìn Tiểu Bạch, ý tứ kia rất rõ ràng là đang muốn khoe khoang với Tiểu Bạch.

Xem đi, đồ ta lấy so với ngươi còn trân quý hơn.

"Quý trọng?" Bạch Băng đen mặt, tiểu công chúa kia chắc là ham muốn nam nhân tới điên rồi đi, không ngờ trên người lại còn mang theo thuốc này. Sau đó lai cúi đầu nhìn vẻ mặt kiêu ngạo của Tiểu Kim, nàng rất không muốn đả kích nó, nhưng là.....

"Đây là thuốc kích tình....." Bạch Băng nói cực nhỏ, cũng không thèm nhìn Tiểu Kim. Nàng biết nếu như nàng nhìn về phía Tiểu Kim, sợ rằng sẽ không chịu nổi bộ dạng của nó.

".....haha ha ha.....' Tiểu Bạch cười tới miệng sắp rách ra rồi, vật quý trọng? Làm nó chết cười.

Kích tình? vẻ mặt Tiểu Kim nhất thời sửng sốt, kích tình nàng đương nhiên biết là cái gì, đảo mắt nhìn vẻ mặt Tiểu Bạch đang cười to, làm mặt nó cũng đỏ bừng theo. Chết tiệt, một nữ nhân mà trên người lại mang theo thuốc kích tình!

"Tiểu Kim, ngươi muốn hay không dùng thử thuốc này? Chủ nhân chắc là không cần dùng tới..." Tiểu Bạch dừng cười, cố ý đùa cợt.

https://thuviensach.vn

Mặt Tiểu Kim lại càng đỏ, hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Bạch một cái, nâng lên cái đuôi cuốn lấy viên thuốc ở trong tay Bạch Băng.

'như thế nào? Tiểu Kim ngươi thật sự muốn ăn?' Tiểu Bạch trợn mắt, ra vẻ lùi về sau một bước 'ngươi nếu muốn phát xuân thì đến nơi khác đi, ta cũng không thể nào trở thành đối tượng để ngươi phát xuân tình được'

'Ngươi, ngươi mới phát xuân!' Tiểu Kim nhe răng trợn mắt thị uy với Tiểu Bạch, cái tiểu công chúa đáng chết kia hại nàng bị Tiểu Bạch cười nhạo. Chủ nhân tuyệt đối sẽ cảm thấy nàng rất vô dụng, huhu.....

Tiểu công chúa chết tiệt, trên người mang thuốc kích tình chắc là muốn nam nhân tới điên rồi, nàng nhất định phải làm cho nàng ta đẹp mặt!

"Được rồi, ta cũng không có cảm thấy Tiểu Kim vô dụng" Bạch Băng đưa tay nhấc Tiểu Kim lên, nhìn bộ dạng ủy khuất kia thi nàng cũng đoán ra được suy nghĩ ở trong lòng nó rồi.

'chủ nhân.....' Tiểu Kim ánh mắt sáng lên, bĩu môi, trợn mắt nhìn Tiểu Bạch.

Bạch Băng đưa tay vuốt đầu Tiểu Kim, khóe miệng tươi cười nhưng tâm tư thì lại không ở đây.

Loạn thế chìm nổi, đôi tay nàng đã nhiễm đầy máu tươi, đối với nàng đã trở thành thói quen. Với nàng, am hiểu nhất chính là chế tạo binh khí, chỉ một nháy mắt là lấy đi một mạng, nhưng thời điểm này vẫn chưa phải lúc để lấy nó ra.

'Tê tê..... không được, cơn tức này ta không nuốt trôi được, nhất định phải đi tìm nàng ta để xả giận.....' Tiểu Kim chui ở trong lòng Bạch Băng, càng nghĩ càng giận. Tuy chủ nhân không để ý nhưng là nàng không nhịn được, nữ nhân chết tiệt kia, không tìm nàng ta trút giận, nàng mất hết mặt mũi ạ!

https://thuviensach.vn

Không đợi Bạch Băng kịp phản ứng, Tiểu Kim bò ra khỏi phòng lao vào đêm tối.

"Tiểu Kim....." Bạch Băng nhìn Tiểu Kim bò ra ngoài , vội vàng đứng lên.

'Tiểu kim tức giận, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng' Tiểu Bạch gãi gãi lỗ tai nói xong, đoán chừng bọn người hải ngoại kia sẽ không được nghỉ ngơi rồi.

Bạch Băng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, còn có phương hướng mà Tiểu Kim bò đi nhìn liếc qua. Tiểu Kim này thật đúng là một lòng một dạ, xem chừng là muốn làm loạn một trận rồi, dù sao thì người hải ngoại cũng hung hãn, coi như là một bài học đi.

"Đi chúng ta đi xem một chút" Trong lòng Bạch Băng vẫn có chút lo lắng, dù sao Tư Đặc Nhĩ kia cũng không phải là bình hoa, sợ là Tiểu Kim đánh không lại hắn rồi gặp nguy hiểm!

Xích Liên Triệt vừa từ hoàng cung trở về thì đúng lúc đối diện với Bạch Băng, thấy nàng thì trong lòng thoáng nhẹ nhõm.

"Đi chỗ đó làm gì?" vẻ mặt lạnh lùng nhìn không ra cảm xúc .

"Đi xem một trò hay, cùng đi thôi" Bạch Băng cười nói, cũng không dừng lại mà tiện tay lôi kéo hắn đi về phía hoàng cung.

Người hải ngoại vào ở hoàng cung, bị an bài đến cung Tây Phương.

Trong phòng ngủ, không khí vô cùng nặng nề. Ba vị thị nữ nhìn khuôn mặt không có chút máu của Ngả Lệ Toa, trên mặt hiện lên vẻ tức giận.

"Công chúa đã bị thương thành ra như vậy, hoàng tử vì sao lại mặc kệ" Ngả mễ đen mặt, tốt xấu gì chúng ta cũng là khách hải ngoại đường xa mà

https://thuviensach.vn

đến, hiện giờ Xích Nguyệt quốc lại tiếp đón khách như vậy. Hơn nữa xảy ra chuyện này, Xích Nguyệt hoàng đế vậy mà lại không ngăn cản, đây không phải là tuyên bố không coi người hải ngoại các nàng ra gì hay sao.

"Chuyện này, nếu bệ hạ biết tiểu công chúa bị thương như vậy, nhất định sẽ giận dữ" Ngải Ly nghiêm mặt, đáng nhẽ hành trình đi đại lục lần này, bệ hạ không đồng ý để tiểu công chúa đi theo, không ngờ chuyện không hay này vẫn xảy ra.

"Bệ hạ nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua cho những người này, tốt nhất là đem quân đánh chiếm luôn đại lục. Để xem bọn người đại lục này còn có thể hung hãn được nữa không!" Ngải Yên nói xong thì đứng dậy thay khăn cho Ngả Lệ Toa.

"Bệ Hạ chính là vì muốn đánh chiếm đại lục, chứ nếu không thì làm sao có thể để cho hoàng tử đi tới đại lục được" Ngải Ly nhìn Thoáng qua Ngải Yên, xưng bá tất cả hải ngoại cùng đại lục vốn là tâm tư từ lâu mà Bệ hạ cùng với quần thần đã lên kế hoạch.

"Ta thấy không đơn giản đâu, năm đó rất nhiều thuyền bị chôn vùi ở ngoài biển mà không tới được đại lục. Hiện giờ con thuyền chúng ta sử dụng là do bệ hạ mất thời gian mười hai năm mới nghiên cứu chế tạo ra. Biển lớn mênh mông, mất mười hai năm mới làm được thuyền, nhiều lắm cũng chỉ trở được hơn trăm người, chúng ta liệu có bao nhiêu cái mười hai năm"

Ngả Mễ nhíu mày, tuy bệ hạ có dã tâm chiếm lĩnh đại lục, nhưng lại bị ngăn trở bởi một vùng biển rộng lớn mênh mông, càng nghĩ càng thấy khó khăn.

Ngải Ly và Ngải Yên nghe nói vậy đều trầm mặc, các nàng đều hiểu ý tứ trong lời nói của Ngả Mễ. Chế tạo thuyền đã mất mười hai năm, giờ lại

https://thuviensach.vn

muốn mang thiên quân vạn mã vượt biển vào đất liền thì tuyệt đối không có khả năng.

'xoạt' ngoài cửa có tiếng động vang lên.

Ngả Mễ sửng sốt quay đầu nhìn về phía ngoài cửa.

"Người nào ở bên ngoài"

Đáp lại nàng chỉ là một màn đêm là lạnh lẽo.

"Yên tâm không cần sợ, không ai có thể tiếp cận được nơi này, bên ngoài cửa có KaKa trấn thủ" Ngải Ly đứng dậy đi tới cạnh bàn ngồi xuống.

Ngả Mễ nghe nói vậy thì trong lòng thả lỏng, KaKa là một con tiểu ma thú như chíp bông, tuy nhỏ nhưng cực kỳ hung mãnh. Ma thú ở đại lục thấy khí tức của KaKa đã không dám đến gần rồi chứ nói gì là người.

Nhưng ai cũng không ngờ tới, ngoài cửa có một tiểu ma thú đang ngẩng cao đầu đối diện với một tiểu ma thú khác.

Sợi tơ tổng hợp che trước cửa có một tiểu ma thú bị mắc kẹt, lỗ tai lắc lư vài cái, đôi mắt tinh ranh mở to sửng sốt nhìn Tiểu Kim, rồi cong eo đứng thẳng nhe răng trợn mắt nhìn chằm chằm Tiểu Kim.

Tiểu Kim nhìn thoáng qua tiểu bạch cầu đầy khinh miệt, thân thể dựng cao thẳng, cái đầu lắc lư mang theo uy nghiêm đe dọa 'ngươi nha, nếu dám chắn đường lão tử, lão tử liền phế bỏ ngươi'

Hu..... miệng Kaka đồng dạng phát ra thanh âm cảnh cáo, ánh măt vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm tiểu kim.' một ma thú nho nhỏ ở đại lục mà dám xuất khẩu cuồng ngôn'

Ma thú đại lục? Tiểu Kim ngơ người một chút, quả thật là có chủ nhân nào thì sẽ có dạng ma thú đó, mở miệng một tiếng là đại lục.

https://thuviensach.vn

Quên đi! Nàng hôm nay sẽ khiến cho hắn được mở to mắt mà xem sự lợi hại của ma thú đại lục, hôm nay dù nói gì đi nữa thì nàng cũng phải thay các ma thú mà tranh đấu!

'Lão tử hôm nay sẽ đánh cho ngươi phải kêu cha gọi mẹ!' Đầu Tiểu Kim nhoáng lên một cái, cả thân thể thẳng tắp dựng lên, mang theo dáng vẻ cao cao tại thượng.

'Hôm nay ta sẽ rút da của ngươi ninh hầm làm nước canh uống' KaKa hừ lạnh một tiếng, nhìn Tiểu Kim dựng thẳng thân thể lên cao, lập tức KaKa cũng đứng lên, nhất thời cao hơn hắn Tiểu Kim.

Tiểu Kim ngẩng đầu trừng mắt nhìn KaKa, sau đó vung đuôi nhanh chóng quất thẳng về phía ánh mắt của KaKa. Đừng nhìn Tiểu Kim nhỏ như vậy, nhưng sức lực lại vô cùng mạnh mẽ.

Ánh mắt của tiểu bạch cầu nhất thời một trận đau xót, ai có thể tưởng tượng nổi hai ma thú trừng mắt với nhau, rồi bắt đầu công kích mà có thể khiến cho KAKa một trận gào khóc, phải đưa móng vuốt nhỏ bé lên che mắt.

Tiểu Kim đắc ý cười toe toét, cái này gọi là thừa dịp đột kích đánh lén! Thế nào, chiêu này rất lợi hại đi!

Trong bóng đêm, trên trán Bạch Băng xuất hiện vạch đen, Tiểu Kim thật..... thật thông minh, giả dối!

"Rất có tài" Xích Liên Triệt nhếch miệng nở nụ cười như có như không, ánh mắt khẽ liếc nhìn về phía Bạch Băng.

"Nhìn ta để làm gì? Cũng không phải do ta dạy!" Bạch Băng trừng mắt nhìn Xích Liên Triệt một cái, rồi quay đầu nhìn về phía Tiểu Kim. Xin nhờ ạ, Tiểu Kim này thật làm mất hết mặt mũi của nàng ạ!

https://thuviensach.vn

KaKa băng bó ánh mắt, làm nó tạm thời dịu đi một chút, hạ móng vuốt căm tức nhìn Tiểu Kim.

'Phốc.....hô hô.....' Nhìn thấy ánh mắt đen tối của KaKa, tròng mắt bị cái đuôi của nàng quất cho đỏ bừng, nhất thời không nhịn được mà bật cười.

KAKa tức giận, miệng mở to lộ ra hàm răng sắc bén, nhanh chóng lao tới cắn Tiểu Kim.

Tiểu Kim ngậm miệng lại, né sang bên cạnh nhẹ nhàng tránh thoát công kích của KaKa. Thân thể vẫn bất động ở trên mặt đất, đầu ngẩng cao lên vận sức tấn công 'Lão tử lần này phải ra chiêu rồi'

KaKa thân thể xoạt một tiếng, móng vuốt sắc bén lại lao về phía Tiểu Kim, nhưng trên người Tiểu Kim lại không tìm được một điểm thương tích, cứ như sự công kích vừa rồi của KaKa một chút uy lực cũng không có, chẳng khác nào gãi ngứa cho Tiểu Kim.

'Ngươi chỉ có vậy thôi sao?' Tiểu Kim cợt nhả, cái đuôi lại thần tốc quăng qua, giống như một cây roi kim sắc cuốn chặt lấy móng trước của KaKa.

KaKa không ngừng giãy giụa, muốn thoát khỏi cái đuôi của Tiểu Kim. Dù vậy nhưng nó lại không thể lay động được chút nào tới Tiểu Kim, chỉ thấy thân thể Tiểu Kim vẫn đứng im bất động một chỗ.

Tiểu Kim hừ lạnh một tiếng, cái đuôi dùng lực, thẳng tắp đem KaKa quăng ra ngoài.

'Ầm Rầm' thân thể KaKa đụng mạnh vào trên cây đại thụ, rơi thẳng xuống đất lăn vài vòng. Móng trước vốn có da lông màu tuyết trắng vậy mà bây giờ lại bị thương trở thành một lỗ hổng màu đỏ, như bị dây thừng xiết chặt tạo ra.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng không nghĩ tới, Tiểu Kim lại lợi hại như vậy. Tiểu Kim chưa bao giờ cùng ma thú chân chính giao đấu nên nàng cũng không rõ. Nàng mỗi lần chiến đấu cũng đều là Tiểu Bạch kề vai, còn Tiểu Kim vẫn chỉ đứng một bên cổ vũ mà thôi.

Hôm nay xem ra Tiểu Kim thực sự tức giận rồi, không nghĩ tới thân thể nhỏ bé kia mà lại cứng rắn không thua gì ma thú tiểu bạch kia. Nhìn móng vuốt cào vào trên người Tiểu Kim thế mà lại không tạo ra được chút thương tích nào.

Thân thể Tiểu Kim cũng mềm mềm như các loại rắn bình thường, cho tới bây giờ nàng chưa từng nghĩ tới da của Tiểu Kim lại cứng như vậy!

KaKa quay cuồng trên mặt đất, máu chảy tí tách khiến lông mao tuyết trắng bị nhiễm đỏ, càng nhìn càng thảm hại .

Tiểu Kim vẫy vẫy đuôi, ánh mắt khinh miệt liếc nhìn KaKa ' thế nào, đã biết lão tử lợi hại chưa. Chặn đường lão tử, lão tử rút da lột gân của ngươi!'

Hù..... KaKa từ trên mặt đất đứng lên, phát ra âm thanh hu hu, ánh mắt vẫn trừng trừng Tiểu Kim. Tuy bị tổn thương nhưng nó vẫn không chịu thua. Bạch Mao Lân thú ở hải ngoại sao có thể bại bởi cái ma thú không có cấp bậc gì này được, nó không phục.

'Ai thắng ai thua vẫn còn chưa biết được đâu' KaKa lại vung đầu lao về phía Tiểu Kim mà cắn.

'Hắc hắc, ngươi vẫn còn chưa phục sao. Tốt ạ, lần này lão tử liền khiến cho ngươi tâm phục khẩu phục' kim quang lóe lên, bóng dáng Tiểu Kim mơ hồ không rõ, thân thể đột nhiên biến dài ra, vèo một cái đã bò lên trên người KaKa.

https://thuviensach.vn

Thân thể Tiểu Kim xảy ra biến dị, thân thể nhỏ bé vậy mà đột nhiên dài ra đến nỗi quấn vòng quanh KaKa tới hai vòng.

Bạch Băng nhìn chăm chú Tiểu kim, vào giờ khắc này nàng đã hoàn toàn kinh ngạc. Tới cùng là ma thú gì mà ở trong giờ phút này lại có thể biến thân? Vậy mà còn dài tới phải gấp đôi bình thường.

"Tiểu Kim này xem ra thật không đơn giản" Giọng nói của Xích Liên Triệt nhẹ nhàng rơi vào trong lỗ tai của Bạch Băng.

Không đơn giản, nàng vẫn biết Tiểu Bạch và Tiểu Kim là không đơn giản. Từ lúc bọn nó chân chính theo nàng tới giờ, bọn nó vẫn chưa từng chân chính nói rõ cho nàng. Nàng chỉ biết là bọn nó so với ma thú khác thì cường đại hơn, dù là trung cấp hay cao cấp ma thú cũng vậy đều không có biện pháp thắng được Tiểu Bạch.

Đến ngay cả Tiểu Kim nàng cũng không biết thực lực chân chính của nó, vì vậy mà giờ khắc này nàng mới giật mình.

Hiển nhiên là KaKa bị Tiểu Kim đột nhiên xảy ra biến hóa cũng hoảng sợ, dạ dày trở nên tê dại một lúc, sau khi phản ứng kịp thì liền tiếp tục mở rộng miệng và cắn về phía Tiểu Kim tiếp. Thân thể Tiểu Kim vẫn như cũ quấn càng lúc càng chặt lấy thân thể của KaKa.

KaKa cảm giác hô hấp càng ngày càng khó khăn, hắn đường đường là Bạch Mao Lân thú ở hải ngoại nếu mà chết như vậy, hắn không cam lòng ạ!

Không cắn được Tiểu Kim, mà ngược lại còn bị thân thể nhỏ bé kia quấn càng thêm gắt gao.

'Tự tìm đường chết' Nhìn chỗ bị KaKa cắn qua, Tiểu Kim hừ lạnh, thân thể mềm mại nhưng cũng vô cùng cứng rắn như áo giáp của nó làm sao có thể bị cái răng nanh nhỏ bé kia làm tổn thương được. Cái con ma thú

https://thuviensach.vn

chết tiệt này, giết không được hắn thì liền cắn, thế mà lúc trước dám khinh miệt ma thú của đại lục!

Hừ hừ.....KaKa cố gắng hít thở, hiện tại nó vô cùng thiếu dưỡng khí.

"Các ngươi có nghe được động tĩnh gì hay không?" Ngả Mễ đột nhiên giương mắt nhìn ra ngoài cửa.

Ngải Ly ghé vào trên bàn, ánh mắt có chút mơ hồ không rõ: "Đừng lo, không cần sợ hãi, ngoài cửa không phải còn có KaKa à"

"Thật là, nơi này dù sao cũng là hoàng cung của Xích Nguyệt quốc làm sao có ai dám xông tới. Ngay cả hoàng đế Xích Nguyệt dù có không đem chúng ta để vào mắt thì cũng ko dám ở trong cung dở trò quỷ đâu" Ngải Yên mắt cũng không buồn nâng lên, ghé vào bên mép giường, nàng rất mỏi mệt ạ.

"Không phải đâu, ta vừa rồi rõ ràng nghe thấy có tiếng động" Ngả Mễ cau mày, thính giác của nàng chẳng lẽ có vấn đề?

"Ngươi là nghi thần nghĩ quỷ mà thôi, trời cũng sắp sáng, không cần phải khẩn trương" Ngải Ly nói xong liền bò tiếp ra bàn, nhắm lại mắt.

Ngoài cửa đôi mắt trợn tròn cùng với thân thể căng thẳng dính đầy máu của KaKa trở nên mơ hồ, dần trở nên cuồng bạo khát máu.

Tiểu Kim vẫn như cũ dùng thân thể gắt gao quấn lấy thân thể tiểu ma thú, cho dù nó hít thở không thông thì nàng cũng vẫn chưa bằng lòng.

"Grao....."KaKa rốt cuộc không kiên trì được nữa, trong miệng phát ra tiếng kêu vang vọng trong trời đêm khiến cho người ta phải sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Ba người ở trong phòng nghe được âm thanh này thì lập tức đứng thẳng lên.

"Lần này thì thật sự có động tĩnh đi" Ngả Mễ nhìn ngoài cửa sổ nói.

"Ta cũng nghe thấy" Khải Ly bước lên phía trước vài bước.

"Là âm thanh của KaKa" Ngải Yên nói xong cũng đi về phía cửa.

Thời điểm ba người mở cửa ra, thì hoàn toàn sững sờ ngây người. Trước mắt là một con tiểu xà màu vàng đang gắt gao cuốn lấy thân thể KaKa, mà KaKa trông vô cùng thống khổ, ánh mắt gần như chuyển thành màu đỏ như máu.

"KaKa" Ngải Ly kêu lên một tiếng sợ hãi, trong tay xuất hiên đoản đao chém thẳng vào Tiểu Kim.

Thân thể Tiểu Kim đột nhiên dùng lực đâm mạnh, trực tiếp đem thân thể Kaka cắt đứt thành hai đoạn. Sau đó ngẩng đầu nhìn đoản đao đang đánh úp lại, rồi bóng dáng chợt lóe xông vào trong phòng.

"KaKa" ánh mắt Ngả Mễ và Ngải Yên đỏ bừng, KaKa đối với bọn họ chính là bảo bối.

"Chết tiệt, con rắn kia xông vào phòng rồi" Khải Ly xoay người nhanh nhìn vào trong phòng.

"Bảo hộ công chúa" Ngả Mễ cùng Ngải Yên nhanh chóng che ở trước người Ngả Lệ Toa, đôi mắt cảnh giác nhìn quanh bốn phía,

Thân hình Tiểu Kim tựa như cái bóng, làm cho người ta không nắm bắt được, trước sau một giây rồi lại biến mất ngay dưới ánh mắt của ba người, khiến họ không thể tra xét ra ở bất luận ngõ ngách nào trong phòng.

https://thuviensach.vn

"A....."Ngả Mễ bị đau kêu lên một tiếng, vội vàng kéo váy lên. Dưới đôi chân trắng nõn xuất hiện hai dấu răng nho nhỏ.

"Có thể có độc hay không?" Ngải Ly nhìn dấu răng không lớn không nhỏ mà nhíu chặt mày lại, nghe nói rắn độc ở đại lục không ai có thể chữa trị. Nếu bị cắn trúng chỉ có đường chết.

"A....." Lại là một tiếng kêu sợ hãi, trên cánh tay của Ngả Mễ cũng bị cắn, máu từ bên trong chảy ra.

Trên mặt Ngải Ly bắt đầu đổ mồ hôi, không ngừng quan sát biến hóa xung quanh, chỉ sợ xà kia công kích tới chính mình.

Ở trong chỗ tối ánh mắt Tiểu Kim nheo lại, nhìn chằm chằm Ngả Lệ Toa đang nằm ở trên giường, tâm tư trở nên tà ác. Đột nhiên bóng dáng bật lên nhảy chuẩn xác vào trên cổ của Ngải Yên.

"A, đau quá" Ngải Yên giữ chặt cổ, trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

"Xà này có độc!" Mặt Ngả Mễ trầm xuống, nàng có cảm giác một luồng khí nóng bỏng chảy thẳng về dưới bụng.

Ngải Ly nói vậy làm cho Ngải Yên và Ngả Mễ đều cả kinh, có độc, xà có độc lợi hại ra sao ai cũng biết. Trong nháy mắt giật mình, sau đó là cơ thể bắt đầu cảm thấy không khỏe, từng luồng khí tức nóng bỏng lan tỏa toàn thân.

Nóng, phảng phất như muốn thiêu đốt các nàng vậy, so với lửa còn nóng hơn.

"A.....Nóng quá.....Nóng quá....." Ngả Mễ xé rách quần áo đang mặc, chỉ có vậy may ra mới giảm bớt được nhiệt độ .

https://thuviensach.vn

"Ta cũng nóng.....thật là khó chịu....." Ngải Yên cũng ra sức xé rách quần áo.

Bạch Băng quay đầu nhìn thoáng qua Xích Liên Triệt "Như vậy mà ngươi vẫn tiếp tục xem?"

"Ngươi kéo ta tới không phải để xem diễn trò à?" Xích Liên Triệt quay đầu, trong mắt nổi lên ý cười.

"Nhưng mà.... loại diễn trò này không thích hợp với ngươi. Phải làm gì thì tự chính mình quyết định" Giọng nói Bạch Băng trở nên lạnh lùng, có nhìn hay không thì tùy ý, nhưng phải tự gánh lấy hậu quả!

Xích Liên Triệt tùy ý lắc đầu, loại tiết mục này hắn còn lười phải xem, nhưng nghe lời nói của Bạch Băng thì hắn lại cảm thấy rất cao hứng.

Bàn tay to lớn đem Bạch Băng kéo vào lòng, cười to cọ cọ cái trán của nàng: "Thật đúng là đứa ngốc"

Hắn cả đời này chỉ có một mình nàng là đủ rồi, xấu cũng được, đẹp cũng được, hắn đã nhận định thì cả đời này đều sẽ không thay đổi.

Giọng nói vang lên khiến người ta phải mê mẩn, trong trẻo mà trầm thấp tựa như mặt hồ, khiến người ta đã đi vào rồi liền không dứt ra được.

"Này coi như cũng tạm được" Bạch Băng cười nhẹ, thò đầu nhìn qua cửa sổ mà quan sát biến hóa bên trong. Nàng không nghĩ ra Tiểu Kim lại dùng tới chiêu này, thật đúng là rất tuyệt!

Ba người ở trong phòng chưa được một lúc mà mồ hôi đã ướt đẫm toàn thân, hai tay không ngừng tự vuốt ve thân thể của chính mình. Dần dần càng trở nên điên cuồng, ánh mắt mê ly nhìn về phía người đang nằm trên giường, trong nháy mắt cả ba người đều xuất hiện ảo giác.

https://thuviensach.vn

Nam tử trên giường như đang hướng các nàng vẫy tay, làn da màu đồng khiến các nàng càng thêm say mê, trên người càng khô nóng hơn.

Các nàng muốn có được hắn, muốn có được nam nhân này, muốn đến phát điên!

Ba người tràn ngập xuân tình, từng bước hướng tới Ngả Lệ Toa đi tới, đầu lưỡi khô nóng khiến các nàng phải liếm khóe môi, tại một khắc tiếp cận thân thể Ngả Lệ Toa, khiến cho cảm giác của các nàng như vớ được khối băng, rồi điên cuồng mà xé ý phục .

Ba người đồng thời nhảy lên giường, trong nháy mắt, Ngả Lệ Toa vẫn nằm im bất động như tùy ý để cho ba người phá hư thân thể.

Không thể không nói, dịch độc của Tiểu Kim so với bất luận xuân dược gì đều lợi hại hơn nhiều. Máu rắn bình thường vốn đã làm cho người ta sản sinh ra tình dục rồi, chứ đừng nói đây là của Tiểu Kim biến thái.

Trên thân của Tiểu Kim có vài loại độc, mà hiện tại loại độc này chỉ cần dính vào da thịt thì sẽ khiến cho người ta toàn thân trở nên nóng bỏng như thiêu đốt!

Người trúng độc nếu không có nội lực cường đại chống đỡ thì sẽ xuất hiện ảo giác, ngay cả súc vật ở trước mặt cũng sẽ tưởng là mỹ nữ mỹ nam mà hưởng thụ!

Ngả Lệ Toa trong lúc mê man, sau khi khó khăn mở ra đôi mắt mơ màng buồn ngủ thì trở nên kinh ngạc, Ngải Yên ghé vào trước ngực nàng, trên cổ thì nhỏ máu chảy xuống trên người Ngả Lệ Toa.

Đang lúc kinh ngạc thì Ngả Lệ Toa cũng bắt đầu nổi lên phản ứng, ánh mắt trở nên mê ly, thân thể bắt đầu khô nóng nhưng tiếc la hai tay của nàng không có cách nào cử động được, chỉ có thể gian nan vặn vẹo thân thể.

https://thuviensach.vn

Ngả Mễ ba người phân biệt ở trên thân thể nàng mà hôn liếm, không khác gì lang sói điên cuồng, hoàn toàn mất đi lý trí.

Giữa đêm tối âm u, gió lạnh thổi qua mang theo hơi lạnh khiến người ta phải run rẩy, thì trong phòng lại là một mảnh nóng bỏng mang theo khí thế ngất trời như muốn hòa tan toàn bộ màn đêm lạnh lẽo!

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Sóng Gió Nổi Lên

Sáng sớm, mặt trời chậm rãi mọc lên cao chiếu sáng tất cả sân rộng. Ánh mặt trời chiếu xuyên qua cửa sổ rơi vào trên từng người ở bên trong phòng, làm cho làn da trắng nõn mê người trở nên sáng bóng như ngọc có vẻ càng thêm mềm mại.

Gần đến giờ ngọ nên các thị nữ theo hầu đẩy cửa tiến vào, nhất thời từng tiếng kêu kinh hãi truyền ra, âm thanh chấn động xông thẳng lên trời.

Lúc này trong phòng đám người Ngả Mễ toàn thân đều xích lõa, hơn nữa đây còn có cả tiểu công chúa ạ. Tiểu công chúa luôn giữ mình trong sạch, hiện tại nhìn cảnh tượng này thì ai có thể chịu được?

Vẻ mặt của đám thị nữ sau khi vén rèm ra liền trở nên kinh hãi, hoảng sợ. Tại sao có thể như vậy?

Ngày hôm qua khi các nàng rời đi vẫn còn tốt đẹp, bây giờ nếu như bị hoàng tử nhìn thấy, các nàng chỉ sợ cũng khó mà giữ được tính mạng ạ.

Tin tức này nhanh chóng truyền tới tai của Tư Đặc Nhĩ, trên mặt không phát hiện ra vui hay buồn mà đi thẳng tới phòng của Ngả Lệ Toa.

"Hoàng..... Hoàng tử....." Thấy được Tư Đặc Nhĩ cao quý tới, âm thanh bọn thị nữ trở nên run rẩy, nhao nhao hướng tới một bên chỉ sợ hoàng tử nổi giận mà liên lụy tới các nàng.

Tư Đặc Nhĩ đi vào phòng, theo sau là Cade. Nhìn qua tình cảnh trước mắt, không một ai có thể không thừa nhận được cảnh hương diễm nóng

https://thuviensach.vn

bỏng này, trên mặt nhất thời hiện lên vẻ xấu hổ.

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Tư Đặc Nhĩ vẻ mặt âm trầm, trong mắt nổi lên vô vàn tức giận.

Trong mắt bọn thị nữ hiện lên vẻ khủng hoảng, phịch một tiếng đều quỳ trên mặt đất, toàn thân run rẩy: "Nô tỳ không biết, nô tỳ không biết"

Tư Đặc Nhĩ nhìn bốn người ở trên giường, đôi mắt kim sắc chớp động. Chuyện này tuyệt đối là có người ám hại, là ai mà to gan lớn mật như vậy.....

Bạch Băng? Trong đầu lóe lên cái tên này, hắn nhớ nữ nhân kia là người có thù tất báo. Ngả Lệ Toa đi tới đại lục nếu như muốn nói như có thù oán thì cũng chỉ có cái nữ nhân kia.

Muốn nói người nào có thủ đoạn ngoan độc như vậy, thì hắn cũng chỉ có thể liên tưởng tới nữ nhân kia.....

Đảo mắt nhìn tình trạng thê thảm của mấy người trên giường, nhẹ nhàng nhắm mắt lại. Bạch Băng quả thật là khác người, nhưng tại sao một nữ nhân mang thù như vậy hắn lại không có cảm giác chán ghét, ngược lại hắn lại muốn nghiên cứu tìm tòi?

"Hoàng tử....." Thụ nữ giương mắt run rẩy khẽ gọi, công chú nếu như cứ để thân thể trần ra như vậy, nhỡ người đại lục đến, này chẳng phải là.....

Tư Đặc Nhĩ thu hồi tâm tư, lại thoáng nhìn bốn người trên giường, Ngã Mễ ba người bọn họ hắn đều hiểu rõ, bọn họ rất trung thành bảo vệ chủ. Loại chuyện này, dù có chết các nàng cũng sẽ không làm.

Hiện giờ xảy ra chuyện như vậy, bị người ám toán. Hoặc nói đúng hơn là bị trúng mị dược, cho nên các nàng mới có thể.....

https://thuviensach.vn

Tư Đặc Nhĩ tiến lên một bước đưa tạy dò xem mạch tượng của các nàng, mày nhíu lại, mạch tượng không có dấu vết bị trúng mị dược, vậy là tại sao?

Đưa tay kiểm tra mạch tượng của tất cả một lần, mắt hắn đột nhiên nhìn thấy ở trên cánh tay của Ngải Ly có vết răng, ánh mắt Tư Đặc Nhĩ lóe lên, lại đưa tay kiểm tra cho rõ.

Vết thương này là do bị cắn mà có, là xà, nhưng xà làm sao lại vô duyên vô cớ leo vào trong phòng công kích nhân loại. Tất cả mọi người đều biết, xà không chỉ được xưng là độc vật ở đại lục mà ngay cả ở hải ngoại mọi người cũng e ngại loại độc xà này, chẳng lẽ có người nuôi dưỡng luyện xà?

Tư Đặc Nhĩ vẻ mặt mờ mịt, huấn luyện xà? Toàn bộ thiên hạ này hắn chưa từng nghe qua có người huấn luyện được xà. Hơn nữa xà này tới cũng rất quái dị, cắn đả thương người mà chỉ khiến người ta dục hỏa đốt người, rốt cuộc là loại xà nào mà biến thái như vậy?

"Đưa nhóm người các nàng tắm rửa thay quần áo, nhớ kỹ, chuyện hôm nay nếu ai dám truyền ra ngoài thì đều phải chết!" Chuyện này khiến hắn phải suy nghĩ lại một lượt mới được.

Huấn luyện xà là chuyện không đơn giản, xà là loại độc vật bị toàn bộ người ở đại lục bài xích. Người có thể đem xà sai khiến nhất định là có tâm tư, nếu có thể tìm ra thu phục thì tốt, còn không thì phải loại bỏ!

"Vâng....." Bọn thị nữ đều kinh hoảng gật đầu, vội vàng đi tới trước giường chuẩn bị tắm rửa cho nhóm người kia.

Tư Đăc Nhĩ thờ ơ nhìn thoáng qua rồi xoay người đi ra cửa, nhìn thấy thi thể quả cầu màu trắng cách đó không xa.... Cade đứng cạnh bên KaKa nhìn nhìn một lúc, trong mắt cũng hiện lên một tia kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

"Thứ đó gây thương tích gì? Tư Đặc Nhĩ hỏi Cade.

KaKa không phải là một loại ma thú bình thường, thuy nhỏ nhưng cũng là ma thú cao cấp rất lợi hại.

Vậy mà hiện giờ KaKa lại nằm yên lặng không có hơi thở ở đó, có thể đem KaKa một kích trí mạng thì người này khí lực phải rất lớn. Nhưng mà ngay hôm qua ở nơi này căn bản là không có bất cứ động tĩnh gì, nhất là hơi thở cường đại của mà thú cũng không thấy có.

"Giống như là bị các loại ma thú như xà công kích, hơn nữa còn bị cắt ngang người, xem ra không phải chỉ có một dạng mà thú" Vẻ mặt Cade cũng trở nên ngưng trọng.

Xảy ra loại chuyện như thế này, chứng tỏ người hải ngoại bọn họ một chút uy nghiêm cũng không có, vào ở trong hoàng cung Xích Nguyệt ba ngày thì mọi chuyện không hay xảy đến không ngừng, là cố ý hày là trùng hợp?

"Lại là xà?" Tư Đặc Nhĩ âm thanh trở nên lạnh buốt, trên mặt như bị sương mù vây quanh, xà ? Hắn trái lại rất muốn nhìn xem là ai có thê dưỡng ra được loại xà biến thái này!

Sắc mặt Cade cũng nặng nề, cúi đầu trầm giọng nói: "Hoàng tử, sáng hôm nay các quân vương của ba nước thi nhau mời hoàng tử tới làm khách, hoàng tử có muốn trả lời hay không"

"Cho người hồi báo lại, đêm nay nhất định sẽ đến!" Sắc mặt Tư Đặc Nhĩ trở nên cương nghị, lạnh giọng nói.

Hắn đại khái đã đoán được mục đích của bọn họ, muốn cùng hắn liên thủ, vậy phải xem bọn hắn có thể cho hắn được lợi ích gì!

https://thuviensach.vn

"Vâng, nhưng hoàng tử, tình huống của tiểu công chúa hiện giờ, chỉ sợ khi tỉnh táo lại sẽ không chịu nổi đả kích. Chúng ta có cần hay không tạm thời dời đến bên trong thành"

Nghe vậy, mắt Tư Đặc Nhĩ lóe lên: "Cũng được, chuyện hôm nay nhớ kỹ không được để lộ ra ngoài!"

"Vâng" Cade cung kính cúi đầu, xoay người đi ra sân.

Tư Đặc Nhĩ đứng dưới ánh nắng mặt trời, ba nước còn lại so với Xích Nguyệt quốc thì có kém hơn một chút, vì ở Xích Nguyệt quốc có chiến thần Xích Liên Triệt chưa bao giờ bị đánh bại, khiến cho Xích Nguyệt quốc không ngừng lớn mạnh.

Hắn cũng muốn kiến thức thử một chút xem Xích Liên Triệt mạnh như thế nào, có bao nhiêu lợi hại!

Tất cả mọi chuyện sợ là sẽ không dễ dàng kết thúc như vậy, một khi vòng xoay quỹ tích chuyển động, muốn dừng lại chỉ e là phải trả giá bằng gió tanh mưa máu.....

Sau đó, người nào còn người nào mất, cũng khó mà đoán được.

Hải ngoại cũng được, đại lục cũng được. Nhân loại xưng bá cùng dã tâm tham lam không giới hạn, đạt được càng nhiều lại càng trở nên tham lam hơn, càng tham thì sẽ càng mất đi nhiều hơn.....

Nhưng dù có phải trả giá thì mọi người vẫn cứ điên cuồng mà đoạt lấy, khiến cho toàn bộ đại lục không còn yên bình nữa.....

Chiến tranh loạn lạc, tranh đoạt mỹ nhân, tài bảo, quyền thế, làm cho địa vị của mọi người cũng tự động nâng lên, càng vậy thì lại càng thêm điên cuồng mãnh liệt chém giết.....

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, đứng ở cửa chính của vương phủ, Bạch Băng đưa mắt nhìn lên bảng hiệu ở trên đầu, tâm tình trong lòng cũng theo sáu năm trôi qua chưa từng quay lại đây mà không bình tĩnh nổi.

Đệ đệ chia cách rất lâu đang ngay tại bên trong, nhưng chính mình lại không biết làm thế nào để đi đối mặt. Từng vẻ mặt tươi cười của đệ đệ hiện lên ở trong đầu của Bạch Băng, trong lòng nàng nỗi thương nhớ với người đệ đệ này không cần phải nói cũng biết.

"Vào đi thôi" Xích Liên Triệt nhìn thoáng qua Bạch Băng, rồi đi về phía nơi ở của vương phi.

Bạch Băng thở sâu một hơi, khôi phục lại vẻ mặt ngày xưa, nhấc chân bước theo Xích Liên Triệt đi vào cửa.

"Mời Lục Vương gia" Quản gia trong phủ, khuôn mặt tươi cười chào đón, đem hai người dẫn đường vào trong phủ.

Quản gia dẫn đường hai người đi tới Tây Uyển, trong Tây Uyển mơ hồ truyền ra một giọng nói tranh cãi.

Bước vào cửa Tây Uyển, sân luận võ rộng rãi, đưa mắt lướt qua sân đập vào mắt Bạch Băng là một bóng dáng quen thuộc, một thân quần áo màu tím nhạt .

"A....." Giữa sân luận võ bỗng một tiếng hét thảm vang lên.

"Như thế nào, lại vẫn không thể vượt qua sao" Âm thanh tuấn dật mang theo kiêu ngạo .

Trên mặt Bạch Băng mang theo ý cười, nhìn hắn trưởng thành, so với nàng còn cao hơn một cái đầu, diện mạo cũng càng ngày càng anh tuấn. Cái

https://thuviensach.vn

tiểu quỷ này so với sáu năm trước quả thật là biến hóa quá lớn.

"Lục đệ" Xích Liên Vũ nhìn thấy Xích Liên Triệt và Bạch Băng thì liền đi tới.

Đồng thời ở trên sân luyện võ tất cả ánh mắt đều nhìn về bên này, ánh mắt Bạch Nham cùng Bạch Băng bốn mắt nhìn nhau, nhất thời cả hai đều cả kinh.

Vẻ mặt Bạch Băng có chút kích động, nội tâm cố gắng áp chế xuống, lúc này dung mạo của nàng cùng sáu năm trước đã khác nhau quá xa. Tiểu Nham hiện giờ có thể hay không nhận ra nàng?

Ánh mắt Bạch Nham gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Băng, chất chứa rất nhiều cảm xúc làm cho Bạch Bặng không hiểu nổi.

Đột nhiên Bạch Nham nhảy xuống dưới sân luyện võ, từng bước một bước đi về phía Bạch Băng. Xích Liên Triệt và Xích Liên Vũ cũng liếc mắt nhìn nhau , không nói gì.

Bạch Băng nhìn chằm chằm bóng dáng đang đi tới, ánh mắt nổi lên vui mừng, đó là đệ đệ của nàng, là người đệ đệ nàng thương yêu nhất. Hơn sáu năm qua, hắn một mình lưu lạc khiến cho nàng có chút áy náy, và cả không đành lòng, ở dưới đáy lòng luôn có một vết thương.

Bạch Nham đi tới trước mặt Bạch Băng, thân thể cao lớn vượt qua nàng, Bạch Băng phải giương mắt ngẩng đầu mới nhìn thấy rõ mặt hắn.

Trong lúc Bạch Băng còn chưa kịp phản ứng, thì thân thể của hắn đã lao vào lòng nàng.

Cánh tay Bạch Nham ôm chặt lấy Bạch Băng, đầu rúc vào cổ của nàng: "Ngươi đã trở về đón ta rồi hả?"

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Bạch Băng có chút đỏ lên, hai tay cũng ôm chặt lấy thân thể của hắn.

"Mấy năm qua có tốt không?" Thanh âm trong nháy mắt đã có chút run rẩy, nàng mặc dù kiên cường và lạnh lùng, nhưng thủy chung vẫn có một mặt yếu đuối, đó chính là khi đối mặt với người thân thì nàng không thể che dấu được cảm xúc.

"Không tốt" Giọng nói có chút quật cường, làm cho tâm tình Bạch Băng từ từ hồi phục lại, hắn vẫn không chút nào thay đổi.

"Đều đã lớn như vậy rồi, lại còn cùng với tỷ tỷ làm nũng" Rời khỏi cái ôm, Bạch Băng dơ tay vuốt ve khuôn mặt của hắn, giọng nói lại tiếp tục vang lên "Là tỷ tỷ không tốt, bỏ lại ngươi một mình, tha thứ cho tỷ tỷ"

"Ta không có giận tỷ tỷ" Bạch Nham nắm lấy tay nàng, hắn biết nàng có chuyện phải làm. Lưu lại hắn chính là muốn bảo vệ hắn, chỉ là thời gian sáu năm quả thật quá lâu, lâu tới mức hắn sợ hắn sẽ quên mất dáng vẻ của tỷ tỷ.

Bạch Băng nở nụ cười, Bạch Nham là người thân của nàng ở kiếp này, chỉ cần hắn sống vui vẻ thoải mái không bị thương tổn là tốt rồi.

Lôi kéo Bạch Nham quay đầu nhìn về phía Xích Liên Vũ: "Cảm ơn"

Lời cảm ơn này hoàn toàn phát ra từ nội tâm, trong sáu năm này chỉ sợ sự tồn tại của Bạch Nham đã mang đến cho hắn không ít phiền toái.

"Ha ha, không có gì, không có gì, đi thôi, đi đến đại sảnh nói chuyện" Nhìn Bạch Băng tươi cười Xích Liên Vũ thật không biết phải làm sao, trái tim nhảy lên bang bang lợi hại.

"Qua đây" Xích Liên Triệt không nhúc nhích, giương mắt nhìn Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham nhìn Xích Liên Triệt giận dỗi, bàn tay đang nắm tay Bạch Băng lại càng chặt hơn "NGười này luôn luôn khi dễ ta, tỷ về sau đừng để ý đến hắn nữa"

"Qua đây" Xích Liên Triệt tăng thêm âm lượng trong giọng nói, sắc mặt nhìn không ra cảm xúc gì.

"Không qua" Bạch Nham lắc đầu.

Bạch Băng nhìn hai người bằng ánh mắt quỷ dị, sau cùng lại nhìn về phía Xích Liên Vũ dùng suy nghĩ hỏi 'hai người này tại sao lại như vậy?'

Hoàng hôn buông xuống giống như một tấm lưới lớn mở ra, lén lút tung ra bao phủ tất cả đất đai xung quanh. Bầu trời giống như một tấm vải thô được tẩy sạch sẽ, bỗng đang từ màu xanh thẳm chuyển thành miếng vải thượng hạng vàng kim.

Tới nửa đêm ánh trăng lên cao, tựa như những vì sao thưa thớt đang lấp lánh soi sáng bầu trời, khiến cho đất đai đều đi vào giấc ngủ say.

"Tiểu Nham, hôm nay ngươi làm như thế nào nhận ra tỷ tỷ?" Bộ dạng của nàng cùng với sáu năm trước khác nhau nghiêng trời lệch đất, vậy mà Bạch Nham liếc mắt một cái liền nhận ra nàng, điều này khiến nàng phải kinh ngạc.

Bạch Nham đứng ở phía sau nàng, khóe miệng gợi lên tươi cười "Tỷ cùng nương rất giống nhau, hương vị ở trên người tỷ Tiểu Nham sẽ không quên"

"Ngươi đã gặp qua nương?" Bạch Băng nhất thời cả kinh, tại trong trí nhớ của nàng thì bóng dáng của mẹ rất mơ hồ, Tiểu Nham làm sao có thể nhớ rõ.

https://thuviensach.vn

"Trong mật thất của phụ thân có bức tranh vẽ của mẹ, ngày ấy sau khi tỷ tỷ tiến vào Lục vương phủ, phụ thân đã đem bức họa lấy ra cho nên ta nhìn thấy" Tỷ cùng bộ dạng của mẹ rất giống nhau, hắn vẫn đều biết bộ dạng của tỷ tỷ không hề xấu mà.

Mật thất? Ánh mắt Bạch Băng lóe lên, nương thật sự qua đời sao? hay vẫn là giống như lời của Tây Ma Nguyệt, nương vẫn ở trong tộc Ám Ma?

"Chuyện trước kia của nương người có nhớ rõ không?"

Bạch Nham lắc đầu: "Không nhớ rõ"

Nương qua đời khi hắn mới bốn tuổi, rất nhiều đoạn ngắn gián đoạn, có lúc rõ có lúc mơ hồ không nhớ rõ.

Không nhớ rõ? Đúng vậy ạ, ngay cả ta cũng không nhớ rõ huống chi là Tiểu Nham ạ. Sự tình hiện giờ quá mức hỗn loạn, trong nháy mắt tất cả như một đoàn sương mù, làm cho nàng không biết nên làm sao., vô luận là phụ thân hay là nương của nàng đều có liên quan tới Ám Ma tộc.

Mộc Cầm cùng Vương Lam bắt lấy phụ phân là vì sao? Nếu định dựa vào một thừa tướng mà có thể áp chế được Xích Nguyệt quốc, đây chẳng phải là chuyện cười à!

Ám Ma quân chủ, thời điểm khi nàng nhìn thấy Tây Ma Nguyệt thì đây là câu nói đầu tiên của hắn. Nàng không biết Ám Ma quân chủ là có ý nghĩa gì nhưng tuyệt đối có liên quan tới nương của nàng, còn có cả phụ thân nữa.

Hiện giờ bắt lấy phụ thân, nếu nàng dựa vào tin tức của Tây Ma Nguyệt là nương nàng chưa chết, như vậy còn có bao nhiêu chuyện không thể tưởng tượng được sẽ phát sinh?

https://thuviensach.vn

Quay đầu nhìn thoáng qua Bạch Nham, nàng bây giờ chỉ có khả năng đem hết toàn bộ lực lượng để bảo vệ hắn. Nàng sợ nhất là người Ám Ma tộc sẽ tìm tới hắn!

"Tỷ, người suy nghĩ gì vậy?"Bạch Nham thấy Bạch Băng nhìn chằm chằm chính mình, mà tâm tư lại đang bay đi nơi nào.

"Chúng ta trở về đi, đêm đã khuya rồi" Bạch Băng cười nhạt nói, xoay người hướng trong phòng đo tới.

Ánh mắt Bạch Nham lóe lên, trên mặt hiện lên vẻ đau lòng. Vì sao nàng muốn đem tất cả mọi chuyện gánh vác trên vai, vì cái gì lại không chịu nói ra?

Hắn hiểu rất nhiều chuyện, sự kiên cường của nàng khiến hắn đau lòng. Hắn biết tỷ tỷ vì bảo vệ hắn nhưng mà lòng hắn cũng muốn bảo vệ tỷ tỷ, hắn không muốn nàng mệt mỏi như vậy, hắn cũng không muốn nàng sẽ lại bị thương như trước nữa.....

Hoàng cung , cung Hoa Viên.

Hoa Vinh uyển là nơi mà hoàng cung dùng để chiêu đãi khách quý, Hoa Vinh uyển được thiết kế theo hình vòng cung vô cùng tinh xảo, chuyên môn để cho khách có thân phận cao quý ở tạm. Hiện giờ toàn bộ quân chủ của ba nước đều đang ở trong Hoa Vinh uyển.

Lúc này Hoa Vinh uyển đền đuốc sáng trưng, tiếng cười lớn vang vọng khắp phòng cực kỳ rõ ràng!

"Hải ngoại hoàng tử tửu lượng thật sự rất cao ạ" hoàng đế đông liêu quốc bưng chén cười to, một mặt lại hướng về phía tiểu công chúa Đông Liêu quốc nháy mắt. "Còn không đi rót rượu cho hoàng tử"

https://thuviensach.vn

Công chúa Đông Liêu trên mặt lô ra tư thái e thẹn, nàng tự nhiên hiểu rõ ý tứ của phụ hoàng. Tuy hải ngoại ở rất xa, hơn nữa lại nói ngôn ngữ xa lạ, nhưng cho dù vậy thì chỉ cần gả cho hoàng tử hải ngoại này là được, dù có phải đi hải ngoại nàng cũng chấp nhận.

"Hoàng tử , mời" Mỹ nhân hai gò má hửng hồng, khuôn mặt xinh đẹp hiên lên vẻ khó xử nhìn thoáng qua Tư Đặc Nhĩ, trong lòng loạn nhịp, người hải ngoại thật sự là có dung nhân rất tuấn mỹ.

Tư Đặc Nhĩ ngẩng đầu, bên miệng nở nụ cười nhàn nhạt, vì muốn ở trước mắt mọi người vì cố tỏ ra tình hữu nghị .

Khương vân quốc cùng với Bắc quốc thấy một màn như vậy thì trong lòng cũng dâng lên ảo não, chết tiệt, sớm biết như vậy thì bọn họ cũng đã đem nữ nhân đến. Hiện giờ đúng là tiện nghi cho Đông Liêu quốc, hay cho một chiêu mỹ nhân kế!

Thần Công Liên ngồi ở một bên, trong tay cầm ly rượu thưởng thức, nhìn tình cảnh trước mắt rồi lại nhíu mày nhìn thoáng qua về phía Tư Đặc Nhĩ, đúng lúc Tư Đặc Nhĩ cũng nhìn lại về phía hắn.

Tầm mắt hai người giao nhau, một dòng khí tức ôn hòa lan tràn.

Nửa ngày, Thần Công Liên gợi lên nụ cười nhạt hướng Tư Đặc Nhã nâng chén. Tư Đặc Nhĩ cũng nâng chén coi như chào hỏi.

"Hoàng tử tới đại lục du ngoạn nếu như không đi Khương Vân quốc ta, đây chính là một tổn thất lớn ạ" hoàng đế Khương vân cười to nói, đây cũng chính là mục đich ngày hôm nay của hắn .

"A.....? Khương Vân quốc?" Tư Đặc Nhĩ nhíu chân mày.

"Đúng vậy, Khương Vân quốc phong cảnh độc đáo, hoàng tử nhất định sẽ thích" hoàng đế Khương Vân quốc được Tư Đặc Nhĩ yêu quý hỏi

https://thuviensach.vn

thăm, lập tức tươi cười rạng rỡ.

"Hoàng tử, Đông Liêu quốc của ta mới chính là cảnh sắc tuyệt nhất" hoàng đế Đông Liêu quốc cũng không cam lòng để Khương Vân quốc chiêm ưu thế.

Mấy ngày hôm trước ở trên yến hội đã xảy ra sự tình như vậy, chỉ sợ hoàng tử hải ngoại này đã sớm hận Xích Nguyệt quốc tới thấu xương. Nếu như có thể nhân cơ hội diệt trừ Xích NGuyệt, rồi đem nữ nhi gả cho hoàng tử ngoại quốc này, vậy chẳng phải vẹn cả đôi đường sao.

Bảo vệ chính quốc gia mình, lại có thể diệt trừ Xích Nguyệt.

"Đúng vậy đó hoàng tử, phong cảnh Đông Liêu quốc của ta đẹp tựa như tranh vẽ" đôi mắt đẹp của Thụy Tâm nổi lên một tầng sương mù, tỏ ra khó xử.

Đông Liêu cùng Khương Vân thi nhau mượn sức của Tư Đặc Nhĩ nhưng Bắc quốc lại không có động tĩnh gì, thật ra thì hoàng đế Bắc quốc cũng khá là lo âu, nhưng hắn lại càng tin tưởng nhi tử Thân Công Liên hơn.

Thái tử của Bắc quốc cũng vô cùng được lòng dân, thủ đoạn so với Xích Liên Triệt cũng không hề thua kém.

Hiện giờ hai nước đều có hành động, Thần Công Liên vẫn chưa có ý bày tỏ gì cả, vì thế nên hoàng đế Bắc quốc cũng đành đóng vai nhân vật trầm mặc.

Hoàng đế Đông Liêu được hoàng tử để mắt vẫn chưa nói chuyện, đảo mắt vừa ý cười nhìn Thụy Tâm :"Hoàng tử, cảm thấy tiểu nữ như thế nào?"

Tư Đặc Nhĩ thoáng hiện lên ý cười, trong lòng cũng sáng tỏ, liền hiểu là Đông Liêu đem công chúa hưa gả cho hắn, giương mắt nhìn Thụy Tâm một cái, đẹp nhưng chỉ là đẹp dịu dàng nhưng hắn lại không thấy hứng thú!

https://thuviensach.vn

"Rất đẹp" Ánh mắt kim sắc lóe lên, thanh âm làm cho người ta không nghe ra được là vui hay sướng.

Rất đẹp, Tư Đặc Nhĩ trả lời làm cho hoàng đế Đông Liêu rất vui rướng. Rất đẹp, quả nhiên là anh hùng khó qua được ải mỹ nhân.

Hai người này đối thoại, ở trong mắt hoàng đế Khương Bân quốc thì lại trở nên càng thêm hờn giận và ảo não. Lúc trước hắn tại sao lại không nghĩ ra mà mang nữ nhân nhà mình tới a!

"Tiểu nữ vẫn luôn ngưỡng mộ người hải ngoại, ví dụ nhi khí thế của hoàng tử, vì vậy bổn hoàng ta liền đem tiểu nữ tứ hôn cho hoàng tử , người xem như thế nào" Lời này của hoàng đế Đông Liêu vừa nói ra, sắc mặt Thụy Tâm lại càng thêm đỏ.

Tư Đặc Nhĩ ngoài miệng vẫn cười lạnh lùng: "Vòng vo nãy giờ có vẻ hơi đi xa thì phải, Bản hoàng tử trời sinh ko thích lòng vòng. Hôm nay vài vị mời bản hoàng tử tới không phải là muốn diệt trừ Xích Nguyệt quốc chứ"

Lời nói Tư Đặc Nhĩ rơi xuống, quân chủ của ba nước đều ngẩn ra, thì ra hắn đã sớm đoán ra được ý đồ ngày hôm nay

"Ha ha, hoàng tử sao lại nói lời này" hoàng đế Đông Liêu cười nói.

Tư Đặc Nhĩ nhắm mắt lại, cũng không để ý tới lời nói của hoàng đế Đông Liêu, mà mở miệng nhàn nhạt lên tiếng: "Bản hoàng tử cùng các ngươi liên thủ diệt trừ Xích Nguyệt quốc, mà cũng đảm bảo không cắn nuốt đại lục, nhưng bản hoàng tử có một điều kiện"

"Điều kiện gì?" hoàng đế Khương Vân quốc ánh mắt sáng ngời, đã nói tới mức này thì bọn hắn cũng không cần thiết phải giả bộ nữa, sao không nói thẳng luôn.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế Đông Liêu nhìn chằm chằm Tư Đặc Nhĩ, hắn không chỉ đồng ý diệt trừ Xích Nguyệt mà còn bảo chứng không xâm phạm đại lục, cơ hội như vậy một khi mất đi sẽ không trở lại.

"Điều kiện là nữ nhân trên yến hội ngày đấy, bản hoàng tử chỉ cần có nàng"

Lời nói của Tư Đặc Nhĩ khiến cho vẻ mặt đang bình tĩnh của Thần Công Liên trở nên lạnh lùng, đảo mắt nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ nổi lên từng trận sát khí.

"Chuyện này đơn giản" hoàng đế Khương Vân cười to, quả thật là vẫn không qua được sắc đẹp.

Khuôn mặt Thụy Tâm tái nhợt, vốn tưởng rằng có thể gả cho hắn. Dù hắn không nói từ chối nhưng lại ở trước mặt mọi người muốn có được nữ nhân khác, này không phải ngay trước mắt các quân chủ đùa cợt nàng sao?

Trước mặt mọi người từ chối nàng, điều này bảo nàng về sau phải như thế nào nhìn mặt mọi người, trong lòng thoáng hiện lên oán hận.

"Đơn giản?" Tư Đặc Nhĩ lạnh lùng cười.

Quả thật đơn giản sao? A, hắn luôn cho rằng cái nữ nhân kia có móng vuốt sắc bén như tiểu báo, muốn thu phục không dễ dàng, chỉ cần hơi vô ý thôi là sẽ bị móng vuốt của nàng cào nát thành bảy tám mảnh.

"Đương nhiên, chỉ cần có thể diệt trừ Xích Nguyệt, đừng nói là một nữ nhân, cho dù là mười người hay một trăm người đi nữa cũng vẫn được" Hoàng đế Đông Liêu cười to, một nữ nhân mà có thể khiến cho hoàng tử hải ngoại để ý như vậy, thật đúng là cái dạng người chỉ thích chưng diện, áo quần lụa là.

https://thuviensach.vn

Bắc hoàng cùng với Thần Công Liên liếc nhìn nhau, hiện tại xem ra là nhi tử không muốn cùng với nhóm người này đứng trên cùng một trận tuyến? Vẻ mặt tuấn mỹ của Thần Công Liên nhìn không ra được chút dao động nào, thấy vậy đành phải nhìn vế phía quân chủ hai nước cười to.

"Trời đã không còn sớm, thân thể phụ hoàng gần đây không được tốt, thứ lỗi cho ta không thể ở lại trò chuyện tiếp được"

Quân chủ hai nước thấy vậy cũng sửng sốt, đảo mắt nhìn nhau gật đầu. Trong lòng cũng không hờn không giận, vừa rồi bọn họ cũng thấy được hành động của Bắc quốc, hơn nữa tình hình đã tới nước này mà bọn họ lại không có ý cùng đứng về một phe với mình thì cũng đành chịu thôi.

Bắc hoàng và Thần Công Liên rời đi, Đông hoàng với Khương Vân hoàng sắc mặt cũng có chút khó chịu.

"Tuyên bố cùng với chúng ta đối nghịch, sau khi đánh hạ Xích Nguyệt, nói không chừng mục tiêu kế tiếp sẽ chính là Bắc quốc bọn họ" Đông Liêu hoàng cười ngạo mạn.

Khương Vân hoàng nhìn đám người vừa rời đi, trong mắt cũng lóe lên tia sáng. Nói cho cùng, sau này ai là người có thể thống lĩnh đại lục này cũng vẫn còn chưa nói trước được ạ.

Tư Đặc Nhĩ bưng ly rượu lên, một hơi cạn sạch thưởng thức ly rượu. Mọi tâm tư của Đông Liêu hoàng với Khương Vân hoàng hắn đều nhìn rõ ở trong mắt, hắn đã nói qua là lòng người một khi đã trở nên tham lam càng nhiều thì sẽ càng mất nhiều hơn được, ai có thể là người đi tới một bước cuối cùng rất khó nói?

Xích Nguyệt hoàng cung.

"Ngươi nói cái gì?" Đông quý phi kích động từ trên giường ngồi dậy.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, người nữ nhân mà Lục vương gia mang về chính là Bạch Băng, nữ nhi của Bạch Hào năm đó" quỳ bên dưới là một người nữ tử một thân y phục màu đen.

"Bạch Băng?" Đôi mắt Đông quý phi trợn to mà nhìn, sáu năm, không nghĩ tới nàng ta vậy mà vẫn trở lại. Hơn nữa diện mạo còn trở thành như vậy, khác nào nói thẳng ra là dùng nó để mê hoặc Triệt nhi, hiện giờ Triệt nhi đối với nàng ta như vậy. Chẳng lẽ chuyện năm đó trúng phải Huyết Chú, mỗi năm vào vào ngày trăng tròn đều thống khổ không chịu nổi, tất cả những việc này Triệt đều đã quên thật sao.

Mà cho dù Triệt có quên thì sao, nàng tuyệt không thể nào quên. Triệt chính là trụ cột của Xích Nguyệt quốc, tuyệt đối không thể vì một nữ nhân như vậy mà chôn vùi giang sơn!

"Bạch Băng này không thể giữ lại, tìm cơ hội giết nàng ta, đem luôn cả Bạch Nham đệ đệ của nàng ta cùng nhau xử lý một thể." Đông quý phi nắm chặt quả đấm, vì giang sơn Xích Nguyệt, vì tương lai của Triệt, cho dù hắn có hận nàng, nàng cũng không để ý.

"Vâng, thuộc hạ tuân lệnh" Nữ tử hắc ý lĩnh mệnh lệnh xoay người biến mất ngay tại trong phòng.

Đông quý phi đưa tay nâng trán, gần đây sự tình phát sinh quá nhiều, khiến đầu nàng càng ngày càng đau.

"Mẫu phi" Một giọng nói khẽ vang lên.

Đông quý phi quay đầu nở nụ cười: "Toàn nhi tới từ khi nào vậy"

"Chuyện mẫu phi mới vừa nói không phải là sự thật phải không?" Xích Liên Toàn đứng thẳng thân thể không động chút nào, đôi mắt thì nhìn chằm chằm người đang nằm trên giường.

https://thuviensach.vn

"Chuyện này ngươi không cần nhúng tay, đêm khuya rồi nhanh đi nghỉ ngơi đi" Đông quý phi nghe vậy thì sắc mặt có chút tức giận, nhắm mắt lại không nhìn tới nàng nữa.

"Mẫu phi, người biết rõ ràng ta có tình cảm với Bạch Nham, vì sao vẫn còn làm như vậy" ánh mắt của Xích Liên Toàn đỏ ửng, nàng nghe được tỷ tỷ của Bạch Nham đã trở về, chuyện này không phải rất tốt sao?

Hoàng huynh thay đổi, năm đó là do bởi vì nàng ấy mà hoàng huynh mới trở nên lạnh lùng tàn nhẫn, hiện giờ nàng ấy đã trở lại, tâm của hoàng huynh không còn lạnh lẽo nữa, vậy không phải là chuyện tốt sao?

Vì cái gì mẫu phi không thể chấp nhận được nàng ấy, chuyện năm đó, nàng tuy còn bé nhưng mà nàng tận mắt nhìn thấy ánh mắt hoàng huynh khi nhìn Bạch Băng, tình cảm đó không thể là giả .

"Toàn nhi, mấy năm nay ngươi một mình đi Tứ vương phủ, mẫu phi cho tới bây giờ đều là nhắm một mắt mở một mắt cho qua. Nhưng hiện giờ Bạch Băng trở lại, tâm tư của nữ nhân kia không phải ngươi có thể hiểu được. Nàng ta chính là một tai họa, ngươi nếu có tình cảm với Bạch Nham thì nên sớm kết thúc đi, qua một năm nữa mẫu phi sẽ tìm cho ngươi một phu quân tốt so với Bạch Nham còn tốt hơn gấp nhiều lần" Đông quý phi chợt mở to mắt, trong đôi mắt kia không hề có chút nào từ ái, ngược lại còn có chút oán hận.

Bạch Băng không thể giữ, Bạch Nham cũng không thể. Diệt cỏ nếu không diệt tận gốc, tai họa sau này khó mà lường được.

"Cắt đứt? làm sao có thể cắt đứt?" Xích Liên Toàn càm thấy ngực nhói đau, trái tim của nàng từ sáu năm trước đã rơi vào tay giặc, cắt đứt ? nói dễ hơn làm!

Đông quý phi nhìn thoáng qua Xích Liên Toàn, tâm cũng thoáng trở nên mềm nhũn: "Toàn nhi, không phải là mẫu phi muốn chia rẽ các ngươi.

https://thuviensach.vn

Chuyện này có trách cũng chỉ có thể trách tỷ tỷ của hắn, năm đó nếu không phải nàng ta hại hoàng huynh của ngươi, thì hiện tại hoàng huynh của ngươi sao lại xảy ra tình trạng này. Huyết Chú trên người tùy lúc có thể bộc phát mà mất mạng, những điều này bảo mẫu phi sao có thể không hận, cho nên bọn hắn phải chết là đúng!"

Nước mắt trong mắt Xích Liên Toàn rơi xuống, không thể ngăn cản sao? "Mẫu phi ngươi tha cho Bạch Nham đi, nhi thần cầu xin người"

Đông quý phi trong lòng chợt lóe lên, nghĩ đủ mọi cách, không nghĩ tới Toàn nhi đối với Bạch Nham kia lại có tình cảm sâu như vậy, liền thở dài một hơi: "Ngươi nếu như có thể khuyên được Bạch Nham, để cho hắn cắt đứt quan hệ tỷ đệ với Bạch Băng, mẫu phi sẽ tha cho hắn một mạng"

Cắt đứt quan hệ tỷ đệ? Xích Liên Toàn sửng sốt, ánh mắt lóe lên nhìn chằm chằm Đông quý phi.

"Ta sẽ cố gắng hết sức" Nàng chỉ có thể cố gắng mà thôi.

Ám Ma tộc.

Gió đêm thổi qua, cành liễu đong đưa trước mặt hồ.

Một nữ tử đứng bên hồ ngẩng đầu nhìn ánh trăng, cảm giác trong lòng có chút phiền muộn. Khuôn mặt trong suốt, cùng với đôi mắt long lanh chớp động, mang theo ba phần yêu mị ba phần tà tính, đôi mũi cao thẳng, đôi môi đỏ tươi ướt át, chỉ nhìn thôi cũng làm cho người ta thần hồn điên đảo.

Nàng mặc một chiếc váy màu xanh nước biển, cổ tay áo dệt một đóa hoa lan mềm mại xinh đẹp, tóc đơn giản được vấn lên băng một cây trâm, tuy không hề mang theo trang sức nhưng lại vẫn không mất đi được vẻ đẹp quyến rũ.

https://thuviensach.vn

Nữ tử này là người của Ám Ma tộc, là người đệ tử mà Nguyên Trúc trưởng lão đắc ý nhất.

"Lục Vu, tới thật là nhanh ạ!" Một nữ tử so với nàng còn diêm dúa lòe loẹt hơn vừa đi tới đã mở miệng nói

Lục Vu hừ lạnh một tiếng: "Mộc cầm phu nhân không phải cũng vậy hay sao!"

Nàng sớm đã có cảm giác được nàng ta đã đến đây, dù nàng nàng ta đã ẩn nấp ở một nơi bí mật gần đó nhưng nàng vẫn cảm giác được, chỉ là nàng không vạch trần ra mà thôi!

"Thì ra đã sớm biết là ta đến đây, Nguyên Trúc trưởng lão thật đúng là lợi hại, công phu này xem ra đã học được ngày một mạnh hơn trước rồi!" Mộc cầm mở miệng trào phúng.

"Mộc Cầm phu nhân nói vậy không đúng rồi, chỉ sợ phu nhân của sư thúc mới càng là người lợi hại hơn xưa" Lục Vu rất chán ghét người trước mắt này, ngày thường dựa vào sự sủng ái của sư thúc mà vô pháp vô thiên ở Ám Ma tộc.

Trong mắt Mộc Cầm thoáng hiện lên tức giận, nhìn về phía Lục Vu mang theo sát khí, nhưng trong nháy mắt nàng lại đè nén xuống, bởi nàng đương nhiên biết hiện tại không thể giết Lục Vu được.

"Bản phu nhân không muốn nhiều lời, trở về nói cho Nguyên Trúc biết, Hậu Giản không chỉ có một nữ nhi mà còn có một nhi tử tên là Bạch Nham nữa. Nếu như có thể khống chế được Bạch Nham, lấy máu của hắn tế Thiên Nguyên thần kiếm, có lẽ nhẫn Ám Ma cũng không có cách nào mà chống lại được uy lực của Thiên Nguyên thần kiếm nữa. Đến lúc đấy đừng nói là xưng bá Ám Ma tộc, cho dù toàn bộ thiên hạ cũng không có ai có thể chống lại được Thiên Nguyên thần kiếm" Mộc Cầm nói đến đây thì cảm

https://thuviensach.vn

giác được Lục Vu cũng trở nên thay đổi, Bạch Nham là nhi tử của Hậu Giản.

Hậu Giản là người, thần , ma, tâm nguyên hợp thể. Lực lượng trên người nàng không ai có thể ngăn cản, mà nhi tử của nàng ta sinh ra, máu trong cơ thể quả thật là báu vật vô giá, nếu như có được người này, vậy thì ngày xưng bá thiên hạ đã sắp tới thật rồi!

Vẻ mặt Lục Vu thay đổi, Hậu Giản còn có nhi tử? Tin tức này đối với nàng mà nói quả thật rất có lợi, máu trong cơ thể của nam so với nữ còn cường đại hơn rất nhiều lần! Nếu mà sư phó nghe được tin tức này chỉ sợ kích động tới mức vỗ tay khen hay.

"Ngươi như thế nào có thể xác định được nam tử kia chính là nhi tử của Hậu Giản?" Lục Vu cố nén vui sướng trong lòng, sắc mặt trần định lên tiếng hỏi.

"Chuyện này ngươi không cần lo lắng, nếu như không có mười phần nắm chắc, bản phu nhân cũng sẽ không truyền tin này trở về. Chỉ sợ Nguyên Trúc nghe xong lại mở hội nghị mà thương lượng ngay ấy chứ" Mộc Cầm che miệng cười cực kỳ khoa trương!

"Đương nhiên, Lục Vu còn phải cảm tạ Mộc Cầm phu nhân mang tới tin tức có giá trị như vậy!" Lục Vu cười lạnh, giương mắt nhìn dáng vẻ diêm dúa lòe lẹt vô cùng chói mắt của Mộc Cầm rồi rời đi: "A.... quên nhắc nhở ngươi, phu nhân mang hai người về trong tộc, chỉ sợ lúc này đã bị Ma Quân thu thập rồi"

Mộc cầm nghe nói thế thì sắc mặt ngẩn ra, Vương Lam cùng với Xích Liên Sơn? Tây Ma Nguyệ làm thế nào mà biết? Liếc mắt chứa đầy ngoan độc nhìn về phía Lục Vu

"Đừng nhìn ta, người còn chưa biết rõ nhỉ, ngày ngươi ở Tiếu Nguyệt lâu bị người ta đuổi theo, ma quân cũng có mặt tại đó, chuyện của người

https://thuviensach.vn

chỉ sợ không có gì là ma quân không biết. Hiện tại ngươi căn bản là không quay về được Ám Ma tộc, ngay cả hai người kia của ngươi, hy vọng sống sót cũng là cực kỳ xa vời" Lục Vu nhìn thấu suy nghĩ của Mộc Cầm, tùy ý nói toạc ra, nhưng trong miệng lại toàn là trào phúng.

Coi như cuối cùng cũng đùa cợt lại nàng ta được một chút.

Ma quân biết rõ chuyện của nàng? trong lòng Mộc Cầm lạnh lẽo, nàng tự nhiên biết tính tình của ma quân, trêu tức hắn kết quả chỉ có một, đó chính là chết. Tuy nàng là thê tử của trưởng lão Ám Ma tộc, nhưng cũng vẫn chỉ là người ngoại tộc mà thôi.

Thu hồi suy nghĩ, nhìn vẻ mặt đắc ý của Lục Vu, cười lạnh một tiếng: "Thật đúng là phải đa tạ sự nhắc nhở của ngươi rồi"

Nói xong quay đầu rời đi, trong nháy mắt khi quay người, sát khí toàn bộ lộ ra ngoài. Đợi cho nàng nắm giữ được tất cả trong tay, đó cũng chính là ngày chết của ngươi!

Lục Vu nhìn nàng ta tức giận rời đi, khóe miệng gợi lên một nụ cười hài lòng. Ngươi nghĩ muốn vượt qua ta à, đó là chuyện không có khả năng!

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Bạch Nham Rơi Xuống Núi

Đêm tối bắt đầu lùi đi, trong màn đêm đen dần dần trở nên sáng sủa, khôi phục lại sự yên tĩnh.

Một đêm này đã khiến cho rất nhiều người không ngủ được.....

Một đêm này đã làm cho tâm tư của vô số người chuyển động.....

Một đêm này cũng chính là báo hiệu của một hồi gió tanh mưa máu.....

Ánh mặt trời sáng sớm vừa mọc lên, chiếu sáng cả một vùng cỏ xanh dưới mặt đất, những giọt sương lấp lánh ánh sáng trong suốt, gió nhẹ mát rượi nhẹ nhàng mơn trớn thoảng qua mang theo hương thơm các loài hoa của buổi sớm.

Chim nhỏ đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn chim chóc bay lượn bên ngoài, khiến chúng nó có cảm giác rất vui vẻ.

"Vương phi, nô tỳ giúp người rửa mặt chải đầu ạ" Tiểu nha hoàn từ ngoài cửa tiến vào, trên tay là chậu nước rửa mặt.

"Vương phi?" Bạch Băng nhẹ giọng lặp lại, cái danh hiệu này đã xa nàng rất lâu rồi, hiện giờ nghe thấy làm nàng có cảm giác không quen.

"Đúng vậy ạ, Vương gia phân phó, từ giờ về sau người chính là vương phi của phủ" Tiểu nha hoàn vui cười, dơ tay muốn chải tóc cho Bạch Băng nhưng lại bị nàng ngăn lại.

https://thuviensach.vn

"Để tự ta làm là được rồi" Nàng chưa bao giờ thích có người hầu hạ.

Tiểu nha hoàn đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn. Vương phi thật đẹp, khó trách Vương gia băng lãnh của các nàng lại động tâm.

"Vương phi, thời gian ăn sáng đã qua lâu rồi, người còn không mau tới!" Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến giọng nói thúc giục không chút kiên nhẫn: "Ngươi cũng không thể nào được chiều chuộng tới mức như vậy được, để cho bọn nô tỳ phải đứng chờ, hơn nữa bọn nô tỳ mạng cũng không tốt giống như ngươi, bọn họ còn phải làm việc khác nữa ạ"

"Đi, mở cửa" Bạch Băng nhăn mày lại, nàng nghe ra được giọng nói châm chọc của người bên ngoài cửa!

Tiểu nha hoàn mở cửa ra, Bạch Băng đi ra ngoài, thờ ơ đánh giá vị có giọng nói oán hận của lão nữ nhân này.

"Vương phi nương nương, vương phủ này có quy củ của nó. Ngươi ngủ thẳng tới nắng lên cao giữa đỉnh đầu, để cho chúng ta phải chuẩn bị mọi thứ cho ngươi đứng chờ, thật là phiền phức. Còn có vương phi nương nương, vương gia cũng vô cùng chán ghét nữ nhân nịnh hót quyến rũ dụ hoặc. Vương phi về sau vẫn là nên thu lại bộ dáng quyến rũ người này, nếu muốn giữ được mạng sống thì mau sớm thành thật lại đi" Trần ma ma là thân tín của Đông quý phi, hai năm trước bị điều điến Lục vương phủ để chiếu cố chăm sóc Xích Liên Triệt, cho nên ở tại vương phủ này cũng có chút uy nghiêm.

Hiện giờ lại còn được sự đồng ý của Quý phi, đương nhiên là không thể cho Bạch Băng bộ mặt hòa nhã được.

"Cút!" Trên mặt Bạch Băng không có chút giận dữ nào, mà chỉ phun ra đúng một chữ, nhưng lực ảnh hưởng lại đạt đến mười phần.

https://thuviensach.vn

Trần mama trong lòng run lên, giương mắt đánh giá nữ nhân này, xem ra người này cũng có chút năng lực. Nếu không vì sao lại có thể khiến cho nàng cảm thấy tóc gáy trên người đều dựng đứng cả lên, dù vậy, nhưng nàng cũng là một mama đã lăn lộn cả đời ở trong cung, có chuyện gì mà chưa từng thấy qua, làm sao có thể bị một tiểu hài đồng miệng còn hôi sữa này dọa sợ.

Trần ma ma cũng không biết được trên yến hội đã xảy ra chuyện gì, nàng đương nhiên cũng không hề biết được sự lợi hại của Bạch Băng.

"Cút?" Trần mama cười lạnh: "Vương phi nương nương, không phải là nô tỳ phạm thượng, nhưng nô tỳ cũng có lòng khuyên người một câu, tại vương phủ này ngươi cũng không nên coi mình là chủ tử, ta chính là người của Đông quý phi, đắc tội với quý phi nương nương ngươi cũng sẽ không sống tốt được đâu!"

Các nàng ở trong cung đã được vài chục năm, lại được phân tới vương phủ, tự nhiên hiểu rõ toàn bộ kỹ xảo sinh tồn ở trong cung. Đối với người được sủng ái, các nàng sẽ cung kính, nhưng là quý phi đã trực tiếp phân phó, nàng đương nhiên hiểu rõ đạo lý ở trong chuyện này.

Bạch Băng hừ lạnh một tiếng, Đông quý phi? Xem ra nàng ta đã biết nàng là ai, nàng đối với Đông quý phi mới đầu cũng có chút yêu thích, nhưng là vào một khắc của sáu năm về trước kia đã bắt đầu thay đổi, nếu như nàng ta không phải là mẫu phi của Triệt, nàng ta chỉ sợ đã sớm không còn tồn tại ở trên cái thế giới này rồi.

Hiện giờ nàng ta lại trêu chọc nàng, nàng không muốn cùng nàng ta đối nghịch, nhưng nếu ở sau lưng nàng hạ độc thủ, nàng sẽ không bỏ qua cho nàng ta!

"Biết ai là chủ tử, ai là nô tài.....A....." Trần mama nói còn chưa xong.

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe một tiếng tát tai vang lên, Trần mama đã bị Bạch Băng tát cho một cái ngã ngửa ra đất.

"Dám đối với ta hô to gọi nhỏ, muốn chết!" Âm thanh lạnh lẽo như băng vang lên, chân thật và bá đạo.

Đông quý phi là mẫu phi của Triệt, nàng mới không ra tay, nhưng mà một cái mama nhỏ bé cư nhiên dám đối với nàng lớn lối, cho nàng là thiên sứ sao? Cho rằng nàng sẽ không xuống tay giết các nàng?

"A....." Bọn nha hoàn đi theo Trần mama nhất thời kinh hoảng hét chói tai.

Bạch Băng thờ ơ đảo mắt nhìn qua, đôi mắt lạnh lẽo lướt qua khiến cho bọn hạ nhân đang hét chói tai phải ngậm miệng lại, dưới chân không ngừng run lên, chỉ biết câm như hến, nửa bước cũng không dám di chuyển.

Vị vương phi này của vương gia này quá mức khủng bố, khiến cho bọn hạ nhân xung quanh nơm nớp lo sợ, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch.

"Ngươi dám đánh ta, ta đúng là người của Quý phi.....A....." Trần mama sau khi phản ứng lại, đưa tay ôm mặt đã bị đánh cho sưng lên phản bác lại, nhưng lời chưa kịp nói xong lại bị một cái tát nữa giáng xuống.

Lần này thì Trần mama thẳng tắp lăn xuống đất, không chút động đậy thân hình, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

"Đây là có chuyện gì xảy ra" Cách đó không xa là gương mặt lạnh lùng của Xích Liên Triệt, đang bước về phía Bạch Băng.

"Ruồi bọ" Bạch Băng vẻ mặt lạnh lùng lên tiếng.

"Kéo xuống, đánh chết" Xích Liên Triệt nhìn cũng không thèm nhìn người đang ngất xỉu trên mặt đất, đưa tay nắm lấy tay Bạch Băng: "Đồ ăn

https://thuviensach.vn

sáng đã chuẩn bị tốt rồi"

Tất cả nha hoàn ở đây đều hoàn toàn trở nên mê muội, đây là vương gia lạnh lùng vô tình của các nàng sao? Là người vương gia rất ít khi nói chuyện sao?

Thay đổi, toàn bộ đều đã thay đổi rồi! Trên mặt vương gia bày ra vẻ mặt nhu tình, các nàng đây chính là lần đầu tiên nhìn thấy, khiến các nàng lại lần nữa đưa mắt nhiền thoáng qua vị vương phi mĩ lệ này, xem ra sau này phải cẩn thận mà hành sự rồi.

"Tốt" Bạch Băng gật đầu, đưa mắt nhìn qua bọn hạ nhân đang lo sợ: "Nếu còn có lần sau, ta sẽ cho các ngươi đều xuống địa ngục"

Lạnh lùng nói ra những lời này, Bạch Băng dẫm xuống thân thể Trần mama, rồi cùng Xích Liên Triệt đi đến đại sảnh.

Bọn hạ nhân vừa nghe được lời nói lạnh lẽo của Bạch Băng, trong lòng vô cùng giật mình, nhìn thoáng qua Trần mama, trong lòng đổ mồ hôi, cảm thấy may mắn là vừa rồi các nàng không cùng Trần mama diễu võ dương oai.

Chỉ chốc lát sau đã có vài thị vệ tiến đến, lôi Trần mama đang hôn mê đi ra cổng.

"Các ngươi muốn đem mama mang tới nơi nào?" Tiểu nha hoàn nhíu mày hỏi.

"Đánh chết!"

Thị vệ không có nửa điểm chần chờ, đồng thời lên tiếng.

Đánh chết? Bọn nha hoàn bởi vì hai chữ này mà trong lòng ngổn ngang, vốn tưởng rằng Vương gia chỉ diễn trò trước mặt vương phi, không

https://thuviensach.vn

nghĩ tới sẽ thật sự mang Trần mama ra đánh chết, vì dù sao Trần mama cũng là người thân tín của Quý phi nương nương.

Hiện tại, bởi vì một câu ruồi bọ của vương phi mà vương gia liền đem mama đánh chết, đây không phải tuyên bố rõ ràng là đối nghịch lại với quý phi nương nương sao.

Vương phủ từ nay về sau sợ là không có ngày thái bình rồi.....

Trong đại sảnh.

"Bậy giờ là giờ nào rồi mà đệ muội mới tới ạ" Xích Liên Vũ cười hỏi.

Bạch Băng trừng mắt nhìn Xích Liên Vũ một cái, ngồi vào chỗ bên cạnh Bạch Nham, quay đầu chú ý tới nữ tử ở bên cạnh hắn. Nàng ta vấn một kiểu tóc đơn giản, đầu tóc chỉ cài vài cái trâm đơn giản làm trang sức.

Quần áo kết hợp với váy dài màu vàng, gương mặt trái xoan, mi mắt cong vút, miệng anh đào nhỏ nhắn. Mặc dù chỉ ngồi như vậy, cũng đủ khiến người ta cảm thấy nàng rất thanh thoát dịu dàng .

Lúc Bạch Băng đang đánh giá thì nàng ta cũng đưa mắt hướng về phía Bạch Băng cười cười.

"Nghe danh không bằng gặp mặt, đêm đó ở yến hội ngươi thật đúng là rất oai phong" Nàng kia hướng về phía Bạch Băng đụng đụng người.

Bạch Băng không thích cùng người khác quá mức thân cận, nhưng nữ tử này lại làm cho nàng không có phản cảm, lập tức cũng gật đầu.

"Lãnh Dao, ngươi không thể yên tĩnh một chút sao, ngươi có hiểu cái gì là rụt rè không" Xích Liên Vũ tay chân đem Lãnh Dao đang ghé ở trên người Bạch Băng kéo ra, sau đó cười cười với Bạch Băng: "Vị này chính là thiếu tiểu thư Lãnh Dao Nhi của Lãnh Nguyệt sơn trang"

https://thuviensach.vn

"Rụt rè cái gì ạ? Ta đây chính là sùng bái nàng thì có gì sai sao?" Lãnh Dao trở mình xem thường, quay đầu nhìn về phía Bạch Băng: "Công phu của ngươi thật lợi hại, ta cũng là Vũ Tu"

Cá tính của Lãnh Dao hào sảng, không chút nào che giấu lòng kính nể của chính mình.

"Ăn cơm" Xích Liên Triệt ôn hòa hạ thấp giọng nói xuống, khiến cho mọi người đều im lặng.

Lãnh Dao đưa mắt nhìn Xích Liên Triệt bĩu môi, lặng lẽ tiếng đến bên người Bạch Băng, giọng nói vô cùng nhỏ nhẹ: "Ta có chút chán ghét hắn, lúc nào cũng mang theo biểu tình mặt than, thật giống như mọi người đều thiếu bạc hắn vậy. Nhưng lần này thấy ngươi, mặt hắn trái lại không còn lạnh như vậy nữa, ta thật bội phục ngươi có thể khiến cho cái vẻ mặt băng sơn ngàn năm không đổi kia chỉ trong ngắn ngủi đã biến mất!"

Nói xong lại giương mắt nhìn Bạch Băng.

Trong nháy mắt Bạch Băng cũng hơi ngơ ngác, hướng về phía Xích Liên Triệt nhìn thoáng qua. Bỗng nhiên nàng cảm thấy lời của tiểu nữ tử trước mắt này rất đúng, Triệt thật là quá lạnh lùng rồi, cũng có lẽ là bởi vì trong cơ thể hắn có Băng Liên Chi Đế.

Trên bàn cơm, năm người an tĩnh đang ăn, bỗng nhiên không khí có chút trở nên áp lực.

Bạch Băng không hề để ý, tay vẫn đem đùi gà gắp vào chén Bạch Nham, rồi lại đối với Bạch Nham mỉm cười.

Không biết một màn này rơi và mắt người nào đó, sắc mặt tối sầm lại, một cỗ khí tức không ngừng dao động.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt bưng bát cơm đưa tới trước mặt Bạch Băng, Bạch Băng đang ăn cơm quay đầu nhìn thấy trước mặt xuất hiện thêm một cái bát, ngẩng đầu không hiểu nhìn Xích Liên Triệt, đây là có ý gì?

Xích Liên Vũ, Bạch Nham cùng Lãnh Dao đều mở to mắt nhìn hai người kia.

Đôi mắt lạnh lùng của Xích Liên Triệt nâng lên, ánh mắt nhìn về phía cái bát đang rỗng tuếch.

Bạch Băng mặt mày căng thẳng, có ý tứ gì? Ngẩng đầu liếc mắt Xích Liên Triệt, chỉ thấy lông mày hắn xếch lên, khiến nàng lại khẩn trương hơn.

Không khí quái dị không ngừng phát tán, Xích Liên Triệt nhướng mày ám chỉ với Bạch Băng liên tục

Rốt cục.....

"Có ý gì!" Bạch Băng không làm sao hiểu được, ăn một bữa cơm mà sao lại có cảm giác như đang đi làm nhiệm vụ bí mật vậy.

Đầu óc nàng từ trước tới giờ luôn linh hoạt, nhưng khi đối mặt với tình huống này, nàng lại không đoán nổi ý đồ của hắn.

"Đùi gà" gương mặt giật giật của Xích Liên Triệt tối lại, giọng nói âm trầm bật ra hai chữ.

Đùi gà? Chân mày Bạch Băng nhíu lại càng sâu, trong lòng nhất thời sáng tỏ, đùi gà? vừa rồi nàng có gắp cho Bạch Nham một cái đùi gà, chẳng lẽ hắn từ nãy giờ chỉ vì cái này mà hậm hực?

"Đùi gà? haha hô hô....." Lãnh Dao nhẫn nhịn không được nên bật cười to ra tiếng, có lầm hay không, hiện tại là tình huống gì chứ, nàng vậy mà lại nhìn thấy được vẻ mặt này của tên mặt than kia.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt à Xích Liên Triệt, không thể tưởng tượng được ngươi cũng có lúc thất bại như vậy, lại còn lòng dạ hẹp hòi nữa chứ!

Xích Liên Vũ cũng cố gắng kìm nén cười, lần đầu tiên hắn thấy Lục đệ làm ra một chuyện tình như vậy.

Xích Liên Triệt vẻ mặt lại trầm xuống, ánh mắt sắc bén quét thẳng về phía Lãnh Dao Nhi.

Toàn thân Lãnh Dao lập tức run lên, sau khi chạm tới ánh mắt giết người kia thì tức thời ngậm lại miệng, thằng nhãi này tuyệt đối là đang uy hiếp nàng!

"Muốn ăn tại sao không tự mình lấy ạ" Bạch Nham xem thường nhìn về phía Xích Liên Triệt: "Tỷ, đừng để ý tới hắn"

Bạch Băng lắc lắc đầu, không phải chỉ là gắp một cái đùi gà thôi sao, chỉ là một bữa cơm sao lại vì vậy mà giằng co?

"Ngứa da rồi hả?" Giọng nói lạnh lùng của Xích Liên Triệt bỗng vang lên ở bên tai Bạch Nham.

Bạch Nham toàn thân cứng đờ một lúc , nhìn về phía Bạch Băng: "Tỷ, ngươi xem hắn, luôn luôn khi dễ ta. Trước kia luôn không cho ta ăn cơm, lại còn bắt ta tiến vào Tiểu Hắc Ốc"

Nói xong liền đem thân thể nhích lại gần về phía Bạch Băng, tỷ phu keo kiệt như vậy hắn cũng không thích, trước kia mỗi ngày đều bắt hắn tham gia khóa huấn luyện ma quỷ, cảm giác đó vô cùng thống khổ.

Bạch Băng nhìn tính khí quật cường của hai người có chút đau đầu, đẩy đẩy Bạch Nham ý bảo hắn làm rất tốt, rồi quay đầu gắp một cái đùi gà vào chén của Xích Liên Triệt. Sau đấy mới giương mắt quét một vòng về phía bốn người, dùng thanh âm ôn hòa nói ra hai chữ: "Ăn cơm!"

https://thuviensach.vn

Đang lúc ánh mắt dừng lại ở thân hình Xích Liên Triệt, bỗng Tiểu Bạch chạy vội từ ngoài cửa lao thẳng tới trên bàn, ánh mắt và vẻ mặt trông giống hệt như quỷ chết đói, ngay khi năm người dùng ánh mắt trợn trừng mà nhìn thì nó đã đem thịt trên bàn ăn lấy ăn để, tốc độ điên cuồng như gió lốc.

Trong chớp mắt, một bàn cá thịt toàn bộ đều tiến vào trong dạ dày Tiểu Bạch, nhưng hình như Tiểu Bạch vẫn còn chưa ăn no, ánh mắt đảo qua một vòng cuối cùng dừng lại cái đùi gà ở trong chén của Xích Liên Triệt.

'ta đói.....' Tiểu Bạch mang theo ánh mắt cầu xin nhìn Xích Liên Triệt, hi vong chiếc đùi gà này hắn có thể tặng cho nó. Bởi vì trước mặt là Xích Liên Triệt nó mới không dám làm càn, nên chỉ đành mở to đôi mắt ngập nước khiến người ta phải yêu mến mà cầu xin.

Chỉ là nó lại không biết, Xích Liên Triệt có cái tình yêu đó sao?

'dám đụng chạm vào thử xem' ánh mắt Xích Liên Triệt nổi lên khí tức nguy hiểm.

Không khí chỉ vì một người một thú giằng co mà trở nên quỷ dị.

Lãnh Dao mở to mắt, trong mắt tràn ngập vui sướng. Tiểu thú này thật đáng yêu.....thật uy vũ ạ..... vậy mà lại có thể cùng với tên mặt than kia giằng co.

Xích Liên Vũ ngồi đối diện Tiểu Bạch, nhìn tình hình hôm nay hắn cảm thấy hôm nay thật là có nhiều chuyện đặc biệt xảy ra ạ.

Trong nháy mắt hơi nước trong mắt Tiểu Bạch biến mất, không buồn giả bộ đáng thương trước mặt mọi người nữa, mà nhìn chằm chằm cái đùi gà ở trong chén, nước miếng sắp chảy ra ngoài ... nó rất muốn ăn ạ.

https://thuviensach.vn

'cho ta ăn một miếng' Tiểu Bạch chảy nước miếng, híp mắt, hắn đã mấy ngày nay chưa ăn cơm rồi, hiện tại nó sắp chết đói.

'nếu ngươi muốn chết thì cứ ăn đi' Ánh mắt Xích Liên Triệt tỏa sáng càng nồng đậm hơn.

Trong nháy mắt Xích Liên Triệt uy hiếp, bốn người ở bên cạnh đều cảm giác được hơi thở cường đại kia. Tiểu Bạch trừng mắt nhìn đùi gà, vươn móng vuốt gãi gãi lỗ tai, vẻ mặt cảnh giác nhìn chằm chằm Xích Liên Triệt, bất chợt móng vuốt liền đi chuyển.

Tốc độ nhanh như tia chớp. nhanh chóng đem cái đùi gà ở trong chén cướp về trong tay, đang lúc há mồm muốn cắn xuống thì một đạo ánh sáng màu vàng nhoáng lên ngay trước mắt, cái đùi gà trong tay không cánh mà bay.....

'ăn ngon ạ.....' Tiểu Kim dùng cái đuôi cuốn lấy cái đùi gà, trong miệng lộ ra chiếc răng nanh nhỏ bé không ngừng cắn xé.....

"Tiểu Kim....." Vẻ mặt đen xì của Bạch Băng giật giật, tiểu gia hỏa này thảm rồi!

Xích Liên Triệt cả khuôn mặt dầy đặc mây đen, bất cứ lúc nào cũng có khả năng bạo phát ra ngoài.

"Muốn chết!" Xích Liên Triệt mang theo sát khí dầy đặc thốt lên hai chữ.

Tiểu Bạch đảo mắt một cái, lông mao xù lên. Thật là cường hãn ạ, hắn đột nhiên cảm thấy có chút may mắn vì không ăn cái đùi gà kia.

'không phải ta ăn' Tiểu Bạch lắc lắc đầu ngón tay chỉ về phía Tiểu Kim đang dương dương đắc ý 'nhìn xem, Tiểu Kim ăn'

https://thuviensach.vn

Bạch Băng đen mặt, Tiểu Kim trời sinh đã sợ Xích Liên Triệt, nhưng mà nàng không hiểu tại sao nó lại cứ hết lần này tới lần khác đều chọc vào hắn, hơn nữa vào lúc này còn cướp đùi gà ạ.

Rõ ràng chuyện nhỏ như vậy nhưng hắn lại cứ so đo, lại đúng dịp Tiểu Kim vô duyên vô cớ lại ăn mất đùi gà của hắn, hậu quả này chỉ sợ là khó mà tưởng tượng nổi ạ.....

Tâm trạng của Lãnh Dao bây giờ tràn ngập kinh hỉ, đây là tiểu kim xà là tiểu ma thú mà bọn nàng vẫn luôn nghe nhắc tới, quay đầu nhìn về phía Bạch Băng bằng ánh mắt ghen tị. Nàng cũng muốn có được hai cái tiểu ma thú như vậy, bởi ma thú của nàng một chút cũng không đáng yêu tí nào.

Thân thủ Xích Liên Triệt đang định vung lên bắt lấy Tiểu Kim, lại bị Bạch Băng ngăn lại: "Lần sau ăn cơm ta lại gắp cho ngươi"

Bạch Băng nói xong thì khóe miệng cũng giật giật, dựa theo tâm tình của Xích Liên Triệt lúc này, nếu nàng không làm vậy chỉ sợ khả năng Tiểu Kim chết thảm là rất lớn. Vì vậy dù có phải nói hơn thế nữa, nàng cũng sẽ vì Tiểu Kim mà phải lên tiếng.

Nghe như vậy, tâm tình của Xích Liên Triệt trở nên tốt hơn đôi chút, đảo mắt hung hăng quét qua Tiểu Kim một cái, chết tiệt! Hôm nay tạm thời tha cho nó một lần!

Tiểu Bạch thấy vậy thì thở ra một hơi, hoàn hảo, Tiểu Kim lần này đúng là cửu tử nhất sinh ạ!

Ăn một cái đùi gà, cái bụng Tiểu Kim phình lên, lắc lắc thân thể hình chữ S từ từ bò về phía Xích Liên Triệt, nhìn dáng vẻ của nó vô cùng đáng yêu.

"Tiểu Kim!" Bạch Băng quay đầu trừng mắt, nhìn ra ý đồ của Tiểu Kim, trong lòng thật muốn chụp chết cái đồ ngu ngốc không biết sống chết

https://thuviensach.vn

này!

Tiếc là, thân thể của Tiểu Kim di chuyển so với âm thanh của Bạch Băng lại nhanh hơn một bước, Tiểu Kim lắc lư thân thể leo lên trên người Xích Liên Triệt, nâng miệng mồm dính đầy dầu mỡ hướng vào quần áo của Xích Liên Triệt mà cọ xát, sau động tác này nó lại vẫn như cũ cực kỳ vui vẻ mà bò tiếp lên người hắn.

Xích Liên Triệt đen mặt, Xích Liên Vũ và Lãnh Dao thì trừng lớn con mắt, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh, ý nói Tiểu Kim này tìm chết rồi!

Tiểu Bạch cũng mở to mắt, Tiểu Kim này không phải sợ nhất là Xích Liên Triệt sao? Vậy mà miệng mồm dầu mỡ lại cọ lên người hắn? Này khác nào là đi tìm đường chết chứ ạ!

Bạch Băng nghe cực kỳ rõ ràng tiếng xương cốt của Triệt vang lên rắc rắc, rồi lại nhìn ánh mắt Tiểu Kim đang thất thần giả dạng đáng yêu, nó thật đúng là đứa ngốc mà!

"Tốt, tốt" Xích Liên Triệt âm trầm tà mị cười ra tiếng, ánh mắt hung hăng nhìn Tiểu Kim, thân thủ không chút lưu tình nào mà bắt lấy Tiểu Kim ném thẳng lên bàn.

'phốc..... Đau quá.....' Tiểu Kim nào nghĩ đến chuyện lại ra nông nỗi này ạ, nàng là đang cố gắng tận lực lấy lòng hắn ạ.

Lấy lòng hắn chẳng lẽ là sai rồi sao? Trong lòng căm giận khó hiểu, vặn vẹo thân thể nhỏ bé, đau chết nó rồi ạ!

"Ngươi xuống tay cũng quá nặng rồi, vật nhỏ thật đáng thương" Lãnh Dao đưa tay đem Tiểu Kim nâng niu ôm vào lòng.

https://thuviensach.vn

'Đúng vậy, xuống tay thật quá nặng, ngay cả mặt mũi cũng không nể tình, vậy mà ta còn bán đứng sắc đẹp để lấy lòng ngươi ạ.....' ánh mắt phẫn hận của Tiểu Kim nhìn chằm chằm Xích Liên Triệt, không thích nàng thì thôi, lại còn xuống tay nặng như vậy mà quăng ngã nàng! Nàng thật đáng thương mà!

"Phốc.....haha....." Mặt Bạch Băng trầm xuống, nghe nó nói vậy nàng cũng không nén được tâm tình mà bật cười.

Tình trạng bế tắc trước mắt vì tiếng cười của Bạch Băng mà giảm xuống.

Bạch Nham nhìn thoáng qua Xích Liên Triệt, thật sự là quá bạo lực ạ!

"Xem ra bản thái tử tới không đúng thời điểm!" Một giọng nói trong trẻo vang lên.

Năm người đưa mắt nhìn ra ngoài cửa, Thần Công Liên một thân áo trắng nhấc chân đi vào đại sảnh.

Thần Công Liên nhìn bàn ăn bừa bãi cùng với tiếng cười to của Bạch Băng thì trong lòng có cảm giác hờn giận thoáng qua.

Hắn ở ngoài cửa đã nghe thấy tiếng cười của nàng, thấy nàng cười vui vẻ như vậy, rồi bây giờ lại nhìn thoáng qua cảnh tượng trên bàn cơm cũng với bốn người kia, trong con mắt yêu mị hiện lên tâm tình phức tạp.

"Khách quý hiếm khi tới ạ" Xích Liên Triệt giương mắt nhìn thoáng qua Thần Công Liên, giọng nói ôn hòa vang lên. Thần Công Liên cũng không có phản cảm mà cười theo.

Lãnh Dao nhìn người này thì ánh mắt hiện lên vẻ phức tạp, Bắc thái tử cũng tới?

https://thuviensach.vn

"Hôm nay tới đây, bản thái tử chỉ là muốn nhắc nhở người nào đó, cẩn thận người bên cạnh mà thôi" Thần Công Liên liếc nhìn Bạch Băng cùng Xích Liên Triệt, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người Bạch Nham. Nhìn bộ dáng tràn ngập vẻ nghiên cứu, làm cho Bạch Băng phải nhíu mày, rất không vừa ý.

Cẩn thận người bên cạnh? Bạch Băng giương mắt, lời này là có ý gì?

Xích Liên Triệt nhướng mày: "Thật đúng là phải cảm ơn thái tử nhắc nhở, nếu như không còn việc gì thì xin cứ tự nhiên"

Thân Công Liên nhấc chân tiến lên, đi đến bên cạnh Xích Liên Triệt, dùng nội lực truyền âm: "Lục vương gia, Bạch Băng thật đúng là một bảo bối, cả người nàng đều khiến cho người ta muốn tìm tòi nghiên cứu, muốn chiếm đoạt, vương gia cũng nên cẩn thận"

Ánh mắt Xích Liên Triệt lóe lên, sát khí bắn ra bốn phía: "Muốn chết thì cứ nói, bổn vương hiện tại liền có thể thành toàn cho ngươi"

"Việc gì phải tức giận như vậy, bản thái tử cũng chỉ là nhắc nhở vương gia mà thôi" Dứt lời, Thần Công Liên nhếch miệng tươi cười, ánh mắt thâm tình nhìn thoáng qua Bạch Băng và Bạch Nham rồi xoay người tao nhã rời đi.

Hiện tại tất cả mọi người đều đã bắt đầu tiến hành kế hoạch riêng, mục đích quá nhiều, tâm tư cũng quá nhiều.....

Kết quả sau cùng nàng sẽ thuộc về ai?

Nhưng mà tiếc là, mọi người tỉ mỉ tính kế, lại bỏ xót mất việc tính kế một nữ nhân.....

Bọn họ cũng không biết, chỉ vì bỏ quên nữ nhân này mà khiến nàng đã phá vỡ toàn bộ đại lục. Một nữ nhân tự làm theo ý thích của bản thân,

https://thuviensach.vn

không phụ thuộc vào ai này không ngờ lại có thể đứng ở trên đỉnh của thế giới, không vì bất cứ ai hay bất cứ việc gì mà khuất phục.....

Giữa trưa.

Xích Liên Toàn đi tới Lục vương phủ, cảm xúc trong lòng vô cùng phức tạp, nàng thật sự có thể làm cho Bạch Nham cùng với Bạch Băng chặt đứt tầng quan hệ tỷ đệ này sao? Nàng không biết, nhưng để có thể giữ lại mạng sống cho hắn, nàng sẽ cố gắng hết khả năng.

"Tam công chúa mời vào, lão nô lập tức đi thỉnh vương gia" Quản gia tiến lên hành lễ.

"Không cần, Bạch Nham chắc là ở trong phủ hả" Xích Liên Toàn vẫy vẫy tay ý bảo hắn không cần kinh động tới Xích Liên Triệt.

"Bạch thiếu gia đang luyện kiếm ở võ đài, để lão nô mang công chúa đi" Quản gia liếc mắt một cái là đã nhìn ra ý đồ của Xích Liên Toàn, mấy năm nay ai mà không biết tâm tư của công chúa chứ, cứ ba ngày hai bữa đều chạy tới vương phủ.

Xích Liên Toàn gật gật đầu theo quản gia đi tới Tây Uyển.

"Nham ca ca" Tiến vào Tây Uyển, Xích Liên Toàn liếc mắt một cái là đã thấy bóng dáng ngày đêm mong nhớ.

Bạch Nham cầm trường kiếm trong tay, xoay người nhìn thoáng qua Xích Liên Toàn, tay trái cầm khăn vải màu trắng lau chùi thanh kiếm.

"Nham ca ca, ta nghe nói hoảng tẩu đã trở lại" Xích Liên Toàn miệng nở nụ cười, đi về phía Bạch Nham.

Tay Bạch Nham run lên, hoàng tẩu? Ánh mắt thâm trầm thoáng cái nhìn về phía Xích Liên Toàn, tỷ tỷ trở về chuyện này còn chưa có ai biết.

https://thuviensach.vn

"Tin tức của ngươi thật là mau lẹ" Bạch Nham thu hồi tầm mắt, giọng điệu ôn hòa.

Xích Liên Toàn trong lòng nhảy dựng, ảo não vì bản thân mình đã quá nóng vội.

"Nếu không phải hoàng tẩu trở lại, ngươi làm sao có thể vào ở tại trong phủ của Lục ca" Tuy đang nói chuyện nhưng bên miệng Xích Liên Toàn lại cố gượng gạo nở nụ cười.

Mấy năm nay thái độ Bạch Nham tuy đối với nàng ôn hòa, nhưng nàng biết ở trong lòng hắn nhất định cũng có nàng, cho nên sáu năm trước mới có thể liều chết mà cứu nàng.

Bạch Nham năm nay đã mười bốn tuổi, ở cổ đại này mười bốn tuổi đã xem như là người trưởng thành. Tâm tư Bạch Nham ẩn nhẫn, tuy ở trước mặt Bạch Băng có hay làm nũng nhưng khi đối mặt với người ngoài hắn chưa bao giờ là người lương thiện cả. Cho nên ánh mắt sắc bén của hắn chỉ cần liếc một cái là đã nhìn thấu lời nói, và nụ cười gượng ép kia của Xích Liên Toàn.

"Có việc gì thì cứ nói thẳng" Bạch Nham trừng mắt nhìn thẳng về phía Xích Liên Toàn.

Đón nhận ánh mắt Bạch Nham làm Xích Liên Toàn phải cả kinh, vẻ mặt có chút bối rối.

"Nham ca ca, Toàn nhi cảm thấy được.....cảm thấy được.....Nàng kia chưa chắc đã là tỷ tỷ của ca ca" Nói xong, hai tay vò chặt khăn lụa, ánh mắt không ngừng quan sát mọi biến hóa của Bạch Nham.

"Ngươi nói như vậy, ý là nói ta và hoàng huynh của ngươi đều bị lừa?" Bạch Nham nhíu mày, hắn tự nhiên hiểu rõ Đông quý phi có địch ý với tỷ

https://thuviensach.vn

tỷ như thế nào. Hiện giờ Xích Liên Toàn cũng đã biết tỷ tỷ trở lại, cho nên chuyện này sợ rằng Đông quý phi đã sớm biết.

"Không phải, ta..... ta là nói.....ta là nói....." Nàng còn chưa bao giờ nói dối, cho nên nhất thời trong lòng có cảm giác khủng hoảng "Ta muốn nói là..... Nham ca ca, nàng đối với ngươi không có trợ giúp gì, lại còn hại ngươi, Toàn nhi hi vọng Nham ca ca cùng nàng đoạn tuyệt quan hệ!"

Nếu đã không nói dối được thì chẳng bằng nói thật, dù sao cũng vẫn phải nói.

"Đoạn tuyệt quan hệ?" Giọng nói lạnh lùng vang lên, khiến cho lòng Xích Liên Toàn như vang lên âm thanh đổ vỡ.

Sắc mặt Bạch Nham không đổi, không hờn không giận: "Là mẫu phi kêu ngươi nói vậy? Đoạn tuyệt quan hệ? Không có khả năng!"

Khẩu khí vô cùng kiên định, đoạn tuyệt quan hệ? A, hắn cho dù là cùng cả thế giới đoạn tuyệt quan hệ, cũng không có khả năng cùng với tỷ tỷ đoạn tuyệt quan hệ!

Nghe vậy, Xích Liên Toàn khuôn mặt trắng bệch cương lên, không thể tin nổi mà nhìn hắn: "Không thể, Nham ca ca ngươi không thể, cùng nàng ở cùng một chỗ ngươi sẽ chết, mẫu phi sẽ giết chết các ngươi"

"Sống chết cũng không phân ly!" Chết, hắn chưa bao giờ e ngại.

Nếu như Đông quý phi dám động tới tỷ tỷ của hắn, hắn thề, hắn nhất định sẽ tiêu diệt Xích Nguyệt quốc. Trong lòng hắn chỉ coi trong thân nhân của mình, chứ không hơi đâu đi quản cảm thụ của người khác.

Hắn cùng với Bạch Băng có tính cách rất giống nhau, bởi vì ở trong cơ thể của cả hai đều chảy chung một dòng máu, cũng chính vì vậy mà nhiều

https://thuviensach.vn

khi tâm tư của hắn sôi trào không thể kiềm chế được.

"Ngươi sẽ hối hận, ngươi nhất định sẽ hối hận....." nước mắt Xích Liên Toàn rơi đầy mặt, chân từng bước từng bước lùi về phía sau.

"Hắn sẽ không hối hận" từ trong Tây Uyển truyền đến một giọng nói khác. Lãnh Dao không nhanh không châm bước tới: "Điểm ấy ở trong lòng Tam công chúa cũng đã có thể hiểu rõ, rồi không phải sao"

Tuy nàng đối với Bạch Nham và Bạch Băng tiếp xúc chưa nhiều lắm, nhưng nàng có thể cảm giác đươc ở hơi thở ở trên người bọn họ, hơi thở của hai người này cực kỳ mạnh mẽ, cái loại kiêu ngạo mạnh mẽ này không ai có thể so sánh được.

"Không.....Hắn sẽ hối hận, sẽ hối hận....." Xích Liên Toàn che lỗ tai không muốn nghe lời nàng ta nói.

Xoay người chạy ra khỏi Tây Uyển, sẽ hối hận, hắn sẽ hối hận vì cùng Bạch Băng có chung quan hệ..... Nhất định sẽ hối hận.....

Lãnh Dao nhìn nàng chạy đi mà lắc đầu, quay đầu nhìn về phía Bạch Nham, trong mắt xẹt qua một chút tán thưởng: "Hắc, khẩu khí của ngươi rất hợp với khẩu vị của ta"

"Nhưng là.....Ngươi lại không hợp với khẩu vị của ta!" Bạch Nham thoáng trừng mắt về phía nữ nhân tự cho mình là đúng kia.

"Ha ha, ngươi cùng với tỷ tỷ của ngươi hoàn toàn bất đồng, không thể nhìn khí tức mà xem nhẹ nha, nhưng ngươi so với tỷ tỷ lão thành như ta thì còn xa mới bằng" Lãnh Dao nở nụ cười, nhấc chân tiếp cận sát Bạch Nham, nếu bỏ qua giọng điệu kia thì tướng mạo người này thật đúng là rất đẹp ạ.

"Quả thực là không biết rụt rè là gì!" Bạch Nham đảo cặp mắt trắng dã, nhớ tới lời nói sáng nay của Xích Liên Vũ.

https://thuviensach.vn

"Dừng, rụt rè cái gì ạ, lão nương sống mười bốn năm cho tới bây giờ còn chưa từng rụt rè qua bao giờ!" Lãnh Dao nhấc chân phải giẫm mạnh xuống đất, tay phải vỗ bốp một phát vào đùi. Dựa vào cái gì, mỗi người đều nói nàng phải rụt rè.

Nàng chính là thiếu tiểu thư của Lãnh Nguyệt sơn trang, đứng đầu trên giang hồ, vậy mà bảo nàng rụt rè, khác nào nói nàng mặc cái quần rách ra đường, toàn làm điều thừa!

Khóe miệng Bạch Nham có chút run rẩy, thờ ơ nhìn lướt qua, đối mặt với người như vậy, hắn chỉ có thể coi như không nhìn thấy. Tiếp tục lau chùi trường kiếm, dần dần trên thanh kiếm phát ra ánh sáng màu trắng bạc.

Lãnh Dao thấy Bạch Nham không nói lời nào, trái lại làm nàng càng tăng thêm dũng khí, nâng chân bước về phía bên cạnh hắn: "Ha ha, nói đùa thôi, không phải chỉ là rụt rè thôi sao, ai chẳng biết đạo lý này ạ" Nói xong lại đưa mắt quan sát nhìn biến hóa của Bạch Nham, nhưng đến khi không thấy phản ứng gì, miệng lại tiếp tục cười hắc hắc: "Cái kia..... Ta có chuyện tìm ngươi giúp đỡ"

Bạch Nham nhíu mày, hắn cùng với nàng hình như không có giao tình gì thì phải!

"Thật ra..... cái kia, ngươi có thể cùng tỷ ngươi thương lượng một chút, đem hai tiểu ma thú kia tặng cho ta một con được không?" Lãnh Dao nói xong thì ánh mắt phát ra quang mang sáng ngời, sáng sớm hôm nay sau khi nhìn thấy hai tiểu ma thú này, lòng nàng liền ngứa ngáy ạ.

"Muốn?" Bạch Nham quay đầu hỏi.

"Đúng đúng....." Lãnh Dao gật đầu liên tục như giã tỏi.

"Muốn? Muốn thì chính mình đi tìm đi!" Bạch Nham nói xong thì thu hồi trường kiếm, trong mắt tràn đầy ý cười.

https://thuviensach.vn

"Ngươi.....Bạch Nham... lão nương nhất định phế đi ngươi!"

"Rụt rè, phải rụt rè!"

"Rụt rè cái rắm ạ!"

"....."

"....."

Ba ngày sau.

Quân chủ ba nước cáo từ về nước, Tư Đặc Nhĩ cũng theo chân quân chủ ba nước mà rời khỏi Xích Nguyệt quốc. Hải ngoại tiểu công chúa bị nữ nhân của Lục vương gia mang về đánh cho tới thê thảm, vậy mà hoàng tử hải ngoại lại không có làm ra hành động gì, một chút ý định trả thù cũng không có, cứ thế mà đi du lịch quốc gia khác.

Càng như thế thì lại càng khiến cho người ta nghi ngờ nhiều hơn, có khi là muốn nhưng chưa phải lúc, hoặc có lẽ là người hải ngoại cũng không cường đại như vậy.

Cũng có người nghĩ rằng người hải ngoại muốn cùng các quốc gia khác liên minh để đối phó với Xích Nguyệt quốc.

Dù có thế nào đi nữa, cho dù người hải ngoại có cùng quốc gia khác liên hợp thì sao, quân đội của người hải ngoại nếu không đến được thì cũng không tạo ra được uy hiếp!

Mặc kệ ra sao, đại thần trong triều không một ai không có tâm tư. Ngày ấy ở trên yến hội, nữ nhân đó vẫn ở tại Lục vương phủ, bọn họ không biết là nàng ta vì cái gì mà đến đây, hơn nữa công phu còn cao như vậy.

Lục vương gia vốn đã dũng mãnh vô song, hiện giờ lại có thêm một vị lợi hại như vậy tương trợ, chẳng phải là càng thêm lợi hại sao.

https://thuviensach.vn

Nhưng theo bọn họ biết thì Lục vương gia rất sủng ái nữ nhân kia, nên trên yến hội nàng mới có thể ngạo mạn như vậy diệt đi uy phong của người hải ngoại, không biết có thể hay không sẽ mang đến chiến tranh cho Xích Nguyệt quốc ạ?

Lục vương gia giữ lại nàng không biết là may mắn của Xích Nguyệt quốc hay là bất hạnh?

Ánh trăng trong veo mà lạnh lùng, chiếu khắp đại lục khiến cho mọi nơi như phủ lên một tầng lụa mỏng mờ ảo, rồi lại như ẩn như hiện tạo ra một cảnh tượng thần bí cùng lạnh lùng.

Bóng đêm âm trầm, mang theo cảm giác quỷ dị khiến người ta phải thấp thỏm.

Đình viện thâm sâu, đêm dài vô tận.

Lục vương phủ.

Quản gia vội vàng đi về sân viện của Bạch Băng.

"Vương phi nương nương có ở đây không?" Quản gia nhẹ nhàng nhìn nhóm người, nhỏ giọng hỏi.

Trong phòng có nha hoàn mở cửa ra: "Quản gia, vương phi đang nghỉ ngơi!"

"Cái này cũng không thể trách ta được ạ....." Quản gia còn nói chưa xong, giong nói Bạch Băng đã truyền tới.

"Vào đi"

Quản gia cẩn thận đi vào trong phòng, ánh mắt cũng không dám nâng lên: "Vương phi, người của Đông quý phi ở trong cung tới, truyền vương phi cùng với Bạch thiếu gia đi vào hoàng cung thưởng hoa quỳnh"

https://thuviensach.vn

Thưởng hoa quỳnh? Bạch Băng trong lòng cười lạnh, Xích Liên Triệt hôm nay không ở trong phủ, cho nên hôm nay mới lấy cớ này, chứ thưởng hoa cái gì ạ!

"Vương phi, trong cung có cho người mang kiệu tới đang chờ ở ngoài phủ ạ" Quản gia thấy Bạch Băng không nhúc nhích, đành phải gượng cười nói cho xong.

"Để cho các nàng chờ đi" Bạch Băng nhắm mắt lại, tâm tư trong lòng không ngừng chuyển động.

Quản gia nhăn mặt, để cho quý phi chờ... chuyện này.....

Trong lòng hắn cho dù đang rất suốt ruột, nhưng cũng không dám giục vương phi, mà từ từ rời ra ngoài cửa.

Nửa ngày sau, Bạch Băng đứng dậy, có lẽ cũng tới thời điểm nên gặp mặt nàng ta, nếu để Tiểu Nham ở lại phủ thì tốt! Đông quý phi nếu tại lúc gặp nàng, nàng ta hẳn sẽ không hạ thủ lưu tình!

Bạch Băng vừa đi ra khỏi cửa chính vương phủ, bóng dáng Bạch Nham liền đập vào trong mắt nàng.

"Tỷ, như thế nào lại chậm chạp vậy?" Giọng nói Bạch Nham từ xa truyền tới.

Bạch Băng sửng sốt: "Sao ngươi lại tới đây?"

Nàng rõ ràng đã bảo quản gia là đùng nói cho hắn mà!

"Tỷ, người ta mời là hai chúng ta, nếu ta không đi thì cũng không được hay cho lắm" Khóe miệng Bạch Nham nở một nụ cười.

"Ngươi....."

https://thuviensach.vn

"Đi thôi" Bạch Băng còn chưa nói xong, đã bị Bạch Nham ngắt lời, nhấc chân tiến vào trong kiệu!

Hoàng cung.

Đông quý phi ngồi ở trên giường đệm êm ái, đôi mắt nhìn chằm chằm hai người đang đứng trước mặt nàng.

Bạch Băng ngẩng đầu, có chút cao ngạo.

Dung nhan của Đông quý phi so với năm xưa vẫn không giảm chút nào, đầu tóc được búi cao, đồ trang sức hoa lệ tô điểm, trâm vàng Loan Phượng, mi mắt kẻ đen, đôi môi thoa son hồng ướt át, kết hợp với quần áo váy dài khiến cả dáng người trở nên đoan trang, nhã nhặn không nói nên lời.

Bên người Đông quý phi có một nữ tử đứng cạnh, vai nhỏ eo thon, dáng người cao gầy, mặt mày không chút cảm xúc làm cho người ta có cảm giác không thoải mái. Hơn nữa ánh mắt nhìn về phía nàng và Bạch Nham lại còn mang theo nồng đậm sát khí.

Gặp Bạch Băng không hành lễ chào hỏi, lại còn cao ngạo mà đánh giá chính mình, trên mặt Đông quý phi lại càng thêm tức giận.

Nhìn thấy trong mắt Đông quý phi hiện lên tia tức giận, trong lòng Bạch Băng cười lạnh, thưởng hoa quỳnh? Tất cả trong đại sảnh nàng nhìn không thấy dù chỉ là một gốc cây chứ đừng nói là thưởng hoa!

"Không phải ngắm hoa quỳnh sao?" Bạch Nham nói xong thì cũng quay lại nhìn xung quanh.

"Thật to gan! Thấy quý phi nương nương mà còn không quỳ xuống!" Thị nữ ở bên người Đông quý phi gầm lên một tiếng.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng cười lạnh một tiếng, chó cậy chủ, măt mày dương lên, ý tứ khinh bỉ càng lúc càng nồng đậm hơn: "Người mời hai tỷ đệ ta tới để ngắm hoa, cũng vẫn còn chưa nói mà các ngươi đã bắt ta quỳ xuống, đạo đãi khách này cũng quá là khác người rồi"

"Lớn mật!" Nàng kia thấy Bạch Băng không bị ý tứ vừa rồi của nàng dọa sợ, nhất thời tăng lớn giọng nói hơn!

"Đừng có nói vòng vo, mục đích là cái gì!" Ánh mắt Bạch Nham đảo qua nha hoàn kia, lộ ra giọng nói lạnh lẽo.

Đây là lần đầu tiên Bạch Băng nhìn thấy hơi thở nguy hiểm này của Bạch Nham, trong lòng cũng có chút bất ngờ, nhưng bên miệng vẫn tươi cười như cũ, vì đệ đệ của nàng đã có tiện bộ rất nhiều.

"Thật không nghĩ tới ngươi còn có thể trở về" Giọng nói của Đông quý phi vang lên, tươi cười trên mặt vô cùng lạnh lẽo, ánh mắt nhìn về phía Bạch Băng tràn đầy sát khí.

"Đại nạn không chết, vẫn còn phải cảm tạ Quý phi năm đó đã hạ thủ lưu tình" Bạch Băng hừ lạnh một tiếng, trong mắt chồng chất quang mang sắc bén bắn thẳng về phía Đông quý phi.

"Ngươi....." Đông quý phi chỉ vào Bạch Băng, trong lòng cực kỳ tức giận, nhưng kế hoạch hôm này đã chuẩn bị tỉ mỉ, đành cố áp chế nội tậm đang tức giận, mặt dịu đi: "Hôm nay sợ rằng thưởng hoa quỳnh không được, vì vậy bản cung cố ý chuẩn bị một màn vũ đạo"

Đông quý phi nói xong, nữ tử bên người hai tay vỗ bốp bốp vài cái.

Ngoài cửa lập tức xuất hiện vài vũ cơ, các nàng tóc vấn đơn giản lên cao, trên đầu đội một chiếc mũ màu vàng được trang trí từ những hạt châu thả xuống như rèm che trước mặt, giữa lông mày điểm một nốt chu sa màu đỏ.

https://thuviensach.vn

Thân hình được bao quanh bằng một chiếc váy sa tanh màu vàng viền bạc bó sát người, đem thân thể nữ tính cùng đường cong hoàn mỹ được thể hiện hết ra ngoài. Bên dưới là chiếc quần lụa cùng màu với váy, chất liệu nhẹ nhàng khiến cho mỗi lần đi lại thì gấu váy đều tung bay theo gió.

Bạch Băng nhíu mày, thưởng múa? Chỉ sợ những vũ cơ này không phải đơn giản, chỉ cần nhìn qua đường đi cùng với bước chân là đã biết đây toàn là cao thủ.

Vũ cơ tiến vào đại sảnh, tiếng nhạc chậm rãi vang lên, tất cả vũ cơ nhiệt tình nhảy múa, động tác biến hóa liên tục theo tiếng trống, hai tay cũng nhẹ nhàng lay động.

Trên cánh tay của nhóm người này đều mang theo vòng tay linh đang, bởi vì là chất liệu kim loại cho nên vừa động liền phát ra tiếng động thanh thúy, mang theo hương vị khác lạ.

Tuy vòng tay này nhỏ nhưng lại tạo ra tiếng động rất lớn, cơ hồ có thể chạm đến tận nội tâm của người nghe.

Đông quý phi đắc ý mười phần, cười cười nhìn Bạch Băng. Trong lòng hiện lên ý nghĩ độc ác, hôm nay các ngươi đã tới đây thì ta sẽ để cho các ngươi táng thân tại nơi này!

Bạch Băng liếc mắt nhìn thoáng qua Bạch Nham, khóe miệng nở nụ cười thản nhiên, truyền đạt ý đồ này với hắn. Bạch Nham tự nhiên biết Bạch Băng là muốn hắn cẩn thận, nên cũng gật gật đầu lại với nàng.

Nhóm vũ cơ vẫn liên tục xoay người, bay nhẩy vung tay, giống như một con khổng tước đang xòe cánh bay lên, vòng tay cũng không ngừng vang lên âm thanh linh linh.

Đột nhiên nhóm vũ cơ ở giữa sân nhanh chóng biến hóa động tác, xếp thành hình dạng giống như bắc đẩu thất tinh trận.

https://thuviensach.vn

Vũ cơ đồng thời nâng lên cánh tay, âm thanh linh linh đang đang bắt đầu tản ra từng trận nội lực, cộng thêm với điệu múa kia kết hợp lại, không khác nào làm cho ý thức người xem bị trầm mê vào trong điệu múa.

'nhắm mắt lại' Bạch Băng quay đầu nhỏ giọng nói, âm thanh linh đang như đang tranh cãi ầm ỹ, khiến nội tâm trở nên hỗn loạn, nếu còn nhìn vũ cơ thì sẽ bị sinh ra ảo giác.

Bạch Nham lập tức nhắm lại hai mắt, trong cơ thể vận nội lực để tránh cho không bị âm thanh kia xâm nhập vào tâm trí.

Nội lực của Bạch Băng có vẻ vô cùng thâm hậu, tiếng chuông tiếng trống kia không có tác dụng với nàng chút nào.

Mới bắt đầu thì bảy người vũ cơ kia động tác còn thong thả, nhưng theo tiếng nhạc nhanh hơn thì động tác cũng thần tốc nâng lên theo, linh đang ở trên tay cũng vang lên dồn dập khiến cho nội tâm người ta càng thêm sợ hãi.

Sắc mặt Bạch Băng ngày càng lạnh hơn, nhìn về phía Đông quý phi thấy ánh mắt nàng ta không đổi, bên miệng còn mang theo tươi cười, khẩu hình mở to không tiếng động phát ra mấy chữ ' muốn ngươi chết'

Bạch Băng cười lạnh, xem ra Đông quý phi này chính là muốn các nàng chết, vậy cũng đừng nên trách nàng vô tình.

Bảy vị vũ cơ không ngừng thay đổi vị trí, linh đang trên tay chớp lóe, tản mát ra vô số ngân châm bắn thẳng về phía Bạch Băng và Bạch Nham.

"Tỷ" Cảm giác được đợt sát khí, Bạch Nham bỗng mở to mắt, vung tay bắn ra một cỗ đấu khi bay thẳng ra ngoài.

'đinh đang.....' âm thanh vài tiếng ngân châm rơi xuống đất vang lên.

https://thuviensach.vn

"Thủ pháp thật tốt" Bạch Băng quay đầu nhìn Bạch Nham giơ thẳng lên một ngón tay cái, thủ pháp này rất sắc bén, hoàn toàn không thua gì khí thế của nàng năm đó.

"Tỷ tỷ mạnh mẽ như vậy, làm đệ đệ sao có thể làm mất mặt của tỷ được ạ" Bạch Nham nhe răng cười, quay đầu nhìn về phía Đông quý phi, hơi thở lạnh lẽo lập tức tràn ra.

"Giết các nàng" Tươi cười trên mặt Đông quý phi biến mất, thay vào đó là bộ dáng vặn vẹo dữ tợn.

"Vâng!" bảy vị vũ cơ lĩnh mệnh, bay lên không trung xoay người lại, kéo áo choàng bên ngoài xuống, làm hiện ra quần áo ngũ sắc khiến người xem hoa cả mắt.

"Cho dù bên ngoài xảy ra bất cứ việc gì, cũng đừng để nó phân tán lực chú ý" Bạch Băng lạnh giọng dặn dò, sau đó giơ cánh tay lên hướng tới phía trước bắn ra một cỗ đấu khí màu cam.

Đấu khi như một tấm mạng nhện thật to lập tức mở ra, bay thẳng lên cao 'hí' một tiếng, cỗ đấu khí màu cam liền xé mở ra một cái lỗ hổng, sáu vị vũ cơ ở trên không chung che chở cho một người, mái tóc dài màu đen không khác gì thành trường kiếm sắc bén.

Bạch Băng trong lòng cả kinh, không nghĩ tới mái tóc có thể đem đấu khí màu cam xé ra một cái lỗ hổng, đảo mắt quét qua đám người vũ cơ. Nhìn lại trận hình của Thất Tinh Bắc Đẩu, nháy mắt đã biến thành một cái vòng tròn, ở giữa trung tâm là một vị vũ cơ đang nhắm mắt lại, trên thân thể đang tỏa ra một luồng đấu khí cường đại.

"Một trận pháp nho nhỏ cũng dám lấy ra dọa người" Ánh mắt Bạch Nham phóng ra quang mang, chân đột nhiên điểm đất nhảy lên trên cao, bay thẳng về phía vũ cơ đang ở giữa trung tâm.

https://thuviensach.vn

"Mau trở lại" Bạch Băng kêu to, vận khí nhanh chóng rồi cũng bay về phía trung tâm, nơi người vũ cơ đang đứng.

Đông quý phi thờ ơ nhìn tình cảnh trước mắt, khóe miệng lại nở nụ cười khát máu. Nàng đã nói rồi, nếu như để nàng gặp lại, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Tốc độ Bạch Nham nhanh hơn, tay trái xuất ra một cỗ đấu khí, giống như một đóa hoa sen trắng tinh, nhanh chóng bay tới vị trí của bảy vũ cơ, làm cho các vị vũ cơ phải vung tay đón nhận luồng đấu khí thánh khiết như những bông hoa sen kia.

'ầm rầm' một tiếng va chạm vang lên.

Những nơi bị đấu khí hoa sen kia va chạm qua, chẳng những không có làm đấu khí biến mất mà ngược lại, nó còn biến ra thành bẩy đóa hoa sen nhỏ, lao thẳng về phía dưới lòng bàn chân của bảy người vũ cơ.

Thấy một màn như vậy, tốc độ Bạch Băng chậm lại, cũng do vì hắn nên nàng mới khẩn trương như vậy. Sáu năm, hắn của bây giờ vô luận là đấu khí hay là Vũ Tu đều đã có những bước tiến rất xa, vượt qua mọi tưởng tượng của nàng.

Bẩy bông hoa sen với tốc độ cực nhanh, làm cho bẩy vị thất cơ đang ở trên cao phải trừng to mắt. Còn chưa kịp biến đổi trận hình, thì đã bị bẩy đóa hoa nhỏ thẳng tắp đánh vào dưới lòng bàn chân, cảm giác không khác gì bị nước đá đóng băng.

"A....." Cả nhóm vũ cơ từng người một hô to thành tiếng, lần lượt từ trên không trung ngã xuống mặt đất, bên dưới chân bắt đầu bốc lên làn khói trắng.

"Sao lại thế này?" Đông quý phi cũng cả kinh đứng lên.

https://thuviensach.vn

"Không ngờ bị hắn nhìn ra được mắt trận" Nữ tử bên người Đông quý phi cơ hồ nghiến răng nghiến lợi nói, trận pháp nàng huấn luyện lâu như vậy mà lại bị hắn liếc mắt một cái đã nhìn ra, chết tiệt!

Bạch Băng quay đầu nhìn đám vũ cơ lăn lộn trên mặt đất, ngoài miệng nở nụ cười, không hổ là đệ đệ của nàng, thật sự rất có tài!

"Quý phi nương nương, vũ đạo này thật đúng là không phải đặc biệt bình thường nha" Bạch Nham nhíu lông mày, cứ như vậy nói ra, không hề đem Đông quý phi để vào trong mắt.

"Hừ, chớ có đắc ý quá sớm, trò hay còn ở phía sau" Đông quý phi nắm chặt quả đấm, quay đầu nhìn nữ tử bên cạnh: " Hạnh Vũ"

"Vâng!" Hạnh Vũ lĩnh mệnh, tiến lên một bước, bên miệng hung hăng nở nụ cười dữ tợn, đưa tay mở ra ông trúc đang cầm trong tay.

Bạch Băng biến sắc, nhìn thấy nhiều độc hạt tử như vậy, nếu nàng cùng Bạch Nham bị nó chạm vào, thế này thì.....

Hạnh Vũ đem ông trúc đặt xuống đất, độc hạt tử đen tuyền bò từ trong ra, lại nhìn thấy mảnh vải bọc bên ngoài ống trúc chỉ trong nháy mắt đã sớm tan thành mây khói.

Chết tiệt, Bạch Băng hiện lên vẻ mặt tức giận, nhìn con độc hạt tử ở dị thế này. Nàng biết, nó so với bọ cạp ở hiện tại hoàn toàn bất đồng. Con độc hạt tử này chỉ cần ngửi qua mùi một lần thì sẽ không quên, hơn nữa còn dựa vào mùi vị mà công kích, chỉ cần bị hạt độc tử này để mắt thì hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Độc hạt tử này là loài ăn thịt, cho dù là một con trâu to lớn, với bọn nó cũng chỉ cần không tới mười phút là đã xử lý xong, ngay cả xương cốt cũng không còn!

https://thuviensach.vn

"Như thế nào, trò hay này không sai chứ" Đông quý phi thân thể nằm trên giường, híp mắt nôn nóng muốn nhìn thấy bọn họ bị độc hạt tử cắn nuốt.

"Con bò cạp" Bạch Nham nhíu mày, muốn đưa tay ra bắt.

"Đừng nhúc nhích, thứ này ăn thịt người!" Bạch Băng ngăn lại, độc hạt tử ăn thịt người này đã lâu không gặp, rất nhiều người đều không có nhận ra, nó cùng với con bò cạp không có gì khác nhau cho nên nhiều người cứ nghĩ nó là bò cạp mà ngộ nhận, rồi bỏ qua tính uy hiếp của nó.

Nhưng chỉ cần cẩn thận nhìn, sẽ phát hiện ra loại độc hạt tử ăn thịt người này cùng với bò cạp không giống. Ở trên giữa trán độc hạt tử có một điểm màu đỏ, giống như nốt ruồi chu sa.

"Nhớ kĩ dù thế nào cũng không được để chúng nó tới gần người" Bạch Băng dặn dò, đưa tay lấy đi trường kiếm ở trong tay Bạch Nham. Đứng dậy nâng cao trường kiếm chỉ thẳng về phía Đông quý phi mà đến, điểm đến của mũi kiếm chính là vị trí yết hầu của Đông quý phi. Nếu muốn nàng chết thì nàng sẽ khiến cho bọn họ cũng phải nếm thử cái chết, chuyện đã tới mức này thì nàng cần gì phải khách khí nữa.

Đông quý phi ở trên giường đang híp mắt nhất thời mở ra, không nghĩ tới Bạch Băng vây mà lại công kích về phía nàng.

"Hạnh Vũ" Quát to một tiếng, bóng dáng từ trên giường đứng lên.

Nàng ta bị độc hạt tử quấn thân vậy mà còn có thể công kích tới nàng, thật sự là đã xem thường nàng ta rồi, nhưng mà dù thế nào đi nữa thì nàng cũng sẽ không thể dễ dàng chết trong tay nàng ta được!

Hạnh Vũ bên người, bóng dáng chớp lóe, trong tay cầm lên đoản đao có hình dạng như mặt trăng tròn, sau đó kiếm khí xoay chuyển, dưới chân di động lao về phía Bạch Băng, còn tay thì giơ đao chém xuống.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng cười lạnh, muốn chặn nàng, nằm mơ!

Dưới chân tốc độ tăng nhanh hơn, trường kiếm ở trong tay biến hóa không ngừng, vẻ mặt Hạnh Vũ ở trong nháy mắt trở nên bối rối, vậy mà nàng lại không nhìn rõ được vị trí mà trường kiếm muốn đâm tới.

Chỉ trong phút chốc bối rối ấy, đã khiến nàng không có cơ hội phản lại. Trường kiếm lạnh lẽo đâm thẳng vào cổ nàng ở một khắc đó, toàn thân nàng đều trở nên rét lạnh.

Hạnh Vũ run rẩy không ngừng, còn chưa kịp lên tiếng.

'phốc' một tiếng đã phun ra đầy máu tươi, rồi một cái đầu rơi xuống, thẳng tắp lăn tới bên chân Đông quý phi!

"A....." Trong nháy mắt sắc mặt Đông quý phi trở nên trắng bệch. Một kiếm đã lấy đi mạng của Hạnh Vũ, nếu là một kiếm kia đâm vào đầu nàng, không chừng trên đất bây giờ chính là đầu của nàng rồi!

Nữ nhân này thật độc ác, đây chính là nữ nhân Triệt thích, là vương phi do Triệt chọn, thật là máu lạnh vô tình!

Hôm nay có thể giết nàng, nói như vậy ngày mai có thể sẽ giết Triệt, hoặc là cả giang sơn Xích Nguyệt!

"Ngươi chính là tự đưa mình vào đường chết" Bạch Băng đứng trước mặt Đông quý phi, trường kiếm chỉ vào cổ, lạnh lùng nói.

Nàng không muốn cùng nàng đối nghịch, nhưng mà nếu nàng ta đã muốn giết mình, nàng cũng sẽ không suy nghĩ nhiều như vậy, cho dù cái người này là mẫu phi của Triệt, nàng cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, sẽ không!

https://thuviensach.vn

"Tỷ, giết nàng" Bạch Nham phi thân tránh thoát độc hạt tử ăn thịt người, quay đầu tức giận hướng về phía Bạch Băng hô to.

Bạch Băng vung lên trường kiếm trong tay, chỉ cần nàng thoáng dùng lực thì cái nữ nhân này sẽ ngay lập tức mất mạng.

"Không, đừng giết mẫu phi của ta, đừng giết mẫu phi của ta" Xích Liên Toàn từ cửa chạy vào, cầm lấy tay Bạch Băng, quỳ trên mặt đất "Nàng chính là mẫu phi của ta cùng hoàng huynh, ngươi giết nàng thì hắn sẽ không tha thứ cho ngươi, hoàng huynh sẽ không tha thứ cho ngươi"

"Toàn nhi, để cho nàng giết, cho dù bản cung có chết thì cũng muốn Triệt thấy rõ được bộ mặt thật sự của cái nữ nhân này" Đông quý phi vẻ mặt phẫn nộ, cho dù chết nàng cũng sẽ không để cho nữ nhân này được như ý.

Ánh trắng ở ngoài cửa phá lệ mê người, nhưng vẫn không thể che giấu được sát khí dầy đặc ở bên trong đại sảnh.

Bạch Băng cao ngạo ngẩng đầu, hai mắt sát khí tỏa ra khắp trời đất, Triệt có thể hay không tha thứ cho nàng ? Nếu là như vậy thì nàng tình nguyện cùng Triệt kết thúc!

Xích Liên Toàn nhìn sát khí càng lúc càng lớn, tay cầm lấy tay Bạch Băng cũng run lên, hơi thở này rất lạnh, đối mặt với sát khí này nàng cũng muốn lui về phía sau.

"Dù hắn không tha thứ cho ta, ta cũng tuyệt đối không để cho nàng ta còn sống!" Vẻ mặt Bạch Băng lạnh lẽo giống như Tu La đến từ địa ngục, đối với người muốn tổn thương đệ đệ cùng với thân nhân của nàng thì nàng tuyệt không nương tay.

Dù Triệt không tha thứ nàng, nàng cũng không để ý!

https://thuviensach.vn

"Ngươi.....Nham ca ca đừng giết mẫu phi ta....." Xích Liên Toàn thấy ý chí kiên quyết của Bạch Băng, quay đầu nhìn về phía Bạch Nham, đôi mắt tràn đầy cầu xin, nàng biết nếu Nham ca ca nói một lời thì Bạch Băng sẽ buông tha cho mẫu phi.

Đúng vậy ạ, Bạch Nham có lẽ so với Bạch Băng vẫn còn tốt hơn, nhưng đối mặt với vẻ cầu xin của Xích Liên Toàn thì hắn lại hoàn toàn thờ ơ.

"Chết chưa hết tội!" Giọng nói lạnh như băng vang lên đã triệt để đánh Xích Liên Toàn rơi xuống tận đáy cốc.

Bạch Băng cười lạnh một tiếng, tay vung lên đem Xích Liên Toàn đẩy ngã, nâng lên trường kiếm.

"Không....." Xích Liên Toàn lớn tiếng kêu to.

"Phốc.....Đinh....." Hai âm thanh cùng vang lên.

Bạch Băng lùi về phía sau vài bước, quay đầu nhìn người vừa xuất hiện.

'A.....' Đông quý phi trừng to mắt, hai tay không ngừng sờ soạng trên cổ, trong lòng giật mình, đầu của nàng vẫn còn, vẫn còn!

Thân hình của độc hạt tử không ngừng tiến về phía bên chân Bạch Băng mà công kích, chân điểm nhẹ bay lên xà nhà, treo ở giữa không trung nheo mắt nhìn người vừa xuất hiện, theo âm thanh này mà đoán thì chắc là nữ tử!

Đông quý phi còn chưa kịp hoàn hồn, đã thấy người trước mặt, tuy không biết là ai nhưng dù sao chắc cũng là đứng về phía mình!

https://thuviensach.vn

Sau khi nữ tử hắc y xuất hiện, Bạch Băng cũng cảm giác được khí tức cường đại không ngừng vọt tới, ngoài cửa còn có người, hơn nữa nội lực thâm hậu, ngay cả nàng cũng đoán không ra là có bao nhiêu người!

"Hôm nay các ngươi ai cũng đừng nghĩ chạy thoát" Nữ tử hắc y cười lạnh lên tiếng.

Đông quý phi nghe nói thế thì trong lòng hoảng sợ cũng thoáng giảm đi không ít, nữ tử này xem ra cũng có cùng mục đích với nàng, một khi đã như vậy thì cứ để cho các nàng đấu với nhau!

"Ngươi nếu có thể giết bọn họ, bản cung hứa sẽ cho ngươi vô số vàng bạc châu báu, cả đời vinh hoa phú quý" Đông quý phi nhìn chằm chằm người trước mặt. Hiện giờ nàng không có năng lực giết Bạch Băng, nhưng dựa vào công phu của người này, xem ra cũng không đơn giản, cho nên vội vàng đưa ra phần thưởng hấp dẫn.

Nữ tử hắc y thờ ơ nhìn qua, khóe miệng nổi lên tươi cười, quay đầu nhìn Bạch Băng: "Giết các ngươi còn có vô số vàng bạc châu báu, đương nhiên ta rất thích"

"Chỉ sợ ngươi không có cái mệnh đấy đâu" Bạch Nham vận nội lực gấp mấy lần, trong tay là đoản đao đâm thẳng về phía nữ tử hắc y.

Bạch Băng từ trong lòng nhanh chóng lấy ra một lọ thuốc bột rắc quanh phía sau người Bạch Nham, phòng ngừa con độc hạt tử đến gần.

Nữ tử hắc y nhìn Bạch Nham thì ánh mắt sáng lên, đây là nhi tử của Hậu Giản? Quả thực cùng với Hậu Giản có chút tương tự, không sai!

"Ngươi, ta muốn rồi!" Nữ tử cao ngạo chỉ tay về phía Bạch Nham, ngón tay giơ lên đón nhận đoản đao.

https://thuviensach.vn

'ầm ' chỉ một ngón tay mà lại xuất ra uy lực lớn như vậy, nữ tử chỉ dùng một ngón tay mà có thể chống lại được đoản đao của Bạch Nham, nội lực như vậy thật không thể coi thường.

Bạch Nham thấy vậy thì đôi mày kiếm nhíu lại, trên tay lại tăng thêm sức lực.

"Quá yếu" Nữ tử hừ lạnh một tiếng, chỉ thấy một ánh sáng trắng bạc chớp lóe bắn ra.

"Ầm Rầm" đã đem Bạch Nham đánh bay ra nòoài.

"Tiểu Nham" Bạch Băng kinh hô một tiếng, quay đầu nhìn nữ tử hắc y, sau đó là một cỗ đấu khí màu cam cực đại bắn ra.

Trong chớp mắt mang theo khí tức mạnh mẽ đánh về phía nữ nhân hắc y.

Nàng kia xoay người thoải mái tránh thoát đấu khí của Bạch Băng, quay đầu nhìn người bên ngoài "Mang hắn đi"

Vài hắc y nhân lĩnh mệnh, xoay người hướng về phía Bạch Nham đi tới.

Bạch Băng trừng mắt, mục đích của những người này chính là Tiểu Nham, chết tiệt! Quay đầu trừng mắt với Đông quý phi một cái, tạm thời để cho nàng ta sống thêm hai ngày, mệnh của nàng ta, nàng sẽ đến lấy sau!

Bạch Băng nhắm mắt rồi lại mở ra, mang theo vô vàn tức giận, đảo mắt nhìn về hướng Bạch Nham bị mang đi, đồng thời hai tay vung lên, hai đạo đấu khí bắn ra với kích cỡ như quả trứng chim, bay về phía bốn hắc y nhân.

https://thuviensach.vn

'Ầm Rầm' một tiếng vang to lớn nổ lên, làm cả cung điện chấn động lung lay như sắp đổ.

"Đi!" Bạch Băng thần tốc kéo Bạch Nham về, rồi nhanh chóng bay đi như tia chớp.

Nàng không phải là không đối phó được với các nàng, chỉ là vì mục đích của họ là Bạch Nham, nàng tuyệt đối không thể để họ thực hiện được ý đồ!

'Ầm' Trong nháy mắt khi Bạch Băng và Bạch Nham chạy đi, cung điện liền sập xuống, tiếng động vang dội đánh thức tất cả mọi người trong đêm.

Bạch Băng mang theo Bạch Nham, rất nhanh tại cuối ngõ đã bị độc hạt tử cũng với tốc độ cực nhanh mà đuổi tới.

Bạch Băng nhíu mày, thứ này khó đối phó, lại còn bị mấy người kia đuổi theo sau. Chỉ cần trên người còn có mùi của nàng thì bọn chúng liền không ngừng đuổi theo công kích.

"Những thứ này thật sự là con bò cạp?" Bạch Nham quay đầu nhìn độc hạt tử cách đó không xa nghi ngờ hỏi, từ khi nào thì bọ cạp lại trở nên cường đại như vậy.

"Chúng nó không phải bò cạp, tốc độ so với người còn nhanh hơn nhiều, đừng quay đầu, chạy thẳng về phía rừng rậm" Bạch Băng lạnh giọng lên tiếng, vì tốc độ quá nhanh mà bị gió tạt qua khiến mặt sinh ra đau đớn.

May mà nội lực Bạch Băng không kém, nếu không mang theo Bạch Nham thì sẽ rất phiền toái. Hai người chạy như bay, giống như tia chớp xẹt qua, độc hạt tử đuổi ở phía sau cách bọn họ mỗi lúc một xa.

https://thuviensach.vn

Gió thổi qua ngọn cây, trăng chiếu sáng ở trên cao cũng trở nên mờ ảo, kèm theo đó là tiếng lang hú trong rừng làm người ta phải kinh hãi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, nháy mắt thời gian trôi qua, cả môt màn đêm đen đã dần mờ nhạt đi, lộ ra bầu trời nhàn nhạt ánh sáng.

Hai người cứ chạy cả một đêm về phía trước, phía sau là độc hạt tử cũng tìm mùi mà đuổi, cho nên tốc độ cũng bị chậm lại.

Xác định vị trí phía sau, sau đó Bạch Băng mới ngừng lại.

Bạch Nham chạm chân xuống đất, lập tức ngồi xuống. Một đêm chạy trốn đã khiến cho hắn mệt tới cực điểm.

Bạch Băng cũng ngồi xếp bằng dưới đất, bắt đầu điều hòa khí tức.

"Cạc cạc....." Hai người còn chưa kịp hồi lại, trên đỉnh đầu đã truyền tới tiếng chim hót thánh thót cực lớn.

Bạch Băng trở nên căng thẳng, vội vàng đứng dậy nhìn về phía chim điêu ở trên đầu không ngừng bay lượn vòng vòng.

"Muốn chạy cũng không dễ như vậy" Nữ tử hắc y đứng ở trên lưng chim điêu, ngữ khi cực kỳ trào phúng.

Bạch Nham cũng xoay người đứng lên, chết tiệt, nhanh như vậy đã tìm được bọn hắn.

"Hống hống....."

"Hống hống....." Chung quanh toàn là âm thanh gào thét không ngừng truyền đến, khiến ngay cả đất dưới chân bọn họ cũng đang rung động .

https://thuviensach.vn

"Cẩn thận, chung quanh có rất nhiều ma thú" Nói xong, đôi mắt cảnh giác nhìn về bốn phía.

Bạch Nham đưa mắt nhìn quanh bốn phía, sát khí tản ra quanh người. Hiện giờ hắn thật muốn chém giết thoải mái một phen.

Tiểu Kim ở trong lòng Bạch Băng ngửi được khí tức ma thú, lập tức tỉnh dậy. Bóng dáng màu vàng thoắt một cái liền nhảy tới trên mặt đất.

"Thượng, giết bọn hắn" Nữ tử đứng ở trên lưng chim điêu vung tay lên, ma thú chung quanh cũng bắt đầu rục rịch.

Thân thể cao lớn từ trong rừng rậm lao ra, sáu đầu ma thú to lớn đem hai người vây lại, ở trong mắt bọn nó thì hai người này chỉ như một bữa cơm trưa nho nhỏ mà thôi.

"Hống hống....." Các ma thú hưng phấn, bọn nó đã lâu không được ăn thịt người rồi!

Tiểu Kim cong thân thể, ánh sáng màu vàng ở trên thân thể chớp lóe liên tục, một loại khí tức vô hình tỏa ra tràn lan ở trong rừng rậm.

Tay trái của Bạch Băng đặt ở trên nhẫn Ám Ma, nhẹ nhàng điểm vào một chỗ. Nhất thời nhẫn Ám Ma tản ra ánh sáng rực rỡ, hào quang bay thẳng ra ngoài, cơ hồ khiến địch nhân không mở nổi mắt.

"Hống....." Xích Viêm Hổ, Hắc Vân Hồ cùng với Hắc Hùng, công thêm Tiểu Bạch là bốn con ma thú cứ tự nhiên từ trong không trung hiện ra.

"Ám Ma giới chỉ!" Ánh mắt Lục Vu ở trên lưng chim điêu sáng lên, nữ nhân kia vậy mà trong tay lại mang theo nhẫn Ám Ma. Vị trí quân chủ không phải là truyền cho Tây Ma Nguyệt sao? vì sao nhẫn Ám Ma lại ở trong tay nữ nhân này?

https://thuviensach.vn

"Tỷ, đây là ma thú của ngươi sao?" Bạch Nham mở to hai mắt nhìn chằm chằm đám ma thú, hắn không biết tỷ tỷ lại có đám ma thú to lớn như vậy, hơn nữa lại là ba con.

"Những thứ này đều là đến từ trong nhẫn Ám Ma" Bạch Băng vươn tay, những ma thứ này cho tới bây giờ nàng cũng chưa rõ ràng lắm là chuyện gì xảy ra.

"gruuuuuuuuu" Xích Viêm Hổ từ trong miệng phun ra ngọn lửa hóa hình, hỏa diễm thẳng hướng về phía đám ma thú kia mà tới.

"Grao....." Mẫy con ma thú kia thấy vậy liền nhanh chân chạy trốn, mặc dù nhanh nhưng mà ít nhiều cũng bị ngọn lửa này làm cho cháy bỏng ít nhiều. Xích Viêm Hổ, Hăc Vân Hồ, Hắc Hùng đều đã tiếp cận tới ma thú siêu cấp, đối với mấy ma thú này mà nói chỉ là chuyện nhỏ.

Tiểu Bạch đứng ở trên đầu Hắc Hùng, thờ ơ nhìn đám ma thú bị hỏa thiêu. Thật không biết tự lượng sức mình, chỉ là một đám thất cấp ma thú nho nhỏ mà cũng dám đối đầu với chủ nhân!

Lục Vu đứng trên lưng chim điêu vẻ mặt trở nên lạnh lẽo, ma thú ở trong nhẫn Ám Ma quả thực vô cùng lợi hại. Hậu Giản vậy mà lại đem giới chỉ giao cho nữ nhi của mình, khó trách nhiều năm như vậy các nàng đều chưa từng thấy ma quân Tây Ma Nguyệt đeo nhẫn Ám Ma bao giờ.

'xèo xèo.....' đám độc hạt tử chen chúc hướng về phía này mà bò tới.

Đang quan sát cuộc chiến, Bạch Băng tức giận quay đầu, chết tiệt, vậy mà lại quên ở phía sau còn có đám độc vật này!

'tê tê.....' Tiểu Kim bóng dáng chớp lóe, nhìn về phía Bạch Băng ' chủ nhân, giao cho ta xử lý'

https://thuviensach.vn

"Ngươi?" Bạch Băng cúi đầu có chút không tin mà nhìn Tiểu Kim, thứ ăn thịt người này, Tiểu Kim không sợ sao?

'đúng đúng' Tiểu Kim gật gật cái đầu màu vàng, thân thể di chuyển về phía độc hạt tử mà nghênh chiến.

"Tiểu Kim có thể sao?" Bạch Nham cũng có chút không tin tưởng.

"Chắc là có thể" Nàng tuy không biết được Tiểu Kim có thực lực tới đâu, nhưng nếu Tiểu Kim đã nắm chắc như vậy thì chắc là có thể làm được.

Tiểu Kim thân thể di chuyển thần tốc, độc hạt tử đây chính là thứ tốt. Nhìn thấy đám độc hạt tử, đầu lưỡi Tiểu Kim thè ra thụt vào liên tục, mỗi lần tiến vào là lại mang theo vài con độc hạt tử, nhìn qua không khác gì ếch ăn côn trùng.

Bạch Băng và Bạch Nham hai người mở to mắt mà nhìn, vậy cũng được à? Có thể tiêu hóa sao?

Tốc độ Tiểu Kim rất nhanh, mỗi một giây nó nuốt vào vài con độc hạt tử. Thân thể Tiểu Kim không lớn lắm, nên sau khi nuốt xong thì cái bụng đã phình to lên, trong miệng thì vẫn còn nhai tóp tép.

"Tiểu Kim, đừng ăn nữa" Bạch Băng kêu to, bọn nàng hoài nghi nếu nó ăn hết, không biết bao tử có thể chịu đựng nổi không!

'không có việc gì, chủ nhân, độc hạt tử này là thứ tốt, không ăn thì quá lãng phí rồi' Tiểu Kim phồng mà vừa ăn vừa nói, ý bảo Bạch Băng là không có việc gì.

Bên này Xích Viêm Hổ đối phó với ma thú xung quanh, Tiểu Bạch cùng các ma thú khác thì canh giữ ở bên người Bạch Băng và Bạch Nham.

https://thuviensach.vn

Lục vu ở trên lưng chim điêu, không giữ được bình tĩnh. Hiện giờ nhẫn Ám Ma đã xuất hiện, nhi tử của Hậu Giản cũng xuất hiện. Nếu có thể mang cả hai cùng về, sư phó nhất định sẽ rất cao hứng, mà Thiên Nguyệt thần kiếm cũng có thể xuất thế rồi.

Chỉ là nhìn tình huống phía dưới, tam đầu ma thú tiếp cận với siêu cấp ma thú đang canh giữ ở bên, còn có hai con tiểu ma thú không biết cấp bậc, nàng làm sao có cơ hội mà ra tay?

Đột nhiên ánh mắt sáng lên, chết tiệt, nàng sao lại quên được. Sư phó đã cho nàng một cái bảo bối, đó là một thứ mà khiến ma thú không có cách nào đến gần người. Đưa tay rút cây trâm xuống nắm chặt trong tay, nhắm chặt hai mắt đem nội lực ngưng tụ .

"Kim lân vũ, hiện!"

Lục Vu kêu to một tiếng, một đạo ánh sáng phóng đại xuất ra. Nguyên bản là một cây trâm nho nhỏ, nhất thời trở nên to lớn như chiếc lông chim mang theo dòng nội lực cường đại không ngừng tăng lên.

"Grao....." Hắc Hùng, Hắc Vân Hồ, Xích Viêm Hổ đều rống to một trận, thân thể không ngừng chuyển động, ánh mắt lộ ra sợ hãi nhìn hình chiếc lông chim kia.

Kim lân vũ là do trưởng lão trong Ám Ma tộc làm ra, chỉ cần là ma thú ở trong Ám Ma tộc nếu nhìn thấy vật này thì đều phải cung kính vô cùng. Ánh sáng ở trên đầu của Tiểu Bạch chớp lóe, nhìn về phía lông chim kia, kim lân vũ? Thực ra chính là tộc nhân Ám Ma tộc công kích chủ nhân.

"Ta không tin không thể thu phục được các ngươi" Lục Vũ khóe miệng nhếch lên tươi cười, cự hình lông chim vung lên bay ra ngoài, mang theo nội lực vô cùng mãnh liệt đánh tới.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham kinh hãi, thật không ngờ khí tức của nó lại cường đại như vậy, rồi sau đó liền bị sóng nhiệt hỗn loạn của lông chim kia đập vào mặt.

Bạch Băng cũng không dự đoán được Lục Vu lại có cái đồ biến thái đó, dơ tay ngưng tụ nội lực, nàng biết cái binh khí kia cực kì biến thái, chỉ cần nhìn tam đầu ma thú kia là liền biết, chúng nó không có cách nào chống lại được.

Tại thời điểm cái lông chim kia sắp chạm tới hai người Bạch Băng, thì một đạo ánh sáng màu vàng bao phủ bọn họ vào bên trong.

Sau đó, một luồng ánh sáng trắng bạc xuất ra bắn vào cái lông chim to lớn kia, nhất thời tạo ra một trận nổ như thiên lôi giáng xuống. Khí tức to lớn vô cùng, cơ hồ đem cả rừng rậm trở nên tan hoang, các lá cây bay loạn trong gió, giữa không chung tạo thành hình một vòng xoáy.

Vòng xoáy kia đem tất cả mọi thứ xung quanh đều hút vào, ngay cả tảng đá trên mắt đất cũng bị nhấc lên, chỉ sau một giây là lại bị nó hút lại.

Chiếc lông chim trong nháy mắt nổ tung, từng mảnh vụn bay xuống giống như những bông tuyết đang rơi, sau đó biến mất trong không trung.

Bạch Băng giương mắt, trong lúc đó Tiểu Bạch Vẫn che ở trước người bọn họ. Ma thú tiếp cận với cấp bậc siêu cấp ma thú mà còn e ngại chiếc lông chim này, vậy mà Tiểu Bạch lại không sợ, chẳng lẽ Tiểu Bạch vừa vượt qua siêu cấp ma thú?

Lục Vu cả kinh, đây là cái loại ma thú gì, cho dù không phải là ma thú của Ám Ma tộc, thì thấy kim lân vũ cùng đều phải nhượng bộ lui binh. Mà con ma thú nhỏ bé này lại có thể chống lại được uy lực của kim lân vũ!

'chủ nhân, các người đi trước, thứ này uy lực lớn ạ' Tiểu Bạch quay đầu lộ ra sắc mặt ngưng trọng hiếm có.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng gật đầu, tay trái chạm lên nhẫn Ám Ma, đem ba con ma thú thu vào bên trong.

"Mơ tưởng đi!" Thu hồi kim lân vũ, Lục Vu quát to một tiếng.

Thanh âm vang lên, bốn gã hắc y nhân đã xuất hiên. Mà ở phía xa cũng cùng lúc truyền đến tiếng vó ngựa, Bạch Băng nhìn chằm chằm phía sau, một đội nhân mã đang chậm rãi tới gần, đầu lĩnh kia chính là cấm vệ quân của hoàng thất.

"Xem ra, lão yêu bà kia còn chưa hết hy vọng, muốn đuổi cùng giết tận tỷ đệ chúng ta" Bạch Nham cười lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn hắc y nhân rồi lại chuyển động nhìn về phía cấm vệ quân.

"A, đuổi tận giết tuyệt?" Bạch Băng cũng cười lạnh lẽo, đôi mắt khép hờ nhìn về phía đội nhân mã đang đến gần.

Bạch Nham ngoài miệng mang theo tươi cười nhưng ánh mắt chỉ có rét lạnh: "Tỷ, đây chính là lần đầu tiên ta và ngươi kề vai chiến đấu"

"Đúng vậy" Khóe miệng Bạch Băng nhếch lên, ánh mắt cũng mang theo vô vàn sát khí.

"Hôm nay các ngươi ai cũng đừng nghĩ trốn thoát" Cấm vệ quân đến gần, đứng ở cách bốn trượng phía xa lên tiếng.

Bốn gã hắc y nhân liếc nhau, nếu cùng chung mục đích, bọn hắn tự nhiên cũng không đi cản trở.

Bạch Băng nhíu mày, lạnh giọng lên tiếng: "Khẩu khí cũng không nhỏ"

Ánh nắng ban mai gần hiện lên, dị thường dịu dàng chiếu xuống.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham chậm rãi nhẹ cười, cặp con ngươi màu đen thăm thẳm, thâm trầm hiện lên sát khí khiến người ta sợ hãi.

"Giết!" giọng nói của hắn theo gió truyền đi thật xa, thanh âm trong trẻo nhưng lại vô cùng lạnh lẽo.

"Giết! quý phi nương nương có lệnh, một người cũng không được để thoát" Người ngồi trên chiến mã cũng đồng thời tiếp lời.

"Cho dù có chết, bọn ta cũng sẽ không chết tại trong tay mấy thứ tiểu lâu la như các ngươi!" Nhìn đám người này, con ngươi rét lạnh của Bạch Băng bắt đầu khởi động.

"Có ta ở đây, tuyệt đối sẽ không để tỷ có chuyện gì !" Bạch Nham cũng quay đầu lớn tiếng nói.

Bạch Băng con ngươi màu đen cũng lóe lên, trong lòng vô cùng cảm động, cảm thấy có một dòng nước ấm áp chảy qua.

Lập tức gật đầu, chỉ cần có những lời này là đủ rồi!

Bốn gã hắc ý nhân cũng ra tay, cùng với cấm vệ quân, nhất thời các công kích từ bốn phương tám hướng không ngừng bắn về phía hai người các nàng, Bạch Băng cũng không nghĩ được nhiều, trường kiếm, đoản đao không ngừng ở trong tay hai người vẽ ra các đạo quang mang kiếm ảnh, máu tươi từ trong trận chiến không ngừng văng ra tràn ngập một mảnh!

Sáng sớm lạnh lẽo, gió từng cơn từng cơn thổi qua.

Máu tanh đầy đất, bị những tia nắng sớm chiếu xuống, khiến chúng càng trở nên lòe loẹt diêm dúa!

Lục Vu đứng trên lưng chim điêu cùng với Tiểu Bạch ở đối diện, cái vật nhỏ này thật khó đối phó. Hiên giờ chỉ có thể kéo dài thời gian, trong

https://thuviensach.vn

tay kim lân vũ lại chớp lóe, ở trong không trung không ngừng vẽ ra đủ mọi hình dạng tựa như một con thiên cẩu đang cắn ánh trăng.

"Đi" Hét lớn một tiếng, một luồng khí tức tối đen hướng về phía Tiểu Bạch công kích, còn một luồng khí tức màu bạc thì hướng về phía hai người Bạch Nham công kích.

"Cẩn thận!" Bạch Băng liếc mắt nhìn vật thể sáng ngời hướng bên này mà tới, nhưng thực ra là hướng thẳng vào Bạch Nham, liền lập tức hô to một tiếng, dưới chân nhanh chóng di chuyển giống như quỷ mị.

Thống lĩnh cấm vệ quân mang theo trường kiếm đánh về theo về phía Bạch Băng đang di chuyển, ngay trong nháy mắt Bạch Băng quay đầu, hắn cũng nhìn thấy vách núi đen cách đó không xa, ánh mắt khát máu dương lên, giết cái nữ nhân này hắn là có thể được thăng chức quan cao!

Bạch Băng nhanh chóng chống lại khí tức của kim lân vũ, sau đó ' ầm ' vang lên một tiếng bạo liệt.

Tay Bạch Băng tê liệt, thân thể bay thẳng tắp ra ngoài, máu tươi ở trên người theo không trung văng ra tràn lan rồi theo gió mà phát tán.

Thủ Lĩnh cấm vệ quân nhằm đúng thời cơ, thân hình di chuyển thần tốc, dơ tay đánh một chưởng vào đúng lúc Bạch Băng vừa bị kim lân vũ đánh bay ra ngoài, một chưởng này mang theo lực lượng có thể đánh nàng bay thẳng đến vách núi không xa phía trước.

"Tỷ....." Bạch Nham quay đầu trừng to mắt, dưới chân như một thanh lợi kiếm sắc bén thoát ra, giống như ảo ảnh mà chuyển động, toàn bộ sự việc chỉ trong chớp mắt, ánh sáng giống như hỏa thạch phát sinh mà xảy ra.

Vào ngay lúc chưởng lực của cấm vệ quân kia sắp đánh tới trên người Bạch Băng, Bạch Nham thân hình lao ra ngăn chặn thành công một chưởng

https://thuviensach.vn

đó, chưởng lực như gió bạo phát, trực tiếp đánh Bạch Nham bay thẳng vào vách núi tối đen.

"Tiểu Nham!" Bạch Băng nhìn thân thể va chạm vào vách núi của Bạch Nham, nội tâm vô cùng đau đớn, vô lực mà ngã trên mặt đất, nhưng nàng không thèm quan tâm chút nào về sự đau đớn này, lại nhanh chóng đứng lên cuống quít đi về phía vách đá.

Bạch Nham cố gắng nhìn về phía người chạy tới, dung nhan tuấn mỹ nở một nụ cười rạng rỡ, nhưng nụ cười này chỉ thoáng qua trong chớp mắt rồi bóng dáng liền ngã vào vách núi đen không đáy.....

"Không....." Bạch Băng rống to một tiếng, không cần suy nghĩ mà nhảy xuống theo.

Một đạo bóng dáng màu đỏ chợt lóe lên bắt lấy thân hình đã nhảy lên của nàng.

Ánh mắt của Bạch Băng trở nên đỏ ngầu, làm người ta phải giật mình hoảng sợ, nàng vươn tay ra muốn bắt lấy bóng người kia, đáng tiếc đã quá chậm, chỉ kịp nhìn thấy bóng dáng đó nhanh chóng biến mất tại trong sương mù.

Ánh mắt Bạch Băng trở nên ngơ ngác, nội tâm đau đớn, tim nàng cũng bị bóp nghẹt không thở nổi.

Nhìn nụ cười của Bạch Nham khi rơi xuống đã đâm sâu vào nội tâm nàng, nàng biết, vẻ mặt tươi cười này của hắn cả đời nàng sẽ đều không thể quên được.....

"Buông tay!" Giương ánh mắt màu đỏ làm cho người ta không dám đến gần .

https://thuviensach.vn

"Ngươi điên rồi" Thần Công Liên gắt gao giữ chặt cổ tay Bạch Băng, sắc mặt hắn chưa bao giờ lại trở nên tức giận như vậy. Nếu như hắn tới chậm một bước, chỉ sợ nàng liền táng thân tại vách núi đen kia rồi!

Núi này dốc và sâu không thấy đáy, phía dưới là nham thạch nóng chảy vạn năm, ngã xuống hắn là phải chết không thể nghi ngờ!

"Buông tay!" Trong mắt Bạch Băng lóe lên ánh sáng màu đỏ, âm u mà lạnh lẽo giống như La Sát, ngoan độc như lệ quỷ!

Thần Công Liên đang chế trụ cổ tay nhỏ kia, trong đáy lòng cũng cảm thấy chấn kinh, nếu như là người bình thường đón nhận ánh mắt này chỉ sợ đã sớm run rẩy mà không đứng nổi!

Hiện giờ, hắn là người đã từng trải qua muôn vàn chém giết, nhưng khi đối mặt với đôi mắt này hắn cũng vẫn cảm thấy một tia sợ hãi!

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Cắt Áo Đoạn Tình

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Kỳ Ngộ Dưới Đáy Vực

Lục vương phủ.

Trong đình nghỉ mát ở giữa hoa viên, một nam một nữ ngồi tại trên ghế, vẻ mặt nam tử thì lo lắng, nữ tử thì đôi mày liễu gắt gao nhăn lại.

"Như thế nào, đã tra ra được chưa?" Xích Liên Vũ liếc mắt hỏi.

Sắc mặt Lãnh Dao ngồi ở đối diện cứng đờ: "Thám tử của Lãnh Nguyệt sơn trang hồi báo, tám ngày trước, ở tại dốc núi sâu đã xảy ra một trận đại chiến, có hai thế lực cùng lúc ra tay công kích hai người Bạch Băng, trong này có một thế lực.....là cấm vệ quân của hoàng thất, mà lại còn là hộ vệ của Đông quý phi, còn một thế lực kia thì không rõ"

Đông quý phi? sắc mặt Xích Liên Vũ đã tối đen đi, nàng vậy mà lại ra tay với Bạch Băng, nếu Lục đệ biết rõ chuyện này thì sẽ như thế nào?

"Đêm đó trong hoàng cung xảy ra tranh đấu, chỉ sợ cũng là do Đông quý phi gây nên. Hiện giờ Bạch Nham đã rơi xuống dưới núi, Bạch Băng thì không rõ tung tích, chuyện này rốt cục phải nói làm sao với Xích Liên Triệt?" Chưa đợi Xích Liên Vũ nói chuyện, Lãnh Dao đã nói xong.

Thời điểm nói tới Đông quý phi, trên mặt Lãnh Dao chợt lóe lên vẻ tức giận. Nói thật, nàng đối với Bạch Nham rất yêu thích, còn Bạch Băng thì lại cực kỳ sùng kính, cho nên khi nhận được tin tức như vậy, bảo nàng làm sao có thể không tức giận?

https://thuviensach.vn

Ngay cả bọn nàng còn nổi giận, Xích Liên Triệt nếu như biết được, vậy sẽ như thế nào đối mặt với Đông quý phi đây?

"Lục đệ ngày mai mới trở lại, chuyện này nếu có thể giấu diếm được ngày nào thì hay ngày đấy" Nếu để cho Lục đệ biết được Bạch Băng mất tích, Bạch Nham rơi xuống dưới núi, rồi lại biết toàn bộ chuyện này đều là do Đông quý phi, chỉ sợ hậu quả không ai có thể lường trước được.

Bạch Nham rơi xuống núi, tâm Bạch Băng lúc này nhất định là rất đau, theo tính cách của nàng thì sẽ có cừu tất báo, e là tâm của nàng bây giờ không còn giữ bình tĩnh được nữa rồi. Cho nên, dù người gây ra chuyện này có là mẫu phi của Lục đệ thì nàng cũng sẽ không vì vậy mà nương tay.

"Muốn giấu diếm ta cái gì?" Ngay lúc hai người đang nói, một giọng nói lạnh lẽo truyền đến, làm cho hai người đang ngồi bỗng nhiên thân thể cứng đờ.

Quay đầu nhìn khuôn mặt lãnh khốc, trong lúc này không ai biết phải trả lời như thế nào cho phải.

"Nói" Xích Liên Triệt nghiêm mặt, vẻ mặt lạnh lẽo không mang theo chút tình cảm nào lên tiếng.

Tâm tư Xích Liên Vũ nhảy dựng, nói? Làm sao có thể nói? Giờ chỉ có thể đi bước nào tính bước đấy.

"Lục đệ, ngươi không phải ngày mai mới hồi phủ sao? Hiện giờ sao đã trở về rồi" Trong lòng nhớ lại, Xích Liên Vũ đứng lên, ý đồ nói lảng sang chuyện khác.

Lãnh Dao cũng lập tức đứng lên, tuy nàng không sợ đất không sợ trời, nhưng chỉ riêng đối mặt với người mặt than này, nàng có chút sợ hãi.

https://thuviensach.vn

"Nói" Tức giận trong mắt Xích Liên Triệt quay cuồng, ánh mắt liếc qua Xích Liên Vũ , rơi vào trên người Lãnh Dao.

Lãnh Dao chột dạ cúi đầu xuống, không dám ngước mắt nhìn ánh mắt của Xích Liên Triệt, nội tâm nhảy nhót không ngừng.

"Lục đệ, ngươi đang làm sao vậy? Sao lại tức giận lớn như vậy" Trên mặt Xích Liên Vũ ngoại trừ tươi cười gượng gạo thì không biết làm sao. Chỉ là hắn không biết vẻ tươi cười kia có qua nhiều sơ hở, vẻ sầu lo cùng với đau lòng vẫn còn chưa kịp ẩn giấu đi hết.

Tức giận trên mặt Xích Liên Triệt càng bạo phát, hôm nay vừa vào Hoàng Thành, hắn đã nghe được nghị luận đủ mọi chuyện, vào chín đêm trước ở trong hoàng cung phát ra một tiếng nổ lớn, tẩm cung của Đông quý phi yêu thích chỉ trong một đêm biến thành đống đổ nát.

Hiện giờ hồi phủ, liền nghe thấy hai người đang bàn bạc dấu hắn, tuy không biết là chuyện gì, nhưng sự đau lòng ở trong mắt của Xích Liên Vũ làm cho hắn có cảm giác bất an.

"Cút!" Gầm lên giận dữ, Xích Liên Triệt xoay người, nhấc chân nhanh chóng đi tới sân viện của Bạch Băng, bất an trong lòng càng ngày càng rõ rệt, cảm giác chuyện này cùng với Bạch Băng có liên hệ!

"Bạch Nham rơi xuống núi, Bạch Băng hiện giờ tung tích không rõ" Lãnh Dao giương mắt, nếu giấu diếm không xong, còn không bằng sớm nói ra thì hơn.

Nghe vậy, bóng lưng cao lớn đang đi bỗng ngừng lại.

"Là Đông quý phi, toàn bộ chuyện này đều là mẫu phi của ngươi gây nên" thân thể của Lãnh Dao run rẩy, nàng không nghĩ tới người mấy ngày nay luôn đùa giỡn cùng nàng hiện giờ đã chết, trong lòng cực kỳ chua xót, đau đớn.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt kinh hãi, quay đầu nhìn về phía Xích Liên Vũ mang theo nghi vấn, Xích Liên Vũ khẽ nhắm mắt lại, gật gật đầu.

'rắc rắc' đôi tay của Xích Liên Triệt nắm chặt quả đấm, khớp xương tạo thành hàng loạt âm thanh rung động, quay đầu đi nhanh ra tới ngoài cửa.

Xích Liên Vũ thấy vậy, vội vàng nhấc chân đi theo. Chuyện tình sắp phát sinh, hắn không thể nghĩ ra được, chuyện này muốn giải quyết chỉ sợ đã khó càng thêm khó. Một mặt là người nữ nhân yêu thương nhất, một mặt là mẫu phi, nếu phải lựa chọn giữa hai người, thật không dễ ạ.

Hoàng cung.

Tẩm cung của Đông quý phi trong chớp mắt đã trở thành đống đổ nát, chuyện này đã dẫn tới một trận sóng gió, chỉ sợ là ai cũng đều đã biết là chuyện gì đã xảy ra. Buổi tối của chín ngày trước, một âm thanh động trời nổ tung, bọn cung nữ cùng thái giám đều kinh hoàng chạy tới, ở rất xa chỉ thấy tẩm cung của Đông quý phi sập xuống.

Muốn nói là thích khách, nhưng ngày ấy Đông quý phi một chút kinh hãi cũng không có, mà trên mặt đất trừ bỏ có cái thi thể của một vị nữ nhân thì lại không có thêm gì khác.

Nhắc lại cũng kỳ lạ, sau sự việc này Đông quý phi không hề lộ ra một chút tin tức nào. Một cung điện sập xuống, người trong cung đều có suy nghĩ quái dị, nhưng ai cũng không dám đi đào bới gốc rễ, cho nên trừ bỏ quý phi nương nương ra không một ai biết rõ nội tình trong đấy.

Ngự hoa viên trong hoàng cung, Xích Liên Toàn vẻ mặt buồn bã, muôn hoa khoe sắc ở trong sân cũng không làm cho tâm tình của nàng dễ chịu được. Bạch Nham rơi xuống núi, chuyện này khiến nàng không thể chấp nhận được, nếu như lúc đó bọn họ nghe lời của nàng, hiện giờ cũng không đến mức mất mạng.

https://thuviensach.vn

"Công chúa..... Công chúa.....Quý phi nương nương cho truyền người đi qua ạ!" Cung nữ thở hổn hển nói.

Mấy ngày nay công chúa cả người cứ như mất hồn, mỗi ngày đều mang vẻ mặt buồn bã, thần thái tiều tụy như người bị bệnh. Khiến ngay cả các nàng là cung nữ cũng đều không nhịn được, đã chín ngày rồi, công chúa mỗi ngày đều chỉ ăn một bữa, mỗi bữa chỉ ăn vài miếng, rồi đều nói là không có khẩu vị.

Chuyện này làm các nàng không khỏi liên tưởng tới chuyện tẩm cung của quý phi sập vào chín ngày trước, tuy chỉ là nghi ngờ vô căn cứ, nhưng trong lòng các nàng vẫn vì vậy mà suy đoán, chỉ là không dám nói ra miệng mà thôi.

"Công chúa, công chúa....." Cung nữ thấy Xích Liên Toàn không có phản ứng, đành phải mở miệng cẩn thận gọi lại hai tiếng.

"Hả? Chuyện gì?" Xích Liên Toàn giống như từ trong giấc mộng tỉnh lại, quay đầu nhíu mày hỏi.

"Công chúa, quý phi nương nương cho mời người đi qua"

"Được!" Nghe vậy, Xích Liên Toàn nhàn nhạt lên tiếng, đao mắt nhìn qua vườn hoa đang nở rộ kia, hít sâu một hơi, mới đứng lên dời bước đi tới Tuyết Hoa cung.

Chín ngày, từ khi chuyện kia xảy ra, nàng vẫn chưa gặp mẫu phi, trong lòng căn bản không có dũng khí đi gặp mẫu phi.

Bạch Nham là người nàng yêu nhất, hiện giờ lại bị mẫu phi giết chết. Nàng thật sự không biết, nàng còn có thể đứng ở trên lập trường nào mà đi gặp mẫu phi, hoặc là nói nàng căn bản không muốn nhìn thấy mẫu phi!

Tuyết Hoa cung.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tẩm cung của quý phi bị sập, cho nên tạm thời ở tại Tuyết Hoa cung.

Trong phòng, Đông quý phi nằm ở trên giường, hai tay không ngừng xoa ấn huyệt thái dương, lư hương ở trong phòng tỏa ra mùi thơm, khiến cho người ta có cảm giác mê ly.

"Nương nương, Tam công chúa đến" Cung nữ đẩy cửa ra, cung kính bẩm báo.

"Để cho nàng tiến vào" Đông quý phi phất tay, ánh mắt híp lại.

Vì sao nữ nhi của nàng lại cùng Bạch gia có quan hệ chứ, hiện giờ Toàn nhi vì Bạch Nham mà đã chín ngày chưa từng tới gặp nàng, vậy còn Triệt nhi thì sao ạ? Triệt nhi nếu biết sự tình lúc đấy, liệu sẽ đứng về phía nàng sao?

Trong miệng thở dài một hơi, tỷ đệ các nàng ta có điểm nào tốt mà làm cho huynh muội Triệt nhi si tình như vậy!

"Nhi thần thỉnh an mẫu phi!" Xích Liên Toàn đi vào đại sảnh hành lễ, trên mặt không hề xuất hiện biểu tình gì cả.

Thay đổi, nàng phát hiện quan hệ của nàng cùng với mẫu phi, giống như chỉ trong nháy mắt đã thay đổi một cách kỳ lạ, trở nên không quen, cứ như bọn họ căn bản không phải là mẹ con.

"Toàn nhi, tới ngồi xuống. Mẫu phi có chuyện muốn cùng ngươi thương lượng" Đông quý phi giương mắt nhìn nữ nhi, trên mặt mỉm cười, đưa tay vỗ xuống giường, ý bảo Xích Liên Toàn ngồi cạnh bên nàng.

Vẻ mặt suy yếu của Xích Liên Toàn mỉm cười, nhưng tươi cười kia không phải xuất phát từ nội tâm, mà là tươi cười che giấu đi tâm tư.

https://thuviensach.vn

"Nhi thần vẫn là nên ngồi ở đây đi, mẫu phi tìm nhi thần tới là có chuyện gì?" Xích Liên Toàn cung kính trả lời.

"Toàn nhi, nhìn ngươi kìa, từ khi nào lại khách khí cùng với mẫu phi như vậy, tới đây ngồi xuống, mẫu phi đã lâu không nhìn thấy ngươi rồi" Đông quý phi nở nụ cười quen thuộc, trong mắt lại nổi lên một tia khác thường.

"Nhi thần không dám, mẫu phi nếu như không có chuyện gì, Toàn nhi xin cáo lui" Xích Liên Toàn cười gượng gạo, đúng vậy, nàng lúc này không muốn nhìn thấy mẫu phi một chút nào.

"Toàn nhi, mẫu phi biết tin tức Bạch Nham chết đi đã đả kích đến ngươi, nhưng mà ngươi cũng cần phải nghĩ lại cho mẫu phi, còn có cả tương lai của Xích Nguyệt nữa" Tình cảm của Xích Liên Toàn và nàng trở nên bất hòa, trên mặt Đông quý phi tuy có chút hờn giận nhưng vẫn cố nhẫn nại.

Trên mặt Xích Liên Toàn không kìm nén được mà xuất hiện một tia cười lạnh: "Mẫu phi thật sự nghĩ vậy? Vì Xích Nguyệt? Nhưng mẫu phi có từng vì nhi thần mà suy nghĩ, vì hoàng huynh mà cân nhắc? Bạch Nham là người mà nhi thần yêu nhất, vậy mà người lại hạ lệnh giết chết. Một bên là người mình yêu, một bên là mẫu phi, nhi thần phải lựa chọn như thế nào? Nhi thần không biết rõ mẫu phi có thật sự có suy nghĩ vì Xích Nguyệt hay không, nhưng mà hiện giờ .....người có biết là trong lòng nhi thần lúc này có bao nhiêu đau khổ hay không?

"Mẫu phi làm như vậy cũng là vì tốt cho ngươi" Đông quý phi đang nằm trên giường, bỗng ngồi dậy, trên mặt mang theo tức giận, dù cho thế nào đi nữa thì nàng vẫn là mẫu phi của nàng ta.

"Tốt với ta? haha tốt với ta? Nếu thật sự tốt với ta, ngươi đã không hạ lệnh giết các nàng!" Xích Liên Toàn cười to, lời nói không khống chế được,

https://thuviensach.vn

ngón tay chỉ về phía Đông quý phi, trong mắt chứa đầy nước mắt.

"Ngươi.....Ngươi vì một người nam nhân mà dám nói mẫu phi như vậy, tốt tốt tốt" Đông quý phi dơ tay đập mạnh xuống, lời nói cũng không áp chế được tức giận mà bộc phát :"Ngươi đã muốn gả đi như vậy, ngày mai mẫu phi sẽ nói phụ hoàng chỉ hôn cho ngươi, ngươi ngoan ngoãn mà chờ lập gia đình đi"

"Lập gia đình? Ta chết cũng sẽ không gả" Xích Liên Toàn trừng lớn con ngươi.

"Chết cũng sẽ không gả? Dù ngươi có chết, dù chỉ là một cái thi thể, ngươi cũng vẫn phải gả!" Đông quý phi tức giận, từ nhỏ nàng ta là nữ nhi mà nàng thương yêu nhất, hiện giờ lại vì một người nam nhân mà ngỗ nghịch với nàng, bảo nàng làm sao có thể dễ dàng tha thứ, nàng nhất định sẽ không tha thứ!

Đã chết, thi thể cũng vẫn phải gả?

Không biết từ khi nào, mẫu phi đã trở thành một người tàn nhẫn như vậy, lòng của nàng khi nghe đến câu này thì đã hoàn toàn trở nên lạnh lẽo, một chút tình cảm còn sót lại lúc trước thì tại giờ khắc này cũng đã tan biến.

"Vương gia.....Vương gia.....Nô tỳ.....Nô tỳ đi thông báo.....Vương gia....."

Tại lúc đang giằng co, ngoài cửa truyền đến âm thanh bối rối của cung nữ, 'ầm' một tiếng cửa phòng đang đóng chặt, bị một cước đá văng ra, Xích Liên Triệt với vẻ mặt âm trầm đi đến.

"Nương nương.....Vương gia cố ý xông tới....." Cung nữ chân tay luống cuống.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đi xuống đi" Đông quý phi vẫy vẫy tay, một đứa còn chưa xong giờ lại thêm một đứa nữa tới.

"Hoàng huynh" Xích Liên Toàn nhìn Xích Liên Triệt đi tới, như thấy được một chút ánh sáng.

"Triệt không phải ngày mai mới trở về sao? Như thế nào mà bây giờ đã đến rồi" Đông quý phi nhìn Xích Liên Triệt, vẻ mặt vốn đang tức giận với Xích Liên Toàn thoáng cái biến mất.

"Nghe nói tẩm cung của mẫu phi chỉ trong một đêm bị sập, nhi thần này không phải là vì lo lắng cho mẫu phi mà đến sao" Âm thanh lạnh lẽo như băng được bật ra từ đôi môi, vẻ mặt âm trầm trên mặt trở nên rét lạnh khiến người ta không dễ dàng phát giác được.

"Khó có được khi ngươi lại vì mẫu phi mà suy nghĩ" khóe miệng Đông quý phi tươi cười.

"Suy nghĩ, ha ha, đúng vậy, khó có được , cho nên mẫu phi có phải hay không là nên nói một chút tới cùng là chuyện gì đã xảy ra?" Đột nhiên khẩu khí của Xích Liên Triệt trở nên cứng rắn.

"Còn không phải là vì một tiểu thích khách sao, thiếu chút nữa đã lấy đi mạng của mẫu phi rồi" Đông quý phi trả lời một cách đơn giản, một chút biểu tình dư thừa cũng không lộ ra ngoài.

"Tiểu thích khách? Đúng là bổn vương có nghe nói, đêm đó mẫu phi cho mời vương phi của bổn vương cùng đệ đệ của nàng tới thưởng hoa quỳnh, cũng là từ đêm đó, hai người đều biến mất không rõ"

Không khí trong phòng vẫn không đổi, nhưng khẩu khí lại biến đổi một cách quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Toàn đứng ở một bên cũng không nói chen vào, xem ra là hoàng huynh đã biết chuyện này. Muốn làm như thế nào thì nàng cũng nhất định sẽ theo hoàng huynh, một mẫu phi như vậy, đã khiến cho nàng cảm thấy sợ hãi!

"Mẫu phi đúng là có mời các nàng tới thưởng hoa quỳnh, chỉ là hoa quỳnh lúc đấy đột nhiên héo rũ, tỷ đệ các nàng ngồi một lúc rồi cũng ra về. Còn chuyện biến mất, mẫu phi thật đúng là không biết chút nào"

Nhưng lời nói này, đã hoàn toàn đem chính mình đứng ở bên ngoài mọi chuyện. Coi như chuyện này thật sự cùng với nàng một chút liên quan cũng đều không có.

Xích Liên Toàn trong lòng lại càng cười lạnh, chưa bao giờ nàng biết tới mẫu phi lại có một mặt như vậy. Nếu không tận mắt nhìn thấy, nàng nhất định sẽ tin tưởng mẫu phi là vô tội.

"Không biết? ha ha, hay cho một câu không biết" Xích Liên Triệt khóe miệng tươi cười bỗng trở nên lạnh lẽo: "Nếu đổi lại là người khác thì ta sẽ không hề lưu tình mà một kiếm đâm thủng trái tim nàng!"

Bạch Nham đã chết, Bạch Băng nhất định là rất đau đi!

Hắn lại một lần nữa để nàng bị thương tổn, cái loại tâm tình này không một ai có thể lý giải. Trái tim hắn như bị đóng băng lại, hơi lạnh càng lúc càng tăng mạnh.

Đông quý phi ngồi trên giường sửng sốt, hắn muốn giết nàng? Vì cái nữ nhân kia, muốn giết chết chính mẫu phi của mình?

"Triệt....." Đông quý phi vô cùng kinh ngạc, giọng nói khẽ gọi mang theo âm thanh run rẩy.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt hơi nhắm mắt lại, hắn rất muốn giết nàng. Chỉ là người trước mắt chính là mẫu phi, hắn làm sao có thể ra tay được? Nhưng nàng lại làm người hắn quý trong nhất bị thương, bảo hắn làm sao có thể không tức giận, không hận?

Đúng là hắn không thể ra tay được thật sao? Giết chết chính mẫu phi của mình?

Ánh mắt của Xích Liên Toàn đỏ lên, nàng có thể hiểu được lời nói trong miệng của hoàng huynh, mẫu phi là người thương yêu hoàng huynh từ nhỏ tới lớn, hoàng huynh từ bé luôn đi theo mẫu phi chứ chưa từng theo một vị mama nào cả.

Hoàng huynh la do mẫu phi một tay nuôi lớn, hơn nữa mẫu phi sủng ái và coi hoàng huynh còn quan trọng hơn cả tính mạng của mình !

Hiện giờ, mẫu phi giết người trong lòng, cho dù hoàng huynh có hận cũng không thể giết được mẫu phi. Bởi vì dù sao trước mặt cũng là người đã nuôi lớn mình, hoàng huynh lại là người coi trọng tình cảm, nên hắn càng không thể ra tay được.

"A....."

"A.....chạy mau....."

"Nhanh đi bẩm báo với hoàng thượng.....nhanh....."

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một trận kinh hô.

"Quý phi nương nương, Lục vương gia , từ cửa cung có một nữ tử một đường chém giết tiến thẳng vào đây, công phu không ai có thể cản nổi..... Vương gia.....Vương gia....."

https://thuviensach.vn

Bên này thị vệ còn chưa nói xong, ở trước đại sảnh đã có một bóng dáng chớp lóe không xác định được vị trí.

Một nữ tử chém giết xông vào? Xích Liên Triệt xoay người, nhấc chân đi tới cửa cung, là Bạch Băng, nhất định là Bạch Băng.

Đông quý phi ngã ngồi ở trên giường đệm, Bạch Băng vậy mà chém giết tận vào hoàng cung. Nữ nhân này thật to gan, phản ứng kịp, nàng cũng đứng dậy vội vàng đi ra cửa.

Cửa cung, thi thể rải đầy trên mặt đất.

"Giết!" Một âm thanh mười phần khí thế vang lên, một người hai thú, cùng với hàng loạt cấm vệ quân chém giết.

Thân thể Tiểu Bạch lơ lửng ở trên không, vỗ đôi cánh sắc bén to lớn, lạch cạch.

Tiểu Kim thân thể tuy nhỏ, nhưng cũng sắc bén không kém. Miệng vừa mở ra là lấy đi một mạng người, người bị cắn đều nhận lấy cái chết ngay lập tức.

Đôi mắt Bạch Băng mang theo sát phạt tuyệt đối, dẫm xuống thi thể trên đất mà tiến lên. Hơi thở toàn thân trở nên điên cuồng, mỗi một người tiếp cận với nàng đều bị một chiêu sắc bén giết chết.

Trong mắt nàng không có một chút ánh sáng, hoàn toàn là tối đen, giống như bị Tử Thần bắt làm tù binh.

Cấm về quân từ phía sau đang chạy tới, nhìn thấy cảnh tượng này thì ngơ người. Sát khí lớn như vậy, khiến tâm thần bọn họ bị chấn động, người này thật sự chỉ là một nữ tử?

https://thuviensach.vn

Rất khó mà tin tưởng được một nữ tử lại có thể khiến cho người ta rợn tóc gáy, rồi nhận lấy hơi thở tử vong mà chết. Dù cho là nam tử thì sát khí cũng chưa chắc có thể đạt tới mức như vậy.

Loại hơi thở này làn tràn ra khắp mọi ngõ ngách trong hoàng cung, hơn nữa sát khí còn không chút nào che dấu mà phóng thích ra tất cả, như muốn thể hiện ra sự giận dữ tột cùng của Bạch Băng.

Nàng không sợ chết! Không thèm nhìn những người tiến đến gần nàng, mặc kệ có bao nhiêu người xông tới, dù nhiều hay ít, nàng không nháy mắt dù là một cái mà là tay cầm trường kiếm vung lên, không hề quan tâm ở phía sau còn bao nhiêu nhân mã đang lao đến.

Tới bao nhiêu, nàng giết bấy nhiêu!

Bên miệng tươi cười nở rộ..... nhưng tươi cười này, lại khiến mọi người phải run sợ.

Gió thổi qua, mang theo sát khí phân tán khắp nơi.

Tiểu Bạch cảm giác được sự tức giận của Bạch Băng, xuống tay càng thêm tàn nhẫn, móng vuốt sắc bén vung lên, dễ dàng làm người trước mặt bị vỡ nát, sừng kỳ lân ở trên đầu càng tỏa ra hào quang rực rỡ.

"Ầm Rầm.....Ầm....." Mỗi một kích đều mạng theo lực lượng vô cùng lớn.

"A....."

"Phốc....." Âm thanh gào thét cùng với máu tanh không ngừng tuôn ra.

Nơi Bạch Băng đi qua, thi thể đều chất thành đống, phòng ốc đổ nát.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng chém giết đỏ ngầu cả mắt, máu dơ bẩn đã dính đầy lên thân thể nàng. Nhưng thân nhân đã mất, tình cảm nguyên thủy nhất cũng mất theo, làm cho nàng hoàn toàn mất đi phương hướng.

Hiện giờ nàng không khác gì ma quỷ, một ma quỷ lãnh huyết vô tình, một ma quỷ bị quỷ thần nhập thân!

Chém giết liên tục không ngừng, từng người trước mặt ngã xuống, sự lương thiện còn xót lại cũng biến mất không còn chút nào. Kiếm khí bay múa không ngừng làm cho máu của nàng sôi trào trong cơ thể, rồi khống chế lấy tâm hồn nàng, khiến động tác trong tay mỗi lúc một nhanh hơn.

Bầu trời đêm phủ xuống một mảnh tối đen, cuộc sát phạt này cũng trở nên không có điểm dừng.

Ánh trăng chiếu sáng một mảnh sân đầy máu tươi, trông thật xinh đẹp giống như những bông hoa sen nở rộ.

"Chủ nhân" Hắc Báo, Hắc Hổ phi thân đến trước mặt Bạch Băng.

Nhìn phía sau là vô số thi thể, trong mắt trở nên vô cùng chấn kinh.

Bạch Băng thờ ơ nhìn thoáng qua hai người xuất hiện: "Giết cho ta!" Không có lời nói dư thừa, chỉ là một câu giết cho ta!

"Vâng!" Hắc Báo, Hắc Hổ đồng thời trả lời. Chuyện gì cũng không hỏi, bọn hắn đã nói cả đời đều sẽ là cây đao ở trong tay chủ nhân, vì chủ nhân mà chém giết toàn bộ.

Trường kiếm trong tay vung lên, không chút lưu tình mà chém giết cấm vệ quân.

"A.....Ầm....." âm thanh sụp đổ làm bọn họ không ngừng nhớ lại.

https://thuviensach.vn

Đôi cánh Tiểu Bạch vẫn đang bị người chú ý, làm các cấm vệ quân can đảm dũng chiến không ai dám tiến lên. Đây là ma thú gì ạ, diện mạo quái dị, uy lực thì biến thái kinh người.

Tiểu Bạch thờ ơ, cọng râu ở bên miệng không ngừng lắc lư qua lại trước mắt. Tiểu Bạch đang cao hứng, lại bị cọng râu bay tới bay lui trước mắt làm ảnh hưởng tâm tình .....

Vì thế, Tiểu Bạch vươn móng vuốt ra gạt cọng râu trước mặt ra sau một cái, tư thế đó thật kinh điển ạ!

Một cái ma thú mà lại làm ra động tác cường hãn như vậy, ai có thể không choáng váng, cấm vệ quân hoảng sợ. Rất nhiều người đều đã trợn mắt nhìn Tiểu Bạch, như nhìn một con người chứ không phải là một ma thú.

Tiểu Kim bên này thân thể cũng thoáng ngừng lại, nhìn một màn này của Tiểu Bạch. Miệng bĩu bĩu môi, không phải chỉ là tiến hóa mà có sao, làm động tác vậy mà không thấy ghê tởm à.

Hừ, không phải chỉ là giết nhiều người hơn so với nàng một chút sao, nàng cũng có năng lực ạ!

Hâm mộ của Tiểu Kim hoàn toàn đã bị vài lần tiến hóa của Tiểu Bạch đả kích, nàng cũng không tin là nàng không thể tiến hóa ạ.

Tiểu Kim bên này bộc phát năng lực mạnh mẽ, nàng nhất định phải bày ra một mặt dũng mãnh ở trước mặt chủ nhân. Muốn cho chủ nhân biết được Tiểu Kim nàng so với Tiểu Bạch còn hữu dụng hơn! Từ miệng Tiểu Kim bắt đầu nổi lên một trận lửa nóng, rồi lại bị mắc kẹt tại yết hầu, vô cùng khó chịu.

"Phốc....." Nhất thời một ngọn lửa vĩ đại chiếu sáng cả đêm tối.

https://thuviensach.vn

Trong lúc mọi người đang chém giết, đều cảm nhận được nơi có ánh sáng của lửa nóng phát ra đều quay lại nhìn. Nhất thời phát hiện từ trong miệng một con rắn màu vàng khạc ra liên tiếp một ngọn lửa dài ba thước, này..... đây cũng quá mạnh mẽ rồi!

Rắn có thể sao? Chuyện này chưa ai từng nghe nói qua chứ đừng nói là thấy. Thế nhưng, trước mắt lại có một con rắn như thế ở đây!

Tiểu Bạch quay đầu trợn to hai mắt, Tiểu Kim cũng tiến hóa rồi hả? Không đúng, hình như không phải ạ, thân thể tiểu kim vẫn như vậy không thay đổi ạ, nhưng chưa tiến hóa vậy thì ngọn lửa này là làm sao có thể phun ra ạ?

Miệng Tiểu Kim mở rộng phun ra ngọn lửa, những vật thể tiếp xúc tới chỉ trong nháy mắt đều bị hòa tan. Cho dù là tảng đá cũng sẽ bị lửa của Tiểu Kim làm cho tan chảy.

Bạch Băng quay đầu nhìn Tiểu Kim, thật đúng lúc, giết đi, nếu như nó tiến hóa thì sẽ càng thêm cường đại, giết đi!

Nàng dù có bị coi là ma đầu thì nàng cũng phải giết hết tất cả mọi người ở trong hoàng cung này! Nhất là Đông quý phi! Bây giờ nàng chỉ biết một đường chém giết tới đó mà thôi!

Bốn phía vốn nên có vẻ yên tĩnh của đêm khuya, nay lại biến thành chiến trường chém giết, máu tanh bay đầy trời, tất cả như vì vẻ đẹp của hoàng cung mà tô vẽ.

Cấm vệ quân không ngừng viện trợ tiến lên.

Cuộc chém giết càng lúc càng thêm náo nhiệt.

Nàng là ma quỷ, nang cũng là Tử Thần.

https://thuviensach.vn

Một cỗ khí tức lạnh lẽo đột nhiên bao thủ quanh thân nàng, giống như Tử Thần hướng thẳng về phía mọi người ma vung đao, không một ai có thể cản nổi.

Thời điểm Xích Liên Triệt đuổi tới đây, hoàn toàn bị cảnh tượng trước mắt làm cho sợ ngây người. Cái loại hơi thở nhiễm toàn mùi máu tanh xông thẳng lên tận trời này, ngay cả hắn cũng phải chấn kinh.

Hắn biết nàng đang tức giận, điên cuồng tức giận.

Trong lúc chém giết, trường kiếm trong tay Bạch Băng không ngừng vung lên, cùng với toàn thân tràn ngập hơi thở khát máu, quả thật làm cho người ta không thể dời mắt được. Nàng giống như Tử Thần nắm quyền sát sinh, một cái dơ tay, một cái suy nghĩ cũng đủ để lấy đi vô số sinh mệnh!

Con mắt Bạch Băng đỏ tươi như màu máu, ánh mắt đó không chỉ mang theo sự khát máu mà nó còn thể hiện khí tức hủy thiên diệt địa.

Đi theo nàng chém giết còn có Hắc Hổ, Hắc Báo, họ cũng bị lây nhiễm từ một loại hơi thở sát khí tàn nhẫn từ nàng, Thủ đoạn kia không ngừng cướp đoạt mạng sống của mọi người ở trước mắt.

"Băng nhi, mau dừng lại" Xích Liên Triệt nhìn nàng đang giết chóc tới đỏ cả mắt, sự quật cường của nàng làm cho lòng hắn phát đau.

Bạch Băng quay đầu nhìn Xích Liên Triệt, ngửa mặt lên trời cười lớn. Nàng không có chút nào sợ hãi, sát khi bộc phát cao vút bắn thẳng lên trời, dừng lại? Muốn nàng dừng lại thì nhất định phải để cho mọi người chôn cùng với đệ đệ của nàng đã!

"Bạch Nham đã chết, tất cả mọi người ở đây đều phải chôn cùng, chôn cùng!" Bạch Băng khản giọng gào thét, ánh mắt màu đỏ trở nên tức giận như cuồng phong bão táp.

https://thuviensach.vn

Trường kiếm, đấu khí, một thân võ công không chút nào giữ lại mà hoàn toàn xuất ra, không ai ở đây có thể ngăn cản một người đã mất đi tâm của chính mình. Tâm của nàng đã không còn, nàng còn có cái gì để mà phải để ý?

Nàng không phải là Tu La, là người khác bức nàng trở thành Tu La.....

Nàng không muốn vô tình, là người khác chặt đứt tình của nàng.....

Nàng không muốn trở thành người khát máu, là người khác muốn nàng phải hạ trường kiếm xuống.....

Vô luận là ở hiện tại hay là cổ đại, trong xương cốt của nàng vẫn bị dính một phần máu tanh, chỉ cần có người thúc đẩy cỗ khí huyết này, nó liền sôi trào như hồng thủy, nàng muốn dừng lại cũng không thể!

Máu tươi chảy ra hòa với nước sông trở thành từng dòng máu loãng lênh láng khắp nơi, khiến một màu đỏ tươi tuôn trào không ngừng chảy ra khắp mọi phương hướng.

Đêm vốn vô cùng tươi mát, nhưng vào tối nay nó lại khiến cho máu người ta phải sôi trào.

Tiểu Bạch và Tiểu Kim cũng điên cuồng, ngọn lửa từ trong miệng của Tiểu Kim phun ra không ngừng.

Trong lòng Tiểu Bạch đổ từng giọt mồ hôi, Tiểu Kim đây là đang bức mình phải tiến hóa, bởi vì trong lòng quá mức sốt ruột cho nên hiện giờ mới có thể phun ra lửa, nhưng thân thể thì vẫn chưa chạm tới được ngưỡng cửa của sự tiến hóa.....

https://thuviensach.vn

Tiểu Kim cũng không quan tâm được nhiều như vậy, chỉ cần có thể như vậy là tuyệt rồi. Lửa này của nó thật không nhỏ nha, nhìn Tiểu Bạch ở phía sau, nó càng cố tình tỏ ra khoe khoang!

Đoạn đường phía trước hoàng cung hoàn toàn bị phá hủy, từng tòa cung điện liên tiếp bị phá nát. Hiện trường bây giờ trở nên rối loạn, vô cùng loạn!

Choáng váng, tất cả mọi người đều choáng váng!

Khi Xích Liên Toàn và Đông quý phi chạy tới, nhìn thấy tình cảnh này thì cũng hoàn toàn ngu ngơ. Chưa bao giờ bọn họ biết tới một nữ nhân khi giết người thì sẽ khủng bố như vậy, giống như một sứ giả tới từ địa ngục đến để lấy mạng người, giơ tay chém xuống lập tức cướp đi một mạng, trong hơi thở mang theo tuyệt đối là khí tức sát phạt.

Xích Liên Toàn nhìn thấy Bạch Băng như vậy thì trong lòng giật mình, Nàng ta tuyệt đối là cường giả, tuyệt đối có thể đứng ở trên đỉnh cao nhìn xuống thế gian, nắm trong tay quyền sinh sát!

"Băng nhi!" Xích Liên Triệt phi thân về phía Bạch Băng đang ở trong giữa đám người mà đến.

Bạch Băng không để ý tới, nàng chỉ biết một đám người kia mang tới cho nàng khoái ý, bên miệng nổi lên tươi cười.

Tiểu Nham, ngươi nhìn thấy không, tỷ sẽ làm cho mọi người đều vì ngươi mà chôn cùng.

Sát khí nổi lên khắp hoàng cung, làm cho không người nào có thể hô hấp. Hoàng cung hoa lệ và to lớn như vậy nhưng giờ lại trở thành một mảnh hỗn độn, cung điện họa lệ đổ nát trở thành một đống phế tích.

https://thuviensach.vn

"Trời của ta ạ....." Thái giám đi theo sau Xích Liên Hoàng tới, nhịn không được mà hét chói tai, đây cũng quá dọa người rồi!

Xích Liên Hoàng nhìn người đang ở trong cuộc chém giết, lòng trầm xuống, này là chuyện gì đang xảy ra! Người nữ nhân này không phải là Triệt màng về à. Cục diện hiện tại, ai có thể nói rõ ràng cho hắn biết !

Xích Liên Triệt còn chưa bay đến bên người Bạch Băng, Bạch Băng đột nhiên quay đầu chống lại đôi mắt đang hoảng sợ của Đông quý phi, nàng nở nụ cười.

Nàng chính là vì tìm nàng ta mà tới, thu hồi trường kiếm, máu tươi nhất thời phun đầy lên mặt nhưng nàng không hề quan tâm, mà đi về vị trí của Đông quý phi.

"Trời ạ! Nàng quay lại, nàng quay lại rồi!" Các cung nữ ở phía sau Đông quý phi, hoảng sợ kêu lên, giống như những con thỏ yếu ớt quay đầu bỏ chạy.

Dưới tình huống này thì làm gì có ai còn nhớ rõ được ai là chủ ai là tớ, chạy trốn cái chết quan trọng hơn ạ!

Đông quý phi hai mắt nhìn chằm chằm Bạch Băng đang đi tới, ánh mặt hiện lên vẻ sợ hãi tuyệt đối, so với chín ngày trước còn sợ hãi hơn. Nàng cho tới bây giờ cũng không biết, cái nữ nhân này lại có thể điên cuồng đáng sợ như vậy, làm cho người ta không còn đủ dũng khí mà đối mặt.

"Bảo hộ quý phi" Thủ lĩnh cấm vệ quân hô to một tiếng, rất nhiều cấm vệ quân che chắn ở trước mặt của Đông quý phi.

"Tất cả đều tìm chết đi!" Linh hồn khát máu của Bạch Băng trở nên tàn nhẫn hơn bao giờ hết, so với âm thanh chém giết còn làm cho người ta rung động hơn.

https://thuviensach.vn

Máu tươi vung vẩy bay lượn khắp không trung, vô số chân tay đứt gãy, rách nát rơi xuống .

Chiến trường Tu La chắc cũng chỉ như vậy mà thôi.

Trường kiếm trong tay Bạch Băng lại một lần nữa ngưng tụ đấu khí, rồi cùng nhau bắn ra.

'Ầm....' Cấm vệ quân ở trước mặt Đông quý phi tất cả đều bị một kích kia mà hồn lìa khỏi xác, bay về Tây Thiên.

Giẫm lên vô số thi thể , trên đất dính đầy máu tươi. Bạch Băng nheo mắt lại tập trung mục tiêu trước mặt, nàng không thể để cho nàng ta thoát được!

Xích Liên Triệt nhìn ra ý đồ Bạch Băng, dưới chân tăng nhanh tốc độ, trên người không ngừng phát ra hàn khí, đó chính là hàn khí của Băng Đế Chi Liên. Nơi Xích Liên Triệt đi qua, đều hiện lên một tầng sương tuyết.

Băng Đế Chi Liên không ngừng toát ra hơi lạnh, áp chế ngọn lửa của Huyết Chú. Nhưng hiện giờ trong tim của Xích Liên Triệt bởi vì đang lo lắng cho Bạch Băng nên nhất thời làm cho ngọn lửa kia bộc phát mạnh mẽ. Băng Đế Chi liên không hề thua kém mà cũng bộc phát ra khí tức rét lạnh, làm cho không khí xung quanh không khác gì mùa đông lạnh lẽo, lạnh tới tận xương tủy.

"Băng nhi!" Xích Liên Triệt kêu lớn một tiếng, nhìn bóng dáng kiên quyết kia đâm thẳng vào trong lòng hắn.

"Là ngươi giết chết Tiểu Nham, ta muốn ngươi phải bầm thây vạn đoạn!" Bạch Băng hoàn toàn không để ý tới Xích Liên Triệt đang quát to, ánh mắt nàng trở nên hung ác văn vẹo.

https://thuviensach.vn

Đêm dài u tối, một tiếng hô to như bị phá vỡ tâm mạch, xuyên thấu tận trời cao.

"Chôn cùng! cho ngươi chôn cùng!" Từng tiếng hô to, nhưng tiếng hô bầm thây vạn đoạn kia lại không thể làm cho tức giận trong lòng nàng bình phục lại được.

Bạch Băng gào thét, trường kiếm mang theo tức giận ngút trời, hướng tới Đông quý phi mà đâm thẳng tới.

"Nhanh, bảo hộ Đông quý phi" Xích Liên Hoàng hô to, nhưng tiếng kêu la đó căn bản là không có tác dụng, ai có thể ứng phó được với sự trả thù kia?

Một kiếm nhanh như cắt không cách nào hình dung, chợt lóe lên. Đông quý phi trợn to mắt nhìn trường kiếm tới gần, nhưng không cách nào di chuyển được bước chân.

"Phốc....." Một tiếng vang lên, ánh mắt Đông quý phi mở lớn hơn nữa, nhìn một màn trước mắt mà trái tim gần như muốn nhảy ra ngoài lồng ngực.

"Triệt....." Thanh âm run rẩy, đỡ lấy Xích Liên Triệt, hắn vậy mà.....

Bạch Băng nghiêm mặt lạnh lùng, mắt thấy cánh tay Xích Liên Triệt ngăn trở trường kiếm của nàng, máu tươi theo trường kiếm văng lên tay Bạch Băng, nóng cực kỳ nóng.

"Tránh ra" Bạch Băng nắm chặt trường kiếm trong tay, trong mắt là lửa giận hung dữ.

Xích Liên Triệt thân hình không hề động, trường kiếm đâm thủng trên vai hắn nhưng một cái nhăn mày đều không có. Đúng vậy, hắn không thể

https://thuviensach.vn

trơ mắt nhìn trường kiếm đâm vào trên người mẫu phi, hắn sao có thể nhẫn tâm được?

"Nếu như hôm nay ngươi tránh ra, ngươi vẫn là người duy nhất ở trong lòng ta. Nhưng nếu như ngươi cố ý muốn che chở cho người này, ta và ngươi ân đoạn nghĩa tuyệt. Từ nay về sau gặp mặt như hai người xa lạ!" Giọng nói trong trẻo mà lạnh lùng vang lên, cùng với đôi mắt đen láy sâu không thấy đáy.

Lời nói của Bạch Băng khiến tâm của mọi người treo lơ lửng trên cao, Thần Công Liên nghe vậy thì ánh mắt sáng lên, trong lòng căng thẳng mà chờ mong câu trả lời của Xích Liên Triệt.

Một câu trả lời này của hắn, đem mối quan hệ này .....

Nghe xong, Xích Liên Triệt sửng sốt, sắc mặt trắng xanh, ánh mắt trống rỗng không một chút ánh sáng 'Nếu như hôm nay ngươi tránh ra, ngươi vẫn là người duy nhất ở trong lòng ta. Nhưng nếu như ngươi cố ý muốn che chở cho người này, ta và ngươi ân đoạn nghĩa tuyệt. Từ nay về sau gặp mặt như hai người xa lạ! '

Lời này không khác gì một cây gai độc đang cắm sâu vào trong ngực của hắn, hắn không biết phải mở miệng như thế nào. Hắn rất muốn dắt tay nàng, là người duy nhất bên cạnh nàng, sống chết không chia lìa.

Nhưng mà, còn mẫu phi, dù nàng có không ra gì đi nữa, hắn cũng không thể cứ như vậy trơ mắt nhìn nàng bị giết.....

"Ta đang đợi câu trả lời của ngươi!" Sắc mặt kiên quyết của Bạch Băng mang theo con ngươi hắc ám khôn cùng, nàng thật sự rất vội.

Xích Liên Triệt nhìn sâu Bạch Băng một cái, trong lòng nàng phẫn nộ hắn cảm giác được, nhưng mà.....

https://thuviensach.vn

"Giữ lại cho nàng một mạng....." Đôi mắt của hắn lóe lên.

Lời vừa nói ra, Xích Liên Hoàng cũng bình tĩnh trở lại. Trong bóng đêm, ánh mắt của Thần Công Liên sáng lên, ánh mắt chăm chú nhìn vào trên người Bạch Băng.

Giữ lại cho nàng một mạng?

Khóe miệng Bạch Băng nhếch lên: "Ngươi muốn bảo vệ nàng! được thôi, ta và ngươi ân đoạn nghĩa tuyệt!"

Đáy lòng của nàng đã quá đau đớn, Bạch Băng đột nhiên nở nụ cười, thì ra duyên phận của nàng và hắn lại ngắn tới vậy, ngắn tới nỗi chính mình cũng không tưởng tượng ra nổi.....

Bên này Xích Liên Vũ và Lãnh Dao thì đều kinh ngạc vô cùng, thi thể đầy đất, sát khí cường đại. Từ lúc bọn hắn còn chưa tới hoàng cung cũng đã cảm giác được, cái loại sát khí tràn ngập này trừ bỏ Bạch Băng ra thì còn có ai.

Dưới chân bước nhanh hơn, xuyên qua cửa cung đầy máu tươi chảy đầy đất, dấm xuống thi thể mà đi qua, đập vào mắt là một người dính đầy máu, nhìn vô cùng chói mắt.

"Băng tỷ tỷ...." Lãnh Dao kinh ngạc dơ tay che miệng lại, quá khủng bố, thật sự quá khủng bố rồi.

Xích Liên Vũ gắt gao cau mày, nghe được câu ân đoạn nghĩa tuyệt kia thật khiến hắn không thể tin nổi.

"Băng nhi, ta chỉ muốn ngươi lưu lại cho nàng một mạng....." Xích Liên Triệt suy yếu lên tiếng, cũng là triệt để đập nát một hi vọng sau cùng của Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

Nhìn chằm chằm Xích Liên Triệt, mắt nàng trở nên mơ hồ không rõ. Khóe miệng Bạch Băng nhếch lên cười lạnh vài tiếng, nàng chung quy vẫn là đã nhìn nhầm người rồi, thật quá buồn cười.....

Nàng cả đời chưa từng nhìn nhầm bất luận kẻ nào, hiện giờ lại rơi vào kết cục này. Bạch Nham chết thảm, ai có thể lý giải được nỗi thống khổ ở trong lòng nàng?

Thân thể đứng thẳng, một luồng khí lạnh lan tỏa theo từ đáy lòng ra khắp toàn thân.....

"Giữ lại cho nàng một cái mạng, ha ha.....Giữ nàng một cái mạng?" Bạch Băng ngửa đầu cười to, cúi đầu xuống, trong nháy mắt đó một bụng tức giận của nàng xông thẳng lên đầu: "Vậy nàng ta có hay không nghĩ tới lưu lại cho Bạch Nham một mạng? Hoặc là nói lưu cho ta một mạng. Nàng ta muốn đuổi tận giết tuyệt tỷ đệ chúng ta, tại sao ta lại không thể đuổi tận giết tuyệt nàng ta để trả thù!"

Giong nói lạnh lùng vang lên, thanh âm sắc bén như một lưỡi đao đâm thẳng vào tim của Xích Liên Triệt, rất đau, rất đau, như muốn xé rách tim hắn vậy!

"Triệt....." Đông quý phi thấp giọng kêu lên, trong mắt sáng lên nhìn về phía Bạch Băng. Hiện giờ cái nữ nhân này đã tự mình nói ra ân đoạn nghĩa tuyệt, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này. Nhất định phải làm cho Triệt cùng Bạch Băng triệt để kết thúc.

Đôi mắt Xích Liên Triệt gắt gao nhìn chằm chằm vào Bạch Băng, Ân Đoạn Nghĩa Tuyệt, cái từ này so với lợi kiếm sắc bén đâm vào ngực hắn vừa rồi còn tàn nhẫn hơn. Hắn lúc này chỉ muốn ôm lấy nàng mà nói 'toàn bộ nghe theo ngươi' nhưng là hắn không thể.....

Trong tim đau đớn giống như toàn bộ nội tạng đều bị xé rách.

https://thuviensach.vn

Trong cơ thể, từng đợt nhiệt khí không ngừng tỏa ra, ngay cả khí lạnh của Băng Đế Chi Liên cũng không thể áp chế nổi. Từ trên người Xích Liên Triệt tản mát ra cả nóng và lạnh, khiến hắn vô cùng khó chịu và thống khổ.

Ánh mắt Bạch Băng hiện lên một tia khác lạ, nhưng vẫn bị nàng đè nén xuống. Hắn lạnh nàng cũng lạnh, hai người đồng dạng trở nên lạnh lùng, khác xa với quá khứ ấm áp đã từng gắn bó kia.

"Xích Liên Triệt, ta đã nhìn nhầm ngươi rồi!" Con ngươi Bạch Băng phát ra hơi thở lạnh lẽo thấu xương, sắc mặt trở nên trắng bệch, nhưng thần sắc vẫn cao ngạo không ai có thể xâm phạm.

"Đệ muội, ngươi ở cùng với Triệt đã mấy năm nay. Ngươi cũng là người hiểu hắn nhất, hiện giờ quý phi dù có ngàn lần sai trái nhưng chỉ riêng tình thương yêu của nàng dành cho Triệt, ngươi bảo Triệt làm sao có thể trả lời ngươi được. Cho quý phi một cơ hội cũng là cho Triệt một cơ hội....." Xích Liên Vũ nhấc chân đi đến bên người Bạch Băng.

Nhìn người tâm tâm niệm niệm thương yêu, như vậy tuyệt vọng và lạnh lẽo, xung quanh tràn đầy sát khí thì ngay cả hắn tâm đều cũng chết đi, huống hồ Triệt so với hắn còn yêu nàng hơn gấp bội.

"Không có khả năng! Thứ ta muốn hắn không cho được, một khi chí hướng đã không chung đường, vậy thì ai cũng đừng nhiều lời!" Bạch Băng nhếch môi, thốt ra lời nói kiên quyết.

Trường kiếm chỉ vào Đông quý phi rút lại, ánh mắt nhìn Xích Liên Triệt lạnh như băng, nhưng mà trong trái tim nàng thì lại vô cùng đau đớn, rất đau.....

Nàng ngốc nghếch quay lại bên cạnh hắn, nhớ tới Tiểu Nham, nàng thời thời khắc khắc nhớ tới lúc Đông quý phi vào lúc đấy, nàng liền điên cuồng muốn giết nàng ta!

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nở nụ cười, dơ tay cầm lên mảnh tay áo màu trắng đã bị nhiễm đỏ của máu 'xẹt' một tiếng, mảnh vải đã bị cắt làm hai.

"Từ nay về sau, ta và ngươi cũng giống như mảnh tay áo này" Âm thanh lạnh lẽo giống như băng ngàn năm vang lên, từng câu từng chữ đâm thẳng vào nội tâm của Xích Liên Triệt.

Không còn liên quan? Không, hắn không thể. Hắn cùng nàng không thể chia lìa, cho dù chết, hắn cũng phải cùng người nữ nhân trước mắt này ở cùng một chỗ!

Nâng mắt nhìn Bạch Băng, môi run rẩy mở ra nhưng lại không bật ra được một âm thanh nào. Trái tim như bị muôn vàn con kiến cắn, đau đớn đã trở nên vô cảm.

"Cắt áo đoạn tình, về sau, ngươi và ta như người xa lạ. Sinh tử không còn liên quan gì nữa!" Bạch Băng vung mảnh vải màu đỏ lên không trung. Giọng nói rung động lòng người cất lên, cặp mắt nhìn chằm chằm Xích Liên Triệt, một cảm giác thê lương đột nhiên dâng lên!

Mảnh vải nhuộm đỏ bay lên, rồi từ từ rơi xuống.....

Dứt lời, Bạch Băng xoay người, từng bước từng bước đi về phía cửa.Trái tim như bị khoan thủng một lỗ, trở nên đau đớn truyền tới khắp thân thể.

"Băng nhi!" Xích Liên Triệt nhìn bóng lưng đơn bạc của Bạch Băng kiên quyết rời đi, trong mắt chảy ra một giọt nước mắt rơi xuống, thấm vào mặt đất.

Ai nói nam nhi không thể rơi lệ? Chỉ là chưa tới lúc mà thôi.....

Cả cuộc đời của hắn chỉ rơi một giọt lệ duy nhất, nhưng nàng lại không nhìn thấy.....

https://thuviensach.vn

"Băng tỷ tỷ" Lãnh Dao che miệng, nước mắt không ngừng chảy ra. Chuyện này sao có thể trở thành như vậy.....

Bóng lưng đơn bạc ấy, đột nhiên thân thể ngừng lại, cũng không hề quay đầu rồi lại tiếp tục bước đi nhanh hơn.

Hiện giờ, nàng cùng người nam nhân kia không có một chút quan hệ nào, nàng lại trở về với trước kia, một thân một mình, ngoại trừ giết chóc cũng chỉ có giết chóc.....

Thân nhân, tất cả đều không có.Nàng bây giờ sẽ không tin tưởng bất kỳ kẻ nào, sẽ không.....

Nếu như trước kia không có tin tưởng, thì hiện tại đã không rơi vào kết cục này.....

Buông xuống đi,.....Buông người nam nhân kia.....

Nhưng.....Tim nàng thật sự có thể buông ra được sao?

Thần Công Liên âm thầm nhìn bóng người bỏ đi, phi thân đi theo. Bên người nàng đột nhiên xuất hiện một chỗ trống, đối với hắn chính là một cơ hội tốt!

Cả hoàng cung trở thành một bãi chiến trường vô cùng thê thảm, nhưng màn đêm vẫn tiếp tục.

"Còn không mau dọn dẹp, đem thi thể đi xử lý đi" Xích Liên Hoàng lạnh giọng ra lệnh, đối với đám cấm vệ quân đang ngơ ngác lên tiếng.

Cấm vệ quân phản ứng lại, nhìn thi thể đầy trên đất, nhiều như thế này biết làm sao mà xử lý cho hết ạ!

Xích Liên Triệt từ từ cúi người, đem mảnh vải màu đỏ nằm trên mặt đất nhặt lên, gấp lại bỏ vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

Nâng mắt, nhìn về phía Đông quý phi, con ngươi đen láy nheo lại.

Đông quý phi trong lòng cả kinh, không dám nghênh đón ánh mắt của Xích Liên Triệt. Dù vậy nhưng trong lòng nàng cũng có chút vui sướng, ít ra thì Bạch Băng cùng với Xích Liên Triệt đã không còn quan hệ gì, đây mới là mục đích của nàng!

"Từ nay về sau, ta không phải là Vương gia của Xích Nguyệt, cũng không còn là nhi tử của ngươi!" Âm thanh lạnh như băng, khiến cho mọi người ở đây đều cả kinh.

"Triệt.....Ngươi nói cái gì?" Đông Quý phi kinh hãi nâng mắt lên, không thể tin được những điều mà mình vừa nghe thấy.

"Triệt, lời này không thể tùy tiện nói" Xích Liên Hoàng cũng luống cuống, không phải là vương gia của Xích Nguyệt. Vậy mà hắn còn đang định đem giang sơn giao cho Triệt.

Xích Liên Vũ sắc mặt cũng lạnh nhạt, hắn đã sớm nghĩ tới. Cho dù có bảo vệ được Đông quý phi một mạng, Triệt chỉ sợ là sẽ không thể nào thản nhiên mà đối mặt với nàng! "Chuyện của Xích Nguyệt cùng với ta không có quan hệ" Xích Liên Triệt hít sâu một hơi, cả người trở nên lạnh lùng giống như không có một tia hơi thở của người sống.

Tất cả cấm vệ quân đều trừng to mắt, Lục vương gia đây là có ý tứ gì?

"Triệt, ngươi không thể....." Đông quý phi đưa hai tay giữ chặt lấy y phục của Xích Liên Triệt. Tại sao có thể như vậy, Xích Nguyệt nếu không có Triệt, như vậy khác nào sẽ sụp đổ, đi tới con đường mất nước!

Khóe miệng Xích Liên Triệt tươi cười, vung vạt áo ra khỏi tay Đông quý phi, làm nàng ta không đứng vững tí nữa thì ngã ngồi trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cũng không còn là mẫu phi của ta" Xích Liên Triệt nhẹ nhàng nhắm mắt lại, hắn đối với nàng như vậy là đã hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi.

"Triệt, ngươi phải rõ ràng. Xích Nguyệt nếu không có ngươi trấn trụ thì sẽ không thể đứng vững được" Xích Liên Hoàng mặt nặng nề, không nghĩ tới sự tình sẽ nháo loạn tới mức này.

Nếu như Xích Nguyệt quốc không có Triệt chống đỡ, chỉ sợ ba nước còn lại sẽ rộn rạo. Dẫn ra chiến tranh, Xích Nguyệt quốc của hắn biết phái ra người nào ngăn cản ạ?

"Diệt cùng hưng đối với ta không quan hệ" Âm thanh lạnh lẽo không có chút tình cảm, nhấc chân hướng bên ngoài cửa cung đi đến. Hắn nhất định sẽ tìm cách nắm lấy tay nàng, nhất định.....

"Triệt.....ngươi trở về.....Triệt....." Đông quý phi cuống quýt đuổi theo Xích Liên Triệt, trong lòng chưa có lúc nào khủng hoảng như bây giờ "Triệt.....Mẫu phi sai lầm rồi, cầu ngươi tha thứ cho mẫu phi....."

Đầu Xích Liên Triệt cũng không quay lại, mà đi thẳng ra ngoài.

Xích Liên Toàn nhìn mọi người rời đi, tâm tình của nàng cũng như hoàng huynh. Nàng không cách nào đối mặt được với mẫu phi, đối mặt với toàn bộ hoàng thất. Tại lúc tất cả mọi người không chú ý tới, có một bóng dáng người cũng lặng lẽ đi ra ngoài hoàng cung.....

Đông quý phi ngã ngồi trên mặt đất, nàng làm sai sao? Thật sự làm sai sao?

Hắc Hổ, Hắc Báo đi theo sau Bạch Băng, Tiểu Kim ngồi trên đầu Tiểu Bạch, cũng đi theo cùng.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Bạch Băng bình tĩnh, vô cùng bình tĩnh. Con đường kế tiếp, chỉ có mình nàng cho nên nàng phải kiên cường hơn gấp vạn lần.

Gió thổi qua, trong không trung rơi xuống một bóng người.

Vẻ mặt của Hắc Báo và Hắc Hổ lạnh lùng, lập tức che ở trước người Bạch Băng. Trường kiếm trong tay rút ra, chỉ vào người trước mặt.

"Ta không phải là tới để đánh nhau" Thần Công Liên dơ tay gạt đi trường kiếm đang đặt trên cổ.

"Có việc" Bạch Băng nâng mắt, đem tất cả nội tâm và cảm xúc ẩn giấu đi. Thần Công Liên này với nàng mà nói, không xấu cũng không tốt. Nhưng mà đột nhiên lại xuất hiện bên cạnh nàng, nàng cũng không thể không phòng bị.

"Kế tiếp ngươi muốn đi đâu ạ?" Thần Công Liên nheo mắt nở nụ cười. Hiện giờ nàng cùng Xích Liên Triệt đã kết thúc, sợ là nàng bây giờ không có nơi mà đi đi.

"Không phải việc của ngươi!" Ánh mắt bắn ra lạnh lẽo như băng.

Thân Công Liên vuốt vuốt cái mũi "Không bằng theo ta về Bắc quốc thì thế nào?"

"Nằm mơ" Bạch Băng trả lời dứt khoát.

"Vậy không bằng chúng ta hợp tác thì thế nào?" Thần Công Liên nghe vậy cũng không tức giận.

Bạch Băng nhíu mày, hợp tác, nàng có cái gì tốt mà hắn muốn hợp tác!

"Nếu ta đoán không sai, ngươi hẳn là chuẩn bị đi Ám Ma tộc phải không" Thần Công Liên nói xong thì ánh mắt quan sát theo dõi biến hóa

https://thuviensach.vn

của Bạch Băng.

Quả nhiên, Bạch Băng giương mắt, ánh mắt trở nên vô cùng sắc bén.

"Ta cũng phải đi Ám Ma tộc, không bằng chúng ta kết bạn rồi cùng đi. Đối với Ám Ma tộc ta cũng rất quen thuộc, muốn biết chuyện gì cứ tìm ra là được rồi"

Thần Công Liên cố tỏ ra vẻ mặt biểu cảm chính mình rất nhiệt tình, so với con người lạnh lùng trước kia thì bây giờ khác xa .

Bạch Băng tâm tư chuyển động, nàng đối với Ám Ma tộc hiểu biết quá ít, nếu tùy tiện hành động sợ là không ổn. Tin tức trong Ám Ma tộc rất khó tìm hiểu, chần chờ trong chốc lát, giương mắt nhìn vẻ mặt tự hào của Thần Công Liên : "Tốt!"

Một ngày sau.

Khắp phố lớn ngõ nhỏ đều bàn luận chuyện của Lục vương gia, Lục vương gia thật sự là mặc kệ Xích Nguyệt, vậy Xích Nguyệt phồn thịnh của bọn họ liệu còn có thể tiếp tục hay không. Hiện giờ chỉ vì một cái nữ tử không ra gì mà vứt bỏ quốc gia, từ xưa anh hùng khó qua được cửa mỹ nhân, nàng kia đúng thật sự là hồng nhan họa thủy ạ.

Hơn nữa trong cung lại truyền ra tin tức, Tam công chúa đêm đó cũng bỏ đi. Tất cả hoàng cùng đều tràn ngập một mùi máu tươi xông thẳng lên trời, chuyện này ở hoàng thành không ai không biết.

Giờ phút này, trong hoàng cung là một mảnh trời yên tĩnh.

Đông quý phi sắc mặt vô cùng tái nhợt, từ ngày đó nàng bắt đầu không ăn, cả người bỗng trở nên già nua đi rất nhiều.

https://thuviensach.vn

"Quý phi nương nương đến giờ dùng bữa rồi" Cung nữ đem đồ ăn tiến vào.

Đông quý phi đang nằm ngủ trên giường, hơi mở mắt ra, khoát tay áo, ý bảo đi xuống đi.

Cung nữ thấy vậy cũng không dám nhiều lời, Quý phi bây giờ tính tình thay đổi thật lớn, ai cũng không dám đi dắc tội, nên chỉ đành đem đồ mang xuống.

Trong nháy mắt khi cung nữ đóng cửa lại, Đông quý phi quay sang, nước mắt thi nhau rơi xuống, Triệt của nàng không trở lại, Toàn nhi cũng thế, kế hoạch mà nàng khổ tâm dựng lên, tất cả đều là vì bọn hắn mà.

Kết quả lại là vì người nữ nhân kia mà rời đi, như vậy thật sự đáng sao? Nàng không biết, thật sự không biết.

Chẳng lẽ ở trong mắt của Triệt và Toàn nhi, người mẫu thân như nàng lại không sánh bằng tỷ đệ nàng ta hay sao!

"Hoàng thượng giá lâm" Âm thanh thái giám vang lên.

Xích Liên Hoàng đẩy cửa tiến vào, nhìn thoáng qua người đang nằm trên giường, trên gương mặt không có chút máu thì đành thở dài một hơi.

Đông quý phi vẫn chưa đứng dậy, đôi mắt thì sưng đỏ.

"Lần này, ngươi thật sự đã làm sai rồi" Xích Liên Hoàng ngồi cạnh nàng, Triệt chú trọng là tình cảm, mà nàng lại chia rẽ tình cảm của hắn. Hiện giờ rơi vào tình cảnh như thế này, đối với ai cũng đều không tốt.

"Sai lầm rồi? Thật sự sai lầm rồi?" Đông quý phi giương mắt: "Năm đó nếu không phải Bạch Băng đối với Triệt ra tay độc ác, ta làm sao có thể oán hận nàng ta như vậy?"

https://thuviensach.vn

Nàng như thế nào có thể không oán, Triệt bị trúng Huyết Chú, mỗi đêm trăng tròn sẽ phải chịu nỗi đau đớn như xé rách tâm can. Tất cả đều là do cái nữ nhân kia tạo thành, vì sao Triệt cho tới bây giờ vẫn chưa từng oán hận nàng ta?

"Có lẽ năm đó những gì nhìn thấy đều không phải sự thật....." Xích Liên Hoàng giương mắt, hắn suy nghĩ đã lâu, có lẽ ngày đó ánh mắt nhìn thấy đều không phải là sự thật.

Chỉ là hiện tại nghĩ ra thì đã muộn, toàn bộ đã muộn. Sự tình diễn biến đến tình huống này, muốn tháo gỡ chỉ sợ là vô cùng khó!

"Không phải sự thật....." Ánh mắt Đông quý phi trở nên mê mang, trong lòng thì thào, không phải sự thật? Thật sự không phải sự thật? Nàng rõ ràng là tận mắt nhìn thấy mà.....

Mặt trời ngả về phía tây, chiếu xuống con đường mòn rồi biến mất tại sâu bên trong rừng trúc. Một đám gậy trúc bị ánh sáng chiếu lên ảnh ngược, nhẹ theo gió đong đưa. Những ngọn trúc cao ngất như muốn chọc thủng trời, không nhìn thấy được ngọn mà chỉ trông thấy phiến trúc bên dưới ở trong gió lay động, hiện ra một phong cảnh vô cùng tao nhã.

Bầu trời xanh nhạt, ánh sáng nhu hòa, xuyên qua núi chiếu thẳng xuống dòng nước bên dưới.

Ở cửa một sơn động có một người nam tử nằm đó, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, hai mắt nhắm chặt lại, đôi môi khô khốc nổi lên một tầng da thật dầy đang bong chóc.

"Khát....." Một âm thanh rất yếu ớt nhỏ bé vang lên.

"Khát....." Theo vị trí âm thanh phát ra, là một bóng người mờ mờ ảo ảo mở mắt.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham dùng hết khí lực khởi động thân thể, ngực đau đớn khiến cho hắn phải nhe răng trợn mắt. Rồi lại đưa mắt đánh giá vị trí xung quanh, phát hiện đây là một sơn động.

"Khụ khụ....." Bạch Nham đưa tay giữ chặt ngực, ho khan vài tiếng. Nhấc chân muốn vịn tảng đá mà đứng lên, nhưng ở vị trí mắt cá chân lại bị sưng tấy thật lớn giống như một cái bánh bao vậy.

Xem ra là bị trật xương khớp rồi, cắn chặt răng ngồi xuống mặt đất. Cúi người đặt hai tay ở vị trí trên mắt cá chân ' rắc rắc' một tiếng, những khớp xương ở sai vị trí được đặt lại đúng chỗ, trên trán đã bị mồ hôi che kín.

Hắn rõ ràng là đã bị rơi xuống đáy vực, làm sao bây giờ lại có thể ở trong này? Chẳng lẽ đây là đáy vực? Không đúng, nếu như là đáy vực thì sao hắn lại có thể di chuyển tới chỗ này, chẳng lẽ ở đây có người?

"Chít chít chít chít chít" một loạt âm thanh vang lên.

Bạch Nham quay đầu nhìn một con Hầu tử màu trắng từ ngoài cửa tiến vào, trong tay cầm hai quả trái cây, đi đến bên người Bạch Nham, một tay đưa trai cây trên tay cho hắn.

"Khụ khụ..... cho ta.....?" Bạch Nham với khuôn mặt trắng bệch nhưng vô cùng nghiêm túc mà hỏi.

"Chít chít chít chít chít" Hầu tử màu trắng gật đầu, một tay khác cầm trái cây cũng bắt đầu tự ăn.

Bạch Nham thấy vậy thì tiếp nhận, đưa lên miệng cũng bắt đầu ăn. Trái cây cực kỳ ngọt, cũng rất ngon, không thể tưởng tượng được ở chỗ này còn có loại trái cây hoang dã ngon như vậy, hơn nữa loại trái cây này hắn cũng chưa từng gặp bao giờ.

https://thuviensach.vn

Trái cây màu đỏ tươi giống như quả anh đào, nhưng bên trong lại không có hạt, toàn thịt ăn vô cùng ngon.

Ăn hai quả xong, trong miệng mang theo một cỗ khí tức tươi mát ngọt lành. Dạ dày cũng cực kỳ thoải mái, Bạch Nham chống tay vào nham thạch đứng lên, thân thể không còn một chút sức lực nào, xương cốt trên chân cũng là do hắn nắn lại. Muốn phục hồi nội lực chỉ sợ là phải mất ít nhất nửa năm, nếu ít hơn thì đó là chuyện không thể .

Nửa năm? Hiện giờ hắn làm sao có thể chờ được tới hơn nửa năm!

Hiện giờ còn không rõ tình hình của tỷ tỷ như thế nào, hắn rơi xuống đây, tỷ nhất định là sẽ nổi điên.

"Chít chít chít chít" Bạch Hầu Tử cọ cọ mắt cá chân Bạch Nham, rồi lại thoắt cái nhảy lên tới trên vai hắn.

"Là ngươi cứu ta?" Bạch Nham tâm tư chuyển động suy nghĩ, nhìn Hầu Tử trên vai đầy nghi vấn.

'Chít chít chít chít chít' Hầu tử vui vẻ gật đầu.

Trong mắt Bạch Nham hiện lên kinh ngạc, nhìn thể trạng nó nhỏ như vậy mà lại có thể vác hắn tới sơn động, hắn cực kỳ nghi ngờ ạ!

'chít chít chít.....chít chít chít.....' Hầu Tử bất mãn, ý tứ rất rõ ràng là đang nói, ta cứu, thật sự là ta cứu!

"Được rồi, cảm ơn ngươi!" Khóe miệng Bạch Nham nhếch lên, giương mắt hướng về phía cửa sơn động nhìn lại.

Ánh sáng từ bên ngoài sơn động bắn vào, làm Bạch Nham cố nhấc chân đi tới vài bước.

https://thuviensach.vn

Mới bước ra ngoài cửa đã ngửi thấy một mùi thơm tươi mát truyền tới, toàn thân hắn bình tĩnh lại rồi nhắm hai mắt hít một hơi thật sâu rồi mới mở ra.

Một hương vị đặc biệt xông vào mũi, chiếu vào mí mắt hắn là hình cảnh một cánh đồng hoa, tất cả đều là một màu sắc thuần trắng.

Toàn bộ là một mảnh trắng xóa, Bạch Nham không khỏi mở to hai mắt, cảnh tượng này thật làm cho hắn phải rung động. Hắn chưa bao giờ nhìn thấy nhiều hoa dại như vậy, tuy màu sắc này mộc mạc nhưng cũng chính là màu xinh đẹp nhất.

Vào lúc chúng nở rộ thì chính là một hợp thể quây quần rậm rạp, rồi trên đầu viền mỗi cánh hoa hiện lên một màu sắc đỏ nhạt nhìn như huyết lệ chói mắt.

Gió nhẹ thổi từng trận, theo gió bay xuống, từng cánh hoa ở giữa không trung xoay tròn.

Nhìn những thứ này, Bạch Nham thất thần tiêu sái bước qua, cứ như là bị triệu hoán mà tới đứng giữa trung tâm của cánh đồng hoa. Nhắm hai mắt lại thật sâu hấp thụ hương vị của những đóa hoa đang tản ra, hương vị tươi mát theo mũi rồi thấm vào trong phổi, làm cho thân thể hắn có cảm giác vô cùng thoảng mái .

Đột nhiên, ngực Bạch Nham trở nên tê rần, toàn bộ thân thể ngã xuống cánh đồng hoa, sắc mặt trở nên trắng bệch, ngực đau giống như bị dao đâm, cơ thể lúc nóng lúc lạnh.

'chít chít chít chít' Bạch Hầu Tử thấy vậy, nhảy tới bên người Bạch Nham, hé miệng để lộ ra răng nanh ngọn hoắt, hướng về cánh tay Bạch Nham định cắn xuống.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham cả kinh, theo bản năng vung tay một cái, đem Bạch Hầu Tử ném thẳng ra ngoài. Sau đó khó khăn ngồi dậy, nhìn chằm chằm Hầu tử bị ném đi ra, sắc mặt trầm xuống hiện ra sát khí.

'chít chít chít chít.....' Hầu Tử bị quăng ngã, nhanh chóng nhảy dựng lên. Móng vuốt chỉ vào Bạch Nham, trong miệng kêu chít chít chít không ngừng, thể hiện thái độ của hắn làm nó cực kỳ bất mãn.

"Ta nghĩ là ngươi muốn cắn ta" Bạch Nham quay đầu cảm giác được Hầu Tử kia không có ác ý, sát khí trên mặt cũng biến mất.

'chít chít chít chít chít.....' Hầu tử vẫn như cũ, tức giận chưa tiêu tan. Ở tại chỗ khom lưng rồi bật người nhảy lên, nhanh chóng từ mặt đất nhặt lấy tảng đá, ném về phía Bạch Nham.

"Khụ khụ.....khụ khu..... Ta nói rồi..... Ta không phải cố ý..... khụ khụ....." Bạch Nham đưa tay cản tảng đá ném tới, trong miệng không ngừng ho khan.

'chít chít chít chít' Thấy Bạch Nham ho nhiều như vậy, động tác của Hầu tử cũng ngừng lại, nâng lên móng vuốt đi tới bên cạnh hắn. Đôi mắt gắt gao nhíu chặt của Bạch Nham nhìn nó, dáng vẻ nhỏ bé kia thật đẹp ạ.

Không thể không nói, hiện tại con Hầu Tử này động tác cực kỳ dễ thương ạ, làm Bạch Nham vừa nhìn đã yêu thích, dơ tay muốn vuốt ve đầu nó.....

Bạch Hầu Tử đột nhiên xoay người, sau đó cái mông đỏ rực 'phốc.....' một tiếng, tiếng rắm vang rội nổi lên.....

Mà Bạch Nham vốn định vuốt ve đầu nó , tay vừa đúng lúc rơi vào trên mông.....

Choáng váng, triệt để có chút choáng váng rồi.....

https://thuviensach.vn

Một mùi thúi tràn ngập xông thẳng vào đầu óc, bị hắn hít luôn vào cổ họng.....

Sắc mặt Bạch Nham không thể đen hơn được nữa, động tác hai tay giằng co nửa chừng ở giữa không trung không biết làm sao.

'chít chít chít chít chít' Hầu Tử thoáng một cái nhảy ra ngoài, hai tay ôm bụng đắc ý cười to.

"Xem ta như thế nào thu thập ngươi!" Âm thanh nặng nề vang lên, Bạch Nham liền đứng lên muốn bắt lấy Hầu Tử.

Nhưng động tác của Hầu Tử quá nhanh, thời điểm Bạch Nham đứng lên thì nói cũng đã chạy ra thật xa.

Quay đầu hướng Bạch Nham lè lưỡi, biến mất tại ngay trong cánh đồng hoa tràn ngập màu trắng.

Bạch Nham tìm không thấy bóng dáng đâu, chết tiệt, lần sau nhìn thấy, nhất định phải lột da nó!

Quay đầu nhìn hoàn cảnh xung quanh, chỉ có hoa, xung quanh là vô số những bông hoa nhìn không thấy tận cùng nơi bắt đầu. Nhấc chân đi vài bước, lại phát hiện đau đớn trong cơ thể lúc nãy đã biến mất, ngay cả chỗ sưng đau của mắt cá chân cũng không còn.

Lúc này, trừ bỏ ở ngực có chút khó chịu thì không còn đau ở đâu nữa, thật là quái dị.

Chẳng lẽ là do những bông hoa này có tác dụng? Cúi người đưa tay hái xuống một đóa hoa dại, đặt ở trên mũi ngửi ngửi. Ngoài mùi thơm ngát thì vẫn chỉ là mùi thơm ngát, lè lưỡi liếm liếm, không chỉ ngọt mà còn ăn rất ngon.

https://thuviensach.vn

Há mồm đem đóa hoa đang đặt trong miệng bắt đầu ăn, hương vị ngọt lành trôi xuống bụng, tuy ăn ngon nhưng tuyệt đối không thể nào chữa trị được vết thương.

Vậy thân thể hắn vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ thân thể hắn có thể tự nhiên lành lại? Nghĩ đến đây Bạch Nham liền lắc đầu, hắn cũng không phải thần tiên, thân thể sao có thể tự nhiên lành lại được.

Rắm? Đột nhiên Bạch Nham nghĩ đến cái rắm của Bạch Hầu Tử, chẳng lẽ là rắm của nó? Rắm của Hầu tử có thể chữa trị nội thương?

Vẻ mặt Bạch Nham giật giật, đưa tay đánh lên đầu một cái, chết tiệt, tinh thần của hắn chắc là đang không bình thường rồi!

Rắm của Hầu Tử mà cũng có thể chữa trị nội thương, cũng mệt hắn có thể nghĩ ra được thế. Nếu rắm của Hầu Tử có thể trị nội thương, vậy vịt cũng có thể sinh ra trứng chim rồi!

Lắc lắc đầu, nhấc chân đi tiếp về phía trước. Nơi này, giống như trừ bỏ vách núi ở phía sau thì toàn bộ đều là hoa, cứ như là một nơi thế ngoại hoa viên.

Theo mọi người nói thì dưới vách núi đen là nham thạch nóng chảy, nhưng nhìn cảnh tượng hôm nay, quả thực là lời đồn không thể tin ạ!

Một đường đi tới, trừ bỏ hoa thì vẫn là hoa. Tất cả địa phương này toàn bộ đều là những đóa hoa màu trắng, Bạch Nham nhíu mày, không có cây cối, cỏ dại, chỉ có hoa, chuyện này chẳng phải là quá quái dị sao. Trên đường đi tới đây, ngay cả nước chảy cũng không thấy.

Không có nước, vậy những bông hoa này làm sao để sinh trưởng, hiện giờ ngay cả Hầu Tử kia cũng không thấy tung tích đâu.

https://thuviensach.vn

Mặt trời chiếu sáng, nhưng ở chỗ này vẫn có chút cảm giác âm trầm khó nói nên lời.

Lòng vòng dạo quanh một chút rồi hắn lại trở về chỗ cũ, không thể không nói, cái sơn cốc này cực kỳ quỷ dị, tất cả giống như một cái mê cung, vì bây giờ hắn đã đi một lúc lâu mà vẫn không thấy cái sơn động kia đâu.

Bạch Nham ảo não đứng dậy, vậy mà lại lạc đường, dưới chân trải rộng là cánh đồng hoa màu trắng làm cho hắn không xác định nổi phương hướng.

Lại nhấc chân đi thêm một đoạn đường, đột nhiên cảm thấy đất ở dưới chân càng lúc càng mềm. Mà trên bụi hoa lại dính một ít nước, có bùn nhão, hắn nhớ lại lời Bạch Băng đã từng nói khi sinh tồn ở dã ngoại, nơi có bùn nhão chính là nói lên chỗ này nhất định cách nguồn nước không xa.

Trong mắt hiện lên một tia ánh sáng, gia tăng bước chân đi về phía hướng bùn nhão.

Quả nhiên, đi không bao lâu, ở nơi xa xa truyền tới tiếng âm thanh rầm rầm. Bạch Nham lập tức trở nên vui sướng, nhìn về phía trước. Cảnh vật trước mắt trở nên rõ ràng hơn, nơi đó chính là một ôn tuyền, bên trong tỏa ra từng hơi nước mang theo sương mù.

Bạch Nham lập tức trở nên vui sướng, hai tay cởi bỏ y phục trên người, nhanh chóng muốn ngâm mình ở trong ôn tuyền.

Ba lần hai lượt liền đem y phục cởi xuống, đứng bên cạnh suối nước nóng bước xuống.

'Ầm.....' một tiếng, bụi đất tung bay.....

"A....." Tiếng kêu thảm thiết vang lên.

https://thuviensach.vn

"Nha, khụ khụ .....khụ khụ....." Bạch Nham hít phải bụi ho khan liên tục, một tay quạt quạt tro bụi trước mặt, đứng lên, lần mò sờ lên má bị đau.

Chết tiệt! Rõ ràng là ôn tuyền, như thế nào biến thành một cái hố đất! Lần ngã này thật đúng là đau, chết tiệt! Chẳng lẽ mắt hắn xuất hiện ảo giác?

'chít chít chít chít" Bạch Hầu tử ở trên tảng đá thấy vậy, nhịn không được cười to, người này thật ngu ngốc ạ, Hải Thị Thận Lâu mà cũng không biết.

Bạch Nham giương mắt nhìn thấy Hầu Tử thì bỗng sáng lên, nhưng là tươi cười của nó làm cho hắn phát điên. Bất quá hắn cố gắng ép tức giận giảm xuống, ở đây hắn vẫn còn phải dựa vào Hầu Tử này ạ, biết đâu không chừng còn có thể đi ra khỏi chỗ này.

Xoay người lại, mặc xong quần áo, hắn đi về phía Hầu Tử cười cười " Đến đây "

Hầu tử chuyển mắt khinh bỉ, đại não xoay chuyển, không nhìn hắn, mà há mồm ăn thức ăn ở trong tay.

Cá? Nhìn thấy cá ở trong tay Hầu Tử, ánh mắt Bạch Nham càng phát sáng hơn, có cá tức là có nước, chứng tỏ Hầu Tử đối với nơi sơn cốc này rất quen thuộc.

"Vừa rồi là ta không tốt, ngươi đừng để ý" Bạch Nham tươi cười sáng lạn, cố gắng để cho chính mình hòa hoãn hơn.

"Hừ" Hầu Tử nhìn ra ý đồ Bạch Nham, liếc mắt nhìn hắn một cái rồi lại quay đầu tiếp tục ăn cá trong tay mà không hề để ý tới hắn.

"Tiểu Hầu Tử, ta giải thích như vậy đã được chưa!"

https://thuviensach.vn

"Hừ" Hầu Tử lại khinh bỉ liếc hắn một cái, tiếp tục hừ lạnh.

"Tiểu Hầu Tử, ta sẽ nướng cá, nướng chín cá so với bình thường ăn còn ngon hơn" Bạch Nham lúc này rất muốn túm nó xuống đánh cho một trận, nhưng nghĩ lại vẫn còn phải dựa vào nó mà đi ra ngoài, nên không thể đánh ạ!

Nghe được ăn, Tiểu Hầu Tử xoay người, cá nướng? Nghe qua thật hấp dẫn, chân bước tới dừng lại bên người Bạch Nham, liếc mắt mang theo vẻ chờ mong.

Bạch Nham trong lòng thầm khinh bỉ, hắn cũng xác nhận được con Hầu Tử này là một đứa tham ăn ạ! Bất quá vẻ tham ăn này cũng vừa đúng lúc để hắn có thể dụ dỗ nó.

"Ngươi dẫn ta đi đến bên cạnh ao, ta sẽ bắt cá rồi nướng cho ngươi ăn" Bạch Nham vừa nói xong, Hầu Tử cũng chuyển hướng chạy về phía bên trái. Bạch Nham thấy vậy liền nhấc chân đi theo, quả nhiên là tham ăn ạ!

Đi theo Hầu Tử rẽ phải rẽ trái quanh co không biết bao lâu, vào lúc Bạch Nham sắp choáng váng đầu óc thì một khu rừng rậm xuất hiện, bên cạnh còn có một con sông thật lớn, cây cối xanh biếc rậm rạp.

Thác nước đồ sộ, không ai có thể nghĩ tới ở sau dãy núi cao này còn có một khung cảnh như vậy. Bạch Nham nhìn thấy thế thì vô cùng thưởng thức muốn khen ngợi, đây thật đúng là một phong cảnh tuyệt đẹp ạ.

'chít chít chít.....Bắt cá, nhanh đi bắt cá' Hầu Tử chỉ vào con sông rồi quay đầu nhìn Bạch Nham kêu chít chít một trận.

Bạch Nham nghe hiểu ý tứ của nó, nhất thời hai mắt mở to. Hắn lúc nào thì đã biến thành thủ hạ của nó rồi, trong lòng tuy buồn bực nhưng vẫn cởi giày, đi xuống hồ nước.

https://thuviensach.vn

Lần này hắn đã thông minh hơn, không chọc giận Hầu Tử nữa. Nếu như làm nó không vui, hắn làm sao có thể nhờ nó mà đi ra khỏi nơi này được!

Một người một khỉ ngồi đối diện, Tiểu Hầu Tử chảy nước miếng nhìn những con cá đang nướng kia, hương vị cá chín thơm lừng bay ra làm lòng nó rạo rực.

Ba phút, mười phút.....

Cuối cùng Tiểu Hầu Tử đang chảy nước miếng kia cũng không nhịn được nữa, một đôi móng vuốt nhỏ bé bắt đầu vươn về phía mấy con cá.....

'bốp!'

'chít chít' Tiểu Hầu Tử móng vuốt còn chưa chạm được tới cá, đã bị Bạch Nham đánh xuống.

Hầu Tử vội vàng thu móng lại, xoa xoa đôi móng bị đau do vừa bị đánh. Đôi mắt khó hiểu nhìn Bạch Nham ' rất muốn ăn ạ, tại sao không thể ăn, tại sao không được ăn'

"Đợi chín xong đã" Bạch Nham đưa tay đem cá lại về vị trí cũ, liếc mắt nhìn Hầu Tử đang vô cùng ủy khuất kia. Vẻ mặt này nhìn qua trông rất giống với Tiểu Kim ạ, hơi động một chút là làm ra vẻ đáng thương, che giấu đi vẻ cao ngạo cùng mạnh mẽ thường ngày.

Hầu Tử rất không vui, trong miệng nước miếng đã chảy đầy ra ngoài, không thể kiên nhẫn được.

Lời Bạch Nham vừa nói xong, móng vuốt Tiểu Hầu Tử lại dơ lên, động tác nhanh nhẹn, sáu bảy con cá đang nướng ở trên lửa chỉ trong chớp mắt đã biến mất, rồi lại trong chớp mắt, ngay cả xương cốt cũng không còn!

https://thuviensach.vn

Tốc độ này quả thật không khác gì gió lốc!

"....." Khóe miệng Bạch Nham co giật mãnh liệt, tốc độ quá nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đem sáu bảy con cá lớn toàn bộ ăn sạch!

Nếu không phải là đã từng nhìn qua Tiểu Bạch và Tiểu Kim ăn, Bạch Nham lúc này chỉ sợ không giữ được hình tượng mà nổi điên, bởi vì hắn còn chưa được ăn ạ!

'.....' ăn được bảy con cá nướng, Tiểu Hầu Tử vô cùng vừa ý, nhưng tại sao lại hết rồi, nó còn chưa có ăn đủ mà! Đưa mắt âm trầm nhìn người trước mặt, hai mắt híp lại ' chít chít chít chít, lại đi bắt vài con nữa rồi nướng ăn!'

Bạch Nham mặt mày xanh mét, hung hăng nhìn Hầu Tử đang chỉ huy, nghiến răng nghiến lợi nói: "Ta không làm!"

Tiểu Hầu Tử nghe vậy cũng không để ý chút nào, đối với tức giận của Bạch Nham hoàn toàn không để vào mắt ' nhanh lên, nhanh lên, ta còn muốn ăn'

Hai mắt Bạch Nham tức giận bốc lửa, không thể nhịn được nữa thì không cần nhịn nữa! Giơ tay đấm thẳng vào đầu Hầu Tử, muốn ăn thì chính mình tới nướng đi!

Một ngày lại một ngày trôi qua.

Bạch Nham đã ở tại sơn cốc này ngây người sáu ngày, trong sáu ngày này hắn cẩn thận nghiên cứu qua rất kỹ về nơi đây. Quái dị, nơi này rất rộng, hắn đã từng thử qua vài biện pháp nhưng vẫn không thể tìm được đường ra.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, vẫn như mọi ngày, trình tự lại giống nhau.

'chít chít chít ăn cá nướng ạ, ngươi đi nướng cá đi' Bạch Hầu Tử ở bên cạnh hắn gọi tới gọi lui, nhìn thấy được nó đang rất vội ạ.

Bạch Nham đi chuyển thân hình, không để ý tới Tiểu Hầu Tử mà đi tới vách núi trước mắt. Hắn khi nào mới có thể đi ra ngoài đây.

Bên trái vách núi là rừng cây rậm rạp cùng với thác nước, bên phải được ngăn cách bởi một ngọn núi, sau đó là biển hoa. Trước mặt thì là vách núi dựng đứng không có đường, nơi này địa hình kỳ lạ, chỉ cần hơi sơ ý là sẽ bị vây hãm ở bên trong, giống như có một trận pháp được người bố trí vậy.

Hắn đối với trận pháp lại hoàn toàn không biết gì cả, cho nên trải qua sáu ngày ở đây, hắn phát hiện, muốn rời đi nơi này chính là chuyện vọng tưởng!

'cá cá cá! Cá nướng, đói bụng!' Hầu Tử bất mãn vì Bạch Nham không để ý tới nó, nhấc chân đè lên vai của hắn để nhắc nhở lần nữa, nó đói bụng!

"Cá cái rắm ạ! Lão tử đang phiền chết đi được, nơi này rốt cuộc là cái sơn cốc gì ạ. Chẳng lẽ không thể ra ngoài được sao?" Khẩu khí của Bạch Nham trở nên bực bội, con ngươi đen láy nhìn chằm chằm về phía trước, chẳng lẽ cả đời này hắn đều phải ở tại chỗ này?

Hầu Tử thấy Bạch Nham có chút tức giận, liền nhíu mày chít chít chít vài tiếng, ra ngoài? Tại dưới đáy cốc này có gì không tốt sao, còn có cá để ăn ạ!

"Lão tử cũng không tin sẽ như vậy, nhất định sẽ có đường ra!" Bạch Nham mất đi kiên nhẫn, dơ tay đánh ra một đạo đấu khí màu đỏ về phía trước.

https://thuviensach.vn

Đấu khí va chạm vào tảng đá phía trên, nhất thời vang lên một tiếng động lớn, rồi nhìn lại tảng đá đó, nhưng mà một điểm dấu vết cũng đều không có!

Bạch Nham kinh ngạc chạy qua xem xét, quả thực không có một chút dấu vết nào. Không khỏi đưa tay sờ lên nơi vừa bị va chạm kia, nhưng mà tảng đá hay là cây cối cũng rất bình thường, không hề có điểm nào quái dị. Vậy vì sao lại một chút dấu vết cũng không có, chẳng lẽ là do công lực của hắn có vấn đề?

Tiểu Hầu Tử chít chít chít vài tiếng, khinh bỉ đi qua xem rồi không lên tiếng.

"Chết tiệt!" Bạch Nham tức giận mắng một tiếng, hắn đã hoài nghi nơi này là do người bố trí, vì thế gian làm gì lại có nơi quái dị thế này chứ!

Tiểu Hầu Tử không hờn không giận, nơi này thật đẹp ạ. Nó đã sinh sống ở đây mấy trăm năm, vẫn luôn cảm thấy được sự mới mẻ, nhân loại có thể đi tới được đây không biết là phải tu luyện bao nhiêu phúc khí mới có được, thế mà hắn còn giận gì chứ.

Nếu không phải hắn rơi xuống đúng lúc nham thạch nóng chảy, hơi nóng bay đầy lên không trung thì nó cũng không có lòng tốt mà cứu hắn đâu ạ!

'chít chít chít, ngươi buồn bực cái gì. Bao nhiêu người muốn đến còn không được, thật đúng là tiểu gia hỏa không biết tốt xấu. Ở tại chỗ này mỗi ngày nướng cá cho ta ăn, ta tất nhiên sẽ không bạc đãi ngươi' Tiểu Hầu Tử dụ dỗ, giữ lại người này thì sau này nó không cần phải ăn cá sống nữa rồi.

"Như thế nào mà ngươi không vì ăn mà chết luôn đi!" Bạch Nham hung hăng trừng mắt nhìn nó một cái, khóe miệng giật giật mãnh liệt, mỗi ngày nướng cá cho nó ăn? Hắn vậy mà phải thảm hại tới mức này!

https://thuviensach.vn

Tiểu Hầu Tử nhe răng nhếch miệng, người này thật đáng giận. Nhưng nghĩ kĩ lại, nó đành phải cố kìm nén tâm tư đang nổi lên trong lòng xuống.

'chít chít chít, ngươi tới đây, đi theo ta' Tiểu Hầu Tử nhảy lên trên mặt đất, rồi quay đầu nhìn thoáng qua Bạch Nham với tư thế vô cùng ngạo mạn.

Bạch Nham cố áp chế tức giận, vốn tưởng rằng cái đông tây này có thể dẫn hắn rời khỏi đây. Nhưng thật không nghĩ tới, nó chỉ là một con Hầu Tử tham ăn, ngoài ăn ra cái gì cũng đều không biết!

'không đi ngươi sẽ hối hận đó' Tiểu Hầu Tử ngẩng đầu nhìn Bạch Nham một cái, tiếp theo xoay người chạy lên dãy núi phía trước.

Bạch Nham tức giận thì tức giận, nhưng đúng là hiện tại nếu không có vật nhỏ này thì khẳng định hắn sẽ bị lạc đường. Cũng không biết nó muốn làm cái quỷ quái gì, dù nghi hoặc nhưng Bạch Nham vẫn bước chân theo sau nó.

Tiểu Hầu Tử chạy đi với tốc độ giống như tia chớp, làm Bạch Nham theo ở phía sau có chút đuối sức.

Bạch Nham không ngừng cố gắng đi theo sau người Hầu Tử, càng ngày càng xa, cây cối xung quanh càng lúc càng nhiều, núi đá cũng càng ngày càng ít đi.

Chạy khoảng ba giờ, Tiểu Hầu Tử rốt cuộc cũng dừng lại.

Bạch Nham thở dồn dập, cúi người mở to miệng mà hít thở, giương mắt nhìn một bên là dãy núi cao thật lớn còn một bên là Hầu Tử đang vô cùng đắc ý. Tâm tư liều lĩnh lúc đầu cũng đã mất hết, chạy mấy giờ liền cũng chỉ là tới con đường cùng này! Đây chẳng phải là con Hầu Tử này cố ý đùa giỡn hắn sao.

https://thuviensach.vn

'chít chít chít chít' Hầu Tử khoa chân múa tay kêu lên vài tiếng vui sướng, đưa tay ấn lên một điểm ở trên tảng đá.

'Ầm ầm' tất cả dãy núi đều chấn động, thân thể Bạch Nham cũng bị lay động theo đành phải vịn vào tảng đá bên cạnh mà ổn định lại. Sao lại thế này? Ngay trong nháy mắt Bạch Nham thắc mắc, ngọn núi cao ở phía trước kia từ từ chuyển động, tách ra làm hai.

Mẹ nó, núi mà cũng có thể chuyển động? Bạch Nham mở lớn hai mắt nhìn, cảm thấy cảnh này quả thật là quá biến thái rồi thì phải?

Không tới vài phút, dãy núi trước mặt đã tách ra một con đường ở giữa. Tiểu Hầu Tử thoắt một cái đã dẫn đầu tiến vào trong, lần này Bạch Nham lại vô cùng tích cực, xem ra Hầu Tử này nhất định là biết biện pháp ra ngoài ạ.

Đây là một cái hang động to lớn, to đến nỗi làm người ta phải vô cùng kinh ngạc. Nói là hang động nhưng nhìn lại giống như là nơi của người ở, vừa bước chân đi tới, trong nháy mắt có ngọn đèn ở trên vách đá sáng lên.

"Nơi này có người sống?" Bạch Nham đưa mắt đánh giá bốn phía, mở miệng hỏi Hầu Tử.

Hầu Tử quay đầu nheo mắt lại, không để ý tới Bạch Nham nữa, rồi tiếp tục đi về phía trước.

Xuyên qua mấy tảng đá, càng đi về phía trước càng cảm thấy lạnh hơn, giống hệt như cái hầm băng rộng lớn, tất cả hang động như đều tràn đầy khí lạnh làm cho người ta rợn cả tóc gáy.

'ầm ầm' lại là một cửa đá lớn di chuyển.

Lần này đập vào mắt là cảnh tượng khiến Bạch Nham phải há to mồm, đó là một cung điện, chỉ thấy trong tẩm điện có một đỉnh lư hương, đèn

https://thuviensach.vn

thủy tinh bằng ngọc bính, màn che trân châu.... tất cả những thứ này đều là ánh vàng rực rỡ, cực kỳ rõ ràng đây chính là làm từ vàng mà ra.

Trong điện, ở trên đỉnh là một viên Minh Nguyệt châu cực lớn, phát ra ánh sáng rạng rỡ giống như mặt trời.

Chăn đệm đặt trên giường Bạch Ngọc, dưới đất là thảm được khảm Kim Châu theo hình sắc hoa sen, từng bông từng bông tạo thành năm cây hoa sen giống như đang tươi sống chân thật. Nhụy hoa cũng nhẫn nhụi không phân rõ được thật giả, chân trần bước lên cũng cảm thấy được vô cùng trơn nhẵn ấm áp, chứng tỏ đây chính là được làm ra từ ngọc Lam Điền Noãn.

Nhìn qua vô cùng tráng lệ, ngay cả Bạch Nham cũng là lần đầu tiên nhìn thấy. Trên đỉnh đầu phía trước mặt được treo một bảng hiệu, bề mặt được viết bốn chữ ' Duy Vũ Độc Tôn' nét chữ như rồng bay phượng vũ.

Bốn chữ giống móng vuốt hình rồng đang giương nanh múa vuốt, khoe ra vẻ càn rỡ của chính nó.

Bạch Nham nhịn không được mà nội tâm phải run rẩy, xa xỉ tới mức này, khiến hắn cũng phải ngỡ ngàng một phen, ngay cả máu trong cơ thể cũng bắt đầu sôi trào theo.

Duy Ngã Độc Tôn? Duy Vũ Độc Tôn! Dã tâm thật lớn, thủ pháp thật sắc bén ạ!

Trong nháy mắt tâm tình của hắn như được đốt cháy, xem ra nơi này thật lâu trước kia có người đã từng ở đây, hơn nữa còn là một nhân vật rất lớn.

'chít chít chít chít.... Nơi này tốt chứ, chỉ cần ngươi nướng cá cho ta ăn, những thứ kia tùy ngươi lấy' Tiểu Hầu Tử đứng ở trên ngọn đèn, kiêu ngạo lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham nhìn Hầu Tử đang cao ngạo kia, rồi lại thầm nghĩ nếu như nơi này bị thế nhân biết rõ, chỉ sợ trên giang hồ lại nổi lên một trận gió tanh mưa máu, bởi nơi này chính là một bảo tàng lớn cất giữ vô số bảo vật ạ.

Không nói đâu xa, toàn bộ mọi thứ trước mặt hắn chính là một cung điện được làm ra từ vàng ròng, chỉ sợ so với một quốc gia còn giàu có hơn!

Trong nháy mắt hoảng hốt, tất cả cung điện hình như càng tỏa sáng hơn, loáng thoáng như có người đánh đàn, đầu ngón tay lên xuống theo từng âm thanh cao thấp, như mê như ảo, như thật như giả, biến đổi thất thường. Âm thanh này trong trẻo và linh hoạt róc rách như nước, tinh xảo đặc sắc mê người.

Tiếng đàn như hồng thủy mạnh mẽ dâng lên, lại giống như tâm trí kiên cường của sinh mệnh mà xuyên qua dãy núi trùng điệp, đá ngầm nguy hiểm dưới đáy biển.... cuối cùng tiếng đàn gần như bình tĩnh lại, dịu dàng như dòng nước hồ chảy êm ả, ngẫu nhiên sẽ có cá nhảy lên mặt nước, làm bắn lên tạo thành những đóa hoa bọt nước trong suốt.

Tiếng đàn làm cho thể xác và tinh thần người ta hưng phấn hơn, Bạch Nham nhẹ nhàng nhắm mắt lại. Máu trong cơ thể giống như đang sôi trào,rồi lại như đang hưởng thụ, cả người đều trở nên hư ảo.

"Ha ha, quả là nhân tài khó gặp" Tiếng đàn dừng lại, từ trong cung điện truyền tới một âm thanh già nua.

"Người nào?" Bạch Nham đột nhiên mở to mắt, cảnh giác nhìn bốn phía.

'chít chít chít chít chít chít' nghe được âm thanh kia, Tiểu Hầu Tử hưng phấn nhảy lên, ánh mắt không ngừng hướng về tượng người được làm bằng vàng ròng ở phía trên cung điện nhìn lại.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham theo tầm mắt của Hầu Tử nhìn lên, một pho tượng hình người được làm bằng vàng, rồi lại xem biểu tình của Hầu Tử thì hình như là tiếng nói chuyện được truyền ra từ đấy, Bạch Nham nhấc chân đi tới phía trước vài bước.

Hình ảnh người này cao khoảng hai thước, tuy y phục và tư thái trên thân trông giống như một đế vương, nhưng mà lại giống như vẫn thiếu một cái gì đó.

Dưới chân bức điêu khắc này là những đám mây to lớn, giống hệt các vị thần tiên đằng vân giá vũ, nhưng nếu nói vị này là thần tiên thì lại không giống!

"Là ngươi đang nói chuyện?" Bạch Nham xác định hỏi.

"Ha ha, chính là lão phu" Giọng nói già nua lại vang lên lần nữa.

Bạch Nham cả kinh, quả thật là pho tượng kia đang nói chuyện.

"Ngươi thật ra là người hay quỷ?" Bạch Nham lùi lại phía sau một bước, trong mắt tỏa ra sát khí.

'chít chít chít, ngươi mới đúng là quỷ, ngươi chính là quỷ' Hầu Tử nghe nói thế thì không vừa ý, hai bước cộng thêm một cái xoay người đã nhảy tới trên người Bạch Nham, móng vuốt cào cào liên tục.

Thật là không có mắt nhìn, tượng vàng trước mặt này chính là thần nhân thượng cổ, tuy hắn đã chết được mấy trăm năm nhưng bởi vì trần duyên còn chưa dứt, nên mới lưu lại một tia hồn phách ở lại pho tượng này. Mà bây giờ Vô Nhai Tử mở miệng nói chuyện, nói cách khác thì chính là người mà hắn chờ đợi đã tới.....

Nhưng là có đánh chết nó, nó cũng không nghĩ tới người mà Vô Nhai Tử chờ đợi mấy trăm năm, lại là người như thế này, nó tức giận ạ, vô cùng

https://thuviensach.vn

tức giận!

Muốn hỏi nó tại sao lại tức giận như vậy, thì chính là do cái người mà Vô Nhai Tử chọn kia là người mà nó luôn khinh bỉ, hơn nữa về sau nó sẽ trở thành người hầu của hắn, phải nghe hắn sai bảo, nó không cần ạ!

Thật sự trở thành người hầu của hắn, nó về sau làm sao còn có thể hưởng thụ hạnh phúc, sai bảo hắn đi nướng cá nữa ạ!

"Dừng lại, dừng lại!" Bạch Nham cố sống cố chết đem Hầu Tử kéo ra ngoài, hắn còn chưa nói gì tới nó mà sao nó lại kích động cái gì chứ.

"Ha ha, đợi mấy trăm năm, rốt cuộc trời cũng không phụ người có lòng. Hiện giờ xem ra, trong thân thể của ngươi cũng có máu của Thần tộc, như vậy chẳng phải là càng tốt hơn sao" Giọng nói già nua vang lên mang theo vô vàn kích động.

Mấy trăm năm, hắn một mực truy tìm một người có thân thể phù hợp, vậy mà bây giờ không những tìm được, mà ở trong cơ thể của người thiếu niên này còn có dòng máu của Thần tộc, tuy rất nhạt nhưng cũng đủ rồi.

"Ngươi có ý tứ gì?" Bạch Nham nghe tới mức đầu óc hồ đồ luôn, cái gì là Thần tộc chi huyết? Chẳng lẽ chính mình là thần nhân?

"Nếu lão phu không có nhìn nhầm, ngươi hắn là nhi tử do Hậu Giản của Ám Ma tộc sinh ra.

Hậu Giản của Ám Ma tộc?

Bạch Nham khó hiểu, tuy mẹ của hắn tên là Hậu Giản, nhưng còn chuyện Ám Ma tộc là sao? rồi lại cùng với nhân loại sinh ra? Chẳng lẽ ý nói mẹ của hắn không phải là nhân loại. Trong nháy mắt, các loại biểu tình biến đổi liên tục hiện ra trên mặt hắn.

https://thuviensach.vn

"Nói chuyện rõ ràng, Ám Ma tộc cùng mẹ ta có quan hệ gì" Bạch Nham nhìn về phía bức tượng người hỏi ra nghi vấn.

"Những chuyện này về sau ngươi sẽ rõ, người trẻ tuổi, ngươi có muốn bái ta làm sư phụ không? Lão phu sẽ đem võ học cả đời truyền lại cho ngươi" Vô Nhai Tử vẫn chưa trả lời vấn đề của Bạch Nham, vì một hồn phách của hắn chống đỡ không được bao lâu nữa. Cũng có thể là ý trời mà ngay khi hồn phách sắp tiêu tan thì hắn có thể gặp được người thiếu niên này.

'chít chít chít, không cần truyền cho hắn, không cần truyền cho hắn' Tiểu Hầu Tử ở một bên giống như phát điên, phản ứng vô cùng kịch liệt.

Bạch Nham liếc mắt nhìn phản ứng của Hầu Tử, hình như nó rất không muốn mình bái pho tượng này làm sư phụ? Tốt, hắn lại càng muốn làm ngược với ý muốn của nó!

Tuy tình huống trước mắt còn chưa làm rõ ràng, chuyện của mẹ, trong trí nhớ của hắn rất ít mà người trước mắt lại giống như không muốn nói rõ, dù vậy cũng không sao, chỉ cần có thể ra ngoài thì về sau hắn sẽ tự đi tìm hiểu.

Lúc này, tất cả những chuyện mà người này vừa nói ra, ít nhiều cũng đã làm cho hắn phải động tâm. Công phu ai mà không muốn có, hắn giờ còn quá yếu, muốn cùng với tỷ tỷ một chỗ thì càng không thể là gánh nặng của tỷ được. Vì vậy hắn phải trở nên mạnh mẽ hơn, để có thể kề vai chiến đấu cùng tỷ tỷ!

"Sư phụ ở trên, xin nhận đồ nhi một lạy" Bạch Nham nói xong, cung kính quỳ xuống hướng về phía pho tượng dập đầu.

"Tốt, tốt, tốt" Vô Nhai Tử nói ra liên tục ba từ tốt, giọng nói tuy già nua nhưng vẫn không che dấu được vẻ cao hứng ở trong đó.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hầu Tử đang đứng ở một bên, tâm tình vô cùng tệ hại. Chết tiệt, sớm biết như vậy nó đã không dẫn hắn tới đây!

Bỗng nhiên từ bức tượng màu vàng bay ra một luồng khí tức màu trắng xoay xung quanh, trong nháy mắt khí tức ở nơi đây như bị áp lực đè nén, chỉ cần hơi có ý kháng cự thì liền sẽ bị nó hút vào.

"Ngồi xếp bằng xuống, đem nội lực bản thân dồn nén lại" Vô Nhai Tử nói.

Bạch Nham nghe theo ngồi xuống, vận khí che lại hai vị trí huyệt vị, hắn cũng cảm giác được khí thế của bức tượng điêu khắc kia càng lúc càng nặng, càng lúc càng rét lạnh hơn. Bạch Nham nắm lại hai mắt, bên tai là gió mạnh thét gào, ngay tức khắc hắn có cảm giác như thân thể chính là cầu nối giữa trời và đất.

Gió thổi qua như lưỡi đao sắc bén, rét lạnh thấu xương.

Sau một lúc, gió lạnh qua đi, tiếp theo đó chính là lửa nóng khiến hắn vô cùng thống khổ. Bạch Nham cắn răng, thân thể vẫn nhẫn nhịn không hề nhúc nhích. Từ bên ngoài nhìn vào thì sẽ thấy toàn bộ thân thể lúc này của Bạch Nham giống như một thanh nam châm, liên tục hấp thu mọi vật thể xung quanh.

Ánh sáng màu vàng từ bức tượng chiếu rọi quanh thân thể hắn, ánh vàng rực rỡ làm cho mọi người khi nhìn vào phải hoa mắt.

Khí thế từ trên bức tượng người không ngừng xâm nhập vào cơ thể Bạch Nham, dần dần trở nên mạnh mẽ hơn rồi sau đó là trở thành áp lực.

Mồ hôi trên mặt Bạch Nham không ngừng chảy ra, lục phủ ngũ tạng của hắn bị một luồng khí nóng dâng lên, cỗ hơi nóng này vô cùng mãnh liệt, như muốn đem thân thể hắn phá tan mà thoát ra.

https://thuviensach.vn

Bạch Nhan cắn chặt răng, hắn biết luồng khí mạnh mẽ kia chính là muốn cải tạo thân thể hắn.Bởi vì hắn còn quá nhỏ, cho nên nội lực không đủ để chống đỡ được lực lượng cường đại kia mà đau đớn thôi.

Bạch Nham ngồi xếp bằng, hai tay hướng lên trên, cố gắng áp chế khí tức đang lưu chuyển, và huyết dich đang sôi trào trong cơ thể để đón nhận nội lực cường đại kia.

Máu toàn thân quay cuồng, khiến cơ thể toàn thân Bạch Nham như muốn nổ tung, cái loại đau đớn này khiến Bạch Nham vô thức nắm chặt tay lại, lòng bàn tay không ngừng xiết chặt làm máu chảy ra khắp các kẽ ngón tay.

Khí tức vẫn như cũ không ngừng chạy khắp cơ thể, dần dần máu trong cơ thể cùng với các tia khí tức cường đại dung hợp lại với nhau.

Bạch Nham rõ ràng cảm giác được, trong cơ thể có hai luồng khí nóng dần dần yên tĩnh xuống chứ không tán loạn như lúc đầu. Chúng bắt đầu từ từ chuyển động theo quy luật, không hề xung đột với nhau mà là dung hợp mang lại ấm áp.

Điều này làm cho Bạch Nham đang bị đau đớn được giảm bớt không ít, tuy khí tức của bức tượng kia truyền tới cường đại nhưng khi gặp phải khí tức trong cơ thể của hắn, thật giống như khối băng bị hòa tan thành nước, trong cơ thể giống như gặp được mưa xuân, thấm đẫm đất đai làm cho sinh vật nảy sinh tươi tốt.

Hầu Tử yên tĩnh đứng ở bên cạnh, trong mắt vô cùng ngạc nhiên. Khí tức của Vô Nhai Tử vậy mà là bị người này hoàn toàn hòa tan, hấp thu toàn bộ vào trong cơ thể, điều này thật không thể tin nổi.

Công lực của Vô Nhai Tử rất cường đại, nội lực và đấu khí là do tu luyện mấy trăm năm mà thành, thế mà lại bị một nhân loại thừa nhận hết.

https://thuviensach.vn

Bình thường mà nói, cho dù có là một phần ba cũng không thể chịu đựng được chứ đừng nói tới toàn bộ.

Người này vậy mà lại thừa nhận toàn bộ, thân thể không xảy ra tình huống nào khác lạ. Thật là lợi hại ạ, chỉ sợ sau hôm nay, nó cũng không dám ra lệnh cho hắn đi nướng cá rồi!

Một thiếu nhiên chỉ mới mười bốn tuổi, thế nhưng lại có thể thừa nhận được công lực mấy trăm năm. Chuyện này đúng là ngàn năm chưa chắc đã có một người, mà cho dù có thì cũng phải có huyền khí trợ giúp, rồi cộng thêm trong cơ thể phải có ít nhất trên sáu mươi năm công lực mới được.

Mà giờ phút này, thiếu niên mười bốn tuổi, đấu khí yếu ớt, chứ đừng nói tới huyền khí hộ thân, ngay cả vũ khí một cái cũng không có, cứ như vậy hồn nhiên tiếp nhận mấy trăm năm nội lực.

Nghe mà thấy dọa người! Ngoài hai từ biến thái để hình dung thì vẫn chỉ có thể là hai từ biến thái ạ!

Hầu Tử không còn biết phải nói gì nữa, ngồi ở bên cạnh không rên một tiếng. Không phải nó không muốn nói chuyện, mà là người bên cạnh nó quá biến thái, làm nó ngay cả nói chuyện cũng không dám nữa rồi.

Bạch Nham nhắm mắt lại, khí tức trong cơ thể chạy khắp toàn thân. Sau khi hai cỗ nội lực dung hợp, sắc mặt cũng dần dần trở lại bình thường. Bức tượng Vô Nhai Tử ở trên cao dần dần xuất hiện các khe hở, giống như đã tới mức cực hạn của chịu đựng, chỉ còn sót lại một hơi thở sau cùng.

Nội lực trong cơ thể của Bạch Nham trở nên mênh mông vô cùng, nếu như lúc này có người nhìn thấy thì sẽ phát hiện toàn bộ thân thể kia giống như đang dung hòa với thiên nhiên, xung quanh phát ra ánh sáng cực kỳ mê người.

https://thuviensach.vn

Lại tiếp tục mấy giờ trôi qua, Bạch Nham dần dần mở mắt ra, sau khi thu lại hai tay mà lúc trước dùng để vận lực áp chế khí tức trong cơ thể, hắn mới đưa mắt nhìn về phía Vô Nhai Tử, ánh mắt trở nên vô cùng ngạc nhiên, vì lúc này ngay cả hắn cũng cảm giác được từng tia khí tức cường đại kia đang hòa tan ở trong thân thể hắn, nó giống như một dòng nước xoáy chảy thẳng xuống.

Chính hắn cũng không dám tin tưởng, nội lực trong cơ thể hắn bây giờ còn cường đại hơn so với những gì hắn tưởng tượng. Hắn nhìn về phía Vô Nhai Tử mang theo vô vàn cảm kích.

'cọt kẹt.....cọt kẹt.....' vài tiếng âm thanh vỡ vụn vang lên, những khe hở trên bức tượng Vô Nhai Tử càng lúc càng nứt ra lớn hơn.

"Sư phụ....." Bạch Nham mở to mắt, sợ hãi kêu lên một tiếng, ánh mắt đang từ kinh hỉ thoáng chốc đã chuyển thành kinh hoảng.

'chít chít chít chít.....' Hầu Tử ở trên đất cũng nhảy vội lên trên người Bạch Nham, trong miệng kêu chít chít liên tục.

"Bây giờ một thân công phu của ta đã có truyền nhân, coi như nguyện vọng của mấy trăm năm qua cũng đã được thực hiện" Giọng nói già nua của Vô Nhai Tử vang lên, theo đó cũng là những khe hở trên bức tượng mỗi lúc một lớn.

Tượng Vô Nhai Tử là do dùng một hồn phách duy nhất mà duy trì, nay nội lực tu luyên cả đời đã truyền ra thì cũng là lúc chấm dứt sinh mệnh. Đột nhiên một kẽ hở trên bức tượng vỡ tan, rồi bắn ra tung tóe.

"Sư phụ người....."

"Sở dĩ vi sư dùng một hồn phách này để lưu lại cũng là vì muốn đem một thân công lực này truyền xuống, hiện giờ tâm nguyện đã hoàn thành. Một hồn phách của vi sư cũng phải đem trở lại, có thể hay không vận dụng

https://thuviensach.vn

toàn thân công lực này thì còn phải xem may mắn của ngươi" Bạch Nham còn chưa nói xong, đã bị Vô Nhai Tử ngắt lời.

'ầm ầm' Vô Nhai Tử vừa dứt lời, bức tượng đã vỡ tan bắn ra khắp nơi, chỉ trong nháy mắt bụi đất bay mù mịt.

'chít chít chít chít' Hầu Tử nhảy đến đống tượng vỡ vụn, không ngừng dùng móng vuốt bới loạn, đôi mắt trở nên ướt át.

Hai mắt Bạch Nham cũng đỏ lên, hai chân quỳ xuống mặt đất, đối với đống tượng vỡ kia quỳ lạy ba cái.

Thời điểm ngẩng đầu nhìn lên, hai luồng khí tức một trắng một đen từ trong đống tượng đá bay ra, từ từ lượn lờ càng lúc bay càng cao, sau đó chạm vào thạch bích rồi biến mất không thấy.

Bạch Nham nhìn luồng khí tức biến mất, tâm tình phức tạp cũng khó có thể bình phục được.

Từ khi Bạch Nham có được một thân công lực khiến người sợ hãi, cả người đều trở nên biến thái vô cùng, hắn dùng ba ngày ba đêm để ngồi khoanh chân tĩnh tọa, điều chỉnh lại khí tức trong cơ thể.

'Ầm rầm, ầm' Hai tiếng động vang dội phát ra xuyên thấu tận trời, tảng đá to lớn trước mắt chỉ trong chốc lát đã biến thành một đống đá vụn. Trên tay Bạch Nham vẫn còn sót lại khí tức chưa tản hết, hai mắt mở to vô cùng ngạc nhiên vì chuyện đang xảy ra.

Dựa vào tu vi bản thân hắn lúc trước thì đấu khí vốn là màu đỏ, mà lúc này đấu khí của hắn lại là màu đỏ đen kết hợp lại thành đỏ sẫm.

https://thuviensach.vn

Đấu khí màu đỏ đen ở trên đại lục chưa từng xuất hiện qua, cũng chưa từng có ghi chép lại. Đấu khí đại lục gồm có trắng, vàng, đỏ, lam, cam, hồng nhạt, tím, chứ làm gì có màu đỏ sẫm, mà lại còn bộc phát ra một uy lực kinh người gần ngang với đấu khí màu hồng nhạt.

Tuy đạt được thành tựu lớn lao như vậy nhưng Bạch Nham lại không có chút cảm giác nào, nhắm hai mắt điều chỉnh lại trạng thái, vận lực xuống đan điền, dẫn dắt đấu khí vận chuyện khắp cơ thể.

Trong lúc nội lực vận chuyển, thì xung quanh cũng hiện lên những đóa hoa màu trắng, quay quanh thân thể của hắn. Lúc này Bạch Nham giống như là trung tâm của biển hoa, một biển hoa trải dài rộng lớn bất tận không ngừng hướng về phía Bạch Nham mà vươn tới, đem thân thể của hắn bao bọc ở bên trong.

Vô số đóa hoa không ngừng xoay tròn, mơ hồ như muốn ngưng tụ thành một cây đại thụ cao lớn đâm thẳng lên trời.

Bạch Nham rõ ràng cảm nhận được sự vật xung quanh đang bắt đầu chuyển động, không ngừng muốn chạm vào cơ thể của hắn, nhưng dù có làm thế nào đi nữa thì vẫn không thể chạm tới được. Biển hoa rộng lớn hòa cùng với khí tức của bản thân hắn, tạo thành một luồng khí màu đỏ đậm chiếu sáng tới tận chân trời.

Chỉ ngắn ngủi trong thời gian một giờ, nội lực trong cơ thể hắn như được mở rộng tăng lên gấp đôi!

Ba ngày rồi lại ba ngày trôi qua, những đóa hoa ở xung quanh thân thể Bạch Nham dần dần tản đi. Bạch Nham từ từ mở to mắt, phát hiện ở trong lòng bàn tay hiện lên một tinh thạch màu đỏ như được khảm cố định trên đấy, nhiệt độ cực kỳ nóng bỏng, cảm giác vô cùng mạnh mẽ, giống như là một vũ khí vậy.

https://thuviensach.vn

'chít chít chít, tại sao lại biến thái như thế ạ' Hầu Tử đứng ở giữa biển hoa, hướng tới Bạch Nham kêu lên vài tiếng đầy bất mãn.

Sáu ngày, nó lại quay trở về nơi bắt cá để kiếm ăn. Hiện giờ, dù nó có gan lớn bằng trời cũng không dám sai người trước mắt, cho nên nó lại càng buồn bực ạ!

Bạch Nham đứng dậy, sáu ngày chưa ăn cơm, nhưng lại không cảm thấy mệt mỏi chút nào mà ngược lại, toàn thân trên dưới ngập tràn lực lượng. Nâng hai tay lên, cảm thấy lực lượng đột nhiên tăng mạnh, trong mắt cũng trở nên nóng bỏng.

Tuy còn chưa hoàn toàn nắm giữ tất cả nội lực của Vô Nhai Tử, nhưng dựa vào tu vi nội lực bây giờ của hắn thì đã có thể xếp vào hàng ngũ cao thủ trên đại lục rồi.

'chít chít chít chít' Hầu Tử thấy Bạch Nham đứng dậy, nó chân chó chạy tới nhảy lên vai Bạch Nham nịnh nọt.

"Muốn ăn cá nướng rồi hả?" Bạch Nham quay đầu lại hỏi.

'Không ăn, không ăn' Nghe vậy, Hầu Tử liền lắc đầu, nó hiện giờ đâu dám sai bảo hắn nữa.

' Vốn định nướng cho ngươi ăn, nếu ngươi đã không ăn..... vậy thì thôi!" Bạch Nham cười trộm, Tiểu Hầu Tử này luôn bắt nạt kể yếu, ở trong đôi mắt nhỏ như hạt châu cứ đảo tới đảo lui, rồi dáng vẻ nịnh nọt vuốt mông ngựa của nó trông vô cùng đáng yêu.

Hầu Tử đang lắc đầu, lập tức dừng lại. Thân thể cứng ngắc, sau một phút đồng hồ, nâng lên móng vuốt kéo kéo quần áo của hắn, trong miệng không ngừng kêu ' ta ăn, ta ăn!'

https://thuviensach.vn

"Phốc, ha ha....." Bạch Nham nhìn phản ứng của Hầu Tử thì cười to. Đột nhiên, tiếng cười nhỏ xuống, trên mặt trở nên ngưng trọng.

Cách đó không xa có hai cỗ lực lượng cường đại của ma thú đập vào mặt, hơn nữa còn rất mạnh mẽ.

Hầu Tử cũng cảm giác được hai khí tức cường đại kia, âm thanh nhỏ xuống, quay đầu nhìn về phía xa sau đó tản ra khí tức cực đại. Trong lòng bang bang nhảy dựng liên tục, không phải chứ, chẳng lẽ là hai cái tiểu tổ tông kia đến đây.

Bạch Nham nhấc chân đi tới hướng khí tức cường đại phát ra, càng đi về trước thì khí tức đấy đập vào mặt lại càng cường đại hơn. Trong không khí trở nên hết sức căng thẳng, tựa như hai cỗ lực lượng kia đang tỏ ra tranh giành xem ai mạnh hơn.

Thời điểm Bạch Nham đang nghi hoặc, hình ảnh ở phía trước làm cho hắn phải chấn động. Trước mặt là một mảng lớn sương mù mênh mông, có thể nói là do đấu khí thượng đẳng kia tụ lại mà tạo thành những đám sương mù dày đặc này, làm cảnh tượng trước mắt lúc này không khác gì những đám mây ở trên trời.

Người bình thường nếu thấy cảnh tượng này thì cũng không có gì đặc biệt, nhưng đối với tu vi của Bạch Nham thì quả là gặp được may mắn cực lớn ạ.

Sương mù mênh mông đủ để làm cho thân thể của hắn bình tĩnh lại, không chỉ thế mà nó còn giúp cho nội lực của hắn có thể trở nên lớn mạnh gấp đôi. Loại khí tức này chỉ có ở ma thú cao cấp nhất mới có thể phát ra, và giúp nhân loại tu hành.

Bạch Nham áp chế nội tâm đang vui sướng xuống, vì hai cỗ khí tức cực kì mạnh mẽ này lại đang dao động, không ngừng lưu chuyển qua lại từ phía xa.

https://thuviensach.vn

"Này..... quả thực quá thần kỳ rồi!" Bạch Nham trợn to mắt lên tiếng thán phục.

Nói xong, màu đỏ của tinh thạch ở trong lòng bàn tay không ngừng phát ra ánh sáng đỏ rực, hào quang phát ra cũng giống như tâm trạng vui sướng của hắn.

Bạch Nham theo bản năng mở hai tay ra, làm cho tinh thạch càng phát sáng hơn. Khí thế xung quanh cũng theo ánh sáng của tinh thạch mà không ngừng khởi động, hình thành một vòng xoáy rồi bị tinh thạch hút hết vào trong.

'chít chít chít, vậy mà có thể đem khí tức của hai cái gia hỏa kia hấp thu? Trời ạ, người trước mắt nó tới cùng có phải là nhận loại hay không ạ. Không biết ở trên thân thể hắn, liệu sẽ còn phát sinh ra bao nhiêu kinh ngạc nữa đây' Hai chân Hầu Tử đứng thẳng, ánh mắt trừng lớn như cái chuông đồng.

"Tu vi trong cơ thể hình như tăng lên?" Bạch Nham đặt tay trái lên tay phải, mặt mày bình tĩnh trở lại. Sau đó ngồi xuống xếp bằng hai chân, khí tức bên ngoài vẫn không ngừng theo tinh thạch ở trong lòng bàn tay mà hấp thu vào trong cơ thể, rồi lưu chuyển khắp toàn thân, như mưa xuân tưới xuống cỏ cây, cảm giác vô cùng thoải mái.

"Khí tức cường đại ở bên ngoài cùng tinh thạch ở trong tay dung hợp, nhưng mà khí tức ở trong cơ thể lại không giống như vậy, chúng không thể dung hợp được với nhau, có phải là có chỗ nào đó nhầm lẫn?" Bạch Nham nhíu mày, trong cơ thể bây giờ có ba luồng khí tức khác nhau. Hai luồng đã hoàn toàn dung hợp, còn cỗ khí tức vừa mới hấp thu này thì lại không ngừng chạy loạn, tìm không thấy điểm chung để dung hợp.

Hầu Tử nghe nói vậy, bò tới bò lui trên mặt đất. Ghê tởm, hiện tại đã quá dọa người rồi, lại còn muốn dung hợp nữa, vậy không phải là quái vật

https://thuviensach.vn

à!

'Ầm ầm.....' Một tiếng nổ vang lên, khiến cho cả sơn cốc phải rung động theo.

Bạch Nham giương mắt nhìn về phía sâu bên trong sơn cốc, một tiếng bạo phát lực lượng này khiến hắn cũng phải sợ hãi, cảm thấy có chút đứng không vững, lại nhớ tới khí tức từ ma thú phát ra chính là khí tức mà hắn vừa hấp thu vào trong cơ thể rồi không dung hợp được.

Ma thú, hắn muốn nhìn xem rốt cuộc là loại ma thú cường đại nào, lại có thể tỏa ra loại uy lực khiến người ta phải sợ hãi này. Dưới chân điểm nhẹ, bóng dáng hắn biến mất nhanh như tia chớp.

Hầu Tử thoắt cái cũng lập tức chạy theo sau, hai cái tiểu đông tây kia tuy nhỏ nhưng uy lực là tuyệt đối không thể coi thường. Là ma thú thuộc vào cấp độ đỉnh phong, nếu như có đánh nhau thì nhân loại rất khó thắng được, huống chi nội lực của Vô Nhai Tử truyền xuống hắn còn chưa hoàn toàn nắm giữ hết.

Đứng ở trên vách đá, Bạch Nham ngẩng đầu nhìn lại, thiếu chút nữa vì kinh hãi mà ngã xuống. Trước mắt chỉ thấy hai con ma thú giống như con thỏ nhỏ, đang tranh chấp lẫn nhau, khí tức lưu chuyển xung quanh so với vừa rồi còn lớn hơn gấp bội, cảnh tượng như vậy thì làm gì có ai lại không kinh hãi.

Hai ma thú một đen một trắng, diện mạo giống nhau trông không khác gì con thỏ, trong miệng có hai chiếc răng nanh thật dài, lỗ tai rất lớn, ánh mắt màu đỏ. Ma thú nhỏ như vậy nhưng lại tỏa ra khí tức vô cùng mãnh liệt, hai trạng thái đối nghịch này làm người ta không thể tin nổi.

Hai ma thú tuy có hình dáng giống nhau, nhưng hơi thở lại khác xa nhau, một cương một nhu, quanh thân ẩn hiện năng lượng hình ống kính, nhìn vô cùng xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này hai con tiểu ma thú đang xù lông, nhe răng trợn mắt như muốn đem đối phương xé nát ra thành trăm mảnh.

Bạch Nham nhìn cảnh tượng hai ma thú tranh đấu, trong đầu cùng với máu toàn thân không chỗ nào là không rung động. Hai con ma thú nhìn như không đáng để ý này, vậy mà lại khủng bố mạnh mẽ tới vậy, nếu không tận mắt nhìn thấy thì có đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng có ma thú biến thái như vậy.

Nhỏ như vậy, diện mạo quái dị như thế, Bạch Nham nhịn không được mà thầm đoán, bọn nó rốt cuộc là ma thú cấp bậc nào ạ.

Hắn chỉ mới gặp qua ma thú cấp năm có uy lực siêu cấp, rõ ràng hai vật nhỏ này so với chúng còn cường đại hơn, chẳng lẽ nó là đế vương ma thú?

Bạch Nham trong lòng cả kinh, đế vương ma thú? Làm sao có thể, toàn bộ đại lục mặc dù có cái danh hiệu đế vương ma thú, nhưng chưa ai từng gặp qua đế vương ma thú ạ. Cho nên, hiện giờ hai vật nhỏ này làm sao có thể là ma thú đỉnh phong.

Âm thầm lắc đầu, đầu óc chỉ sợ là do liên tiếp gặp được kinh hỉ nên mới bị kích thích, cho nên mới có suy nghĩ không bình thường như vậy ạ!

Hầu Tử ở phía sau Bạch Nham, đôi mắt nhìn chằm chằm hai cái vật nhỏ ở trên không trung. Nếu bọn nó biết Vô Nhai Tử đã đem toàn thân công lực truyền cho người này, thật không biết sẽ có kết quả ra sao đây.

Hai ma thú ở trên không, một như lửa, một như nước, vẫn nói lửa nước là khắc tinh của nhau không thể dung hợp, nhưng dưới tình huống này thì chúng lại có biểu hiện vô cùng quen thuộc lẫn nhau.

Đột nhiên ma thú màu trắng bay lên cao, trong nháy mắt bắn ra một luồng ánh sáng, chỉ cần dựa vào sức gió mà so sánh là biết được luồng ánh

https://thuviensach.vn

sáng kia có lực lượng cường đại ra sao.

Luồng ánh sáng bay nhanh về phía ma thú màu đen, trong thời gian cấp tốc nó xoay tròn một vòng. Trong nháy mắt luồng ánh sáng kia giống như biến hóa thành một thanh đao sắc bén bay thẳng lên trời.

Ma thú màu đen ngước lên trời gầm rú một tiếng, vẻ mặt hoàn toàn không thèm đem thanh đao sắc bén kia để vào mắt. Toàn thân run lên tỏa ra ánh sáng màu đen, khí tức quanh thân cũng bỗng chốc biến đổi trở nên mãnh liệt, khiến xung quanh đều chìm vào trong một màu đen tối.

Thanh đao sắc bén cùng với luồng khí tức màu đen va chạm vào nhau, sau đó không còn động tĩnh gì nữa.

Bạch Nham trong lòng thoáng cảm giác được khí tức này cường đại và đáng sợ vô cùng, nhưng mà hắn lại không nhìn ra được là cái gì, chỉ thấy một luồng khí màu đen nhìn vô cùng yên ổn, ẩn ở sâu bên trong chính là dao động vô cùng mãnh liệt.

Lỗ tai ma thú màu trắng ở phía đối diện bắt đầu chuyển động, thân thể căng thẳng, tùy lúc đều có thể bộc phát ra lực lượng cường hãn.

'Ầm' một tiếng, luồng khí màu đen nổ tung, còn luồng khí màu trắng thì bay thẳng lên trời.

Hắc ma thú giương lên móng vuốt, các tảng đá xung quanh tụ tập lại sau đó ' ầm' một tiếng, cát bụi cùng đất đá kết hợp với đấu khí mạnh mẽ màu đen bay thẳng về phía Bạch ma thú.

Bạch ma thú đã sớm biết chiêu thức của Hắc ma thú, cho nên đã chuẩn bị tốt để tiếp chiêu. Lúc đấu khí đen đến gần, nó chỉ thờ ơ nhìn một cái, trong mắt là ngạo mạn.

https://thuviensach.vn

Tại lúc Bạch ma thú ra tay, Bạch Nham cũng cảm giác được có một cỗ áp lực xưa nay chưa từng có. Đối mặt với hai ma thú cường đại như vậy, hắn không hề có tính toán hay ý xấu nào, mà chỉ lo lắng hai cỗ nội lực tương xứng với nhau kia, nếu tiếp tục va chạm sợ rằng nhất định sẽ làm tổn hại cả hai bên.

'Ầm, rầm.....' Trong lúc suy nghĩ thì một tiếng động lại vang dội lại phát ra, hai luồng khí tức va chạm vào nhau đã làm cho cả sơn cốc rung động, chuyển động.

Bạch Nham đưa tay bắt lấy Hầu Tử rồi nhảy lên cao, hai đạo lực lượng này quá mạnh mẽ, ngay cả bản thân hắn cũng không chịu nổi. Chân trước rời khỏi vách đá, phía sau vách đá liền vỡ tung bắn ra tung tóe, ngay cả các nham thạch xung quanh cũng bị chấn động mà vỡ tan, hóa thành bột phấn.

'chít chít chít.....' Hầu Tử vươn móng vuốt ra vỗ vỗ ngực, nguy hiểm thật ạ!

Đôi mắt nhỏ hướng về phía Bạch Nham nhìn vô cùng cảm kích, nếu hắn không kéo nó lên thì kết cục cũng giống như đám bột phấn kia không khác là bao ạ.

Âm thanh điếc tai qua đi, sơn cốc lại phục hồi vẻ yên tĩnh thường ngày. Nhìn hai cái ma thú nho nhỏ rơi xuống, mỗi con đều bị năng lượng phản lại mà bay ra xa, sau đó mới bịch bịch mà rơi xuống trên mặt đất, bất động.

Bạch Nham xoay người nhanh chóng đi về phía hai ma thú, trong không khí vẫn còn lưu lại khí tức tán loạn mạnh mẽ vừa rồi chưa tản đi hết. Hai tiểu ma thú chắc là do bị hai đạo nội lực đó đánh vào, nên mới bị thương tích.

https://thuviensach.vn

Hắc ma thú nằm trên đất một lúc thì quay cuồng vài cái, hai mắt nhắm lại, nhìn như không còn hơi thở, không rõ sống chết.

Bạch ma thú làm ra động tác đề phòng, Bạch Nham tiếp cận thấy thế thì chân mày cau lại, bởi vì hắn không cảm thấy được sát khí của hai con ma thú này.

Không có sát khí, vậy vì sao phải tranh đấu. Đối với hành vi của hai con ma thú này, Bạch Nham càng lúc càng đoán không ra.

Lúc này cả hai ma thú đều bị tổn thương, từ trên thân thể không còn phát ra khí tức cường hãn nữa, mà nó trở nên nhu hòa hơn.

Bạch Nham nhấc chân đi tới bên cạnh Hắc ma thú, tuy hai ma thú này nguy hiểm nhưng mà bọn chúng hiện đã vượt qua lực lượng của siêu cấp ma thú cấp năm, nếu như bỏ lỡ thì đúng là tổn thất lớn. Nếu có thể đem hai cái tiểu ma thú này ký kết khế ước Huyết Minh, nhất định là vô cùng có ích với mình.

Nghĩ tới đây, Bạch Nham cúi người đưa tay tìm kiếm trên người Hắc ma thú.

Còn chưa kịp đợi Bạch Nham tiếp xúc tới thân thể Hắc ma thú, từ phía sau đã có một đạo khí tức sắc bén nhanh chóng lao đến. Bạch Nham lập tức quay người lại, cổ tay dùng lực, chặn lại kiếm khí đang cấp tốc lao đến kia, tuy thế nhưng vẫn bị kiếm khí cắt qua tay, máu tươi nhỏ xuống đất tạo nên những điểm màu đỏ vô cùng xinh đẹp.

'ha ha, Hắc Tử, bây giờ người thắng là ta! ha ha.....' Bạch ma thú híp mắt cười to.

'Dừng, ngươi cho là ngươi tỉnh lại trước lão tử à. Lão tử đã sớm tỉnh dậy, chỉ là muốn nhìn một chút xem người này có ý đồ gì thôi' Hắc ma thú khinh bỉ liếc nhìn Bạch ma thú một cái, trong giọng nói tỏ ra châm chọc .

https://thuviensach.vn

'Vẫn còn chưa chịu nhận thua, đều đã đấu với nhau lâu như vậy rồi, nếu không phải do va chạm vừa rồi ta thức tỉnh trước thì sợ là ngươi đã tuyên bố thắng ta rồi, giờ còn muốn nói xạo' Bạch ma thú chắp tay sau đít, trong miệng rầm rì thì thào những lời tức giận.

Chính là cái nhân loại này, dám đối với ma thú bọn nó có ý đồ. Nhưng mà dù vậy thì nó biết, Hắc tử đâu thèm để ý tới nhân loại, căn bản chỉ là muốn nói dối nó mà thôi!

'Người nào nói xạo, ngươi nói xạo, ngươi mới nói xạo!' Hắc tử phồng má, cực kì bất mãn.

Bạch Nham nhìn cảnh tượng như vậy thì hoàn toàn ngơ người, nguyên bản là hai ma thú đang tranh đấu, lúc này lại cứ như là bạn bè tốt đang bàn luận giận dỗi, này.....

Hầu Tử cách đó không xa nhìn đi nhìn lại Bạch Nham, hai cái tiểu tổ tông này luôn luôn như vậy, tai họa gây ra còn không phải đều là tất cả sự vật xung quanh phải hứng chịu sao.

'Tốt, ta không tranh với ngươi, dù sao lần này là ta thắng, trước mắt muốn xử lý chính là nhân loại này ạ!' Bạch ma thú vẫy vẫy tay bày tỏ nó chẳng muốn tranh giành với hắn, giương mắt nhìn về phía Bạch Nham.

Hắc tử tức giận, đầu cũng quay lại nhìn Bạch Nham, hiển nhiên là đem nhân loại trước mắt này không coi ra gì, trong ánh mắt tràn đầy khinh thường.

'Nhân loại nho nhỏ này sao lại xông vào sơn cốc, quả thật là đáng chết' Hắc tử khinh thường hừ lạnh một tiếng, trên người tỏa ra tức giận nồng đậm.

Bạch Nham cảm nhận được địch ý của ma thú, lập tức vận nội lực đề phòng, một giây cũng không hề thả lỏng. Hai cái ma thú này xem ra vô

https://thuviensach.vn

cùng khó đối phó, muốn thu phục nó thật không đơn giản ạ.

'đúng vậy đúng vậy, xem ta đây' Bạch ma thú nói xong thì bắt đầu vận khí thổi hơi, hướng tới Bạch Nham bắn ra, khiến đất đá xung quanh không ngừng bay loạn.

Ánh mắt Bạch Nham lạnh xuống, ngưng tụ nội lực, đấu khí trong tay không ngừng gia tăng, tinh thạch màu đỏ trong tay cũng sôi trào trở nên vô cùng hưng phấn.

"Đi!" Theo một tiếng quát lớn, đấu khí hỗn loạn kết hợp với quang mang màu đỏ từ trong tay bắn thẳng về phía đất đá đang bay tới.

' Ầm ầm rầm' vô số tiếng động vang lên, khí tức màu đỏ xuyên qua đất đá đâm thẳng về phía ma thú.

Bạch ma thú có chút kinh ngạc, không thể tưởng tượng được nhân loại nhỏ bé này còn có chút năng lực như vậy. Lập tức tăng thêm vài lần lực lượng đối với người này, còn chân trước thì dơ lên nghênh đón với luồng khí đỏ sậm kia.

Tiếc là, chưa kịp chờ nó xuất thủ thì đấu khí màu đỏ sậm kia giống như ảo ảnh, thoáng cái đã biến mất.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thu Phục Ma Thú

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Thất Huyết Lung Linh

Gió thổi mây trôi, thoáng cái một tháng đã trôi qua.

Vào tháng tám hoa quế tỏa hương, rơi rụng khắp trên đất. Cảnh đẹp của hoa quế khiến cho rất nhiều người phải tranh nhau cả tụng vẻ đẹp này.

Hiện giờ thời tiết của tháng tám tuy đã vào thu, nhưng lại không khiến người ta cảm thấy một chút hơi lạnh nào, mà ngược lại trong không khí càng ngày càng trở nên nóng hơn.

Trời cao mây xanh, nước chảy róc rách, trong không khí mang theo mùi hoa tạo thành phong cảnh tuyệt đẹp khiến người ta phải đắm chìm mê mẩn ở trong đó.

Thiên Vân Thành là nơi ở của Ám Ma tộc xây dựng nên, tường thành uốn lượn có hình dáng như chiếc cầu, kế bên chính là Lương thành cũng là thành trì trọng điểm của Ám Ma tộc. Tuy chỉ là một thành trì không lớn nhưng mà đối với đại lục thì vẫn rất có tiếng tăm.

Ám Ma tộc là thuộc ma hệ, mà bốn quốc gia ở trên đại lục lại phân chia cực kỳ rõ ràng giữa các hệ, không hề xâm phạm lẫn nhau.

Hôm nay, Thiên Vân Thành so với mọi ngày thì náo nhiệt hơn nhiều, người đến người đi, mà đại đa số đều là người trong giang hồ. Thiên Vân Thành cứ ba năm vào ngày mười lăm tháng tám đều sẽ tổ chức đại hội luận võ một lần, cho nên sự kiện này đối với ai cũng là chuyện rất đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Người trong giang hồ ở bốn nước đều không ít, các môn phái cũng đã sớm cảm thấy Thiên Vân thành so với cuộc đại hội luận võ của ba năm trước có sự khác biệt rất lớn. Mà trong khắp thiên hạ có ai mà không muốn tới đây tham gia đại hội luận võ chứ, mọi người đều hi vọng sẽ giành lấy chức quán quân về tay, rồi sau đó sẽ có được đan dược cao cấp nhất.

"Tiểu nhị, hai gian phòng hảo hạng"

"Mấy vị khách quan, tiểu điếm đã hết chỗ, mời các vị đến mấy nhà khác thử xem"

"Như thế nào lại không còn phòng!"

"A, nhà này cũng đã hết chỗ!"

Tiểu nhị nói xong, mọi người khách đến thuê phòng đều chửi rủa, bọn hắn đã đi tìm rất nhiều nơi, chỗ nào cũng đều như vậy, chẳng lẽ muốn bọn họ phải ăn ngủ ngoài đường sao!

"Mẹ nó, dù sao cũng phải để cho người ta nghỉ ngơi một chút chứ, tiểu nhị đi làm một bàn thức ăn ngon mang lên đây" Vài vị khách không tìm được chỗ ngồi. Đột nhiện, một thanh đao to lớn nện một phát xuống bàn.

"Được rồi, khách quan chờ một chút"

Tiểu nhị hét to, nhìn thấy tình cảnh này cũng không hoảng hốt. Ở nơi này đã sớm quen nhìn đao kiếm thành quen, nên cũng coi như không thấy gì.

"Này, ngươi có nghe ta nói hay không, đại hội luận võ lần này hình như so với ba năm trước còn có nhiều đồ giá trị hơn đó" Trong quán trà không ngừng truyền ra những thanh âm bàn tán náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Trọng tâm đề tài của cuộc bàn tán này chính là cuộc luận võ tại Thiên Vân thành sắp diễn, mọi người ai ai cũng đến các quán trà để nghe ngóng.

"Hình như vậy, ta cũng nghe nói phần thưởng của năm nay dù có tiền cũng chưa chắc đã mua được, nếu không thì vì sao các môn phái và mọi người trong giang hồ lại phải vội vàng tới sớm ạ" Nam tử trước bàn tùy tiện nói xong, nâng bình rót rượu xuống chén.

Tiếng bàn tán mỗi lục một nhiều, ở bàn bên trái có một vị trung niên nam tử đưa tay sờ sờ bộ râu cá trê, cười thần bí: "Giải thưởng năm nay ta biết rất rõ, vừa vặn biểu đệ của ta lại là người hầu của Phương gia, cho nên chuyện tình bên trong ta cũng biết một ít....."

"Thật không, ngươi mau nói ạ, giải thưởng năm nay so với những năm qua có gì khác nhau?" Trung niên nam tử vừa nói xong, mọi người ngồi ở các bàn xung quanh đã nhao nhao đem mắt chuyển tới trên người nam tử này.

Trong quán trà lúc này, ai ai cũng đem lỗ tai dựng thẳng lên để nghe ngóng.

Cạnh cửa quán trà, có hai vị nam tử dựa vào cửa sổ thoáng trừng mắt, nam tử mặc y phục màu xanh nghe thế thì khóe miệng nhếch lên cười ngạo mạn, trong tay thưởng thức ly rượu.

Nam tử áo trắng mặt không chút biểu tình, chỉ liếc nhìn qua một cái rồi nhắm mắt lại dưỡng thần.

"Như thế nào? Không định tham gia sao?" Thần Công Liên nhìn phản ứng của Bạch Băng thì mày nhíu lại.

"Không có hứng thú" Bạch Băng lạnh giọng trả lời, rồi tiếp tục nhắm mắt.

https://thuviensach.vn

Thần Công Liên nhếch môi, quay đầu nhìn về phía đám người đang bàn tán.

"Thật sự muốn biết như vậy sao?" Trung niên nam tử ngồi trong quán trà thấy mọi người tất cả tập trung lại đây, lập tức đưa tay che miệng, ra vẻ thần bí lên tiếng.

"Đương nhiên là vậy rồi, nếu không vì giải thưởng thì ai mà có tâm tư đi luận võ.....

"Đúng vậy, đúng vậy, mau nói ạ. Trước tiên là để cho chúng ta được thỏa mãn trí tò mò, dù có không chiếm được, nhưng chỉ cần biết đó là thứ gì thì cũng vui rồi"

"Đúng thế, nhanh nói ạ, làm chúng ta sốt ruột muốn chết rồi....."

Nam tử vừa nói xong, mọi người xung quanh cũng bị không khí làm cho khẩn trương hơn, vội vàng thi nhau lên tiếng.

"Được rồi, hôm nay ta sẽ nói cho mọi người biết. Hiện tại trong thiên hạ có một loại thần dươc, nghe nói thần dược này có thể khởi tử hồi sinh, chữa khỏi bách bệnh, người nào ăn vào thì tu vi có thể nhanh chóng tăng lên. Trên đời này chỉ có ba viên, một viên ở tại hoàng cung của Khương Vân quốc, một viên ở trong tay Phương gia, còn một viên cuối cùng thì cho tới tận bây giờ vẫn không rõ tung tích....."

Trung niên nam tử lời nói tỏ ra thần bí mơ hồ không rõ, nhưng rơi vào tai người nghe thì ai cũng đều sửng sốt.

"Huynh đệ, ngươi có thể nói rõ ràng như vậy, thế thần dược này rốt cuộc được gọi là gì ạ" Hán tử béo tròn toàn thịt lớn tiếng hỏi, người này đã nói thuốc đó như thần dược vậy, khiến hắn trong lòng đều trở nên ngứa ngáy.

https://thuviensach.vn

Trung niên nam tử nhìn mọi người đều vội vàng muốn biết đáp án, thì không khỏi ha ha nở nụ cười, hắng giọng: "Thần dược này chính là..... Thất Huyết Linh Lung!"

Thời điểm nói tới Thất Huyết Linh Lung, trung nhiên nam tử đưa tay vuốt mũi, cả người biến đổi trở nên nghiêm túc mà thần thánh vô cùng.

Lúc nghe được Thất Huyết Linh Lung, Bạch Băng đột nhiên mở to mắt, ánh mắt tỏa sáng, quay đầu nhìn lướt qua vị nam tử kia.

"Trời ạ, chuyện này có phải là thật hay không?"

"Huynh đệ, ngươi không phải là nói đùa đi"

"Đúng thế, chắc là nói dối rồi, làm gì có ai lại đem Thất Huyết Linh Lung ra làm giải thưởng ạ"

Người xung quanh sau khi bị tin tức này làm chấn kinh, thì đều lắc đầu không tin.

Thất Huyết Linh Lung tuy chưa từng thấy qua, nhưng ở đại lục này làm gì có ai không biết tới Thất Huyết Linh Lung là thứ trân quý ra sao. Giờ Phương gia lại mang Thất Huyết Linh Lung ra làm giải thưởng, chuyện này chỉ có người ngu ngốc mới tin tưởng.

Nếu thật sự giải thưởng là Thất Huyết Linh Lung, vậy đại hội luận võ năm nay không biết sẽ điên cuồng tới mức nào !

Thất Huyết Linh Lung có ai mà không động tâm ạ!

"Aiz, các ngươi còn không tin sao? Ta nói chính là sự thật, chuyện Phương gia có Thất Huyết Linh Lung ở trên giang hồ, môn phái có ai mà không biết" Trung niên nam tử thấy mọi người không ủng hộ, trong lòng rất không vừa ý.

https://thuviensach.vn

Lời nói nam tử vừa rơi xuống, các nam tử ngồi bàn bên cạnh đều nhíu mày: "Hình như đúng là như vậy, mấy hôm trước ở Xuân Hương lâu, ta có nghe được công tử của Phương gia có nói tới Thất Huyết Linh Lung. Lúc đấy cũng không để ý, hiện giờ nhớ lại, rất có thể giải thưởng chính là Thất Huyết Linh Lung"

"ai ya, thật là Thất Huyết Linh Lung sao? Sớm biết như vậy thì trước kia ta đã cố gắng tu luyện công phu, nói không chừng Thất Huyết Linh Lung sẽ thuộc về ta, ha ha....." Hán tử béo núc ních nói xong thì cười to.

"Ha ha, giải thưởng mê người như vậy, khó trách tại sao lại nhiều cao thủ giang hồ tụ tập lại đây, chắc là đã sớm biết về chuyện giải thưởng này rồi"

"Đúng vậy, số lượng người tham gia đại hội luận võ năm nay so với những năm trước nhiều hơn rất nhiều ạ....."

Mọi người ở trong quán, ta một câu ngươi một câu, đã làm không khí ở đây nóng lên đột ngột. Cả đại sảnh chỉ trong thời gian ngắn đã trở nên khí thế ngất trời, các đề tài bàn tán đều xoay quanh Thất Huyết Linh Lung, thậm chí có người ở đây đã tưởng tượng ra cảnh náo nhiệt và đặc sắc của đại hội năm nay ra sao.

"Ta nói này, Phương gia mang Thất Huyết Linh Lung ra làm giải thưởng, nhưng lại kèm theo một yêu cầu đó chính là người giành được thì phải giết chết một người mà Phương gia chỉ định. Các ngươi nói xem, ai có thể còn mạng mà lấy được Thất Huyết Linh Lung không?"

Đang trong cuộc thảo luận sôi trào, một nam tử đột nhiên lên tiếng.

Chỉ một câu như vậy, bỗng nhiên đem trọn đại sảnh của quán trà trở nên im lặng. Đúng vậy. người nào có thể giữ mạng mà lấy Thất Huyết Linh Lung ạ!

https://thuviensach.vn

"Vậy không phải là Phương gia muốn giết hoàng đế chứ....."

"Hư.....Ngươi nhỏ tiếng một chút, tai họa là do miệng mà ra đấy"

"Đúng thế, chúng ta ở đây nói một chút thì không sao, nếu để cho người Phương gia nghe được thì coi như xong, mạng nhỏ này của ngươi sợ là không giữ được rồi"

"A....A.....ta cũng chỉ là nói vậy thôi, không biết mạng của ai lại có thể lấy ra Thất Huyết Linh Lung để đổi ạ" Nam tử che miệng, nhỏ giọng cẩn thận nói.

Mọi người ở đây ai cũng mồm năm miệng mười bàn tán, nói lên suy nghĩ trong lòng mình.

"Ta thấy việc này không đơn giản, chuyện tình trong đó ra sao đâu phải chúng ta có thể hiểu tường tận được. Chỉ cần không liên quan tới chúng ta là được, chúng ta cứ chờ xem diễn trò thôi"

"Đúng, đúng, đứng xem là được"

Lập tức có không ít người xôn xao hưởng ứng, tất cả quán trà lại trở nên náo nhiệt như cũ.

"Thất Huyết Linh Lung, thật đúng là thứ tốt" Thần Công Liên uống một ngụm rượu, không chút để ý nói bâng quơ.

"Thứ tốt?" Một đôi mắt lóe sáng, miệng nhếch lên nở nụ cười.

Thần Công Liên liếc mắt nhìn vậy thì cũng nở một nụ cười còn yêu nghiệt hơn "Ngươi không phải nói là không có hứng thú sao?"

"Bây giờ lại có hứng thú rồi" Bạch Băng liếc mắt, trong mắt tỏa sáng ra hào quang rực rỡ không hề che dấu.

https://thuviensach.vn

Thất Huyết Linh Lung chữa khỏi bách bệnh, vậy... Huyết Chú thì sao a?

"Thật sự có hứng thú? hay là bởi vì Thất Huyết Linh Lung....."

Lời còn chưa nói xong, một đoản đao lạnh như băng đã đánh ra, trong nháy mắt sát khí tỏa ra nồng đậm.

Sát khí âm trầm, khủng bố làm cho Thần Công Liên ở đối diện phải chấn kinh.

Trong lúc tia sáng lạnh lẽo bắn ra, Thần Công Liên đặt tay lên mặt bàn mượn lực, thân thể nhanh chóng nhảy lên.

Trên không trung bỗng xuất hiện một nhánh tóc đen bay xuống, từ từ rơi xuống trên mặt đất.

"Ngươi nhiều chuyện quá rồi, nếu còn có lần sau ta nhất định sẽ giết ngươi!" Giọng nói đầy sát khí âm trầm giống như quỉ mị vang lên.

Thân thể Thần Công Liên hạ xuống đất, sờ lên bên thái dương trên đầu thấy bị mất đị một nhánh tóc. Nghĩ lại, nếu như vừa rồi tu vi không đủ cao, sợ rằng mất không phải là nhánh tóc mà chính là cái đầu này rồi, nữ nhân này thật đúng là dám ra tay với hắn.

"Độc nhất là lòng dạ đàn bà, quả nhiên là thật!" Trong mắt Thần Công Liên hiện lên một tia kinh hãi, hắn thực sự rất hoài nghi, nữ nhân này ngoại trừ đối mặt với Xích Liên Triệt là có ngoại lệ thì trong trái tim kia căn bản còn có thể để tâm tới bất cứ ai hay không ạ.

"Chúng ta chỉ là quan hệ hợp tác, tốt nhất là nên quản cho tốt cái miệng của ngươi lại" Đưa mắt nhìn về phía Thần Công Liên một cái, Bạch Băng xoay người bước ra ngoài cửa quán trà.

https://thuviensach.vn

Thần Công Liên ở phía sau nhìn bóng lưng của Bạch Băng thì mày nhíu chặt lại, quả nhiên là nàng vì Xích Liên Triệt. Không phải đã đoạn tuyệt tất cả quan hệ rồi sao, vì sao nàng vẫn để tâm tới Huyết Chú ở trên người hắn như vậy?

Hành động của Bạch Băng làm cho hắn rất không vui, trong lòng càng thêm ghen tị mãnh liệt. Cái người nữ nhân này, nếu ngay từ lúc vừa mới bắt đầu, nàng gặp hắn trước thì có phải quan hệ giữa bọn họ sẽ khác với bây giờ không?

Chăm chú nhìn một lúc, Thần Công Liên thu hồi lại suy nghĩ, nhấc chân đi theo sau.

Đêm khuya, ánh trăng hình lưỡi liềm ở trên cao lẳng lặng chiếu sáng, nhưng vẫn không che nổi sự âm u ở mảnh đất đai phía dưới.

Mặt đất giống như bị một làn sương mỏng che khuất, mơ mơ hồ hồ, phong cảnh trở nên hư ảo giống như trong mơ.

Giữa đêm tối có hai bóng dáng, với tốc độ nhanh chóng lướt qua, tốc độ này so với tia chớp còn nhanh hơn, sau đó liền biến mất.

"Ngươi rốt cuộc là có mục đích gì" Bóng dáng màu trắng từ trên không hạ xuống, Bạch Băng quay lưng lại nhìn người trước mặt tràn đầy địch ý.

"Mục đích gì chứ? ha ha mục đích rất lớn nha" Thiếu niên mặc y phục màu đỏ, khóe môi hơi nhếch lên, biểu tình như cười như không, sâu bên trong đôi mắt tràn ngập ý cười.

"Một tháng ước hẹn đã qua rồi" Bạch Băng nhàn nhạt lên tiếng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi không đến, bản tôn rất thất vọng ạ, Hơn nữa ngươi còn dám cãi lời bổn tôn, mà người cãi lời ta từ trước tới giờ thì ngươi là người đầu tiên, nhưng mà ngươi cũng rất hợp với sở thích của ta" Tây Ma Nguyệt khóe miệng tà tà cười.

Hắn cuối cùng cũng tính sai, vốn nghĩ rằng lợi dụng tin tức của Hậu Giản thì nàng nhất định sẽ tới, thế nhưng nàng vẫn không xuất hiện. Nhưng lạ là hắn vậy mà lại không hề tức giận, hơn nữa còn luôn nhớ tới khuôn mặt và dáng vẻ quật cường kia.

Bạch Băng nhìn chằm chằm Tây Ma Nguyệt, ánh mắt vô cùng sắc bén: "Muốn dẫn ta đi Ám Ma tộc, cũng không cần phải lấy nương ta ra mà lừa gạt ta"

Nói xong, tay phải Bạch Băng bắn ra một cỗ đấu khí về phía Tây Ma Nguyệt, Thần Công Liên cũng đã nói qua, Hậu Giản chính xác đã chết vào mười lăm năm trước, chuyện sống lại là không có khả năng. Tuy nàng không thích Thần Công Liên, nhưng mà lời hắn nói thì nàng vẫn có thể tin tưởng được!

Tây Ma Nguyệt thấy thế thì vung tay lên, một luồng khí tức màu đỏ giống như roi da đánh thẳng về phía Bạch Băng.

"Ầm" một tiếng, đấu khí vừa xuất ra của Bạch Băng va chạm vào đấu khí màu như roi da kia, trong nháy mắt đã bị đánh tan.

"Ngươi không phải là đối thủ của ta, nhưng mà ta thích" Tây Ma Nguyệt thu hồi tay lại, ánh mắt ngạo mạn nhìn Bạch Băng. Sợi tóc ở trong không trung nhẹ bay, toàn thân được khoác lên một chiếc áo bào màu đỏ xinh đẹp, nhìn qua quả thực đúng là một yêu tinh quyến rũ mê người.

"Đáng tiếc là ta lại không thích!" Gương mặt Bạch Băng lạnh lùng, có rất nhiều chuyện ở trong Ám Ma tộc nàng còn chưa làm rõ ràng. Nếu Tây

https://thuviensach.vn

Ma Nguyệt có thể giúp nàng, có lẽ nàng sẽ cùng với hắn làm một cuộc giao dịch.

"Bản tôn sẽ làm cho ngươi thích" Tây Ma Nguyệt hoàn toàn không để ý tới vẻ mặt lạnh lùng của Bạch Băng, chậm rãi bước tới bên cạnh nàng.

Bạch Băng nhìn chằm chằm Tây Ma Nguyệt đang tiến tới, từ từ nói: "Nếu như ta muốn cùng với ngươi làm một cuộc giao dịch thì sao?"

Đang lúc tiến gần đến, Tây Ma Nguyệt nghe nói vậy thì nở nụ cười sâu sắc: "Giao dịch? Bản tôn rất thích, nhưng nếu như lấy ngươi ra làm điều kiện để giao dịch thì bản tôn càng vui hơn"

Gió đêm thổi loạn khắp nơi, làm lá cây ở dưới đất cũng bị thổi tung.

Trong không khí lúc này, có cảm giác quái dị không nói nên lời.

"Ta nghĩ mục đích của ngươi chính là nhẫn Ám Ma, chỉ cần ngươi đem tất cả mọi chuyện tình của Ám Ma tộc và Hậu Giản nói cho tat biết, nhẫn Ám Ma này sẽ là của ngươi. Nếu như không, chiếc nhẫn này....." Sắc mặt Bạch Băng biến đổi, ánh mắt trở nên lạnh lùng: "Nhẫn này ngươi vĩnh viễn cùng đừng mong có được!"

Chỉ cần đạt được giao dich này cùng với Tây Ma Nguyệt, rồi làm rối loạn Ám Ma tộc, nàng không tin sẽ tìm không ra tung tích của phụ thân.

Ánh mắt Tây Ma Nguyệt tối sầm, đôi mắt mê người nheo lại, trong phút chốc bắn ra ánh sáng rực rỡ mơ hồ có thể đoạt lấy tâm hồn mọi người.

"Ngươi đang muốn uy hiếp bản tôn?" Giọng nói nghe không rõ là vui hay sướng, đáy mắt thâm thúy trở nên sâu không thấy đáy.

"Chỉ là giao dịch thôi" Bạch Băng giọng nói lạnh nhạt.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, ánh mắt Tây Ma Nguyệt mới thu lại quang mang vừa rồi, khóe miệng nhếch lên: "Ngươi nếu như đồng ý làm Ma Hậu của bổn tôn, tất cả Ám Ma tộc, thậm chí cả chuyện cơ mật ngươi cũng đều có thể biết, như thế nào?"

"Nằm mơ, ngươi đã không muốn làm cái giao dịch này, vậy thôi" Vẻ mặt Bạch Băng trở nên lạnh lẽo, Ma Hậu? Nàng không cần!

"Ha ha, thật là không biết hưởng thụ. Bất quá bản tôn lại rất coi trọng ngươi, cái giao dịch này bản tôn đáp ứng" Tây Ma Nguyệt nở nụ cười, hai mắt phát ra ánh sáng màu đỏ, khiến nó càng trở nên xinh đẹp hơn.

"Tốt" Thấy Tây Ma Nguyệt đồng ý, Bạch Băng không cần nói nhiều với hắn nữa, bởi vì nàng chỉ cần cái giao dịch này mà thôi.

Mộc Cầm, Lục Vu còn có người đứng ở phía sau nữa, bây giờ nàng rất muốn đưa toàn bộ bọn họ bắt lại trong tay!

"Trả lời rõ ràng như thế? Ngươi hắn là có tư tâm riêng đi" Tây Ma Nguyệt tiến lên một bước, đối mặt với Bạch Băng, hương thơm từ trên người nàng tỏa ra làm hắn phải nhắm mắt lại hít một hơi, coi như đang hưởng thụ.

Rõ ràng đây là hành vi bỉ ổi, nhưng nhìn dáng vẻ của Tây Ma Nguyệt thì lại không tìm ra được chút nào bỉ ổi cả, ngược lại ở trên người hắn lại nhìn ra được một vẻ đẹp thần thánh vô cùng.

Cho dù động tác lúc này của hắn có thấp kém thì vẫn mang theo phong tư cao ngạo, trong thiên hạ này chắc cũng chỉ có Tây Ma Nguyệt mới có được khí chất như vậy mà thôi.

"Tư tâm? Đương nhiên là có rồi, chẳng qua là ngươi không đáng được biết mà thôi" Bạch Băng lùi lại một bước, ánh mắt nhìn thẳng vào Tây Ma

https://thuviensach.vn

Nguyệt vô cùng sắc bén, từ tốn nói ra lời nói cao ngạo: "Nếu giao dịch đã bàn bạc xong, vậy thì nửa tháng sau ta sẽ tự mình tới cửa gặp ngươi"

Xoay người bỏ đi, để lại Tây Ma Nguyệt còn chưa kịp phản ứng lại, bóng dáng màu trắng đã biến mất trong đêm tối.

Tây Ma Nguyệt nhíu mày khi nghe lời nói của Bạch Băng, trên mặt hiện lên chút hờn giận, nàng vậy mà lại không để hắn vào mắt như vậy, nữ nhân này thật có lá gan bằng trời mà!

"Quân chủ, có muốn hay không....." Trong đêm tối, một bóng dáng màu đen hiện ra đứng ở phía sau Tây Ma Nguyệt lên tiếng.

"Không cần, chuyện ta bảo ngươi điều tra như thế nào rồi" Tây Ma Nguyệt nhìn bóng dáng biến mất, trên khuôn mặt xinh đẹp lóe lên vẻ lạnh lùng.

"Có quan hệ với trưởng lão ở trong tộc, hiện giờ xem ra các trưởng lão đều đang trông chờ vào Nguyên Thần kiếm " Quỷ ảnh cung kính báo lại.

"Vậy mà đã chuyển chủ ý tới Thiên Nguyên thần kiếm rồi" Tây Ma Nguyệt híp híp mắt, trong con ngươi sắc bén hiện ra một tia nguy hiểm.

"Quân chủ, Thiên Nguyên thần kiếm muốn xuất thế thì cần phải có máu của Thần tộc mới được. Hiện giờ nhi tử của Hậu Giản đã chết, cho nên mục tiêu duy nhất chính là người nữ nhi còn lại này"

"Điều tra rõ ràng xem ai là người giết nhi tử của Hậu Giản!" Dám động tới người của hắn, hắn sẽ làm cho bọn họ sống không bằng chết!

"Vâng" Quỷ ảnh trả lời gọn gàng dứt khoát, rồi xoay người biến mất trong đêm tối.

https://thuviensach.vn

Cảnh đêm vô cùng yên tĩnh, mặc dù bị gió thổi qua nhưng trong không khí vẫn không làm mất đi mùi thơm ngát.

"Tính nết này của nàng, hắn thật sự rất yêu thích" Tây Ma Nguyệt nhìn đêm tối, từ từ híp mắt lại như đang hưởng thụ hương vị còn sót lại.

Bạch Băng, một cái tên gọi cực kì lạnh lùng.

Ngay cả lúc nàng chấp nhận giao ra nhẫn Ám Ma, hắn cũng không có khả năng buông tha cho nàng. Bởi vì, hắn đối với nàng rất có hứng thú.

Một ngày lại một ngày, thời gian chớp mắt đã trôi qua bảy ngày.

Ngày hôm nay ở trong thành vô cùng náo nhiệt, trời chưa sáng, trên nơi tổ chức đại hội luận võ đã tụ tập rất nhiều người, khiến cho không khí bị dồn ép đến thở không nổi.

Những nam tử tham gia luận võ đều đã đến từ sớm, khí thế hào hứng không hề vì vậy mà giảm bớt, bởi họ coi trận luận võ này như một trận chiến bắt buộc.

'Đùng đùng' một tiếng chiêng trống vang lên, khiến xung quanh tất cả đều yên tĩnh trở lại.

"Cảm tạ mọi người năm nay đã tham gia luận võ, tỷ thí sẽ lập tức bắt đầu nên mong mọi người bình tĩnh chớ nóng vội" Trên đài cao là một gã chủ trì có khuôn mặt tươi cười lên tiếng.

"Này, các ngươi có nghe nói không! Đệ nhất sát thủ Nhiếp Phong cũng đến đấy" Trong đám người có một nam tử thần bí nói.

"Đâu chỉ có Nhiếp Phong, ta còn nghe nói Độc Nhân Hoa cũng đến đấy" Bên cạnh lập tức có người tiếp lời.

https://thuviensach.vn

"Độc Nhân Hoa? Không phải chứ, ta nghe nói nữ nhân kia đã ẩn cư giang hồ nhiều năm rồi mà"

"Đúng thế, nghe nói nữ nhân kia toàn thân đều là độc, chỉ cần đụng tới thân thể thôi thì đều bị chết"

"Cái này thì từ nhiều năm trước ta đã nghe qua, hiện giờ cái nữ nhân này cũng tới luận võ, chỉ sợ là không đơn giản"

Trong đám người ở đây liên tục bàn tán, không ngừng miêu tả một người so với một người còn lợi hại hơn.

Nơi để thi đấu là một cái sân rộng hình tròn, ghế ngồi được quây ở xung quanh, làm cho mọi người có thể nhìn thấy rõ ràng tình hình khi luận võ.

Hàng chỗ ngồi phía trước đều là giành cho quan lại quyền quý, danh môn các phái, chính giữa trung tâm là chỗ ngồi của hai vị gia chủ Tề gia và Phương gia, theo sau bọn họ là gia quyến.

Vị trí của Bạch Băng và Thần Công Liên vừa vặn ngồi đối diện bọn họ, hơn nữa còn có thể nhìn thấy Thất Huyết Linh Lung đang đặt ở giữa. Vị trí này thật khiến cho người ta phải ghen tị, vì đây chính là hai vị trí tốt nhất của đại hội luận võ.

Hiện giờ lại bị hai người này mua được, ngay cả Thần Công Liên cũng không biết được đây là cố ý hay là vô ý nữa.

"Mau nhìn, kia là công tử nhà ai mà tuấn mỹ như vậy ạ" Các vị cô nương ở trong sân đột nhiên hô to, làm ánh mắt mọi người đều chú ý lại đây.

"Trời ạ, thật tuấn mỹ"

https://thuviensach.vn

"Lớn như vậy mà đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy một người cao lớn như vậy đó"

Đột nhiên thấy xuất hiện hai nam tử, các nữ nhân đều mở to mắt nhìn chằm chằm không chớp lấy một cái, còn các nam tử trong sân thì có người hâm mộ cũng có người ghen tị.

Hôm nay, Thần Công Liên một mái tóc dài thả xuống không búi lên cao, mái tóc dài đen bóng theo gió bay lên nhẹ nhàng, một đôi mắt phượng xếch lên chớp động làm hàng mi dày và dài lay động theo trông vô cùng xinh đẹp, càng làm tăng thêm vẻ phong tình của hắn, bên cạnh đó còn có một đôi môi hồng nhuận, đang hé mở một nụ cười mê người.

Bạch Băng một thân y phục màu trắng như tuyết, mang lại một khí chất như vương giả uy chấn thiên hạ trời sinh. Trên khuôn mặt là vẻ lạnh lùng xa cách, đôi mắt thâm úy sắc bén khiến cho bất cứ ai nhìn vào cũng cảm thấy bị áp bách!

Bạch Băng và Thần Công Liên xuất hiện liền mang lại một trận bàn tán ồn ào, hai vị nam tử tuấn mỹ trẻ tuổi hiếm gặp như vậy ai có thể không để ý được chứ!

"Bộ dáng rất tuấn mỹ, nhưng không biết công phu ra sao"

"Đúng vậy, đây là luận võ chứ không phải tuyển chọn mỹ nhân"

"Nhìn người tuấn mỹ như vậy thật là khiến cho người ta không nỡ ra tay mà" Những nam tử ở giữa sân thấy vậy cũng thi nhau bàn luận, rõ ràng là đối với hai vị nam tử tuấn mỹ này rất chú ý.

Vẻ mặt Bạch Băng vẫn như cũ không đổi, Thần Công Liên bên miệng vẫn nở nụ cười như có như không. Lúc này phần lớn mọi người đều đã gắt gao nhìn chăm chú trên người hai bọn họ, cho nên khi hai người ngồi xuống thì lại càng gây nên một trận ồn ào.

https://thuviensach.vn

"Không phải chứ, vị trí của bọn họ vậy mà lại là ngồi đối diện với Phương gia và Tề gia"

"Ai yo, hai người này rốt cuộc là ai mà lại có được vị trí tốt như vậy!"

"Nói không chừng bọn họ chính là công tử của thế gia nào đó"

Một đợt bàn tán chưa xong thì lại tiếp tục một đợt khác kéo đến, ai chẳng biết vị trí ngồi đối diện với Phương gia và Tề gia là vị trí thượng đẳng. Hiện giờ hai nam nhân không có thân phận, vậy mà lại có được vị trí đó, bảo sao không làm cho người ta phải chấn kinh ạ.

"Muốn khiêm tốn mà cũng không được" Thần Công Liên ngồi xuống nhẹ nhàng lắc đầu.

"Đây không phải là mục đích của ngươi à" Bạch Băng thờ ơ nhìn lướt qua Thần Công Liên.

"Ha ha, còn không phải là vì vị trí này tốt sao" Thần Công Liên nhẹ giọng cười, nụ cười xinh đẹp làm cho dung nhan tuấn mỹ tỏa sáng, mà các nữ nhân ngồi quanh đều không thể dời đi ánh mắt.

"Ngươi chỉ cần quản cho tốt bản thân, đó là điều tốt nhất rồi" Bạch Băng nói xong, tầm mắt dời qua vị trí đối diện.

Lúc này, hai gia chủ Phương gia và Tề gia cũng ngồi xuống, gia quyến phía sau cũng theo thứ tự ngồi xuống.

Đột nhiên ở trên ghế là một nam một nữ kéo lại sự chú ý của Bạch Băng, người thứ ba ở bên cạnh là một nam tử diện mạo bình thường, nhưng ở trên người lại tỏa ra khí tức lạnh lẽo khiến cả người đông cứng như một pho tượng.

Ngay sau hắn là một vị nữ tử ước chừng khoảng hơn ba mươi tuổi.

https://thuviensach.vn

Trên thân là một bộ váy thêu hoa hồng bó sát người, để lộ ra bộ ngực đầy đặn, dưới gấu váy là những đám hoa như được vẽ lên trên lụa mỏng, khuôn mặt thì như hoa phù dung, mi mục thanh tú so với hoa đào còn quyến rũ hơn.

Một mái tóc đen được búi lên thành kiểu dáng thanh nhã, trên tóc được điểm bằng mấy cây trâm tỏa ra quang mang chói mắt, đôi môi đỏ tươi hơi nhếch lên, kết hợp với thân hình kiều diễm thì vô cùng quyến rũ lòng người.

Một nữ nhân hơn ba mươi tuổi mà lại có bộ dáng như vậy, thật khiến người ta liên tưởng tới thanh lâu kỹ viện.

Người nữ nhân này cảm giác được ánh mắt của Bạch Băng, quay đầu nhìn lại, khóe môi nở nụ cười nhẹ nhàng gật gật đầu.

Trên mặt Bạch Băng cũng không lộ ra biểu tình gì, nhìn về hướng nữ tử gật đầu coi như đáp lễ.

Bởi vì vị trí của Bạch Băng và Thần Công Liên rất dễ gây chú ý, làm cho hai vị gia chủ Phương gia và Tề gia nhíu mày. Hai người quay mặt nhìn nhau một cái, vị trí này không phải là sớm bị môn chủ Tây Hán giành được sao, hiện giờ hai người này là ai?

"Người của môn chủ Tây Hán đâu" Phương Thế Hạo quay đầu hỏi thị vệ.

"Chuyện này thuộc hạ cũng không rõ ràng, những người phái đi đều không ai trở về. Còn tất cả người của môn phái Tây Hán đều không có tin tức " Thị vệ nói xong thì ánh mắt liền tránh đi.

"A....? Có chuyện này sao, vậy sao ngươi không sớm báo lại" Phương Thế Hạo tức giận trừng mắt nhìn thị vệ, chuyện này vô cùng kì quái. Đông Xưởng nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, quan trọng chính là người

https://thuviensach.vn

của Đông Xưởng đều là cao thủ ở trên giang hồ, cho nên chuyện này không hề đơn giản.

Một môn phái lớn như vậy lại biến mất? Làm sao có thể! Cho dù có chuyển đi nơi khác thì cũng không thể không có một chút tin tức gì được!

"Chuyện này vào lúc sáng sớm hôm nay mới có tin tức, cho nên còn chưa kịp báo lại với gia chủ" Thi vệ cung kính trả lời.

Chân mày Phương Thế Hạo nhíu lại, ánh mắt thâm sâu đánh giá hai người trước mặt, nhưng lại nhìn không ra tu vi của họ. Thực lực của hắn căn bản là đoán không ra, quay đầu nhìn về phía Tề Vân ngồi bên cạnh: "Hai người này không đơn giản"

"Tu vi nhìn không ra, chỉ có hai khả năng, một là do bọn họ không để lộ ra đấu khí, hai là tu vi bọn họ so với chúng ta còn cao hơn" Tề Vân cũng đoán không ra, sau đó lên tiếng nói với Phương Thế Hạo.

"So với chúng ta còn cao hơn?" Phương Thế Hạo nhẹ giọng đáp, quay lại nhìn thị vệ phía sau: "Đi thăm dò lai lịch của hai người này"

Chuyện tình kì lạ như vậy, nếu không điều tra rõ ràng thì chỉ sợ sẽ để lại tai họa sau này.

Bạch Băng giống như đã sớm biết ánh mắt nhòm ngó của hai người này, liền quay đầu nhìn lại. Bạch Băng khóe miệng khẽ động, vẻ mặt ngông cuồng hơi hơi nâng cằm, đem khí thế của Phương Thế Hạo và Vân Tề cùng đè ép xuống.

Hai người gia chủ ở trong long run lên, vẻ mặt biến sắc, trong lòng thầm nghĩ ánh mắt của người nam tử này thật đáng sợ'

"Diệt môn rồi" Bạch Băng nâng lên ly rượu khẽ nhấp môi, sau đó cất lên giọng nói vô cùng nhẹ nhàng, giống như là đang cùng nói chuyện với

https://thuviensach.vn

không khí vậy.

"Vậy thì sao chứ" Thần Công Liên trừng mắt, nếu như không diệt môn, bọn họ sao có thể ngồi ở vị trí tốt như vậy ạ.

Lời này nếu như bị người khác nghe được, không hộc máu mồm mới là lạ. Vì hai cái vị trí này mà đem cả nhà người ta diệt môn. Mẹ nó, có cần phải ngoan độc như thế không!

"Không sai!" Khó có khi được Bạch Băng nàng lên tiếng đồng ý, vì nàng rất tán thưởng thủ đoạn này ạ.

"Thì ra là Băng nhi thích thủ đoạn đầy máu tanh như vậy" Thần Công Liên ái muội tiếp cận Bạch Băng, cười vô cùng tà mị.

Đột nhiên đưa tay truyền một dòng nội lực sang cơ thể Bạch Băng, ánh mắt Bạch Băng lạnh lùng, đưa tay cắt ngang nội lực của Thần Công Liên.

"Có ý gì?" Tại sao lại truyền nội lực cho nàng, sợ nàng thua?

"Giải thưởng chính là Thất Huyết Linh Lung, ở đây đều là cao thủ, ta là sợ ngươi thua làm mất mặt ta" Thần Công Liên nói xong, hoàn toàn không để ý tới sắc mặt Bạch Băng đã đen lại.

Trong lòng Bạch Băng hiện lên tức giận, làm mất mặt hắn? Biến! Nàng thắng hay thua thì liên quan gì tới hắn, Thất Huyết Linh Lung này nàng muốn có, ai có thể ở dưới mắt nàng mà dám lấy đi vật nàng xem trọng!

"Đùng đùng" Tiếng chiêng trống luận võ lại vang lên trong sân.

"Giải thưởng luận võ lần này chính là , Thất Huyết Linh Lung" Phương Thế Hạo đứng lên nói xong lại quay đầu nhìn về thị vệ phía sau:

https://thuviensach.vn

"Đem Thất Huyết Linh Lung lên đây"

Dứt lời, tất cả mọi người ở trong sân đều mở to mắt, Thất Huyết Linh Lung này bọn họ chưa từng thấy qua, hiện giờ Phương gia lại đem nó ra ngoài, bảo bọn họ không nhìn làm sao được.

"Mau nhìn kìa, đó chính là Thất Huyết Linh Lung" Thị vệ nâng trên tay một viên hạt châu trong suốt, ở chỗ sâu nhất trong hạt châu là một giọt nước màu đỏ tươi có hình dáng giống như giọt nước mắt.

"Rốt cuộc cũng không uổng công tới đây, cho dù chỉ là nhìn thấy tuyệt thế bảo bối này thôi cũng đều đáng giá"

"Đúng vậy, chỉ cần nhìn thôi cũng đã thỏa mãn"

Trong sân những tiếng than thở không ngừng vang lên, thị vệ đem Thất Huyết Linh Lung đặt ở vị trí giữ hai vị gia chủ Phương gia và Tề gia. Trông nó giống như một ngọn đèn tỏa sáng, vô cùng chói mắt.

Bạch Băng nhìn chằm chằm Thất Huyết Linh Lung, quả nhiên là thứ tốt. Huyết Chú, nàng đã từng tra tư liệu và biết được, thuốc giải của Huyết Chú nhất định phải có Thất Huyết Linh Lung mới chế được, toàn bộ thiên hạ trừ bỏ cái này thì không có gì có thể thay thế.

Sau khi chữa khỏi Huyết Chú, nàng cùng hắn sẽ thật sự không còn liên quan!

Chỉ là lời nói tùy hứng, nhưng thật sự trong lòng nàng không lo lắng sao?

"Hiện tại tỷ thí bắt đầu" Một tiếng chiêng trống hạ xuống, do số người tham dự quá đông nên đành bắt đầu bằng phương thức tám đối với tám.

https://thuviensach.vn

Người chủ trì sau khi lên tiếng, ở giữa sân thi đấu có vô số bóng dáng bay lên. Chỉ cần nhìn thân thủ cũng đủ biết những người tham ra luận võ lần này đều là cao thủ chứ không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

Trong nháy mắt tất cả người ở giữa sân đều cùng lúc ra tay.

Binh khí trong tay vung lên, đâm về phía đối thủ trước mặt mà chém giết. Tám người đấu với tám người, đao quang kiếm ảnh va chạm vào nhau tạo thành những tiếng động hỗn loạn, có người hô to, có người gào thét, có người bị thương mà phun máu tươi.

Trên giang hồ luận võ, tất cả đều ra tay rất tàn nhẫn. Căn bản đây không phải là tỷ thí mà đã trở thành cuộc chiến chém giết thì đúng hơn.

Máu tanh văng ra khắp nơi, người có công phu kém hơn đều lần lượt ngã xuống.

Rất nhanh vòng tỷ thí đầu tiên được kết thúc sau một màn máu tanh, người còn sống sót chuẩn bị tiến hành trận tỷ thí tiếp theo.

Trận chiến đầy máu này không hề làm cho các nữ nhân ngồi xem sợ hãi, mà trái lại bọn họ càng thêm vui sướng, nam tử trong sân thì không ngừng gào thét trợ uy.

Có thể nói là tình hình trước mắt vô cùng hỗn loạn.

Trong lòng Bạch Băng cười lạnh, quay đầu nhìn lại vị nữ tử duy nhất ở đây. Vừa vặn nàng kia cũng nhìn về phía nàng, trong không khí đột nhiên truyền tới một mùi hương thơm mát.

Mùi hương tuy rất nhạt, nhưng đối với người mẫn cảm như Bạch Băng thì rất khó mà lừa được.

https://thuviensach.vn

Mê dược, Bạch Băng che lại các huyệt đạo, giương mắt nhìn về vị nữ tử trang điểm vô cùng xinh đẹp kia, khóe miệng nhếch lên nở một nụ cười lạnh.

"Độc Nhân Hoa, là nữ nhân độc nhất trên đại lục, nhưng gặp phải nàng thì ngươi thật không may rồi" Thần Công Liên vừa xem vừa lên tiếng.

Độc Nhân Hoa là nữ nhân độc nhất? Nàng thật muốn khiêu chiến thử một lần.

Cổ tay lật ngược, trong tay liền xuất hiện bột phấn, nhẹ nhàng dùng lực khiến nó tản ra khắp xung quanh.

Trong không khí vốn chỉ là một mùi hương nhàn nhạt, hiện tại đột nhiên lại trở nên nồng đậm hơn rất nhiều.

Cổ tay bên trái của Độc Nhân Hoa run lên, lập tức đè lại huyệt thái dương của chính mình, rồi đưa mắt nhìn về phía Bạch Băng tìm tòi nghiên cứu.

Trận tỷ thí tiếp theo ở giữa sân cũng đến hồi kết thúc.

"Trận tỷ thí tiếp theo" Vừa mới kết thúc, người chủ trì đã lập tức lên tiếng.

"Đến lượt ngươi, ngàn vạn lần đừng để ta mất mặt" Thần Công Liên lười biếng nâng mắt, dừng lại ở vị trí người đối diện, khóe miệng mấp máy.

"Biến!" Bạch Băng đứng lên, không hề khách khí quát lên một tiếng, miệng người này thật đáng đánh đòn!

Mọi người xung quanh nhìn người thiếu niên tuấn mỹ đang đứng trên sân tỷ thí, nhất thời há to miệng, cứ tưởng rằng hai người này tới để xem náo nhiệt, ai có thể nghĩ là tới để tỷ thí ạ.

https://thuviensach.vn

Trận chém giết này vô cùng thảm thiết ạ, nếu người tuấn mỹ như vậy mà bị giết thì thật đáng tiếc.

"Đây không phải là muốn chết sao?"

"Tiểu huynh đệ, ngươi vẫn nên đi xuống đi, chỗ này không phải là chỗ vui đùa đâu"

"Đúng thế, đao kiếm không có mắt, nếu như khuôn mặt tuấn tú này bị thương thì sẽ làm rất nhiều người đau lòng ạ"

Mọi người ta một câu ngươi một câu, tất cả đều muốn khuyên bảo Bạch Băng ở trong sân.

Phương Thế Hạo thấy Bạch Băng đứng lên thì nhíu chặt mày "Tề huynh, ngươi cảm thấy như thế nào"

"Chẳng lẽ tìm người đi lên để thử xem công phu của hắn, nhìn hắn yếu đuối như thế kia, nói không chừng cũng không lợi hại như vậy" Tề Vân nói xong thì vung tay lên, hậu vệ đứng phía sau cũng rời đi.

"Không ai cùng ta đánh cờ à?" Bạch Băng nhìn đối thủ, mở miệng nói một câu lạnh lùng.

"Lão tử tới đánh cùng ngươi" Bạch Băng nói xong thì ở giữa sân có một bóng người bay lên.

Người này vô cùng cao lớn uy mãnh, trong tay cầm đôi chùy hạ xuống.

Bạch Băng đưa mắt nhìn qua đối phương, trong mắt là vẻ khinh miệt rõ rệt hiện lên trên mặt.

"Tiểu tử, thể hiện công phu đi" Nam tử cao lớn giơ đại chùy chỉ vào Bạch Băng, ánh mắt cũng là miệt thị.

https://thuviensach.vn

"Tốc chiến tốc thắng" Chỉ một lời nói như vậy mà đã đem đối phương gắt gao áp trụ.

Sắc mặt nam tử cao lớn đen đi "Tốt, tốc chiến tốc thắng" Nói xong thì đôi chùy liền hướng thẳng về phía Bạch Băng mà đập, khí thế vô cùng sắc bén mang theo dũng khí mãnh liệt .

"Xong rồi, xong rồi"

"Ngươi nhìn xem nam tử kia vẫn còn chưa di chuyển kìa, chắc không phải là một chút tu vi cũng không có chứ"

Nhìn tình huống như vậy thì mọi người đều trợn trắng mắt, nhìn thấy đại chùy sắp nện vào người thiếu niên kia đến nơi rồi, vậy mà hắn vẫn còn đứng im bất động, chẳng lẽ là tới tìm chết sao?

Bạch Băng đang khép hờ hai mắt, bỗng nhiên bật mở bắn ra hào quang, trong nháy mắt đã di chuyển thân thể, mọi người chỉ kịp nhìn thấy một tàn ảnh chớp lóe, sau đó là thân thể đang giơ đại chùy của hán tử liền ngừng lại như bị dừng ảnh vậy.

"Sao lại thế này?" Mọi người ở bên dưới đều kinh hãi.

Vẫn còn chưa kịp để bọn họ phản ứng lại, thân thể hán tử cao lớn đã 'ầm' một tiếng nổ tung. Toàn bộ thân thể đều vỡ nát, tứ chi không ngừng bắn văng ra bốn phía.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Sóng Gió Nổi Lên

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Rút Gân Lột Da

"Thất Huyết Linh Lung này là bắt buộc phải có sao" Thần Công Liên ngồi bên trên ghế đá, vẻ mặt đầy ý cười mở miệng.

Bạch Băng nhẹ nhàng nâng mắt: "Xem diễn trò là được rồi, đừng có lắm lời!"

Nói xong cũng ngồi xuống vị trí đối diện với Thần Công Liên.

"Chậc chậc, bây giờ ngươi chính là người đứng đầu ngọn gió, khiến ruồi bọ đều bay tới rồi" Thần Công Liên vừa cười vừa nói, đồng thời trong nháy mắt cũng bắn ra vài đạo đấu khí.

"Tới thật đúng lúc, đi ra" Ngẩng đầu lên, vẻ mặt Bạch Băng không chút thay đổi lên tiếng. Đối với nàng thì một con ruồi bọ, nàng cũng không để ở trong mắt, chỉ là người đứng ở phía sau kia nếu như nàng không đáp lễ thì có chút không phải.

Yên tĩnh, rất yên tĩnh.

Ở chỗ tối có một người ngã xuống, đầu lăn xuống trên mặt đất. Xem ra là đấu khí của Thần Công Liên đã cắt đầu bọn họ xuống, nhìn tỉnh cảnh này chỉ có thể dùng từ thê thảm để hình dung.

"Còn không ra?" Khóe miệng Bạch Băng nhếch lên cười lạnh. Trước mặt nàng mà dám giả chết, nếu đổi lại là lúc thường ngày thì nàng đã không để một người sống sót, bất quá hiện giờ để lại một người cũng có ích!

https://thuviensach.vn

Nàng còn muốn để người này đi truyền đạt lại vài lời!

"Nhìn ngươi thật đúng là bình tĩnh nha" Thần Công Liên đưa tay vén lên sợi tóc, phong thái vô cùng quyến rũ. Hắn rất rõ tính cách của Bạch Băng, cũng vì vậy mà mới để lại một người sống sót.

Không thể không nói, trải qua mấy ngày ở chúng, Thần Công Liên rất quen thuộc với tính cách của Bạch Băng. Mà Bạch Băng đối với việc này cũng rất đồng ý, nếu không thì nàng cùng với Thần Công Liên làm sao có thể hợp tác được.Nói không chừng nếu như hắn không có quá nhiều mục đích, thì nàng và hắn còn có thể trở thành bằng hữu cũng nên.

Người đang ẩn nấp bên kia, trên trán không ngừng chảy mồ hôi. Hai tay nắm chặt trường kiếm, bọn họ tất cả có sáu người, mà hiện giờ đã chết hết chỉ còn lại một mình hắn, điều này càng khiến tâm lý của hắn trở nên hoảng loạn.

Đối mặt với đối thủ mạnh mẽ như vậy, khác nào con kiến đối đầu với con voi. Giờ nếu không đi ra, chẳng phải là hắn sẽ chết nhanh hơn sao?

Nam tử âm thầm cắn chặt răng, trường kiếm trong tay xoay chuyển rồi phi thân bay ra. Trường kiếm vung lên, hai bên đều là đường chết, ít nhất nếu xông ra còn có cơ hội chạy thoát!

Trên mặt Bạch Băng nở nụ cười lạnh, thân hình khi thấy trường kiếm rít gào lao đến cũng không hề động. Khi mắt nhìn thấy trường kiếm sắp đâm trúng, tay trái mới từ từ nâng lên chế trụ trường kiếm sắc bén kia một cách dễ dàng kia, còn tay phải thì nhấc lên chén trà ở trên bàn đá trước mặt, quát nhẹ một tiếng.

Cảnh tượng này thật giống như người này chính là ruồi bọ bị nàng đưa tay gạt đi, hoàn toàn không ảnh hưởng tới tâm tình thưởng trà chút nào.

https://thuviensach.vn

Nam tử giật mình, nhìn động tác tuy rất chậm chạp nhưng lại có thể chế trụ được trường kiếm của hắn. Chết tiệt, đây là cái công phu quỷ quái gì, khó trách lão gia lại để tâm tới người này như vậy!

Bạch Băng đặt chén trà xuống, trên tay thoáng dùng lực 'keng' một tiếng, thanh kiếm kia liền gãy thành hai đoạn.

Trường kiếm bị gãy, nội lực còn lại ngay lập tức từ trên nửa thanh kiếm kia đánh thẳng về phía ngực của vị nam tử. 'Ầm' một tiếng, thân thể lập tức bị bay ra xa vài thước mới rơi xuống, miệng phun ra máu tươi ngã xuống đất.

"Hôm nay giữ lại cho ngươi một mạng, trở về nói cho vài vị lão gia hỏa kia, nếu như còn tới gây chuyện với ta, thì không chỉ là rút gân lột da mà còn diệt tộc luôn đó" Tiếng nói Bạch Băng truyên ra mang theo tư thái cuồng ngạo.

Thân thể nam tử nằm trên mặt đất run lên, hoàn toàn giật mình. Rút gân lột da? Diệt tộc? cái người này nhìn yếu đuối như thư sinh, tại sao lại có nội lực cường đại như vậy, hơn nữa lời nói ra cũng mang theo sự khí phách tuyệt đối làm cho người ta không thể không tin tưởng.

"Hôm nay chắc là ngày yên tĩnh cuối cùng rồi, chỉ sợ sau chuyện ngươi vừa làm thì ruồi bọ tới càng nhiều hơn ạ" Thần Công Liên giọng nói vui sướng khi người gặp họa.

"Sợ cái gì, không phải còn có ngươi để bắt ruồi bọ sao" Bạch Băng giương mắt nở nụ cười như có như không, nhưng điều này lại khiến Thần Công Liên sửng sốt, sau đó cười ha ha.

"Ha ha..... Thì ra là ngươi lấy ta ra để đuổi ruồi bọ?" Thần Công Liên cười to, ánh mắt cùng nụ cười kia của Bạch Băng khiến cho tâm tình của hắn trở nên rất tốt. Thì ra là khi để ý tới một người, thì bất cứ một cử chỉ nào của nàng cũng đều khiến hắn để ý tới vậy.

https://thuviensach.vn

"Ngươi thấy thế nào " ánh mắt đang cười bỗng dưng trở nên lạnh lùng, đối với tiếng cười to của Thần Công Liên làm cho nàng có chút khó chịu.

Tiếc là những biến đổi này của Bạch Băng không những không chế trụ được Thần Công Liên, mà còn khiến hắn cười to hơn.

Ngày hai mươi tháng tám, mười người dự thi hôm nay, năm người thi đấu với năm người còn lại, dựa vào rút thăm chọn đối thủ.

Mười người này là cao thủ, cho nên Thất Huyết Linh Lung cuối cùng vào tay ai, vẫn là chủ đề bàn luận của tất cả mọi người.

"Này, mấy người các ngươi nói xem, Thất Huyết Linh Lung có thể hay không rơi vào tay của người nam tử áo trắng vô cùng tuấn mỹ kia?"

"Ta cũng cho rằng như vậy, tuy nhiên cũng không thể coi thường Độc Nhân Hoa và Nhiếp Phong dù sao bọn họ cũng đều là cao thủ"

"Các ngươi đều coi trọng nam tử áo trắng kia, nhưng ta lại cảm thấy được Độc Nhân Hoa kia mới là người nữ nhân có khả năng đoạt được quán quân"

"Độc Nhân Hoa? Lão huynh ngươi đầu óc không phải bị hỏng rồi chứ. Ngươi không thấy mấy trận đánh lúc trước sao, thủ đoạn của nam tử kia rất tàn nhẫn à, so với Độc Nhân Hoa còn ngoan độc hơn"

"Đúng thế, đúng thế" Mọi người ở giữa sân nghe thế cũng ồn ào lên tiếng.

Ở vị trí trên cao, hai vị gia chủ Tề gia và Phương gia cũng vô cùng bất an. Nếu nam tử áo trắng thật sự đoạt được quán quân, mà bản thân lại ngoan độc lạnh lùng như vậy thì liệu bọn hắn có thể nắm giữ được không?

https://thuviensach.vn

"Phương huynh, các ngươi tối ngày hôm qua đã điều tra ra được cái gì chưa?" Tề Vân quay đầu hỏi Phương Thế Hạo đang ngồi cạnh.

"Phái đi sáu người thì chết năm, còn lại một người là do đối phương cố ý thả ra để truyền lời lại" Nói xong, Phương thế Hạo nhăn mày, sắc mặt thoáng hiện lên sát ý.

"Nói gì vậy?"

"Nếu như còn đi trêu chọc ta, sẽ bị rút gân lột da, diệt tộc!" Phương Thế Hạo nói xong thì cũng trở nên tức giận.

Tề Vân nghe nói thế thì vẻ mặt cũng trở nên nghiêm trọng, đưa tay vỗ mạnh vào bàn: "Khẩu khí thật lớn, lão phu trái lại muốn nhìn xem hắn có cái bản lĩnh gì!"

"Tề lão đệ yên tâm chớ nóng vội, thân phận người nam tử này còn chưa điều tra ra cho nên không thể hành động thiếu suy nghĩ, tránh cho sau này gặp họa" Đều nói nếu không có tiếng thì sao dám lớn lối được, dựa vào lời nói hung hãn như vậy thì nhất định đây là nhân vật không tầm thường, vẫn nên điều tra rõ ràng rồi mới định đoạt.

Tề Vân sau khi bình tĩnh lại: "Phương huynh nói phải, ta thật là quá nóng nảy rồi"

Dứt lời lại quay đầu nhìn về phía cuộc tỷ thí của người áo trắng ở giữa sân, Thất Huyết Linh Lung là tiền vốn của bọn hắn, tuyệt đối không thể để thất bại trong gang tấc được, vì vậy họ không thể để người nam tử này đoạt quán quân bằng mọi giá!

Mười tuyển thủ giữa sân đều là cao thủ trong chốn giang hồ, mà ở giữa chỉ có duy nhất Bạch Băng một thân áo trắng vô cùng nổi bật, làm các vị cô nương lại càng sáng mắt chăm chú ngắm nhìn.

https://thuviensach.vn

"Một đại nam nhân mà lại có diện mạo khiến nữ nhân cũng phải ghen tị tới ba phần" Âm thanh yếu ớt truyền tới, Độc Nhân Hoa lắc mông đi ngang qua mặt Bạch Băng.

Khóe miệng Bạch Băng nhếch lên "Làm sao mà so được với đại thẩm, tuổi thì đã lớn nhưng dung mạo thì vẫn giống như một tiểu cô nương" Giọng Bạch Băng rất lạnh, nếu dùng để nói móc người khác thì quả là tuyệt đỉnh.

Độc Nhân Hoa vừa nghe vậy thì sắc mặt thay đổi, trừng mắt một cái: "Đừng nghĩ người ta cho ngươi ba phần mặt mũi thì ngươi lại muốn mở luôn phường nhuộm. Thất Huyết Linh Lung này không phải là thứ mà ngươi có thể khống chế được!

"A.....? Như vậy là ý nói ta không khống chế được Thất Huyết Linh Lung, vậy thì nhìn xem sự lợi hại của nó cũng đâu có sao!" Bạch Băng mặt mày nhíu lại, ý tứ trong lời nói thể hiện ra mười phần khiêu khích.

"Chỉ cần người giữ được mạng sống là được" Độc Nhân Hoa lắc lắc ống tay áo, sau đó đi bộ qua bên võ đài tỷ thí. Trong nháy mắt ống tay áo rung lên, một dòng khí tức màu đen hiện lên, bay thẳng về phía thân thể Bạch Băng.

Bạch Băng nhanh chóng điểm vào vài vị trí kinh mạch, sau đó đưa tay điểm mấy huyệt vị ở trên đầu.

Hắc Di Cát, là loại độc vô cùng âm độc ở trên đại lục. Người trúng độc sẽ choáng váng đau đầu trong bảy giờ, trừ biểu hiện này ra thì không có chuyện bất thường nào khác. Sau bảy giờ, thân thể đột nhiên đau đớn như muốn nổ tung, cuối cùng thì hóa thành máu loãng. Thật không ngờ, cái người nữ nhân này lại ra tay độc ác như vậy.

"Biết hậu quả chưa" Thần Công Liên truyền âm từ xa tới.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng hung hăng hướng về phía hắn trừng mắt một cái, quay đầu nhìn về cuộc tỷ thí ở giữa sân. Độc Nhân Hoa rất giỏi sử dụng độc sao, tốt, vậy thì nàng liền lấy độc chế độc!

Mười người tỷ thí, năm người rút thăm.

"Trận thứ ba, Bạch Băng đấu với Trương Hàn" Người điều khiển mở ra tờ giấy, lớn tiếng hô lên.

Trương Hàn, hơn bốn mươi tuổi, thân thể gầy như que củi, nhưng vũ khí sử dụng là hai dây xích sắt. Hai đầu xích sắt được gắn một viên sắt hình tròn đầy gai, chỉ cần bị đâm phải thì toàn thân sẽ đều là lỗ thủng.

Hai người này đánh nhau, ở trong mắt mọi người thì rõ ràng là xem trọng Bạch Băng hơn. Trải qua mấy trận đấu cùng những thủ đoạn sắc bén kia, đã làm cho bọn họ kích thích vô cùng ạ.

Nhiếp Phong cách đó không xa cũng liếc mắt nhìn qua Bạch Băng, vì bóng dáng màu trắng này đã khắc sâu ở trong đầu của hắn, người nam nhân này nhất định sẽ trở thành chướng ngại của hắn, nhất định không thể giữ lại!

Bạch Băng đứng ở trong sân, tay áo bay phấp phới, hoàn toàn nhìn không ra một chút bộ dáng muốn ra tay.

Trương Hàn đứng ở đối diện, xích sắt ở trong tay vung lên, kéo theo là hai quả cầu sắt thấp thoáng hiện ra quang mang ánh sáng.

"Tiểu tử, lão tử từ trước tới giờ ra tay đều không lưu tình" Trương Hàn khinh bỉ lên tiếng, thủ đoạn của Bạch Băng hắn đã nhìn qua, chẳng có gì lạ cả.

Bạch Băng nghe thấy vậy thì lạnh giọng khẽ hừ, ngón tay chỉ về phía Trương Hàn ngoắc ngoắc, tư thế này tuyệt đối là cuồng ngạo không coi ai

https://thuviensach.vn

ra gì. Trương Hàn thấy vậy thì đôi mắt toát lên vẻ tức giận, hắn chưa từng nghĩ tới có người nào dám đứng trước mặt mà khiêu khích hắn như vậy.

Xích sắt trong tay Trương Hàn vung lên, kèm theo là tiếng hét lớn: "Đi!"

Ngay khi âm thanh này vang lên, trong nháy mắt xích sắt kia cũng nhanh chóng hướng về phía Bạch Băng lao đi, đầu xích là quả cầu đầy gai lấy tốc độ sét đánh mà bay qua.

Mọi người nhìn thấy tình cảnh này thì kinh hãi, đầu xích còn có quả cầu sắt? Thật ra khiến bọn họ giật mình chính là bởi vì mấy trận đấu trước, bọn họ không hề thấy quả cầu gai này ạ. Cho nên bây giờ với công phu cao cường của Trương Hàn, cộng thêm với quả cầu gai này .... thì sợ là khả năng thắng là rất lớn.

Tuy nhiên công phu tàn nhẫn của người nam tử áo trắng này cũng không hề kém, nếu như không có quả cầu sắt kia thì bọn họ cũng không khẩn trương chút nào, mà giờ ... bọn họ lại bắt đầu dao động.

Hai vị gia chủ Tề gia và Phương gia ngồi ở trên cao thấy một màn này thì cũng trở nên vô cùng vui sướng, trong lòng là cười nhạo Bạch Băng một trận.

Đối mặt với Xích sắt này, thân hình Bạch Băng chưa hề di chuyển, vào thời điểm xích sắt đánh tới trước mặt, nàng vươn tay nhẹ nhàng chạm vào quả cầu gai một chút.

Mọi người tận mắt nhìn thấy cảnh này, nhất thời không biết là nên nói cái gì. Hắn vậy mà lại dùng tay chạm vào thứ đầy gai kia?

Tay Bạch Băng vừa sờ tới quả cầu gai, thì khóe miệng nhếch lên: "Dừng lại, đi"

https://thuviensach.vn

Thanh âm nhẹ nhàng vang lên, hai quả cầu kia giống như nghe hiểu lời nói của nàng, xích sắt lập tức lóe lên ngay tức khắc dùng tốc độ nhanh gấp hai lần vừa rồi mà lao về phía Trương Hàn, tốc độ này thật không thể dùng mắt thường mà hình dung nổi.

'Phốc, ầm' Hai tiếng động vang lên, khiến trái tim của những người vây xem phải chấn động vì bị đả kích triệt để.

Trương Hàn bị binh khí của chính mình đánh trúng ngực, máu tươi lập tức phun ra, những gai sắt của quả cầu kia liên chui thẳng vào trong ngực.

Hắn mở to mắt, trong mắt lúc này chỉ còn sợ hãi mà thôi. Hắn cảm giác được rõ ràng hàn khí đang xâm nhập vào xương tủy, nhất là khi những gai sắt kia đâm vào cơ thể.

Phương Thế Hạo và Tề Vân ngồi ở trên ghế cũng không yên, trong mắt vô cùng kinh hãi giật mình. Hắn tới cùng có năng lực thế nào mà lại có thể khống chế được xích sắt kia? Xích sắt đó tại sao lại có thể nghe lời đối phương thay vì nghe lời chủ nhân của mình?

Một chiêu, chỉ là một chiêu đã mất mạng. Mặc kệ là cao thủ có mạnh tới đâu, hắn cũng chỉ cần một chiêu là giải quyết được. Chuyện này thật khiến người ta phải nghi ngờ, không biết thực lực chân chính của hắn mạnh mẽ tới mức nào.

Phương Thế Hạo thấy thế thì cố gắng nghĩ cách, nếu như có thể sử dụng nhân vật lợi hại này, như vậy thì chuyện mà bọn hắn đang lo lắng còn không phải trở nên dễ dàng hơn sao? Nếu có thể thuyết phục hắn, có lẽ đây là chuyện tốt, còn nếu không được thì tới lúc đó giết cũng không muộn ạ!

Đêm khuya, sắc trời vẫn như cũ, mây đen kéo tới dầy đặc, khiến cả một mảnh đất trở nên âm u đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng nằm ở trên giường khẽ nhắm mắt nghỉ ngơi, Tiểu Bạch và Tiểu Kim thì lại chui rúc ở dưới đệm. Mấy ngày nay bọn nó chỉ ăn với ngủ, cả thân thể đã béo hơn so với trước rất nhiều rồi.

'Tiểu Kim, ngươi nói chủ nhân hôm nay tại sao lại như vậy. Ta cứ có cảm giác là lạ sao ấy?' Tiểu Bạch từ dưới đệm bò ra, đứng ở trước giường của Bạch Băng, nghi ngờ liếc mắt nhìn thoáng qua Bạch Băng.

'Cái này, ta cũng không rõ ạ. Ta cũng đâu phải là con giun ở trong bụng của chủ nhân chứ' Tiểu Kim há mồm muốn cắn lên thân của Tiểu Bạch một cái.

'bốp' một tiếng vỗ tay vang lên.

'Chết tiệt, ngươi sao lại đánh ta ạ' Trên đầu Tiểu Kim bị đỏ lên, hai mắt bốc hỏa nhìn chằm chằm Tiểu Bạch.

'Thôi đi ngủ đi, hai ngày nay chủ nhân đã rất mệt mỏi rồi' Tiểu Bạch trừng mắt nhìn Tiểu Kim một cái, rồi lại đảo ánh mắt lo lắng nhìn về phía Bạch Băng.

Tiểu Kim quay đầu nhìn thoáng qua Bạch Băng, bỗng cúi đầu đảo mắt một vòng rồi lại ngẩng đầu lên: 'Ta nhớ ra rồi. Hôm trước, thời điểm đi ngủ ta có chui vào trong lòng của chủ nhân, hình như nghe được nàng nói chuyện gì đó về nhân loại, rồi chiến tranh, người yếu đuối gì gì đó.... Lúc đấy ánh mắt của chủ nhân hình như thay đổi thì phải'

'Chiến tranh? người yếu? có ý nghĩa gì nhỉ?' Tiểu Bạch nghe xong thì nghi ngờ hỏi.

'Ừm, theo ta nghĩ thì hình như là có hai cái quốc gia muốn vây đánh một quốc gia, hoặc gì gì gì đó.....' Tiểu Kim nhíu mày cố gắng suy nghĩ về đoạn tự nói chuyện của Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

Nhưng những lời nó vừa mới nói lại khiến cho Tiểu Bạch càng thêm há hốc mồm, lông mày nhăn thành một hàng, rõ ràng là nó càng nghe càng không hiểu.

'Như thế nào hả? Còn chưa hiểu sao? Thật sự là ngu dốt hết chỗ nói mà. Nói đơn giản thì chính là bọn họ muốn đánh hội đồng một nước' Tiểu Kim khinh bỉ nhìn thoáng qua, sau đó thật bất đắc dĩ lắc đầu, với chỉ số thông minh của Tiểu Bạch thì còn kém xa so với nó ạ!

'Cốc cốc' Đang nói chuyện thì có tiếng đập cửa vang lên.

Tiểu Bạch và Tiểu Kim nhìn thoáng qua cửa, thân thể lập tức chui vào dưới đệm.

Bạch Băng mở to mắt, quay đầu nhìn ra cửa. Hai đầu mày của nàng nhíu chặt lại, sau một lúc mới đứng dậy đi xuống giường ra mở cửa, cửa mở đập ngay vào mắt nàng là khuôn mặt vô cùng yêu nghiệt của Thần Công Liên.

"Có việc?" Bạch Băng liếc mắt hỏi.

"Lúc này mà ngươi còn có tâm tư đi ngủ?" Thần Công Liên nhìn Bạch Băng một cái rồi híp mắt lại.

"Cũng chỉ là những lời đồn, ta tại sao lại không thể ngủ" Sắc mặt không có biểu tình gì khác lạ, giọng nói cũng rất nhạt nhẽo.

Thần Công Liên ngẩn ra, không nghĩ được Bạch Băng sẽ trả lời như vậy, thoáng cái đảo mắt nhìn thật sâu qua nàng một lần nữa: "Xem ra là ngươi đã biết được tin tức trước ta, chẳng lẽ ngươi không lo lắng?"

"Lo lắng? Ta có cái gì mà phải lo lắng. Mạng của ta cho tới bây giờ đều là do ta nắm giữ ở trong tay mình, sẽ không có bất kỳ kẻ nào có thể tùy ý sắp đặt. Dù cho là cả thiên hạ này muốn đem ta giao ra, chỉ cần ta không

https://thuviensach.vn

muốn thì không ai có thể ép buộc được ta!" Lời nói vừa dứt, ánh mắt Bạch Băng cũng lộ ra vẻ nguy hiểm.

Tuy không rõ Khương Vân quốc và Đông Liêu quốc tại sao lại có hành động này, nhưng một khi đã dám đem chủ ý đặt tới trên người nàng, nàng sẽ bắt bọn họ phải trả một giá thật đắt!

"Vậy nếu như hắn muốn đem ngươi giao ra thì sao ạ?" Sắc mặt Thần Công Liên khi nói lời này có vẻ trở nên rất nghiêm trọng.

Bạch Băng quay đầu nhìn chằm chằm Thần Công Liên gằn từng tiếng: "Hắn sẽ không!"

Ngay cả khi hai người đã đoạn tuyệt quan hệ, nàng vẫn tin tưởng hắn như cũ, hẳn sẽ không làm vậy, tuyệt đối sẽ không!

Giọng nói vô cùng kiên quyết, rơi vào tai Thần Công Liên giống như một cái gai cứng rắn đâm thẳng vào tim, khiến hắn rất khó chịu.

Đưa tay vuốt ve vị trí trước ngực, rồi cúi đầu nhìn thoáng qua, cảm thấy trong lòng hình như có chút đau thì phải? Thì ra là khi để ý thì sẽ cảm thấy khó chịu như vậy.

"Nếu hắn thật sự giao ra?" Thần Công Liên giương mắt, khóe miệng nhếch lên cười tự giễu, hắn vậy mà lại sẽ đau lòng vì nàng sao.

Nếu hắn thật sự giao ra? Ánh mắt Bạch Băng lóe lên, nếu? Nếu như thật sự là như vậy: "Giết!" Giọng nói lạnh lẽo vang lên, chỉ đơn giản một chữ nhưng đã biểu lộ tất cả tâm tư của nàng.

Giọng điệu kiên cường, vẻ mặt lạnh lùng, nhìn thấy biểu tình đó của nàng mà khiến người ta phải thương tiếc.

https://thuviensach.vn

"Băng nhi, theo ta đi, theo ta về Bắc quốc thì ngươi cũng chính là thái tử phi của Bắc quốc. Sau này ta sẽ bảo vệ ngươi, không để cho ngươi chịu bất cứ thương tổn nào" Ánh mắt Thần Công Liên sáng lên, hiện ra vẻ chờ mong.

Hắn phát hiện, tim của hắn không biết từ lúc nào đã rơi vào tay giặc mất rồi. Hiện giờ hắn chỉ muốn bảo vệ nàng, muốn cùng nàng sống bên nhau tới già.

Bạch Băng đưa mắt nhìn về đôi mắt của Thần Công Liên, cùng hắn đi? Không có khả năng, lòng của nàng không có hắn. Hơn nữa, không ai có thể bảo vệ được nàng cả, vì con đường của nàng phải đi chính là con đường trải đầy máu tươi.

"Yêu ta, ngươi sẽ hối hận" Ánh mắt của Bạch Băng trở nên tối đen, sâu không thấy đáy.

Thần Công Liên ngẩn ra, hối hận? Không, hắn sẽ không hối hận.

"Ha Ha, nói đùa với ngươi thôi, ngươi lại cho là thật à" Đảo cặp mắt lười biếng mà tà mị, vẻ mặt cũng nhanh chóng khôi phục lại như bình thường, cứ như tất cả những lời vừa rồi thật sự chỉ là đang nói đùa vậy.

Ngoài miệng thì tươi cười sáng lạn, nhưng trong lòng hắn lại có cảm giác mất mát. Hắn chỉ muốn bảo vệ nàng, trở thành chỗ dựa vững chắc cho nàng, muốn cùng nàng gần nhau hơn... vì sao nàng lại không tin tưởng hắn giống như tin tưởng Xích Liên Triệt?

Bạch Băng liếc mắt, nếu chỉ là đùa thôi là tốt nhất!

"Tin tức ở biên cảnh truyền về, hình như nói là hai nước vây công chỉ là muốn có được ngươi. Nếu như trong vòng mười ngày giao ra thì bọn họ sẽ không tấn công vào trong thành, chẳng lẽ ngươi một chút cũng không

https://thuviensach.vn

quan tâm tới chuyện này hả?" Thần Công Liên quay đầu đi vào phòng, ngồi xuống ghế.

"Cũng mới trôi qua có hai ngày, vội cái gì" Khóe miệng nhếch lên, trong hai ngày qua chắc hẳn là ở trong hoàng cung rất loạn, không biết rốt cuộc là hắn có giao nàng ra hay không?

Yêu cầu của hai nước đúng là khiến nàng có chút giật mình, muốn có được nàng sao, tốt, nàng sẽ cùng với bọn hắn chơi đùa, nhưng không phải là lúc này!

"Còn có tám ngày nữa, tám ngày sau cũng đúng là lúc đại hội luận võ kết thúc. Hiện giờ còn lại năm người, Phương gia và Tề gia, Độc Nhân Hoa và Nhiếp Phong cũng đều đã chú ý tới ngươi, tình huống của ngươi bây giờ xác thực là có rất nhiều kẻ thù, trong mấy ngày này chắc hẳn sẽ có phiền phức kéo đến"

"Như thế lại càng khiến cho cuộc sống trở nên thú vi, vậy có gì là không tốt" Phiền phức, từ trước cho tới giờ nàng chưa bao giờ để tâm, chỉ cần có thể đạt được kết quả mình muốn là được.

"Trận thi đấu thứ hai, ngươi phải chú ý Nhiếp Phong. Hắn là người sử dụng kiếm mạnh nhất của Xích Nguyệt, một khi kiếm của hắn rút ra khỏi vỏ thì đối thủ không chết cũng sẽ đều bị thương" Đấu khí của Nhiếp Phong không phải là tốt nhất, nhưng mà hắn lại có một thân Vũ Tu tuyệt đỉnh.

Bạch Băng quay đầu nhìn ra cửa, Nhiếp Phong là người nàng rất ít chú ý, mấy trận đấu trước kiếm trong tay hắn chưa từng rút ra, nhưng nhìn qua thân pháp của hắn nàng cũng biết rõ, hắn đúng là cao thủ Vũ Tu không thể coi thường.

"Thất Huyết Linh Lung nhất định phải là của ta" Bạch Băng quay đầu, lạnh nhạt lên tiếng. Nàng vẫn giữ nguyên câu nói kia, không ai có thể có đủ tư cách cướp đi món đồ yêu thích ở trong tay nàng.

https://thuviensach.vn

Lại một ngày trôi qua, binh minh hiện lên xua tan đi mây đen.

Ngày mai chính là ngày năm người quyết đấu, thế nhưng hiện giờ Nhiếp Phong và Độc Nhân Hoa lại không có chút động tĩnh nào, mà càng không có động tĩnh gì thì lại càng khiến sự việc trở nên quái dị.

Ngoài sân có một gã sai vặt đi tới, vừa lúc gặp Bạch Băng đang đứng ở trước cửa phòng, áo trắng nhẹ bay theo gió, nhìn qua không khác gì tiên nhân khiến người ta không khỏi khen ngợi ở trong lòng.

Cảm giác được ánh mắt của gã sai vặt, Bạch Băng lạnh lùng xoay người liếc mắt nhìn qua, gã sai vặt nhất thời run lên, ánh mắt này thật đáng sợ ạ.

"Công .... Công tử, người của Phương gia tới nói, gia chủ của Phương gia cho mời công tử đi qua đó" Gã sai vặt tiến lên hai bước, đối mặt với Bạch Băng rõ ràng là rất sợ hãi và khẩn trương.

Khóe miệng Bạch Băng cười lạnh, xem ra là hai gia chủ Phương gia và Tề gia này đã chờ không kịp rồi. Trận quyết đấu ngày mai kết thúc thì chính là bước vào trận chung kết, có lẽ vì thế mà tính toán cho mời nàng đến.

"Công tử, Phương gia cho người tới đón công tử, cỗ kiệu cũng đều đã chuẩn bị sẵn, này....." Gã sai vặt có chút khó xử, chuyện có đi hay không còn chưa biết, nhưng người Phương gia thì hắn đúng là không thể đắc tội nổi.

"Kiệu cũng đã chuẩn bị tốt rồi sao?" Bạch Băng nhăn mặt nhíu mày lại, Phương gia chuẩn bị cẩn thận như vậy, nếu không đi chẳng phải là không nể mặt sao: "Một khi đã như thế, vậy thì đi thôi"

"Vâng" gã sai vặt quay đầu, đi ở phía trước dẫn đường cho Bạch Băng.

https://thuviensach.vn

Nụ cười bên miệng Bạch Băng vẫn chưa giảm, trước mắt vì Thất Huyết Linh Lung cho nên người của gia tộc nào đó nàng không thèm để ý, nhưng qua hai ngày nữa nàng sẽ làm cho chúng phải đổi chủ. Nàng bây giờ muốn đi chào hỏi thật tốt, cảm ơn Phương gia đã vì nàng mà chuẩn bị bảo bối.

"Ồ, đây là đang muốn đi ra ngoài sao" Thần Công Liên cũng đi tới, tay áo tung bay thể hiện ra một bộ dáng lười nhác, khiến lòng người bị mê hoặc.

Gã sai vặt đang dẫn đường cho Bạch Băng, thấy Thần Công Liên thì dừng lại một chút. Năm nay thật không biết là vận may gì, đột nhiên trong quán trọ lại xuất hiện toàn là mỹ nhân ạ.

"Tâm tình của người hình như rất tốt thì phải" Bạch Băng đưa mắt nhìn Thần Công Liên.

"Công tử, gia chủ Phương gia mở tiệc chiêu đãi Bạch công tử" Gã sai vặt thấy vậy thì cũng híp mắt lên tiếng.

"A....? Phương gia mở tiệc chiêu đãi, thật là có diễm phúc lớn ạ. Nếu không, cùng đem ta đi theo thì như thế nào?" Thần Công Liên nói xong thì đi tới gần Bạch Băng.

"Nếu như ngươi muốn chết, ta cũng không ngại mang theo ngươi" Dứt lời, ánh mắt lóe lên ánh sáng u ám, mang theo uy hiếp rõ ràng.

"Được, ngươi đi, ngươi đi" Thần Công Liên nhấc chân rời khỏi bên cạnh người Bạch Băng, hắn vẫn không muốn gặp phải phiền toái ạ.

Bạch Băng nhìn thoáng qua gã sai vặt, gã sai vặt hiểu ý cúi người với Thần Công Liên, sau đó xoay người đi ra cửa.

https://thuviensach.vn

"Đi theo nàng" Thần Công Liên lên tiếng, nụ cười lười biếng trong nháy mắt biến mất, giọng nói vang lên như là đang nói với không khí vậy.

Nhưng là ở trong không gian vắng vẻ, bỗng dưng có một trận gió thổi qua, sau đó là một bóng người biến mất.

Thần Công Liên nhìn thoáng qua ngoài cửa, Thất Huyết Linh Lung đối với nàng thật sự quan trọng như thế sao?

Bạch Băng ngồi kiệu tới Phương gia, khoảng cách của hai chỗ rất gần, chỉ trong một chén trà nhỏ đã tới nơi.

"Bạch công tử, đã tới" Thị vệ cung kính vén màn kiệu cho Bạch Băng.

Bạch Băng nhấc chân đi ra, hiện ra ngay trước mặt chính là cái bảng hiệu màu vàng ghi hai chữ rất to 'Phương Chủ' Bên cạnh cửa lớn là hai con kỳ lân bằng đá mạ vàng, dưới đường đi được lát đá cẩm thạch, không thể không nói, sự xa hoa cùng xa xỉ của Phương gia này ngay cả hoàng cung cũng còn có chút thua kém.

Chỉ tiếc là nơi này cũng không phải là nơi tốt đẹp gì, nhìn qua tư thế của bọn thị vệ cũng đủ biết bọn hắn muốn làm gì rồi. Đón tiếp nàng không chỉ có hộ vệ mà còn có rất nhiều người nữa, nếu như vừa rồi nàng từ chối lời mời thì chỉ sợ rằng những người này đã không khách khí với nàng như thế.

Vào cửa, Bạch Băng được quản gia dẫn đường, dọc theo đường đi hắn thường quay đầu đánh giá. Bạch Băng mặc áo choàng màu trắng, vẻ mặt lạnh lùng không thèm để ý tới ánh mắt sâu sắc kia của quản gia.

"Bạch công tử mời, lão gia nhà ta đã đợi ở bên trong" Đi đến phòng khách, quản gia quay đầu hướng về phía Bạch Băng nói xong, thì lập tức

https://thuviensach.vn

lui ra ngoài.

Bạch Băng gật gật đầu, nhìn thoáng qua phòng khách, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười như có như không, rồi nhấc chân đi vào.

Trong phòng vang lên âm thanh của tiếng nhạc, tất cả đều là các ca khúc nổi tiếng của Xích Nguyệt, vũ cơ đứng ở giữa phòng nhảy múa, trên tay là những dải lụa nhiều màu sắc sặc sỡ xinh đẹp đang bay lượn ở trên không, rất mê người.

"Bạch công tử, rốt cuộc ngươi cũng đã tới, lão phu đợi ngươi đã lâu" Ở vị trí chính giữa, Phương Thế Hạo liếc mắt nhìn thấy Bạch Băng đi vào thì vung tay lên, tiếng nhạc cùng với vũ cơ đều lập tức dừng lại mọi hoạt động.

Ánh mắt Bạch Băng nhìn lướt qua đại sảnh, rồi đưa mắt nhìn lên chỗ của Phương Thế Hạo. Xung quanh chỉ có vài nha hoàn hầu hạ và vũ cơ, không thấy bóng dáng của người Tề gia, cũng không thấy bóng dáng của bốn người còn lại trong trận tỷ thí.

"Ha ha, lão phu đối với võ nghệ của Bạch công tử vô cùng kính nể" Phương Thế Hạo nói xong, thì giương một đôi mắt sắc bén đánh giá Bạch Băng đang đứng ở giữa phòng.

Nhìn gần như vậy mới thấy, người này so với trong tưởng tượng còn khó đối phó hơn. Một đôi mắt đối diện với hắn nhưng lại không có một chút kính trọng, trên giang hồ từ lúc nào thì xuất hiện một nhân vật như vậy, phái người đi điều tra thì chỉ biết hắn được gọi là Bạch Băng, còn lại không thu hoạch được gì thêm. Người này, thật giống như đột nhiên xuất hiện ra vậy.

Không có thân phận, không có bối cảnh, không có thế lực đứng sau, nhưng lại có một thân công phu vô cùng tàn nhẫn và quái dị.

https://thuviensach.vn

Bạch Băng ngạo mạn ngẩng đầu, khóe miệng nhếch lên nở nụ cười như có như không, nhưng trong đôi mắt đen láy thì lại ẩn giấu những quang mang mà không ai có thể đoán ra được.

Phương Thế Hạo ổn đinh lại thân thể sau đó dựa người ra sau ghế, lời nói mang theo chút ý tứ khác thường, trong đôi mắt cũng lóe lên, dù là tươi cười nhưng lại ẩn hiện có sự khinh miệt trong đấy chứ không hề có ý kính nể như lời vừa nói, thậm chí còn có cả sát ý.

Bạch Băng hoàn toàn không thèm để ý thần sắc hay bất luận điều gì có liên quan tới Phương Thế Hạo, vì tất cả những cảm xúc cửa hắn thông qua cặp mắt kìa đều đã bị Bạch Băng nhìn thấu rõ ràng. Tâm lý học của nàng đâu phải chỉ là để làm trang trí, chỉ cần nhìn thoáng qua vẻ mặt nàng đã đoán ra được suy nghĩ trong lòng của đối phương.

Bạch Băng cùng Phương Thế Hạo đánh giá lẫn nhau, trong lòng đều có kết luận riêng. Nhưng đối với ánh mắt không kiêng nể gì của Bạch Băng, hắn không khỏi có chút tức giận, một cái hậu bối nhỏ bé mà lại dám không tôn kính trưởng bối.

Quả nhiên là nghé con mới sinh, khinh nghiệm còn chưa có. Lúc trước đối với thân phận của Bạch Băng hắn còn có chút lo sợ, hiện giờ khi đã điều tra ra thì hắn cũng không còn lo sợ nữa. Bạch Băng này chắc là người mới gia nhập vào giang hồi, ếch ngồi đáy giếng, cho nên mới có tính tình kiêu ngạo như vậy.

Ếch ngồi đáy giếng? Lời này nếu để cho Bạch Băng nghe được thì nàng nhất định sẽ cười to ba tiếng. Nếu nàng là ếch ngồi đáy giếng, thì những người này chẳng phải là con giun ngồi trong đất à!

Thấy Phương Thế Hạo khóe miệng tươi cười, Trên mặt Bạch Băng cũng nhợt nhạt mỉm cười theo: "Phương lão gia, chẳng lẽ chỉ là đơn giản mở tiệc chiêu đãi Bạch mỗ thôi sao"

https://thuviensach.vn

"Ha ha, hôm nay đúng là có hai việc, việc thứ nhất quả thật là mở tiệc chiêu đãi Bạch công tử, người đâu, mang rượu ngon nhất trong phủ ra đây" Phương Thế Hạo đưa tay vuốt dọc sống mũi rồi vuốt xuống luôn bộ râu cá trê ở phía dưới, cười nói.

Lời Phương Thế Hạo vừa nói xong, tiếng nhạc trong phòng lại vang lên. Một lúc sau thì người hầu mang lên loại rượu tốt nhất, bọn nha hoàn tiếp nhận rồi rót ra chén cho Bạch Băng, làm xong tất cả thì trở về vị trí cũ.

Bạch Băng đưa tay cầm ly rượu, nhắm mắt đưa mũi ngửi một chút, sau đó lại đặt xuống bàn mà vẫn chưa nhấm nháp: "Rượu này thật đúng là rượu ngon, chỉ là ta đối với chuyện tình phía sau của Phương lão gia cảm thấy hứng thú hơn, bởi vì Thất Huyết Linh Lung bản công tử ta muốn có chắc rồi"

Phương Thế Hạo nheo mắt lại, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc rồi lại có chút thâm ý mà nhìn thoáng qua Bạch Băng. Lời này ý là nếu không cho nàng Thất Huyết Linh Lung, nàng cũng sẽ nhất định tìm cách đoạt được!

"Quy tắc của trận luận võ này, người đoạt được quán quân nhất định phải vì hai nhà Phương gia và Tề gia giết một người. Chuyện này tất cả mọi người đều biết, chỉ là mọi người lại không biết, nếu như ám sát thất bại thì chẳng những không có phần thưởng mà còn chết rất thê thảm" Thấy Bạch Băng mở lời, Phương Thế Hạo cũng không che giấu mục đích hôm nay nữa.

"A? Giết người thì ta không có hứng thú, ta chỉ có hứng thú với Thất Huyết Linh Lung" Bạch Băng nói chuyện cực tùy ý.

"Lá gan của ngươi cũng không nhỏ, ngươi có tin hay không lão phu hiện tại muốn lấy đi mạng của ngươi!" Phương Thế Hạo gằn một tiếng, trong mắt sát ý tỏa ra dày đặc. Tiếc là chút sát ý đấy đối với Bạch Băng thì lại quá nhẹ, căn bản không có chút tính chất uy hiếp nào.

https://thuviensach.vn

"Chỉ cần ngươi có cái năng lực đấy thì cứ tự nhiên" Trong giọng nói tràn đầy ngạo khí cao ngạo, vẻ mặt lạnh nhạt mang theo khí chất thanh cao, khiến cho lời nói kia trở nên rất quái dị.

Thị vệ cùng với nha hoàn đứng cạnh nghe thế thì vẻ mặt đều ngẩn ra, cái người nam tử này là đang thị uy với lão gia? Chưa từng có người nào dám nói chuyện với lão gia như vậy, hiện giờ người nam tử này lại to gan như thế, nhưng mà nhìn vẻ mặt kiêu ngạo kia thì xem chừng người này nhất định là có chỗ lợi hại.

Phương Thế Hạo nhíu mày, không nghĩ tới Bạch Băng lại thờ ơ như vậy, hoàn toàn không để ý tới sự uy hiếp của hắn. Nhất thời sắc mặt của Phương Thế Hạo trầm xuống, sớm đã biết người này khó đối phó nhưng lại không dự đoán được là khó tới mức này.

"Các ngươi đều đi ra ngoài trước đi" Đe dọa không được, vậy thì hắn mềm xuống.

"Vâng" Thị vệ, nha hoàn và bọn vũ cơ cùng đồng thanh lên tiếng, sau đó cúi người hành lễ đi ra cửa.

Bạch Băng liếc mắt, trong lòng hừ lạnh một tiếng.

"Ngươi tới cùng lai ai, thân phận và bối cảnh là thế nào, muốn đạt được Thất Huyết Linh Lung cũng không phải là chuyện dễ dàng giống như ngươi nghĩ" Phương Thế Hạo thấy mọi người đã ra ngoài, đảo mắt nhìn chằm chằm về phía Bạch Băng.

Cho dù là sống ẩn cư ở trên núi, một thân công phu cao cường như vậy cũng nhất định phải có người truyền dạy chứ. Người nam tử trẻ tuổi mà đã lợi hại như thế, vậy thì người truyền dạy sẽ là nhân vật lợi hại như thế nào ạ?

https://thuviensach.vn

Bạch Băng từ tốn mỉm cười, nhưng trong nụ cười đấy lại lóe lên một chút lạnh lẽo không dễ dàng phát giác: "Thất Huyết Linh Lung kia bản công tử đã xác định phải có, dù cho....." Lời nói tới đây thì dừng lại, giọng điệu nhất thời trở nên sắc bén: "Dù cho trước mặt có là lệ quỷ, bản công tử cũng sẽ chém giết toàn bộ"

"Tốt, lời này lão phu rất thích. Bạch công tử tính tình sảng khoái, nếu như đã nói như vậy thì lão phu cũng không cần quanh co lòng vòng nữa, chỉ cần ngươi nghe lão phu, Thất Huyết Linh Lung này nhất định là của ngươi" Phương Thế Hạo rất thích lời nói vừa rồi, hắn muốn là muốn loại người có thể vì Thất Huyết Linh Lung mà sẵn sàng giết người!

"Giết người nào?" Bạch Băng chợt nhíu mày, nghe theo hắn mà đi giết người, chuyện này quả thật là mơ tưởng. Nhưng người hắn muốn giết là ai, chuyện này làm nàng có chút tò mò, không hiểu người nào mà lại có cái giá cao như vậy, thậm chí có thể khiến hai gia chủ Phương gia và Tề gia sẵn sàng đem Thất Huyết Linh Lung ra làm điều kiện trao đổi.

"Người của hoàng gia, có dám hay không?" Phương Thế Hạo thấy Bạch Băng hỏi vậy thì cho rằng đã đáp ứng yêu cầu của hắn, sắc mặt cũng tỏ ra vẻ vui sướng. Xem ra Thất Huyết Linh Lung này đối với hắn rất quan trọng.

"Có dám hay không? A, chỉ cần người mà Bạch Băng ta muốn giết, thì cho dù có là Thiên Vương lão tử cũng khó mà trốn thoát" Có dám hay không, thử hỏi Bạch Băng nàng còn có cái gì không dám chứ, nhưng mà điểm mấu chốt là nàng có muốn giết hay không mà thôi!

"Tốt, tốt, tốt, có thể có được can đảm này, thật không uổng phí là người lão phu tuyển chọn" Nghe Bạch Băng nói vậy, trên mặt Phương Thế Hạo lại càng hiện lên vẻ tươi cười rạng rỡ.

https://thuviensach.vn

Người này tuy cao ngạo, nhưng không thể không nói hắn rất có thực lực để kiêu ngạo. Như vây rất tốt, chỉ cần có thể nghe theo mệnh lệnh của hắn, vì hắn mà ra sức dẹp đi mối lo trong lòng hắn. Nếu như vậy thì khi đối đầu với đương kim Lục vương gia, nhất định sẽ có cơ hội giành phần thắng.

"Hãy bớt nói lời nhảm nhí đi, ta chỉ muốn biết người mà ngươi muốn giết là ai" Bạch Băng có chút không kiên nhẫn lên tiếng.

Phương Thế Hạo cũng không chút để ý lời nói thiếu kiên nhẫn của Bạch Băng, nhấc chân đi tới bên cạnh, đưa tay che miệng nhỏ giọng nói: "Đương kim Lục vương gia Xích Liên Triệt!"

Phương Thế Hạo nói xong, Bạch Băng rõ ràng là sửng sốt, đương kim Lục vương gia Xích Liên Triệt? Phương gia và Tề gia tổ chức đại hội luận võ lần này, còn lấy ra bảo vật Thất Huyết Linh Lung là vì muốn đi ám sát Xích Liên Triệt?

Tâm tư chuyển động, hơi thở quanh người Bạch Băng trong lúc này chợt biến đổi, một luồng sát khí không ngừng tràn ra.

"Như thế nào? sợ?" Nhìn phản ứng của Bạch Băng, hắn cho rằng Bạch Băng sợ. Đảo mắt vỗ vỗ vai:" yên tâm, hiện giờ Xích Liên Triệt đâu bằng ngày xưa, công phu tuy rằng mạnh nhưng mà vào đêm mười lăm hàng tháng nếu ngươi ra tay, hắn ta nhất định sẽ không thể có cơ hội phản kháng lại"

Đêm trăng tròn? Hơi thở Bạch Băng càng thêm bất ổn, giống như trong lòng có một ngọn lửa bốc cháy, nháy mắt muốn phá tan thân thể.

Đêm trăng tròn là đêm mà Xích Liên Triệt phải chịu đựng phát tác của Huyết Chú, những người này làm sao lại biết được chuyện này, hơn nữa lại còn muốn vào đêm trăng tròn đi ám sát. Dù nàng và Xích Liên Triệt bây giờ đã không còn quan hệ, nhưng mà chuyện Huyết Chú này lại có liên quan tới nàng, cho nên.....

https://thuviensach.vn

Một khi chuyện này đã bị nàng biết rõ, vậy những người này tuyệt không thể sống!

"Hiện giờ chúng ta coi như là người trên cùng một con thuyền, vào đêm trăng tròn nếu như ngươi ra tay ám sát thành công, chẳng những Thất Huyết Linh Lung có thể tới tay, mà ngay cả vàng bạc châu báu lão phu cũng sẽ đưa cho ngươi vô số" Phương Thế Hạo híp mắt, bộ mặt gian trá càng khiến Bạch Băng thêm ngứa mắt!

"Đúng vậy, chúng ta bây giờ thật đúng là trên cùng một thuyền. Con thuyền này thật đúng lúc xuất hiện trước mặt ta, nhưng mà còn chuyện sống hay chết thì lại không thể nói trước được rồi"

"Bạch công tử đây là có ý gì?" Phương Thế Hạo nghi ngờ, cũng có chút tức giận vì lời nói khó hiểu của Bạch Băng.

"Không hiểu sao? Không hiểu cũng được, chờ sau khi ngươi chết đi thì sẽ tự khắc hiểu" Bạch Băng giương mắt, trên mặt là vẻ lạnh lùng khác lạ.

Phương Thế Hạo sửng sốt, nhưng cũng lập tức hiểu ra ý tứ của Bạch Băng, nhất thời giận dữ: "Ngươi, đừng tưởng rằng có chút năng lực thì không coi ai ra gì, dù ngươi có muốn giết lão phu cũng không phải dựa vào một người là có thể. Muốn đánh chủ ý tới trên người lão phu sao, lá gan thật không nhỏ đâu, nếu chính ngươi đã muốn chết thì lão phu tại sao lại phải khách khí"

"Ngươi chỉ có như vậy thôi sao?" Bạch Băng nghe Phương Thế Hạo tức giận quát mắng, cũng không có phản ứng gì mà chỉ liếc mắt lạnh lùng hỏi một câu.

Phương Thế Hạo tức giận dâng cao, vẻ mặt lạnh lùng của Bạch Băng ở trong mắt hắn thì chính là khinh bỉ. Hiện giờ hắn đã không nắm được người này ở trong tay, cho nên người này tuyệt đối không thể sống!

https://thuviensach.vn

Trong lòng sát ý hiện lên, ánh mắt nhìn về phía Bạch Băng cũng trở nên hung ác vặn vẹo.

"Muốn chết" Phương Thế Hạo ánh mắt híp lại.

Lời cửa hắn vừa dứt, bóng dáng của Bạch Băng cũng chuyển động như quỷ mị, ngay khi Phương Thế Hạo chưa kịp phòng bị gì thì đã bị đoản đạo đặt ngay trên cổ.

Trên cổ đột nhiên có cảm giác lạnh lẽo, trong lòng Phương Thế Hạo cũng trở nên kinh hãi, hắn không nghĩ tới Bạch Băng lại trực tiếp tấn công như vậy.

"Chỉ cần ta dùng thêm chút lực, mạng của người cũng không còn" Nói xong, thanh đao ở trong tay chuyển động, máu tươi lập tức tí tách chảy ra.

Phương Thế Hạo cau mày, trên cổ có một dòng chất lỏng ấm áp, làm cho lòng hắn càng thêm lạnh lẽo, lập tức ngẩng đầu tức giận: "Nếu như ngươi không buông tha lão phu, lão phu lập tức kêu người tới giết ngươi, đừng quên đây chính là địa bàn của ta!"

"Vừa rồi ta đã nói, người mà Bạch Băng ta muốn giết, mặc kệ là ở đâu, mặc kệ là ai thi hắn cũng đều phải chết!" Giọng nói không nóng không lạnh truyền tới trong tai Phương Thế Hạo lại càng khiến cho hắn sợ hãi.

Nhìn lại ánh mắt Bạch Băng, trong lòng Phương Thế Hạo trầm xuống. Nam tử một thân sát khí nồng đậm, con ngươi đen láy mà thâm trầm làm cho người ta nhìn không thấu, giống như là một vực sâu càng nhìn thì lại càng lạnh lẽo.

Không sai, nếu là một người bình thường thì rơi vào tình thế này chắc chắn sẽ sợ, sẽ giảm đi chút ít can đảm, nhưng đây là Bạch Băng cho nên nàng sẽ không.

https://thuviensach.vn

"Ngươi chỉ có chút năng lực này, vậy mà còn muốn ám sát Lục vương gia, thật đúng là chuyện mơ tưởng!" Giọng nói Bạch Băng hiện lên vẻ châm chọc.

Phương Thế Hạo trừng mắt nhìn Bạch Băng, trong lòng cũng hiện lên chút nghi ngờ: "Ngươi biết rõ thực lực của Xích Liên Triệt, chẳng lẽ các ngươi có quen biết?"

"Biết càng nhiều, chết càng nhanh hơn" Nụ cười khát máu ở trên mặt Bạch Băng lại hiện lên, người này đã sắp chết rồi mà còn muốn biết tin tức từ nàng, thật sự là sợ mạng sống quá dài rồi sao!

"Ngươi....."Một câu nói cũng không nên lời, bởi vì hắn đã bị Bạch Băng làm cho phải nhận nỗi nhục nhã quá lớn, sớm biết rằng người này khó đối phó như vậy thì hắn đã phái người trực tiếp đi giết cho rồi, thì đâu có chuyện như này xảy ra!

"Ta nói rồi, nếu ngươi còn chọc tới ta, thì nhất định sẽ bị rút gân lột da, sau đó là diệt tộc. Những lời này của ta, xem ra là các ngươi chỉ coi như gió thoảng bên tai rồi"

Phương Thế Hạo trừng lớn hai mắt, chỉ bằng vào một mình hắn sao? Rút gân lột da, diệt Phương gia? Thật buồn cười, hắn coi Phương gia là cái gì, người của Phương gia đều chỉ biết ăn cơm rồi làm vật trang trí sao.

"Chỉ bằng ngươi? Đúng là si tâm vọng tưởng, nếu giờ không buông lão phu ra, thì đừng trách lão phu không khách khí!"

Bạch Băng cười lạnh, vẻ mặt cũng biến đổi. Chỉ bằng chuyện hắn muốn giết Xích Liên Triệt đã đủ để cho nàng đem hắn bầm thây vạn đoạn rồi. Huống hồ, bây giờ nàng đã biết rõ kế hoạch này, vậy thì nàng sẽ tuyệt đối khiến cho kế hoạch của bọn chúng hư thối luôn!

https://thuviensach.vn

"Không khách khí? Tốt, tốt, ta ngược lại rất muốn nhìn xem ngươi có cái năng lực gì" Nói xong, thanh đoản đao trong tay càng tăng thêm lực, máu tươi không ngừng chảy ra, sắc mặt của Phương Thế Hạo cũng dần trở nên trắng xanh.

Hắn không phải là không có đấu khí, chỉ là đấu khí của hắn không kịp sử dụng thì đã bị chế trụ, Vũ Tu cũng không có chút nào nắm chắc phần thắng. Nhưng mà không biết vì cái gì, khi nghe lời nói ôn hòa kia lại khiến cho nội tâm hắn kịch liệt rung động.

Đoản đao để sát trên cổ cứa vào da thịt của hắn, giống như gió lạnh thổi qua cơ thể làm hắn phải run rẩy. Trong nháy mắt Phương Thế Hạo có chút mất bình tĩnh, hắn thực sợ hãi đoản đao của nàng sẽ cắt luôn đầu của hắn xuống.

"Rút gân lột da, lời này của ta cũng không phải là lời nói đùa!" Bạch Băng dơ đoản đao trong tay, hướng về phía cột sống của hắn vẽ ra một đường vết tích thật dài.

Lời Bạch Băng nàng đã nói ra, chưa bao giờ chỉ là nói cho vui. Dám ở trước mặt nàng tính kế Xích Liên Triệt, nàng sẽ bắt chúng phải trả giá.

Ánh mặt trời chói chang bên ngoài cửa cũng không thể che giấu được sát khí ở bên trong phòng, cùng với mùi máu tanh làm người ta hít thở không thông.

Bạch Băng ngẩng đầu, một mái tóc đen dài tản ra sau lưng, trên mặt hiện lên dáng vẻ khát máu.

Trong đôi mắt đen kia xuất hiện vô số những tia sát khí, làm cho Phương Thế Hạo đối diện phải kinh sợ, hai chân run rẩy.

"A....."Phương Thế Hạo bị đau kêu lên một tiếng, đau đớn ở trên lưng khiến hắn không thể chịu nổi. Hiện giờ lại phải đón nhận sát khí như

https://thuviensach.vn

đến từ Địa Ngục này, bảo hắn không sợ hãi sao được.

Nhìn vẻ mặt lạnh lùng, nụ cười quỷ dị, toàn thân sát khí. Bất kỳ dáng vẻ nào cũng đều khiến hắn phải khiếp sợ, dù cho là người đã từng trải qua muôn vàn gió tanh mưa máu thì trái tim của hắn cũng vẫn phải run rẩy.

"Ngươi.....Ngươi.....Trong tay ta đúng là có Thất Huyết Linh Lung!" Phương Thế Hạo cố nén đau đớn, toàn thân run rẩy, cắn chặt răng mà mở miệng nói với Bạch Băng.

"Thế thì sao" Thanh âm lạnh lùng vang lên, sát khí quanh cơ thể nàng gắt gao vây lấy càng lúc càng dày đặc hơn. Tay đột nhiên dơ cao đoản đao, thẳng tắp cắm vào chỗ vừa mới rạch kia, giống như đang mở ra miếng da lợn.

Thế thì sao? Thế thì thế nào? Đây là có ý gì?

Hắn không phải là muốn có được Thất Huyết Linh Lung sao? Hắn không phải là vì có được Thất Huyết Linh Lung mà sẵn sàng chém giết tất cả sao?

Vậy thì sao lúc này lại nói thoải mái như vậy, giống như Thất Huyết Linh Lung lúc này hắn không cần nữa vậy!

"Ngươi.....Ngươi..... Giết lão phu, ngươi cho là ngươi có thể có được Thất Huyết Linh Lung sao!" Sau lưng bị xé sách, làm hắn đau đớn như muốn ngất đi.

"Thất Huyết Linh Lung hình như là không có ở trong phủ của ngươi thì phải, giết ngươi, chỉ cần cuộc luận võ không bị đình chỉ, ta cũng chỉ cần đoạt được chức quán quân thì tuyệt đối sẽ đoạt được bảo vật!" Lời nói vang lên của Bạch Băng khiến Phương Thế Hạo á khẩu, không biết trả lời sao cho phải.

https://thuviensach.vn

"Tề gia.....Nếu như biết ta chết, ngươi cho rằng cuộc tỷ thí còn có thể tiếp tục?"

"Nếu chết thì tất nhiên cuộc tỷ thí không thể tiếp tục, nhưng nếu như ngươi chỉ là biến mất vậy thì lại là chuyện khác. Nếu chỉ vì ngươi biến mất mà hủy bỏ cuộc tỷ thí, dù ta có đồng ý thì cũng chỉ sợ ngươi trong giang hồ cũng không đồng ý đâu" Bạch Băng nở nụ cười, nếu Tề gia định hủy bỏ tỷ thí, vậy người giang hồ trong thiên hạ này còn không phải sẽ san bằng luôn cả Tề gia sao.

Phương Thế Hạo nắm chặt hai tay, im lặng không nói nên lời.

Tỉnh cảnh lúc này nhất thời lâm vào yên lặng, ánh mắt Phương Thế Hạo dù sợ hãi nhưng vẫn gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Băng.

"Lão gia, lão gia....." Đang lúc im lặng, giọng nói của quản gia từ ngoài cửa truyền vào.

Bạch Băng xoay người di chuyển ra phía sau Phương Thế Hạo, đoản đao vẫn như cũ cắm ở trên cột sống của hắn, giọng nói nhẹ nhàng bay vào tai Phương Thế Hạo: "Xử lý ra sao, tự chính ngươi cân nhắc mà làm"

Nàng bây giờ cũng không muốn diệt môn Phương gia, muốn tiêu diệt thì cũng phải đợi cho tới khi tỷ thí kết thúc. Hơn nữa lúc này nàng chỉ có một người, mà số người ở trong Phương gia lại rất nhiều, dù nàng có giết hết thì cũng sẽ bị bại lộ kế hoạch ạ.

Phương Thế Hạo nghe thấy giọng của quản gia thì trong lòng vui vẻ, giờ có người vào được, rồi hắn chỉ cần chạy thoát ra khỏi tay của Bạch Băng, sau đó sẽ sẽ gọi người tới giết người này!

"Thu hồi lại tâm tư của ngươi đi, giết ta, người cả đời này cũng không có khả năng đấy đâu!" Giọng nói lạnh lùng mà trong trẻo vang lên, lập tức khiến cho những kích động vừa rồi của Phương Thế Hạo bị đóng băng lại.

https://thuviensach.vn

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua Bạch Băng, sát khí khát máu, cùng với lời nói kia làm hắn giật mình hoảng hốt. Ngay một khắc trước hắn đang tính toán sau khi thoát ra sẽ làm sao giết nàng, mà khi nghe được lời này thì tất cả những ý tưởng vừa mới nghĩ ra kia đã bị đánh nát.

Từ lòng bàn chân chảy thẳng lên trên một cỗ khí tức lạnh lẽo, không thể nghi ngờ điều này làm cho người ta liên tưởng ngay lập tức tới chỉ có máu tanh!

Phương Thế Hạo trong lòng lúc này đều là hương vị của mùi máu tanh nồng đậm, tâm tình cũng trở nên lạnh lẽo. Bây giờ hắn thật sự tin tưởng lời nói trong miệng của Bạch Băng là thật, nàng sẽ thật sự giết hắn. Nhìn dáng vẻ này của Bạch Băng, chỉ cần hắn nói sai một câu, thì nàng nhất định sẽ không dễ dàng buông tha cho hắn.

Nếu như có một đường sống sót, hắn nhất định sẽ không buông tha, mặc dù trong lòng lúc nãy đang cực kỳ sợ hãi!

"Phụ thân.....phụ thân....." Quản gia vừa nói xong, theo sau là một người nữ tử có dung mạo trẻ tuổi xông tới.

"Lão gia, tiểu thư ồn ào muốn tìm lão gia, lão nô muốn ngăn cũng ngăn không được ạ....." Quản gia cũng theo sau đi vào, nét mặt gia nua nhăn lại.

"Thôi thôi, Thư nhi, ngươi tìm phụ thân là có chuyện gì?" Sắc mặt của Phương Thế Hạo trắng xanh, cố kìm nén cảm xúc trong lòng xuống, làm ra vẻ trấn định tươi cười nhưng mà so với khóc còn khó coi hơn.

"Phụ thân, không phải nói hôm nay ngươi muốn gặp Tô công tử sao. Phụ thân sao nói mà lại không giữ lời, người ta đã từ kinh đô tới đây hơn nữa ngày rồi, phụ thân thế nào mà còn không chịu gặp hắn" Phương tiểu thư dẩu môi lên tiếng, giọng nói vô cùng ủy khuất.

https://thuviensach.vn

"Ngươi xem, phụ thân vậy mà lại quên mất chuyện này,... nếu đã đến đây, vậy thì liền.....bảo hắn quay trở về, ngày khác lại tới....." Phương Thế Hạo vốn định để cho Tô công tử kia tiến vào, nói sao thì công phu của Tô công tử kia cũng rất lợi hại, đối với tình hình của hắn bây giờ là rất có lợi.

Nhưng mà lời nói còn chưa kịp thốt ra, xương cột sống ở sau lưng đột nhiên trở nên đau đớn, hắn giật mình, lập tức chuyển đổi lời nói.

"Phụ thân, ngươi làm sao vậy? Sắc mặt sao lại trắng xanh thế kia?" Phương tiểu thư tiến lên một bước lo lắng hỏi.

"Không có việc gì, Như nhi, hiện tại phụ thân có chuyện quan trọng cần thương lượng với Bạch công tử" Phương Thế Hạo nói xong thì hướng Phương Như nháy mắt, ý nói là chú ý tới Bạch Băng một chút.

"Phụ thân, người đây là....." Phương Như vừa muốn hỏi tại sao, thì thấy ánh mắt của Phương Thế Hạo, nên cũng chú ý tới Bạch Băng ở sau lưng hắn, trên mặt nhất thời đở ửng "Phụ thân, vị này chính là?"

"Vị này chính là Bạch công tử" Phương Thế Hạo quay lưng về phía Bạch Băng, trên mặt không ngừng nháy mắt ra hiệu, tiếc là Phương Như chỉ là một hoa si, đầu óc ngu ngốc thì làm sao có thể lý giải được ánh mắt của hắn.

"A, thì ra vị này chính là người lợi hại nhất ở trong cuộc luận võ, Bạch Băng công tử. Chẳng những võ công xuất chúng mà ngay cả diện mạo cũng là độc nhất vô nhị" Phương Như nhìn Bạch Băng thẹn thùng.

Khó trách phụ thân không chịu gặp Tô công tử, thì ra là đang chiêu đãi người này. Phu thân cho tới bây giờ đều chưa từng mở tiệc chiêu đãi người nào, hiện giờ làm vậy với Bạch công tử chẳng lẽ là muốn để cho Tô công tử hết hy vọng, rồi sau đó đem người nam tử này giới thiệu cho nàng.

https://thuviensach.vn

Phương Như che miệng khó xử liếc mắt một cái, cắn chặt môi dưới, người này thật là tuấn mỹ, so với Tô công tử còn tuấn mỹ hơn gấp trăm lần. Không những thế mà công phu còn xuất chúng hơn người, có đi ngàn dặm cũng tìm không ra được một người như vậy ạ!

Phụ thân, lần này thật sự là đã vì nàng mà bỏ ra tâm tư, người này nàng cũng rất vừa ý, cực kỳ vừa ý ạ!

Nếu suy nghĩ này mà để cho Phương Hạo biết, nhất định sẽ tức giận tới hộc máu!

Bạch Băng lạnh lùng liếc mắt nhìn Phương Như, lúc Phương Thế Hạo quay lưng về phía nàng rồi liếc mắt ra hiệu, cho rằng nàng không biết sao. Chỉ là, dù hắn có tận lực muốn truyền đạt lại gì đó thì đối với cái nữ nhân ngu ngốc này cũng là vô dụng mà thôi.

"Đúng vậy, hôm nay mở tiệc chiêu đãi Bạch công tử, nhưng cũng không thể bỏ quên Tô công tử được. Như nhi lát nữa nhớ nói rõ với Tô công tử, đừng để cho hắn hiểu lầm, đợi lão phu uống với Bạch công tử thêm mấy chén rồi sẽ đi tới gặp hắn sau" Phương Thế Hạo gượng cười lên tiếng.

"Phụ thân, cứ để cho Tô công tử trở về đi. Mở tiệc chiêu đãi Bạch công tử quan trọng hơn, người cũng không thể làm người ta mất mặt được" Phương Như tâm tư đã dồn hết vào Bạch Băng, nào đâu còn có suy nghĩ gì tới Tô công tử nữa. Hiện giờ hồn của nàng, tâm của nàng đều đã dán chặt ở trên người của Bạch Băng rồi.

"Trở về? khó mà có cơ hội người ta tới đây, làm sao có thể để người ta cứ như vậy mà trở về được ạ" Phương Thế Hạo nháy mắt liên tục ra hiệu, trên trán chảy đầy mồ hôi, nữ nhi của hắn tại sao lại ngốc như vậy chứ, ngay cả ánh mắt của hắn mà cũng không nhìn ra.

https://thuviensach.vn

"Để cho hắn trở về đi, dù sao thì hiện tại nữ nhi cũng không thích hắn nữa rồi" Phương Như nói xong thì ánh mắt nhìn về phía Bạch Băng: "Bạch công tử, cũng đã tới Phương phủ chơi, không bằng để ta mang ngươi đi nhìn ngắm phong cảnh ở trong phủ"

"Cái gì? Không được, quản gia còn không mau đi tiếp đãi Tô công tử, một lát nữa lão phu sẽ lập tức đi...." Phương Hạo sắc mặt giận dữ, vừa nói vừa liếc mắt nhìn Bạch Băng.

Quản gia đã đi theo bên người vài chục năm, nhìn ánh mắt kia là hắn đủ hiểu ý tứ của lão gia, ý muốn nói chỉ cần có cơ hội thì liền kêu người tới giết người này.

"Vâng, lão gia" Quản gia tiến lên, nhìn sâu vào mắt Phương Thế Hạo, trong lòng nghi ngờ, có cảm giác được lão gia lúc này có chỗ không thích hợp.

Những hơi thở mang theo sát khí kia, không chút dấu vết bay tới bên chóp mũi Bạch Băng, khóe miệng nhếch lên cười lạnh. Trời sinh nàng đã có mẫn cảm với sát khí, cho nên dù rất nhẹ nhàng thoáng qua nhưng cũng vẫn bị nàng phát hiện. Xem ra, hắn thật đúng là không thành thật!

Nụ cười khát máu ở bên khóe miệng nhếch lên, nếu như hắn đã không thức thời, vậy thì hôm nay nàng cũng không ngại giết toàn bộ người của Phương gia!

Trên người sát khí bộc phát, ngón tay hướng tới đầu gối của Phương Thế Hạo đánh xuống.

"Rắc" Trong nháy mắt xương bánh chè của Phương Thế Hạo tê liệt, chân nhoáng lên một cái liền quỳ xuống trên mặt đất, cắn răng ẩn nhẫn chịu đựng.

"Phụ thân....."

https://thuviensach.vn

"Lão gia!"

Phương Như và quản gia đồng thời mở miệng, trong lòng rất nghi ngờ, con ngươi trừng to mà nhìn Phương Thế Hạo đang quỳ xuống trên đất, đây là có chuyện gì xảy ra?

"Phụ thân, ngươi hôm nay làm sao vậy?" Bình thường phụ thân luôn rất chú ý tới hình thức, hiện giờ tại sao lại thất lễ ở trước mặt người ngoài như vậy?

"Lão gia, người không sao chứ?" Quản gia cảm thấy thái độ của lão gia hôm nay rất quái dị, liền đảo mắt nhìn về Bạch Băng đang đứng ở phía sau, thì thấy sắc mặt vẫn lạnh lùng không có chút biến hóa nào.

Nhưng mà trong không khí nhất thời có cảm giác sát khí lan tỏa dầy đặc.

Trong lòng quản gia kinh hãi, sát khí này là ở trên người Bạch công tử toát ra. Hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy được sát khí nào âm trầm như vậy, lập tức nhịn không được mà nhíu mày, trong lòng tính toán cân nhắc mọi chuyện.

Không ổn, Bạch Băng này nhất định là một nhân vật nguy hiểm, lão gia đột nhiên có hành động thất thố như vậy, chẳng lẽ..... bị Bạch Băng khống chế ?

Nghĩ tới chuyện này, ánh mắt quản gia nhìn về phía Bạch Băng càng thêm đề phòng.

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Cuộc Nổi Loạn Bắt Đầu

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Đạt Điểm Cao Đoạt Giải Quán Quân

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Giở Trò

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Cuộc Chiến Của Ba Nước

Thời điểm vào lúc nửa đêm khi Lãnh Dao đi tiểu, vô ý phát hiện ra Bạch Nham đang một mình chạy tới doanh trại của quân địch, vì cảm thấy tò mò nên nàng mới đi theo. Cứ tưởng rằng hắn có ý định dánh lén , ai ngờ đợi từ nửa đêm tới bây giờ mà ngay cả một chút hành động cũng không thấy gì.

"Ầm ĩ cái gì, ai cho ngươi đi theo tới đây" Bạch Nham thờ ơ liếc nàng một cái.

"Ngươi..... hừ, đúng là chó cắn Lã Động Tân cho nên không biết ai là người tốt" Lãnh Dao mở miệng than thở, cảm thấy rất tức giận: "Nói, ngươi rốt cuộc là tới đây để làm gì"

"Trò hay sắp bắt đầu rồi, ngươi cứ chờ xem diễn trò là được rồi" Bạch Nham nhẹ nhàng nhếch miệng nở nụ cười, ẩn sâu bên trong nụ cười này còn mang theo cả cảm xúc khinh miệt.

Đột nhiên có ba bóng dáng xuất hiện, đó chính là ba con tiểu ma thú của Bạch Nham, mà nhìn thấy một cảnh này thì Lãnh Dao vốn đang tức giận thì lại càng thêm ghen tị.

"Một lát nữa đừng để cho ta mất mặt đấy" Bạch Nham đưa tay sờ đầu Hắc Tử.

Lỗ tai Hắc Tử dựng thẳng lên, ý là nói ngươi cứ yên tâm.

https://thuviensach.vn

"Ngươi.....Ngươi lúc nào thì có được ba con tiểu ma thú này?" Lãnh Dao sau khi bình tĩnh lại, nghi ngờ hỏi.

Nhìn thấy hình dáng của mấy con ma thú này, nàng có cảm giác bất kể con nào ở đây, đem so với con ma thú của nàng đều mạnh mẽ hơn ạ. Bạch Băng đã có hai con ma thú siêu cấp lợi hại rồi, giờ lại thêm ba con tiểu ma thú cường đại ở bên cạnh Bạch Nham, mà điều làm nàng khó hiểu nhất là ba con ma thú này của hắn là từ đâu tới đây chứ?

"Sau này sẽ nói cho ngươi, bây giờ quan trọng là..... Làm thế nào để cho bọn chúng khuấy đảo nơi này đến mức long trời lở đất" Bạch Nham cười nói: "Nhung nhung, ngươi có thể phun ra lửa, thân hình lại nhanh nhẹn cho nên về sau chỉ cần phụ trách việc đốt cháy lều trại. Hắc Tử thì phụ trách việc phá lương thảo, đã biết chưa"

'chít chít chít..... biết biết' Hắc Tử và Nhung Nhung đều đồng thời lên tiếng, sau đó là thân hình dùng tốc độ nhanh chóng chạy về phía lều trại của quân địch.

"Tiểu ma thú này thật biết nghe lời" Lãnh Dao nhìn hướng ma thú chạy đi, trong lòng lại suy nghĩ nàng cũng rất muốn có ma thú như này ạ....không biết Bạch Nham có chịu cho nàng hay không.

'Chít chít chít chít.....' Hầu Tử đứng bên cạnh dùng sức lôi kéo Bạch Nham. Nó rất không vui, bọn hắn đều có nhiệm vụ, tại sao nó thì không có ạ.

"Ngươi cứ đi theo ta, rồi sẽ có nhiệm vụ cho ngươi, hơn nữa nhiệm vụ lần này của ngươi còn rất quan trọng đấy" Bạch Nham nói xong thì đứng dậy, vận khí bay nhanh về hướng bên dưới mà đi.

"Này.... đợi ta với....." Lãnh Dao nhỏ giọng kêu lên, sau đó chạy đuổi theo Bạch Nham.

https://thuviensach.vn

Đêm đã khuya, cũng không còn bao lâu nữa là trời sáng. Thời gian này chính là lúc mà phòng thủ trở nên lơi lỏng nhất, cho nên không ai có thể tưởng tượng được lúc này sẽ xảy ra chuyện.

Trong lều trại của Khương Vân hoàng, lúc này vẫn rất nháo nhiệt như mọi khi.

"A.....Hoàng thượng ..... Hoàng thượng....." Từng tiếng âm thanh mềm yếu mà quyến rũ liên tục vang lên.

"Mỹ nhân.....Trẫm đã lâu chưa được thoải mái như vậy rồi.....Mỹ nhân....." Khương Vân Hoàng nói xong, dưới thân lại càng tiến công thêm mãnh liệt, sau đó là những tiếng thở dồn dập đều đều vang lên.

"Hoàng thương.....Người thật mạnh mẽ..... dừng sức hơn....."

"Ha ha.....Cứ thoải mái đi.... Hoàng tử hải ngoại kia hao phí tâm tứ lớn như vậy, cũng chỉ vì muốn đạt được một người nữ nhân. Thật là không đáng mà, chỉ cần có quyền lực thì không phải là muốn bao nhiêu sẽ có bấy nhiêu sao.....Trẫm thừa nhận Bạch Băng đúng là mỹ nhân hiếm có, nhưng mà dù sao ở trên giường, thì cũng đều giống nhau cả thôi sao.... ừm...."

Bạch Nham đứng bên ngoài lều, hai nắm tay xiết chặt, trong con ngươi đen láy lóe lên sáng rực giống như có thể hô mưa gọi gió. Còn chưa kịp xoay người lại, đã thấy Lãnh Dao đứng ngay sau lưng.

"Oa, xuân cung đồ sống à!" Lãnh Dao đưa tai ghé sát vào nghe ngóng, sau đó là rất hưng phấn mà lén nhìn vào bên trong.

Lông mi Bạch Nham run rẩy, sắc mặt cực xấu. Hắn thật không hiểu nàng có phải là nữ nhân nữa hay không? Nghe những thứ không nên nghe mà không hề thấy xấu hổ, ngược lại còn tỏ ra rất thích thú.

https://thuviensach.vn

Thậm trí lúc này còn tiếp cận tới gần hơn để xem, trong mắt để lộ ra ý cười.

"Phi lễ chớ nghe, phi lễ chớ nhìn, ngươi không biết điều này à" Bạch Nham tức giận, cản lại hành động của Lãnh Dao.

Lãnh Dao không phục chu miệng, cũng không nhớ ra là đang đứng ở chỗ nào, giọng nói bắt đầu lớn dần: "Thì làm sao, không thấy người ở bên trong đang rất nóng bỏng à, không nhìn mới là lạ"

Bạch Nham thật muốn bịt miệng của nàng lại, nhưng tiếc là đã muộn vì bỗng nhiên có một tiếng hét to phá tan đêm khuya yên tĩnh.

"Người nào ở đó?" Binh sĩ tuần tra phát hiện ra động tĩnh bên này thì hô to một tiếng.

Mà Khương Vân hoàng đang lúc tình cảm kịch liệt nghe được tiếng kêu này, cũng vội mặc quần áo: "Có thích khách, mau bắt thích khách"

"Chết tiệt!" Bạch Nham hung hăng trừng mắt nhìn Lãnh Dao một cái, vừa rồi thật không nên để nàng theo tới mới đúng!

Lãnh Dao cúi đầu, đồ xấu xa, nàng không thèm chấp!

Lúc thị vệ chạy tới bên này vây quanh hai người Bạch Nham, thì cũng là lúc ngọn lửa lớn bốc cháy lên ở các lều trại, tốc độ lửa cháy lan ra nhanh một cách quỷ dị khiến người ta phải chấn kinh, không hiểu lửa này làm sao lại thiêu đốt nhanh chóng như vậy được.

"A.....Không tốt, cháy rồi....."

"A.....Chạy mau....."

"A.....Nóng quá.....cứu mạng.....cứu mạng ạ....."

https://thuviensach.vn

Những người ngủ say ở trong lều đều tỉnh dậy, do trên người bị lửa đốt cháy nên chỉ kịp chạy vài bước thì đều ngã xuống trên mặt đất.

"Giết cho ta" Khương Vân hoàng quần áo lôi thôi, nhìn thấy các lều trại bị ngọn lửa lớn thiêu đốt thì lập tức đảo mắt liếc nhìn người đang bị bao vây, sau đó tức giận quát lớn.

"Giết!" Nhận được mệnh lệnh, trong nháy mắt các thị vệ đều xông lên tấn công hai người Bạch Nham.

"Làm sao bây giờ?" Lãnh Dao nhìn thấy nhiều người cùng xông lên thì nhất thời choáng váng. Người nhiều như vậy, các nàng còn không phải là sẽ bị đánh cho thành bánh nhân thịt à.

Bạch Nham tức giận, thờ ơ nhìn đám binh sĩ đang xông lên nhưng thân thể lại không làm ra một động tác nào cả.

Lãnh Dao thấy vậy thì trong lòng lạnh xuống, nàng mặc dù có công phu đấu khí, nhưng nhiều người như vậy, nàng.....nàng.....

Lãnh Dao cảm thấy sốt ruột, 'oa' một tiếng liền khóc lên.....

"Hu hu .....ta còn chưa muốn chết ạ.....Hu hu, ta còn chưa lập gia đình, ta còn nhiều chuyện chưa làm xong....." Đưa tay lau nước mắt, cứ như tất cả mọi chuyện này đều là do Bạch Nham làm hại nàng vậy!

"Ngậm miệng, ngươi còn chưa chết được!" Bạch Nham giận dữ quát mắng, cảm giác như có vẻ mất kiên nhẫn!

"Hu hu.....Nhiều người như vậy.....Dù ngươi có công phu....."

'cạch' ở phía sau người Lãnh Dao đột nhiên truyền tới một âm thanh vang lên, khiến cho Lãnh Dao đang nói liền im lặng. Ngay cả đám binh sĩ

https://thuviensach.vn

đang xông tới cũng sửng sốt, chỉ biết ngây ngốc nhìn Lãnh Dao, nàng đánh rắm?

Trong lúc tất cả đang ngây người, một mùi thúi dần dần dâng lên làm cho cả đám binh sĩ phải đưa tay bịt mũi, còn ánh mắt thì nhìn chằm chằm Lãnh Dao, trong đó hiện lên đủ mọi suy nghĩ.....

"Con bà nó, nữ nhân này cũng quá thối rồi!" Trong đám người không biết là ai hô lên một câu như thế, khiến cho oán niệm của mọi người lại đều dâng lên.

"Không phải ta.....không phải ta....." Lãnh Dao nghe được thế thì trong nháy mắt khuôn mặt bỗng đỏ lên, miệng không ngừng giải thích, thật sự không phải nàng, nhưng mà nàng lại vô cùng buồn bực vì không rõ là người nào đánh rắm ạ!

"Ọe....ọe.....Mẹ nó! ngươi có phải là người không!"

"Yêu nữ.....nàng nhất định là yêu nữ.....!"

"Người bình thường, ai có thể đánh rắm như vậy....."

Bọn binh sĩ khinh bỉ nhìn Lãnh Dao, nữ nhân này thật quá thối rồi.....

Mùi thối càng lúc càng nồng nặc, làm cho bọn họ cúi người nôn mửa, hô hấp dồn dập khiến ngay cả dạ dầy cũng trở nên quay cuồng.....

Bạch Nham nhìn vẻ mặt của Lãnh Dao đỏ lên thì nụ cười bên miệng lại càng tươi hơn, nàng đáng bị như thế, ai bảo nàng làm kinh động đến bọn binh sĩ này.

Lãnh Dao đỏ mặt cố gắng giải thích, nhưng bọn binh sĩ càng nghe nàng giải thích thì lại càng khinh bỉ. Trong nháy mắt Lãnh Dao cảm thấy

https://thuviensach.vn

tức giận vô cùng, đi lên kéo một tên binh sĩ đang nôn mửa: "Mẹ nó, ánh mắt của ngươi đây là có ý gì, lão nương đã nói là không phải do ta làm. Tại sao lại vẫn cứ nhìn lão nương, ngươi thật đáng đánh, đáng đánh....."

Một trận tay đấm chân đá, sau cùng nàng vẫn chưa hết tức giận, liền rút ra thanh đao ở bên hông của tên binh sĩ rồi đâm thẳng vào ngực hắn một đao: "Ta đâm chết ngươi, đâm chết ngươi!"

Kết quả, trêu chọc vào nữ nhân tức giận là rất nguy hiểm, một khi tức giận tới đỉnh điểm thì ngay cả cái chết cũng không còn sợ hãi nữa ạ!

Những tên binh sĩ đang nôn mửa khi nhìn thấy một cảnh này, nhất thời cũng quên mất việc đang nôn ọe, nữ nhân này chẳng những đánh rắm thúi mà lại còn rất hung hãn nữa !

Ngọn lửa lớn vẫn thiêu đốt xung quanh như cũ, theo gió mà lan tràn ra khắp nơi khiến toàn bộ người đang ngủ phải kinh hãi tỉnh dậy. Đông Liêu hoàng và Tư Đặc Nhĩ nhìn thấy ngọn lửa đang thiêu đốt lều trại, trong lòng cũng bắt đầu suy nghĩ đủ các loại chuyện.

"Nơi cất giữ lương thảo cũng bị thiêu đốt!" Đông Liêu hoàng nói xong, nhanh chóng chạy đi.

Tư Đặc Nhĩ đứng phía sau thì một chút khẩn trương cũng không có, tâm tư thoải mái đứng xem kịch vui. Không phải thủ hạ của hắn, hắn cần gì phải vội vàng, nhưng mà người nào lại to gan lớn mật tới đây mà thiêu đốt lều trại cùng lương thảo?

"Chết tiệt, các ngươi đang làm cái gì? Sao vẫn còn không giết hai người.....ọe....." Đông Liêu hoàng đuổi tới bên này thì thấy tình cảnh Lãnh Dao và Bạch Nham bị vây ở giữa, sau đó liếc mắt nhìn đám thị vệ thấy không ra tay công kích mà ngã trái ngã phải. Hắn lập tức giận dữ quát mắng, nhưng vừa mở miệng định nói thì bị một mùi thúi chui vào miệng: "Thứ gì đó, sao có thể thối như vậy hả?"

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng.....nữ nhân này có yêu pháp.....rắm của nàng đánh ra thối vô cùng....." Một binh sĩ trong đám đang nôn mửa ngẩng đầu bẩm báo. Không phải là bọn hắn không công kích, mà là do nôn mửa mãnh liệt nên đầu óc quay cuồng, khí lực làm gì còn để công kích ạ!

Nghe nói thế, Đông Liêu hoàng trừng to mắt nhìn Lãnh Dao, hắn biết trên đời này võ công có rất nhiều loại, nhưng mà nếu bảo chỉ một chiêu rắm thối này mà cũng có thể mang đi công kích thì.....

Lãnh Dao trong lòng nổi giận, ánh mắt đỏ rực nhìn chằm chằm tên binh sĩ đang nói chuyện, tên lính kia trông thấy thế thì nhất thời ngẩn ra, lùi về sau người Đông Liêu hoàng né tránh.

"Loại này là kỳ môn yêu thuật, không mau giết còn chờ cái gì.....ọe....." Ánh mắt ghét bỏ và khinh bỉ nhìn chằm chằm về phía Lãnh Dao.

"Mẹ nó, ta vả nát miệng ngươi" Lãnh Dao lao thẳng về phía Đông Liêu Hoàng mà đánh, còn Đông Liêu hoàng vì đang nôn mửa nên không có phòng bị, thân thể thì đang nín thở vì sợ bị hít vào mùi thối kia cho nên không có khí lực. Nên khi một cái tát của Lãnh Dao đánh tới, thì lảo đảo ngã xuống trên mặt đất.

"Vả nát miệng ngươi, vả nát miệng ngươi....." Lãnh Dao nhấc chân giẫm lên người Đông Liêu Hoàng, hai tay liên tục đánh loạn trên mặt hắn.

"Cứu mạng.....Người đâu.....giết.....giết .....aiza....." Đông Liêu hoàng làm sao có thể chống lại được cơn tức giận điên cuồng của Lãnh Dao, vẻ mặt vốn tuấn mỹ thì lúc này đã bị vạch ra một vệt máu, nhìn vô cùng thê thảm.

Bạch Nham đứng thẳng nhìn về nơi ngọn lửa đang bốc cháy, ngọn lửa lớn như vậy hắn là có thể thiêu đốt hết lương thảo và làm bị thương không

https://thuviensach.vn

ít người. Tuy đêm nay tiến hành không được thuận lợi, nhưng cũng có được hiệu quả mà hắn mong muốn.

Biên Cảnh có trăm vạn nhân mã, nếu như không có ngọn lửa lớn gây ra hỗn loạn thì bọn hắn sợ là cũng khó thoát thân. Hơn nữa cũng phải cám ơn Hẩu Tử, quả rắm kia thật sự rất tuyệt ạ, chỉ đáng thương cho kẻ chết thay là Lãnh Dao, e rằng danh tiếng rắm thúi này của nàng vào ngày mai sẽ truyền đi khắp nơi!

"Đừng đánh, đi mau" Bạch Nham lên tiếng chế trụ Lãnh Dao, nhìn đám binh lính ở đằng kia đang chạy tới, nếu để trời sáng lên thì bọn hắn có muốn chạy đi cũng không dễ.

"Ta xé nát ngươi.....xé nát ngươi....." Lãnh Dạo bị Bạch Nham nửa túm nửa kéo đứng lên, trong miệng vẫn không ngừng quát mắng.

Sau đó lại liếc mắt nhìn Đông Liêu hoàng đang nằm ở dưới đất, lần này thì hay rồi, Bạch Nham cũng không nghĩ tới nàng lại ra tay độc ác như vậy, khuôn mặt kia quả thật là quá thê thảm rồi!

"Người đâu.....Người đâu, đừng để cho bọn chúng chạy thoát" Khương Vân hoàng đang khoác thêm y phục, nhìn thấy hành động của Bạch Nham định bỏ chạy thì ưỡn thẳng lưng, cố nhịn xuống cảm giác buồn nôn mà hô to một tiếng.

Không thể để cho bọn họ chạy được, hơn trăm vạn đại quân của bọn hắn hiện giờ đã bị người này làm cho gà bay chó sủa, đại doanh bị đốt cháy, lương thảo cũng..... Thử hỏi nếu không bắt giữ được người gây chuyện, sau này chuyện bị truyền ra ngoài, bảo mặt mũi hai nước bọn hắn biết để ở đâu, để ở chỗ nào ạ.

Nhân mã ở phía sau tiến đến, Bạch Nham cũng lôi kéo Lãnh Dao chuẩn bị chạy về phía rừng cây.

https://thuviensach.vn

Xoay người nhìn Khương Vân hoàng nháy mắt mấy cái, vừa rồi hắn dùng khẩu ngữ nói với Khương Vân hoàng để làm hắn khó chịu mà tức giận quên đi cảnh giác, sau đó là dơ tay bắn ra một đạo đấu khí.

'Oanh.....rầm ầm.....'

"A....."

"A....." Khương Vân hoàng và nữ nhân đứng phía sau hắn đồng thời kinh hoảng hô to một tiếng.

Bọn binh lính quay đầu, thật là một cảnh tượng hoành tráng ạ. Khương Vân hoàng toàn thân xích lõa, nhưng đấy vẫn chưa phải là điểm chính, mà điểm đáng chú ý nhất chính là mỹ nhân ở sau lưng Khương Vân hoàng toàn thân cũng không mặc quần áo, dáng người hoàn mỹ làm đầu óc của tất cả binh sĩ đều mê muội nghĩ linh tinh, và hiển nhiên kết quả chính là bọn hắn đã quên luôn việc phải truy đuổi người phía trước.....

"Đẹp quá ạ!" Bọn binh lính nhao nhao tán thưởng, ngọn lửa trong mắt lúc này so với ngọn lửa đang thiêu đốt đại doanh kia còn nóng bỏng hơn.

Khương Vân hoàng toàn thân trần truồng, nhìn thấy bọn binh lính tươi cười bỉ ổi kia cùng với lửa dục hỏa trong mắt, lập tức nổi giận.

"Vẫn còn không giết cho ta, người nào chậm một bước thì trẫm sẽ giết người đó!" Đối đầu với kẻ mạnh, mọi người lại bị sắc đẹp mê hoặc, cho nên trong lòng hắn lúc này vô cùng tức giận. Cúi người nhặt lên thanh đại đao, đâm thẳng một đao vào người nữ nhân đang đứng phía sau.

"A.....Hoàng thượng.....Hoàng....." Nữ tử kinh hoảng, không nghĩ được mới chỉ một giây trước bọn họ còn đang ân ái thân mật, nhưng một giây sau đã bị hắn đâm một đao vào trái tim.

https://thuviensach.vn

Bọn binh lính nhìn cảnh tượng này, không ai dám lên tiếng mà tất cả đều quay đầu chạy đuổi theo Bạch Nham.

Bạch Nham vui vẻ cười, trong con ngươi màu đen trở nên tối tăm, đấu khí mạnh mẽ cũng bộc phát ra ngoài khiến cho không người nào đuổi kịp, giọng nói ngạo mạn vọng lại: "Hoàng thượng, ta là sợ ngươi bị lửa dục vọng quá lớn rồi sẽ tự bạo mà chết, cho nên mới nhân cơ hội này giúp ngươi diệt trừ đi, hoàng thượng cũng không cần cảm ơn ta, ha ha....."

Khương Vân hoàng nghe xong, cũng không quan tâm trên người đang xích lõa, cúi đầu nhìn về vật trọng yếu của nam nhân..... chỉ thấy nơi vừa mới xuất ra sau khi ân ái kia bỗng nhiên chảy máu, sau đó bộ phận này chỉ trong nháy mắt đã cùng với thân thể của hắn tách rời ra, rơi xuống mặt đất.....

Yên tĩnh, lúc này mọi thứ xung quanh đều yên tĩnh đáng sợ. Chỉ còn có cơn gió nhẹ nhàng thổi qua.....

Mọi người thấy cảnh này thì đều trở nên choáng váng, sửng sốt, cho nên cũng quên cả việc đang làm...

Bộ phận trọng yếu rơi xuống kia chính là ở trên người của hoàng thượng bọn họ ạ, hoàng thượng trở thành thái giám, này..... chuyện này thật là loạn mất rồi.

"A....." Đang trong lúc yên tĩnh, thì một tiếng gào thét chấn động vang lên.

Thân hình Khương Vân hoàng lảo đao đi trên mặt đất, hai tay giữ chặt nơi đó, trong miệng liên tục kêu rên.

"Ha ha..... tối nay thật sự là vô cùng tốt đẹp ạ!" Bạch Nham cười to, xoay người lôi kéo Lãnh Dao chạy đi, sau đó là biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

https://thuviensach.vn

Tư Đặc Nhĩ từ xa đi tới, nhìn tình huống này thì cũng nhíu mày. Quân vương của hai nước như thế nào lại thê thảm tới mức này, một người thì bị hủy dung, còn một người thì thành thái giám.

Chuyện này, tới cùng là ai mà lớn mật ra tay ngoan độc như vậy ạ.

Ngoan độc? thủ đoạn này, hình như cùng với nữ nhân kia có chút giống nhau.

Đưa mắt nhìn nơi mà hai người kia biến mất, đôi con ngươi híp lại. Bọn họ là ai? Xem ra là có quen biết, một nam một nữ, nhưng nàng kia không phải Bạch Băng, thế thì nàng kia là ai?

Chẳng lẽ là do Xích Liên Triệt phái tới, xem ra là hắn đã xem thường Xích Nguyệt quốc, xem thường Xích Liên Triệt rồi. Không thể tưởng tượng được trận này còn chưa đánh, mà đã rơi vào tình cảnh thê thảm như vậy rồi.

Đêm nay, quân chủ hai nước bị thương, chiến sự ngày mai sợ rằng là sẽ không ổn. Mà một nam một nữ kia thân thủ rất mạnh, có thể không tiếng động xuất hiện ở doanh trại thì hắn còn tin được, nhưng mà làm cách nào mà có thể phóng hỏa nhanh như vậy thì hắn lại nghĩ không ra. Hai người họ làm sao làm được chứ? Lửa không những tốc độ lan nhanh mà còn cháy rất mãnh liệt ....

"Hoàng thượng, hoàng thượng, mau truyền quân y" Các vị tướng quân ở trong quân doanh nhìn hai vị quân chủ đều giật mình, nhanh chóng chia nhau mang hai vị quân chủ về hướng lều trại chưa bị cháy.

"Hoàng tử, chuyện đêm nay có thể hay không ảnh hưởng tới trận chiến ngày mai?" Khải Đức đi tới bên cạnh Tư Đặc Nhĩ, nhỏ giọng hỏi.

"Không có việc gì" Tư Đặc Nhĩ vung tay lên, chẳng qua chỉ là tổn thất một phần mười tướng sĩ, số lương thảo còn lại cũng đủ để cầm cự, chỉ cần công phá được Biên Cảnh thì sợ gì không có lương thảo!

https://thuviensach.vn

Nếu chiến sự nổ ra, Bạch Băng chắc sẽ không chịu ngồi yên chờ chết. Trực giác nói cho hắn biết, trận chiến này sẽ là một trận chiến kinh tâm động phách nhất trong đời của hắn, chỉ nghĩ tới thôi cũng đã làm hắn khẩn trương rồi.

Nếu như bảo nàng xông vào phá hủy quân doanh thì hắn cũng tin tưởng, nhưng mà người nữ tử đêm nay kia có thân hình khác hoàn toàn với nàng, điều này thật ngoài với dự đoán của hắn.

Ám Ma tộc, ở trong mật thất của tộc, Vương Lam ăn mặc quần áo bình thường của gia nhân, đứng đối mặt với Mộc Cầm, nàng có cảm giác cực kỳ tức giận.

"Mộc cầm, thời gian đã lâu như vậy vì sao còn không có hành động gì. Chẳng lẽ ngươi thật không muốn giúp ta và nhi tử đoạt lại thiên hạ Xích Nguyệt" Lời nói trong miệng Vương Lam mang theo tức giận vang lên.

"Lam tỷ tỷ ngươi còn không biết sao? Hiện tại hai nước đang vây công, Xích Liên Triệt xuất chiến ở Biên Cảnh, mà Xích Nguyệt có thể hay không giữ được còn chưa rõ mà" Mộc Cầm ngồi ở trên ghế, bây giờ Ma Quân đã bắt đầu nghi ngờ nàng, cho nên mấy ngày này bọn nàng phải trốn đông trốn tây.

Nghe thấy thế, Vương Lam trầm mặc trong chốc lát. Hai nước vây công nàng có nghe qua Sơn nhi nói, nhưng mà mấy ngày này Sơn nhi đều ra ngoài nên chỉ còn lại nàng một mình ở trong mật thất, chuyện xảy ra nàng cũng không biết. Giờ nghe thấy vậy thì có chút kinh hãi, Xích Liên Hoàng vậy mà lại để Xích Liên Triệt vì một nữ nhân mà khai chiến với hai nước kia, đổi lại nếu là Sơn nhi muốn làm thế, chỉ sợ Xích Liên Hoàng sẽ chặt luôn hai chân của Sơn nhi ạ!

https://thuviensach.vn

"Mộc Cầm, ngươi cảm thấy Xích Nguyệt thật sự có lẽ không giữ được rồi đúng không?" Vương Lam dò hỏi, nếu như thật là vậy thì nàng và Sơn nhi sau này phải sống như thế nào?

"Chuyện này, thật sự là không thể xác định được. Nhưng mà đứng trước tình cảnh bị hai nước vây công một nước, chỉ cần dùng đầu mà suy nghĩ thì cũng biết kết quả là gì, Xích Nguyệt này ngươi cũng đừng nghĩ tới nữa mà cứ yên tâm ở lại đây, muội muội là ta đây sẽ nuôi các ngươi" Nàng là phu nhân của trưởng lão Ám Ma tộc, dựa vào địa vị này thì giá trị của nàng ở đây sẽ không thấp, mà tài phú của Ám Ma tộc thì không cần phải nói.

"Ta biết ngươi đối với mẫu tử chúng ta rất tốt, nhưng mà suốt ngày ở trong mật thất, đó cũng không phải là biện pháp" Sắc mặt Vương Lam lộ ra vẻ chua xót, rồi lại chuyển qua vẻ oán hận: "Nếu không phải vì Xích Liên Triệt và Bạch Băng thì mẫu tử hai người chúng ta cũng sẽ không rơi vào tình cảnh này"

"Nói tới nữ nhân kia ta lại phiền muốn chết, chỉ hận không thể đem nàng ta bầm thây vạn đoạn" Nếu không có Bạch Băng thì nàng cũng đâu bị Ma Quân Tây Ma Nguyệt tra ra được manh mối gì chứ.

Hai người nói xong, cửa mật thất mở ra, Chân Nguyệt và Nguyên Nguyệt cùng nhau đi tới, trên mặt hiện lên vẻ âm trầm.

"Làm sao vậy, sắc mặt sao lại khó coi như thế?" Mộc Cầm đỡ Chân Nguyệt ngồi xuống, rồi đưa tay xoa bóp vai cho hắn.

"Aiz, đừng nói nữa, quân thượng giải độc rồi!" Nguyên Nguyệt nhăn mặt, hắn là người tự tay hạ kỳ độc, năm đó hắn đã mất rất nhiều năm mới tìm được cách chế độc này. Hơn nữa vì rắn hai đầu mà thủ hạ của hắn đã chết rất nhiều, thế nhưng hôm nay lại bị người ta giải được!

https://thuviensach.vn

"Cái gì? Ngươi nói Ma Quân giải được độc rồi hả?" hai tay Mộc Cầm cứng đờ: "Là ai, là ai lại lợi hại như thế?" Độc của Nguyên Nguyệt còn có người có thể giải?

"Bạch Băng!" Chân Nguyệt sắc mặt âm trầm, hắn đã xem nhẹ nữ nhân này rồi. Độc của Nguyên Nguyệt vô cùng hiếm lạ, hơn nữa còn thêm cả độc rắn nhưng mà nàng ta vẫn có thể giải, chuyện này khiến hắn phải giật mình không ít!

"Cái gì?" Mộc Cầm và Vương Lam cùng lúc lên tiếng, trong mắt đều là sự kinh hãi chấn động.

"Nàng ta tới Ám Ma tộc lúc nào?" Mấy ngày nay nàng cũng không nghe thấy có người nào tới tộc mà.

"Vào lúc đêm khuya xông tới, hình như là có giao dịch gì đó với quân thượng. Ngày hôm qua quân thượng điều động hơn năm vạn nhân mã và năm trăm ma thú cao cấp giao cho Bạch Băng, chỉ sợ chuyện này có liên quan tới chiến sự ngoài Biên Cảnh" Nguyên Nguyệt trả lời, hiện tại bọn hắn tuy là trưởng lão nhưng lại không hề được quân thượng tín nhiệm, hoặc là nói chính xác hơn thì quân thượng hiện tại đã nổi lên sát tâm với bọn hắn.

"Bạch Băng nhất định là mang người và thú đi Biên Cảnh, nếu như thật sư như vậy thì chỉ sợ hai nước vây công cũng không phải là đối thủ, nhưng mà nếu như thắng thì chẳng phải là sẽ để cho Bạch Băng và Xích Liên Triệt càng thêm cuồng vọng sao. Sau đó Xích Liên Hoàng sẽ vì vậy mà truyền lại ngôi hoàng đế, đến lúc đấy Xích Liên Triệt làm chủ Xích Nguyệt, cộng thêm Bạch Băng nữa thì sợ là sẽ càng khó diệt trừ hai người này" Trên mặt Vương Lam hiện lên vẻ bối rối, mẫu tử bọn hắn nếu đã không chiếm được giang sơn thì bọn Xích Liên Triệt cũng đừng mơ tưởng có được: "Không được, trận này bọn hắn không thể thắng lợi được, các ngươi phải nghĩ ra biện pháp nào đi"

https://thuviensach.vn

Mộc Cầm suy nghĩ, lời nói này của Vương Lam cũng rất có lý. Tuy các nàng đối với giang sơn này không có hứng thú, nhưng mà nếu Bạch Băng là nữ nhi của Hậu Giản, hiện giờ Ma Quân lại giúp nàng, nếu về sau nàng ta tiếp quản Ám Ma tộc, vậy các nàng phải chết là không thể nghi ngờ ạ.

Không thể giữ, tuyệt không thể giữ lại. Trận chiến này của Xích Liên Triệt cũng tuyệt đối không thể thắng lợi!

"Đúng rồi, lão già Bạch Hào kia không phải là vẫn đang nằm ở trong tay của chúng ta sao" Mộc cầm kêu lên một tiếng, trên mặt hiện lên tươi cười: "Lợi dụng Bạch Hào uy hiếp Bạch Băng, hẳn là sẽ có tác dụng"

"Đúng, đúng" Nghe thế, vẻ mặt bối rối của Vương Lam cũng trở nên mừng rỡ. Nàng sao lại có thể quên chuyện này, Bạch thừa tướng yêu thương nhất chính là Bạch Băng, mà theo tính cách của Bạch Băng thì nhất định khi nghe tin Bạch Hào, sẽ trở nên rối loạn.

"Phương pháp này có lẽ là ổn, Nguyên Nguyệt, ngươi mang theo binh lính cùng Bạch Hào đi Biên Cảnh, chúng ta sẽ đến đó sau" Ánh mắt Chân Nguyệt sáng lên, Bạch Hào đối với bọn hắn rất có tác dụng, nói không chừng về sau còn có thể là vương bài, chuyện này thật tốt.

"Không chỉ có Bạch Hào, ta còn có một vương bài nữa" Nguyên Nguyệt híp mắt lại, nở một nụ cười giả dối đầy nguy hiểm.

"Còn có một vương bài? là cái gì?" Mộc cầm nghi ngờ, trong lòng thầm nói, không thể tưởng được Nguyên Nguyệt này còn có thể giữ lại một đường lui.

"Yên tâm, đợi khi các ngươi tới Biên Cảnh thì sẽ hiểu. Vương bài này cũng không có quan hệ tới Bạch Băng mà chính là liên quan tới Xích Liên Triệt."

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt? Mấy người ở đây đều sửng sốt, chẳng lẽ định bắt Xích Liên Triệt để khống chế Bạch Băng, hay là bắt Bạch Băng rồi áp chế Xích Liên Triệt?

Nguyên Nguyệt thấy mọi người nghi hoặc cũng không trả lời, chỉ là nở một nụ cười tính kế, ra vẻ chuyện tình ở Biên Cảnh hắn đều nắm giữ tất cả!

Sáng sớm, sương mù dần dần tán đi, ánh mặt trời từ từ chiếu xuống mảnh đất tối tăm. Trên các cành cây đều có vết tích của sương sớm, cùng với tiếng chim chóc bay lượn kêu ríu rít tạo nên một cảnh tượng vô cùng yên bình.

Trên tường thành, binh sĩ trấn thủ đứng trên cao nhìn xuống, trong lòng liền hô to một tiếng thật tốt. Bọn họ đều biết hôm qua đại doanh của địch bị lửa cháy, cho nên khi thấy một mảnh trắng xóa, cùng với lương thảo của quân địch bị thiêu đốt thì ai cũng cảm thấy vui sướng.

Sáng sớm thấy cảnh này, binh lính của Xích Nguyệt sao có thể không vui sướng được ạ. Hiện giờ binh lính hai nước bao vây đã bị tổn thương không ít, lương thảo lại không có, dù có tấn công thì cũng không giữ được mấy ngày.

Trong nháy mắt tất cả đều suy nghĩ tới người phóng hỏa tối qua, thật sự là người này đã lập được công lớn rồi. Xem ra, quốc gia bọn họ tuy phải đối chiến với hai nước nhưng phần thắng cũng không phải là không có !

Bên trong cửa thành.

"Vương gia, hôm qua quân doanh của hai nước bị cháy, lương thảo bị đốt sạch, mà ngay cả binh lính cũng bị chết không ít." Phó tướng đi tuần tra thành trở về thì lập tức đi báo cáo với Xích Liên Triệt.

https://thuviensach.vn

"A...? Là người nào phóng hỏa?" Xích Liên Triệt lên tiếng hỏi.

"Cái này thì không rõ, chỉ nghe thám tử báo lại, xông vào doanh trại là một nam một nữ. Đi theo bên người la hai ma thú một trắng một đen, kỳ lạ hơn còn có thêm một con Hầu Tử. Còn nghe nói người nữ nhân này là yêu nữ, không chỉ có công phu cao mà ngay cả yêu pháp cũng rất lạ, làm cho quân chủ hai nước một người thành thái giám, một người bị hủy đi dung mạo" Phó tướng vừa nói vừa vui sướng, người xông vào phóng hỏa đốt lương thảo kia nhất định là người của Xích Nguyệt bọn hắn.

"Một nam một nữ?" Xích Liên Triệt ở trong lòng hiện lện một chút suy nghĩ quái dị, hai nước có tới mấy trăm vạn binh mã, người nào mà lại có gan lớn đi thiêu đốt lương thảo chứ. Một nam một nữ này là ai? Nữ tử biết yêu thuật, công phu rất cao, bên người còn có hai ma thú?

Theo miêu tả cùng với thủ đoạn này, chẳng lẽ là Bạch Băng!

Không lẽ thật sự là nàng đã xông vào quân doanh của đối phương? Đảo mắt suy nghĩ, trừ bỏ Bạch Băng ra thì còn có ai có thể làm chuyện này tốt tới mức như vậy.

Chết tiệt! Lôi Hỏa tới cùng là làm cái chuyện gì thế? Hắn chẳng phải đã ra lệnh, phải dùng tất cả mọi biện pháp bảo vệ và ngăn cản nàng tiếp cận Biên Cảnh hay sao!

Nghĩ tới Bạch Băng thật sự đột nhập vào quân doanh có mấy trăm vạn nhân mã, trong lòng hắn lại tức giận!

"Khụ khụ....." Trong lòng suy nghĩ thế, khiến cho hơi thở trở nên hỗn loạn làm hắn ho khan liên tục.

"Vương gia....." Phó tướng vội vàng tiến lên.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt xua tay ngăn trở động tác của phó tướng lại: "Ngày mai lúc bổn vương xuất chiến, các ngươi cho người đóng chặt cửa thành, người nào cũng không cho phép ra ngoài Biên Cảnh" Nếu nàng có thể xông vào đại doanh quân địch, vậy ngày mai nhất định khi xuất chiến nàng sẽ đến. Hắn tuyệt đối không thể để cho nàng mạo hiểm.

"Vâng" Phó tướng cẩn thận nhìn Xích Liên Triệt, trong lòng bồn chồn. Thân thể hai ngày nay của Vương gia có vẻ không được tốt, ngày mai xuất chiến liệu có thể hay không.....

"Báo, Vương gia, ngoài cửa có Tứ vương gia cầu kiến" Bính lính hai tay ôm quyền, bẩm báo.

"Để cho hắn vào" Xích Liên Triệt có chút chấn kinh, không thể tưởng được Tứ ca cũng đến Biên Cảnh.

"Vâng" Binh lính đáp lời, xoay người lùi xuống.

"Lục đệ" Người chưa tới giọng nói đã tới trước, sau đó một người xuất hiện với khuôn mặt tang thương.

"Tứ ca, sao ngươi lại tới đây?" Biên Cảnh lúc này cũng không phải là nơi nên tới, một quốc gia đối chiến với hai nước, thắng thua khó mà nói trước.

"Sao lại nói thế, ta cũng không phải đến là vì ngươi. Ta là vì Băng nhi mà đến" Xích Liên Vũ nói xong thì ánh mắt cũng lóe lên: "Tuy ngươi cùng với Băng nhi đã dứt tình, nhưng ngươi lại vẫn như cũ nguyện ý vì nàng mà vứt bỏ tất cả, thậm chí là cả sinh mạng cũng không quan tâm. Nàng đối với ngươi quan trọng ra sao, thì đối với ta cũng vậy"

"Tứ ca" Trên vẻ mặt Xích Liên Triệt xuất hiện một chút biến hóa.

https://thuviensach.vn

"Năm đó ba người chúng ta cùng nhau thoát khỏi trận săn bắn, kể từ lúc đó thì trái tim của ta đã rơi vào trên người nàng mất rồi, cho nên giờ đã không thể thu hồi trở lại" Xích Liên Vũ không hề che dấu tình cảm của mình, bởi vì hắn hiểu Xích Liên Triệt có thể nhìn ra được.

Cái tên Bạch Băng này đã sớm khắc sâu ở trong đầu hắn, năm đó nàng liều chết cứu hắn, cũng kể từ đó hắn đã quyết tâm phải tu luyện đấu khí và Vũ Tu. Năm đó nàng bảo vệ hắn, hôm nay hắn sẽ nhất định bảo vệ nàng tới cùng!

Kiếp này vô duyên, kiếp sau hắn chắc chắn sẽ tìm gặp nàng sớm hơn Xích Liên Triệt một bước!

"Cám ơn" Ánh mắt Xích Liên Triệt lóe lên, thân thể cứng đờ. Tứ ca đã có thể thản nhiên nói rõ ra tình cảm này, vậy hắn ngoài nói một câu cám ơn ra thì cũng không biết phải nói thêm gì nữa, lời nói đẹp đẽ hắn không thể nói được ạ.

Một câu cám ơn, tuy rất đơn giản nhưng lại đã nói lên tất cả.....

"Ha ha, cần gì phải nói lời khách khí như thế, đã là huynh đệ thì không nên nói cám ơn" Xích Liên Vũ nhẹ nhàng nở nụ cười phá tan không khí căng thẳng: "Tứ ca ta hôm nay tới đây cũng không phải chỉ có một mình, mà còn có một người khác nữa. Ta chỉ sợ khi ngươi nhìn thấy hắn, thì sẽ không thể khống chế được kích động" Lời nói này càng nói lại càng làm người nghe khó hiểu hơn, vì hắn biết nếu Lục đệ gặp được Bạch Nham không chết, nhất định sẽ rất vui mừng.

"Người nào?" Xích Liên Triệt nhíu mày, là người nào mà có thể khiến cho hắn khống chế không được?

"Ta" Ngay sau đó từ ngoài cửa truyền tới một giọng nói sang sảng, Bạch Nham một thân y phục màu trắng đi vào đại sảnh. Nhưng bên miệng thì lại nở một nụ cười quỷ dị, ánh mắt sáng ngời.

https://thuviensach.vn

Quả thật, lúc Xích Liên Triệt nhìn thấy Bạch Nham thì đã hoàn toàn chấn động rồi, trong mắt vừa nghi ngờ và xen lẫn với vui sướng: "Bạch Nham, ngươi thật là Bạch Nham...."

Tiến lên vài bước nắm lấy hai vai của Bạch Nham, đôi tay cùng với giọng nói trở nên run rẩy, hắn sợ, hắn rất sợ đây chỉ là ảo giác!

"Là ta, làm sao lại kích động như vậy làm gì, ta không bị Đông quý phi hại chết. Thật sự cũng là do ta có phúc lớn mệnh lớn ạ" Bạch Nham liếc mắt nhìn Xích Liên Triệt, lời nói có chút châm chọc. Đối với Đông quý phi, hắn thật sự là oán hận tới cực điểm, nếu không phải Xích Liên Triệt là người trong lòng của tỷ tỷ thì hắn đã sớm xuống thay với Đông quý phi rồi.

Lần này hai nước vây công là vì tỷ tỷ, Xích Liên Triệt lựa chọn xuất chiến đã khiến hắn giảm bớt rất nhiều oán hận. Nhưng mà Xích Liên Triệt dù sao vẫn là nhi tử của Đông quý phi, cho nên hắn vẫn có chút không muốn tỷ tỷ và Xích Liên Triệt nối lại tình cảm.

"Không có việc gì là tốt rồi, không sao là tốt" Xích Liên Triệt không để ý tới giọng nói của hắn lúc này vui vẻ tới mức nào, hắn chỉ biết Bạch Nham không có việc gì thì đã rất vui rồi, từ trong tận đáy lòng hắn thật sự rất vui mừng!

Bạch Nham mím môi, không giận không cười, làm không khi xung quanh cũng bắt đầu trở nên căng thẳng.

"Ta đã mệt muốn chết, có thể tìm chỗ cho ta đi ngủ không ạ" Không khí đang căng thẳng thì đột nhiên vang lên một câu nói, thành công đem ánh mắt của bốn người dời đi.

"Lãnh Dao, ánh mắt của ngươi sao lại đen xì như vậy, ngày hôm qua ngủ không ngon sao?" Xích Liên Vũ nhìn chằm chằm về phía Lãnh Dao, ngày hôm qua nàng hình như đi ngủ còn sớm hơn cả hắn mà.

https://thuviensach.vn

"Ngủ cái cọng lông, tất cả đều là tại Bạch Nham. Nửa đêm không ngủ còn đến quân doanh của kẻ địch làm càn, thiếu chút nữa cả mạng sống cũng mất luôn" Lãnh Dao nửa nhắm nửa mở con mắt, làm ra bộ dáng nửa sống nửa chết.

"Ngày hôm qua là các ngươi xông vào doanh trại của hai nước?" Xích Liên Triệt nhìn Bạch Nham, nhất thời trở nên kinh ngạc. Dựa vào công phu của Bạch Nham mà lại có thể xông vào quân doạnh của hai nước phóng hỏa, sau đó chạy thoát là chuyện không có khả năng. Nghĩ tới đây hắn dời mắt nhìn lên trên người Lãnh Dao: "Ngươi chính là người nữ nhân mà thám tử hồi báo, công phu cao cường biết sử dụng yêu thuật?"

"Các ngươi tối hôm qua xâm nhập vào quân doanh của hai nước? Ngươi là người có công phu cao cường, biết yêu thuật?" Xích Liên Vũ choáng váng, chưa nói tới Lãnh Dao có công phu cao cường ở đâu ra, nàng còn có biết yêu thuật?

"Yêu nữ? này, Xích Liên Triệt ngươi có thể nói rõ không ạ. Ta căn bản là không có yêu thuật, chuyện này ngươi không phải rõ ràng sao" Nhắc tới chuyện hôm qua là nàng lại tức giận, cái rắm kia căn bản không phải nàng phóng ra, sao lại cứ nhằm vào nàng mà nói ạ!

"Ha ha, các ngươi có muốn biết vì sao nàng lại có danh hiệu là yêu nữ này không?" Bạch Nham đứng bên cạnh cười to liên tục. Nói thật, khi chứng kiến cảnh nàng tức giận, thật đúng là làm cho người ta phải giật mình ạ.

"Thám tử hồi báo lại, nói yêu nữ này phóng rắm rất thối, mà mùi này so với binh khí sắc bén giết người còn lợi hại hơn" Phó tướng bên cạnh vốn không rõ nguyên do, sau khi nghe Bạch Nham nói thì ngây người suy nghĩ một lúc mới nói ra lời thật, mà hoàn toàn không hề phát hiện ở bên cạnh đã có người tức giận bốc hỏa.

https://thuviensach.vn

"Thúi lắm?" Xích Liên Vũ kinh ngạc nhìn chằm chằm Lãnh Dao.

Bạch Nham thì vẫn cười lớn như cũ, Xích Liên Triệt thoáng nhíu mày một hồi rồi mới khôi phục lại vẻ mặt lạnh lùng.

Sắc mặt Lãnh Dao thì đã đỏ bừng, không biết là do tức giận hay là xấu hổ. Nàng trừng mắt nhìn phó tướng một cái rồi hung hăng nói: "Ngươi làm sao mà biết rắm kia là do nữ nhân phóng, nàng là bị oan uổng thì sao"

"Chuyện này là do thám tử hồi báo nên sẽ không sai được, hắn nói bọn binh lính của hai nước sau đó còn ngã phải ngã trái, nôn mửa không ngừng" Phó tướng thành thật trả lời, diễn tả sinh động như thật, chỉ sợ người khác nói hắn đang bịa đặt.

"Phốc.... ha ha....."

"Ha ha...." Nghe phó tướng nói một thôi một hồi, Bạch Nham cười càng thêm mãnh liệt, Xích Liên Vũ cũng nhịn không được mà cười khẽ, thậm chí ngay cả Xích Liên Triệt vốn lạnh lùng cũng hiện lên ý cười ở trên mặt.

"Ngươi.....Ngươi.....Xích Liên Triệt.....Thủ hạ này của ngươi cũng làm càn quá rồi, dám hồi báo tin tức giả" Mặt Lãnh Dao đỏ bừng tới mức có thể rỉ ra máu luôn.

"Vương gia, thuộc hạ không hề nói sai. Hôm nay thám tử đúng là đã bẩm báo lại như vậy ạ" Nghe thấy Lãnh Dao bảo hắn báo tin tức giả, phó tướng kinh hoảng vội vàng quỳ xuống trên đất. Phải biết rằng giả truyền quân tình là không phải chuyện nhỏ, dựa vào quân quy là bị chém đầu.

"Phó tướng ngươi đứng lên đi, chuyện này không liên quan tới ngươi" Xích Liên Vũ cười nói.

https://thuviensach.vn

Phó tướng nhìn thấy Xích Liên Triệt gật đầu, lúc này mới dám đứng lên.

"Ngươi.....Ta không thúi, cái đó căn bản không phải là ta làm.... không phải ta..... các ngươi tại sao lại không tin ta ạ!" Thấy phó tướng đứng lên, Lãnh Dao nóng nảy, chuyện này sao lại rơi vào trên người nàng ạ, tại sao lại có thể có chuyện này chứ!

"Này..... Ta cũng chưa có nói là do cô nương phóng....." Mới đứng dậy, phó tướng vội vàng nói tiếp, nhưng còn chưa nói xong thì liền ngu ngơ luôn. Giờ hắn mới phản ứng được, thì ra là nãy giờ cô nương này đang muốn nói là nàng không thúi.... chẳng lẽ là nói, chuyện tối hôm qua ở quân doanh là do nàng ...?

Khó trách tại sao nãy giờ vẫn hung dữ trừng mắt với hắn ạ!

"Được rồi, đừng nói chuyện này nữa. Ngày mai khai chiến, Tứ ca ngươi dẫn bọn họ về nghỉ ngơi đi" Hay tay Xích Liên Triệt chắp sau lưng, xoay người đi lên trên ghế ngồi xuống. Thì ra chuyện này là do Bạch Nham xông vào quân doanh, bản lĩnh cùng với thủ đoạn này của hắn thật giống với Bạch Băng ạ, không hổ danh là tỷ đệ.

Ngày mai khai chiến, ở ngoài Biên Cảnh sẽ rất nguy hiểm, nếu như Bạch Nham là người mà Bạch Băng muốn bảo vệ, vậy thì hắn cũng sẽ bảo vệ Bạch Nham.

"Ta không đi" Bạch Nham thu lại tươi cười, nghiêm túc nhìn Xích Liên Triệt: 'Trận chiến sự này, quan hệ tới tỷ tỷ của ta, ta không thể để cho nàng phải lưng mang tội danh. Mặc kệ ai là người tổn thưởng tỷ tỷ, tất cả đều đáng chết"

Sau khi nói xong, đôi mắt sáng lên dị thường, ánh sáng trong trẻo như ngọc đó còn chói mắt hơn cả so với kim cương. Hắn là nhi tử của Hậu Giản - Vương của Ám Ma tộc, trong cơ thể hắn ẩn chứa lực lượng ra sao thì

https://thuviensach.vn

không một ai biết đến, mà lại càng không thể suy đoán được sự tình tiến triển sau này.

Trong cơ thể hắn có một phần tư máu của Thần tộc, một phần tư máu của Ma tộc, bốn phần thì chỉ có hai phần là máu của nhân loại. Mà khi ba loại máu này dung hợp vào với nhau, thì sẽ trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Xích Liên Triệt đảo mắt nhìn về phía Bạch Nham, trong con ngươi màu đen lóe lên ánh sáng. Hắn có cảm giác Bạch Nham lúc này khác với trước kia, tuy chỉ có thời gian ngắn ngủn vài tháng nhưng khí tức của hắn đã khác xa.

Hơi thở ở trên người mạnh mẽ, nội thâm kiên cường vô cùng, hắn cảm thấy Bạch Nham càng lúc càng giống với Bạch Băng rồi.

"Lục đệ, chúng ta đều đã tới đây, muốn chúng ta trở về, ngươi có khả năng này sao" Xích Liên Vũ vuốt mũi, muốn hắn trở về là chuyện tuyệt đối không thể.

"Đúng vậy, trở về là sao. Thực lực Lãnh Nguyệt Sơn Trang của chúng ta cũng không phải là nhỏ đâu" Lãnh Dao vội vàng lên tiếng, tuy nàng không mang theo nhiều người, nhưng ít ra vẫn có thể trợ giúp chút ít mà, chẳng phải có câu thêm một người là thêm một phần sức mạnh sao.

Xích Liên Triệt nhíu nhíu mày, nghe thấy lời bọn họ vừa nói thì chuyện bảo bọn họ rời đi là không có khả năng rồi. Thôi thì để ở lại cũng không sao: "Ngày mai ở trên chiến trường, không đường làm xằng bậy"

Gió thổi mây bay, ánh mặt trời nóng bỏng của ban ngày bắt đầu chuyển thành trời chiều rồi dần dần ảm đạm đi, khiến cho một ngày cũng nhanh chóng chuẩn bị kết thúc.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài cửa thành, một loạt lều trại bị thiêu hủy đã sớm dựng lên lại. Mấy trăm vạn binh mã cũng dần dần triển khai vây quanh thành trì, quân chủ hai nước trải qua chuyện vừa rồi, thương thể vô cùng nghiêm trọng nên đối với Xich Nguyệt rất tức giận, thề bằng bất cứ giá nào cũng phải đánh chiếm Xích Nguyệt quốc.

Khí thế hào hùng, cảnh tượng rung động. Trên đất là chi chít đầu người được xếp thành hai hàng dài, số người cụ thể không rõ là bao nhiêu, nhưng nhìn qua đoán chừng cũng phải tới ba trăm vạn đại quân.

Xích Liên Triệt mặc khôi giáp màu bạc, trên khuôn mặt lạnh lùng nở một nụ cười mà không ai có thể dùng ngôn ngữ nào diễn tả được vẻ đẹp này. Diện mạo tuấn mỹ, nhưng vẻ tuấn mỹ đó lại có thể khiến cho những ai chăm chú nhìn vào đều bị đóng băng vì rét lạnh.

Cửa thành mở ra, bảy mươi vạn nhân mã từ từ đi ra. Xích Liên Triệt híp mắt lại, mặc dù đối diện trước mặt chính là ba trăm vạn nhân mã nhưng hắn lại không hề e sợ, trái lại hắn rất hưng phấn.

Bảy mươi vạn nhân mã ở phía sau nhìn thấy số nhân mã ở phía đối diện, nếu bảo trong lòng không sợ là giả, dù sao trận chiến này xét về thực lực thì có phần kém nhau quá lớn, hơn nữa lại nghĩ đến người dẫn tới chuyện này chính là Lục vương phi, khiến cho vấn đề này ở trong lòng mọi người luôn tồn tại một khúc mắc.

Vì một nữ nhân mà vứt bỏ giang sơn, mà hiện tại bọn hắn lại đang chiến đấu vì để bảo vệ một nữ nhân, cho nên trong lòng tự nhiên là không phục.

Bạch Nham đi theo ở đằng sau, ánh mắt thâm thúy rơi vào trên bảy mươi vạn đại quân của Xích Nguyệt. Trong mắt lại càng dâng lên tức giận dầy đặc, dù có không có tỷ tỷ của hắn thì hai nước này cũng sẽ tấn công

https://thuviensach.vn

Xích Nguyệt, tỷ tỷ của hắn bây giờ chẳng qua chỉ là một lý do để thúc đẩy chiến tranh xảy ra nhanh hơn mà thôi.

Lợi dụng tỷ tỷ để khởi xướng chiến tranh, nhân cơ hội này châm ngòi ly gián sức chiến đấu của binh lính Xích Nguyệt. Vô tình đã làm yếu đi lớp phòng thủ ở trong lòng mọi người, rồi tiếp theo là công phá thân thể, vậy thì quá dễ dàng chiến thắng rồi không phải sao.

Gió nóng thổi qua, ba trăm vạn đại quân chân đi giày sắt bước đi tạo nên những tiếng boong boong, so với tiếng sấm còn vang dội hơn.

Người chỉ huy ba trăm vạn đại quân này không phải là Khương Vân Hoàng, cũng không phải là Đông Liêu hoàng, mà chính là hoàng tử hải ngoại Tư Đặc Nhĩ. Cảnh tượng này ở trong mắt mọi người chính là khó hiểu và nghi ngờ, vốn là hai nước vây công giờ lại thêm hải ngoại nữa, đây không phải là tương đương với ba nước vây công sao?

Thực lực của người hải ngoại bọn họ không rõ ràng lắm, nhưng mà cho dù không tính thế lực của hải ngoại thì chỉ với bảy mươi vạn binh mã liệu có thể chống lại với ba trăm vạn đại quân sao. Hiện tại lại tới thêm một thế lực mà bọn họ không rõ thực lực, thật khiến cho tâm tình binh lính của Xích Nguyệt càng thêm không nắm chắc. Bọn họ chỉ biết là trận này, không nên đánh, một khi ra trận thì hắn là phải chết không thể nghi ngờ.

Trong lòng có suy nghĩ như vậy, nhưng lại không một ai dám nói ra ạ.

Trăm vạn nhân mã cũng nhìn nhau, khí thế nhất thời bùng nổ lan ra rộng khắp nơi. Nhất thời khí thế mạnh mẽ này khiến cho người ta đều cảm thán không thôi, chỉ dựa vào một điểm này đã có thể nhìn ra được hai nước kia thắng trận ra sao rồi, không những thắng mà còn đại thắng.

"Không nghĩ tới người dẫn binh ra trận lại là hải ngoại hoàng tử" Xích Liên Triệt mở miệng trào phúng, đôi mắt đen láy trở nên thâm thúy, khiến cho không một ai có thể nhìn ra được cảm xúc gì ở trong đó.

https://thuviensach.vn

Tư Đặc Nhĩ nhếch miệng nở nụ cười xinh đẹp, đôi mắt cùng với màu tóc vàng ở dưới ánh mặt trời càng thêm chói mắt, dung nhan tuấn mỹ như được điêu khắc từ ngọc ra kia khiến cho mọi người đều bị mê hoặc.

"Từ khi bản hoàng tử ly khai khỏi Xích Nguyệt, chẳng phải Lục vương gia đã sớm đoán ra lần tới gặp lại sẽ là cảnh tượng này sao" Tư Đặc Nhĩ nhẹ giọng lên tiếng.

Người nói vô tâm, nhưng người nghe thì hữu ý. Bảy mươi vạn nhân mã ở sau lưng Xích Liên Triệt nghe thế thì sửng sốt, lần trước hoàng tử hải ngoại tới làm khách ở Xích Nguyệt, đã bị một nữ nhân đánh bị thương. Lục vương gia đã sớm biết sẽ có kết quả như vậy, nhưng lại không ra tay ngăn cản, mà ngược lại còn làm bọn hắn đi tìm cái chết, coi bọn hắn đều là ngốc tử sao.

Xích Liên Triệt nhíu mày: "Đúng là đã nghĩ tới, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy đã gặp lại"

Không phản bác, không giải thích, có sao nói vậy, nhìn không ra bất luận điều gì từ vẻ mặt Xích Liên Triệt. Mà đứng trước ba trăm vạn đại quân, Xích Liên Triệt cũng không hề có chút nào kiêng kị, mỗi một câu nói của hắn vang lên còn sắc bén hơn so với cả lưỡi đao.

Tư Đặc Nhĩ nghe thế thì càng cười rực rỡ hơn: "Lục vương gia chẳng lẽ có thể tuyệt đối chống đỡ được ba trăm vạn nhân mã, còn có....." Nói tới đây thì Tư Đặc Nhĩ cố ý dừng lại một chút: "Còn có, mấy ngàn ma thú không phân rõ cấp bậc sao"

Mấy ngàn ma thú không phân cấp bậc? Lời này vang lên, thật sự là không khác gì một quả boom ném xuống.

"Chiến tranh ở đại lục, vậy mà lại do hoàng tử hải ngoại dẫn đầu, xem ra chuyện này cũng chính là do hoàng tử giật giây đi. Lần tới đại lục này của hoàng tử, sứ mệnh thật đúng là vô cùng trọng đại" Xích Liên Triệt

https://thuviensach.vn

không thèm để ý tới từ trong miệng hắn là có bao nhiêu binh mã và ma thú, mà hắn chỉ nói ra một câu đánh trúng trọng điểm.

Âm thanh tuy không lớn, nhưng mỗi chữ đều truyền vào trong lỗ tai của mọi người. Ba trăm vạn đại quân tuy bên ngoài mặt không có biến hóa gì, nhưng trong lòng thì đã khẽ động rồi.

Lần này hải ngoại hoàng tử cùng bắt tay với hai nước cùng đánh chiếm Xích Nguyệt, nghĩ cũng thấy kỳ quái. Không chỉ thế, mà tất cả hành động của hai vị quân chủ này đều bị hải ngoại hoàng tử sắp đặt. Hiện giờ, hai người quân chủ, một thì bị hủy dung, một thì thành thái giám mà trong khi hải ngoại hoàng tử này thì lại chẳng tỏ ra vẻ gì cả, cứ như chuyện hiển nhiên mà thay thế hai quân chủ của bọn họ dẫn binh xuất chiến.

Lục vương gia của Xích Nguyệt nói không sai, bọn họ đều không biết quốc gia của hải ngoại ở đâu. Nếu như hải ngoại có dã tâm chiếm đại lục, vậy thì sau khi trận chiến này chấm dứt, đại lục sẽ biến thành tình cảnh như thế nào?

Trên mặt Tư Đặc Nhĩ đang nở một nụ cười xinh đẹp, bỗng nhiên xuất hiện một tia khác thường. Dù sao thì hắn vẫn là người ngoài, khi dẫn dắt binh mã của đại lục thì ít nhiều cũng tạo ra sự hoài nghi ở trong lòng mọi người. Dã tâm chiếm lĩnh đại lục hắn cũng đã từng có, chỉ là bởi vì ngăn cánh một vùng biển rộng, muốn tấn công cũng không phải đơn giản cho nên dã tâm này mới tạm thời gác lại do thực lực của bọn hắn ở trên đại lục không có.

Nhưng mà hắn thật sự là không có dã tâm này sao? Trong lòng hắn lúc này tuy không có, nhưng mọi người khác thì sao? Bọn họ có nghĩ như thế sao?

"Lục vương gia chẳng những vì một nữ nhân mà vứt bỏ giang sơn, nay lại còn phỉ báng bản hoàng tử. Vậy thì trận chiến này cũng không còn gì để

https://thuviensach.vn

nói nữa nữa rồi" Tư Đặc Nhĩ híp mắt, nếu như còn nói tiếp chỉ sợ đám binh mã sau lưng hắn cũng sẽ dao động mất.

"Cần gì phải dong dài, đáng lẽ phải đánh từ sớm rồi" Bạch Nham thờ ơ nhìn nam tử tóc vàng, cái người nam nhân này mang đến cho hắn cảm giác cực kỳ chán ghét.

Tư Đặc Nhĩ đảo mắt nhìn Bạch Nham, đối với một tiểu tử không có tên tuổi, hắn cho tới bây giờ chưa từng có hứng thú.

Nhìn ánh mắt kia quét qua, Bạch Nham vốn đang tức giận thì nay lại càng tức giận hơn. Đi theo sau hắn chính là Hắc Tử, Nhung Nhung và Hầu Tử.

'Chủ nhân, ngươi hình như rất tức giận' Hắc Tử quay đầu nhìn thoáng qua nam tử tóc vàng: 'Cái tên nam tử này diện mạo thật con mẹ nó đẹp ạ, đáng tiếc, hắn đã chọc tới chủ nhân thì cho dù có tuấn mỹ tới đâu đi nữa, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình'

'Đúng thế, đúng thế, chúng ta nếu đã cùng với chủ nhân ký khế ước Huyết Minh, thì sẽ vì chủ nhân mà chia sẻ hoạn nạn' Nhung Nhung cũng gật đầu đồng ý.

'Hắn vừa rồi không phải mới vừa nói có tới mấy ngàn con ma thú à, là mấy ngàn con đó ạ. Mà chúng ta chỉ có ba người liệu có thể đối phó với tất cả chúng nó không' Hầu Tử ở bên người cầm một quả chuối tiêu, vừa nói vừa lột vỏ ra ăn.

'Hầu Tử chết tiệt, còn chưa đánh đã làm giảm đi uy phong. Nếu ngươi sợ thì đừng có theo tới đây ạ' Hắc Tử trừng mắt liếc nhìn Hầu Tử một cái, trong giọng nói là tràn đầy khinh bỉ.

'Đúng thế, giờ là lúc nào mà còn ăn, sao ngươi không ăn tới nghẹn chết luốn đi. Ngoài biết đánh rắm thúi ra thì chẳng còn tác dụng nào khác'

https://thuviensach.vn

Nhung Nhung cũng có cùng suy nghĩ với Hắc Tử, vừa khinh bỉ nhìn Hầu Tử vừa lên tiếng mắng.

'Ai nói ta sợ, ta cũng chỉ là nói giả thiết mà thôi chứ làm gì có ai có thể ép buộc ta được. Ta có thể giúp được chủ nhân rất nhiều việc trong lúc nguy cấp đó, không tin thì chúng ta tỷ thi xem ai là người giết được nhiều ma thú nhất thì sau này sẽ là Lão Đại, thế nào' Hầu Tử không phục, chủ nhân gặp nạn nó đều sẽ liều chết bảo vệ, vừa rồi mới chỉ nói một chút làm gì mà bọn họ đã chỉ chích nó rồi ạ.

'Tốt, so thì so, vừa đúng lúc ta và Nhung Nhung đều không phân ra thắng bại, nhân dịp này chúng ta tỷ thí luôn'

'Tốt, ta cũng đồng ý'

Ba con ma thú kết thúc cuộc bàn luận, quay đầu nhìn về phía ba trăm vạn đại quân. Cả ba đều đứng im chờ phân phó, tinh thần hưng phấn mười phần.

"Chỉ là người hải ngoại mà cũng dám tới Đại Lục làm càn, quả thật nghĩ người Đại Lục ta không còn ai rồi à" Lãnh Dao không quen nhìn thấy biểu tình cao cao tại thượng này của Tư Đặc Nhĩ, hơn nữa trận chiến này còn là do hắn giật dây.

Giọng nói vang dội của Lãnh Dao vang lên, cùng với sắc mặt khinh bỉ đã làm cho đám người Bạch Nham đứng bên cạnh phải sửng sốt, nhìn nàng như vậy hắn chợt cảm thấy nàng lúc này có một vẻ đẹp rất khác lạ.

Hơn ba trăm vạn đại quân, nhưng lại bị một giọng nói của một nữ nhân làm cho hấp hẫn.

Tư Đặc Nhĩ nhìn Lãnh Dao, không thể không nói, nữ nhân này có lá gan thật lớn, hơn nữa hắn còn cảm thấy hình dáng của nàng ta rất quen.

https://thuviensach.vn

Trong thời gian ngắn ngủi suy nghĩ, bất chợt đôi mắt của hắn sáng lên. Chính là nàng, là người tối hôm qua đã xông vào đại doanh thiêu đốt lương thảo, vậy còn người nam nhân kia là ai? Xích Liên Triệt thì không phải mà Xích Liên Vũ cũng không đúng.

Như thế thì cái người toàn thân y phục màu trắng kia, Tư Đặc Nhĩ đưa ánh mắt mang theo nghiên cứu tìm tòi nhìn về phía Bạch Nham. Nếu như người này đúng là nam tử hôm qua, vậy hắn ta tuyệt đối không đơn giản, hơn nữa bên người còn có ba con ma thú đang đứng chờ được phân phó mệnh lệnh.

"A, là bọn họ. Ngày hôm qua chính bọn họ đã xông vào đại doanh thiêu đốt lương thảo" Trong ba trăm vạn đại quân, có người kinh hãi kêu ra tiếng.

Lời này làm cho ánh mắt của tất cả mọi người đều sáng lên, quay đầu nhìn về phía hai người Bạch Nham. Còn binh sĩ của Xích Nguyệt thì kinh ngạc, thì ra là người nữ nhân và nam tử này đã đốt quân doanh của đich nhân, sau đó lại hoàn hảo không bị thương tổn thoát ra từ trong ba trăm vạn đại quân, thân thủ này .....

Chỉ trong nháy mắt các binh sĩ của Xích Nguyệt đang ủ rũ, bỗng nhiên hồi phục tinh thần. Có được nhân vật lợi hại như vậy trợ giúp, tâm tình của bọn họ cũng thoáng yên tâm hơn.

"Không thể tưởng được ở Xích Nguyệt quốc còn có người tài như vậy" Chỉ thoáng qua chút thời gian, Tư Đặc Nhĩ đã hiểu rõ, hiện giờ hắn chỉ có đè xuống kích động của binh sĩ.

Bạch Nham chuyển mắt nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ, áp chế tức giận xuống sau đó tỏ ra bình tĩnh nở nụ cười làm người ta không sao biết được hắn đang suy nghĩ gì: "Trận chiến này ta nói các ngươi nhất định thất bại, ngươi tin sao?"

https://thuviensach.vn

Ngươi tin sao? Lời nói nhẹ nhàng nhưng lạnh nhạt, làm cho trong lòng mọi người đều không ngừng dao động.

Tư Đặc Nhĩ cũng trầm xuống, trong lòng thoáng hiện lên chút bất an. Chỉ là một câu nói cực kỳ lạnh nhạt này, không biết là đã bao nhiêu năm rồi, cái loại tâm tình này cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện qua. Mà người nam tử này đột nhiên xuất hiện, lại nằm ngoài dự liệu của hắn. Đã thế bên cạnh còn thêm cả Xích Liên Triệt.....

"Đừng có nói mạnh miệng, cũng không sợ đau đầu lưỡi sao" Ổn định lại tâm trạng, Tư Đặc Nhĩ cố gắng để cho giọng nói vững vàng.

"Ai lại có thời gian rảnh rỗi mà đi nói lời mạnh miệng, trận chiến này là do ngươi khơi mào ra, nhưng mà kết thúc trận chiến này ra sao thì lại không phải là do ngươi quyết định rồi" Trên mặt Bạch Nham đang nở nụ cười nhạt thì chợt biến đổi, ánh mắt không còn lạnh lùng nữa mà xuất hiện ra một tia ánh sáng màu đỏ, nhìn ở ban đêm thì chẳng khác gì một con tiểu báo đang chuẩn bị vồ mồi.

Xích Liên Triệt và Xích Liên Vũ đứng bên cạnh cũng đều nhìn chằm chằm Bạch Nham, bọn họ đều không biết tới Bạch Nham còn có một mặt khát máu cùng kiên cường như vậy. Trong lúc hai người Bạch Nham đối thoại, không thể nghi ngờ nội dung này đã làm cho các binh lính đều phải cân nhắc suy nghĩ.

Lời nói của Bạch Nham đã thật sự khiến cho Tư Đặc Nghĩ từ trong đáy lòng cảm thấy được một sự cường đại, rõ ràng là lời nói này rất đơn giản, cũng cực kỳ bình thường. Ở Đại Lục đều có câu binh bất yếm trá, có lẽ đây cũng không phải chỉ là lời đồn miệng, mà thật sự là có thật, bởi vì chúng có thể nhiễu loạn được lòng quân?

Không, không đúng. Tâm tư của hắn làm sao người áo trắng này có thể đoán ra. Nhìn người này hắn có cảm giác như là người nữ nhân Bạch

https://thuviensach.vn

Băng kia vậy, kể cả hành vi của lẫn giọng điệu thật sự rất giống, rất giống!

"Nếu đã như vậy, mà tình hình cũng đã tới nước này, vậy thì tại sao lại không thử xem kết quả sẽ như thế nào" Trận này là do hắn khơi mào ra, mực đích của hắn nhất định phải đạt được.

Bạch Băng là người nữ nhân đặc biệt như vậy, hắn sao có thể không thích chứ. Dù cho là có cứng rắn cướp đoạt thì hắn cũng nhất định phải mang nàng bằng được trở về hải ngoại, làm phi tử của hắn.

Nghe thấy Tư Đặc Nhĩ trả lời, Bạch Nham híp mắt lại, tốt thôi, nếu như nhất định phải đánh, vậy thì hãy làm cho trận chiến này trở nên xinh đẹp một chút.

"Bạch Nham, ngươi không phải là có hậu chiêu gì đó chứ, hay là có nhân mã giúp đỡ?" Lãnh Dao nhỏ giọng hỏi, nghe thấy giọng nói khí phách của Bạch Nham thì trong lòng nàng cảm thấy rất sùng bái hắn, lát nữa nàng cũng phải tham gia chiến đấu một trận mới được.

Để cho cái khí phách oai phong của nàng bây giờ, làm xua đuổi đi cái danh hiệu yêu nữ....

"Hậu chiêu? Nhân mã?" Bạch Nham quay đầu nhăn mày.

"Đúng vậy ạ, nhìn giọng điệu của ngươi vừa rồi, ta biết ngươi nhất định còn có hậu chiêu" Lãnh Dao gật mạnh đầu, từ từ mong ngóng.

"Không có" Gọn gàng dứt khoát trả lời, hiển nhiên là câu trả lời này đã làm cho Lãnh Dao kinh hãi, thiếu chút nữa thì ngã từ trên lưng ngựa xuống dưới.

"Không có?" Bình tĩnh lại, Lãnh Dao kinh ngạc: "Không có, vậy vừa rồi ngươi mạnh miệng cái gì ạ" Hại nàng cao hứng suốt nãy giờ.

https://thuviensach.vn

Bên này lời của Tư Đặc Nhĩ vừa mới vang lên, nhân mã ở phía sau đã nhường ra một lối đi bộ. Khương Vân hoàng và Bắc Liêu hoàng đang ngồi ở trên ghế dựa xa hoa, được người nâng đi tới.

"Hại vị quân chủ, thân thể đã không được khỏe, tại sao lại ra chiến trường" Tư Đặc Nhĩ cười lạnh nhìn hai vị quân chủ này. Thương tổn mất mặt như vậy mà còn dám ra đây, cũng không sợ bị người ta mang ra làm truyện cười. Một người hủy dung, một người thì thành thái giám, thật không biết là da mặt dày tới đâu mà dám đi tới đây nữa!

"Chết tiệt, đem người sử dụng yêu thuật làm trẫm bị thương kia ra đây, nếu không thì trẫm thề, không diệt cả Xích Nguyệt thì sẽ không bỏ qua" Đông Liêu hoàng cả khuôn mặt che kín băng gạc lên tiếng, vì nói bằng giọng mũi nên khiến người ta nghe thấy cực kỳ buồn cười.

Khương Vân hoàng nằm nghiêng ở trên giường, sắc mặt tái nhợt, vô cùng tức giận nhìn chằm chằm Bạch Nham. Hắn thề nếu không giết được người này, mối hận trong lòng khó mà tiêu tan được.

Khương Vân hoàng vừa xuất hiện, tầm mắt mọi người đều nhìn vào phía dưới người hắn mà suy nghĩ, ở đó thật sự bị rơi mất?

"Như thế nào còn chưa khai chiến" Đông Liêu hoàng giận dữ quát mắng, trong lúc nói chuyện thì ánh mắt cũng lướt nhìn về phía đại quân của Xích Nguyệt. Trong lòng hắn thật hận ạ, tầm mắt nhìn tới trên người Lãnh Dao thì lóe lên.

Là nàng, chính là cái người nữ nhân này đã ra tay hủy đi dung mạo của hắn. Tốt, tốt, hôm nay gặp ở đây thật tốt, hắn nhất định sẽ đem nàng làm thức ăn cho cẩu!

"Hắc, thật xấu hổ ạ, ngày hôm qua ta xuống tay có chút nặng" Lãnh Dao không để ý tới ánh mắt hận thù kìa đang nhìn mình, mà vẫn như cũ lên

https://thuviensach.vn

tiếng chào hỏi và trêu đùa với Đông Liêu hoàng. Nhìn một bộ dáng ung dung của hai người kia, thật sự là đâu có thấy vẻ gì là bị thương đâu.....

Bảy mươi vạn đại quân ở phía sau lập tức truyền ra tiếng cười, trong lòng bọn họ lúc này đều đã sùng bái Lãnh Dao tới cực điểm, vì khuôn mặt của Đông Liêu Hoàng lúc này là do công của nàng tạo thành .

"Ngươi.....Là ngươi.....Ngươi đúng là đồ yêu nữ. Hôm nay trẫm không đem ngươi bầm thây vạn đoạn được thì trẫm liền xin lỗi cái khuôn mặt này" Đông Liêu hoàng tức giận dâng cao, nếu không phải khuôn mặt đã được băng bó, thì lúc này không biết nó đã vặn vẹo thành dáng vẻ gì rồi.

Xích Liên Triệt cũng đã nghe nói quân chủ của hai nước đều bị thương, nhưng mà lại không thể nghĩ tới sẽ nặng tới mức này, khiến cho khí thế của trận xuất chiến này đều giảm đi.

"Hôm qua, là do ta ra tay hơi nặng nên mới không làm cho ngươi được thống khoái, vì vậy ta thấy rất hối hận. Hôm nay, ta tuyệt đối sẽ làm cho ngươi được thoải mái, cho nên ngươi đừng trách tội ta" Lãnh Dao vui vẻ cười ha ha, xuống tay nặng, hừ, lúc đấy lẽ ra là nên đem cả gốc rễ của hắn cũng cắt đứt luôn mới đúng.

"Yêu nữ chết tiệt, hôm nay các ngươi và Xích Nguyệt ai cũng đừng mong sống được. Trẫm sẽ đem bọn ngươi hành hạ cho sống không bằng chết!" Đông Liêu hoàng vô cùng tức giận, khiến cho cử động vừa rồi động chạm tới vết thương, miệng rên rỉ kêu đau.

Tư Đặc Nhĩ nhìn động tác của hai quân chủ này thì cười lạnh một tiếng, ngu xuẩn. Tự nhiên xuất hiện như vậy chẳng phải là tự hạ thấp uy phong của chính mình à, hay là bọn hắn tự cho rằng bản thân có năng lực rất cao.

Nếu bọn hắn cứ muốn ra trận, vậy tình hình có diễn ra thế nào, hắn cũng không dám đảm bảo.

https://thuviensach.vn

"Còn dong dài cái gì, giết cho ta" Khương Vân hoàng nửa nằm ở trên giường, đôi mắt đã sớm bốc hỏa, hắn không muốn nghe thêm một câu nào từ đối phương nữa.

Lúc này, hắn chỉ hận là không thể làm cho bọn chúng ngay lập tức vĩnh viễn ngậm miệng lại!

"Giết" Đông Liêu hoàng thấy Khương Vân hoàng nói thế thì cũng lập tức không nhiều lời, phất tay. Ba trăm đại quân ở phía sau trông thấy hiệu lệnh thì cũng đồng loạt hô to, âm thanh đinh tai nhức óc xông thẳng lên trời, vô cùng chấn động.

Bên này Xích Liên Triệt cũng vung tay lên rồi hạ xuống, lập tức những tiếng âm thanh kia đều ngừng lại.

Ở sau cửa thành đột nhiện vang lên một tiếng vĩ đại, so với âm thanh vừa rồi còn kinh người hơn, thậm chí có cảm giác ngay cả đất dưới chân cũng đang rung động run rẩy.

Ba trăm vạn đại quân đang tiến lên thấy vậy cũng phải dừng bước, tất cả đều giương mắt nhìn về phía cửa thành. Bởi vì sau một tiếng nổ lớn vang lên, thì tiếp theo chính là khói đen cuồn cuộn bay lên, ngay cả cánh cửa thành cao lớn cũng bị dập nát.

Bọn binh lính nhìn thấy cảnh tượng này cũng phải kinh hô một trận, lực lượng này thật mạnh mẽ ạ.

Giữa sân, Xích Liên Triệt và Xích Liên Vũ vẻ mặt thay đổi. Chiêu thức, lực lượng mạnh mẽ như vậy, là ai thì trong lòng bọn họ dĩ nhiên là đã đoán ra được.

Sương khói tan đi hết, một người nam tử mặc y phục màu trắng ngồi trên con ngựa cao lớn từ từ tiến vào, đi theo sau là mấy vạn nhân mã.

https://thuviensach.vn

Nam tử nhìn vô cùng tuấn mỹ, sắc mặt lạnh lùng. Ngay cả khi ánh mặt trời chiếu vào thì cũng không làm ấm áp thêm được chút nào. Cả người giống như được ánh sáng màu vàng bao bọc vào bên trong, nhìn qua hư ảo không chân thật, mà chiếc nhẫn ở trên tay hắn thì phát ra ánh sáng rực rỡ vô cùng.

"Tỷ tỷ" Bạch Nham kinh hô, giục ngựa phi như bay về phía Bạch Băng.

Sắc mặt Bạch Băng nhìn người đang cưỡi ngựa lao đến, ở trên khuôn mặt bỗng hiện lên vẻ vui sướng khó mà diễn tả. Tiểu Nham, thật là Tiểu Nham của nàng, đệ đệ của nàng không chết, bao nhiêu áp lực bỗng biến thành vui sướng, ánh mắt đang dao động cũng không thể nào giấu đi được sự kích động này.

"Ngươi vẫn không hề thay đổi" Không có ôm nhau hay là sung sướng hô to, mà chỉ là lời nói nhẹ nhàng, trong mắt hiện lên cảm xúc tình cảm nồng đậm. Vì lúc này không có chuyện gì so với Tiểu Nham còn sống khiến nàng vui sướng hơn, dù trên chiến trường đao thương không có mắt cũng chẳng thể làm nàng sợ hãi, mà nàng chỉ sợ hãi khi mất đi hắn.

"Chuyện của tỷ tỷ ta không thể không quan tâm" Bạch Nham kiên định lên tiếng: "Ta đã trưởng thành, trở nên mạnh mẽ hơn. Từ nay về sau, ta sẽ tới bảo vệ tỷ tỷ"

Bạch Băng nở nụ cười, nhìn kỹ lại thì đệ đệ của nàng, hắn đã thật sự trưởng thành rồi, dáng vẻ cũng giống với một người nam tử hán hơn trước.

"Chiến đấu ngươi vẫn còn chưa có kinh nghiệm, chỉ cần đi theo sau tỷ tỷ là được rồi" Lời nói cùng ánh mắt kiên quyết này làm cho nàng cảm thấy rất ấm áp, nếu như đã không thể rời xa nhau vậy thì cùng nhau chiến đấu đi.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham không trả lời mà là nở nụ cười, bây giờ hắn nhất định sẽ cùng với tỷ tỷ kề vai chiến đấu!

Tam quốc đang đối lập, đột nhiên xuất hiện một thế lực nhân mã nữa. Dẫn đầu lại là một thiếu niến tuyệt mỹ, theo sau có mấy ngàn người mặc y phục màu đen còn lại đều là nhân mã mặc y phục màu bạc chỉ để lộ ra một đôi mắt cùng với biểu tình quái dị.

Hai nước cũng bị cảnh tượng này dấp dẫn ánh mắt, người nam tử áo trắng tựa như tiên nhân, theo sau là đám người lạnh lùng mặc quần áo màu bạc và đen, nhìn qua không khác gì là thần tướng ở trên trời. Bọn hắn rốt cuộc là có thân phận gì?

Tư Đặc Nhĩ thấy một màn này, ánh mắt cũng sáng lên. Nàng quả thật đã đến đây, mặc kệ là hình dáng nàng có thay đổi ra sao thì hắn vẫn nhận ra được. Kia đều là nhân mã của nàng sao? Thật không thể tin được nàng còn có thế lực của chính mình như vậy.

Nữ nhân đó ở trong thời loạn thế này, thông minh giả dối, ngoan độc khát máu, hiểu rõ mọi tình thế cùng kiến thức, người như vậy mới chính là người có thể tồn tại được trong cuộc chiến.

"Băng nhi" Xích Liên Triệt gọi tên nàng nhưng mà trong lòng lại không thể bình tĩnh nổi. Nàng thật sự đến đây, là vì không tin tưởng hắn sao? Hay là muốn cùng hắn làm rõ ràng quan hệ.

Xích Liên Vũ nhìn binh mã phía sau Bạch Băng thì nhíu mày, những người này là.... Ám Ma tộc. Nàng cùng với Ám Ma tộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao lại có thể dẫn theo nhân mã của Ám Ma tộc. Những binh lính này nếu như không có khẩu dụ của Quân chủ Ám Ma, tuyệt đối sẽ không xuất binh.

Bạch Băng nhìn lại về phía Xích Liên Triệt, hai ánh mắt nhất thời giao nhau. Trong đó có rất nhiều cảm xúc lưu chuyển mà không ai có thể hiểu

https://thuviensach.vn

được. Nàng giục ngựa tiến lên, trong nháy mắt có một viên dược rơi vào trong tay Xích Liên Triệt.

Xích Liên Triệt đưa tay mở ra, cúi đầu nhìn lại, thì ra đây là.....Thất Huyết Linh Lung!

Nắm chặt Thất Huyết Linh Lung, ánh mắt nhìn Bạch Băng đã trở nên dao động kịch liệt. Trong đôi con ngươi vốn là màu đen mà chỉ thoáng chốc đã biến thành màu đỏ, khiến người ta phải kinh hãi.

Thất Huyết Linh Lung, nàng mấy ngày ngay chính là vì tìm cái này để áp chế Huyết Chú cho hắn?

Nghĩ tới chuyện này, máu trong cơ thể của Xích Liên Triệt lại quay cuồng trở nên sôi trào, hai mắt đỏ rực đang mở ra liền nhắm lại, có nàng như vậy thì cả đời này hắn có chết cũng không hối tiếc. Bởi vì trong lòng của nàng cho tới bây giờ vẫn chưa từng quên đi hắn.....

Đối mặt với ba trăm vạn binh mã, hắn đều không coi vào mắt. Hai nước cũng được mà ba nước cũng được, mà cho dù cả thế giới này có diệt vong thì đối với hắn cũng không quan trọng.

"Băng nhi" Nhìn chăm chú thật lâu, giọng nói mang theo muôn vàn cảm xúc lại vang lên.

Bạch Băng nhìn thấy ánh mắt Xích Liên Triệt dao động, nàng biết rõ hắn là vì nàng mới đứng ra xuất chiến với hai nước. Dù là trước kia đã từng nói ra miệng là cắt đứt tình cảm, nhưng mà trong lòng thì sao có thể đơn giản nói cắt là cắt được!

"Cám ơn" Bạch Băng liếc mắt trả lời. Hắn vì nàng mà chiến đấu, để cho lòng nàng càng trở nên ấm áp hơn.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt ngẩn ra, cám ơn? Nàng vậy mà lại khách sáo với hắn như thế, hai chữ này hắn không thích, cực kỳ không thích.

Trong nháy mắt, Xích Liên Triệt phi ngựa đến bên cạnh Bạch Băng, trên gương mặt lạnh lùng không hề thay đổi lập tức đưa tay kéo lấy dây cương của Bạch Băng: "Không cho phép nói câu kia nữa, giữa nàng và ta không cần"

Không cần, hắn và nàng dù trong hoàn cảnh nào, thì vĩnh viễn cũng không cần.....

Bạch Băng nghiêm mặt, từ từ nở nụ cười: "Một khi đã như vậy, chúng ta cùng nhau chém giết cho thoải mái"

Nghe một câu này, vẻ tức giận trên mặt Xích Liên Triệt mới tiêu tan một chút: "Tốt, chém giết cho thật thoải mái"

Hắn giận nàng cũng là vì một câu, mà vui cũng là bởi vì một câu. Bởi vì nàng ở trong lòng hắn mãi mãi là người quan trọng nhất.

"Còn có ta" Xích Liên Vũ cao giọng nói, ánh mắt mang theo kiên định nở nụ cười nhìn Bạch Băng. Bây giờ bọn hắn lại có thể kề vai chiến đấu, lúc này đây hắn tuyệt đối sẽ bảo vệ nàng thật tốt.

"Còn có ta, Băng tỷ tỷ còn có ta" Lãnh Dao cũng không yếu thế mà hô lên một tiếng.

Mặt trời lặn xuống, sát khí cũng dâng lên dày đặc tỏa ra bốn phía.

Bạch Băng liếc mắt nhìn mấy người, gật gật đầu nở nụ cười: "Cùng nhau"

Gió thổi qua, làm hơi nóng bay lên tản ra khắp nơi.

https://thuviensach.vn

"Còn có tâm tư liếc mắt đưa tình, đợi lát nữa ta sẽ đem đầu bọn người chặt xuống hết" Sát khí bắn ra khắp nơi, giọng nói Khương Vân hoàng tức giận vang lên.

Sau đó là ba trăm vạn đại quân ở phía sau kêu la không ngừng, liên tục vang lên.

Xích Liên Triệt nắm chặt lấy tay của Bạch Băng, vẻ mặt tình cảm cũng nhanh chóng biến mất, thay vào đó là khuôn mặt lạnh lùng ngàn năm không đổi nhìn qua về phía ba trăm vạn đại quân.

"Ba trăm vạn đại quân, và mấy ngàn con ma thú không phân cấp bậc. Tất cả chỉ có như vậy thôi sao" Bạch Băng quay đầu, ánh mắt khinh miệt quét qua đám người trước mặt, giọng nói vang lên ở giữa chiến trường.

Tuy giọng nói không to, nhưng mà sức nặng của lời nói này lại là tuyệt đối!

Ba trăm vạn đại quân ở giữa chiến trường rõ ràng đều hiện lên vẻ kinh sợ, nàng ta nói ba trăm vạn đại quân, mấy ngàn con ma thú, rồi lại còn nói chỉ có vậy thôi là sao? Sao nàng ta lại không nhìn lại xem phía sau mình có bao nhiêu nhân mã ạ, bọn nàng ta chỉ có bảy mươi vạn nhân mã, ma thú thì không thấy mấy con.....

Chênh lệch to lớn như vậy, thế mà khẩu khí lại thật lớn lối ạ.

"Nói như thế, ngươi cũng không cảm thấy thế là quá lớn lối rồi sao? Cũng không nhìn xem thực lực của mình có bao nhiêu!" Khương Vân hoàng tức giận, cũng không biết là do bởi vì lời này mà tức giận hay là vì chuyện bị cắt mất cái kia mà tức giận nữa.

"Khẩu khí lớn? Ha ha, ta chưa bao giờ đánh mà không nắm chắc phần thắng" Bạch Băng cười nhẹ lên tiếng, trong giọng nói mang theo sát khí sôi

https://thuviensach.vn

sục cùng với ánh mắt kiêu căng: "Để cho ta nhìn xem mấy ngàn con ma thú của ngươi cường hãn, hay là ma thú của ta cường hãn hơn"

Dứt lời, nhẫn Ám Ma ở trong tay Bạch Băng lóe lên màu đỏ rồi theo đó là phóng thẳng lên trời cao.

"Hống hống....."

"Grào....."

"Chít chít chít chít....." Rất nhiều những tiếng kêu khác nhau như cuồng phong bão táp ập đến, trong nháy mắt ngay cả bầu trời cũng đều trở nên tối sầm, mây đen tụ tập lại giống như sắp sửa có một thứ gì đó sẽ từ trên rơi xuống.

"Sao lại thế này?"

"Âm thanh này, chẳng lẽ là ma thú?"

Từ trên cao truyền xuống vô số âm thành làm cho binh linh bên dưới phải cả kinh, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Khương Vân hoàng, Đông Liêu hoang đều giương mắt nhìn lên bầu trời, tinh thần cực kỳ khẩn trương, bọn họ có cảm giác như Bạch Băng có thể đưa vào pháp bảo này mà thắng trận.

Tư Đặc Nhĩ cũng thoáng nhìn lên, trên cao là mây đen dầy đặc cùng với thanh âm của các loại ma thú không ngừng truyền đến. Chỉ cần nghe âm thanh thôi cũng đủ biết số lượng này thật không ít, hơn nữa còn đều là ma thú cường đại ạ. Sau đó lại đưa mắt nhìn về phía chiếc nhẫn ở trên tay Bạch Băng, túi đựng đồ? Không giống, nhìn không giống với thứ đựng đồ thông thường.

https://thuviensach.vn

Trong lúc mọi người ở đây đang nghi ngờ, thì ở trên trời đã kéo đến từng trận sét đánh. Mà theo từng đạo sét đánh, những đám mây đen ở trên cao bắt đầu rẽ ra một đường, sau đó là vô số ma thú to lớn cùng với mấy trăm ma thú to nhỏ mạnh mẽ khác nhau hạ xuống phía sau lưng Bạch Băng.

"Trời ạ"

"Những thứ này rốt cuộc là ma thú gì?"

"Quá mạnh mẽ rồi"

Ba trăm vạn đại quân đều kinh hô, tuy mấy trăm con ma thú này không nhiều hơn so với ma thú của bọn hắn, nhưng mà đẳng cấp thì lại khác nhau ạ. Nói cách khác, ma thú của bọn hắn không đồng đều, có cả cấp thấp, trung cấp, thượng đẳng.

Còn ma thú của đối phương, chỉ mới nhìn qua đã thấy to lớn vô cùng. Chỉ cần nhìn lướt qua đã thấy cực kỳ lợi hại rồi, nếu để bọn ma thú này xông tới thì bọn hắn dù có nhiều người cũng khó mà thắng được.

"Các vị quân vương cảm thấy thế nào, mấy trăm đầu ma thú cao cấp chống lại với mấy ngàn ma thú không phân cấp thì thế nào? Liệu bên nào mạnh hơn ạ" Bạch Băng nở nụ cười, nhìn về phía đám binh mã đang ngây ngốc kia.

"Ngươi...." Khương Vân hoàng nhìn ma thú to lớn như thế, không chỉ một mà là vài trăm thì cũng giật mình vô cùng. Hiện giờ lại nghe thấy tất cả đều là ma thú cao cấp, thì nhất thời nghẹn lời, tí nữa thì vì tức giận mà phun ra máu.

"Ngươi....Ngươi.....Người nào có thể tin tưởng ở đây đều là ma thú cao cấp" Khương Vân hoàng nổi giận, sắc mặt trở nên đỏ bừng "Đừng có ở đây mà hù dọa lòng người" Chỉ dựa vào lời nói của nàng thì cho rằng hắn sẽ tin? Cho hắn là ngốc tử à!

https://thuviensach.vn

"Hù dọa người? Ta chính là muốn hù dọa ngươi thì như thế nào! Chẳng lẽ nói, thật sự đã bị ta dọa rồi à?" Bạch Băng mặt dày lên tiếng, nàng chính là quyết tâm làm cho tâm lý của Khương Vân hoàng bị hoảng loạn.

Chính là muốn hù dọa ngươi.... thế nào.....

Tất cả mọi người nhìn về phía Bạch Băng, khi nhìn thấy nụ cười quỷ dị hiện lên trên mặt đó thì lập tức đều cảm thấy run rẩy.

Xích Liên Triệt nhẹ cười, mấy tháng không thấy nàng, Băng nhi của hắn đã càng thêm lợi hại rồi. Chẳng qua là mấy trăm con ma thú cao cấp này ở đâu mà đến, hơn nữa ở đại lục này ma thú cao cấp cũng không có nhiều. Thế mà lúc này, Băng nhi lại có hơn mấy trăm con...

Lần này thật sự làm hắn có chút kinh ngạc rồi, hắn thật không biết là ma thú cao cấp từ lúc nào đã biến thành mèo con như thế, chỉ cần động tay một cái là có ngay mấy trăm con.

Mây đen ở trên bầu trời bay loạn, khiến cho cả một vùng trời trở nên âm trầm vô cùng, mà bên dưới chiến trường thì cũng đã trở thành một mảnh đất tràn ngập sát khí.

"Chỉ là năm trăm con ma thú mà thôi, tuy là ma thú cao cấp nhưng mà phải chống lại với vài ngàn con ma thú thì muốn thắng cũng còn chưa đủ số lượng đâu" Đông Liêu hoàng sau khi bình tĩnh từ cơn chấn kinh thì tức giận lên tiếng: "Tuy là ma thú không phân biệt được trên dưới của ta thì không đánh lại với ma thú cao cấp, nhưng mà nếu như lấy số lượng lớn tiểu ma thú đều vây đánh một con ma thú cao cấp, thì làm gì còn có cơ hội để bọn ma thú cao cấp đi trợ giúp các ngươi"

"Nói đúng lắm, nói rất đúng" Khương Vân hoàng nghe thế thì cười to: " Đừng tưởng rằng có năm trăm con ma thú cao cấp thì trẫm sẽ sợ ngươi, trẫm đã có lá gan tấn công Xích Nguyệt thì nhất định là có thể hủy đi cả Xích Nguyệt.... Làm sao có thể....."

https://thuviensach.vn

Khương Vân Hoàng còn chưa nói xong thì giật mình, há hốc mồm mở to hai mắt không thể tin được, bởi vì hắn đang trông thấy một cảnh tượng mà cả đời cũng khó có thể quên.

Trên đám mây đen có hai hình thể to lớn không ngừng lượn lờ, giương nanh múa vuốt cứ như muốn đem tất cả bầu trời bao phủ lại, nhưng lại không một ai đoán ra được vật khổng lồ đó là thứ gì...

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều sợ ngây người, không người nào biết thứ đang bay lượn trên không trung là gì cả, bởi bọn họ chưa bao giờ nhìn thấy một thứ nào to lớn đến vậy.

Bạch Băng ngẩng đầu nhìn lên cũng cảm thấy rất kinh ngạc, làm sao bọn Tiểu Bạch và Tiểu Kim lại có thể biến hóa thành hình dáng to lớn như vậy được. Thân hình ở tại trong mây đen bắt đầu lộ ra, tuy không trông thấy rõ toàn bộ, nhưng Bạch Băng vẫn xác định được đây chính là hai cái tiểu gia hỏa tiến hóa thành.

Khó trách mấy ngày trước đây Tiểu Kim trở nên lười biếng, da rắn ở trên người liên tục rơi xuống, thì ra là sắp sửa trưởng thành nên mới vậy.

Phía trên cao là hai thân hình khổng lồ dần hiện ra, tất cả ma thú ở bên dưới cũng đều chuyển động theo. Bởi loại ma lực cường đại này, không một ma thú nào có thể chịu đựng được, làm bọn chúng phải sợ hãi cúi đầu cung kính.

"Hống....Hống..."

"Hống hống....."

"Rầm rầm....."

Năm trăm con ma thú ở phía sau cảm nhận được hơi thở ở phía trên cao, hét lớn một tiếng, sau đó tất cả đều lao vào bên trong quân địch bắt

https://thuviensach.vn

đầu chém giết.

"A....."

"Cứu mạng.....Cứu mạng....."

Ánh mắt chăm chú của quân địch còn chưa kịp dời đi, thì đã bị năm trăm con ma thú mạnh mẽ xông tới, khiến bọn trở tay không kịp, chỉ trong nháy mắt đã bị giết chết.

"Nhanh, nhanh, tất cả tiến lên cho ta" Đông Liêu hoàng trên mặt bị quấn băng gạc, nhìn thấy cảnh tượng này thì ở phía sau ma thú hô to.

Mấy ngàn ma thú không phân cấp bậc ở phía sau, số lượng cũng không phải là ít, bình thường nếu như tất cả đều cùng một lúc lao lên, thì cũng không thể nào coi thường được. Nhưng mà thật đáng tiếc, lúc này ở trên không trung lại xuất hiện hơi thở của hai ma thú vương giả, vì vậy mà mấy ngàn ma thú kia cũng không dám lộn xộn.

Tất cả các binh sĩ lúc này đều quên mất hành động, tận mắt nhìn thấy đồng đội của mình bị ma thú giết chết nhưng cũng không một ai dám tiến lên. Sau đó bọn họ chỉ biết quay đầu nhìn về phía đám ma thú bên cạnh mình, mà tình cảnh lúc này của đám ma thú... bọn họ chỉ biết nhăn mặt nhíu mày.

Lúc hoàng thượng hô to một tiếng, ra lệnh cho bọn họ tiến lên, nhưng bọn họ chỉ dám lùi về phía sau từng bước, đây.... đây là đội ngũ ma thú của bọn họ sao?

"Nhanh ạ, người nào không nghe theo lập tức chém đầu" Khương Vân hoàng nổi giận.

Lời nói ra khiến cho tất cả các Thú Sư đều cầm lấy vũ khí huấn luyện ra đánh lên người ma thú, nhất thời làm bọn chúng phải kêu rên ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Tất cả các ma thú đều nhìn qua về đám ma thú đang chạy tới trước mắt, rồi lại quay đầu nhìn về đám người đang chém giết cùng với ma thú, sau đó bọn chúng cũng chuyển động.

Mấy ngàn con ma thú bao vây và tấn công năm trăm con ma thú, tình trạng chém giết lúc này có thể dùng từ thê thảm để hình dung. Máu bắn tung tóe ra khắp trên chiến trường, còn binh mã hai nước thì vẫn đối đầu như cũ. Lúc này Khương Vân hoàng và Đông Liêu hoàng đều nổi giận gào thét giống như hai con sư tử, không giết được người của đối phương thì bọn hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Tư Đặc Nhĩ nhìn tình huống đang diễn biến ở chiến trường, mà trên không trung lại bị hơi thở cường đại của ma thú đập vào mặt, chuyện này đúng là không thể xem thường ma thú của Bạch Băng được.

Thân phận của Bạch Băng cũng không thể xem nhẹ, hiện giờ muốn mang nàng về hải ngoại sợ là cũng không dễ rồi. Tuy ma thú ở trên không trung kia hắn không cảm giác được cấp bậc, nhưng mà dựa vào hơi thở mạnh mẽ này thì hắn cũng ít nhiều có thể đoán ra được, bọn nó là đế vương ma thú!

Hơi thở này cùng với cả ma thú hải sư của hải ngoại rất giống nhau, mà hải sư cũng là đế vương ma thú duy nhất của hải ngoại dùng để bảo vệ hoàng cung, cho nên nó vô cùng trân quý.

Nhưng thật không ngờ, ở bên người Bạch Băng cũng có đế vương ma thú, hơn nữa lại không chỉ có một mà là có tới những hai con. Đế vương ma thú không phải là loại ma thú bình thường, dễ dàng chịu kế kết Huyết Minh cùng với nhân loại, bọn nó tuy là ma thú nhưng mà địa vị chính là thần thú cao quý, nên yêu cầu lựa chọn chủ nhân cũng cực kỳ cao, trừ người có khí chất của đế vương thì bọn hắn sẽ không ký kết với bất cứ ai. Dù có là hoàng đế mà không đạt được yêu cầu của bọn nó, thì căn bản là cũng không thể ký được khế ước với bọn chúng.

https://thuviensach.vn

Mà hai cái ma thú đế vương này đều là của Bạch Băng, chuyện này không cần nói cũng đủ hiểu!

Giờ khắc này hắn mới hiểu mọi chuyện, hắn căn bản không có tư cách khống chế Bạch Băng, và cũng không có năng lực để không chế. Đế vương ma thú dù một con hắn cũng không có, trong khi Bạch Băng có những hai con, hắn thật đúng là không bằng nàng!

Như vậy hắn làm tất cả để trận chiến tranh này xảy ra, rồi cuối cùng hắn đạt được gì chứ, hắn cảm thấy hối hận rồi!

Nhưng dù sao chuyện cũng đã xảy ra, hiện giờ hắn chỉ có thể cố gắng bù đắp lại mà thôi.

"Người đâu, tiến lên giết cho ta" Khương Vân hoàng ngồi trên giường nâng tay ra lệnh cho thủ hạ.

"Giết!"

"Xông lên"

Mấy trăm vạn nhân mã ào lên, tình cảnh hiện nay có thể thấy rõ ràng là bảy mươi vạn đại quân trước mắt đã bắt đầu không thể chống đỡ nổi nữa. Dù sao thì số lượng chênh lệch, bên ít người dù cho có lợi hại thì cũng không thể chống lại được với nhiều người.

Bạch Băng nhìn về vị trí của Hắc Hổ, Hắc Báo, sau đó vung lên cánh tay trắng nõn. Hắc Báo trông thấy thì lập tức nhận lệnh, quay đầu nhìn về hơn năm vạn người phía sau lưng hét một tiếng: "Giết!"

Nhân mã của Ám Ma tộc đều là tinh binh, cộng với hai ngàn nhân mã của Bạch Băng. Bọn họ có người nào là không phải sống sót từ trong địa ngục mà đi ra, cho nên mỗi một lần xuống tay thì vô cùng chính xác và sắc bén không hề lưu tình.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Bạch Nham vẫn nhìn chằm chằm ở trên không trung, hắn không nghĩ tới Tiểu Bạch và Tiểu Kim lại có thể mạnh mẽ tới như vậy, chúng bay lượn ở trên cao không ngừng, giống như đang muốn triệu hoán cái gì đó vậy. Sau đó Bạch Nham lại cúi đầu nhìn ba con ma thú vẫn đang vây ở bên cạnh hắn, nhất thời mở to hai mắt.

"Các ngươi không phải rất lợi hại sao" Bạch Nham nghi ngờ hỏi, mọi người đều đã đánh nhau vậy mà bọn nó sao còn chưa hành động?

Hắc Tử đảo cặp mắt trắng dã, rồi híp mắt nhìn lên trên cao 'không nghĩ tới ạ, không nghĩ tới vương vậy mà lại ký kết Huyết Minh'

'Ngươi nói vương có thể hay không nhớ rõ chúng ta?' Nhung Nhung cũng thắc mắc hỏi, trong đôi mắt sáng lên giống như có một giọt lệ ẩn sâu trong đó vậy.

'Có, nhất định có. Hiện giờ vương đã ký kết Huyết Minh, mà chúng ta cũng vậy. Bây giờ mục đích của chúng ta đều giống nhau, vậy thì chúng ta còn khách khí gì nữa, cứ giết cho thật thoải mái đi' Hắc Tử quay đầu, trong mắt hiện lên vui sướng. Vương của nó có chủ nhân là tỷ tỷ của chủ nhân nó, điều này khiến nó thật vừa bất ngờ vừa vui mừng ạ.

'Chít chít chít chít..... Xông lên ạ....' Hầu Tử cũng không biết cái gì là vương hay không là vương. Nó chỉ biết chủ nhân đã lên tiếng, tại sao còn vẫn không chịu hành động làm nó rất khẩn trương ạ.

Thân hình của Hắc Tử và Nhung Nhung thoáng cái đã tiến nhập vào bên trong trận chiến, đừng nhìn chúng nó nhỏ mà coi thường. Khí tức của chúng so với ma thú cao cấp còn mạnh hơn rất nhiều, tốc độ chém giết cũng vô cùng nhanh chóng, chỉ trong nháy mắt là đã làm cho một người đang sống sờ sờ cứ thế ngã xuống mà chết.

Hai màu sắc ma thú một đen một trắng, di chuyển rất nhanh ở trong đám người khiến cho ngay cả ma thú nếu có gặp phải, cũng đều tự tránh ra

https://thuviensach.vn

không dám ngăn trở!

Giữa chiến trường lúc này, chém giết đã trở nên đẫm máu, tiếng khóc kêu vang lên tận trời.

Xích Liên Triệt đứng sau nhóm binh sĩ, nhìn tình cảnh này thì vẻ mặt đang lạnh lùng cũng biến đổi trở nên cuồng nhiệt. Máu ở trong cơ thể cũng có cảm giác sôi trào, hận không thể xông lên chiến đấu một hồi.

Hai nước quân chủ nhìn thấy cảnh chém giết này thì hoàn toàn bị chấn kinh, lại còn thêm cả tiếng ma thú thét gào khiến trong lòng càng thêm trầm xuống. Bọn hắn không thể tin nổi có ma thú lợi hại như thế, mà trên không trung còn hai ma thú vẫn đang bay lượn chưa hề ra tay nữa. Lúc này trận tuyến của bọn hắn đang rối loạn, nếu như ma thú ở trên không trung ra tay thì ... sợ là bọn họ càng không thể chống đỡ được rồi.

"Hoàng thượng, hoàng thượng, lại tới nữa...." Một binh sĩ ở phía sau cuống quít tiến lên bẩm báo.

"Cái gì, lại là ma thú?" Khương Vân hoàng nhìn về phía binh sĩ đang kích động, vội vàng hỏi.

"Hoàng thượng, không phải là ma thú mà là quân mã. Ở một nơi gần đây đột nhiên xuất hiện một đội quân mã, khoảng chừng một trăm vạn."

"Cái gì? Một trăm vạn?" Khương Vân hoàng sửng sốt. Một trăm vạn, không biết là nhân mã của ai "Nhanh, đi tìm hiểu xem rốt cuộc là nhân mã của ai"

Một trăm vạn ạ, nếu là viện quân của Xích Nguyệt thì bọn họ nhất định sẽ thất bại ở trận chiến này. Hiện giờ muốn thắng đã khó rồi, thế mà lại còn thêm một trăm vạn nhân mã nữa, sợ là Xích Nguyệt còn có thể phản công được cả hai nước cũng không chừng.

https://thuviensach.vn

Đã qua nửa ngày thời gian, binh sĩ đi tìm hiểu tình hình vẫn chưa thấy trở về. Mà đại quân một trăm vạn người kia đã theo một phương hướng mà tiếp sát vào chiến trường.

Đi sau là một nam tử cưỡi tuấn mã cao lớn đi đến, cho tới tận khi tới gần thì mọi người mới nhìn thấy người tới là ai- Thái tử Bắc quốc Thần Công Liên!

"Là người của Bắc quốc" Tâm tư của Đông Liêu hoàng cũng thoáng buông xuống, nhìn về phía Khương Vân hoàng: "Là tới giúp, không phải địch nhân"

Lúc trước đã nói để cho Bắc quốc cùng vây công Xích Nguyệt, nhưng bọn họ lại không đồng ý. Chẳng lẽ, khi thấy hai nước bọn họ sắp chiếm được Xích Nguyệt thì cũng có ý đồ tới chia một phần. Nhưng dù sao đi nữa thì tới cũng rất đúng lúc, có thêm trăm vạn binh mã của Bắc quốc thì hôm nay Xích Nguyệt có mọc thêm cánh cũng khó thoát!

"Trời cũng giúp ta, lần này nhân mã của Bắc quốc tới thật sự là rất đúng lúc" Khương Vân hoàng vừa rồi còn đang lo sợ thì giờ phút này đã biến mất không thấy tăm hơi, bởi vì người tới là Bắc quốc.

Tư Đặc Nhĩ nhìn về phía Thần Công Liên, là tới đễ hỗ trợ hai nước? Không giống, nếu bọn họ có dã tâm muốn chiếm Xích Nguyệt thì lúc trước sao phải cự tuyệt đề nghị. Theo hắn biết, thái tử Thần Công Liên của Bắc quốc có giao tình với Bạch Băng rất không bình thường.

Hắn tới để hỗ trợ hai nước mới là lạ!

"Thần Công Liên?" Xích Liên Vũ sợ hãi kêu lên một tiếng: "Thì ra là Bắc quốc các ngươi cũng có một chân ở trong chuyện này"

"Nguy rồi, nếu Bắc quốc cũng tới giúp hai nước thì trận chiến này quả thật là không ổn rồi" Lãnh Dao nhíu mày, quân đội của Bắc quốc và Xích

https://thuviensach.vn

Nguyệt đều không hơn kém nhau là bao nhiêu, nếu như để ba nước vây công một nước thì muốn thoát thân sợ là rất khó!

"Hắn sẽ không vây công Xích Nguyệt" Đang lúc mọi người lo lắng thì giọng nói của Bạch Băng truyền tới.

"Nàng và hắn có giao tình?" Xích Liên Triệt quay đầu nhìn Bạch Băng, ánh mắt dao động trở nên thâm sâu.

"Chỉ là bằng hữu thôi" Sau đó Bạch Băng quay đầu nhìn Thần Công Liên nhẹ nhàng nở nụ cười, đúng lúc Thần Công Liên cũng nhìn lướt qua Bạch Băng, hai người đều nhìn nhau mà cười.

Nụ cười này chính là bạn mà không phải là kẻ thù, khiến cho hai nước quân chủ vừa rồi còn đang đắc ý thì nay đã biến mất sạch. Ai có thể nói cho bọn hắn biết, đây là tình huống gì!

"Là viện quân, là tới giúp chúng ta"

"Là viện quân ạ...."

"Giết giết giết, đánh đánh đánh"

Bảy mươi vạn nhân mã của Xích Nguyệt quốc thấy thế thì nhiệt huyết cũng trở nên sôi trào, vì bọn họ thấy thái tử Bắc quốc cùng với người nam tử áo trắng đang nhìn nhau cười. Trong lòng nhất thời mừng rỡ, là viện quân do thiếu niên áo trắng mời tới, đây là một trăm vạn nhân mã đó ạ!

Tất cả nhân mã của Xích Nguyệt đều nhanh chóng xông lên, kết hợp với những tiếng hét to, so với âm thanh lúc đầu của ba trăm vạn đại quân hai nước thì còn vang dội hơn hẳn.

Thần Công Liên cưỡi ngựa đi tới phía Bạch Băng, còn quân chủ hai nước nhìn thấy thế thì trợn trắng mắt, không phải đến giúp bọn hắn? Một

https://thuviensach.vn

trăm vạn nhân mã này là đến giúp Xích Nguyệt?

"Chết tiệt, lúc trước bọn hắn không đồng ý thì ra là vì giúp đỡ Xích Nguyệt. Lần này nếu như thua, bọn hắn chắc sẽ phản công lại chúng ta" Khương Vân hoàng nắm chặt bàn tay, là các gân xanh đều nổi lên dữ tợn. Thiên tính vạn tính, bọn họ lại không tính đến Bắc quốc sẽ tới giúp Xích Nguyệt!

"Hoàng tử, chuyện này bây giờ nên làm thế nào mới tốt?" Đông Liêu hoàng cũng không có chủ ý gì, lúc này chỉ biết quay sang hỏi Tư Đặc Nhĩ ở bên cạnh.

Tư Đặc Nhĩ híp mắt lại rồi nhìn về phía chiến trường "Cầu hòa, rút quân"

"Cái gì?"

"Rút quân?" Quân chủ hai nước trợn trừng mắt, rõ ràng là bọn họ không thể tin nổi. Không phải chiến sự đã tiến triển tới mức này rồi sao, bây giờ bảo rút quân lại? Làm sao có thể!

"Các ngươi không thắng được" Tư Đặc Nhĩ nhẹ nói bâng quơ, giống như trận chiến tranh này chẳng hề liên quan gì tới hắn vậy.

"Rút quân, không có khả năng, nếu là rút quân thì khác nào để cho bọn họ trực tiếp công kích hai nước. Vậy có khác nào bốn nước sẽ bị phân chia lại thành hai nước!" Không được, không thể thu tay lại. Khương Vân hoàng ánh mắt đỏ ngầu, cứ liều mạng nói không chừng còn có một phần thắng.

"Đúng vậy, nếu như đã khai chiến thì sẽ không thể thu tay lại được. Cho dù thế nào cũng phải đánh tiếp, nhất định phải đánh" Đông Liêu hoàng cũng nghiến răng nghiến lợi lên tiếng, bằng bất cứ giá nào cũng phải liều một lần.

https://thuviensach.vn

"Nếu trong lòng các ngươi đều đã có quyết định, vậy còn hỏi ta làm cái gì" Tư Đặc Nhĩ hai tay đặt lên nhau, xem diễn trò!

Gió rít gào, trên đỉnh đầu là mây đen kéo tới ùn ùn, mà hai con ma thú không lồ vẫn đang quay cuồng ở trong đó để triệu hoán gì đấy.

Lúc này, cuộc chém giết ở giữa chiến trường đã kéo dài hơn một canh giờ. Ba trăm vạn đại quân của hai nước đã chết và bị thương vô số, còn các ma thú thì đều vùng vẫy không thể trở mình để trợ giúp gì được. Mà bảy mươi vạn binh mã của Xích Nguyệt thì vẫn chưa hề xuất động.

"Lục vương gia, đã lâu không gặp" Thần Công Liên hướng về phía Xích Liên Triệt cười cười lên tiếng.

Xích Liệt Triệt nghiêm mặt, lạnh lùng gật đầu xem như đáp lại.

Bạch Băng thấy Xích Liên Triệt như vậy thì đưa hai tay đặt lên mu bàn tay của hắn, nhẹ nhàng vỗ hai cái rồi lại quay đầu nhìn về phía Thần Công Liên.

"Sao ngươi lại tới đây" Nàng đã hạ dược, theo tính toán thì lúc này hắn là chưa thể tỉnh lại được. Vậy tại sao lúc này hắn lại mang theo một trăm vạn nhân mã xuất hiện tại nơi này?

"Tiểu Băng nhi, ngươi đã làm cho ta thất vọng rồi, ngươi vậy mà lại hạ dược đối với ta" Thần Công Liên nhếch miệng, cố tình làm ra dáng vẻ uất ức.

"Ngươi không uống thuốc" Hắn vậy mà lại biết, biết nàng hạ dược ở trong ly rượu đó.

"Từ đầu ta đã sớm biết, Băng nhi sẽ làm như vậy" Thần Công Liên mỉm cười. Ngày đấy hắn đem toàn bộ ly rượu đổ vào trong tay áo mà không uống, cho nên khi hắn giả vờ nằm xuống bàn thì đã nghe được Bạch

https://thuviensach.vn

Băng nói một câu kia. Mà khi một khắc hắn nghe được câu đó, hắn cảm giác nếu như có để cho hắn vì nàng mà chết thì cũng rất đáng giá. Thì ra cho dù là không thể làm được phu thê, mà làm bằng hữu đối với hắn cũng đã đủ thỏa mãn.

Trong lòng Bạch Băng khẽ chấn động, dù sớm biết nàng sẽ làm vậy, nhưng mà với hai ngày thời gian, thì dù có nhanh chóng tới đâu cũng không thể nào kịp dẫn dắt trăm vạn binh mã tới nơi này. Xem ra chỉ có một khả năng, Thần Công Liên đã sớm an bài chuyện này, hắn đã đoán trước được là nàng sẽ đến chiến trường.

"Cám ơn" Bạch Băng nở nụ cười lên tiếng nói. Thì ra hắn vẫn luôn giúp nàng, đã sớm vì nàng mà chuẩn bị tốt.

"Chúng ta không phải là bằng hữu à? Sao còn dùng lời khách khí như vậy" Thần Công Liên cũng cười theo.

Bằng hữu, khi sống mà quen biết được một người bằng hữu như nàng thật không dễ. Cho nên có thể quý trọng thì phải quý trọng, có thể bảo vệ được thì phải bảo vệ cho tốt.

Một trăm vạn đại quân của Thần Công Liên đang đứng đợi mệnh lệnh, dõi mắt nhìn một tràng chém giết đầy máu tanh này mà cũng phải giật mình, đây là lần đầu tiên bọn họ trông thấy cuộc chiến tranh kinh người tới mức này.

Bạch Băng gật đầu cũng không nhiều lời thêm nữa, sau đó quay đầu nhìn về bảy mươi vạn đại quân ở phía sau. Xem ra là tinh thần và khí thế đều đã dâng cao rồi, hiện tại nếu không ra ngoài chém giết thì còn đợi tới khi nào.

Xích Liên Triệt nhìn ra ý tứ Bạch Băng, mỗi khi nàng cười rộ lên thật đẹp, rất đẹp. Hắn cùng nàng quen biết đã nhiều năm như vậy, nhưng lòng

https://thuviensach.vn

của nàng thì lại chưa từng thay đổi, nàng chính là người nữ nhân khiến cho tâm tình lạnh lẽo của hắn được biết tới thế nào hạnh phúc.

Từ một giây khi quen biết nàng, hắn đã biết rõ trên thế gian này không có gì có thể quan trọng đối với hắn hơn nàng được. Hắn có thể sống vì nàng, chết vì nàng, mà tất cả những điều này hắn đều không hề hối hận hay do dự.

Loại cảm giác sống chết có nhau này, khiến cho mấy người Xích Liên Triệt, Xích Liên Vũ, Lãnh Dao, Bạch Nham, Thần Công Liên, cùng với bọn người Hắc Hổ đi theo Bạch Băng nhiều năm kia... Tất cả bọn họ vào giờ phút này đều có cảm giác máu trong cơ thể như đang sôi trào vậy.

Bạch Băng đưa mắt liếc nhìn mấy người, trong lòng ngổn ngang rất nhiều cảm xúc, bọn họ chính là bằng hữu, là tri kỷ, là thân nhân, là nam nhân của nàng.... nàng có cảm giác một đời này của nàng không hề cô đơn chút nào.

Hiện giờ nàng cũng không còn phải sợ gì nữa, bởi vì nàng chiến đấu không phải một mình, mà là có bọn họ kề vai chiến đấu cùng nàng!

Nhờ có trận chiến tranh này xảy ra, mới có thể khiến cho bọn nàng có cơ hội cùng nhau chiến đấu, cùng nhau chém giết!

"Giết!" Xích Liên Triệt lên tiếng, trong con ngươi màu đen bắt đầu toát ra dày đặc sát ý.

"Giết, giết, giết, xông lên ạ"

"Xông lên, xông lên!" Bảy mươi vạn đại quân ở đằng sau đã sớm bị nhiệt khí ảnh hưởng, hiện giờ nghe được mệnh lệnh thì liên nhanh chóng tiến lên phía trước.

https://thuviensach.vn

Một trăm vạn nhân mã của Bắc quốc cũng nhìn về phía Thần Công Liên đợi khẩu lệnh, vào lúc này bọn họ cũng giống như binh lính của Xích Nguyệt, máu trong người cũng trở nên sôi trào.

Thần Công Liên giơ tay lên rồi hạ xuống: "Giết"

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Biến Hóa Động Trời

"Ầm Rầm.....A....." Trong lúc mọi người còn chưa phản ứng kịp thì từ trong miệng Tiểu Bạch đã thả ra một đạo ánh sáng, nhất thời làm cho đám nhân mã phía trước bị nổ tung dập nát. Một chiêu này của Tiểu Bạch đánh ra, chỉ trong nháy mắt đã làm biến mất cả vạn người.

Xích Liên Vũ trên mặt cũng ngẩn ra một lúc, sau đó mới nhìn thoáng qua về đám người bị nổ tung, và cuối cùng là dừng lại nhìn Tiểu Bạch lúc này đã biến hóa thành năm Tiểu Bạch: "Lực lượng thật mạnh mẽ" Chỉ một kích đã lấy đi cả vạn mạng người!

"Thú Trung Chi Vương!" Xích Liên Triệt lúc này trong mắt cũng là vẻ kinh hãi, Tiểu Bạch vậy mà lại là Thú Trung Chi Vương!

"Thú Trung Chi Vương?" Thần Công Liên nghe vậy thì cũng chấn kinh, vua của vạn thú? Hắn cũng chỉ là nghe qua mà thôi. Thú Trung Chi Vương là thống lĩnh của tất cả ma thú, có thể khống chế tất cả ma thú ở trên đời này, vậy..... Tiểu Bạch chính là thống lĩnh vương giả ma thú?

Nghĩ tới đây, hắn đờ đẫn quay đầu nhìn về phía con rắn có màu vàng sặc sỡ đang vây quanh Bạch Băng, nàng vậy mà lại có thể ký kết Huyết Minh với vua của ma thú! Vận may cũng quá tốt rồi đi!

"Hống...hống....."

Không tới một phút đồng hồ, từ bốn phương tám hướng đều là các ma thú cường đại chạy tới. Đưa mắt nhìn ra xa cũng không thấy đất đá ở dưới

https://thuviensach.vn

chân, mà chỉ nhìn thấy các ma thú xếp thành hàng dài nhiều không đếm hết!

Các ma thú cường đại không cùng đẳng cấp, nhưng phần lớn đều là ma thú cao cấp. Những con ma thú cao lớn thì quây xung quanh chiến trường, giống như là viện quân vừa rồi mới đến trợ giúp. Tất cả bọn chúng bây giờ chỉ đợi chủ nhân ra lệnh, sau đó là nhiệt tình chém giết!

"Ông trời của ta....."

"Như thế này thì làm sao có thể đánh?"

"Nhân loại đối đầu với ma thú, quá khủng bố rồi....."

Nhân mã hai nước càng xem thì sắc mặt lại càng hoảng sợ, chỉ cần nghĩ tới mới vừa rồi đôi cánh ở trên con ma thú hình rồng kia một kích đã lấy đi mạng của vạn người, thì ở đây có ai còn dám đánh ạ, mà đánh như thế nào?

Nhân mã của hai nước đều giằng co không dám hành động bừa bãi, nếu để cho bọn họ tự lựa chọn thì bọn họ tình nguyện bỏ đao trong tay xuống mà về nhà làm ruộng, chứ không một ai dám có suy nghĩ đứng ở chỗ này chém giết!

Gió ở thổi qua ngọn cây, mây đen trên đỉnh đầu cũng đã sớm tản đi. Ánh mặt trời lại chiếu rọi những tia nắng nóng bỏng xuống bên dưới.

Vạn ma thú tạo thành một quân đội, nếu như dùng để tập kích thì đây quả thật chính là thời khắc của lịch sử!

Gió thổi mỗi lúc một to, đất cát ở bên dưới cũng bị cuốn tung bay lên.

Bạch Băng mắt thấy đội quân ma thú tiến đến gần, trong lòng cũng cảm thấy bị trận thế khổng lồ này làm cho giật mình. Sau đó nàng đưa mắt

https://thuviensach.vn

nhìn về phía Tiểu Bạch đã biến hóa thành năm Tiểu Bạch, đây chắc hẳn là bộ dạng thật sự của nó.

'Chủ nhân, ta trưởng thành rồi, ha ha' Tiểu Kim đưa cái đầu to đến gần Bạch Băng, ở trong mắt nó lúc này hiện lên đều là vui sướng.

"Những thứ ma thú này đều là do các ngươi triệu hoán đến?" Bạch Băng nhìn thân thể khổng lồ của Tiểu Kim, dưới ánh nắng lại càng làm rõ lên lớp da màu vàng của nó, nhìn cực kỳ chói mắt. Nhưng mà nàng lại có một cảm giác, thân hình này của Tiểu Kim rất quen mắt!

'Chủ nhân, ngươi thật ngốc. Tới bây giờ còn không biết, Tiểu Bạch chính là vua của vạn thú, là ma thú đế vương có cấp bậc cao nhất, mà tất cầm thú ở trong thế gian này đều là thủ hạ của hắn' Tiểu Kim kiêu ngạo lên tiếng, tuy nó đang khích lệ Tiểu Bạch nhưng mà vẫn không quên đem chính mình khen ngợi một chút: 'Chủ nhân. ta cũng rất lợi hại. Ta còn có thể phun ra Tam Vị Chân Hỏa ạ'

"Vua của vạn thú?" Khóe miệng của Bạch Băng giật giật, thật sự nàng rất nghi ngờ không biết lỗ tai nàng có phải là xảy ra vấn đề gì không. Tiểu Bạch nhà nàng là vua của vạn thú, ma thú trong thiên hạ đều là thủ hạ của nó?

Như vậy, nàng cùng với Vua của vạn thú ký khế ước, nàng là chủ nhân của Tiểu Bạch, vậy thì vạn thú.....

'Chủ nhân, toàn bộ vạn thú sẽ nghe theo chủ nhân' Tiểu Vạch vuốt hai cặp cánh to lớn, sau đó hạ xuống trước mặt Bạch Băng.

Bạch Băng cứng đờ, sau đó là cực kỳ vui sướng. Nàng gặp được vận may gì, thế mà lại có thể ký kết Huyết Minh cùng với vua của vạn thú. Lúc này quay lại nhìn qua quân đoàn ma thú khổng lồ, nếu như chỉ dùng bốn chữ nhiệt huyết sôi trào thì không thể đủ miêu tả được tâm trạng của nàng lúc này ạ!

https://thuviensach.vn

Hắc Tử và Nhung Nhung ở trong mắt lúc này cũng đều trở nên cuồng nhiệt.

'Vương, thật đúng là vương rồi. Không thể tin nổi cách nhiều năm như vậy, lại có thể trông thấy vương biến hóa từ một thành năm, rồi kêu gọi vạn thú. Khí thế này... quả thật quá đẹp trai rồi!' Nhung Nhung nhìn ma thú cao lớn kia, trong lòng cảm thấy vô cùng sùng bái.

'Xem ra vương đối với chủ nhân này cực kỳ vừa ý, nếu không thì sao lại chịu kêu gọi vạn thú chứ'

'Sao có thể không thích được, người ta chính là nữ nhi của Hậu Giản. Hơn nữa chỉ cần cảm thụ một chút là thấy được khí tức của nàng ta rất không bình thường, so với năng lực chủ nhân của chúng ta còn mạnh hơn' Nhung Nhung liếc nhìn Hắc Tử.

'Lời này mà để chủ nhân nghe thấy, để xem ngươi sống có tốt được không' Hắc tử liếc nhìn nàng một cái, rồi sau đó là tập trung nhìn về ánh mắt của Bạch Băng và Bạch Nham, hai tỷ đệ này thật đúng là không đơn giản.

Dù là khí tức trên người có ra sao, cũng không thể nào bằng được ánh mắt kia. Đôi mắt đấy không phải người thường có thể có được, khó trách vì sao mà ma thú cường đại đều chủ động ký khế ước Huyết Minh với bọn họ.

"Này.... Ma thú này..... Vua vạn thú?" Đông Liêu hoàng nghe thấy Thần Công Liên nói thế thì hét lên một tiếng kinh hãi.

Vua của vạn thú, hắn vậy mà lại đi đối đầu với vua của vạn thú? Có lầm hay không ạ, ma thú trên thiên hạ này đều do hắn quản lý, vậy trận chiến này làm sao có thể đánh tiếp?

Các ma thú ở xung quanh đều liên tục gầm thét không ngừng, số lượng quá nhiều cho nên tạo ra một khí thế vô cùng chấn động!

https://thuviensach.vn

Khương Vân hoàng sắc mặt trắng xanh nghiêm lại, hắn bắt đầu có một dự cảm không tốt? Hôm nay dù cho có hợp hết tất cả thế lực lại thì sợ là cũng không thể nào chống lại được với đội ngũ quân đội ma thú này.

"Giết, một người cũng không bỏ qua!" Mặt trời bắt đầu dần lặn xuống, bỗng nhiên Bạch Băng kiêu căng ngẩng đầu. Nếu như đội quân ma thú này có thể nghe lời nàng, vậy thì nàng sẽ để cho cuộc chém giết này phải trở nên thống khoái. Hai nước sao? Vậy thì qua ngày hôm nay sẽ không còn tồn tại hai nước này nữa!

Dứt lời, Bạch Băng cũng lao vào giữa đám người đang ngu ngơ kia, hai tay dồn đấu khí tung chưởng đánh ra, càng lúc càng lợi hại hơn.

Bạch Nham nhìn Bạch Băng chém giết ở bên trong, thân hình cũng nhảy lên tới cạnh bên nàng, trên môi nở một nụ cười khát máu:"Kề vai chiến đấu"

"Được" Bạch Băng gật đầu, trường kiếm trong tay cùng kết hợp với đấu khí bắn ra.

Xích Liên Triệt cùng mấy người khác cũng hành động, tất cả đều lao vào trong đoàn người phía trước mà chém giết.

Quân đội ma thú ở phía sau cũng nghe lệnh mà lao lên, mỗi một con đều vô cùng mạnh mẽ xông lên như vào chỗ không người. Lúc mới bắt đầu trận chiến vốn dĩ hai nước là người chủ động, nhưng vào giờ phút này thì bị lật ngược lại thành bị động, ngay cả nhuệ khí cũng đều biến mất hết, trở thành đám người không còn sinh khí.

Binh lính hai nước không ngừng kêu thảm, nhìn tình hình này thì Khương Vân hoàng và Đông Liêu hoàng cũng không thể ngồi im được nữa, bọn họ bắt buộc phải liều mạng.

https://thuviensach.vn

Khương Vân hoàng từ bên hông lấy ra một cây sáo, đặt lên miệng từ từ thổi. Tiếng nhạc vang lên càng lúc càng bay xa, càng ngày càng vang dội, rồi tạo thành âm thanh khiến lòng người bị mê hoặc vào trong đấy.

"Cẩn thận, hắn đang triệu hoán bóng người" Xích Liên Triệt hướng về phía Bạch Băng kêu lên, sắc mặt cũng trở nên tối lại.

Bạch Băng nhíu mày, bóng người? Nàng chưa bao giờ từng nghe qua, nhưng xem biểu tình của Triệt ngưng trọng như vậy, có thể đoán được nhân vật sắp xuất hiện rất lợi hại.

"Cái gì gọi là bóng người?" Lãnh Dao quét mắt nhìn bốn phía, bóng người? Nàng không biết cái này là gì cả.

Lãnh Dao vừa nói xong, Xích Liên Triệt còn chưa trả lời thì hai mươi mấy bóng dáng xuất hiện. Vì chúng xuất hiện quá nhanh nên người ta thấy không rõ, chỉ đoán chừng được khoảng hai mươi cái bóng này có đấu khí và Vũ Tu rất mạnh mẽ.

"Cẩn thận" Tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng, Xích Liên Triệt lại hô to một lần nữa. Một cỗ đấu khí từ trong hai lòng bàn tay bắn ra mạnh mẽ, tuy trước mặt không nhìn thấy ai nhưng khi đấu khí đánh ra thì có thanh âm va chạm vang lên.

"Ảo giác?" Lãnh Dao đờ đẫn nhìn nơi vừa mới va chạm kia, không thấy ai, rõ ràng là không có ai, nhưng mà tại sao lại xảy ra va chạm mạnh như vậy.

"Không phải ảo giác, không nên sơ suất" Sắc mặt Thần Công Liên cũng trở nên nghiêm túc, bóng người chính là thế lực mạnh nhất của Khương Vân quốc. Tuy chỉ có hơn hai mươi người, nhưng bọn họ lại có thể giết được thiên quân vạn mã, bởi vì bọn họ chỉ là cái bóng mà không ai nhìn thấy được.

https://thuviensach.vn

Vài bóng dáng vô hình bay xung quanh Bạch Băng cùng mấy người Bạch Nham, trong đó một bóng người vung lên trường kiếm muốn đâm về phía trước. Bọn hắn là vô hình, người khác không thể nhìn thấy, dù có cảnh giác thì vẫn chỉ biết nhìn quanh bốn phía mà không thấy ai cả.

"Băng nhi....." Xích Liên Triệt lỗ tai vừa động, lập tức nhìn về phía Bạch Băng kêu to.

Ánh mắt Bạch Băng lạnh lùng, xoay người lùi về phía sau. Sau đó ở bên dưới chân bỗng nhiên xuất hiên rất nhiều vết thương dài và nhỏ, cùng với máu tươi chảy ra.

"Tỷ" Bạch Nham sợ hãi kêu lên, lập tức đánh ra một chưởng mạnh mẽ về bốn phía.

"Không có việc gì" Bạch Băng lên tiếng trả lời, ở trong lòng nàng cũng có cảm giác chấn kinh vì sự lợi hại này của bóng người. Dựa vào trực giác của nàng vậy mà lại không thể phát hiện ra được khi bị người tiếp cận, vừa rồi nếu không phải có Triệt nhắc nhở, thì sợ rằng đã không thể tránh thoát.

"Ha ha, tốt tốt, giết, giết chết toàn bộ bọn họ" Khương Vân hoàng cười to, uy lực của bóng người dù là ai cũng không phá được!

Hai mươi sáu bóng người nghe lệnh, lập tức tấn công Bạch Băng và đám người Xích Liên Triệt.

"Xoẹt....."

"Xoẹt....." Âm thanh y phục bị cắt rách không ngừng vang lên, mặc kệ là Bạch Băng hay Xích Liên Triệt, Bạch Nham, Thần Công Liên, Xích Liên Vũ, Lãnh Dao thì đều không thể tránh được. Trên người ai cũng có vài vết thương bị chảy máu, thấm qua quần áo rồi chảy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Đấu khí rót vào trong kiếm, lực lượng cũng trở nên mạnh mẽ hơn, cho nên khi bị trường kiếm gây thương tích cũng sẽ nặng hơn.

"Thế nào" Bạch Nham nhìn sắc mặt tái nhợt của Lãnh Dao có chút lo lắng, trong mấy người ở đây thì Lãnh Dao là người có công phu yếu nhất, nên nàng tránh né công kích của bóng người cũng không tốt. Nếu không phải Bạch Nham vẫn luôn che chở, thì sợ rằng đã sớm mất đi tính mạng.

"Không chết được, mẹ nó, thật biến thái ạ. Những thứ bóng người này tới cùng là do cái gì tạo thành vậy" Lãnh Dao tức giận mắng một tiếng, rồi lại trợn mắt nhìn quanh, nhưng đến một cái bóng người cũng không thấy.

Khóe miệng Bạch Nham giật giật, nếu như bình thường thì chỉ sợ hắn và nàng đã sớm ầm ỹ. Tiếc là vào lúc này không có tâm tình đó: "Theo sát ta, nếu như ngươi chết ta sẽ không nhặt xác cho ngươi đâu"

"Ngươi....Hừ, ta không thèm đi theo ngươi" Lãnh Dao cao ngạo hất đầu lên, quát cái gì mà quát!

"Chết tiệt, ngươi có nghe thấy không hả" Bạch Nham nghe thấy nàng nói thế thì nổi giận, tiến lên giữ chặt lấy tay Lãnh Dao, đôi mắt cũng đỏ lên.

Cổ tay Lãnh Dao bị nắm đau vốn định phản kích lại, nhưng mà khi thấy cặp mắt màu đỏ kia thì lại nuốt lời muốn nói trở lại. Sau đó chỉ biết ngây ngốc gật đầu, trong lòng có cảm giác khác thường dâng lên.

"Giết, giết cho ta" Khương Vân hoàng cười lớn.

Trong chiến trường lúc này, cả người lẫn thú đều chém giết điên cuồng, xác người và thú chất thành đống. Tiểu Bạch và Tiểu Kim mỗi lần ra tay đều là gây ra sát thương vô số, làm cho ba trăm vạn đại quân đã vơi đi một nữa số người.

https://thuviensach.vn

Quay đầu nhìn về phía Bạch Băng, Tiểu Bạch nhíu mày, bóng người này ngay cả nó cũng nhìn không thấy. Vậy bọn chúng chẳng phải sẽ dễ dàng làm bị thương được chủ nhân sao, lo lắng cũng không phải là cách, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Khương Vân hoàng đang chỉ huy, sau đó lập tức chuyển động thân thể bay về phía Khương Vân hoàng.

Tư Đặc Nhĩ thấy tình cảnh này thì mày nhíu lại, ở hải ngoại bọn họ cũng từng có xuất hiện bóng người như này, bởi vì không nhìn ra được bóng dáng của bọn chúng nên rất khó đối phó.

Giờ phút này các bóng người đều vây quanh lại, liên tục thay đổi vị trí không hề dừng lại rồi sau đó trực tiếp tấn công không ngừng.

"Nhắm mắt lại, cảm thụ sự tồn tại của bọn chúng, dựa vào gió và mùi vị" Tư Đặc Nhĩ hướng về phía Bạch Băng hô to.

Bạch Băng sửng sốt, nhìn lại về phía của Tư Đặc Nhĩ, hắn là đang giúp bọn nàng?

Mặc kệ có phải đúng hay không, lúc này cũng không còn thời gian để suy nghĩ nữa. Tư Đặc Nhĩ nói rất đúng, mặc dù có ẩn hình thì bọn chúng vẫn phải di chuyển, mà tốc độ di chuyển sẽ làm ảnh hưởng tới gió, còn mùi vì.... tất cả đều sử dụng đấu khí và kiếm cho nên nếu tập trung thì sẽ cảm nhận được hương vị của kiếm khí.

"Dựa theo lời hắn nói, nhắm mắt lại cảm nhận khí tức ở xung quanh" Nói xong, Bạch Băng cũng nhắm mắt lại, tập trung tinh thần cảm thụ mọi thứ xung quanh.

Mấy người nghe thế cũng đều nhắm mắt lại, Thần Công Liên và Bạch Nham thì che chở cho Bạch Băng với Lãnh Dao. Còn mấy người Xích Liên Vũ và Xích Liên Triệt thì canh giữ ở bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Hai mươi sáu bóng người hành động thần tốc, không ngừng biến hóa các chiêu thức và vị trí khiến cho gió ở xung quanh cũng theo sự chuyển động này mà biến đổi theo.

"Phía sau có rất nhiều người" Bạch Băng dùng nội lực truyền âm khi lỗ tai cảm nhận được.

"Trước là ba người, bên trái là sáu người, phía sau mười người, bên phải hoàn toàn không cảm giác được" Xích Liên Triệt nhắm mắt lại cố gắng lắng nghe, dựa vào sức gió thì hắn chỉ cảm giác được vị trí của mười chín người, số người còn lại thì hắn không cảm giác được.

"Trước đối phó với những người này đã" Bạch Băng lên tiếng, nàng cũng không cảm giác được bảy người còn lại kia. Nhưng thời gian không đợi người, nếu đã tìm ra mười chín người vậy thì trước hết cứ xử lý mười chín người này đã.

Công phu của hai mươi sáu bóng người này không kém, dựa vào sáu người bọn họ mà muốn tìm ra hoàn toàn vị trí của hai mươi sáu người thì rất khó.

"Bên phải" Còn chưa kịp đợi các nàng ra tay, đã có một bóng người tập kích trước. Xích Liên Vũ cảm giác được thì hô to một tiếng, hai tai dơ lên đánh về phía trước mặt để ngăn chặn lại một kích.

"Ầm Rầm" Trong lúc nhất thời, ánh sáng lóe lên, một bóng người rõ ràng hiện ra ngay trước mắt mọi người, toàn thân là y phục màu đen, ở giữa ngực bị một chưởng của Xích Liên Vũ đánh trúng.

Khương Vân hoàng đang quan sát tình hình, khi thấy thế thì nhất thời biến sắc. Chết tiệt, bọn chúng lại có thể cảm nhận được sự tồn tại của bóng người. Tức giận làm Khương Vân hoàng bỏ qua bên này mà nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ, chết tiệt, cái hoàng tử hải ngoại này rốt cuộc là đang làm gì vậy ạ!

https://thuviensach.vn

"Hải ngoại hoàng tử, ngươi là người ở bên phía chúng ta!" Khương Vân hoàng thấy mục đích sắp thành công, thì lại bị một câu của hắn làm cho tình thế biến đổi. Hắn không biết là Tư Đặc Nhĩ này đang làm trò gì nữa.

"Bản hoàng tử từ trước cho tới giờ cũng chưa từng nghĩ tới sẽ giúp các ngươi" Tư Đặc Nhĩ cười lạnh, giúp? Dựa vào hành động và dã tâm bẩn thỉu của hai nước mà nghĩ hắn sẽ giúp sao, thật buồn cười!

"Trận chiến này là do ngươi giật dây, hiện tại hối hận thì chỉ có chết mà thôi" Khương Vân hoàng giờ phút này thật sự muốn điên lên rồi, lúc trước đáng lẽ ra không nên nghe lời hắn!

"Chậc, chậc, cái này là oan uổng cho ta quá ạ. Ai chẳng biết dã tâm của Khương Vân quốc là lớn nhất, lúc nào cũng có ý đồ muốn diệt trừ đi Xích Nguyệt. Ta chỉ là cho ngươi một lý do để mà hành động thôi" Tư Đặc Nhĩ nụ cười vẫn như cũ chưa hề giảm.

"Ngươi.....Đáng chết.....A....." Khương Vân hoàng còn chưa nói xong, đã bị một đạo ánh sáng cường đại đánh tới, trực tiếp cắt xuống hai chân của hắn.

"Bảo vệ hoàng thượng, bảo vệ hoàng thượng" Binh lính phía sau thấy thế, tất cả đều xông lên bảo vệ Khương Vân hoàng.

"Đông Liêu Hoàng.... Ngươi còn thất thần cái gì, gọi hộ thân ma ra, may ra còn có khả năng chống lại" Khương Vân hoàng hô tô một câu, rồi nhìn về chiếc nhẫn nằm trên ngón trỏ, sau đó hung hăng ấn xuống một cái, nhất thời một luồng ánh sáng bắn ra.

Tiểu Bạch đang bay đến ở bên trên cũng dừng lại, hộ thân ma của quân vương? Đế vương ma thú cũng có đế vương hộ thân ma thú, mà quân vương hộ thân ma thú thì lại khống chế không được, bởi bọn chúng chỉ nghe lệnh của đế vương.

https://thuviensach.vn

'A, để cho ta kiến thức xem, hộ ma quân vương của nhân loại tới cùng có bao nhiêu lợi hại' Tiểu Bạch hừ lạnh một tiếng. Từ khi đế vương ma thú là nó được sinh ra thì còn chưa gặp qua cái loại này bao giờ, nay có cơ hội gặp một cái, thì hãy để cho nó được chứng kiến xem cái loại này có bao nhiêu lợi hại.

Ánh mặt trời đã lặn xuống gần hết, nhưng ở trong không khí thì lại bị sự oi bức làm cho nóng bỏng vô cùng.

Trong trận chém giết này, cả hai nước cùng với lực lượng của Bạch Băng đều chưa phân ra thắng bại, không ai biết kết quả sẽ ra sao.

Máu không ngừng chảy ra đầy ở trên mặt đất, tràn ngập mùi tanh.

Lúc này chỉ còn lại hai mươi lăm bóng người, nhưng mọi người đều không thể cảm nhận được khí tức của bẩy người trong đó. Bọn họ chỉ cảm nhận được sự biến hóa của mười tám người đang bao quanh, tất cả các phương hướng đều không một kẽ hở, cho nên muốn các nàng một lần chém giết hết sạch thì thật sự không có khả năng.

Bạch Băng nhắm mắt lại, vẻ mặt lúc này biến đổi cực kỳ lạnh lùng. Đột nhiên cảm nhận được biến hóa của một vị trí, ánh mắt đang nhắm bỗng bật mở ra, cất cao giọng nói: "Tất cả cùng đánh một chưởng thật mạnh về phía bên trái!"

Giống như mọi người đều dồn lực lại mà đánh về phía bên trái, khi toàn lực đánh ra thì dù là có tập trung tất cả bóng người lại thì cũng không thể nào thừa nhận nổi.

Mấy người đều nghe theo lời Bạch Băng, chưởng phong cùng lúc nhắm về vị trí bên trái tung ra.

"Cẩn thận phía sau!" Xích Liên Triệt hô to một tiếng. Hắn cảm giác được có rất nhiều người ở vị trí bên trái nhưng vì vẫn còn bảy người mà

https://thuviensach.vn

hắn không cảm giác được, tuy là vị trí phía sau không cảm thấy gì nhưng trực giác mách bảo ở nơi đó nhất định có người.

Phía sau là vị trí của Xích Liên Vũ, nghe thấy thế thì lập tức xoay người. Bọn họ tập trung công kích về bên trái, nên ở phía sau nếu như không phòng bị, chỉ sợ nếu bị tập kích sẽ lập tức bị thương.

Đấu khí ở trong tay mấy người ngưng tụ, đông thời tấn công về phía bên trái. Một chưởng này là do đấu khí của nhiều người dồn lại vì vậy mà vô cùng mạnh mẽ, dù cho số bóng người có đông hơn nhưng mà cũng không thể chống lại được nội lực của mấy người Thần Công Liên cộng lại.

Hơn nữa với đấu khí mạnh mẽ mà quỷ dị của Bạch Băng, thì đám bóng người này làm sao có thể chống đỡ được.

"A....."

"Phốc....." Lập tức có sáu bóng người cùng lúc ngã xuống đất.

Bạch Băng kinh ngạc nhìn về phía Bạch Nham, đấu khí của hắn khi nào thì trở nên lợi hại như vậy? Đấu khí của bóng người cùng với bọn nàng đều gần như ngang nhau, nhưng một chưởng của Bạch Nham đánh ra, lại kết thúc hai mạng người!

Theo từng luồng đấu khí mạnh mẽ đánh ra liên tục, bóng người cứ một người lại tiếp một người ngã xuống trên đất. Số bóng người còn lại thấy thế thì bắt đầu cũng trở nên rối loạn, đối mặt với cường giả như vậy bảo bọn hắn làm sao có thể chống đỡ nổi, thật sự là không thể ngăn cản ạ.

Công kích như vậy, lực lượng mạnh như vậy, thử hỏi ngăn cản làm sao ạ!

Bạch Băng và Xích Liên Triệt, một trái một phải liên tục cùng nhau phối hợp động tác vô cùng nhất trí và nhanh nhẹn. Dần dần số bóng người

https://thuviensach.vn

tiến tới công kích bọn họ trở nên ít dần, sau một lúc nhìn lại, Bạch Băng bỗng nhiên không còn cảm nhận được hương vị hay là hơi thở nào nữa.

"Mười chín người đều đã chết" Xích Liên Vũ nhìn thi thể dưới mặt đất, rồi lại đảo mắt nhìn về xung quanh: "Còn bảy người nữa"

Bảy người này bọn họ đều không thể cảm nhận được vị trí và sự tồn tại, cho nên cũng không biết phải ra tay từ đâu. Nhắm mắt lại rồi mở ra, nhưng mà một chút khí tức của người cũng không có, mà chỉ có cơn gió nhẹ nhàng thổi qua.

"Không cần nóng vội" Xích Liên Triệt vung lên áo bào bắn ra đấu khí, nhưng lại không thấy chút phản ứng nào. Xem ra là bảy người này mới đúng là bóng người chân chính "Trên không"

Đang nói, đột nhiên cảm nhận được khí tức ở trên không đánh thẳng xuống đầu, sau đó Xích Liên Triệt lập tức phủi tay nhẩy lên.

Bạch Băng trông thấy cũng điểm nhẹ chân bay lên trên cao, nhẹ nhàng giống như chim yến.

Ba người ở trên không trung thấy thế thì mặt không đổi sắc, nhưng ở trong lòng thì vô cùng tức giận. Bởi bọn họ tổng cộng có hai mươi sáu người thế nhưng lúc này đã chết đi mười chín người.

Trên cao bỗng một thanh âm huýt gió vang lên, sau đó là bốn bóng người ở phía dưới lập tức ra tay.

"Không tốt, nhanh, công kích về phía bên trái" Ánh mắt Thần Công Liên lóe lên. Khi hơi thở của bảy người lộ ra mà trên không chỉ có ba người, vậy thì bốn người còn lại chính là ở bên dưới. Mà dựa vào tốc độ của gió thì rõ ràng là bốn người ở bên dưới đang hướng công kích về phía Bạch Băng và Xích Liên Triệt bên trên.

https://thuviensach.vn

Xích Liên Vũ đứng bên cạnh vừa nghe, lập tức di chuyển sang bên trái hai bước. Tốc độ của bóng người rất nhanh, cho nên vào lúc này, ba người ở bên trên đã cùng với Xích Liên Triệt giao thủ rồi.

Xích Liên Vũ bên trái, Bạch Nham trấn thủ ở bên phải, còn Thần Công Liên và Lãnh Dao là ở phía trước và sau, tất cả đều không ai dám lơ là khinh thường.

Bên trái có hai bóng người đột nhiên ngưng tụ đấu khí vào trường kiếm đánh thẳng về phía hai người bên trên, đấu khí cùng với kiếm khí mạnh mẽ vừa đánh ra thì cũng vừa lúc Xích Liên Vũ chuẩn bị xong, hai tay vung lên, sau đó là đựa vào cảm giác mà đánh tới khoảng không mà ngăn chặn lại chưởng lực kia.

"Ầm Rầm" Hai tiếng va chạm mạnh mẽ vang lên, ánh lửa tóe lên văng ra khắp nơi.

"Thương tổn người của ta nhiều như vậy, các ngươi sẽ phải cái giá thật lớn, đó chính là đồng quy vu tận" Bóng người đột nhiên lên tiếng, âm thanh mang theo giận dữ, trầm khàn như tới từ địa ngục vậy.

"Không tốt" Thần Công Liên biến sắc, lòng trung thành của bóng người rất cao. Dù có phải trả đại giá thì bọn họ cũng phải hoàn thành mệnh lệnh của chủ nhân, nếu như không có năng lực thì dù có đồng quy vu tận bọn họ cũng chấp nhận!

Bạch Nham và Lãnh Dao đang đứng trấn thủ ở phía sau, lập tức đưa mắt nhìn qua bốn phía, đồng quy vu tận? A, định kéo hắn đồng quy vu tận! Hắn không tin là bọn họ không thể chống lại được đám khốn khiếp này.

Bốn bóng người ở phía dưới ngẩng đầu nhìn lên đám người đang chiến đấu ở bên trên, từ sâu trong ánh mắt dần dần biến đổi trở thành màu đỏ khát máu, sau đó dùng toàn lực đánh ra một luồng đấu khí mạnh mẽ tấn công lên bốn phía.

https://thuviensach.vn

Đấu khí mãnh liệt, sắc bén từ bốn phương tám hướng bắn tới, phải nói là chiêu thức này quả thật là rất mạnh.

"Băng nhi" Cảm giác được đấu khí mạnh mẽ ập đến, Xích Liên Triệt trợn tròn hai mắt, nhanh chóng bay đến bên cạnh Bạch Băng. 'Ầm' đột nhiên bị luồng đấu khí ở phía sau đánh thẳng vào người, nhưng Xích Liên Triệt không hề để ý, thậm chí ngay cả một cái nhăn mặt cũng không có, mà vội vàng đưa mắt nhìn về vị trí của Bạch Băng.

Các Bóng người ở xung quanh thấy cảnh tượng này, thân hình nhanh chóng tới đánh ra một chưởng thật mạnh về phía Xích Liên Triệt.

Trong lòng Xích Liên Triêt vốn đã rất sốt ruột, cho nên trong hai con ngươi cũng vì tức giận mà đỏ ngầu. Khi thấy mấy cái bóng người này ngăn cản hành động, thì hắn vô cùng nổi giận, từ bên trong lòng bàn tay ngưng tụ lại đấu khí mỗi lúc một lớn hơn.

Bạch Băng nhìn đấu khí cũng cảm nhận được, đấu khí của bóng người này cũng có thực lực ngang với mình, nhưng mà cũng không thể chỉ dựa vào đấu khí mà khẳng định thực lực của đối thủ, cho nên nàng cũng không rảnh rỗi mà đi quan tâm tới mấy người phía sau. Đến khi đấu khí lao tới gần mình, Bạch Băng cũng cả kinh.

"Tỷ"

"Băng nhi"

"Băng tỷ tỷ"

"Bạch Băng" Vài giọng nói vang lên, ở bên trong chất chứa đầy lo lắng.

Bạch Băng dù kinh hãi nhưng vẫn bình tĩnh, chân điểm nhẹ xoay người chống lại bóng người kia. Trong nháy mắt khi đấu khi tới vị trí của

https://thuviensach.vn

nàng thì Bạch Băng đã đứng ở sau bóng người kia.

"Ầm Rầm"

Máu tươi bay đầy trời.

Cho tới khi Bạch Băng quay đầu lại, ở trên khuôn mặt thanh tú đã dính đầy máu tươi nhìn xinh đẹp vô cùng, sau đó ánh mắt mới trừng lớn lên.

"Xích Liên Triệt!" Đôi mắt của Bạch Băng lúc này mang theo tức giận và không dám tin.

Trên không trung đột nhiên có một cái tay cụt bay qua trước mặt, rơi xuống trên mặt đất.....

Thấy Bạch Băng đứng trước mặt thì Xích Liên Triệt mới yên tâm trở lại, cặp mắt màu đỏ cũng dần dần nhạt đi.

Bạch Băng đờ đẫn trợn to hai mắt, rồi lại cúi đầu nhìn cánh tay cụt ở trên mặt đất. Bỗng nhiên nước mắt tí tách rơi, Triệt, Triệt của nàng, bị mất đi một cánh tay.....

Bạch Nham, Xích Liên Vũ nhìn tình huống này thì cũng cực kỳ kinh ngạc.

Tư Đặc Nhĩ nhìn một cảnh này, ánh sáng trong mắt càng ngày càng mờ đi. Trên người bị trúng Huyết Chú nặng như vậy, thế nhưng lại vẫn chống đỡ được chỉ bị mất đi một cánh tay....chỉ sợ tâm mạch lúc này cũng đã bị đấu khí làm cho chấn động, muốn bảo vệ tính mạng sợ là, khó!

"Ai cho ngươi xông tới đây...." Bạch Băng kinh hoảng, trong lòng nàng lúc này vô cùng sợ hãi. Trên người hắn bị đấu khí đánh trúng, cánh tay bị mất, còn Huyết Chú thì mới vừa tái phát vẫn còn chưa ổn định lại.....

https://thuviensach.vn

"Đừng khóc, thiếu một cánh tay ta cũng vẫn không chết được" Đưa tay lau đi nước mắt trên mặt Bạch Băng.

Bạch Băng đưa tay cầm lên bàn tay của Xích Liên Triệt, Triệt của nàng nếu đã thiếu đi một bàn tay, vậy thì nàng sẽ để cho mọi người đều phải chôn cùng!

"Để ta giải quyết" sau khi lau đi nước mắt, Bạch Băng nở một nụ cười nhẹ nhàng nhưng cực kỳ khát máu lên tiếng: "Muốn đồng quy vu tận? Các ngươi có bản lĩnh này sao?"

Giọng điệu này khiến cho mọi người vừa tức giận vừa chấn động, ngay cả bọn người Bạch Nham cũng cả kinh.

Dứt lời, Bạch Băng lập tức nhắm mắt lại, trong đầu không ngừng cố gắng cảm thụ hơi thở kỳ nhỏ bé ở xung quanh.

"Bên trái một người, bên phải ba người, phía trước hai người, trên không là một người" Lỗ tai vừa cảm nhận, thì miệng cũng nói ra xong.

Nghe thấy Bạch Băng nói thế, Bạch Nham không hề chần chờ mà ngay tức khắc tấn công mãnh liệt về bên phải, Thần Công Liên một chưởng đánh về bên trái, Xích Liên Vũ cũng công kích các vị trí còn lại.

Lãnh Dao định điểm nhẹ mũi chân, công kích ở trên cao nhưng lại không kịp. Bởi vì vào lúc này, đột nhiên một đạo đấu khí màu cam ở trong lòng bàn tay Bạch Băng, giống như một cái lưới lớn bắn thẳng lên trên không. Lần ra tay này của nàng quả thật là vô cùng tàn nhẫn, nhìn qua không khác gì một cảnh tượng trời đất bị hủy diệt.

"Ầm Rầm, Ầm Ầm, Rầm Rầm" Vô số tiếng nổ động trời vang lên, sau đó là vài bóng người ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

Bọn họ không thể nghĩ tới khi Bạch Băng vừa mới nói xong, thì Bạch Nham đã lập tức công kích. Trong khi toàn bộ chú ý của bọn họ đều đặt ở trên người của Bạch Băng, vì vậy mà lúc các cao thủ ở bên cạnh tấn công bất ngờ, bọn họ không kịp chống đỡ.

Bảy người rơi xuống trên mặt đất, thân hình của mỗi người đều hiện ra rõ ràng trước mắt mọi người.

Bạch Nham và Xích Liên Vũ tiến lên, một chưởng đánh vào những bóng người đang nằm trên đất. Bọn họ đã chặt đứt đi cánh tay của Lục đệ, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

"Ầm" Ngay trong nháy mắt mấy thân hình di chuyển, đột nhiên ở phía trước truyền đến một tiếng gào thét khiến cả mặt đất trở nên rung động.

Ba trăm vạn nhân mã cùng với ma thú đang chiến đấu ở phía xa xa kia, bất chợt vang lên một tiếng gào thét làm cho Bạch Băng phải nhíu mày. Khí tức của tiếng gào này so với Tiểu Kim cũng không kém là bao, chẳng lẽ cũng là đế vương ma thú?

Còn chưa đợi Bạch Băng suy nghĩ xong, ở trên không trung đã xuất hiện một thứ gì đó giống như một tảng đá, khiến cho khí tức xung quanh lập tức kéo đến quay ở quanh nó.

"Đây là cái thứ gì vậy?" Bạch Băng nhíu mày, tảng đá? Tảng đá lại biết di chuyển, hay là ma thú? Nhưng nhìn không giống, hơn nữa khí tức ở quanh nó lại lớn như vậy.... ngay cả đám người bên cạnh, lúc này cũng không rõ đây là gì.

"Khụ khụ....." Xích Liên Triệt cố đứng dậy cho nên thân thể có chút choáng váng, cũng do bị mất máu quá nhiều vì mất đi cánh tay.

Bạch Băng xoay người, nhìn thấy thế thì trong lòng trầm xuống, nhanh tay sờ soạng tìm kiếm ở trong ngực Xích Liên Triệt.

https://thuviensach.vn

"Mau lấy Thất Huyết Linh Lung ra ăn hết đi" Trực tiếp đưa tay vào trong áo của hắn lấy ra Thất Huyết Linh Lung, sau đó đỡ lấy Xích Liên Triệt, ý bảo hắn ăn hết.

Thất Huyết Linh Lung là thần dược có thể khởi tử hồi sinh, hiện tại Triệt bị đứt một cánh tay, thương thế vô cùng nghiêm trọng, cùng với Huyết Chú và Băng Đế Chi Liên vừa rồi cũng mới phát tác .... nàng chỉ sợ hắn chịu không được.

"Ta còn chưa yếu tới mức này....." Xích Liên Triệt nở nụ cười, Thất Huyết Linh Lung đối với Băng Đế Chi Liên thì có tác dụng nhưng còn với Huyết Chú thì lại là vô dụng, hắn có ăn vào cũng uổng phí mà thôi.

Thấy Xích Liên Triệt không ăn, Bạch Băng không kiềm chế được mà kêu to: "Nhanh ăn đi, không lẽ ngươi muốn để máu chảy ra hết rồi chết khô à" Ánh mắt nàng đỏ lên, chóp mũi chua xót vô cùng, rồi sau đó Bạch Băng nhanh tay đưa Thất Huyết Linh Lung tới bên miệng hắn.

Xích Liên Triệt lo lắng nhìn qua, khi thấy đôi mắt đỏ ửng kia thì cũng không từ chối nữa. Há mồm đem Thất Huyết Linh Lung trực tiếp nuốt xuống, lập tức cảm nhận được một luồng khí nóng bỏng từ cổ họng trôi xuống.

Bạch Băng nắm lấy cổ tay của Xích Liên Triệt, trong lòng cảm thấy không yên tâm. Mạch tượng của hắn rất yếu, không biết là do vừa rồi bị thương hay là do Huyết Chú ở trong cơ thể vừa phát tác tạo thành nữa.

"Thân thể của ngươi....." Bên này Bạch Băng còn chưa hỏi xong, ma thú ở trên không đã lao xuống dưới. 'Ầm' một tiếng vang lên, do các ma thú ở trên lao xuống đất mà tạo thành.

Sắc mặt Bạch Băng lúc này cũng trở nên rất xấu, chuyện này là như thế nào chứ. Rồi lại đưa mắt nhìn về thứ giống như ngọn núi kia, trong mắt biến đổi liên tục.

https://thuviensach.vn

"Thần thạch" Xích Liên Triệt nghiêm mặt nhìn qua rồi lên tiếng, trong giọng nói cũng là tràn đầy kinh ngạc.

"Cái gì là thần thạch?" Bạch Băng không hiểu hỏi, còn ánh mắt thì nhìn chằm chằm vào chỗ đó. Nhìn qua thì giống như một tảng đá đang phát cuồng, mà tảng đá to như ngọn núi này lại liên tục di chuyển không ngừng, hơn nữa một chưởng đánh ra của nó còn làm cho rất nhiều ma thú chết và bị thương.

"Thủ hộ thạch của Ám Ma tộc" Thủ hộ thạch của Ám Ma tộc, đó chính là thứ chỉ có trưởng lão của Ám Ma tộc mới có thể sử dụng. Hiện giờ tại sao lại xuất hiện ở nơi này, Xích Liên Triệt nghi ngờ nhìn về phía Bạch Băng: "Năm vạn người cùng với ma thú cao cấp của ngươi mang đến đều là của Ám Ma tộc?"

Bạch Băng ngơ ngác gật gật đầu, Thủ hộ thạch của Ám Ma tộc?

Là ai ra tay, Tây Ma Nguyệt? Không đúng, nếu như Tây Ma Nguyệt ra tay thì cũng không trở thành kẻ địch của nàng!

"Uy lực của thứ này so với ba trăm vạn nhân mã trên chiến trường thì như thế nào?" Bạch Băng quay đầu hỏi.

"Khác biệt so với trên trời và dưới đất" Sắc mặt Xích Liên Triệt cũng trầm xuống, khiến cho máu trong người lại quay cuồng. Vốn đã bị đấu khi làm vỡ nát kinh mạch, giờ lại thêm chuyện này làm hắn phải lo lắng... chỉ sợ sẽ không chống đỡ được lâu.

Ánh mắt Bạch Băng lóe lên, so sánh như trên trời với dưới đất, so sánh này.....Xem ra là uy lực của thần thạch này cực kỳ lớn!

Trong khi ở bên này trận chiến, Khương Vân hoàng và Đông Liêu hoàng cùng với ma thú hộ thân đều hống to, rồi công kích về phía Tiểu Bạch và Tiểu Kim.

https://thuviensach.vn

Khương Vân hoàng và ma thú hộ thân dùng hết đấu khí cùng với nội lực đánh ra, tạo thành uy lực cực lớn. Sau đó là kết hợp với ma thú hộ thân của Đông Liêu hoàng sử dụng lửa, ánh lửa bùng cháy dữ dội bắn thẳng lên trời, thiêu đốt toàn bộ.

Tiểu Bạch và Tiểu Kim bĩu môi nhìn hai con ma thú hộ thân đang xông tới, chỉ là ma thú nhỏ bé mà cũng dám so sánh với thần thú bọn nó, nếu như không thu thập được thì làm sao xứng đáng đi theo chủ nhân chứ.

Ma thú hộ thân của Đông Liêu hoàng ngửa mặt lên trời, hít vào một hơi rồi trong miệng phun ra lửa, nhìn màu đỏ kia cũng đủ biết là nhiệt độ nó nóng tới mức nào.

Tiểu Kim cũng giỏi về sử dụng lửa, cho nên khi thấy lửa kia đánh tới thì nó không hề lùi mà còn tiến lên. Trong nháy mắt, ở quanh thân thể nó cũng tạo thành một cái vòng màu đỏ chụp xuống, khiến cho ngọn lửa của ma thú đang phun tới bị đánh bay, thẳng tắp bắn ngược trở lại.

Cùng lúc đó, ở trong miệng Tiểu Kim cũng phun ra lửa nóng, đồng thời theo sát ngọn lửa đang bị bắn ngược trở về kia. Hai ngọn lửa giao nhau giống như một con Giao Long sáng rực chói mắt, tấn công về phía ma thú hộ thân của Đông Liêu hoàng.

"Ầm, Ầm rầm" Một tiếng nổ mạnh vang lên, nhất thời làm cho xung quanh giống như bị núi lửa bạo phát phun trào, bắn ra tung tóe .

"A....."

"A....." Binh lính đứng gần đó đều bị dính lửa mà chết, không kịp phản ứng.

Sau khi tiếng nổ chấn động qua đi, nhìn lại thì thấy ma thú hộ thân của Khương Vân hoàng cũng nằm trên mặt đất, toàn thân đều bị lửa đốt cháy tỏa ra mùi khét lẹt nồng đậm.

https://thuviensach.vn

Đông Liêu hoàng lúc này đã mất đi năng lực tự hỏi, đờ đẫn nhìn về phía ma thú hộ thân của hắn. Ngay khi ngọn lửa thiêu đốt thì tâm của hắn cũng như mất đi, chỉ một kích vậy mà ma thú của hắn lại bị đánh chết, hắn không thể tin nổi tại sao lại có ma thú đáng sợ như vậy, thật đáng sợ!

Mà ba trăm nhân mã lúc này cũng chỉ còn lại chưa được một nửa, vì bị ma thú chém giết. Đây hoàn toàn là ngoài dự tính của bọn hắn, nếu biết trước Xích Nguyệt có ma thú cường đại như vậy, bọn hắn đã tuyệt đối không tấn công ạ!

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, giống như tình huống này đã nằm trong dự đoán của nó. Sau đó nó xoay người, sư dụng quang mang sáng rực của sừng kỳ lân, trong nháy mắt ánh sáng tỏa ra rực rỡ đến chói mắt.

Lúc hai ma thú hộ thân đang lúc sắp biến mất ngay trước mặt mọi người, thì một quang mang giống như tia laser bắn thẳng vào mắt Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch híp mắt lại, trong con ngươi để lộ ra ánh sáng màu tím, sừng kỳ lân phóng ra một luồng quang mang tấn công thẳng vào đoàn ánh sáng đỏ như tia laser kia.

Chưa đợi hai ma thú hộ thân kịp chạy đi, thì ánh sáng màu đỏ kia đã tập kích tới, uy lực chỉ trong nháy mắt bộc phát ra giống như có thể hủy thiên diệt địa, làm cho cả chiến trường lúc này đều chấn động.

Các binh sĩ còn sống sót, nhìn thấy tình cảnh này thì vô cùng sợ hãi và lo lắng. Đủ loại cảm xúc hiện lên trong đầu, đối mặt với quân đoàn ma thú cường đại bọn họ đã không thể chống đỡ, mà bây giờ.... khác nào bảo bọn họ đứng im chờ chết cho xong.

Khương Vân hoàng hoang mang, cứ tưởng ma thú hộ thân có thể chiến thắng. Thật đúng là mơ tưởng rồi, ma thú hộ thân của hắn còn chưa có ra chiêu gì, thì đã bị diệt rồi còn đâu ạ!

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch và Tiểu Kim thấy thế thì cười cười, hiện giờ đã tới lúc giải quyết quân vương của hai nước này rồi. Bọn chúng bẩn thỉu như vậy, dù có chết cũng không thể nào để chủ nhân phải ra tay, làm bẩn tay của người được, cho nên cứ để bọn nó xử lý là được rồi.

Bạch Băng bên này cùng với mọi người thì vẫn nhíu mày nhìn thần thạch cao lớn kia, thần thạch này to lớn không nói làm gì, nhưng còn uy lực này thì lại làm cho bọn họ rất đau đầu ạ.

Ma thú ở bên dưới vẫn liên tục công kích, nhưng chỉ với một lần công kích của thần thạch thì đã làm chết đi rất nhiều ma thú rồi.

Binh lính hai nước đang chiến đấu ở bên kia bắt đầu cũng có người nhìn về bên này, khi trông thấy cảnh tượng này thì bọn họ cũng chấn kinh, cái này là gì, ma thú? Nhưng mà sau khi kinh hoảng qua đi thì lại cảm thấy rất vui sướng, vì bọn họ có cảm giác tảng đá to lớn này là tới giúp bọn hắn ạ. Bọn hắn cần gì quan tâm tới đó là thứ gì, chỉ cần có thể giúp đỡ được bọn hắn là tốt rồi!

"Uy lực tảng đá này không nhỏ, chúng ta nên làm như thế nào?" Xích Liên Vũ nhìn tảng đá kia cũng giật mình, tảng đá này là từ đâu mà tới, mà dựa vào một chưởng vừa rồi cũng đủ làm cho người ta phải kinh hãi ạ!

Còn không đợi mọi người trả lời, thần thạch kia đã công kích về phía Bạch Băng và Xích Liên Triệt. Mục tiêu vô cùng rõ ràng, mỗi một bước di chuyển của thần thạch đều làm rung động cả mặt đất xung quanh.

"Không tốt, tỷ, mục tiêu của bọn nó là ngươi và tỷ phu" Bạch Nham thấy tình thế không ổn, liền hô to để cho Bạch Băng chạy nhanh đi.

Bạch Băng căng thẳng, mục đích là bọn nàng? Nàng gần như đã đoán ra được thần thạch này ra do ai phái tới. Mộc Cầm và Vương Lam, không ngờ bọn họ giờ phút này lại xen chân vào, xem ra tất cả mọi ân oán hôm nay phải giải quyết một lượt, khiến cho chúng chấm dứt tại đây!

https://thuviensach.vn

Xích Liên Triệt có chút vui mừng, một tiếng hô to tỷ phu của Bạch Nham có thể nói, đã làm cho thương tích của hắn có chút tốt lên, khiến tâm trạng hắn vui vẻ và có thêm động lực để hồi phục.

Thần thạch nhanh chóng di chuyển, binh sĩ đứng gần chạy không kịp đều bị đè chết. Xích Liên Triệt đứng bên cạnh, hai tay vận chưởng lực vung lên, làm vô số tảng đá đang rơi xuống đều lao về phía trước.

Tảng đá lớn nhỏ khác nhau, giống như mưa đá từ trên trời đang rơi xuống làm mọi người ở đây muốn tránh cũng không được, mà cũng không biết phải tránh đi đâu bởi vì diện tích trận mưa đá này quá rộng. Ngay lập tức xung quanh bị một màn mưa đá này, làm cho bên dưới đất xuất hiện rất nhiều máu thịt lẫn lộn của binh lính.

Bạch Băng nhăn mặt nhíu mày, hai mắt nhìn chằm chằm tảng đá, trong đầu thì cấp tốc suy nghĩ. Bốn phía không có chỗ để trốn, chẳng lẽ thật sự sẽ phải ngồi chờ chết?

Bạch Nham và Xích Liên Vũ mấy người đều đỏ ửng cả con mắt mà chạy đi, nhưng tốc độ rơi xuống của trân mưa đá này khiến bọn họ căn bản là chạy không thoát!

Dưới chân Xích Liên Triệt thoáng động, một cơn gió mạnh thổi qua làm bay những sợi tóc của hắn. Từ sâu trong đôi mắt màu đỏ của Xích Liên Triệt lúc này, nếu ai nhìn vào thì sẽ thấy nó tỏa ra khí tức giống như Tu La.

"Ầm ầm, ầm....." Những âm thanh điên cuồng vang lên liên tục.

Ngay trước lúc tảng đá rơi xuống, Xích Liên Triệt đã đem Bạch Băng bảo vệ ở bên dưới người, Hai tay ôm chặt lấy nàng, sau đó bay thẳng lên trên. Bạch Băng chỉ biết giương mắt mà nhìn, hắn vậy mà lại xông ngược lại với hướng rơi của tảng đá, chẳng lẽ hắn không muốn sống nữa!

https://thuviensach.vn

Những tảng đá ở trên không liên tục rơi xuống trên người Xích Liên Triệt, nhưng hắn lại không hề kêu lên một tiếng, mà cô gắng nén một hơi rồi bay thẳng lên trên không!

"Lục đệ!"

"Tỷ phu!"

Không thể không nói, nhìn một cảnh này, trong lòng bọn họ đều đổ mồ hôi ướt đẫm. Người bị thương nặng như vậy, còn có thể sử dụng nội lực lớn như thế sao.

"Xích Liên Triệt" Tảng đá rơi xuống trên thân hắn, Bạch Băng vùng vẫy không yên, trong mắt lúc này hoàn toàn đều là lo lắng, hắn như thế nào lại tự quyết định làm theo ý mình như vậy.

Hắn rõ ràng là không thể sử dụng nội lực, tay bị chặt đứt, trong người thì bị Huyết Chú phản lại. Rõ ràng biết nếu dùng nội lực thì sẽ càng khiến nó phát tác nhanh hơn, nhưng vì sao lại vẫn làm.

"Phốc....." Trong miệng phun ra máu tươi, hai mắt Xích Liên Triệt híp lại, cười lên tiếng: "Không có việc gì"

"Không có việc gì.... Ngươi tưởng ta là đứa ngốc sao?" Ánh mắt Bạch Băng đỏ ửng, nhưng nàng quật cường không để cho nước mắt rơi xuống.

Xích Liên Vũ phi thân bay qua, đưa tay bắt lấy mạch tượng của Xích Liên Triệt thì sắc mặt cứng đờ. Mạch tượng này..... vậy mà không có mạch ...."

Mạch không có, Huyết Chú lại đang nhanh chóng phát tác. Lúc này dù ngay cả Băng Đế Chi Liên cũng không thể áp chế nổi nữa, giờ phút này khí nóng và lạnh ở trong cơ thể hắn đang chạy loạn, bao trùm lên mạch tượng.... Điều này nói lên, sinh mệnh của hắn đã đến thời điểm kết thúc.

https://thuviensach.vn

"Không có mạch tượng rồi....." Xích Liên Vũ trầm mặt, nhỏ giọng nói.

Bạch Băng nghe thế thì cả kinh, vội vàng chế trụ mạch đập của Xích Liên Triệt. Thật sự là không có, đã không có, thật sự đã không có.....

Huyết Chú và Băng Đế Chi Liên một khi cùng lúc phát tác, chỉ sợ Xích Liên Triệt sẽ chết.

Không, nàng không muốn, tuyệt đối không muốn!

Bạch Nham, Lãnh Dao, Thần Công Liên, khi cả ba người chạy tới đều sửng sốt. Bọn hắn cũng biết mạch tượng không có là đại biểu cho chuyện gì. Đảo mắt nhìn qua Bạch Băng đang khép hờ mắt kia, trong lòng mọi người đều có cảm giác vô cùng chua xót.

Thần Thạch nhìn về phía đám nhân loại nhỏ bé, dơ tay đánh ra một chưởng. Đột nhiên một luồng ánh sáng màu đỏ giống như pháo hoa nổ tung rơi xuống, mang theo tốc độ cực nhanh.

"Trời ạ...."

"Nhanh quá.....Mau tránh....." Binh lính của Xích Nguyệt đang chiến đấu thấy thế thì đều hô to, chạy đi.

"Ầm Ầm ầm ầm ầm" Tảng đá màu đỏ mang theo uy lực mãnh liệt rơi xuống, không tính tới người mà ngay cầm thú cũng bị chết không ít.

Những người ở phía xa thấy cảnh này thì đều ngây người, hôm nay rốt cuộc là có những quái vật gì ạ. Cái sau so với cái trước còn lợi hại hơn, ma thú màu trắng lúc trước đã mạnh mẽ mà hiếm có rồi, giờ lại còn thêm cái thứ này là sao.

"ha ha, Bạch Băng chỉ cần ngươi dừng lại, giao ra nhẫn Ám Ma thì ta có thể tha cho ngươi khỏi chết" Trên cao truyền xuống một giọng nói cực

https://thuviensach.vn

kỳ hung hãn.

Mọi người ngẩng đầu, đập vào mắt là một ma thú Hải Văn bồ câu cấp chín. Bên trên có ba nữ ba nam, mà giọng nói kia thì phát ra từ một người mặc y phục màu tím. Nhìn qua mấy người này thì đoán chừng khoảng mười mấy tuổi mà thôi, điều này càng khiến mọi người khó hiểu không thôi, nhóm người này là người ở đâu ra ạ?

Bạch Băng liếc mắt nhìn lên, lập tức khiến cho người ta phải sợ hãi.

"Là phụ thân" Bạch Nham kêu lên sợ hãi.

Thân thể Bạch Băng cứng lại, nhìn về phía sau Hải Văn bồ câu. Đúng vậy, quả thật là phụ thân.

"Bạch Băng, chỉ cần ngươi dừng tay lại, giao ra nhẫn Ám Ma rồi sau đó đem ma thú của ngươi cho ta, thì ta sẽ để cho cha ngươi cùng tỷ đệ các ngươi một cái mạng" Mộc Cầm nhìn xuống Bạch Băng ở bên dưới, tới khi nhìn sang chỗ Bạch Nham thì ánh mắt lại càng sáng hơn, tuy thế nhưng cũng rất nhanh đã bị nàng ta ẩn giấu đi.

Bạch Nham vậy mà không chết, nhưng sự tình đã tới mức này thì Bạch Nham với bọn họ cũng không có tác dụng gì nữa rồi. Mục đích của bọn họ chính là làm cho Bạch Băng giao ra vua của vạn thú, sau đó để bọn chúng đi giết mọi người!

"Đem Tiểu Bạch và Tiểu Kim giao ra cho các ngươi? Mơ tưởng!" Bạch Nham tức giận, Tiểu Bạch là vua của vạn thú, nếu như rơi vào trong tay bọn chúng thì chẳng phải thiên hạ sẽ đại loạn sao!

"A...? Không giao? Vậy thì các ngươi chỉ có thể đi nhặt xác của phụ thân mà thôi, còn có.... Nàng!" Vương Lam nói xong thì đem Xích Liên Toàn với sắc mặt trắng bệnh đưa ra trước tầm mắt của mọi người.

https://thuviensach.vn

"Toàn nhi" Xích Liên Vũ kêu lên, thật sự là Toàn nhi! Nàng làm sao lại ở trong tay của đám người Mộc Cầm?

Ánh mắt Bạch Nham lạnh lùng nhìn về phía khuôn mặt trắng bệch của Xích Liên Toàn, trong lòng lóe lên một chút khác thường. Nghe nói, đêm đó nàng ta đã biến mất, tại sao lại rơi vào trong tay bọn chúng?

Xích Liên Triệt nằm trên mặt đất nắm tay Bạch Băng có chút căng thẳng, Bạch Băng cúi đầu nhìn nét mặt thoáng qua lo lắng của Triệt. Phụ thân ở trong tay của Vương Lam, giờ nàng rất khó xử, mà Tiểu Bạch và Tiểu Kim thì nàng càng không thể từ bỏ. Hiện giờ sinh mệnh của Triệt lại càng nguy hiểm, nàng lúc này cảm giác vô cùng bất lực, nàng không biết phải làm sao.

Bạch Băng cảm thấy lo lắng, thậm chí còn sợ hãi nữa. Bởi vì những người nàng để ý đang ở trước mặt, mà sinh tử đều dựa vào quyết định của nàng. Nàng phải làm sao đây, những người này đều là người nàng muốn bảo vệ, nàng sợ, nàng rất sợ, sợ đến cuối cùng nàng không thể bảo vệ được.

"Sơn nhi, ngươi nhìn xem trận chiến tranh rung động như vậy, so với năm đó thật đúng là một trò hề có đúng không" Dứt lời, Vương Lam nhìn về phía Bạch Băng.

Năm đó nếu không phải là vì nàng ta cùng với Xích Liên Triệt, thiên hạ này đã sớm thuộc về mẫu tử các nàng rồi. Mà các nàng còn sống tới hôm nay, mục đích duy nhất chính là muốn trả thù bọn họ, muốn tận mắt nhìn thấy bọn họ chết đi, không những thế mà nàng còn muốn hành hạ bọn họ cho tới chết!

"Đúng thế, lần này xem ra vẫn là có lực lượng hơn lần trước" Xích Liên Sơn phe phẩy cây quạt trong tay, gật đầu cười to.

Bạch Băng nắm chặt tay Xích Liên Triệt, giương mắt nhìn chằm chằm về chỗ Vương Lam và Xích Liên Sơn. Đã nhiều tuổi như vậy mà bộ dạng

https://thuviensach.vn

của mẫu tử các nàng vẫn không thay đổi, nhưng mà cũng chỉ khiến cho người ta càng thêm chán ghét mà thôi!

"Bạch Băng, Xích Liên Triệt lúc này đã không thể chịu đựng được nữa. Hiện giờ cũng không có ai có thể giúp đỡ các ngươi, ta khuyên ngươi vẫn là nên đem vua của vạn thú cùng với ma thú đế vương giao ra. Nói cách khác, trong lòng các ngươi vẫn luôn muốn tìm kiếm phụ thân không phải sao, chuyện này nặng nhẹ ra sao các ngươi tự cân nhắc đi" Vương Lam nhếch miệng tươi cười, mang theo mười phần tự tin nắm chắc.

Bạch Hào nàng không thể mặc kệ, mà vương bài của Nguyên Nguyệt nói lại chính là Xích Liên Toàn. Vốn cho rằng dùng Xích Liên Toàn có thể uy hiếp Xích Liên Triệt, xem ra giờ không cần rồi. Xích Liên Triệt lúc này chẳng khác nào người sắp chết, cần gì phải sợ chứ!

Bạch Băng che giấu cảm xúc ở trên mặt, giao ra Tiểu Bạch và Tiểu Kim là điều không thể nào. Còn phụ thần với Xích Liên Triệt nàng sẽ dùng hết sức của mình để bảo vệ hai người.

Trên chiến trường lúc này tất cả đều đã ngừng chiến lại, binh sĩ hai nước cũng không ai muốn tiếp tục nữa. Đối với bọn họ có thể dừng lại, quay trở về nhà là điều bọn họ mong muốn nhất, dù cho có phải làm ruộng cả đời cũng không ai muốn tham gia quân ngũ nưa.

Tộc nhân cùng với ma thú của Ám Ma tộc, rồi cả mấy ngàn nhân mã của Bạch Băng mang tới cũng đều đình chỉ chiến đấu mà tập trung nhìn qua bên này.

Khương Vân hoàng và Đông Liêu hoàng đã sớm bị Tiểu Bạch với Tiểu Kim hành hạ cho thảm hại, máu chảy đầm đìa mà ngất đi. Nhìn toàn thân, xương cốt đều bị vỡ vụn không có chỗ nào lành lặn, sau đó nằm im bất động không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Thấy hai người không còn hơi thở, Tiểu Bạch và Tiểu Kim mới xoay người đối diện với Thần thạch.

Bạch Băng nhếch miệng, ngẩng đầu: "Năm đó không thể đem các ngươi giết chết là sai lầm của ta, nhưng mà yên tâm, sai lầm như vậy tuyệt đối sẽ không xảy ra lần nữa vào hôm nay!" Lời nói trong miệng cùng với vẻ mặt cuồng vọng khiến người ta phải sững sờ. Trước kia sai lầm, hôm nay sẽ không lặp lại, nàng sẽ làm cho tất cả bọn hắn đều phải chết!

"Ngươi.....Tốt, tốt, Bạch Băng, hôm nay ngươi tốt nhất là nên cầu nguyện đừng để rơi vào trong tay ta, nếu không chắc chắn ta sẽ đem ngươi đi lăng trì, rồi đem làm thức ăn cho cẩu!" Vương Lam nhìn thấy bộ dạng liều lĩnh ngông cuồng như cũ của Bạch Băng, trong lòng tức giận tới cực điểm khiến cho lời nói ra ngoài cũng cực kỳ ngoan độc.

Đáng tiếc ạ, muốn lăng trì nàng sao? Ha ha, loại tra tấn này ở trong mắt Bạch Băng chẳng khác gì là gãi ngứa cả, trong tay nàng còn có không biết bao nhiêu là hình cụ tra tấn còn lợi hại hơn gấp trăm lần.

Trong lúc hai người nói chuyện, đôi mắt đang nhắm lại của Bạch Hào từ từ mở ra, nhìn xuống bên dưới thì nhất thời giật mình.

Bên dưới là một mảnh đất chồng chất đầy thi thể của người và ma thú, mà điều khiến hắn giật mình hơn chính là ở bên dưới có hai thân hình nhỏ bé dính đầy máu tươi, đó chính là Tiểu Nham và Băng nhi của hắn, bọn họ tại sao lại ở chỗ này?

Trên người đầy máu, bọn chúng bị thương.....

Quay đầu liếc mắt nhìn Mộc Cầm và Chân Nguyên một cái, vẻ mặt trở nên tức giận: "Muốn đánh muốn giết thì cứ việc, đừng có làm điều dư thừa"

"Chậc chậc, hiện tại chúng ta đâu nỡ giết ngươi. Ngươi bây giờ chính là vương bài của chúng ta, chỉ cần nữ nhi của ngươi chịu giao ra nhẫn Ám

https://thuviensach.vn

Ma cùng với hai ma thú. Chúng ta sẽ lập tức thả ngươi ra, còn nếu không thì các ngươi ai cũng đừng nghĩ còn giữ được mạng mà ra khỏi đây!" Mộc Cầm khẽ động khóe môi, trên tay cầm một thanh đoản đao đặt lên trên cổ của Bạch Hào, sau đó quay đầu nhìn qua Bạch Băng: "Giao hay là không giao"

Bạch Nham nắm chặt quả đấm, tức giận bốc lên ngùn ngụt. Lãnh Dao nhìn Bạch Nham, rồi lại quay đầu nhìn Xích Liên Toàn, trong lòng bỗng cảm giác được có chút không thích hợp, bởi vì vẻ mặt của Xích Liên Toàn lúc này đã hoàn toàn trắng xanh không còn chút máu, vô cùng dọa người.

Tiểu Bạch và Tiểu Kim liếc nhau, bọn nó đều cảm nhận được nội tâm của chủ nhân đang giãy giụa và khủng hoảng. Bọn nó tin tưởng chủ nhân tuyệt đối sẽ không đem mình giao ra cho những người này, nhưng mà phụ thân của chủ nhân lại đang ở trong tay trưởng lão Ám Ma tộc, nếu chủ nhân muốn cứu sợ là rất khó!

Hơn nữa Xích Liên Triệt lúc này cũng đang bị Huyết Chú và Băng Đế Chi Liên phát tác, chỉ sợ cũng chẳng giữ được mạng sống bao lâu nữa.

'Tiểu Kim, chúng ta có phải hay không là rất vô dụng?' Tiểu Bạch mờ mịt lên tiếng hỏi. Chủ nhân đau khổ như vậy nhưng bọn nó lại không giúp được gì, lúc đầu cứ nghĩ Huyết Chú ở trên người Xích Liên Triệt có thể giải được nhờ vào Thất Huyết Linh Lung, nhưng rốt cuộc cũng không có tác dụng.....

'Ta cũng thấy thế, nếu chúng ta sớm tiến hóa hơn thì mọi chuyện đã không xảy ra như thế này' Tiểu Kim cúi đầu xuống, trong lòng nó cũng rất buồn.

Hải Văn bồ câu không ngừng vỗ cánh bay lượn ở trên trời.

Mộc Cầm càng lúc càng ép Bạch Băng phải đưa ra quyết định, khiến cho Bạch Băng lo lắng và khó chiu vô cùng.

https://thuviensach.vn

"Băng nhi, Nham nhi, đừng nghe bọn chúng. Phụ thân có thể thấy các ngươi thì đã yên tâm rồi, dù có chết cũng không sao cả" Bạch Hào nhìn Bạch Băng và Bạch Nham ở bên dưới, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười an ủi.

Nhiều năm như vậy, hắn chỉ cần liếc mắt một cái vẫn có thể nhận ra bọn họ. Bởi vì dung mạo của nàng cùng với mẹ nàng rất giống nhau, Tiểu Nham cũng mới lớn nên chưa biến hóa gì nhiều. Hiện giờ thấy bọn họ còn sống tốt, thì hắn cũng yên tâm rồi.

"Phụ thân....."

"Phụ thân....." Bạch Băng và Bạch Nham cùng lúc lên tiếng, lời vừa nói ra làm cho mọi người đều hiểu, trong đó có bao nhiêu xúc động.

"Bạch Băng, ngươi suy nghĩ cho rõ ràng, ta cũng không có nhiều thời gian mà cùng các người chờ đợi" Trong lòng Mộc Cầm bắt đầu có chút lo lắng, Hai người Nguyên Nguyệt và Chân Nguyệt ở trong Ám Ma tộc giữ chân Tây Ma Nguyệt chỉ sợ cũng không được bao lâu.

"Ha ha, không thể nghĩ tới Bạch Băng ngươi cũng có lúc sợ hãi" Vương Lam nhìn ra sắc mặt khủng hoảng của Bạch Băng, khóe miệng nhếch lên nụ cười khinh bỉ.

Trong lòng tính toán ngoan độc, hôm nay nàng nhất định muốn xem xem là nàng lợi hại hay vẫn là Bạch Băng lợi hại hơn!

Xích Liên Sơn đứng ở bên trên nhìn xuống Xích Liên Triệt, càng nhìn càng thấy Xích Liên Triệt không ổn. Hôm nay hắn sẽ đưa bọn chúng toàn bộ xuống địa ngục, sau đó lại đi đánh giết vào Hoàng Thanh, hắn muốn xem xem Xích Liên Hoàng còn có năng lực gì để chống đỡ!

Đúng vậy, Bạch Băng lúc này đang cực kỳ cố gắng để che giấu đi sắc mặt của mình. Nàng bây giờ đã không cách nào có thể bình tĩnh được nữa, trong lòng gần như đã mất đi không chế!

https://thuviensach.vn

"Nếu như các ngươi có ý định làm tổn thương tới phụ thân ta, vậy thì ta sẽ khiến cho các ngươi toàn bộ phải chôn cùng theo!" Cả người Bạch Băng lúc này đã cực kỳ nhếch nhác đứng ở trên chiến trường, sắc mặt lo lắng, cùng với con ngươi tối đen bị nhiễm màu đỏ của máu mà toát ra sát khí khiến người ta phải sợ hãi.

"Khụ khụ...." Xích Liên Triệt cảm giác thấy được sự tức giận của Bạch Băng thì thoáng mở mắt, bỗng nhiên hắn híp mắt lại nhìn qua tất cả. Hắn dù có phải mất đi mạng này, hắn cũng sẽ dùng toàn bộ sức lực để đi bảo vệ những thứ mà nàng quý trọng.

Cánh tay vung lên, đem Huyết Chú và Băng Đế Chi liên dồn lại vào một chưởng này, tuy thân thể đã bị thương nặng nhưng một khi ngưng tụ lại cả hai thứ này thì khí tức toát ra vẫn như cũ khiến người ta phải kinh sợ.

Nguyên Trúc trưởng lão ở trên không trung thấy thế thì sắc mặt cũng lạnh đi, tay hướng về phía Mộc Cầm ra hiệu. Hắn cũng không muốn mất thêm thời gian nữa, nếu nàng ta không giao ra vậy thì giết cái lão già này rồi sau đó mạnh mẽ cướp đoạt thì có sao!

"Một khi đã thế, vậy giết cho ta!" Mộc Cầm hô to, Thần thạch ở bên dưới lại bắt đầu di chuyển tấn công vào Tiểu Bạch và Tiểu Kim đang ở đối diện.

Bạch Băng cũng không chần chờ mà nhanh chóng bay lên trên không, đấu khí trong tay bắn ra liên tục.

Thần Công Liên, Bạch Nham, Xích Liên Vũ cũng tấn công về phía Văn Hải bồ câu. Tuy ma thú này rất mạnh mẽ nhưng mà trước sự tấn công của nhiều cao thủ như vậy thì cũng không thể chịu đựng được nổi.

Ma thú phi hành ở trên không trung lắc lư không ổn định, Mộc Cầm đang đứng bị chấn động, thiếu chút nữa là ngã xuống. Đưa mắt liếc về đám người đang công kích, trong lòng lập tức dâng lên tức giận.

https://thuviensach.vn

"Tốt ạ. Bạch Băng ngươi đã không quan tâm tới sự sống chết của lão già này, vậy thì ta sẽ tiễn hắn thay ngươi một đoạn đường, để cho ngươi phải hối hận cả đời" Dứt lời, đoản đao ở trong tay áo đã tiếp sát tới cổ của Bạch Hào.

Ánh mắt của Bạch Băng trở nên hoảng loạn, vội vàng tập hợp ra một đạo đấu khí màu cam. Sau đó 'ầm' một tiếng vang lên, đấu khí của nàng đánh ra đã bị vòng bảo vệ đánh bật lại.

Đấu khí của Nguyên Trúc là đấu khí cường giả của Trưởng lão Ám Ma tộc, cho nên sự mạnh mẽ của nó không cần nghĩ cũng đủ hiểu. Mà Bạch Băng nhìn thấy thế thì trở nên nóng nảy, mắt thấy đoản đao chạm vào cổ của Bạch Hào, cả trái tim nàng đều muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, môi đều đã bị nàng cắn nát.

"Ầm rầm, ầm" Chợt có một đạo đấu khí hỗn loạn mang theo màu đỏ và trắng bay qua trong tầm mắt mọi người, đánh mạnh vào vòng bảo vệ kia. Đấu khí cường hãn của vòng bảo vệ vậy mà lại bị đánh vỡ, tạo ra thành một cái lỗ to như cái động.....

"A....."

"Tại sao có thể như vậy....."

"A..... Ta sắp ngã xuống rồi....."

Vòng bảo vệ bị phá vỡ, đấu khí đánh thẳng vào trên tay trái đang cầm quyền trượng của Mộc Cầm. Nhất thời làm cho đoản đao bên tay phải bị rơi xuống, mà Hải Văn bồ câu cũng bị chấn động mà lao thẳng xuống.

Trên mặt mấy người Mộc Cầm lúc này đều trở nên luống cuống, Vương Lam lại càng kinh hãi hơn!

https://thuviensach.vn

Nguyên Trúc kéo lấy Mộc Cầm bay lên, sắc mặt lúc này đã rất khó coi. Ngay cả Tây Ma Nguyệt có ở đây cũng chưa chắc đã phá được vòng bảo vệ này của hắn..... chuyện này.... rốt cuộc là ai mà lợi hại như vậy?

Thần Công Liên trông thấy vậy, chân điểm nhẹ rồi lao lên về phía Hải Văn bồ câu. Hai tay nhanh chóng đưa ra đỡ lấy Bạch Hào và Xích Liên Toàn đang rơi xuống.

Bạch Băng trừng to mắt, quay đầu nhìn về nơi phát ra đấu khí. Nhất thời trái tim nàng cũng kinh hãi muốn ngừng đập, Xích Liên Triệt!

"Xích Liên Triệt!" Nhìn người ngã xuống, Bạch Băng vội vàng hô to. Hắn vây mà lại đem Huyết Chú và Băng Đế Chi Liên ép lại thành một, sau đó đánh ra một chưởng mạnh mẽ này.....

"Có thể giúp được ngươi thật tốt....." Xích Liên Triệt nở nụ cười. Trước khi chết, hắn có thể giúp nàng bảo vệ được người quan trọng nhất đới với nàng, vậy là tốt rồi..... Mà đây cũng là câu nói sau cùng trước khi hắn nhắm mắt.....

"Xích Liên Triệt.....Triệt....." Bạch Băng liều mạng ôm Xích Liên Triệt, thân thể không ngừng run rẩy: "Triệt, ngươi mở to mắt ra nhìn ta.... Triệt.....Đừng rời khỏi ta, đừng bỏ ta lại, nếu không ta cũng không sống nổi, ta cũng sẽ chết....."

Gió nhẹ nhàng thổi qua, mặt trời ngả về hướng tây để lại từng vệt màu đỏ chiếu ở phía cuối chân trời.....

"Triệt, không có ngươi ta sẽ rất đau khổ, ta sẽ thật sự chết. Triệt, Xích Liên Triệt, ngươi không nỡ để ta chết có đúng hay không, nếu không nỡ thì hãy mở mắt ra nhìn ta....." Giọng nói trong trẻo mà lạnh lùng lo lắng vang lên, khiến tâm của mọi người ở đây đều phải chấn động.

https://thuviensach.vn

Đám người Xích Liên Vũ nhìn tình huống này, trong lòng cũng đều đau xót không nói nên lời.

"A.....Xích Liên Triệt!" Bạch Băng ngửa đầu hét lên một tiếng đau đớn tận tâm can, cơ hồ vang tới tận trời cao.

Đó là một tiếng kêu bi thương thống khổ, xé nát lòng.....

Một tiếng này, giống như đánh thẳng vào trong lòng mọi người, cái loại đau đớn này không ai có thể cảm nhận được nổi là đau tới mức nào.....

Bạch Hào sau khi ổn định thân thể, nghe được một tiếng kêu này thì cả kinh. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cả người Bạch Băng đang ôm một thân thể đầy máu, rồi sững sờ quên cả phải làm gì.

"A....." Nàng muốn phát điên rồi, trong lòng đau đớn làm cho nàng không thể nào thở nổi.

Triệt đã chết, Triệt của nàng đã chết, nàng sống thì còn có ý nghĩa gì nữa đây.

Mọi người đứng giữa chiến trường lúc này cũng đều đã quên đi tất cả, trong mắt chỉ còn một người toàn máu đang được một nữ tử ôm lấy?

Giờ khắc này mọi người mới biết được, thì ra người thiếu niên đó chính là nữ tử, người nữ tử này chính là người dẫn đến cuộc chiến loạn....

Lúc này ở trong mắt tất cả binh sĩ của Xích Nguyệt quốc vô cùng chấn động, người nữ tử trọng tình trọng nghĩa như vậy, bảo sao Lục vương gia của bọn họ lại yêu tới mức như thế. Đây đâu phải là tai họa của Xích Nguyệt quốc, mà nàng chính là cứu tinh của Xích Nguyệt mới đúng!

Đứng trên chiến trường bọn hắn lúc này đều hiểu rõ, hai nước tấn công đều không hề liên quan tới nữ nhân này. Mà đó chỉ là cái cớ để tấn

https://thuviensach.vn

công Xích Nguyệt thôi, nếu như không có Bạch Băng thủ hộ thì Xích Nguyệt bọn họ đã mất từ lâu. Giờ phút này, nhìn Bạch Băng, tất cả mọi người đều triệt để bị rung đông!

"Vì Lục vương gia, chúng ta vì Lục vương gia báo thù" Tất cả binh lính đều đồng thanh hô lớn, sĩ khí trong thoáng chốc đã dâng lên cao ngất trời.

Tiểu Kim và Tiểu Bạch ở trong lòng cũng tê liệt, bọn nó cho tới bây giờ chưa từng thấy chủ nhân điên cuồng như vậy. Trong tim chủ nhân đau đớn bao nhiêu bọn nó đều cảm nhận được, từ lúc Xích Liên Triệt chết đi, bọn nó có cảm giác chủ nhân không muốn sống nữa, bởi bọn nó hiểu rõ tâm tình chủ nhân lúc này đã hoảng loạn mất rồi.

Tư Đặc Nhĩ nhìn qua bên này, thấy tình cảnh chấn động đó, ngay cả hắn cũng không kìm chế được mà chấn kinh. Sự tức giận của một nữ nhân hắn có thể tưởng tượng được, nhưng mà sự tức giận của Bạch Băng thì hắn lại không thể đoán trước.

"Hắn còn có thể cứu" Đột nhiên một giọng nói vang lên, như muốn trấn an sự đau đớn của một người đang dần dần mất đi tỉnh táo.

Mấy người ở bên cạnh nghe thế thì vội vàng nhìn về phía Tư Đặc Nhĩ đầy nghi ngờ, đủ các loại ánh mắt nhìn chằm chằm mà theo dõi về cùng một phía. Bạch Băng giương mắt mờ mịt đầy nước mắt nhìn lên, còn có thể cứu, thật sự có thể cứu?

"Huyết Chú và Băng Đế Chi Liên một khi cùng phát tác thì nhất định sẽ chết, nhưng mà cũng không chết ngay lập tức. Trong thời gian một nén nhang, nếu như tìm được Linh Dược thì có thể cứu được" Tư Đặc Nhĩ nhẹ giọng lên tiếng. Người giật dây để cho hai nước tấn công Xích Nguyệt chính là hắn, chẳng lẽ quyết định này là sai lầm rồi. Mà vào giờ khắc này,

https://thuviensach.vn

khi nhìn thấy ánh mắt đỏ ngầu đầy sát khí kia của Bạch Băng thì hắn đã hiểu ra.....

"Linh Dược? Linh Dược gì?" Bạch Băng vội vàng hỏi, ánh mắt cũng dần dần sáng lên mang theo hy vọng.

"Trái tim ma thú của Kim Vân Mãng" Tư Đặc Nhĩ nói xong, cùng khiến mọi người phải giật mình.

Trái tim của Đế vương ma thú Kim Vân Mãng? Thế gian này biết tìm ở đâu? Đế vương ma thú đã ít rồi, giờ lại còn đòi trái tim của ma thú cao cấp nhất.

"Kim Vân Mãng kia rốt cuộc là phải đi tìm ở đâu?" Lãnh Dao mang vẻ mặt cầu xin hỏi, ma thú lợi hại như vậy ngay cả nghe qua còn chưa có, vậy thì biết đi đâu mà tìm.

Bạch Nham nhíu mày, đừng nói là một nén nhang, dù cho có là một năm thời gian đi, chỉ sợ cũng tìm không ra được Kim Vân Mãng này.

Bạch Băng cúi đầu, một nén nhang, một nén nhang sao? "Ta đi tìm" Dù cho chỉ có một phần mười thời gian nén nhang này thì nàng cũng sẽ liều mạng đi tìm. Chỉ cần Triệt còn có thể sống, dù là một phần nghìn cơ hội thì nàng cũng sẽ không buông tay.

Hắc Tử và Nhung Nhung đứng sau Bạch Nham không ngừng vò đầu, nghe qua Bạch Băng vừa nói thì hình như là nàng cũng không biết Kim Vân Mãng ở đâu? Không thể nào ạ, Tiểu Kim đã đi theo nàng lâu như thế, chẳng lẽ nàng vẫn không biết?

Nhưng mà nói cho cùng, chuyện này cũng rất rắc rối ạ!

Ánh mắt Tiểu Bạch nhìn qua Tiểu Kim rất kỳ lạ, trái tim của Tiểu Kim có thể cứ sống Xích Liên Triệt sao? Đúng vậy, trái tim Tiểu Kim so với

https://thuviensach.vn

Linh Dược còn lợi hại hơn, vì nó chính là thánh thú của đế vương ma thú. Trừ bỏ trái tim ra, ngay cả thân thể cũng đều là bảo bối.

Nhưng mà, nếu Tiểu Kim mất đi trái tim, Tiểu Kim sẽ chết.....

Trông thấy ánh mắt của Tiểu Bạch, Tiểu Kim cũng chỉ thoáng cười rồi dời đi ánh mắt. Đây cũng là lần đầu tiên Tiểu Kim trở nên bình tĩnh như vậy, trái tim của nó có thể cứu sống Xích Liên Triệt, người mà chủ nhân yêu thương nhất.....

"Xa tận chân trời, gần ngay trước mặt" Tư Đặc Nhĩ ngăn trở hành động của Bạch Băng, đang lúc Bạch Băng nhíu mày thì câu nói của hắn vang lên? Xa tận chân trời, gần ngay trước mặt? là có ý gì?

"Ma thú Tiểu Kim của ngươi, nó chính là Kim Vân Mãng!" Tư Đặc Nhĩ quay đầu nhìn Tiểu Kim, hắn đoán không lầm thì Tiểu Kim này chính là đế vương ma thú Kim Vân Mãng.

Lời nói này rơi vào trong tai của mọi người thật không khác gì quả bom, Tiểu Kim là Kim Vân Mãng, ma thú cấp bậc cao nhất Kim Vân Mãng? Trời ạ, đây cũng thật quá khó tin rồi.

Thân thể Bạch Băng run lên, Tiểu Kim của nàng là Kim Vân Mãng? Nàng đờ đẫn quay đầu nhìn qua ánh mắt của Tiểu Kim, trong lòng đột nhiên cả kinh, Tiểu Kim thật sự định lấy trái tim để cứu Xích Liên Triệt?

Không, nàng không muốn. Thật sự nàng làm không được, nắm chặt hai tay đang kịch liệt run rẩy, rồi lại nhìn thân hình của Tiểu Kim vẫn chưa hề chuyển động.

Tiểu Kim đã đi theo bên nàng nhiều năm như vậy, nàng làm sao nỡ để cho nó chết đi, mà Triệt nàng cũng không nỡ. Tất cả mọi chuyện này đều làm đầu óc nàng quay cuồng, khiến nó muốn nổ tung ra.

https://thuviensach.vn

"A....." Bạch Băng đưa hai tay ôm đầu, ngẩng lên hét một tiếng.

Vì cái gì mà bắt nàng phải lựa chọn như vậy, vì cái gì những thứ nàng để ý quan tâm đều phải rời nàng đi. Nếu có thể thì nàng tình nguyện một mình chết đi, gánh vác tất cả mọi thứ chứ nàng không muốn mất đi những người nàng quan tâm ở bên cạnh.

Gió thổi mạnh hơn, giữa chiến trường lúc này có một hình ảnh người thiếu nữ ngửa đầu đứng thẳng, thân thể yếu đuối có cảm giác như sắp bị gió cuốn đi.

"Tỷ tỷ....." Bạch Nham thở nhẹ một hơi, tỷ tỷ đau lòng làm cho tim của hắn cũng rất đau. Bắt nàng phải đưa ra quyết định này, đối với nàng quả thật là quá tàn nhẫn rồi!

Bạch Hào cũng chảy nước mắt, tất cả đều là do hắn. Nếu không phải do hắn bị Nguyện Trúc khống chế thì Lục vương gia sẽ không xảy ra như thế này. Sau đó nữ nhi của hắn cũng sẽ không đau lòng, Băng nhi, phụ thân thật sự xin lỗi ngươi.....

Khóe mắt của Tiểu Bạch cũng đã ẩm ướt, hắn biết trong lòng của chủ nhân rất khó chịu, cũng biết chủ nhân không nỡ để cho Tiểu Kim phải chết. Nó biết, chủ nhân cũng không muốn mất đi Xích Liên Triệt, nhưng nàng lại mâu thuẫn không thể đưa ra quyết định, không muốn tổn thương bất cứ ai.

Trong đôi mắt màu vàng của Tiểu Kim lúc này đã ướt đẫm nước mắt, chủ nhân, người chính là chủ nhân mà nó thương yêu nhất. Cho nên nó không nỡ nhìn thấy chủ nhân thương tâm, lại càng không muốn thấy chủ nhân không vui.....

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, khi tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào người nữ tử đang ôm đầu nhắm mắt đứng thẳng người kia, thì cũng đồng thời đều thấy rõ cả vẻ mặt thống khổ tái nhợt, cùng với thân thể kịch liệt run rẩy.....

https://thuviensach.vn

VƯƠNG PHI XÀ Y

Long Ngạo Tuyết
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Đại Kết Cục: Cùng Sinh Cùng Tử

Lúc này chỉ còn có gió thổi qua, trăm vạn nhân mã cùng vô số ma thú ở trên chiến trường đều yên tĩnh một cách thần kỳ. Bọn chúng không biết phải an ủi bằng cách nào, chỉ biết im lặng ngu ngốc nhìn nàng, cùng nàng chia sẻ nỗi đau.... cùng khổ sở.....

"Thời gian đã trôi qua hơn một nửa rồi, nếu như ngươi không quyết định thì Xích Liên Triệt sẽ chết" Giọng nói của Tư Đặc Nhĩ vang lên. Trong lòng còn lo lắng gì nữa chứ, nàng đã để ý tới người nam nhân này như vậy, giờ có cách để cứu thì tại sao lại còn vẫn đắn đo không chịu ra tay?

Bạch Băng vẫn ôm đầu không lên tiếng, coi như không hề nghe thấy giọng nói của Tư Đặc Nhĩ.

Tư Đặc Nhĩ biết, mọi người cũng đều biết là nàng nghe được, chỉ là nàng vẫn không chịu đưa ra quyết định mà thôi.

Thật lâu sau, đôi mắt nàng mới mở ra nhìn về phía Tiểu Kim cười an ủi, rồi lại cúi đầu nhìn Xích Liên Triệt mỉm cười.

Nàng sẽ không giết Tiểu Kim để cứu sống Xích Liên Triệt, làm vậy nàng sẽ không vui vẻ. Vì nàng muốn bảo vệ tất cả những người thân ở bên cạnh nàng, kể cả Tiểu Kim.

Cho dù là mọi chuyện không được như ý, Triệt của nàng bị bọn chúng hại chết, vậy nàng sẽ làm cho bọn chúng phải trả cái giá thật lớn, rồi sau khi giết hết tất cả, nàng sẽ đi theo Triệt của nàng.

https://thuviensach.vn

Ngay từ khi mọi chuyện bắt đầu, nàng đã nói với hắn cùng sống cùng chết, dù cho có phải đi xuống hoàng tuyền thì nàng cũng sẽ đi theo hắn, không xa không rời, dù sống hay chết đều phải ở bên nhau.

Nước mắt của Tiểu Kim đã không nhịn được nữa, nụ cười của chủ nhân rất đẹp, tuy chỉ là nụ cười an ủi nó nhưng mà nó biết chủ nhân rất đau khổ. Chủ nhân của nó là một người tốt, rất tốt.....

Tiểu Bạch tuy không rơi nước mắt, nhưng mà nó có ký kết Huyết Minh nên nó cảm nhận được tất cả. Tâm lý của chủ nhân giờ đã vững vàng, đưa ra lựa chọn, chủ nhân sẽ chết! Chủ nhân của nó sẽ chết!

"Ha ha, chết là tốt, Xích Liên Triệt đã nên chết từ sớm rồi. Sống lâu nhiều năm như vậy, còn tiếc nuối cái gì" Vương Lam cười to, Xích Liên Triệt bị Huyết Chú và Băng Đế Chi Liên cùng bộc phát một lúc, dù thần tiên cũng không thể cứu được. Xích Liên Sơn cùng với mấy người Mộc Cầm cũng đứng sóng vai ngay bên cạnh.

"Hôm nay ta sẽ khiến cho tất cả các ngươi toàn cùng quân đều táng thân ở đây. Bạch Băng, ngươi muốn giết ta chắc phải chờ tới kiếp sau rồi" Vương Lam hung hãn lên tiếng, hiện giờ có trưởng lão Nguyên Trúc của Ám Ma tộc và Mộc Cầm ở đây thì nàng có gì phải sợ.

Nghe giọng nói này, Bạch Băng đang nhìn Xích Liệt Triệt đột nhiên ngẩng lên, nhìn thẳng về phía Vương Lam.

Toàn thân sát khí bộc phát, sát khí dày đặc mà lạnh lẽo bắn thẳng lên tận trời. Lúc này dù có là Tu La tới từ địa ngục, thì cũng không thể nào sánh được với khí thế này. Đôi mắt lóe lên ánh sáng cuồng dã mà tàn nhẫn, màu đỏ rực ở sâu trong tròng mắt kia vô cùng âm u, thậm chí ngay cả ma quỷ còn phải chịu thua.

"Chết" Giọng nói tuyệt vọng mà lạnh lùng của Bạch Băng vang lên, mọi người chỉ kịp nghe thấy âm thanh này thì sau một khắc đã không nhìn

https://thuviensach.vn

thấy bóng dáng của Bạch Băng đâu nữa.

Không một ai ở đây nhìn thấy nàng di chuyển ra sao, tất cả đều sửng sốt nhìn nơi vị trí nàng vừa biến mất.

"A....." Một tiếng hét thảm vang lên, sau đó là một cái đầu bay thẳng lên trời.

Mọi người giật mình, không ai tưởng tượng được ở một khoảng cách như vậy, mà lại có người dùng được tốc độ thần tốc như thế mà tiến tới, tiếp theo là một đao lấy đi đầu của nữ nhân vừa rồi còn đang nói chuyện.

Bọn người Xích Liên Sơn và Mộc Cầm đứng bên cạnh đều há mồm trợn mắt, vừa rồi Vương Lam còn đang nói.... thế mà lúc này đầu đã rời khỏi thân bay lên không trung.

"Ầm' Một tiếng, cái đầu người rơi xuống ngay bên chân mọi người.

"Mẫu hậu....." Xích Liên Sơn kêu lên sợ hãi.

Giật mình, hoảng sợ, tới cùng đây là thủ đoạn gì. Tại sao không một ai có thể nhìn thấy nàng ta ra tay như thế nào, thậm chỉ ngay cả Nguyên Trúc cũng mở lớn hai mắt. Hắn đã sống từng này năm, với tu vi như vậy nhưng mà cũng không thể nhìn thấy phương thức ra tay của nàng.

Đờ đẫn quay đầu, đã thấy vừa Bạch Băng lướt qua ngay bên cạnh bọn họ. Trên miệng là nụ cười khát máu và tàn nhẫn, nụ cười càng ngày càng lớn hơn, càng lúc càng khát máu hơn.

Nguyên Trúc hoảng sợ, nữ nhân này nếu như chiếm được Ám Ma tộc thì sợ là không ổn. Người này phải giết, tuyệt đối phải giết, lúc này hắn cũng không quan tâm xem là sát khí kia có bao nhiêu nặng nhẹ, giờ phút này hắn chỉ muốn giết nàng, chỉ cần giết nàng thì sẽ không phải lo sợ nữa.

https://thuviensach.vn

Bàn tay Nguyên Trúc trưởng lão vừa muốn ngưng tụ nội lực để điều khiển thần thạch, thì bỗng nhiên tảng đá thần thạch như rơi ra thành từng mảnh nhỏ, rồi đứng im không động đậy.

"Sao lại thế này" Nguyên Trúc thì thào tự nói, trong mắt đều là vẻ hoảng sợ.

Tiểu Bạch nhìn thần thạch trước mắt, trong lòng tâm tư xoay chuyển. Xem ra là Tây Ma Nguyệt đã tới, nếu không thì sao thần thạch này lại không nghe lời Nguyên Trúc. Nếu Tây Ma Nguyệt tới cũng tốt, có người thu thập Nguyên Trúc, mà những người còn lại kia thì không phải là đối thủ của chủ nhân, cho nên trận này chắc thắng rồi!

Nhưng mà, thắng thì sao? Chủ nhân đã không còn có ý nghĩ muốn sống nữa. Chủ nhân sẽ đi theo Xích Liên Triệt, mà như thế thì Huyết Minh của bọn họ cũng sẽ kết thúc, không, nó không muốn thế, nó thật sự không muốn cùng với chủ nhân kết thúc khế ước.

'Tiểu Bạch, chúng ta ở cùng nhau đã mấy trăm năm, cũng chưa bao giờ tách ra .....' Tiểu Kim nói bằng giọng mũi, nước mắt không ngừng rơi xuống. Nó chỉ muốn làm chuyện tốt, nó rất thích chủ nhân, mà chủ nhân lại thích Xích Liên Triệt, vậy thì nó cũng sẽ thích Xích Liên Triệt.

Nó không muốn thấy chủ nhân khóc và đau khổ, mà làm được như vậy thì chỉ có cách là cứu sống Xích Liên Triệt. Chỉ có người này mới làm cho chủ nhân vui vẻ và bảo vệ được chủ nhân.

'Tiểu Kim' Tiểu Bạch giật mình hô to một tiếng, trong lòng nó cũng rất buồn. Nó biết, nó có thể vì chủ nhân mà hy sinh tính mạng thì Tiểu Kim cũng có thể, nhưng mà dù có biết thì trong lòng nó vẫn đau, rất đau, Tiểu Kim.....

'Nhớ kỹ, Ta đi rồi ngươi phải làm cho chủ nhân vui vẻ đấy, nếu không thì ta dù có chết đi, ta cũng sẽ rất buồn....' Tiểu Kim quật cường quay đầu,

https://thuviensach.vn

đem cái đầu thật lớn rúc vào trong thân thể cọ xát, không khóc, nếu để chủ nhân nhìn thấy nó khóc, nàng nhất định sẽ rất đau khổ.

Nó không muốn chủ nhân thương tâm, cho nên nó không khóc, nó muốn nàng vui vẻ, mà để được vậy thì nó sẽ cứu Xích Liên Triệt. Chỉ cần chủ nhân vui thì nó sẽ vui, cho nên nó càng phải cười.....

'Tiểu Kim, ta yêu ngươi, nhưng mà ta lại càng yêu chủ nhân hơn' Tiểu Bạch ở trong lòng rơi lệ, nó cũng rất đau đớn vì mất đi Tiểu Kim.....

'Phốc....Ha ha' Tiểu Kim nở nụ cười nhìn Tiểu Bạch: 'Đã tới lúc này rồi, ngươi hãy cùng ta vui vẻ đi. Tiểu Bạch, ta cũng yêu ngươi' Tiểu Kim đưa cái đầu to cọ cọ Tiểu Bạch, mấy trăm năm hiểu nhau, rồi cùng nhau ở cùng một chỗ, cám ơn ngươi Tiểu Bạch.....

Nói xong, Tiểu Kim nhìn lại Tiểu Bạch một lần rồi xoay người bò về phía Xích Liên Triệt.

'Hu.... huuhu.... huhu....' Tiểu Bạch cuối cùng cũng nhịn không được mà lớn tiếng khóc lên, nhưng nó không dám để Tiểu Kim nghe thấy. Cho nên cố dùng hai móng vuốt che miệng lại, đem âm thanh nuốt vào trong bụng, nhưng nước mắt vẫn rơi đầy mặt.

Tiểu Kim.....Tiểu Kim.....

Tiểu Kim đưa lưng về phía Tiểu Bạch mà đi về phía Xích Liên Triệt, nhưng tiếng khóc nức nở vẫn rơi vào tai nó, giống như đâm sâu vào trong lòng nó vậy. Nó cố nén không khóc, trên mặt gượng cười so với khóc còn khó nhìn hơn.

Bên này, Nguyên Trúc đang cố nhỡ kỹ lại chú ngữ một lần nữa, nhưng trong lòng lại thầm kêu không ổn. Thần thạch không nghe điều khiển của hắn, vậy có nghĩa là hai người Nguyên Nguyệt đã không thành công giữ chân được Tây Ma Nguyệt. Thần thạch bất động xem ra là do Tây Ma

https://thuviensach.vn

Nguyệt đã ở cách đây không xa, hắn nhất định phải nhanh chóng ra tay, nếu không chỉ sợ là không còn cơ hội nữa.

"Mộc cầm cô cô, Nguyên Trúc trưởng lão, các người mau giết nàng, giết nàng cho ta....."

"Câm mồm"

Xích Liên Sơn còn chưa nói xong thì đã bị Nguyên Trúc cắt ngang, hơn nữa còn bị hắn hung hăng trợn mắt nhìn lại. Hiện giờ đã không có kế sách gì, lại còn kêu hắn đi báo thù cho Vương Lam, tên Xích Liên Sơn này nghĩ mình là ai.

Xích Liên Sơn lập tức im lặng, không nghĩ tới Nguyên Trúc lại quát hắn như vậy. Trong lòng trở nên tức giận, nói thế nào thì Mộc Cầm cô cô và mẫu thân đều giống như tỷ muội, hiện giờ mẫu thân đã bị Bạch Băng chém bay đầu, thế nhưng bọn họ lại không báo thù, mà còn đi quát mắng hắn.

Mộc Cầm không để ý tới Xích Liên Sơn, mà chỉ chăm chú nhìn thần thạch vẫn đang bất động kia. Tây Ma Nguyệt sắp tới, nếu như giải quyết không nhanh, hậu quả chỉ sợ là bọn họ không thể nào tưởng tượng được ạ!

"Nhanh, sử dụng Kim Chung Tráo" Mộc Cầm hô to, vũ khí lợi hại nhất của Nguyên Trúc chính là huyễn khí Kim Chung Tráo, nếu như đem bọn họ nhốt vào trong, nói không chừng còn có một tia hy vọng.

Nguyên Trúc nghe thế cũng vội vàng lấy ra Kim Chung Tráo ở bên hông, đó là một cái đỉnh giống như cái chuông. Chỉ cần đem nó cầm trong tay niệm chú ngữ thì cái đỉnh sẽ dần dần to ra và bay lên không trung.

Mọi người ở đây nhìn một màn này thì đều giật mình, một cái đỉnh màu vàng thật lớn ạ. Nếu như người bị nó nhốt vào thì e là phải chết không

https://thuviensach.vn

thể nghi ngờ, bên trong kim đỉnh chính là một ngọn lửa đỏ rực giống như cái lò luyện kim, ai mà bị bắt vào hắn là không thể còn sống mà đi ra ạ.

"Không tốt, hắn sử dụng Kim Chung Tráo" Thần Công Liên hô to một tiếng, Kim Chung Tráo là vũ khí lợi hại nhất của Ám Ma tộc, mà cái này không ai có thể phá giải hay công kích được. Không nghĩ tới ngày hôm nay Nguyên Trúc trưởng lão lại sử dụng đến Kim Chung Tráo!

Đám người Bạch Nham cũng trợn to mắt nhìn cái đỉnh màu vàng thật lớn ở trên đầu, chết tiệt, hắn là muốn diệt luôn cả trăm vạn đại quân này sao!

Bạch Băng ngẩng đầu liếc mắt nhìn Kim Chung Tráo một cái, trong lòng xẹt qua một ý cười tàn nhẫn, trăm vạn đại quân bị diệt? A, chỉ dựa vào một cái kim đỉnh này sao, mơ tưởng!

Bạch Băng quay đầu đi tới chỗ Xích Liên Triệt, trong lòng nàng đang suy nghĩ gì thì không một ai đoán ra được.

"Thừa dịp đỉnh còn chưa thành hình, chọc thủng nó. Nếu không thì đừng có ai mong sống sót" Tư Đặc Nhĩ thờ ơ nhìn kim đỉnh ở trên đầu, chết tiệt, hắn không nghĩ tới ở trên đại lục này núi cao còn có núi cao hơn. Thậm chí ngay cả kim đỉnh lợi hại như này cũng có!

"Chọc thủng? Kim đỉnh chắc chắn thế này thì làm sao mà chọc thủng?" Không phải lãnh Dao không muốn phá, mà là tận mắt nhìn thấy kim đỉnh như cái lò thiêu đốt ở trên đỉnh đầu, muốn tiếp cận còn khó thì chọc thủng kiểu gì?

Bạch Nham, Xích Liên Vũ, và Thần Công liên đều nhìn nhau, đúng vậy, cái kim đỉnh này nếu như không phá thủng thì khi nó thành hình, chỉ sợ uy lực không ai chống đỡ nổi.

https://thuviensach.vn

'Ầm ầm ầm' Ba người đi qua, sau đó cùng đánh một chưởng lên trên phía kim đỉnh to lớn ở trên cao.

Tư Đặc Nhĩ thấy thế thì cũng vung tay đánh ra một cỗ đấu khí màu tím đen lên phía kim đỉnh, Lãnh Dao đứng phía sau tuy công phu không phải là tốt nhưng mà trong tình huống này, nàng cũng không thể khoanh tay đứng nhìn được.

'Ầm ầm.....' Sáu đạo đấu khí của sáu người không ngừng đánh ra, dùng tốc độ và lực lượng mạnh mẽ nhanh chóng bắn vào kim đỉnh.

Trên đỉnh của Kim Chung Trảo rất lớn, chu vi có thể bao chùm được cả trăm mét xung quanh.

Mà trên đầu Nguyên Trúc lúc này cũng đã ướt đẫm mồ hôi, nhưng tay vẫn liên tục vận hành Kim Chung Tráo làm lửa nóng bên trong càng lúc càng nóng hơn. Kể cả khi mấy đạo đấu khí đánh vào thì cũng chỉ 'ầm ầm' vài tiếng rồi lại bị lửa nóng bắn ra, nhiệt độ kinh người khiến ai cũng sợ hãi.

'Ầm rầm, ầm rầm' Những tiếng vang tí tách kinh người khi đấu khí và kim đỉnh va chạm bắn ra, sau đó bắn lại về phía đám người Bạch Nham.

Đám người ở bên dưới không nghĩ tới khi đấu khí đánh vào thì lửa bên trong lại rơi xuống, trong nháy mắt tất cả đều hoảng loạn. Trong khi các binh sĩ có năng lực yếu kém thì đều không chống đỡ nổi, vội vàng ôm đầu chạy trốn.

Tư Đặc Nhĩ, Bạch Nham, Xích Liên Vũ và Thần Công Liên là có công phu tốt nhất, nên đều dùng đấu khí ngưng tụ ra thành một tấm lưới bảo vệ tránh cho lửa này rơi vào người. Nhưng mà Lãnh Dao thì lại làm không được, vì tu vi của nàng so với bọn hắn kém xa.

https://thuviensach.vn

Bạch Nham liếc mắt nhìn Hắc Tử, Nhung Nhung và Hẩu Tử ra hiệu, ba con ma thú lập tức hiểu ý. Hắc Tử chạy tới bên Xích Liên Toàn đang bị ngất đi kia, tuy nó chỉ là tiểu ma thú đế vương không thể so với đế vương ma thú nhưng mà đối phó với ngọn lửa này thì chỉ là chuyện nhỏ.

Hắc Tử lao thẳng tới bên cạnh người đang hôn mê, lập tức ngưng tụ ra một vòng bảo hộ rồi đem nàng bảo vệ vào bên trong.

Lãnh Dao thấy cảnh này thì trong lòng rất khó chịu, dựa vào cái gì mà người đầu tiên hắn nghĩ tới là Xích Liên Toàn mà không phải là nàng!

Tâm tư còn chưa bình tĩnh được thì đã bị một con ma thú toàn lông lá xù xì lao tới, cũng lập tức ngưng tụ ra vòng bảo hộ đem cả người nàng bao vây vào bên trong để bảo vệ. Lúc này nàng mới thấy rõ, ma thú ở dưới chân chính là Nhung Nhung, là ma thú của Bạch Nham.

Lãnh Dao thấy thế này thì mới nhìn lại phía Bạch Nham, ánh mắt hai người vừa lúc giao nhau, trong lòng nàng đột nhiên vô cùng ảo não, rất muốn tự tát cho mình một cái, giờ là lúc nào còn ghen chứ!

Bạch Hào cũng được Hầu Tử ở dưới chân bảo vệ cẩn thận như vậy.

Kim Chung Tráo ở trên cao lúc này càng lúc càng tỏa ra áp lực lớn hơn, Xích Liên Vũ và Thần Công Liên thoáng cảm thấy có chút không ổn. Ánh mắt cả hai nhìn về Bạch Nham và Tư Đặc Nhĩ, thấy bọn họ không hề có chút nào không thoải mái, thì không tin nổi mà mở to hai mắt, nội lực của Bạch Nham từ lúc nào mà lợi hại như vậy.

"Đại đỉnh Thiên Cân Trụy!" Nguyên Trúc hét lớn một tiếng, hai tai đánh ra một chưởng mạnh mẽ, sau đó toàn thân phóng thích ra đấu khí cường đại rồi truyền thẳng vào trong Kim Chung Tráo.

"Phốc....."

https://thuviensach.vn

"Phốc....."

Thần Công Liên và Xích Liên Vũ lập tức bị đấu khí của Kim Chung Tráo đánh cho lùi trở lại, hiện giờ Nguyên Trúc đã rót công lực vào trong đó, khiến nó trở nên nặng nề như một tảng đá ngàn cân, không ai có thể chịu nổi.

Tư Đặc Nhĩ và Bạch Nham cũng cảm thấy hơi thở có chút không ổn, không nghĩ tới cái uy lực này lại mạnh tới thế, rồi lại công thêm với nội lực của Nguyên Trúc truyền vào....làm cho uy lực của kim đỉnh tăng lên càng đáng sợ hơn.

'Ầm rầm, ầm rầm.' Một tiếng nổ lớn xuyên thẳng lên tận trời.

'Đoàng' Tư Đặc Nhĩ và Bạch Nham cũng chịu không nổi áp lực này mà bị đấu khí của chính mình cùng với hỗn hợp đấu khí của Kim Chung Tráo đánh văng ra ngoài, tạo ra một tiếng động lớn.

"Ha ha, uy lực của Kim Chung Tráo này dựa vào các ngươi mà tưởng có thể ngăn cản sao" Hai mắt Nguyên Trúc đỏ bừng, hung dữ cười to: "Hôm nay ta sẽ để cho các ngươi đều chôn thân tại nơi này!"

Dứt lời, Kim Chung Tráo lại càng đè ép uy lực nặng nề hơn, khiến cho mọi người ở dưới, thậm chí cả cây cỏ cũng đều chịu không nổi mà như bị một lực hút thẳng lên trên.

"A....."

"A....." Khoảng cách của Kim Chung Tráo càng lúc càng gần, lực hút càng thêm mãnh liệt. Một đám người ở bên dưới trong nháy mắt bị hút vào, đều lập tức biến thành tro tàn.

Xích Liên Vũ và Thần Công Liên ở bên dưới do có vòng bảo vệ, nhưng cũng không chống đỡ được lâu. Bọn họ đều thấy rõ cái kim đỉnh lay

https://thuviensach.vn

động liên tục, mà bên vòng bảo vệ của Bạch Nham và Tư Đặc Nhĩ cũng sắp không giữ được.

Ánh mắt Tư Đặc Nhĩ lóe lên, chết tiệt, sự lợi hại của Kim Chung Tráo này quá kinh khủng khiến bọn họ đều không thể chống lại được, chẳng lẽ đều phải chết ở đây.

Trăm vạn binh lính cùng vô số ma thú ở dưới không chống đỡ được đều bị Kim Chung Tráo hút đi vào trong, tình cảnh lúc này vô cùng hỗn loạn. Những tiếng âm thanh hô to, gào thét của người và ma thú liên tục vang lên không ngừng, như tỏ rõ sự tức giận và bất lực.

Vì lực hút phía trên quá mạnh mẽ làm thân hình Xích Liên Triệt cũng bất ổn, dần dần bị bay lên trên. Bạch Băng thấy thế thì đưa tay kéo lại, sau đó nhìn thoáng qua tình cảnh bất ổn của binh lính Xích Nguyệt, phụ thận, Lãnh Dao, Bạch Nham .... tất cả làm cho lòng nàng càng thêm kiên định đưa ra một lựa chọn.

Tay kéo lấy Xích Liên Triệt cực kỳ căng thẳng, đấu khí trên người cũng đều đã bộc phát ra tất cả nội lực.

"Đem tất cả nội lực của các ngươi đánh thẳng vào Nguyên Trúc" Bạch Băng hô to.

Đám người Thần Công Liên nhìn về phía Bạch Băng, nhưng không một ai nghi ngờ hỏi lại, mà tất cả đều ngưng tụ đấu khí làm theo chỉ thị của Bạch Băng.

Khóe miệng nở nụ cười, muốn giết các nàng chết sao. Rồi lại quay đầu nhìn qua Xích Liên Triệt, ý cười càng lan rộng hơn, dù chết thì cũng phải chết cùng một chỗ.

"Đánh ra" Bạch Băng nhìn mọi người hô to. Sau đó đột nhiên nàng bay thẳng về phía Kim Chung Tráo.

https://thuviensach.vn

Mọi người giật mình sững sờ tại chỗ, nhìn Bạch Băng và Xích Liên Triệt bị hút vào trong ngọn lửa của Kim Chung Tráo, tất cả chỉ thấy ngọn lửa nóng rực thiêu đốt hai thân thể.

Ngay trong nháy mắt tiến vào trong Kim Chung Tráo, thân thể Bạch Băng ngưng tụ ra nội lực đem bản thân nàng và Xích Liên Triệt bảo vệ ở bên trong. Khiến cho ngọn lửa kia không cách nào chạm tới, sau đó cả hai từ từ hạ xuống bên trong.

Mà trong nháy mắt đấy, một bóng dáng màu vàng hiện lên, Tiểu Kim hét to một tiếng làm Bạch Băng cũng chấn kinh, nàng không biết Tiểu Kim làm sao lại theo vào, còn chưa kịp bình tĩnh lại thì nàng đã thấy Tiểu Kim cúi đầu nhìn xuống vị trí trái tim của mình....

Hai mắt Bạch Băng trợn to, chỉ thấy Tiểu Kim ngậm lấy một viên màu đỏ rực đang đập kịch liệt.

"Tiểu Kim" Bạch Băng kinh hô, nước mắt chảy ra như mưa, Tiểu Kim vậy mà lại tự lấy trái tim của mình ra.

Lúc này, cảm xúc ở trong lòng Bạch Băng không ai có thể lý giải được, mà cũng không ai có thể hiểu được.... trong lòng nàng bây giờ có cảm giác vô cùng đau đớn, giống như trái tim bị một kiếm xuyên qua vậy.

Tiểu Kím nhíu mắt lại, nở một nụ cười an ủi. Sau đó miệng ngậm trái tím, còn đầu to lớn thì cọ cọ vào người Bạch Băng, giống như đây là lần cuối cùng nó làm nũng chủ nhân, tận hưởng hương vị trên người của chủ nhân.

"Tiểu Kim, tại sao lại làm vậy, ta làm sao có thể để người chết, sao ngươi lại ngốc như vậy, thật là ngu ngốc mà" Bạch Băng đưa tay vuốt ve đầu Tiểu Kim.

https://thuviensach.vn

Tuy nàng có lòng tham muốn Xích Liên Triệt sống, nhưng nàng cũng không muốn Tiểu Kim chết, nàng thật sự không nỡ. Tiểu Kim và Tiểu Bạch đã cùng nàng trải qua bao nhiêu gian khổ, tuy là tình yêu không giống với Xích Liên Triệt, nhưng mà nàng có thể nói, nếu có thể thì nàng thà là tự mình chết đi chứ cũng không muốn nhìn thấy tình cảnh lúc này.

Tiểu Kim cố gắng kìm nén nước mắt, thân thể không ngừng giật giật quay cuồng, sau đó cố lấy một hơi thở cuối cùng đem trái tim đưa tới bên miệng Xích Liên Triệt, chỉ cần Xích Liên Triệt có thể sống, thì nó làm cái gì cũng đều đáng giá.

Ngọn lửa ở bên trong Kim Chung Tráo lúc này cũng bắt đầu bùng cháy dữ dội hơn, mặc dù đã được vòng bảo hộ nhưng y phục trên người cùng với tóc của Bạch Băng cũng đã bắt đầu có mùi cháy khét, sợ là cái vòng bảo vệ này cũng không chống đỡ được bao lâu.

Bên ngoài lúc này đã khôi phục lại sự yên tĩnh quỷ dị, nhưng tâm thần mọi người thì vẫn còn chưa thể nào bình tĩnh lại được.

"Tỷ....." Bạch Nham hét to một tiếng, tỷ vì cứu mọi người mà lại tự để bản thân bị vây ở trong Kim Chung Tráo.

Trong mắt Tư Đặc Nhĩ cũng là không thể tin nổi, Bạch Băng quả thật là một nữ nhân đặc biệt, hành động của nàng ở trong mắt hắn, thì cho dù là một người nam tử cũng không thể làm nổi.

Khó trách những người bên cạnh nàng sẵn sàng không tiếc tính mạng mà bảo vệ nàng, thì ra một khi có nguy hiểm, nàng cũng có thể vì tất cả bọn họ mà hy sinh.

Xích Liên Vũ, Thần Công Liên đều ngẩn người mà nhìn ngọn lửa kia, nhưng mà lại không thể nhìn thấy bóng dáng của Bạch Băng và Xích Liên Triệt. Bọn họ chỉ thấy ngọn lửa giống như Hỏa Long kia đang dần dần phá tan vòng bảo hộ ở bên trong.

https://thuviensach.vn

Nguyên Trúc đang điều khiển Kim Chung Tráo lúc này bị mấy đạo đấu khí cường đại đánh trúng cũng bị thương không nhẹ, đấu khí của hắn tất cả đều đã dồn vào Kim Chung Tráo cho nên không còn đủ để chống đỡ lại, vì thế mà ngay tức khắc bị đánh ngã xuống đất, trong miệng xùi bọt mép và máu tươi, thân thể co giật liên tục.

Bên trong Kim Chung Tráo, Bạch Băng ôm chặt Xích Liên Triệt, nằm bên cạnh là Tiểu Kim đã nhắm mắt. Bạch Băng nức nở không ngừng, chợt thấy Xích Liên Triệt có cử động, vội vàng lau khô nước mắt quan sát thật kỹ, nàng muốn nhìn thấy Triệt tỉnh dậy.

Quả thật, sau một lát thì lông mi của Xích Liên Triệt khẽ rung động, đôi tay cũng thoáng nắm lại.

"Băng nhi....." Giọng nói khàn khàn vang lên, Bạch Băng vội vàng nắm lấy tay Xích Liên Triệt.

"Ta ở đây, ta ở đây" Bạch Băng khóc rống lên, nước mắt rơi xuống cả trên mặt Xích Liên Triệt.

Xích Liên Triệt thấy thế thì rút tay ra, miễn cưỡng mở mắt. Nhiệt độ xung quanh làm cho mặt hắn đỏ bừng, ánh lửa toát ra tuy nóng nhưng lại không thể gây trở ngại cho hắn nhìn chằm chằm gương mặt đang khóc của Bạch Băng, sau đó đưa tay lau đi nước mắt cho nàng.

Cảm giác được khí tức ở trên người thoải mái hơn, mà sự tồn tại của Băng Đế Chi Liên và Huyết Chú đều biến mất không thấy đâu, hắn không rõ vì sao lại vậy nhưng mà có thể tỉnh lại là tốt rồi. Nhưng khi thấy Bạch Băng đau lòng như thế, tâm tình hắn cũng đau đớn theo.

Bạch Băng đưa tay lau đi nước mắt, lao vào ngực Xích Liên Triệt lớn tiếng khóc: "Tiểu Kim..... Tiểu Kim đã chết rồi.....Nó vì cứu ngươi nên đã chết .... Nó lấy ra trái tim của mình để cứu ngươi....."

https://thuviensach.vn

Thân thể Xích Liên Triêt thoáng cứng đờ, rồi đưa tay vỗ nhẹ lên lưng Bạch Băng. Sau đó ánh mắt nhìn qua bóng dáng to lớn của Tiểu Kim, trong lòng hắn lúc này cũng có cảm giác đau đớn, Tiểu Kim kia luôn luôn làm nũng nàng, thế mà lại chấp nhận đưa trái tim của mình ra để cứu hắn.....

'Ầm....' một tiếng vang lên, kéo lại tâm trí của hai người lại. Ngọn lửa xung quanh lúc này đã phá vỡ làm vòng bảo hộ thủng ra một lỗ lớn.

Xích Liên Triệt đứng lên đem Bạch Băng bảo vệ ở trong lòng, quần áo của hắn bắt đầu bốc cháy tỏa ra mùi khét lẹt bay vào mũi.

"Xích Liên Triệt" Bạch Băng hét to, trên người bị thiêu đốt phát đau giống như thân thể chuẩn bị hòa tan với ngọn lửa vậy.

"Đừng sợ, chúng ta nhất định có thể ra ngoài" Xích Liên Triệt lên tiếng nói vô cùng kiên định, mà quanh thân hắn lúc này cũng tỏa ra những ánh sáng màu vàng, dần dần bao phủ khắp người.

Bạch Băng gật gật đầu, nhìn qua thi thể Tiểu Kim nằm đó nàng lại cảm thấy chua xót, lập tức lao ra, nàng không muốn để cho thân thể của Tiểu Kim bị biến mất ở trong này.

Mọi người bên ngoài lúc này đều đứng ở dưới nhìn chằm chằm lên Kim Chung Tráo ở trên không, Bạch Băng và Lục vương gia đều đã chết, đều đã chết.....

Mộc Cầm và Xích Liên Sơn trông thấy Nguyên Trúc chỉ run rẩy vài cái rồi chết, mà lúc này Bạch Băng và Xích Liên Triệt cũng đều đã chết. Bọn họ cũng không cần thiết phải ở nơi này nữa, nhân lúc mọi người còn không để ý tới, nếu như không đi thì sợ là sẽ không kịp.

Mộc Cầm gọi hai con Đại Điêu tới rồi vội vang leo lên trên, bay đi.

https://thuviensach.vn

'Ầm Rầm' Một đạo ánh sáng bắn ra, làm cho Đại Điêu đang ở trên không lập tức rơi xuống dưới. Vào lúc này mọi người mới chú ý thấy, Mộc Cầm và Xích Liên Sơn đang bỏ chạy.

Nhưng còn không đợi mọi người ra tay, thì một ánh sáng màu trắng ở trên trời xẹt qua, sau đó là một nam một nữ xuất hiện ở ngay trong mắt mọi người.

"Tây Ma Nguyệt!" Thần Công Liên kinh hô, đảo mắt nhìn về người nữ nhân bên cạnh. Người này thật đẹp, rất đẹp, mà diện mạo này cùng với Bạch Băng có chút giống nhau.

"Giản nhi" Bạch Hào trừng lớn hai mắt nhìn người nữ nhân ở trên không, hắn sẽ không nhận sai, nàng là Giản nhi.

Bạch Nham đứng cạnh nghe thế, cũng quay đầu nhìn lên nữ nhân ở trên kia, người kia chính là mẹ hắn?

Hậu Giản dơ tay chạm nhẹ vào Kim Chung Tráo, nhất thời Kim Chung Tráo nổ tung. Trong nháy mắt lửa nóng bắn ra giống như pháo hoa rơi xuống mặt đất, nhưng khi rơi xuống trên người thì không ai cảm thấy đau đớn.

Kim Chung Tráo bị nổ, Bạch Băng và Xích Liên Triệt ở bên trong cũng xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

"Tỷ"

"Băng nhi" Bạch Hào và Bạch Nham kinh hô, còn mấy người Thần Công Liên lúc này mới vội vàng tỉnh lại, đưa mắt tìm kiếm hai bóng dáng người vừa rơi xuống đất.

Xích Liên Triệt ôm Bạch Băng hạ xuống, Bạch Băng vội vàng tìm kiếm thi thể của Tiểu Kim. Tại sao không có, tại sao lại không thấy thi thể

https://thuviensach.vn

của Tiểu Kim đâu? Tại sao lại như vậy, sao có thể.....

"Thi thể của Tiểu Kim không thấy nữa....." Bạch Băng lúc này không để ý tới mọi người, mà cầm lấy tay Xích Liên Triệt lo lắng hỏi.

Xích Liên Triệt đưa mắt nhìn thoáng qua trên không, bên trên cũng không có, vậy thi thể Tiểu Kim đi đâu rồi!

"Không cần tìm nữa" Bạch Băng đang sốt ruột, thì nghe thấy thanh âm của Hậu Giản: "Nàng đã đi tới nơi mà nàng nên đi rồi"

Bạch Băng nghe thế thì nhìn lên trên, ở trên không lúc này có hai người, một người là Tây Ma Nguyệt, vậy còn nữ nhân này.....

Nhíu nhíu mày, giọng nói của người này rất êm tai, nghe như gió xuân thổi qua, hơn nữa còn có khuôn mặt này nhìn rất quen thuộc, giống như đã gặp ở đâu rồi vậy. Trong lúc đang suy nghĩ, trong đầu chợt lóe lên, là mẹ nàng!

"Ngươi.....ngươi là nương ta" Bạch Băng nhìn chằm chằm người trên không mà nói.

Hậu Giản cười, nhìn thấy Bạch Hào và Bạch Nham rồi mới dừng lại trên người Bạch Băng: "Nữ nhi và nhi tử của ta giờ cũng đã trưởng thành rồi, làm ta rất vui mừng. Nhưng thời gian của ta đã không còn nhiều nữa, chỉ sợ những thứ ta có thể làm cho các ngươi cũng chỉ có mấy chuyện này"

Hậu Giản nói xong, tay chợt vung nhẹ lên cao. Nhất thời sấm sét từ trên trời lập tức vang lên, sau đó là mây đen kéo tới làm cho mưa to bắt đầu rơi xuống.

Mà mỗi một nơi khi được mưa tưới xuống, nhất thời cả vùng đất vốn đã bị thiêu hủy đều biến mất. Sau đó cây cỏ lấy tốc độ nhanh chóng sinh trưởng trở lại, trong nháy mắt toàn bộ nơi đây đều tràn ngập lực lượng..

https://thuviensach.vn

Tử thi trên chiến trường và máu loáng cũng đều biến mất, tất cả thi thể đều không còn. Mưa rơi vào trên cánh tay của Xích Liên Triệt bị mất đi, trong chốc lát hắn có cảm giác chỗ đó nóng lên. Đột nhiên ở trong không trung xuất hiện một cánh tay, sau đó bay về phía Xích Liên Triệt.

Bạch Băng mở to hai mắt, sau đó nàng nhận ra đó là cánh tay của Xích Liên Triệt bị dứt đang bay qua trước mặt nàng, rồi dừng lại ở trên vai Xích Liên Triệt, tiếp đó là một đạo ánh sáng màu bạc lóe lên, trong chớp mắt đã đem cánh tay kia nối lại!

Mọi người giật mình, nhìn tình cảnh này có ai mà không giật mình kinh hãi ạ? Chuyện này chắc chỉ có thần mới làm được, chứ người thường sao có được lực lượng này.

"Thật sự nối lại được rồi?" Bạch Băng vội vàng xem xét, quả thật là một chút dấu vết cũng không có, giống y hệt như lúc trước.

Nhìn chuyện này, nàng nghĩ tới mẹ nàng là Thần tộc, vậy thì năng lực của mẹ có thể hay không cứu được Tiểu Kim ạ?

"Tiểu Kim, người có thể hay không cũng cứu được Tiểu Kim sống lại" Bạch Băng nhìn về phía Hậu Giản hô to.

"Kim Vân Mãng một khi mất đi trái tim thì không có cách nào sống lại" Hậu Giản nhẹ giọng nói, nhìn bộ dạng đau khổ của Bạch Băng thì nàng cũng giật mình. Nàng không thể tin được, Bạch Băng lại có tình cảm sâu nặng như vậy với Kim Vân Mãng.

Kim Vân Mãng vì nhân loại mà tự nguyện lấy ra trái tim, cũng khiến nàng chấn kinh. Thôi, nàng cũng không muốn thấy nữ nhi mình thương tâm, mà nàng lúc này cũng chỉ còn lại có một chút thời gian, nếu có thể giúp được thì nàng sẽ làm hết sức.

https://thuviensach.vn

"Tuy không có cách để sống lại, nhưng mà hồn phách của nó vẫn còn tồn tại. Bởi vì có tình cảm với nhân loại cho nên nó cũng không thể nào thành tiên" Hậu Giản nói xong lại khiến cho Bạch Băng căng thẳng hơn.

Hai tay Hậu Giản chạm vào nhau, ánh sáng màu vàng ở xung quanh cũng bắt đầu ngưng tụ lại, mãi một lúc sau ở giữa không trung dần dần hiện ra một thi thể đã sớm biến mất, sau đó từ từ trở nên nhỏ lại, càng lúc càng nhỏ, mãi cho tới lúc biến thành một quả trứng chim thì mới dừng lại.

Hậu Giản ngưng khí thở ra, sau đó đưa quả trứng chim vào tay Bạch Băng, đó là một quả trứng chim hình tròn có màu vàng.

"Đây là Tiểu Kim?" Xích Liên Triệt nhìn quả trứng màu vàng ở trong tay Bạch Băng, nghi ngờ hỏi.

"Kim Vân Mãng trọng tình trọng nghĩa, cho nên ta làm như vậy thì các thượng tiên nhất định đều có thể hiểu được. Quả trứng màu vàng này, các ngươi chỉ cần ấp nó, rồi đợi tới ngày nó nở ra thì cũng chính là ngày Kim Vân Mãng sống lại" Hậu Giản nói xong, quay đầu nhìn qua Bạch Hào đang đứng cạnh Bạch Nham: "Đây có lẽ là lần gặp mặt cuối cùng rồi"

"Giản nhi....." Bạch Hào rơi nước mắt, kể từ lúc nàng rời đi đã được mười sáu năm rồi, hắn không nghĩ tới còn có thể gặp lại nàng một lần.

"Nương" Hai mắt Bạch Nham đỏ bừng, trong trí nhớ của hắn thì hình ảnh của nương rất mơ hồ. Hiện giờ thấy được thì cũng không biết phải biểu đạt ra sao, cho nên một tiếng gọi này đã nói lên tất cả cảm xúc trong lòng hắn rồi.

Trên mặt Hậu Giản vẫn nở nụ cười như cũ: "Ta sẽ ở trên trời nhìn các ngươi, vẫn sẽ luôn nhìn các ngươi"

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên, sau khi thấy người nữ nhân giống như tiên nữ kia biến mất. Thật lâu sau, mọi người mới phản ứng kịp,

https://thuviensach.vn

trân chiến này bọn họ thắng.

Trên chiến trường lúc này đều đã bị cơn mưa to tẩy rửa sạch sẽ, tất cả mọi chuyện cũng đều kết thúc.

Bạch Băng cầm quả trứng màu vàng nhìn Xích Liên Triệt mỉm cười, sau đó nhìn đám người Bạch Nham đang đứng trong mưa nở nụ cười thật tươi. Đây chính là nụ cười xuất phát từ tận trong đáy lòng của nàng, nàng thật sự cười với bọn họ chứ không phải là nụ cười giả dối.

Trận mưa này kéo dài khoảng nửa tháng, sau khi tạnh mưa thì bầu trời cũng trở nên sáng sủa trở lại, mặt trời cũng mọc lên chiếu sáng xuống cả đại lục.

Cả vùng đất như có một phép màu thần kỳ, cây cối đột nhiên trở nên cao lớn, hoa cỏ khoe sắc rực rỡ. Mọi người thấy cảnh tượng này, ai cũng đều phải kinh ngạc.

Sau khi chiến tranh chấm dứt, binh lính của Xích Nguyệt cũng đều trở về thành. Mọi người đều kể lại tình hình ở trên chiến trường, dân chúng nghe xong thì đều vô cùng sùng kính Bạch Băng, mà hiện giờ nàng cũng đã trở thành Lục vương phi của Lục vương gia rồi.

Trước kia bọn họ vì tin nhầm lời đồn, cho nên mới vũ nhục Lục vương phi ạ. Bọn hắn thật đúng không phải là người mà, nhưng từ nay về sau nếu người nào dám nói xấu Lục vương phi nửa câu thì bọn họ nhất định sẽ đem đi lột da sống, sau đó ném ra khỏi Xích Nguyệt!

Trên đường lớn, mọi người ai ai cũng đều cao hứng, vui vẻ cười.

Tất cả mọi người đều biết rõ, có được cuộc sống yên bình hôm này là đều nhờ vào Lục vương phi. Cho nên ở trong lòng bọn họ đều rất cảm kích Bạch Băng, mà có nói nàng là thần tiên chuyển thế tới để cứu vớt Xích Nguyệt thì cũng không hề sai.

https://thuviensach.vn

Trên đường cái, trong quán rượu lúc này đều vô cùng náo nhiệt, tất cả đều vừa ăn vừa uống mà bàn tán về những chuyện lớn nhỏ gần đây.

"Này, các ngươi có nghe thấy gì chưa, Đông quý phi xuống tóc làm ni cô rồi" Trong tửu lâu có một nam tử lên tiếng nói, trong vẻ mặt cũng chẳng có chút thương cảm nào.

"Đúng thế, chuyện này ta cũng biết. Có ai mà không biết nàng ta trước đây hiểu lầm Lục vương phi, còn cho người đi theo đuổi giết. Hiện giờ Lục vương phi không muốn lấy đi mạng nàng ta đã là tốt rồi" Đại Hồ Tử ở bên cạnh nghe nam tử kia nói xong thì cũng lên tiếng.

"Đúng thế, Lục vương phi là có tấm lòng rộng lượng nên mới không tính toán. Nhưng mà nghĩ lại, dù sao Đông quý phi cũng là mẹ đẻ của Lục vương gia, cho nên Lục vương phi làm sao lại ra tay độc ác được" Một vị nam tử khác nói xong, cũng cầm lên ly rượu uống cạn một hơi.

"Đừng nói những chuyện nhàm chán này nữa, Lục vương phi cùng với Lục vương gia sẽ tổ chức đại hôn vào ba ngày nữa. Nghe nói dân chúng của Xích Nguyệt đều đã chuẩn bị mọi thứ thật tốt để chúc mừng cho Vương gia rồi đó"

"Nếu không thì chúng ta cũng đi" Đại Hồ Tử thấy thế thì lại chen ngang vào nói.

Mà Đại Hồ Tử vừa nói xong, thì nam tử ăn mặc hoa lệ ở bên cạnh cũng xoay người nói: "Đương nhiên là phải đi, ngươi chắc còn chưa biết chuyện này đi, Hoàng thượng đã chuẩn bị sẵn sàng đem ngôi vị hoàng đế truyền cho Lục vương gia rồi"

"Thật tốt quá, Lục vương gia kế vị, sau đó Lục vương phi sẽ trở thành hoàng hậu. Xích Nguyệt của chúng ta có được hoàng thượng và hoàng hậu lợi hại như vậy, thật đúng là phúc khí của dân chúng ạ" Trong tửu lâu lúc này cũng trở nên ầm ĩ, trên mặt ai cũng hiện lên vẻ vui mừng.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy ạ, Xích Nguyệt có Bạch Băng và Xích Liên Triệt trấn thủ thì còn có ai dám không phục, còn có ai dám gây chiến ạ. Hiện giờ bốn nước đã thành hai nước, hơn nữa thái tử của Bắc quốc là Thần Công Liên cũng rất cung kính với Bạch Băng. Bảo hắn đi hướng đông hắn tuyệt không dám đi hướng tây, mà đánh chết hắn cũng không dám phản kháng.

Phố lớn ngõ nhỏ khắp kinh thành đều bàn tán đủ thứ chuyện về Bạch Băng, quả thật là đã đem hai người Bạch Băng và Xích Liên Triệt coi như thần, bởi vì mỗi một chuyện đã từng trải qua vừa rồi đều khiến họ phải rung động, khắc sâu trong lòng.

Cuộc chiến sinh tử này quả thật là đã khiến cho Xích Liên Triệt và Bạch Băng gần nhau hơn, mà câu chuyện này của hai người cũng được mọi người lưu truyền lại trên khắp cả đại lục.....

Hoàn

https://thuviensach.vn